

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

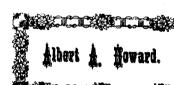
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

KC 16100

HN 5Z5N M

Parities by GOOG

KC16100

HARVARD COLLEGE
LIBRARY

FROM THE LIBRARY OF
T ANDREW HOWARD
PER PROFESSOR OF LATIN
THE GIPT OF HIS SON
THE GIPT OF HIS SON
Glass of 1916
RECRIVED OCTOBER 19. 1918

STRABONIS GEOGRAPHICA

RECOGNOVIT

AUGUSTUS MEINEKE

VOLUMEN PRIMUM

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCLII

C KC16100

HARVARD COLLEGE LIBRARY
FROM THE HERARY OF
PROF. ALBERT ANDREW HOWARD
OCT. 15, 1929

CHARLET IN ME

١.

PRAEFATIO

and a most made home as

 $\begin{aligned} & \mathcal{A}_{i,j} = \mathcal{A}_{i,j} + \mathcal{A}_{i,j} +$

Quo melius intellegatur quid in hac nova Strabonis editione praestiterim, certe praestare voluerim, indicavi in sequentibus nostrae lectionis a contextu Krameriano discrepantias, hac tamen lege servata, ut quae Kramerus in criticis commentariis recte emendasset, sed in verborum ordinem inferre non ausus esset, ea non magis in discrepantiarum numero ponerem quam operarum errores a Kramero ipso indicatos. Fontes et caussas mutationum a nobis factarum praeter eos quos dixi commentarios nostrae aperient Vindiciae Strabonianae, his ipsis diebus, publici iuris factae. Quos libros qui inspexerit, facili opera quo quaeque auctore immutata sint intelleget; hoc loco receptae lectionis auctores commemoravi nullos, paucis locis exceptis, quorum emendatio cum fere novissimis demum temporibus tentata esset, a Kramero non indicata est.

Meliorum librorum fidem ubicunque fieri potuit presse secutus sum; at cum corruptissimi sint Strabonis codices, in refingenda scriptoris oratione paulo plus libertatis mihi consessum putavi;

cavi tamen ne quam libertatem dixi in licentiam verteret.

Quae praeterea lectorem scire interest haec sunt. Interpolatorum emblemata sive a Kramero indagata sive a me ipso animadversa, ne minoribus quidem applementis omissis, in inferiorem marginem reieci; uncis inclusa a codicibus abesse scito; corruptis locis et quorum nullum suppetebat remedium, stellulas appinxi, quibus sero intellexi me parcius usum esse quam volebam; in orationis distinctione et verborum τονώσει quae sive novata sive errata sunt, corum damnum si quod est ego praestabo; denique quas in exteriore margine indicatas vides paginas, paginae sunt editionis. Casaubonianae.

Ceterum si quid in hac Strabonis editione ad meliorem rationem revocasse iudicabor, id totum Kramero deberi lubens fateor. Hunc enim virum iniquus sit oporțet qui non optime de Strabone meritum esse et emendandi corruptissimi scriptoris viam praeclaro exemplo muniisse ultro fateatur.

Berolini Idibus Iuliis a. MDCCCLII.

Augustus Meineke.

Γεωγραφικών] Ita consentiens cum libris Strabonis epitome Athenaci 3 p. 121 a. Γεωγραφούμενα appellant Strabonis opus Athenaeus 14 p. 657 f. schol, Apollonii Rh. 2, 942, Harpocratio v. Airatov et Aevnág. 1, 15. rà volitinà] ràs volitinàs Spengel 2, 16. inter αστρα et καί τους add. versus Homeri, a nobis in marginem reiectos 28. nélei [avo omnoisis.] où viperos ib. nolds [oute not διβοος ·] άλλ' 29. λινυπνείοντας 3. 7. Αίθίσπας 29. έσπέφας 4, 12. προσβορέους 26. λέγοντι 6, 25. διαπρατήσαντας] Fort. διαπριβώσαντας vel διασαφήσαντας 7, 5. Τρωάδος et sic 7, 5. Tomádos et sic semper ib. ηιών et sic semper ib. † ἀπασῶν 8, 17. αὐτὴν om. 24. η 25. οὐτος δὲ ib. φησιν. Απαντές [τε], ὅσοι] Corr. Spengel 9, 28. μηθέν 10, 28. έκ δὲ 11, 4. τὰς πολίτικὰς] καὶ τὰς ἡγεμονικὰς add. Spengel ib. καὶ ἡ δαίαττα 27. ούδ'] ouz Spengel 28. και προσήκει 12, 22-24 πλήρης-στρατείαν] Haec fortasse delenda sunt 13, 7 τας χοείας ετι δε και 14, 19. έπι 20. έπισημηνάμενον 28. έξηρμένοις] Ιπο έξηρμέ 16. 6. πως 7. έντανθα; 13-17, οθτως - προσήμε post λόγων 26 30. αστή 17, 5. γε 22. καθάπες — στρατείαν] συνέβη post καθάπες excidisse suspicatur Groskurdus, quod non suf-26. μέχρις 18, 15. Έρατοσθένη δε καί Ποσειδώνιον καί Τππαοχου] Transposuit Spengel 17. πρότερον] Corr. Spengel 19. ούχ 25. και ante κατ' add. 27. μάλλον προσιτέον] Spengel μάλλον πειστέον (m. s. Α πιστέον) νει μάλιστα προσεκτέον 30. ανθινά 20, 24. προσεξεργάζεται] προσπεριεργάζεται Τουρίus ad Long. 3, 3. ye] Malim de 21, 12 post syrm add, quae in margine posui ο, το γου παικά το μετικό το ποτερον] Gorregit Spengel 7. λο-γων; 9. ως η 28, 5. † τούτα 6. ην η ωόη λόγος 9. ωόης [ήν], τὸ ἀείδειν * αὐτοῖς * τὸ αὐτὸ] Spengel ϣόης ὑπηςξε πας ἐκείνοις, τὸ ἀείδειν αὐτοῖς τὸ αὐτὸ τῷ φράξειν 28. ἄνθοωπος 24, 26. τε 28. προκαλέσασθαι 26, 21. σημεία post τισα 24. *της των Αργοναυτών πλάνης σημεία * 27, 17. ένδέδωπεν] Malim παραδέδωκεν 23, τις om. 28, 27. Κύμαιον ο 30. Σύρρεντον 29, 4. οῦτ' 30, 6. γλώτταν 7. 7. τοόπου] τύπου Kramerus in Addendis 9. και pro κάκ, quod reponendum

esse vidit Spengel 14. Afolov et sic semper 17. nadánse] Fort. nal praemittendum 32, 6. nal] An ás? 33, 24. Indiagrae et ita constanter ib. Ούεσονίω 35, 4. Εύριπίδους 38, 22. τοῦ λίαν η γνώριμα ὄντα φαίη δόξειν άξια 39, 13. 14. Αθγίσπας 42, 14. ἀτοπιῶν 28. Αἰθίοπας 30. δὲ 43, 18. ἐπὶ 22. φαεννῶς 44, 10. δἐξί] Ιπο δεξί 48, 7. ἀγνοίας χάριν σημείον γὰρ δήπον οὐδὲ γὰρ τὰ περὶ 50, 1. μὴ οπ. ib. τὴν ἔξω θάλασσαν 2. ἐντὸς 15. λιγυπνείοντας 51, 1. [οἶδε μὲν] post νῶν 52, 28. εὐτυχίας [καὶ] ante εὐτεχνίας add. Corr. Spengel 54, 7. Αρμενίους καὶ] Hace recte deleri voluerunt Corace et Krameτης 55, 18. eöθ. 57, 2. 3. καὶ ὁ ποιητής — τετραχθὰ] Fort. delenda 58, 24. καὶ [την Αλκηστιν] την 25. ἀρίστην] καλλίστην Spengel 28. μὲν post τῶν add. 32. ἀρχῆς] ην add. Spengel sic totum locum constituens: ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἡν ὁ πλοῦς ἐκὶ Φῶσιν, έχει πιθανόν τι του Πελίου στείλαντος, και ή έπανοδος . . . καθάπες και τω Όδυσσει και τω Μενελάω έστιν έκ της Όμηρου φωνής, έκ των έτι νύν δεικνυμένων και πεπιστευμένων 59, 11. καί ante δικαίαν 18. ταύτη? 25. λέγων] Addendum fortasse έν έλεγεία ής άρχή 27. Τλλυρικοίο 28. όφιος pro τάφιον 29. το μέν Φυγάδων 60, 2. 3. τὰ δὲ ib. ούκ ἀπιθώνως] Fort. εὐπιθώνως. Spengel ούτε πιθωνῶς οὐδ'] οὐτ' Spengel 8. Λίην pro Λίων 29. χαλεπηθὲς] Τγροιμείαε error pro χαλεπήθες 61, 9. Βεθγαίον η τον Μεσσήνιον Εύημερον 64, 13. λιμνοθάλασαν 65, 26. αίγιαλοῖς om. Fortasse sufficiebat addere τοὶς of. 17 p. 809 66, 9. ατγαιτός όπι. Fortuses sinicipal andere τοις ότ. 17 p. 809 δ. 9. 9. 70 οπ. 68, 3. δεί οπ. 14. ούτε pro τὸ 69, 1. 2. εὐφυο-δίνης 13. δηλοί 17. δ οπ. ib. ή ἐπιφερόμενον [δ] ἔχει 23. post αὐτῆ quae in margine leguntur 27. η τ΄ 29. † εἰς γῆν Τ0, 11. Σαφδωνίου 13. που χιλίων 19. ἀποιδήσεις 71, 16. διακόψει 22. δίς τε γὰρ 32. τε 72, 7. λόγον, κατὰ τὴν νῦν ὁπόθεσιν τοσοῦτον 8. οὐδὲ 15. *γαρ * ante αν 73, 8. έστιν] Pro puncto pone comma 9. σύνεγγυς] Corr. Spengel 74, 31. ούδ 75, 5. "Ιστρον] Scripsi "Ιστρων. sed fort. delendum "Ιστρον, aut ante λαβείν transponendum 22. τέσσαρας 25. καl add, ante συντιθεμένην 76, 18. ἔκθλιψιν 23. lacunae signa om. 77, 25. ενώδες add. anto έκλάμπον 78, 7. Ἡσίοδος 79, 10. ἀναστραφήναι 15. Σκάφφην 80, 16. είσιν 23. ἢ ἐκείνων τι έθνος] Haec ante Τρήφας transponi voluit Franckius de Callino p. 110 83, 17. Πυθέας om. Add. Spengel 23. εῦροι 32. τῶν ἄλλων 84, 1. τὸ om. 26. *φησ! * ante προσάρκτια 30. 31. τὸ πλέον η ήμισυ του μήμους το πλάτος είναι] v. Bernhardy Erat. p. 64 86, 21. μέρη add, ante τρία 87, 8. δέ έστι 10. καὶ ἐάσας δὲ 24. Αριανούς Fort. Αρμενίους 89, 1. 2. τοιαύτην 31. οὕτε 90, 4. γε 6. τοὺς οπ. 7. ἐπιμαρτυροῦντας 93, 5. δ αὐτὸς 10. εὐλογείτο 12. μέχρις 23. ὕστερον 95, 4. χελαύνια Μαlim χελωνεία 17. προσβόρων 96, 26. tolle distinctionem post ἄμπελος 27. ἐπιθαλαττιαίοις 97, 8. Στράτιος 98, 5. τῆς αὐτῆς 25. δέ γε ὁ 99, 4. ἐννακισχιλίους 5. καὶ add. ante κατὰ 7. † κοτιώτερα 24. καὶ οπ. 100, 18. ὅσῆν 24. ἀπὸ 101, 7. τῶν οπ. 20. οἶονται et πιστεύοντες 22. ταῦτα add. ante τὰ 103, 4. ἤιόνας ποιούση 18. ὁλοσχερέστερον] Μα-lim ὁλοσχερεστέραν 104, 11. ἄ add. ante φησιν 12. συνάγειν 13. ῶν οπ. 107, 17. οὐδὶ 109, 32. ὁρθώσει 110, 1. σημειώδει ib. post σήμειωόδη add. quae in marg. leguntur 3. πονησιαι 17. δὲ post τήν addit Kramerus in Corrigendis 23. *ἔθνος ποτε ἐκὸς 29 ρόχως Correcti Spangel 111 16 μένται βρασμοί quid mutandum, malim ov [πολλώ] πλείοσιν 31. καl τον Κασπίου, πολύ έλάττους [δ'] άφεστάναι] Correxit locum et supplevit Spengel 121. 1. της Θαψάκου om. Supplevit Spengel 123, 11. τοισziliois 124, 17. † ήπειοώτιν ib. πάλιν pro παραλίαν · 125, 23. olnýstuov] Scribendum ovn olnýstuov, ut vidit Kramerus 126, 2. τὸ δ ἔξης, μέχρι τοῦ ἰσημερινοῦ λέγω, δείκνυται 127, 11. τοῦτῶν] Corrige τοῦτων 16. καὶ τοῖς ἐτεροσκίοις om. 23. *ἡμισυσταλεῖς 129, 1. ὁμοιοειδῶν] Malim ὁμοειδῶν 21. τὸ καὶ τὰς
130, 15. Γέλωνι] Malim Γέλωνα 17. καὶ fort. delendum 20. lacunae signa om. γενέσθαι] Fort. και addendum 131, 15. ακρό-πρωρον et sic etiam in sqq. 22. ές 26. πρώραις 132, 1. πρωφον et sic etiam in sqq. 22. ες 20. πρωφαίς 132, 1.
Δικαιαρχίαν 5. 6. [οίς] ἐμβιβάσασθαι μουσικὰ 16. ἀπογέγραπται ib. τε post ὅτι add. 31. στοόγγυλον 133, 7, τῆσδε pro
δεῦρο 28. 29. ἀπολομένους 135, 1. φιλέκδημον] Fort. φιλείδημον 31. κατὰ ληστείαν οπ. ib. οὐ οπ. 32. οὐπ ante
ἀθρόαν add. 136, 15. ἐπίπτωσιν ib. τε 31. † καὶ pro
Κράτητα δ΄ 138, 25. καὶ ταῦτα δὲ μήτε 26. μήτε 139,
12. οὐδὲ 23. Σαρδάνιον 140, 22. δυσμικώτερα 29. καὶ ante ἀπὸ delendum videtur 143, 4. δε om. 5. οὐδε — οὐδε 145, 32. και pro η 146, 25. αὐτῶν. 26. αὐτῶς 149, 20. τῶν πόλων τοῦ πόλου Spengel, et ita etiam 23 et 27 150, 12. δε Corr. Spengel 30. μείουρον et sic ubique 151, 2. 3. τὸ δὲ πλάτος Spengel 8. lacunae signa om. 155, 15. 16. οἰκημάτων. 157, 7. ους έτυχε τόπους post ίδουσι 159, 13. από 32. και Ίδηρας] Αn Καβείρους? 160, 1. post δράσθαι lacuna 161, 17. συνεχόμεθα 162, 2. έμφανιστέον, [η] πολύ μέν 163, 21. τε 164, 20. Σαρδώνιον 25 et 28. Πανδαταρία 30. αι τε Γυμνήσιαι 31. ovot noo 166, 27. nal Kungov add. post Kontras 168, 5. έσοχας 16, 17. Θράκιον Βόσπορον asteriscis incl. 169, 30. Σιδη-

vήν ib. Φαρνακίας 32. post τρισχιλίων add, που 171, 24. πλευοὸν [έῷον], ἔρος ή καλουμένη Πυρήνη] Fortasse πλευρόν τὸ πρὸς τῆ ταλουμένη Πυρήνη 25. αύτη sine asterico. Fort. λοιπή 174, 26. † Λυκάονες 175, 1. † νοτιωτάτη 177, 32. τὰ οπ. 178, 6. καl addit Kramerus in Corrigendis 179, 27. αύτη τε] τε delendum videtur 180, 4. † ἐπτὰ pro τρία 11. Βαβυλώνος 14. Σιδόνα 181, 7. 8. Αυσιμαχίας 182, 26. όμως δε An όμως γε? 184, 9. πρόσβοος 185, 24. οῦτ ἀλλου 27. ψευδοποιησαμένων 31. ἐπιβάλ-λειν] Malim ἐπιβαίνειν 186, 5. διὰ τὸ ἐμπίπτειν εἰς τὸν βυθὸν] Haec fort, delanda 18. δι ἀνλιῶν 187, 6. εἰς τὴν ἐσπέραν] Fort, add. ἐνείς cf. p. 187, 20 81. ἐτῶν 188, 20. Ἡραπλείαν 22. Merkaçíα 32. ούθεν 199, 28. Μούνδα et sie semper 29. Αίγουα] Volebam Έσγουα vel Έσκουα cum Casaubono 191, 1. ές 6, + Μιλήτω 192, 1. τούτου 12, ναυκληριών 193, 14. ταίς παυκληρίαις κατακομιζομέναις 15. ανακομεζαμέναις 194. 4. διειργομένας ὑπὸ 5. πλωτοὺς] Libri πλωτόν. Fortasse igitur καὶ πλωτον [το πεδίον] 9. τον τε om. 29. γης] Fort. delendum 195, 1. Κοραξών 5. ἀφθονία] Scripsi εύπορία. possis etiam εύδηνία, nisi praestat cum Epit. 9, σχεδόν] Addendum τι 17. πα-ρίασιν 26, Δικαιαρχίαν 196, 22. Ικ sinte δάμνου add. 25. η δ' erros] Malim er vy δ' erros 27. enneunein 30. nleson 31. παρά] Fort. σσπερ 197, 1. όπ' αὐτῆς] Malim ἀπ' αὐτῆς 10. τε 13. οῦ τε 25. 26. Γαλάται †τὰ] Correxit Kramerus in nois, nisi quod πάλιστα praetuli 26. 27. τά τε οπ. 28. πλείου 198, 31. λόγω] Fort. πλούτω 199, 2: 3. προσδοπώντας 7. 8. nogliais, tor odlor Fort. nogliais tor Boldy 8. touteis nou nal Codd, fere rovious note use, Fort. rovious to tellos | usl 11. lustτελή 13. τοῖς δὲ ἀργυρεύουσι τῶν ἰδιωτῶν 21. ἀργυρίω ib. χουσίω 22. ἀργυρομιγὲς 24, ἐπὶ pro είς 200, 6 et 11. μολύβδου 8. ούτε δή ένταυθα 9. μετέστασαν 14. αποθεν 18. erranoglove 201. 9. di alagorelar add. post miereboug diler add. post πλησιάζον 202, 16. καί] Recte omittit A 29. nal rois Ellyse add. post refrestat 203, 5. nal †'Odvering add. post Μένελάου 15. λιγυπνείοντας 19. φαμεν 28. στρατείαν add. post ώσαύτως 25. χρύσεια 27. ἄποθεν 30. καί] Addendum yao cum Corae, vel scribendum de 204, 3. pézos 9. 600μασθήναι] Fortasse νομισθήναι 14. post Αργανδώνιον add. quae nos in marginem rejectmus 17. [n] wie eloque 25. Παξαύγουστα 26. Αύγορστα 27. Καισαραύγονστα 205, 2. τογάτοι 8. έμβολαί 12. post λακκαΐα add. δδατα. 15. γέκωνται 20. εναλδές 29. πλευροίς] Servanda erat quamvis corrupta librorum seriptura πλευροίς] Servanda erat quamvis corrupta librorum seriptura πλευροίς 30. Ολυσίπ[ωτα] ώς αν ξχοι 31, 22. ώστε καί] Malim ωστ' είσιν 206, 7. όρων 9. τε 11. Άκοντίαν 14. αὐτοί] Malim οὐτοι 26. τὸῖς νῦν 207, 6. καὶ τὴν Μαυρουσίαν add. post παραλίαν 8. ἄκρας 9. 10. ἀνταποδισύνας *τῷ Τβηρίς*.

τάναντία γάφ θινώθεις 28. καὶ add. ante αύτὸν 208, 7. καὶ om. Fortasse tamen praestat παφοικούσι δ΄ αύτοῖς Κελτικοί 14. άγοgevθηναι 209, 15. καθαρίως 29. post έλληνικώς add. quae in margine leguntur 210, 1. διαπροβολισμο 5. γενόμενον 10. 11. Evlivois - Kelvol post στιβαδοκοιτούσι 16 10 Evlivois Libri πηφίνοις. Fort. χηλίνοις 14. ἀνδράαι προσαντιλαμβανόμεναι 16. ἀνδιναίς 18. βαθεί 20. ἢ τῶν πόλεων post όζων 27. ῶσπες βετιαύτης δ΄ οδσης β Fortasse τοιούτοις δ΄ ονόι 13. ὀρῶν Μαlim ἀἰρων 20. πλην Τουίσοι 212, 7. λοιπῶν 213, 8. Σψικέλλαν 9. Οπέλα 27. πολυμαθία 214, 6. έμοι γε 10. προσλαν 9. Οπέλα 27. πολυμαθία 214, 6. έμοι γε 10. προσβόρων 18. δε 215, 6. έρυμνότητι παι πατεκπευασμένω]

Malim πατεκπευασμένη 10. μείζον 17. έλαττον οπ. 18. [ήττον] ante η 19. είσιν 20. άποθεν 25. παι οπ. 30. Σπομβρουαρίαν 216, 29. τετραπισχιλίους 32. Γοδόπη 217, 1.

πτίσμα post τινές δε 9. διπλούν δε τούτον τείχει μέσφ διωρισμένον add. post χάριν 18. τὰ οπ. 24. Βεττέρων 218, 15. είς

add. ante τὸν ib. Μούνδαν 19. μέχρις 219, 1. Καισαρανγούστα 8. άποθεν 9. 10. Καλάγουρι 12. παι [περι] Τλέρδων

22. Απουτανίας 220, 4. Τπερβάλοντι 5. τοι οπ. 16. Βαρδεύτνικο 17. Βαρδάλους 30. δευμοτέρουσας 99.2. 10. πληδυίταις 17. Βαρδύλους 30. διεκαρτέρησαν 222, 10. πληθύουσιν δονεις δε 16. καθμίαν 17. έν add. ante Ίβηρία 18. μή add. ante μελαίνας 26. om. lacunae signa 27. πρόσβορος 223, 2. δε 5. προσβόρους 6. θύειν οπ. 29. πολλά καὶ] Fort. πολλά καὶ [άλλα] 224, 8. τήν τε τῶν ἀνδρῶν καὶ] Haea recte delere videtur Groskurdus 11. †αὐταὶ 225, 1. ἐπαιωνιζον 5. nail om. 7. yvvairongaslav 9. elvai om. 21. ol laλίστατοι πάντων γεγόνασιν add. post Έλληνων 226, 6. άλλοι δ' Ίβηρίαν om. 10.11. όμωνύμως 20. απ' αύτοῦ 32. ogn 227, 3. Nolya 5. παρόρειον Malim παρώρειον 6. éniononei de d rolros 22. nal] Omittit Epit. probante Spengelio, qui locum ita scribendum putat: elol de nelágiai nal mallor al Ilitoros. σαι πρός έσπέραν 228, 1. έλάσσων 5. + χοιραδώδεις] Fort. εύ-λίμενοι, [οί δε λιμένες] χοιραδώδεις κατά 12. άεὶ ante έπιβουλενόμενος add. Bekkerus 17. lacunae signa om. 21. μελαγαραίνας 231, 1. lacunae sigua om. 26. ogog én vis Ita scribendum; én operarum errore excidit 284, 18. πότιμον om. 19. post νόως add. πότιμου 236, 30. ἐνιαυσίας 237, 11. δè pro altero μέν 239, 12. μολύβδου 240. 6. Ακυίτανους et hic et in sequentibus 29. τοῦ Κεμμένου] Typothetae error; corrige της Κεμμένης. Fortasse της Κεμμενικής 211, 8. Λείγηφος et sic semper 19. τής Κεμμένης] Typothetae error; corrige τοῦ Κεμμένου 29. ἄσπες εξοηται] Haco post οὖσαν transponenda, ut voluit iam Coraes 242, 1. οὖσπες 26. Ούαρον 31. και ante τούτο add. 243, 23. και ante ή add. 24, elnogi dura 28. avri 245, 9. moogelaborro 10.

αποθεν 27. Αβεντίφ 246, 4. ούτ 17. πύλεις asteriscis inclusum ib. μισθούμενοι 247, 14. Αφελάτε et sic etiam in sqq. 27. ύπὸ 30. δὲ οπ. 32. Ραύφαφις 248, 12. ἐνίστανται 16. καταθλάσθαι 18. άπὸ 25. ὁμοίφς πρὸς οπ. 28. οὐ καθ śαντοὺς] Haec fortasse delenda 31. η πας αλλου λαβών] Haec etiam perinepta sunt; nec videntur a Strabone scripta esse 249, 6. σ' σ Zeùs 24. 25. απειργάσατο 252, 25. † Δουρίωνα 254, 5. έμπορείφ 255, 9. Τεκτοσάγες et hic et in sequentibus 27. οὐτ΄ om. 256, 3. Σκιπίωνος 8. Σκιπίωνα 258, 16. Δαουιτανών et sic constanter in seqq. 27. τὰ om. 259, 2. τι om. 32. συγκιδίων 260, 29. Δομήτιον 261, 7. Δομήτιον 262, 8. ανδοιώς οπ. 263, 12. Δλαίων et sic constanter 264, 18. Διδούοι 265, 20. Moqueol et sic semper 266, 27. Βοίοι] Rectius fortasse Βοίοι vel Βοιοί 267, 23. αὐτῶν, ἔχ [τε] τῶν 268, 27. 10 τια 20 τ το 1 20 τ το 276, 10. Antervivor] Reliqui hune tenorem in quo libri consentire videntur: sed rectius scribi puto Anereiror 21. vois Alnesi 277. 1. zaž pro žx 17. livyostivol Scripsi livyostivot, niši praestat livyostivol ze] Malim čž 278, 2. Averturog] Ita praecunto Mannerto Kramerus; nec dubium est quin id verum sit, sed rectius scribitur ### Aramerus; nec dublum est quim la verum sit, sea rectus seriolar Adsensors, ut supra editur 15. φόβον] Malim φόρον 279, 3. άποθεν 4. εἰσιν] Libri ἐστίν, quod fortasse revocandum 10. πρφότερος 18. Τανφινοί 20. Τδεόννου 281, 6. στερουμένους 25. παὶ add. ante τῶν γυμναστικῶν 282, 6. Αὐγουσταν 283, 20. 21. Τσάραν 23. Ατησινός 284, 20 et 23. Πάμπορτου 24. Κορμόρας οπ. 286, 27. Τίκινον 287, 24. 25. συγχωοήσαι — βάσιν om. 290, 25. επποτρόφιον Kramerus in Corrigendis 291, 9. δ' ο Πάδος] Malim δε Πάδον, ut coniecit Kramerus; nisi aliquid excidit 17. ποτέ] Malim cum Xylandro πόλιν, commendatum etiam a Kramero 28. Μαντούα 292, 7. Νοβουμπώμουμ 293, 4. τέτφασιν 5. Αλτινον 7. Σπίνα 9, 10. Σπινιτων 27. 28. τοζη - και om. 294, 23. απηγειφωμέναις? 295, 4. 5. παφατυχείν 25. τό κεν φυγάδων μέν 26. Καλλίμαχος] 29 et 31. Κενομάνοι 30. Σύμβροι 296, 1. 2. Σύμβρους 4. έγκυπλούνται 6. Γαισάται et 7. Γαισατών 14. έπιδιέβαινου 23. † οί έγγυτέρω γαρ ήσαν 297, 2. † Ακαρα 12. Τίκινου 16. βαραθρώδης] Malim χαραδρώδης propter sequentia 19. post Kelτική add. ea quae in marginem reieci 298, 1. 2. διωρυγαίς πλω-ταίς — μέχρι Παρμηστών 29. ξύλινοι] Fort. οί ξύλινοι 31. εὐώ-νητον 299, 2. Σύμβρων 4. 5. γαύσαποι 18 — 21. εὐανδοεί

— σύνταξιν om. 27. τῷ 302, 23. ἐπεπόλασεν 303, 20. η pro παλ 304, 11. Κόσσαν 12. lacunae signa om. 12. 13. οὐκ εύ και Libri ούκ είναι, Kramerus ούκ εύ 14. Λούνα 32, πρὸς — Λούμα σπ. 305, 4. Πίσα 9. Λίσαρος 30. βαθεία λόφος 306, 7. Φάλασσαν 12. νεωσοίκους διο καλ 16. προς 21. η om. 22. γὰς add. ante τῆ 307, 29. Ελωσι τῶν ἀνδοαπόδων 309, 13. Κόσσαι et hic et in seqq. 20. Ὠστίαν 21. Φςε-γήνα 310, 1. Ὠστίαν 7. Ελήςα] Rectius Βλήςα 311, 3. καὶ * ή * πρός 12. τῷ πλησίον είναι τῆς Ρώμης add. post Τυροη-νίαν 13. τὸ 19. καὶ Μάρινον asteriscis incl. 20. Κιγγοῦλον 22. είοὶ 313, θ. Νωμέντου μέχρις 12. Κύρης 314, 8. 'Ρουτοϋλοι 28. 'Αλβάνφ 315, 11. Σιλουίαν 14. 15. μυ-Φεύονται] Spengel correxit 20. Ρέμον 28. πρός] Letronnus correxit 316, 9. 'Pėμον 317, 9. Καρμέντιν 14. Αίκουων 19. Αίκουοι 21. Σούεσσαν 23. ἄποθεν 25. ὁμόγλωσσοι 318, 14. Ταρρακίναν Κιρκαΐον] Malim Κίρκαιον 319, 19. Δαύρεντον 320, 13. Ταρρακίνα ib. Τραχινή 16. Αύφιδος 21. μεν pro τε 321, 14: Πανδαταρία 20. Σητινός 322, 2. Κουιρίνον 5. τε 11. Κουιρίνου 12. Σερούιος 323, 11. καὶ add.
 νον
 5. τε
 11. Κουιφίνου
 12. Σεφούιος
 323, 11: καὶ add.

 ante διά
 326, 6. Τούπκουλον] Hoc revocandum
 10. Φερέντινον

 ib. Φρονσίνων
 11. Μανίνον] Corrige typothetae errorem Μανούνον

 14. Κάσινον
 25. Σίγνιον
 25. πρὸ
 26, ταύτης ib. Σύσσασ

 Malim Σθέσσα
 327, 7. 8. Πραινέστου] Ita semper
 11. Κερεάτε καὶ Σώρα
 25. ἐν οπ.
 328, 32. Τούσκουλον] Hoc revocandum

 329, 17. θάλασσα
 30, ἡ οπ.
 330, 2. ὑπερκύπτον
 331, 13. ἤτοι
 21. εὐπυροφόρος
 332, 20. Σοῦλμον
 29. τέσσαρας

 334, 11. Σουφρεντίνος
 25. Σικελικών] Malim Σικελιωτίδων
 27. τὴν οπ.
 30. ἢ τε πόλις οπ.
 335, 18. Βάται et ita etim etim in seqq.

 25. αὐτὴν
 336, 2. ἀ οπ.
 5. 6. ελ καὶ δεικιδισμονίον Γεσ.
 25. αὐτὴν 336, 2. ở om. 5. 6. αἶ καὶ δεισιδαιμονίαν [τῶ τόπω παρεσκεύαζον] καὶ κατάσκιον? 9. ἀκὸ 12. γε οἱ προθυσόμενοι καὶ ἱλασόμενοι 15. ποταμίου 17. ἔδουτο 21. ἀργλlas Rectius apyllas 337, 6. énelvyv re nal ént véav noliv Dixit de his sed non persuasit Jacomo Rucca Interpretazione di un luogo di de his sed non persuasit Jacomo Rucca Interpretazione di un luogo di Strabone Napoli 1850 7. Δικαιαρχίας 17. 18. ἄχρηστος, τῶν ὀστρέων] Απ ἀχρηστὸς ὧν, ὀστρέων? 22. καὶ τὸ Μισηνὸν [Μισηνοῦ] add. post τινὸς ib. Δικαιαρχίαν 27. γὰς οπ. 28. ὅτι add. ante θείον 338, 11. βρομώδεις 339, 26. Οὐεσούον 340, 32. Συρακονσίων] In huius nominis scriptura ubique libros secutus sum 341, 19. Εκωμέα 342, 11. Κασίλινον 15. ἄσθ' ὑπὸ λιμοῦ] Fortasse ἄστ' ἐπὶ λιμοῦ 16. †μεδίμνον pro μνὸς 26. 27. Σουεσσοῦλα 343, 6.7. ὑμοςοῦντας 19. καὶ γὰς τοι 20. Βοίανον 344, 30. εὐ ἐτρύφησαν pro ἐξετρύφησαν 345, 15. post πειμένη add. quae reicei in p. 346, 7—12 21. †Καμπανίαν pro Ιταίλαν 346, 6. Δργονίας 7—12. Συβαρίται — ἀναζεόμενοι post πειμένη p. 345, 15. 31. ἔνιοι δὲ τοῦνομα ἀπὸ ποταιοῦ Ελέπτος post πειμένη p. 345, 15 31, ένιοι δε τοθνομα από ποταμού Ελέητος

add. post πτίσαι 347, 15. ταύτην τὴν Αᾶον] Libri ταύτην λαοί. scribendum igitur aut τὴν Αᾶον, aut ταύτην, omisso Αᾶον 348, 3. οδ οπ. 30. φρουρίοις 349, 7. Καλασάρνα 15. ὑπδ 31. Ναπιτίνον 350, 24. γὰρ 32. πρός † αὐτούς, μηδείς τὸν 351, 6. Ταμασού 7. ἀμφοτέρως τὸ ἐς Τεμέσην μετά χαλκοῦ καὶ 15. ἰασιαια signa οπ. 24. Οὐιβώναν 352, 2. ἀρχή τοῦ ἐπιστρέφειν 15. ποταμοῦ † Μέταυρος ἔτερος 22. ἄκρα ποιούσα 353, 17. τοιούτου 354, 11. τούτων add. ante τῶν 353, 9. δὲ Πύρρου ἡ 18. ὂν οπ. 26. Συρακουσών 956, 2. lacunae signa οπ. 4. Ἐσῶπιν 5. ἐγγραπτοῖς 7. Συρακουσών 9. νυμφοστολισθείσας 10. ὁλοπτέρους 357, 3. τὰς δὲ ζημίας οπ. δεῖν δ' εἶναι 4. † αὐτῶν post τῶν 358, 8. Σάγρας 21. ἐκ Σικελίας 26. μέρος ῶρισεν 359, 23. ὧν 360, 3. ἐπώνυμοι τῶν Τρώων ἐγένοντο ib. post ἐγένοντο add. quae in marginem reieci 4. φήσαντος 8. εἰ δοτόν εἶη 10. σέθεν prο θεὸν 11. κλάσματα ὀρθὸν pro δῶρον 23. ἡγείαν 24. δὶ ὰ τὸ πλῆθος τῶν αθλητῶν add. post. φορὸν 361, 17. ὁ Ισ... Ἑλικεὸς] Scripsi Ισος. sufficer videtur Γς 19. ὡς ib. ὑπῆρξε 21. ἐστρατευσων 31. signa lacunae οπ. 362, 28. ῶστε μὴ καταμύσαι] Malim ὡς μὴ καταμύσαι

ib. φαινόμενον 29. τὸ add. ante ἐν 363, 1. Σειφίτιδι] Quod et hic et in seqq. revocandum 13. τεσσαφώνοντα 17. 18. Νηλητόσον 364, 28. Θρινακίς 365, 14. τεσσαφαισσίων 16. δὲ pro μὲν 22. Δίγεστέων 366, 2. γε add. post τὸν 3. τε δ. post οὐδεμιῷ fortasse addendum πλευφῷ 11. ἐν τοῦς] Delendum videtur 14. δν οπ. φαμὲν ἄμα οπ.

15. βλέπουσαν ποιήσει δε την πλευράν
16. δεί] Fort, δοπεί
367, 14. Συράπουσαι
15. Συραπουσαν
16. συνελθούσαι πάνταν
18. Ειφονίας
368, 8. ζάγκλιον
18. εύφυνᾶς
24. δε

369, 2. Συρακουσίων 6. κατὰ 18. 19. ὅταν τῷ Ποσεκδώνιος γίνηται 370, 8. Συρακούσας 11. 12. τὸν Λοχίαν χοηστηριαζόμενον, ἐρἐσθαι [δὲ] τὸν θεὸν 20. ἐκγένοιτο] Fort. ἑξίκοιτο 29. Συρακούσας ἀπιόντας 'ηὐξήθη 371, 27. οὐσα 372, 15. post γίνητὰ add. quae in margine leguntur 26. οὐχ ὅπως τοσούτω 373, 6. post Λυρκείου add. quae in marginem reicci 16. κεῖνται 374, 3. Λίγεστέων ib. Κεφαλοίδιον 8—17. οἰκεῖται— ἀξιόλογον post πλείους 24 20. πάσαν 20. Γέλαν δὲ 'Ρόδιοι οπ. 30. πεκάπαται— ἀεὶ post Ένναν 376, 4 375, 4. ἐξηλείφθησαν] Hoc fortasse revocandum 377, 3. ἀποθεν 9. καταρριφθείη 20. Νευρώδη 26. καὶ τὰ κατὰ 'μέραν 378, 30. εὐπρόσοδος 32. ἡ Θέρμισσα add. post Σικελίας 379, 11. ἄλλως γὲ πως 17. post γηνεμίαις quae in margine leguntur 28. ante τῶν adde asteriscum 380, 3. Λίόλον et hic et in seqq. 4. post ἵκανῶς ea quae in

marg. 7. αὐτή 13. 14. ἐπ Λιπάρας εἰς Σικελίαν 20. Ίερᾶς 381, 26. πρόσβοροι 31. ἔστι δέ πως χερρονησιάζουσα? 382, 3. 4. εἴκοσιν οm. 383, 5. βουλής ὄνομασθεῖσι] Fort. έτοιμασθείσι 7. ήνίπα την 10. έξαγγείλαντες ib. λάθφα 12. μη αν περιθέσθαι 386, 2—5. πρὸς δὲ — βασιλέα post πρότερον 7
11. ήσσον 18. πατὰ pro παὶ 25. ές 27. Βάριν 387, 23. Γωθίαι et hic et in seqq. 25. δυνατών 28. αυτήν 30. εἰθ ante oſ add. 388, 18. Βρεντέσιον 23. Κελία 389, 7. διπλοῦς add. post πλοῦς 31. Άργνοιππηνών 390, 3. ἐἰάττους εἰσιν 8. Λουγερία 391, 3. Οδρειον 26. μεμιλιάσθαι 27. Σίλαν 392, 2. λέγομεν 393, 28. δγιείαν 29. τε 394, 3. Ἰσίας, Fortasse Λιβύης 395, 34. η οπ. 396, 11. διὰ οπ.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ Κ Ε Φ Α Α Α Ι Α.

A

"Ότι οὐκ ἐκτὸς φιλοσοφίας ἡ γεωγραφική πραγματεία, ὅτι καὶ "Όμηρος αὐτῆ πανταχοῦ τῶν ἐπῶν φαίνεται χρώμενος. ὅτι οἱ πρότερον αὐτῆ χρησάμενοι ἐλλιπῶς ἢ ἀναρθρώτως ἢ ἐσφαλμένως ἢ ψευσῶς ἢ τοῖς αὐτοῖς ἀσυμφώνως εἰρήκασιν. ἐλεγχοι καὶ ἀποδείξεις τοῦ εἰκότως αὐτὸν οῦτω κρίνειν, κεφαλαικόδεις λόγοι πάσης οἰκουμένης συντόμως ὑποτυποῦντες τὴν διάθεσιν. πίστις εἰκότων καὶ τεκμηρίων βεβαίων τοῦ κατὰ πολλὰ μέρη τὴν γῆν καὶ τὴν θάλμεσαν ἐνηλλάχθαι καὶ εἰς ἀλλήλας μετατεθῆναι.

B

Έν τῷ δευτέρω κατὰ λέξιν προβαλλόμενος τὰ Έρατοσθένους διαιτῷ καὶ διελέγχει ὅσα μὴ ὀρθῶς εἔρηται ἢ διήρηται ἢ διαγέγρακται· καὶ Ἱππάρχου δὶ τῶν πολλῶν μιμνήσκεται ἐπιλαμβανόμενος, καὶ ἐπὶ θέλει ἔκθεσις σύντομος καὶ τρόπον τινα σύνοψις τῆς ὅλης πραγματείας, τοῦτ' ἔστι τῆς γεωγραφικῆς ἱστορίας.

Γ lelπει

1

Έν τῷ τετάρτω τὰ περί Γαλλίαν και Ἰβηρίαν και ὅσα διείργουσιν αι Ἰλλπεις τῆς Ἰταλίας ἔνδον, ἐν οἰς και Βρεττανία και τῶν ἀκεανιτίδων νήσων τινές, ὅσαι και δοκοῦσιν οίκεἰσθαι, και βαρβάρων γώραν και ἐθνη παροικοῦντα τοῦ Ἰστρου πέραν.

E

Έν τῷ πέμπτω τὰ περὶ Τταλίαν ἀπὸ τῆς ὁπωρείας τῶν Άλπεων μέχρι τοῦ Σιπελικοῦ πορθμοῦ καὶ Ταραντίνου κόλπου καὶ τοῦ Ποσειδωνιάτου, ἐς οἶς Βενετία, Διγουρία, Πικηνέν, Τουσκία, Ῥώμη, Καμπανία, Δευκανία, Ἀπουλία, καὶ ὅσαι νῆσοι τῆ ταύτη θαλάσση παράπεινται ἀπὸ * Γενουσῶν μέχρι Σιπελίας.

~

Έν τῷ ἔντφ τὰ ἐφεξής τῆς Ἰταλίας καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ Ἰδοία μέχοι Μακεδονίας, ἐν οἰς Ἰπονλία Καλαβρία καὶ ὅσα κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἄμα ταϊς παρακειμέναις νήσοις ἀπὸ Σικελίας ἔως τῶν Κεραννίων, κάκ τοῦ ἄλλου μέρους ἔως Καρχηδόνος καὶ τῶν ταύτη παρακειμένων νησιδίων.

KIV

2

Έν τῷ ἐβδόμῳ λέγει τῆς Εὐρώπης τὰ λειπόμενα μέρη· ἔστι δὲ τὰ πορὸς ἔω πέραν τοῦ Ὑρήνρυ μέχρι τοῦ Τανάζδος καὶ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης, καὶ ὅσα ἐεταξὸ τοῦ ᾿Αδρίου καὶ τῶν ἀριστερῶν τῆς Ποντικῆς θαλάσσης μερῶν ἀπολαμβάνει πρὸς νότον μέχρι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Προποντίδος ὁ Ἰστρος, ἐν οἶς καὶ Μακεδονία πᾶσα.

H

Εν τῷ ὀγδόφ λέγει τὰ τῆς Εὐρώπης, Μακεδονίας τὰ λειπόμενα καὶ Ἑλλάδα πᾶσαν εν ἡ καὶ ἐγχρονίζει διὰ τὸ πολύγνωστον τῆς χώρας, διακριβών καὶ ἐδκρινῆ ποιῶν τὰ ἀδιακρίτως καὶ ἀδιορίστως ὑπὸ τῶν ποιητῶν τε καὶ ἱστορικῶν περὶ τῶν ταύτη πόλεων εἰρημένα, καὶ μάλιστα ἐν καταλόγφ τε καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως.

0

Έν τῷ ἐνάτφ περὶ τῆς Ἑιλάδος, Άθηνῶν μάλιστα πανηγυρικὴν ἔκφρασιν, καὶ Βοιωτίαν καὶ Θετταλίαν μετὰ τῆς παραλίας ταύτης.

I

Τὸ δέκατον περιέχει Αίτωλίαν και τὰς παρακειμέκας νήσους, ἔτι δε Κρήτην πάσαν, ἡ και μάλιστα έγχρονίζει, νόμιμά τε αὐτῆς διηγούμενος και τῶν Κουρήτων, πρὸς δὲ και τῶν Ιδαίων δακτύλων τὴν ἐν αὐτῆ γένεσιν και τιμὴν και δργια ἐπεξιών και τὸ ίδιον δὲ γένος Στράβων ἀπὸ Κρήτης λέγει ἔτι δὲ και τὰς περι Κρήτην νήσους πολιὰς οὔσας περιέχει τὸ βιβιίον, ἐν αίς εἰσι και αί Σποράδες και τῶν Κυκιάδων ἔνιαι.

ĪΑ

Το ενδέκατον ἄρχεται μεν τῆς Δσίας, τοῦ Τανάιδος ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν ἄνωθεν ἀρχομένου διαιρεῖν τὴν Εὐρώπην τῆς Δσίας. περιέχει δὲ τὸ βιβλίον καὶ τὰ παρακείμενα ἔθνη ταῖς ἀρχαῖς αὐτοῦ πρὸς τἢ ἀνατολῃ καὶ μεσημβρία, ἢ καὶ Λσία ἔστίν. ἔστι δὲ τἢδὲ ἔθνη βάρβαρα τὰ τῷ βιβλίω ἐγκείμενα ὅσα παροικεῖ τὸ Καυκάσιον ὅρος, ἐν οῖς ἀμαζόνες τε καὶ Μασσαγέται, Σκύθαι καὶ ἀλβανοὶ καὶ Ἰβηρες, Βακτριανοί, Κάσπιοι, Μῆδοι, Πέρσαι, Αρμενίαι δύο ἔως τῆς Μεσοποταμίας ἔχει δὲ καὶ Τρωγλοδύτας καὶ Ἡνιόχους οῦτω λεγόμενα ἔθνη, καὶ Σκηπτούχους, Σοάνας, ᾿Ασσυρίους, Πολυφάγους, Ναβιανούς, Σιρακούς, Ταπύρους, ἐπεμνήσθη δὲ Τάσονος καὶ Μηδείας καὶ ῶν ἔκτισαν πόλεων ἔτι δὲ Ξέρξου καὶ Μιθριδάτου καὶ ᾿Αλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου.

ΙB

Το δωδέκατον περιέχει τὰ ὑπόλοιπα τῆς Ποντικῆς χώρας καὶ ἐφεξῆς Καππαδοκίαν, Γαλατίαν, Βιθυνίαν, Μυσίαν, Φρυγίαν, Μαιονίαν, καὶ πρὰ τούτων Σινωπίδα, πόλιν Ποντικήν, καὶ Ἡράκλειαν καὶ 'Λμάσειαν· ἔτι 'Ισαυρίαν, Λυκίαν, Παμφυλίαν, Κιλικίαν μετὰ τῶν παρακειμένων νήσων καὶ όρῶν καὶ ποταμῶν.

$T\Gamma$

Τὸ τρισκαιδέκατον περιέχει τῆς 'Λοίας τὰ ἀπὸ τῆς Προποντίδος κάτωθεν, ἀπὸ Κυζίκου ἀρχόμενον, καὶ ἐφεξῆς τὴν ταύτη παραλίαν πᾶσαν καὶ εἴ τινες νῆσοι ὑπάρχουσιν ' ἐγχρονίζει δὲ μάλιστα τῆ Τροία, εἰ καὶ ἔρημος, διὰ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς καὶ πολυθφύλητον ἐκ τοῦ πολέμου.

11

Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον περιέχει τὰς Κυκλάδας νήσους και τὴν ἀντιπέραν χώραν, ἐν ἡ Παμφυλία Ἱσαυρία Αυκία Πισιδία Κιλικία ἔως Σελευκείας τῆς Συρίας, και τῆς ᾿Ασίας *τῆς ἰδίως Ἰωνίας λεγομένης.

IE

Τὸ πεντεκαιδέκατον περιέχει Ίνδίαν καὶ Περσίδα.

I_{ς}

Το έκκαιδέκατον περιέχει την Ασσυρίων χώραν, έν ή Βαβυλών και Νίσιβις, πόλεις μέγισται, και την Αδιαβηνήν και Μεσοποταμίαν, Συρίαν πάσαν, Φοινίκην, Παλαιστίνην, Άραβίαν πάσαν και όσα της Ινδικής τη Άραβία συνάπτει, και την Σαρακηνών, ην Σκηνήτιν (leg. Σκηνίτιν) καιεί, και πάσαν την παρακειμένην τη τε νεκρά θαλάσση και τη έρυθοά.

IZ

Τὸ έπτακαιδέκατον περιέχει Αίγυπτον πάσαν και Λιβύην πάσαν.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ.

 $m{T}$ ῆς τοῦ φιλοσόφου πραγματείας εἶναι νομίζο- $m{1}$ μεν, εἴπερ ἄλλην τινά, καὶ τὴν γεωγραφικήν, ἢν νῦν προηρήμεθα έπισκοπείν. ὅτι δ' οὐ φαύλως νομίζομεν έκ πολλών δήλον· οί τε γαρ πρώτοι θαρρήσαντες αὐ-5 τος άψασθαι τοιούτοί τινες ύπηρξαν, Όμηρός τε καί 'Αναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος καὶ Έκατατος, ὁ πολίτης αὐτοῦ, καθώς καὶ Ἐρατοσθένης φησί καὶ Δημόκριτος δε και Εύδοξος και Δικαίαργος και "Εφορος και αλλοι C. 2 πλείους · ετι δε οί μετά τούτους, Ερατοσθένης τε καί 10 Πολύβιος και Ποσειδώνιος, ανδρες φιλόσοφε. η τε πολυμάθεια, δι' ής μόνης έφικέσθαι τοῦδε τοῦ έργου δυνατόν, οὐκ ἄλλου τινός ἐστιν ἢ τοῦ τὰ θεῖα καὶ τὰ άνθο ώπεια επιβλέποντος, ώνπεο την φιλοσοφίαν έπιστήμην φασίν. ώς δ' αυτως και ή ώφέλεια ποικίλη τις 15 οὖσα, ή μὲν πρὸς τὰ πολιτικά καὶ τὰς ἡγεμονικάς πράξεις, ή δε πρός επιστήμην των τε ούρανίων καί τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δαλάττης ζώων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ἰδείν παρ' ἐκάστοις ἔστι, τὸν αὐτὸν ὑπογράφει ἄνδρα, τὸν φροντίζοντα τῆς περί τὸν 20 βίον τέχνης καλ εὐδαιμονίας.

'Αναλαβόντες δε καθ' εκαστον επισκοπώμεν των 2 είρημενων ετι μαλλον. και πρώτον στι όρθως ύπει-λήφαμεν και ήμεις και οι πρό ήμων, ων έστι και Ίπ-παρχος, άρχηγετην είναι τῆς γεωγραφικῆς εμπειρίας 25 Όμηρον, ος οὐ μόνον εν τῆ κατὰ τὴν ποίησιν ἀρετῆπάντας ὑπερβέβληται τοὺς πάλαι και τοὺς ὕστερον, Strabo I.

Digitized by Google

ἀλλὰ σχεδόν τι καὶ τῆ κατὰ τὸν βίον ἐμπειρία τὸν πολιτικόν, ἀφ' ἦς οὐ μόνον περὶ τὰς πράξεις ἐσπούδασεν
ἐκεἴνος, ὅπως ὅτι πλείστας γνοίη καὶ παραδώσει τοἰς
ὅστερον ἐσομένοις, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τοὺς τόπους τούς
τε καθ' ἔκαστα καὶ τοὺς κατὰ σύμπασαν τὴν οἰκουμέ- 5
νην γῆν τε καὶ θάλατταν· οὐ γὰρ ἄν μέχρι τῶν ἐσχάτων αὐτῆς περάτων ἀφίκετο τῆ μνήμη κύκλω περιιών.

Καὶ πρώτον μὲν τῷ ἀκεανῷ περίκλυστον, ἄσπερ ἔστιν, ἀπέφαινεν αὐτήν ἔπειτα δὲ τῶν χωρίων τὰ μὲν ἀνόμαζε τὰ δὲ ὑπηνίττετο τεκμηρίοις τισί, Λι- 10 βύην μὲν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς, οὕς εἰκὸς λέγειν Τρωγλοδύτας Αραβας, ἡητῶς λέγων, τοὺς δὲ πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ δύσεσιν αἰνιττόμενος έκ τοῦ τῷ ἀκεανῷ κλύζεσθαι ἐντεῦθεν γὰρ ἀνίσχοντα ποιεῖ τὸν ἥλιον καὶ δυόμενον εἰς τοῦτον, ὡς δ' αῦ-15 τως καὶ τὰ ἄστρα καὶ τοὺς ἀστέρας λελουμένους έξ ἀκεανοῦ λέγει.

4 Τῶν δ' ἐσπερίων ἀνδρῶν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἐμφανίζει καὶ τὴν εὐκρασίαν τοῦ περιέχοντος, πεπυσμένος, ὡς ἔοικε, τὸν Ἰβηρικὸν πλοῦτον, ἐφ' ὂν καὶ 20 Ἡρακλῆς ἐστράτευσε καὶ οι Φοίνικες ὕστερον, οῖπερ καὶ κατέσχον τὴν πλείστην ἀρχήν, μετὰ δὲ ταῦτα Ῥωμαῖοι· ἐνταῦθα γὰρ αὶ τοῦ ζεφύρου πνοαί, ἐνταῦθα 3 δὲ καὶ τὸ Ἡλύσιον ποιεί πεδίον ὁ ποιητής, εἰς ὅ πεμφθήσεσθαί φησι τὸν Μενέλαον ὑπὸ τῶν θεών, ἀλλά 25, σ' ἐς Ἡλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης ἀθάνατοι ,πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς, τῆ περ ὁρίστη ,βιοτὴ πέλει· οὐ νιφετός, οὕτ' ἄρ χειμὼν πολύς, ἀλλ' ,αἰεὶ ζεφύροιο λιγὸ πνείοντας ἀήτας ἀκεανὸς ἀνίησι."

^{16.} post αστρα: "ήέλιος μεν επείτα νέον προσέβαλλεν ,,άρούραις εξ άκαλαρρείταο βαθυρρόου ώκεανοιο. εν δ' επεό ,,ώκεανώ λαμπρον φάος ήελίοιο, ελκον νύκτα μέλαιναν."

Καὶ αι τῶν μακάρων δὲ νῆσοι πρό τῆς Μαυρου- 5 σίας εἰσὶ τῆς ἐσχάτης πρὸς δύσιν, καθ' δὶ μέρος συντρέχει καὶ τῆς Ἰβηρίας τὸ ταύτη πέρας ἐκ δὲ τοῦ ὀνόματος δῆλον ὅτι καὶ ταύτας ἐνόμιζον εὐδαίμονας 5 διὰ τὸ πλησιάζειν τοιούτοις χωρίοις.

'Αλλά μὴν ὅτι γε καὶ οἱ Αἰθίοπες ἐπὶ τῷ ώκεανῷ 6 έσχατοι, δηλοί· ότι μεν έσχατοι "Aldioπες, τολ διχθά વૈદ્યવાલાયા, દેવપૂર્વાના લેંગવેનુજીંગ. " ભાવે તે રહ્યું , તેંદૂરા છે વેદ્વેલાંલται" φαύλως λεγομένου, ώς δειχθήσεται υστερον . ὅτι 10 δ' έπὶ τῷ ἀκεαυῷ ,,Ζεὺς γὰρ ἐς ἀκεαυὸν μετ' ἀμύμοvas Aldionnas yditos thn perà datra." Ori de nal n πρός ταις άρκτοις έσχατια παρωκεανίτις έστιν, ούτως ήνξατο είπων περί τῆς ἄρπτου ,,οἰη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρών ώκεανοιο. Καιά μεν γάρ της άρκτου και της 15 άμάξης τὸν ἀρατικὸν δηλοί: οὐ γὰρ ἂν τοσούτων ἀστέρων έν τῷ αὐτῷ χωρίῳ περιφερομένων τῷ ἀεὶ φανερῷ อไทบ สัมมอออง อไซอ โออะอุตับ ตั้นอนบอไอ. ตีฮา อย่น อบี้ ἀπειρίαν αὐτοῦ καταγινώσκουσιν, ὡς μίαν ἄρκτον ἀντὶ δυείν είδότος · οὐδὲ γὰρ είκὸς ἦν πω τὴν έτέραν ήστρο-20 θετήσθαι, άλλ' άφ' ού οί Φοίνικες έσημειώσαντο καί έχρωντο πρός του πλούν παρελθείν και είς τους Ελληνας την διάταξιν ταύτην, ώσπερ και του Βερενίκης πλόκαμον και τὸν Κάνωβον έχθες και πρώην κατωνομασμένον, πολλούς δ' έτι νῦν ἀνωνύμους ὅντας, κα-25 θάπερ καὶ "Αρατός φησιν. οὐδὲ Κράτης οὖν ὀρθώς γράφει ,,οίος δ' άμμορός έστι λοετρών, " φεύγων τὰ μη φευκτά. βελτίων δ' Ἡράκλειτος καὶ ὁμηρικώτερος, δμοίως άντι του άρχτικού την άρχτον όνομάζων ,, ήους και έσπέρης τέρματα ή άρκτος, και άντίον τῆς 30 ἄρκτου ούρος αἰθρίου Διός. " ὁ γὰρ ἀρκτικός ἐστι δύσεως παὶ ἀνατολῆς ὅρος, οὐχ ἡ ἄρκτος. διὰ μὲν δὴ C. 4 τῆς ἄρκτου, ἡν καὶ ἄμαξαν καλεί καὶ τὸν Άρίωνα

donsύειν φησί, τὸν ἀρκτικὸν δηλοί, διὰ δὲ του ώκεανοῦ τὸν ὁρίζοντα, εἰς ὃν καὶ έξ οῦ τὰς δύσεις καὶ τὰς άνατολάς ποιείται. είπων δε αύτοῦ στρέφεσθαι καλ άμοιρείν τοῦ ώκεανοῦ οίδεν ὅτι κατὰ σημείον τὸ ἀρκτικώτατον τοῦ ὁρίζοντος γίνεται ὁ ἀρκτικός. ἀκο- 5 λούθως δή τούτφ το ποιητικόν άρμόσαντες τον μέν όριζοντα όφειλομεν δέχεσθαι τον έπλ τῆς γῆς οἰκείως τῷ ἐκεανῷ, τὸν δ' ἀρκτικὸν τῆς γῆς ἁπτόμενον ὡς ἂν ποὸς αἴσθησιν κατὰ τὸ ἀρκτικώτατον τῆς οἰκήσεως σημείον. ώστε καὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς γῆς κλύζοιτ' αν 10 τῷ ἀκεανῷ κατ' αὐτόν. καὶ τοὺς ἀνθρώπους δὲ οἰδε τους προσβόρρους μάλιστα, ους όνομαστι μεν ού δηλοί (οὐδε γάρ νῦν που κοινον αὐτοῖς ὅνομα κεῖται πασι), τη διαίτη δε φράζει, νομάδας αὐτοὺς ὑπογράφων καὶ άγαυοὺς Ιππημολγοὺς γαλακτοφάγους 15 άβίους τε.

Καὶ ἄλλως δ' έμφαίνει τὸ κύκλω περικεϊσθαι τῆ γη του ώκεανου, όταν ούτω φη ή Ήοα,,είμι γαο όψοημένη πολυφόρβου πείρατα γαίης 'Ωκεανόν τε θεών ,,γένεσιν." τοις γαρ πέρασι πασι συνήθη λέγει τον ώκε- 20 ανόν, τὰ δὲ πέρατα κύκλφ περίκειται. ἔν τε τῆ ὁπλοποιία τῆς 'Αχιλλέως ἀσπίδος κύκλφ περιτίθησι τὸν ώπεανον έπλ της έτυος. έχεται δε της αύτης φιλοπραγμοσύνης και τὸ μὴ άγνοεῖν τὰ περί τὰς πλημμυρίδας τοῦ ἀπεανοῦ καὶ τὰς ἀμπώτεις ἀψορρόου ἀκεανοῖο, 25 λέγουτα καί ,τρίς μεν γάρ τ' άνίησιν έπ' ήματι, τρίς δ' ἀναφοιβδεϊ. αι γὰφ εί μὴ τρὶς ἀλλὰ δίς, τάχα τῆς ίστορίας παραπεσόντος η της γραφης διημαρτημένης, άλλ' ή γε προαίρεσις τοιαύτη. και τὸ ,,έξ ἀκαλαρρείταο " δε έχει τινα εμφασιν τῆς πλημμυρίδος, έχούσης 30 την επίβασιν πραείαν και ού τελέως δοώδη. Ποσειδώνιος δε και έκ του σκοπέλους λέγειν τοτε μεν κα-

Digitized by Google

λυπτομένους τοτε δε γυμνουμένους και έκ τοῦ ποταμον φάναι του ώκεανον είκάζει το φοώδες αύτοῦ το περl τας πλημμυρίδας έμφανίζεσθαι. το μέν ούν πρώτον εύ, τὸ δὲ δεύτερον οὐκ ἔχει λόγον · οὖτε γὰρ ποταμίφ 5 δεύματι ἔοικεν ή τῆς πλημμυρίδος ἐπίβασις, πολὺ δὲ μαλλον ή αναγώρησις οὐ τοιαύτη, δ τε τοῦ Κράτητος λόγος διδάσκει τι πιθανώτερον. βαθύρρουν μέν γάρ καλ άψορρον λέγει, όμοίως δε καλ ποταμόν τον όλον ώκεανόν· λέγει δε καί μέρος τοῦ ώκεανοῦ τι ποταμόν C. 5 10 καλ ποταμοίο φόον, οὐ τοῦ ὅλου ἀλλὰ τοῦ μέρους, οπαν ούτω φη ,, αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ρόον ἀκεα-,,νοϊο νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐουπό ροιο." ού γὰρ τὸν ὅλον, ἀλλὰ τὸν ἐν τῷ ἀκεανῷ τοῦ ποταμοῦ δόον μέρος όντα τοῦ ωκεανοῦ, δν φησιν ὁ Κράτης 15 ανάγυσίν τινα καὶ κόλπον έπὶ τὸν νότιον πόλον απὸ τοῦ γειμερινοῦ τροπικοῦ διήκοντα, τοῦτον γὰρ δύναιτ' αν τις έκλιπων έτι είναι έν τῷ ωκεανῷ, τὸν δὲ όλον εκλιπόντα έτι είναι έν τῷ όλφ οὐχ οἰόν τε. Όμηρος δέ γε ούτω φησί ,,ποταμοίο λίπεν ρόον, ἀπὸ δ' 20 ໃχετο χύμα θαλάσσης, " ήτις οὐχ ἄλλη τίς ἐστιν ἀλλὰ ώπεανός. γίνεται οὖν, έὰν ἄλλως δέχη, ἐκβὰς ἐκ τοῦ ώκεανοῦ ήλθεν εἰς τὸν ώκεανόν. άλλὰ ταῦτα μὲν μαπροτέρας έστὶ διαίτης.

Ότι δὲ ἡ οἰκουμένη νῆσός ἐστι πρῶτον μὲν ἐκ τῆς 8
25 αἰσθήσεως καὶ τῆς πείρας ληπτέον. πανταχῆ γάρ, ὁπουποτοῦν ἐφικτὸν γεγονεν ἀνθρώποις ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς προελθεῖν, εὐρίσκεται θάλαττα, ῆν δὴ καλοῦμεν ἀκεανόν. καὶ ὅπου δὲ τῆ αἰσθήσει λαβεῖν οὐχ ὑπῆρξεν, ὁ λόγος δείκνυσι. τὸ μὲν γὰρ ἐωθινὸν 30 πλευρόν, τὸ κατὰ τοὺς Ἰνδούς, καὶ τὸ ἑσπέριον, τὸ κατὰ τοὺς Ἰνδούς, καὶ τὸ ἐσπέριον, τὸ κατὰ τοὺς Μαυρουσίους, περιπλείται πᾶν ἐπὶ πολὺ τοῦ τε νοτίου μέρους καὶ τοῦ βο-

Digitized by Google

οείου· τὸ δὲ λειπόμενον ἄπλουν ήμιν μέχοι νῦν τῷ μὴ συμμίξαι μηθένας άλλήλοις των άντιπεριπλεόντων ού πολύ, εί τις συντίθησιν έχ των παραλλήλων διαστημάτων των έφικτων ήμεν. ούκ είκος δε διθάλαττον είναι τὸ πέλανος τὸ Άτλαντικόν , ίσθμοῖς διειογόμενον 5 ούτω στενοίς τοις χωλύουσι τὸν περίπλουν, άλλὰ μαλλον σύρρουν καλ συνεγές οι τε γάρ περιπλείν έγχειρήσαντες, είτα άναστρέψαντες, ούχ ὑπὸ ἡπείρου τινός άντιπιπτούσης και κωλυούσης του έπέκεινα πλούν άνακρουσθήναι φασίν, άλλα ύπο άπορίας καί 10 έρημίας, οὐδεν ήττον τῆς δαλάττης έχούσης τὸν πόφον. τοίς τε πάθεσι τοῦ ώκεανοῦ τοῖς περί τὰς ἀμπώτεις και τὰς πλημμυρίδας δμολογεί τοῦτο μαλλον. πάντη γοῦν ὁ αὐτὸς τρόπος τῶν τε μεταβολῶν ὑπάρχει καλ τών αὐξήσεων καλ μειώσεων, ἢ οὐ πολὺ παραλ- 15 λάττων, ώς αν έπλ ένὸς πελάγους τῆς κινήσεως ἀποδιδομένης και άπο μιᾶς αίτίας.

9 "Ιππαρχος δ' οὐ πιθανός ἐστιν ἀντιλέγων τῆ δόξη C. 6 ταύτη, ὡς οὖθ' ὁμοιοπαθοῦντος τοῦ ἀκεανοῦ παντελῶς οὕτ', εἰ δοθείη τοῦτο, ἀκολουθοῦντος αὐτῷ τοῦ 20 σύρρουν εἰναι πᾶν τὸ κύκλῳ πέλαγος τὸ 'Ατλαντικόν, πρὸς τὸ μὴ ὁμοιοπαθεῖν μάρτυρι χρωμενος Σελεύκῷ τῷ Βαβυλωνίῳ. ἡμεῖς δὲ τὸν μὲν πλείω λόγον περὶ τοῦ ἀκεανοῦ καὶ τῶν πλημμυρίδων εἰς Ποσειδώνιον ἀναβαλλόμεθα καὶ 'Αθηνόδωρον, ἰκανῶς * διακρατή-25 σαντας τὸν περὶ τούτων λόγον· πρὸς δὲ τὰ νῦν ἐπὶ τοσοῦτον λέγομεν, ὅτι πρός τε τὴν ὁμοιοπάθειαν οὕτω βέλτιον νομίσαι, τά τε οὐράνια συνέχοιτ' ἄν πρεῖττον ταῖς ἐντεῦθεν ἀναθυμιάσεσιν, εἰ πλεῖον εἰη τὸ ὑγρὸν περικεχυμένον.

10 "Ωσπερ οὖν τὰ ἔσχατα καὶ τὰ κύκλφ τῆς οἰκουμένης οἰδε καὶ φράζει σαφῶς ὁ ποιητής, οὖτω καὶ τὰ τῆς

θαλάττης της έντός. περιέχει γαρ ταύτην από στηλών άρξαμένοις Λιβύη τε και Λίγυπτος και Φοινίκη, έξης δε ή πέριξ της Κύπρου, είτα Σόλυμοι και Αύκιοι και Κᾶρες, μετὰ δὲ τούτους ἡ μεταξύ Μυκάλης καὶ τῆς 5 Τρωάδος ήων καλ αί προκείμεναι νήσοι · ων άπάντων μέμνηται, καὶ έφεξης των περί την Προποντίδα καὶ τοῦ Εὐξείνου μέχρι Κολχίδος και τῆς Ἰάσόνος στοατείας. και μην και τον Κιμμερικόν Βόσπορον οίδε τους Κιμμερίους είδώς, οὐ δήπου τὸ μὲν ὄνομα τῶν Κιμ-10 μερίων είδως αὐτούς δὲ ἀγνοῶν, οῖ κατ' αὐτὸν ἢ μιμρον προ αύτου μέχρι Ιωνίας έπέδραμον την γην την έκ Βοσπόρου πάσαν. αξυίττεται νοῦν καὶ τὸ κλίμα τῆς γώρας αὐτῶν ζοφῶδες ὄν, καὶ ὡς φησίν ,, ήέρι καὶ , νεφέλη κεκαλυμμένοι · οὐδέ ποτ ' αὐτοὺς ἡέλιος φαέ-15 , θων έπιλάμπεται, άλλ' έπλ νύξ όλοὴ τέταται, " γνωρίζει δὲ καὶ τὸν Ἰστρον, μεμνημένος γε Μυσῶν, ἔθνους Θρακίου παροικούντος τον Ίστρον, και μήν και την έξης παραλίαν οίδε, Θρακίαν ούσαν μέχρι Πηνειού, Παίονάς τε ονομάζων και "Αθω και 'Αξιον και τας 20 προκειμένας τούτων νήσους. έξης δέ έστιν ή των Έλλήνων παραλία μέχρι Θεσπρωτών, ής απάσης μέμνηται. καί μὴν καί τὰ τῆς Ἰταλίας ἄκρα οίδε, Τεμέσην καλών καὶ Σικελούς, καὶ τὰ τῆς Ἰβηρίας ἄκρα καὶ τὴυ εύδαιμονίαν αὐτών, ην άρτίως έφαμεν. εί δέ τινα έν 25 τοις μεταξύ διαλείμματα φαίνεται, συγγνοίη τις ἄν. καὶ γὰο ὁ γεωγραφῶν ὄντως πολλὰ παρίησι τῶν ἐν μέρει. συγγυοίη δ' αν καί εί μυθώδη τινά προσπέπλεκται τοις λεγομένοις ίστορικῶς και διδασκαλικῶς, καὶ οὐ ðεὶ μέμφεσθαι. οὐδὲ γὰρ ἀληθές έστιν, ő φησιν 30 Έρατοσθένης, ότι ποιητής πάς στοχάζεται ψυχαγω- С. 7 γίας. οδ διδασκαλίας τάναντία γάρ οί φρονιμώτατοι τών περί ποιητικής τι φθεγξαμένων πρώτην τινά λέ12

γουσι φιλοσοφίαν την ποιητικήν. άλλα πρός Έρατοσθένη μέν αὖθις έρουμεν δια πλειόνων, έν οἰς καὶ περί του ποιητου πάλιν έσται λόγος.

11 Νυνὶ δὲ ὅτι μὲν Ὅμηρος τῆς γεωγραφίας ἦρξεν, ἀρκείτω τὰ λεχθέντα. φανεροὶ δὲ καὶ οἱ ἐπακολου- 5 θήσαντες αὐτῷ ἄνδρες ἀξιόλογοι καὶ οἰκείοι φιλοσοφίας, ὧν τοὺς πρώτους μεθ' Ὅμηρον δύο φησὶν Ἐρατοσθένης, ᾿Αναξίμανδρόν τε Θαλοῦ γεγονότα γνώριμον καὶ πολίτην καὶ Ἑκαταίον τὸν Μιλήσιον τὸν μὲν οὖν ἐκδοῦναι πρῶτον γεωγραφικὸν πίνακα, τὸν 10 δὲ Ἑκαταίον καταλιπείν γράμμα, πιστούμενον ἐκείνου εἰναι ἐκ τῆς ἄλλης αὐτοῦ γραφῆς.

'Αλλὰ μὴν ὅτι γε δεῖ πρὸς ταῦτα πολυμαθείας, εἰρήκασι συχνοί. εὖ δὲ καὶ Ἰππαρχος ἐντοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην διδάσκει, ὅτι παντὶ καὶ ἰδιώτη καὶ τῷ φιλο- 15 μαθοῦντι τῆς γεωγραφικῆς ἱστορίας προσηκούσης, ἀδύνατον [αὐτὴν] λαβεῖν ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων καὶ τῆς τῶν ἐκλειπτικῶν τηρήσεων ἐπικρίσεως οἰον 'Αλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Αἰγύπτω, πότερον ἀρκτικωτέρα Βαβυλῶνος ἢ νοτιωτέρα, λαβεῖν οὐχ οἰόν τε, οὐδ' ἐφ' 20 ὁπόσον διάστημα, χωρὶς τῆς διὰ τῶν κλιμάτων ἐπισκέψεως. ὁμοίως τὰς πρὸς ἔω παρακεχωρηκυίας ἢ πρὸς δύσιν μᾶλλον καὶ ἦττον οὐκ ἄν γνοίητις ἀκριβῶς πλὴν εἰ διὰ τῶν ἐκλειπτικῶν ἡλίου καὶ σελήνης συγκρίσεων.

13 Οὖτός τε δὴ ταῦτα φησι, καὶ πάντες, ὅσοι τό- 25 πων ἰδιότητας λέγειν ἐπιχειροῦσιν, οἰκείως προσάπτονται καὶ τῶν οὐρανίων καὶ γεωμετρίας, σχήματα καὶ μεγέθη καὶ ἀπόστήματα καὶ κλίματα δηλοῦντες καὶ θάλπη καὶ ψύχη καὶ ἀπλῶς τὴν τοῦ περιέχοντος φύσιν. ἐπεὶ καὶ οἰκον κατασκευάζων οἰκοδόμος ταῦτα 30 ἄν προορῷτο καὶ πόλιν κτίζων ἀρχιτέκτων, μή τί γε ὅλην ἐπισκοπῶν τὴν οἰκουμένην ἀνήρ· πολὺ γὰρ

τούτφ προσήκει μάλλον. ἐν μὲν γὰρ τοῖς μικροῖς χωρίοις τὸ πρὸς ἄρκτους ἢ πρὸς νότον κεκλίσθαι παραλλαγὴν οὐ πολλὴν ἔχει, ἐν δὲ τῷ παντὶ κύκλῷ τῆς
οἰκουμένης πρὸς ἄρκτον μὲν τὸ μέχρι τῶν ὑστάτων ἐστὶ
5 τῆς Σκυθίας ἢ τῆς Κελτικῆς, μέχρι δὲ τῶν ὑστάτων
Αἰθιόπων τὰ πρὸς νότον τοῦτο δὲ παμπόλλην ἔχει
διαφοράν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρ' Ἰνδοῖς οἴκεῖν ἢ παρ'
"Ίβηρσιν ὧν τοὺς μὲν έφους μάλιστα τοὺς δὲ ἐσπε- C. 8
ρίους, τρόπον δέ τινα καὶ ἀντίποδας ἀλλήλοις ἴσμεν.

10 Παν δε το τοιούτον έκτης του ήλίου και των άλ- 14 λων άστρων κινήσεως την άρχην έχον και έτι της έπι το μέσον φορας άναβιέκειν άναγκάζει προς τον ούρανον και πος τα φαινόμενα παρ έκαστοις ήμων των ούρανίων εν δε τούτοις έξαλλάξεις δρώνται παμμε- 15 γέθεις των οικήσεων. τίς αν ούν διαφοράς τόπων έκτιθέμενος καλώς και ίκανως διδάσκοι, μη φροντίσας τούτων μηδενός μηδ έπι μικρόν; και γάρ εί μη δυνατόν κατά την ύπόθεσιν την τοιαύτην απαντα άκριβούν διά το είναι πολιτικωτέραν, τό γε έπι τοσού- 20 τον, έφ' όσον και τῷ πολιτικῷ παρακολουθείν δυνατόν, προσήκοι αν εικότως.

Ό δ' οὖτω μετεωρίσας ἤδη τὴν διάνοιαν οὐδὲ τῆς 15 ὅλης ἀπέχεται γῆς · φαίνεται γὰρ γελοίον, εἰ τὴν οἰ-κουμένην γλιχόμενος σαφῶς ἐξειπεῖν τῶν μὲν οὐρα-25 νίων ἐτόλμησεν ἄψασθαι καὶ χρήσασθαι πρὸς τὴν διάσκαλίαν, τὴν δ' ὅλην γῆν, ἦς μέρος ἡ οἰκουμένη, μήθ ' ὁπόση μήθ ' ὁποία τις μήθ ' ὅπου κειμένη τοῦ σύμπαντος κόσμου, μηδὲν ἐφρόντισε, μηδ ' εἰ καθ' ἕν μέρος οἰκεῖται μόνον τὸ καθ ' ἡμᾶς ἢ κατὰ πλείω 30 καὶ πόσα · ὡς δ' αῦτως καὶ τὸ ἀοίκητον αὐτῆς πόσον καὶ ποϊόν τι καὶ διὰ τί. ἔοικεν οὖν μετεωρολογικῆ τινι πραγματεία καὶ γεωμετρικῆ συνῆφθαι τὸ τῆς

Digitized by Google

γεωγραφίας είδος τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανίοις συνάπτον εἰς ἕν, ὡς ἐγγυτάτω ὅντα ἀλλὰ μὴ διεστῶτα τοσοῦτον ,, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης." φέρε δὴ τῷ τοσαύτη πολυμαθεία προσθῶμεν τὴν ἐπίγειον ἱστορίαν , οἶον ξڜων καὶ φυτῶν καὶ τῶν ἄλλων , ὅσα χρήσιμα ἢ δύσ- 5 χρηστα φέρει γῆ τε καὶ δάλασσα οἶμαι γὰρ ἐναργὲς ἄν γενέσθὰι μᾶλλον ὅ λέγω.

"Οτι δὲ καὶ τὸ ὄφελος μέγα παντὶ τῷ παραλαβόντι 16 τὴν τοιαύτην ίστορίαν ἔχτε τῆς παλαιᾶς μνήμης δῆλον καί έκ του λόγου. οί γοῦν ποιηταί φρονιμωτάτους 10 τῶν ἡρώων ἀποφαίνουσι τοὺς ἀποδημήσαντας πολλαχοῦ καὶ πλανηθέντας : ἐν μεγάλφ γὰρ τίθενται το πολλών ανθρώπων ίδειν άστεα και νόον γνώναι. και ο Νέστωρ σεμνύνεται διότι τοις Λαπίθαις ώμίλησεν, έλθων μετάπεμπτος ,, τηλόθεν έξ απίης 15 γαίης : καλέσαντο γὰο αὐτοί. καὶ ὁ Μενέλαος ώσαύτως , Κύπρον Φοινίκην τε καλ Αλγυπτίους έπαλη-,,θείς Αίθίοπας θ' Ικόμην και Σιδονίους και Έρεμβους ,, και Λιβύην, ΐνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοί τελέθουσι, " προσθείς και τὸ ιδίωμα τῆς χώρας ,,τρίς γὰρ τίκτει 20 C. 9 μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν." πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα παρασκευαί τινες εἰς φρόνησιν μεγάλαι τῷ μαθείν τῆς χώρας την φύσιν καλ ζφων καλ φυτών ίδέας. προσθείναι δε καὶ τὰ τῆς θαλάττης ἀμφίβιοι γὰρ τρόε πον τινά έσμεν και ού μαλλον χερσαίοι ἢ θαλάττιοι. 25 καλ τὸν Ἡρακλέα εἰκὸς ἀπὸ τῆς πολλῆς έμπειρίας τε καὶ ίστορίας λεχθήναι ,, μεγάλων έπιίστορα έργων." έκ τε δή τῆς παλαιᾶς μυήμης καὶ ἐκ τοῦ λόγου μαρτυ-

^{21.} post ἐνικυτόν: ἐπὶ δὲ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν ,,τῆ πλεϊστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα" καί ,,αιθ' ἐκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάστην ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν 『πποισιν καὶ ὅχεσφιν."

ρεζται τὰ λεχθέντα ἐν ἀρχαζς ὑφ' ἡμῶν, διαφερόντως δ' ἐπάγεσθαι δοκεί μοι πρός τὰ νῦν ἐκείνος ὁ λόγος, διότι τῆς γεωγραφίας τὸ πλέον ἐστὶ πρὸς τὰς γρείας τὰς πολιτικάς. χώρα γὰρ τῶν πράξεων ἐστὶ γῆ καὶ θά– 5 λαττα, ήν οίκουμεν, τών μεν μικρών μικρά τών δε μεγάλων μεγάλη, μεγίστη δ' ή σύμπασα, ήνπερ ίδίως χαλουμεν οίκουμένην, ώστε των μεγίστων πράξεων αῦτη αν είη χώρα, μέγιστοι δὲ τῶν στρατηλατῶν, ὅσοι δύνανται γης καί θαλάττης ἄρχειν, έθνη καί πόλεις 10 συνάγοντες είς μίαν έξουσίαν και διοίκησιν πολιτικήν. δήλου ούν δτι ή γεωγραφική πάσα έπλ τὰς πράξεις άνάγεται τὰς ἡγεμονικάς, διατιθείσα ἡπείρους καὶ πελάγη τὰ μὲν ἐντὸς τὰ δὲ ἐκτὸς τῆς συμπάσης οἰκουμένης. πρός τούτους δε ή διάθεσις, οίς διαφέρει ταῦτα 15 έχειν ούτως η ετέρως και γνώριμα είναι η μη γνώριμα. βέλτιον γαρ αν διαχειρίζοιεν εκαστα είδότες την χώραν δπόση τις καί πῶς κειμένη τυγχάνει καί τίνας διαφοράς ίσχουσα τάς τ' έν τῷ περιέχοντι καὶ τὰς έν αὐτῆ. ἄλλων δὲ κατ' ἄλλα μέρη δυναστευόντων καὶ 20 ἀπ΄ ἄλλης έστίας καὶ ἀρχῆς τὰς πράξεις προχειριζομένων καὶ ἐπεκτεινόντων τὸ τῆς ἡγεμονίας μέγεθος, οὐκ έπ' ίσης δυνατόν οὔτ' έκείνοις ἄπαντα γνωρίζειν οὔτε τοις γεωγραφούσιν, άλλα το μάλλον και ήττον πολύ έν άμφυτέροις καθοράται τούτοις. μόλις γάρ [αν] τὸ 25 έπ' ίσης πάντ' είναι φανερὰ συμβαίη τῆς συμπάσης οίκουμένης ύπο μίαν άρχην και πολιτείαν ύπηγμένης. άλλ' οὐδ' οῦτως, άλλὰ τὰ έγγυτέρω μᾶλλον ἄν γνωρίζοιτο. καν προσήκοι ταυτα δια πλειόνων έμφανίζειν, ϊν' είη γνώριμα· ταῦτα γὰρ καὶ τῆς χρείας έγγυτέρο 30 έστίν. ωστ' ούκ αν είη θαυμαστόν ούδ' εί άλλος μέν Ίνδοις προσήκοι χωρογράφος, ἄλλος δε Αίθιοψιν, ἄλλος δὲ Ἑλλησικαὶ Ῥωμαίοις. τί γὰ ο ἄν προσήμοι τῷ παρ' С. 10 17

Ίνδοις γεωγράφω καὶ τὰ κατὰ Βοιωτοὺς οὖτω φράζειν ώς Όμηρος ,, οἶθ' Τρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρή-εσσαν Σχοινόν τε Σκωλόν τε; " ἡμιν δὲ προσήκει, τὰ δὲ παρ' Ἰνδοις οὖτω καὶ τὰ καθ' ἔκαστα οὐκέτι οὐδὲ γὰρ ἡ χρεία ἐπάγεται· μέτρον δ' αὖτη μάλιστα 5 τῆς τοιαύτης ἐμπειρίας.

Και τοῦτο και έν μικροίς μεν δηλόν έστιν, οίον έν τοις κυνηγεσίοις. ἄμεινον γὰρ ᾶν θηρεύσειέ τις είδως την ύλην όποία τις και πόση, και στρατοπεδεύσαι δε παλώς εν χωρίω τοῦ είδότος έστι παι ένεδρεῦσαι 10 και όδευσαι άλλ' έν τοις μεγάλοις έστι τηλαυγέστεοον, δσφπες και τὰ άθλα μείζω τὰ τῆς έμπειςίας και τὰ σφάλματα τὰ ἐχ τῆς ἀπειρίας. ὁ μέντοι Αγαμέμνονος στόλος την Μυσίαν ώς την Τοφάδα πορθών έπαλινδρόμησεν αίσχρῶς. Πέρσαι δὲ καὶ Λίβυες τοὺς πορ-15 θμούς ύπονοήσαντες είναι τυφλούς στενωπούς, έγγὺς μεν ήλθον κινδύνων μεγάλων, τρόπαια δε της άγνοίας κατέλιπον, οί μεν τον του Σαλγανέως τάφον προς τώ εύρίπο το Χαλαιδιαό του σφαγέντος ύπο των Περσών ώς καθοδηγήσαντος φαύλως ἀπὸ Μαλιέων ἐπὶ τὸν εὔ- 20 ριπον τον στόλον, οί δε το τοῦ Πελώρου μνημα καί τούτου διαφθαρέντος κατά την δμοίαν αίτίαν πλήρης τε ναυαγίων ή Έλλας ύπηρξε κατα την Ξέρξου στρατείαν. καὶ ή τῶν Αἰολέων δὲ κὰὶ ἡ τῶν Ἰώνων ἀποικία πολλά τοιαύτα πταίσματα παραδέδωκεν. όμοίως δε 25 καί κατορθώματα, ὅπου τι κατορθωθήναι συνέβη παρὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν τόπων · καθάπερ ἐν τοῖς περὶ Θεομοπύλας στενοίς ο Έφιάλτης λέγεται δείξας την διὰ τῶν ὀρῶν ἀτραπὸν τοῖς Πέρσαις ὑποχειρίους αὐτοίς ποιήσαι τούς περί Λεωνίδαν και δέξασθαι τούς 30 βαρβάρους είσω Πυλών. ἐάσας δὲ τὰ παλαιὰ τὴν νῦν 'Ρωμαίων στρατείαν έπὶ Παρθυαίους ίκανὸν ἡγοῦιαι

τούτων τεκμήριον· ώς δ' αῦτως την ἐκὶ Γερμανοὺς καὶ Κελτούς, ἐν ελεσι καὶ δρυμοις ἀβάτοις ἐρημίαις τε τοπομαχούντων τῶν βαρβάρων καὶ τὰ ἐγγὺς πόρρω ποιούντων τοις ἀγνοοῦσι καὶ τὰς ὁδοὺς ἐπικρυπτομέ—5 νων καὶ τὰς εὐπορίας τροφής τε καὶ τῶν ἄλλων.

Τὸ μὲν δὴ πλέον, ὥσπες εἰζηται, πρὸς τοὺς ἡγε- 18 μονικούς βίους και τὰς χρείας έστίν. ἔστι δὲ και τῆς ήθικής φιλοσοφίας και πολιτικής το πλέον περί τους ήγεμονικούς βίους. σημείον δέ τὰς γὰρτῶν πολιτειῶν 10 διαφοράς ἀπὸ τῶν ἡγεμονιῶν διακρίνομεν, ἄλλην μὲν ήγεμουίαν τιθέντες την μοναρχίαν, ην και βασιλείαν καλουμεν, άλλην δε την άριστοκρατίαν, τρίτην δε την C. 11 δημοκρατίαν. τοσαύτας δε και τας πολιτείας νομίζομεν, δμωνύμως καλούντες ώς αν απ' έκείνων την άρ-15 χὴν ἐχούσας τῆς εἰδοποιίας. ἄλλος γὰρ νόμος τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, άλλος δε τὸ τῶν ἀρίστων καὶ τὸ τοῦ δήμου. τύπος δὲ καὶ σχῆμα πολιτείας ὁ νόμος. διά τοῦτο δὲ καὶ τὸ δίκαιον εἶπόν τινες τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον. είπερ οὖν ή πολιτική φιλοσοφία περί 20 τοὺς ἡγεμόνας τὸ πλέον ἐστίν, ἔστι δὲ καὶ ἡ γεωγραφία περί τὰς ήγεμονικὰς χρείας, ἔχοι ἄν τι πλεονέκτημα καλ αΰτη παρὰ τοῦτο.

'Αλλά τοῦτο μὲν τὸ πλεονέκτημα πρὸς τὰς πρά- 19 ξεις · ἔχει δέ τινα καὶ θεωρίαν οὐ φαύλην ἡ πραγμα-25 τεία, τὴν μὲν τεχνικήν τε καὶ μαθηματικὴν καὶ φυσικήν, τὴν δὲ ἐν ἱστορία καὶ μύθοις κειμένην οὐδὲν οὖσι πρὸς τὰς πράξεις · οἶον εἴ τις λέγοι τὰ περὶ τὴν 'Οδυσσέως πλάνην καὶ Μενελάου καὶ Ἰάσονος, εἰς φρόνησιν μὲν οὐδὲν ἄν συλλαμβάνειν δόξειεν, ἢν ὁ πράτ-30 των ζητεί, πλὴν εἰ καταμίσγοι καὶ τῶν γενομένων ἀναγκαίων τὰ παραδείγματα χρήσιμα · διαγωγὴν δ' ὅμως πορίζοι ἄν οὐκ ἀνελεύθερον τῷ ἐπιβάλλοντι ἐπὶ

20

τοὺς τόπους τοὺς παρασχόντας τὴν μυθοποιίαν. καὶ γάρ τοῦτο ζητοῦσιν οί πράττοντες διὰ τὸ ἔνδοξον καὶ τὸ ἡδύ, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολύ· μᾶλλον γὰρ σπουδάζουσιν, ώς είκός, περί τὰ χρήσιμα. διόπερ και τῷ γεωγράφφ τούτων μαλλον ή έκείνων επιμελητέου. ώς 5 δ' αυτως έχει και περί της ίστορίας και περί των μαθημάτων και γαρ τούτων τὸ χρήσιμον ἀεί μαλλον ληπτέου και τὸ πιστότερου.

Μάλιστα δε δοκεί, καθάπεο είοηται, γεωμετοίας τε και άστρονομίας δείν τη τοιαύτη ύποθέσει. και δεί 10 μέν ώς άληθώς. σχήματα γάο και κλίματα και μεγέθη καὶ τὰ ἄλλα τὰ τούτοις οίκεῖα οὐχ οἶόν τε λαβείν καλῶς άνευ της τοιαύτης μεθόδου. άλλ ώσπες τὰ περί την άναμέτρησιν της όλης γης έν άλλοις δεικυύουσιν, ένταύθα δε ύποθέσθαι δεί και πιστεύσαι τοις έχει δει- 15 χθείσιν ... ὑποθέσθαι δὲ καὶ σφαιροειδῆ μὲν τὸν κόσμον, σφαιροειδή δε καί την επιφάνειαν της γης, έτι δε τούτων πρότερον την έπλ το μέσον τῶν σωμάτων φοράν. ταῦτα μέν οὖν έπεὶ τῆς αἰσθήσεως ἢ τῶν χοινῶν έννοιών έγγύς έστιν ... εί ἄρα, έπισημηνάμενοι έπί 20 πεφαλαίω μικοά · οίον δτι ή γη σφαιοοειδής, έπ μέν τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς πόρρωθεν ἡ ὑπόμνησις καὶ τοῦ εκαστον σώμα έπὶ τὸ αύτοῦ ἄρτημα νεύειν, **έκ δὲ** τῶν C. 12 πατά πελάγη και τον ούφανον φαινομένων έγγύθεν. καὶ γὰς ἡ αίσθησις ἐπιμαρτυρεῖν δύναται καὶ ἡ κοινὴ 25 έννοια. φανερώς γαρ έπιπροσθεί τοίς πλέουσιν ή πυρτότης της θαλάττης, ώστε μη προσβάλλειν τοις πόρρω φέγγεσι τοῖς ἐπ΄ ἴσον έξηρμένοις τἢ ὅψει. έξαρθέντα γούν πλέον τῆς ὄψεως έφάνη, καίτοι πλέον άποσχόντα αὐτῆς · όμοίως δὲ καὶ αὐτὴ μετεωρισθείσα 30

είδε τὰ κεκρυμμένα πρότερον. ὅπερ δηλοί καὶ ὁ ποιητής τοιούτον γάρ έστι καὶ τό ,, όξυ μάλα προιδών, μεγάλου ύπο κύματος ἀρθείς. " καὶ τοῖς προσπλέουσι δὲ ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀπογυμνοῦται τὰ πρόσγεια μέρη καὶ τὰ φανέντα ἐν ἀρχαῖς ταπεινὰ ἐξαίρεται μᾶλλον. τῶν τε οὐρανίων ἡ περιφορὰ ἐναργής ἐστι καὶ ἄλ-5 λως καὶ ἐκ τῶν γνωμονικῶν · ἐκ δὲ τούτων εὐθὺς ὑποτείνει καὶ ἡ ἔννοια, ὅτι ἐρριζωμένης ἐπ' ἄπειρον τῆς γῆς οὐκ ἀν ἡ τοιαύτη περιφορὰ συνέβαινε. καὶ τὰ περὶ τῶν κλιμάτων δὲ ἐν τοῖς περὶ τῶν οἰκήσεων δείκυυται.

Νυνὶ δὲ έξ έτοίμου δεῖ λαβεῖν ἔνια, καὶ ταῦθ' ὅσα 21 10 τῷ πολιτικῷ καὶ τῷ στρατηλάτη χρήσιμα. οὔτε γὰρ ούτω δει άγνοειν τα περί τον ούρανον και την θέσιν τῆς γῆς, ῶστ' ἐπειδὰν γένηται κατὰ τόπους, καθ' οὺς έξήλλακταί τινα των φαινομένων τοις πολλοίς έν τω 15 οὐρανῷ, ταράττεσθαι καὶ τοιαῦτα λέγειν ,,, ἡ φίλοι, οὐ ,γάρ τ' ίδμεν δπη ζόφος, οὐδ' δπη ἡώς, οὐδ' δπη ἡέλι-,,ος φαεσίμβροτος είσ' ὑπὸ γαΐαν, οὐδ' ὅπη ἀννεῖται " ούθ' ούτως ακριβούν, ώστε τας πανταχού συνανατολάς τε καὶ συγκαταδύσεις καὶ συμμεσουρανήσεις καὶ 20 έξάρματα πόλων καὶ τὰ κατὰ κορυφὴν σημεία καὶ ὅσα άλλα τοιαύτα κατά τὰς μεταπτώσεις τῶν ὁριζόντων αμα και των άρκτικων διαφέρουτα άπαυτα, τὰ μέν πρός την όψιν τα δε και τη φύσει, γνωρίζειν απαντα: άλλὰ τὰ μὲν μηδ' ὅλως φροντίζειν, πλην εί θέας φι-25 λοσόφου χάριν, τοῖς δὲ πιστεύειν, κᾶν μὴ βλέπη τὸ διὰ τί. καὶ γὰρ τοῦτο τοῦ φιλοσοφοῦντος μόνου, τῷ δὲ πολιτικώ σχολής ού τοσαύτης μέτεστιν ή ούκ άεί. ού μην οὐδ' οὕτως ὑπάρχειν ἁπλοῦν δεῖ τὸν ἐντυγχάνοντα τῆ γραφή ταύτη καὶ ἀργόν, ὥστε μηδὲ σφαίραν ἰδείν, 30 μηδὲ κύκλους ἐν αὐτῇ τοὺς μὲν παραλλήλους τοὺς C. 13 δ' όρθίους πρός τούτους τούς δε λοξούς, μηδε τρο-

22

23

πικών τε καὶ ἰσημερινοῦ καὶ ζωδιακοῦ θέσιν, δι' οὗ φερόμενος ὁ ήλιος τρέπεται καὶ διδάσκει διαφοράς κλιμάτων τε και άνέμων, ταῦτα γὰρ και τὰ περίτοὺς ὁρίζοντας καὶ τοὺς ἀρκτικοὺς καὶ ὅσα ἄλλα κατὰ τὴν πρώτην άγωγην την είς τὰ μαθήματα παραδίδοται κατανοή-5 σας τις άλλως πως δύναται παρακολουθείν τοίς λεγομένοις ένταῦθα. ὁ δὲ μηδ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ περιφερή μηδε κύκλον είδως, μηδε σφαιρικήν έπιφάνειαν η ἐπίπεδον, μηδ' ἐν τῷ οὐρανῷ μηδὲ τοὺς ἐπτὰ τῆς μεγάλης ἄρχτου ἀστέρας χαταμαθών μηδ' ἄλλο τι τῶν 10 τοιούτων μηδέν, ἢ οὐκ ἂν δέοιτο τῆς πραγματείας ταύτης η ούγλ νῦν, ἀλλ' έκείνοις έντυχων πρότερον, ὧν χωρίς ούκ αν είη γεωγραφίας οίκετος. ούτως δε και οί τοὺς λιμένας καὶ τοὺς περίπλους καλουμένους πραγματευθέντες άτελη την έπίσκεψιν ποιούνται, μη προστι- 15 θέντες όσα έχ των μαθημάτων καλ έχ των ούρανίων συνάπτειν προσήκεν.

Απλῶς δὲ κοινὸν εἶναι τὸ σύγγραμμα τοῦτο δεί καὶ πολιτικὸν καὶ δημωφελὲς ὁμοίως ὥσπερ τὴν τῆς ἰστορίας γραφήν. κἀκεί δὲ πολιτικὸν λέγομεν οὐχὶ τὸν 20 παντάπασιν ἀπαίδευτον, ἀλλὰ τὸν μετασχόντα τῆς τε ἐγκυκλίου καὶ συνήθους ἀγωγῆς τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς φιλοσοφοῦσιν· οὐδὲ γὰρ ἄν οὕτε ψέγειν δύναιτο καλῶς οῦτ ἐπαινεῖν, οὐδὲ κρίνειν ὅσα μνήμης ἄξια τῶν γεγονότων, ὅτω μηδὲν ἐμέλησεν ἀρετῆς καὶ 25 φρονήσεως καὶ τῶν εἰς ταῦτα λόγων.

Διόπες ήμεις πεποιηκότες ύπομνήματα ίστος ιπὰ χρήσιμα, ὡς ὑπολαμβάνομεν, εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν φιλοσοφίαν, ἔγνωμεν προσθείναι καὶ τήνδε τὴν σύνταξιν · ὁμοειδὴς γὰς καὶ αῦτη, καὶ πρὸς τοὺς 30 αὐτοὺς ἄνδρας, καὶ μάλιστα τοὺς ἐν ταῖς ὑπεροχαῖς.
ἔτι δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπες ἐκεῖ τὰ περὶ τοὺς ἐπι-

φανεξε ἄνδρας καὶ βίους τυγχάνει μνήμης, τὰ δὲ μικρὰ καὶ ἄδοξα παραλείπεται, κάνταῦθα δεῖ τὰ μικρὰ καὶ τὰ ἀφανῆ παραπέμπειν, ἐν δὲ τοῖς ἐνδόξοις καὶ μεγάλοις καὶ ἐν οἶς τὸ πραγματικὸν καὶ εὐμνημόνευτοι καὶ 5 ἡδὺ διατρίβειν. καθάπερ τε καὶ ἐν τοῖς κολοσσικοῖς ἔργοις οὐ τὸ καθ΄ ἔκαστον ἀκριβὲς ζητοῦμεν, ἀλλὰ τοῖς καθόλου προσέχομεν μάλλον εἰ καλῶς τὸ ὅλον, οῦτως κἀν τούτοις δεῖ ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. κολοσσουργία C. 14 γάρ τις καὶ αῦτη, τὰ μεγάλα φράζουσα πῶς ἔχει καὶ 10 τὰ ὅλα, πλὴν εἶ τι κινεῖν δύναται καὶ τῶν μικρῶν τὸν φιλειδήμονα καὶ τὸν πραγματικόν. ὅτι μὲν οὖν σπουδαῖον τὸ προκείμενον ἔργον καὶ φιλοσόφω πρέπον, ταῦτα εἰρήσθω.

Εὶ δὲ πολλών προειπόντων ἐπιχειροῦμεν καὶ αὐ- 2 15 τολ λέγειν περλ τῶν αὐτῶν, οὕπω μεμπτέον, ἂν μὴ καλ του αὐτου τρόπου διελεγχθιώμευ ἐκείνοις ἄπαυτα λέγοντες. ὑπολαμβάνομεν δ' ἄλλων ἄλλο τι κατορθωσάντων ἄλλο πολὺ μέρος ἔτι τοῦ ἔργου λείπεσθαι· προς οίς αν και μικρόν προσλαβείν δυνηθώμεν, ίπαν έχι Βεί 20 τίθεσθαι πρόφασιν τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ γὰρ δὴ πολύ τι τοζς νῦν ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτεια καὶ τῶν Παρθυαίων της τοιαύτης έμπειρίας προσδέδωκε, καθάπερ τοῖς μετὰ τὴν Αλεξάνδοου στρατείαν, ως φησιν Έρατοσθένης δ μεν γαρ της Ασίας πολλην ανεκάλυψεν ήμεν καλ 25 τῶν βορείων τῆς Εὐρώπης ἄπαντα μέχρι τοῦ Ἰστρου• οί δε Ρωματοι τα έσπέρια της Εύρώπης απαντα . μέχρι "Αλβιος ποταμοῦ τοῦ τὴν Γερμανίαν δίχα διαιρούντος τά τε πέραν Ιστρου τὰ μέχρι Τύρα ποταμοῦ τὰ δὲ ἐπέκεινα μέχοι Μαιωτών κα**ι της είς Κόλχους τελευτώσης** 30 παραλίας Μιθριδάτης ὁ κληθείς Εὐπάτωρ ἐποίησε γνώριμα καί οί έκείνου στρατηγοί οί δε Παρθυαίοι τά περί την Τοκανίαν και την Βακτριανήν και τούς STRABO I.

ύπερ τούτων Σχύθας γνωριμωτέρους ήμιν έποίησαν, ήττον γνωριζομένους ύπο των πρότερον . ώστε έχοιμεν αν τι λέγειν πλέον των ποὸ ήμων. ὁραν δ' ἔσται τούτο μάλιστα έν τοις λόγοις τοις πρός τους πρό ήμων, ήττον μεν τους πάλαι, μαλλον δε τους μετ Έρατο-5 σθένη και αὐτὸν ἐκείνον· οῦς είκὸς ὅσωπεο πολυμαθέστεροι τῶν πολλῶν γεγόνασι, τοσούτω δυσελεγκτοτέρους είναι τοις υστερον, αν τι πλημμελώς λέγωσιν. εί δ' άναγκασθησόμεθά που τοῖς αὐτοῖς άντιλέγειν, οίς μάλιστα έπακολουθοῦμεν κατ' άλλα, δεί συγγνώμην 10 έχειν οὐ γὰο ποόκειται ποὸς ἄπαντας ἀντιλέγειν, ἀλλὰ τοὺς μὲν πολλοὺς ἐᾶν, οἰς μηδὲ ἀχολουθεῖν ἄξιον, έχείνους δε διαιτάν, ούς έν τοίς πλείστοις κατωρθωκότας ζομεν, έπει οὐδε προς απαντας φιλοσοφείν άξιον, πρὸς Ἐρατοσθένη δὲ καὶ Ἱππαρχον καὶ Ποσειδώ- 15 νιον καὶ Πολύβιον καὶ ἄλλους τοιούτους καλόν.

C. 15 Πρώτον δ' έπισκεπτέον Έρατοσθένη παρατιθέντας αμα και την Ίππάργου προς αὐτον ἀντιλογίαν. έστι δ' ὁ Ἐρατοσθένης οὔθ' οὕτως εὐκατατρόγαστος ώστε μηδ' 'Αθήνας αὐτον ίδειν φάσκειν, ὅπεο Πολέ-20 μων έπιχειρεί δεικυύναι, ούτ' έπλ τοσούτον πιστός έω δσον παρεδέξαντό τινες, καίπερ πλείστοις έντυχών, ώς εἴοπκεν αὐτός, ἀγαθοῖς ἀνδράσιν. ,,ἐγένοντο γάρ" φησίν ,,ώς οὐδέποτε, κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ὑφ' ἕνα πεοίβολον καὶ μίαν πόλιν οἱ κατ' 'Αρίστωνα καὶ 'Αρκεσί- 25 λαον ανθήσαντες φιλόσοφοι. " ούχ Ικανόν δ' οίμαι. τούτο, άλλα το κρίνειν καλώς οίς μαλλον προσιτέον. ό δε 'Αρχεσίλαον και 'Αρίστωνα τῶν καθ' αύτὸν ἀνθησάντων κορυφαίους τίθησιν 'Απελλής τε αὐτῷ πολύς έστι καὶ Βίων, ον φησι πρώτον ἀνθινὰ περιβαλείν 30 φιλοσοφίαν · άλλ' δμως πολλάκις είπειν άν τινα έπ' αὐ-

τοῦ τοῦτο ,,οίην έκ βακέων ὁ Βίων." έν αὐταίς γὰρ

ταίς αποφάσεσι ταύταις ίπανὴν άσθένειαν έμφαίνει της ξαυτού γυώμης. ή του Ζήνωνος του Κιτιέως γυώριμος γενόμενος 'Αθήνησι των μεν έκετυον διαδεξαμένων οὐδενὸς μέμνηται, τοὺς δ' έπείνω διενεχθέν-5 τας και ων διαδογή ούδεμία σώζεται, τούτους ανθήσαί φησι κατά τὸν καιρὸν έκείνον. δηλοί δὲ καὶ ή κερὶ τῶν ἀγαθῶν ἐκδοθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ πραγματεία καὶ μελέται καὶ εἴ τι άλλο τοιοῦτο την άνωνην αὐτοῦ. διότι μέσος ήν του τε βουλομένου φιλοσοφείν και του μή 10 θαρρούντος έγχειρίζειν έαυτὸν είς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην, άλλα μόνον μέχρι τοῦ δοκείν προϊόντος, η καὶ πα οάβασίν τινα ταύτην ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκυκλίων πεπορισμένου πρός διαγωγήν ή και παιδιάν τρόπον δέ τινα και έν τοις άλλοις έστι τοιούτος, άλλ' έκεινα 15 έάσθω, πρός δε τὰ νῦν ἐπιχειρητέον ὅσα δύναιτ' ἂν έπανορθοῦν τὴν γεωγραφίαν, καὶ πρώτον ὅπερ ἀρτίως ύπερεθέμεθα.

Ποιητην γὰρ ἔφη πάντα στοχάζεσθαι ψυχαγω- 3 γίας, οὐ διδασκαλίας. τοὐναντίον δ' οἱ παλαιοὶ φιλο-20 σοφίαν τινὰ λέγουσι πρώτην τὴν ποιητικήν, εἰσάγου-σαν εἰς τὸν βίον ἡμᾶς ἐκ νέων καὶ διδάσκουσαν ἤθη καὶ πάθη καὶ πράξεις μεθ' ἡδονῆς · οἱ δ' ἡμέτεροι καὶ μόνον ποιητὴν ἔφασαν εἶναι τὸν σοφόν. διὰ τοῦτο καὶ τοὺς παιδας αἰ τῶν Ἑλλήνων πόλεις πρώτιστα διὰ 25 τῆς ποιητικῆς παιδεύουσιν, οὐ ψυχαγωγίας χάριν δή-πουθεν ψιλῆς, ἀλλὰ σωφρονισμοῦ · ὅπου γε καὶ οἱ C. 16 μουσικοὶ ψάλλειν καὶ λυρίζειν καὶ αὐλείν διδάσκοντες μεταποιοῦνται τῆς ἀρετῆς ταύτης · παιδευτικοὶ γὰρ εἶναί φασι καὶ ἐπανορθωτικοὶ τῶν ἡθῶν. ταῦτα δ' οὐ 30 μόνον παρὰ τῶν Πυθαγορείων ἀκούειν ἐστὶ λεγόντων, ἀλλὰ καὶ 'Αριστόξενος οῦτως ἀποφαίνεται. καὶ 'Ομη-ρος δὲ τοὺς ἀοιδοὺς σωφρονιστὰς εἰρηκε, καθάπερ τὸν

τῆς Κλυταιμνήστρας φύλακα ,, οδ πόλλ' ἐπέτελλεν Ατρείδης Τροίηνδε κιών εξρυσθαι ακοιτιν, " τόν τε Αίγισθον οὐ πρότερον αὐτῆς περιγενέσθαι πρίν η ,, τον μεν ἀοιδον ἄγων ές νῆσον έρήμην πάλλιπεν την ό' έθέλων έθέλουσαν άνήγαγεν δνόε δόμονδε." χωρίς 5 δε τούτων ό Έρατοσθένης έαυτῷ μάχεται μικρόν γὰρ προ της λεγθείσης αποφάσεως έναρχόμενος τοῦ περί της γεωγραφίας λόγου φησίν απαντας κατ' άργας σιλοτίμως έχειν είς τὸ μέσον φέρειν την ύπλο των τοιούτων ίστορίαν. Όμηρον γοῦν ὑπέρ τε τῶν Αἰθιόπων 10 όσα ἐπύθετο καταχωρίσαι εἰς τὴν ποίησιν καὶ περὶ τῶν κατ' Αϊγυπτον καὶ Λιβύην, τὰ δὲ δὴ κατὰ τὴν Ἑλλάδα και τους σύνεγγυς τόπους και λίαν περιέργως έξενηνοχέναι, πολυτοήρωνα μεν την Θίσβην λέγοντα, Αλίαρτον δε ποιήευτα, έσχατόωσαν δε Ανθηδόνα, Λίλαιαν 15 δε πηγής έπι Κηφισσοίο, καὶ οὐδεμίαν προσθήκην κενῶς ἀπορρίπτειν. πότερον οὖν ὁ ποιῶν ταῦτα ψυχαγωγοῦντι ἔοικεν ἢ διδάσκοντι; νὴ ⊿ία, ἀλλὰ ταῦτα μεν ούτως εξοηκε, τὰ δ' έξω τῆς αίσθήσεως καὶ ούτος καὶ ἄλλοι τερατολογίας μυθικής πεπληρώκασιν. οὐκ- 20 οῦν έχοῆν οῦτως είπειν, ὅτι ποιητής πᾶς τὰ μὲν ψυγαγωγίας γάριν μόνον έκφέρει τὰ δὲ διδασκαλίας. δ δ' ἐπήνεγκεν ὅτι ψυχαγωγίας μόνον, διδασκαλίας δ' ου. καὶ προσεξεργάζεται γε, πυνθανόμενος τι συμβάλλεται πρός άρετην ποιητοῦ πολλῶν ὑπάρξαι τόπων 25 έμπειρον η στρατηγίας η γεωργίας η δητορικής η οία δή περιποιείν αὐτῷ τινες έβουλήθησαν; τὸ μὲν οὖν **απαντα ζητείν πε**ριποιείν αὐτῷ **πρ**οε**χπίπτ**οντος ἄν τις θείη τη φιλοτιμία, ώς αν εί τις, φησίν ό Ίππαρχος, Αττικής είφεσιώνης κατηγοφοίη και ἃ μὴ δύναται φέ- 30 φειν μήλα καὶ ὄγχνας, οῦτως ἐκείνου πᾶν μάθημα καὶ πασαν τέχνην. τοῦτο μεν δη ὀρθώς αν λέγοις, ο Ἐρατόσθενες εκείνα δ' οὐκ όρθῶς, ἀφαιρούμενος αὐτὸν τὴν τοσαύτην πολυμάθειαν καὶ τὴν ποιητικὴν γραώδη μυθολογίαν ἀποφαίνων, ἦ δέδοται πλάττειν, φησίν, ἣ c. 17 ἄν αὐτἢ φαίνηται ψυχαγωγίας οἰκεῖον. ἄρα γὰρ οὐδὲ τοῖς ἀκροωμένοις τῶν ποιητῶν οὐδὲν συμβάλλεται πρὸς ἀρετήν; λέγω δὲ τὸ πολλῶν ὑπάρξαι τόπων ἔμπειρον ἢ στρατηγίας ἢ γεωργίας ἢ ὑητορικῆς, ἄπερ ἡ ἀκρόασις, ὡς εἰκός, περιποιεί.

'Αλλὰ μὴν ταῦτά γε πάντα ὁ ποιητὴς 'Οδυσσεί 4
10 προσῆψεν, ὃν τῶν πάντων μάλιστα ἀρετῃ πάση κοσμεί' οὖτος γὰρ αὐτῷ "πολλῶν ἀνθρώπων ίδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω," οὖτος δ' ὁ πτολίπορθος ἀεὶ λεγόμενος καὶ τὸ Ἰλιον ελῶν "βουλῆ καὶ μύθοισι καὶ ἡπεροπηίδι τέχνῃ: " "τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰμὴν ἐπί γε τῆ γεωργία σεμνύνεται καὶ γὰρ ἐν ἀμητῷ "ἐν ποίῃ δρέπανον μὲν ἐγῶν εὐκαμπὲς ἔχοιμι, καὶ δὲ σὰ τοῖον ἔχοις καὶ ἐν ἀρότῷ, "τῷ κέ μ' ἰδοις, εἰ ὧλκα διηνεκέα προταμοίμην. " καὶ οὐχ Ὁμηρος μὲν οῦτω τὸ φρονεί περὶ τοῦτων οὐχὶ δὲ πάντες οἱ πεπαιδευμένοι μάρτυρι χρῶνται τῷ ποιητῆ ὡς ὀρθῶς λέγοντι περὶ τοῦ τὴν τοιαύτην ἐμπειρίαν εἰς φρόνησιν συντείνειν μάλιστα.

Ή δε δητορική φρόνησίς έστι δήπου περί λόγους, 5

²⁵ ην έπιδείκνυται πας όλην την ποίησιν Όδυσσευς έν

τῆ διαπείρα, έν ταϊς λιταϊς, έν τῆ πρεσβεία, έν ἡ φη—

σίν ,,ἀλλ ὅτε δη ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εῖη καὶ

ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ αν ἔπειτ

Όδυσῆί γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος. "τίς αν οὖν ὑπολάβοι

^{12.} post έγνω: οὖτός τε ὁ εἰδώς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.

τὸν δυνάμενον ποιητὴν εἰσάγειν ὁητορεύοντας ἐτέρους καὶ στρατηγοῦντας καὶ τὰ ἄλλα ἐπιδεικνυμένους
τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα αὐτὸν εἶναι τῶν φλυάρων ἕνα καὶ
τῶν θαυματοποιῶν, γοητεύειν μόνον καὶ κολακεύειν
τὸν ἀκροατὴν δυνάμενον, ἀφελεῖν δὲ μηδέν; προτέραν 5
δ' οὐδ' ἀρετὴν ποιητοῦ λέγοιμεν ἂν ἡντινοῦν ἄλλην ἢ
τὴν μιμητικὴν τοῦ βίου διὰ λόγων. πῶς ἂν οὖν μιμοῖτο
ἄπειρος ὢν τοῦ βίου καὶ ἄφρων; οὐ γὰρ οῦτω φαμὲν
τὴν τῶν ποιητῶν ἀρετὴν ώσεὶ τεκτόνων ἢ χαλκέων·
ἀλλ' ἐκείνη μὲν οὐδενὸς ἔχεται καλοῦ καὶ σεμνοῦ, ἡ δὲ 10
ποιητοῦ συνέζευκται τῆ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐχ οἰόν τε
ἀγαθὸν γενέσθαι ποιητὴν μὴ πρότερον γενηθέντα
ἄνδρα ἀγαθόν.

Τὸ δὲ δή και τὴν δητορικὴν ἀφαιρείσθαι τὸν ποιητην τελέως ἀφειδούντος ήμων έστι. τί γὰο ούτω φη-15 C. 18 τορικον ώς φράσις; τί δ' οῦτω ποιητικόν; τίς δ' ἀμείνων Όμήρου φράσαι; νη Δία, άλλ' έτέρα φράσις ή ποιητική. τῷ γε είδει, ὡς καὶ ἐν αὐτῆ τῆ ποιητικῆ ἡ τραγική και ή κωμική, και έν τῆ πεζή ή ίστορική και ή δικανική. άρα γὰρ οὐδ' ὁ λόγος ἐστὶ γενικός, οὖ εἰδη 20 ό ξμμετρος και ό πεζός; η λόγος μέν, δητορικός δε λόγος οὐκ ἔστι γενικός καὶ φράσις καὶ άρετὴ λόγου; ώς δ' είπεῖν, ὁ πεζὸς λόγος, ο γε κατεσκευασμένος, μίμημα τοῦ ποιητικοῦ έστι. πρώτιστα γάρ ή ποιητική κατασκευή παρήλθεν είς τὸ μέσον καὶ εὐδοκίμησεν 25 είτα έχείνην μιμούμενοι, λύσαντες τὸ μέτρον, τάλλα δε φυλάξαντες τὰ ποιητικά, συνέγραψαν οί περί Κάδμον καί Φερεκύδη καί Έκαταζον είτα οι ύστερον άφαιρούντες ἀεί τι τῶν τοιούτων είς τὸ νῦν είδος κατήγαγον ώς αν από υψους τινός καθαπερ αν τις καί 30 την πωμφδίαν φαίη λαβείν την σύστασιν ἀπὸ τῆς τραγωδίας και τοῦ κατ' αὐτὴν ὕψους καταβιβασθείσαν είς

τὸ λογοειδὲς νυνὶ καλούμενον. καὶ τὸ ἀείδειν δὲ ἀντὶ τοῦ φράζειν τιθέμενον παρὰ τοῖς πάλαι ταὐτὸ τοῦτο ἐκμαρτυρεῖ, διότι πηγὴ καὶ ἀρχὴ φράσεως κατεσκευασμένης καὶ ἡητορικῆς ὑπῆρξεν ἡ ποιητική. αῦτη γὰρ 5 προσεχρήσατο τῷ μέλει κατὰ τὰς ἐπιδείξεις· τοῦτο δ' ἡν ϣἀδὴ ἢ λόγος μεμελισμένος, ἀφ' οῦ δὴ ἡαψφδίαν τ' ἔλεγον καὶ τραγωδίαν καὶ κωμωδίαν. ώστ' ἐπειδὴ τὸ φράζειν πρώτιστα ἐπὶ τῆς ποιητικῆς ἐλέγετο φράσεως, αῦτη δὲ μετ' ωδῆς * τὸ ἀείδειν αὐτοῖς τὸ αὐτὸ τῷ φράζειν 10 ὑπῆρξε παρ' ἐκείνοις. καταχρησαμένων δ' αὐτῶν θατέρω καὶ ἐπὶ τοῦ πεζοῦ λόγου, καὶ ἐπὶ θάτερον ἡ κατάχρησις διέβη. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ πεζὸν λεχθῆναι τὸν ἄνευ τοῦ μέτρου λόγον ἐμφαίνει τὸν ἀπὸ ῦψους τινὸς καταβάντα καὶ ὀχήματος εἰς τοὕδαφος.

15 Αλλ' οὐδὲ τὰ σύνεγγυς μόνον, ῶσπες Ἐρατοσθένης εἰρηκε, καὶ τὰ ἐν τοις Ελλησιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πόςορω πολλὰ λέγει καὶ δι ἀκριβείας Όμηρος καὶ μᾶλλόν γε τῶν ὕστερον μυθολογείται, οὐ πάντα τερατευόμενος, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπιστήμην ἀλληγορῶν ἢ διασκευ-20 άζων ἢ δημαγωγῶν ἄλλα τε καὶ τὰ περὶ τὴν Ὀδυσσέως πλάνην, περὶ ἡς πολλὰ διαμαρτάνει τούς τ' ἐξηγητὰς φλυάρους ἀποφαίνων καὶ αὐτὸν τὸν ποιητήν περὶ ὧν ἄξιον εἰπεῖν διὰ πλειόνων.

Καὶ πρώτον ὅτι τοὺς μύθους ἀπεθέξαντο οὐχ οί 8
25 ποιηταὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ αἱ πόλεις πολὺ πρότερον καὶ C. 19
οἱ νομοθέται τοῦ χρησίμου χάριν, βλέψαντες εἰς τὸ φυσικὸν πάθος τοῦ λογικοῦ ζώου · φιλειδήμων γὰρ ἄνθρωπος, προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμυθον. ἐντεῦθεν οὖν ἄρχεται τὰ παιδία ἀκροᾶσθαι καὶ κοινω30 νεῖν λόγων ἐπὶ πλεῖον. αἴτιον δ', ὅτι καινολογία τίς ἐστιν ὁ μῦθος, οὐ τὰ καθεστηκότα φράζων ἀλλ' ἔτερα παρὰ ταῦτα · ἡδὺ δὲ τὸ καινὸν καὶ ὁ μὴ πρότερον

έγνω τις τοῦτο δ' αὐτό έστι καὶ τὸ ποιοῦν φιλειδήμονα. ὅταν δὲ προσῆ καὶ τὸ θαυμαστὸν καὶ τὸ τερατῶθες, ἐπιτείνει τὴν ἡδονήν, ἥπερ ἐστὶ τοῦ μανθάνειν φίλτρον. κατ' άργας μεν οὖν άνάγκη τοιούτοις δελέασι τοῆσθαι. προϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας ἐπὶ τὴν τῶν 5 όντων μάθησιν ἄγειν, ήδη τῆς διανοίας έρρωμένης καὶ μηκέτι δεομένης κολάκων. καὶ ίδιώτης δὲ πᾶς καὶ τως · όμοίως δε και ό πεπαιδευμένος μετρίως · οὐδε γαρ ούτος ίσχύει τῷ λογισμῷ, πρόσεστι δὲ καὶ τὸ ἐκ 10 παιδός έθος. έπεί δ' οὐ μόνον ήδὺ άλλὰ καὶ φοβερον τὸ τερατῶδες, ἀμφοτέρων έστὶ τῶν εἰδῶν γρεία πρός τε τούς παίδας και τούς έν ήλικία τοίς τε γάρ παισί προσφέρομεν τους ήδεις μύθους είς προτροπήν, είς άποτροπην δε τους φοβερούς. η τε γαρ Λάμια μυθός 15 έστι καὶ ή Γοργώ καὶ ὁ Ἐφιάλτης καὶ ή Μορμολύκη. οί τε πολλοί τῶν τὰς πόλεις οἰκούντων είς μὲν προτοοπην ἄγονται τοις ήδέσι τῶν μύθων, ὅταν ἀκούωσι τών ποιητών ανδραγαθήματα μυθώδη διηγουμένων, οίου Ηοακλέους ἄθλους η Θησέως, η τιμάς παρά θεών 20 νεμομένας, η νη Δία δρώσι γραφάς η ξόανα η πλάσματα τοιαύτην τινὰ περιπέτειαν ὑποσημαίνοντα μυθώδη είς ἀποτροπήν δέ, ὅταν κολάσεις παρὰ θεῶν και φόβους και άπειλας η δια λόγων η δια τύπων άοράτων τινών προσδέχωνται, η καί πιστεύωσι περιπε- 25 σείν τινας. οὐ γὰρ ὄχλον γε γυναικῶν καὶ παντὸς χυδαίου πλήθους έπαγαγείν λόγω δυνατόν φιλοσόφω καλ προσκαλέσασθαι πρός εὐσέβειαν καλ όσιότητα καλ πίστιν, άλλα δεί και δια δεισιδαιμονίας τούτο δ' ούκ άνευ μυθοποιίας καὶ τερατείας. κεραυνός γάρ καὶ αί- 30 γίς και τρίαινα και λαμπάδες και δράκοντες και θυρσόλογχα τῶν θεῶν ὅπλα μῦθοι καὶ πᾶσα θεολογία

ἀρχαϊκή · ταῦτα δ' ἀπεδέξαντο οι τὰς πολιτείας καταστησάμενοι μορμολύκας τινὰς πρὸς τοὺς νηπιόφρο - C. 20 νας: τοιαύτης δὲ τῆς μυθοποιίας οὕσης και καταστρεφούσης εἰς τὸ κοινωνικὸν και τὸ πολιτικὸν τοῦ βίου 5 σχῆμα και τὴν τῶν ὄντων ιστορίαν, οι μὲν ἀρχαιοι τὴν παιδικὴν ἀγωγὴν ἐφύλαξαν μέχρι τῶν τελείων ἡλικιών, και διὰ ποιητικῆς Ικανῶς σωφρονίζεσθαι πᾶσαν ἡλικίαν ὑπέλαβον · χρόνοις δ' ὕστερον ἡ τῆς ιστορίας γραφὴ καὶ ἡ νῦν φιλοσοφία παρελήλυθεν εἰς μέσον. 10 αῦτη μὲν οὖν πρὸς ὀλίγους, ἡ δὲ ποιητικὴ δημωφελεστέρα και θέατρα πληροῦν δυναμένη, ἡ δὲ δὴ τοῦ Ομήρου ὑπερβαλλόντως · καὶ οι πρῶτοι δὲ ιστορικοί καὶ φυσικοί μυθογράφοι.

Ατε δη πρός το παιδευτικον είδος τους μύθους 9 15 αναφέρων ὁ ποιητής έφρόντισε πολύ μέρος τάληθοῦς, έν δ' έτίθει καὶ ψεῦδος, τὸ μὲν ἀποδεχόμενος τῷ δὲ δημαγωγών και στρατηγών τὰ πλήθη. ,,ώς δ' ότε τις χρυσον περιχεύεται άργύρω άνήρ, " οῦτως έκείνος ταίς άληθέσι περιπετείαις προσεπετίθει μῦθον, ἡδύνων 20 καὶ κοσμών τὴν φράσιν, πρὸς δὲ τὸ αὐτὸ τέλος τοῦ ίστορικοῦ καὶ τοῦ τὰ ὄντα λέγοντος βλέπων. οῦτω δὴ τόν τε Ίλιακὸν πόλεμον γεγονότα παραλαβών έκόσμησε ταζς μυθοποιίαις, καὶ τὴν 'Οδυσσέως πλάνην ώσαύτως έκ μηδενός δε άληθοῦς άνάπτειν κενήν τερατο-25 λογίαν οὐχ 'Ομηρικόν. προσπίπτει γάρ, ώς εἰκός, ώς πιθανώτερον αν ουτω τις ψεύδοιτο, εί καταμίσγοι τι καὶ αὐτῶν τῶν ἀληθινῶν ο ὅπερ καὶ Πολύβιός φησι περί της 'Οδυσσέως πλάνης έπιχειρών · τοιούτο δ' έστί καὶ τό ,, ίσκε ψεύθεα πολλά λέγων ἐτύμοισιν ὁμοία. " 30 οὐ γὰο πάντα άλλὰ πολλά, ἐπεὶ οὐδ' ἂν ἦν ἐτύμοισιν όμοτα. Ελαβεν οὖν παρὰ τῆς Ιστορίας τὰς ἀρχάς. καὶ γαρ του Αίόλου δυναστεύσαί φασι των περί την Λιπάοαν νήσων και τῶν περι τὴν Αϊτνην και Λεοντίνην Κύκλωπας και Λαιστρυγόνας ἀξένους τινάς · διὸ και τὰ
περι τὸν πορθμὸν ἀπροσπέλαστα είναι τοις τότε καὶ
τὴν Χάρυβδιν και τὸ Σκύλλαιον ὑπὸ ληστῶν κατέχεσθαι. οῦτω δὲ και τοὺς ἄλλους τῶν ὑπὸ Ομήρου λεγο- 5
μένων ἐν ἄλλοις τόποις ιστοροῦμεν · οῦτω δὲ και τοὺς
Κιμμερίους εἰδὼς οἰκοῦντας τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορον πρὸς βορρῶν και ζοφώδη μετήγαγεν οἰκείως εἰς
σκοτεινόν τινα τόπον τὸν καθ' ἄδην, χρήσιμον ὅντα
πρὸς τὴν μυθοποιίαν τὴν ἐν τῆ πλάνη. ὅτι δ' οἰδεν 10
αὐτούς, οί χρονογράφοι δηλοῦσιν ἢ μικρὸν πρὸ αὐτοῦ
τὴν τῶν Κιμμερίων ἔφοδον ἢ κατ' αὐτὸν ἀναγράφοντες.

C. 21 '

'Ωσαύτως και τοὺς Κόλχους είδως και τὸν Ἰάσονος πλοῦν τὸν εἰς Αἶαν καὶ τὰ περὶ Κίρκης καὶ Μηδεί- 15 ας μυθευόμενα καλ ίστορούμενα περλ τῆς φαρμακείας καὶ τῆς ἄλλης ὁμοιοτροπίας συγγενείας τε ἔπλασε τῶν ούτω διφαισμένων, της μεν έν τφ μυχώ του Πόντου τῆς δ' ἐν τῆ Ἰταλία, καὶ έξωκεανισμον ἀμφοίν, τάχα καὶ τοῦ Ἰάσονος μέχρι τῆς Ἰταλίας πλανηθέντος · δεί- 20 πνυται γάρ τινα και περί τὰ Κεραύνια ὄρη και περί τὸν 'Αδρίαν και ἐν τῷ Ποσειδωνιάτη κόλπφ και ταῖς πρὸ τῆς Τυροηνίας νήσοις τῆς τῶν Αργοναυτών πλάνης σημεία. προσέδοσαν δέ τι καλ αί Κυάνεαι, ασπερ Συμπληγάδας καλούσι πέτρας τινές, τραχύν ποιούσαι 25 τὸν διέχπλουν τὸν διὰ τοῦ Βυζαντιαχοῦ στόματος: ώστε παρά μεν την Αίαν η Αίαίη, παρά δε τας Συμπληγάδας αί Πλαγκταί καὶ ὁ δι' αὐτῶν πλοῦς τοῦ Ἰάσονος πιθανός έφάνη, παρά δὲ τὴν Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδιν ο δια των σκοπέλων πλούς. απλως δ' οί 30 τότε τὸ πέλαγος τὸ Ποντικὸν ὥσπεο ἄλλον τινὰ ἀκεανὸν ὑπελάμβανον, καὶ τοὺς πλέοντας ἐκείσε ὁμοίως

έπτοπίζειν εδόπουν ώσπερ τους έξω στηλών έπλ πολύ προϊόντας και γάρ μέγιστον των καθ' ήμας ένομίζετο, και διά τοῦτο κατ' έξοχην ίδίως πόντον προσηγόρευον, ώς ποιητήν Όμηρον. Ισως ούν και διά τούτο 5 μετήνεγκε τὰ έκ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν ἀκεανὸν ὡς εὐπαράδεκτα διὰ τὴν κατέχουσαν δόξαν. οἰμαι δὲ καὶ τών Σολύμων τ` άκρα τοῦ Ταύρου τὰ περὶ τὴν Αυκίαν έως Πισιδίας κατεχόντων τὰ ὑψηλότατα καὶ τὰς άπὸ τῆς μεσημβρίας ὑπερβολὰς ἐπιφανεστάτας πα-10 ρεγόντων τοις έντὸς τοῦ Ταύρου καὶ μάλιστα τοις κερί τὸν Πόντον, καθ' ὁμοιότητά τινα καὶ τούτους έξωκεανισθηναι φησί γαρ έπι τοῦ πλέοντος έν τη σχεδία ,,τον δ' έξ Αίθιόπων άνιων πρείων Ένοσίηθων τηλό-, θεν έκ Σολύμων όρέων ζδεν. κάχα δε και τους μον-15 ομμάτους Κύκλωπας έκ της Σκυθικής Ιστορίας μετενήνοχε · τοιούτους γάρ τινας τοὺς 'Αριμασπούς φασιν, ους έν τοις Αριμασπείοις έπεσιν ένδέδωπεν Αριστέας ὁ Προκοννήσιος.

Δεί δε ταῦτα προϋποθέμενον σκοπείν τι λέγουσιν 11
20 οι φήσαντες περι Σικελίαν ἢ Ἰταλίαν γενέσθαι τῷ Ὀδύσσει τὴν πλάνην καθ ἸΟμηρον· ἔστι γὰρ ἀμφοτέρως τοῦτο δέξασθαι, και βέλτιον και χεῖρον· βέλτιον μέν, ἄν οῦτω [τις] δέχηται ὅτι πεισθείς ἐκεῖ τὴν πλάνην τῷ ἸΟδυσσει γενέσθαι, λαβὼν ἀληθῆ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν C. 22
25 ποιητικῶς διεσκεύασε· τοῦτο γὰρ οἰκείως ἄν λέγοιτο περι αὐτοῦ· και οὐ μόνον γε περι Ἰταλίαν, ἀλλὰ και μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς Ἰβηρίας ἐστιν εύρειν ἴχνη τῆς ἐκείνου πλάνης και ἄλλων πλειόνων. χειρον δέ, ἐάν τις και τὴν διασκευὴν ὡς ιστορίαν δέχηται, ἐκείνου 30 ἀκεανὸν και ἄδην και Ἡλίου βόας και παρὰ θεαῖς

^{21.} post Όμηφον: η μη γενέσθαι.

ξενίας και μεταμορφώσεις και μεγέθη Κυκλώπων και Λαιστρυγόνων και μορφήν Σκύλλης και διαστήματα πλοῦ και ἄλλα πλείω τοιαῦτα τερατογραφοῦντος φανερῶς. οὕτε δὲ πρὸς τοῦτον ἄξιον ἀντιλέγειν οὕτω φανερῶς καταψευδόμενον τοῦ ποιητοῦ, καθάπερ οὐδ' 5 εἰ φαίη τοῦτον τὸν τρόπον γενέσθαι τὸν εἰς τὴν Ἰθάπην κατάπλουν τοῦ Ὀδυσσέως και τὴν μνηστηροφονίαν και τὴν ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ συστάσαν μάχην τοῖς Ἰθαπησίοις πρὸς αὐτόν, οὕτε πρὸς τὸν δεξάμενον οἰκείως προσπλέκεσθαι δίκαιον.

Ο Έρατοσθένης δε προς άμφοτέρας τας αποφάσεις απήντηκεν ούκ εὐ πρὸς μὲν τὴν δευτέραν, ὅτι πειράται διαβάλλειν φανερώς ψευδή και ούκ άξια λόνου διὰ μακρών, πρός δὲ τὴν προτέραν, ποιητήν τε απαστα αποφήνας φλύαρον και μήτε τόπων έμπειρίαν 15 μήτε τεχνών πρός άρετην συντείνειν νομίσας τών τε μύθων των μέν έν τόποις οὐ πεπλασμένοις πεφημισιιένων, οἱον ἐν Ἰλίω καὶ Ἰδη καὶ Πηλίφ, τῶν δὲ ἐν πεπλασμένοις, καθάπερ έν οίς αί Γοργόνες η ό Γηρυόνης, ταύτης φησί τῆς ίδέας είναι καὶ τοὺς κατὰ τὴν 20 'Οδυσσέως πλάνην λεγομένους, τους δε μη πεπλάσθαι λέγοντας άλλ' ὑποκεῖσθαι έξ αὐτοῦ τοῦ μὴ συμφωνείν έλέγχεσθαι ψευδομένους τας γοῦν Σειρηνας τοὺς μέν έπλ της Πελωριάδος καθιδρύειν, τους δε έπλ των Σειοηνουσσών πλείους η δισχιλίους διεχουσών σταδίους: 25 είναι δ' αὐτὰς σκόπελον τρικόρυφον διείργοντα τὸν Κυμαΐον και Ποσειδωνιάτην κόλπον. άλλ' οὔθ' ὁ σκόπελος ούτος έστι τρικόρυφος ούθ' όλως κορυφούται πρὸς ΰψος, ἀλλ' ἀγκών τις ἔκκειται μακρὸς καὶ στενὸς άπὸ τῶν κατὰ Συρφεντὸν χωρίων ἐπὶ τὸν κατὰ Κα-30 πρίας πορθμόν, έπὶ θάτερα μὲν τῆς ὀρεινῆς τὸ τῶν Σειρήνων ιερον έχων, έπι θάτερα δε προς τῷ Ποσειδωνιάτη κόλπω νησίδια τρία προκείμενα έρημα πετρώδη, ἃ καλουσι Σειρήνας, έπ' αὐτῷ δὲ τῷ πορθμῷ τὸ Αθήναιον, ῷπερ ὁμωνυμεί καὶ ὁ ἀγκῶν αὐτός.

'Αλλ' ούδ' εί μη συμφωνούσιν οί την ίστορίαν των 13 5 τόπων παραδιδόντες, εὐθὺς ἐκβάλλειν δεί τὴν σύμπασαν Ιστορίαν · άλλ' έσθ' ότε καλ πιστούσθαι τὸ καθόλου μαλλόν έστιν. οξόν τι λέγω, ζητουμένου εί κατά Σικελίαν και Ίταλίαν ή πλάνη γέγονε και εί αι Σειρηνες ένταῦθά που λέγονται· ὁ μὲν φήσας έν τῆ Πελωριάδι 10 πρὸς τὸν ἐν ταῖς Σειρηνούσσαις διαφωνεί, ἀμφότεροι C. 23 δὲ πρὸς τὸν περί Σικελίαν καὶ Ιταλίαν λέγοντα οὐ διαφωνούσιν, άλλα καλ μείζω πίστιν παρέγουσιν, δτι καίπεο μή τὸ αὐτὸ χωρίον φράζοντες δμως οὐκ έκβε-Βήκεσάν γε τοῦ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἢ Σικελίαν, ἐὰν δὲ 15 προσθή τις ότι εν Νεαπόλει Παρθενόπης δείκνυται μνημα μιάς των Σειρήνων, έτι πλείων προσεγένετο πίστις, καίτοι τρίτου τινός λεχθέντος τούτου τοῦ τόπου. άλλ' ὅτι ἐν τούτω τῷ κόλπω τῷ ὑπὸ Ἐρατοσθένους λεχθέντι Κυμαίω, ον ποιούσιν αί Σειρη-20 νοῦσσαι, καὶ ἡ Νεάπολις ζόρυται, βεβαιοτέρως πιστεύομεν τὸ περί τούτους τοὺς τόπους γεγονέναι τὰς Σειρηνας · ούτε γάρ τον ποιητήν ακριβώς έκαστα πυθέσθαι, οὖθ' ἡμεῖς παρ' ἐκείνου ζητοῦμεν τὸ ἀκριβές: ού μην ούδ' ούτως έχομεν ώς ύπολαμβάνειν καί μη-25 δεν πεπυσμένον περί τῆς πλάνης, μήθ' ὅπου μήθ' οπως γεγένηται, δαψφδείν.

Έρατοσθένης δε Ήσιοδον μεν εικάζει πεπυσμένον 14 περί τῆς Όδυσσέως πλάνης ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰτα-λίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῆ δόξη μὴ μόνον τῶν 30 ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων μεμνῆσθαι, ἀλλὰ καὶ Αἴτνης καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσαις νησίου καὶ Τυρ-ρηνῶν "Όμηρον δε μήτε εἰδέναι ταῦτα μήτε βούλε-

σθαι ἐν γνωρίμοις τόποις ποιεῖν τὴν πλάνην. πότερον οὖν Αἴτνη μὲν καὶ Τυρρηνία γνώριμα, Σκύλλαιον δὲ καὶ Χάρυβδις καὶ Κίρκαιον καὶ Σειρηνοῦσσαι οὐ πάνυ; ἢ καὶ Ἡσιόδω μὲν ἔπρεπε μὴ φλυαρεῖν, ἀλλὰ ταῖς κατεχούσαις δόξαις ἀκολουθεῖν, Ὁμήρω δὲ πᾶν ὅ τι ἄν 5 ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν ἔη κελαδεῖν; χωρὶς γὰρ τῶν λεχθέντων περὶ τοῦ τρόπου τῆς πρεπούσης Ὁμήρω μυθοποιίας καὶ τὸ πλῆθος τῶν συγγραφέων τῶν ταὐτὰ θρυλούντων κἀκ τῆς κατὰ τοὺς τόπους ἐπιχωριαζούσης φήμης διδάσκειν δύναται, διότι ταῦτα οὐ ποιη- 10 τῶν πλάσματά ἐστιν οὐδὲ συγγραφέων, ἀλλὰ γεγενημένων ἔχνη καὶ προσώπων καὶ πράξεων.

Καὶ Πολύβιος δ' ὀρθῶς ὑπονοεῖ τὰ περὶ τῆς πλά-15 νης τον γαο Αίόλον τον προσημαίνοντα τους έκπλους έν τδίς κατά τὸν πορθμὸν τόποις ἀμφιδρόμοις οὖσι 15 καὶ δυσέκπλοις διὰ τὰς παλιρροίας ταμίαν τε είρησθαι των ανέμων και βασιλέα νενομίσθαι φησί, καθάπερ Δαναὸν μὲν τὰ ύδρεῖα τὰ ἐν "Αργει παραδείξαντα, Ατοέα δε τοῦ ήλίου τον ύπεναντίον τῷ οὐρανῷ δρόμον, μάντεις τε καλ δεροσκοπουμένους ἀποδείκνυσθαι 20 C. 24 βασιλέας, τούς θ' legéaς τῶν Αίγυπτίων καὶ Χαλδαίους καὶ Μάγους σοφία τινὶ διαφέροντας τῶν ἄλλων ἡγεμονίας και τιμής τυγχάνειν παρά τοῖς πρὸ ἡμῶν, οῦτο δε και των θεων ένα εκαστον των χρησίμων τινός εύρετὴν γενόμενον τιμᾶσθαι. ταῦτα δὲ προοικονομη- 25 σάμενος οὐκ ἐᾶ τὸν Αἰόλον ἐν μύθου σχήματι ἀκούεσθαι οὐδ' όλην την Όδυσσέως πλάνην, άλλα μικρα μεν προσμεμυθεῦσθαι καθάπερ καὶ τῷ Ἰλιακῷ πολέμφ, τὸ δ' ὅλον περί Σικελίαν καὶ τῷ ποιητῆ πεποιῆσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις συγγραφεῦσιν, ὅσοι τὰ περιχώρια 30 λέγουσι τὰ περί τὴν Ιταλίαν καί Σικελίαν, οὐκ ἐπαινεί δε ούδε την τοιαύτην τοῦ Ἐρατοσθένους ἀπόφασιν,

διότι φησί τότ' αν εύρειν τινα ποῦ 'Οδυσσεύς πεπλάνηται, ὅταν εΰρη τὸν σκυτέα τὸν συρράψαντα τὸν τῶν άνέμων άσκόν. και τοῦτο δ' οίκείως είρησθαι τοῖς συμβαίνουσι περί τὸ Σκύλλαιον καὶ τὴν θήραν τῶν γα-5 λεωτών τὸ ἐπὶ τῆς Σπύλλης ,,αὐτοῦ δ' ἰχθυάα σκόπε-,,λον περιμαιμώωσα δελφϊνάς τε κύνας τε, καὶ εἴ ποθι ,μείζον έλησι κήτος. " τοὺς γὰρ θύννους ἀγεληδὸν φεοομένους παρά την Ιταλίαν, έπειδαν έμπέσωσι και κωλυθώσι τῆς Σικελίας άψασθαι, περιπίπτειν τοῖς μεί-10 ζοσι τῶν ζώων, οἶον δελφίνων καὶ κυνῶν καὶ ἄλλων κητωδών, έκ δε της θήρας αὐτών πιαίνεσθαι τοὺς γαλεώτας, οθς καλ ξιφίας λέγεσθαι καλ κύνας φησί συμβαίνειν γαρ ταυτον ένθάδε και κατά τας άναβάσεις . τοῦ Νείλου καὶ τῶν ἄλλων ὑδάτων, ὅπες ἐπὶ πυρὸς 15 καὶ ύλης έμπιπραμένης· άθροιζόμενα γὰρ τὰ δηρία φεύγειν τὸ πῦρ ἢ τὸ ὕδωρ καὶ βορὰν γίνεσθαι τοῖς χρείττοσι.

Ταῦτα δ' εἰπῶν διηγεῖται τῶν γαλεωτῶν θήραν, 16 η συνίσταται περὶ τὸ Σκύλλαιον σκοπὸς γὰρ ἐφέστηκε 20 κοινὸς ὑφορμοῦσιν ἐν δικώποις σκαφιδίοις πολλοῖς, δύο καθ' ἔκαστον σκαφίδιον καὶ ὁ μὲν ἐλαύνει, ὁ δ' ἐπὶ τῆς πρώρας ἔστηκε δόρυ ἔχων, σημήναντος τοῦ σκοποῦ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ γαλεώτου φέρεται δὲ τὸ τρίτον μέρος ἔξαλον τὸ ζῷον. συνάψαντος δὲ τοῦ σκά-25 φους, ὁ μὲν ἔπληξεν ἐκ χειρός, εἰτ' ἐξέσπασεν ἐκ τοῦ σώματος τὸ δόρυ χωρὶς τῆς ἐπιδορατίδος ἀγκιστρώσης τε γάρ ἐστι καὶ χαλαρῶς ἐνήρμοσται τῷ δόρατι ἐπίτηδες, καλώδιον δ' ἔχει μακρὸν ἐξημμένον τοῦτ' ἐπιχαλῶσι τῷ τρωθέντι τέως ἕως ἄν κάμη σφαδάζον 30 καὶ ὑποφεῦγον τότε δ' ἕλκουσιν ἐπὶ τὴν γῆν, ἢ εἰς τὸ σκάφος ἀναλαμβάνουσιν, ἐὰν μὴ μέγα ἡ τελέως τὸ σῶμα. καν ἐκπέση δὲ εἰς τὴν θάλατταν τὸ δόρυ, οὐκ

ἀπόλωλεν· ἔστι γὰο πηκτὸν ἔκ τε δουὸς καὶ ἐλάτης, ῶστε βαπτιζομένου τοῦ δουἴνου βάρει μετέωρον εἶναι C. 25 τὸ λοιπὸν καὶ εὐανάληπτον. συμβαίνειν δέ ποτε καὶ τιτρώσκεσθαι διὰ τοῦ σκαφιδίου τὸν κωπηλάτην διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ξίφους τῶν γαλεωτῶν καὶ τὸ τὴν 5 ἀκμὴν τοῦ ζώου συαγρώδη εἶναι καὶ τὴν θήραν. ἔκ τε δὴ τῶν τοιούτων εἰκάζοι τις ἄν, φησί, περὶ Σι κελίαν γενέσθαι τὴν πλάνην κατὰ τὸν Ὁμηρον, ὅτι τῷ Σκύλλη προσῆψε τὴν τοιαύτην θήραν ἡ μάλιστ' ἐπι χώριός ἐστι τῷ Σκυλλαίῳ, καὶ ἐκ τῶν περὶ τῆς Χαρύ- 10 βδεως λεγομένων ὁμοίων τοῖς τοῦ πορθμοῦ πάθεσι. τὸ δέ ,,τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν" ἀντὶ τοῦ δίς, γραφικὸν εἶναι ἀμάρτημα ἢ ἴστορικόν.

Καὶ τὰ ἐν τῆ Μήνιγγι δὲ τοῖς περὶ τῶν Δωτοφά-17 γων είρημένοις συμφωνείν. εί δέ τινα μή συμφωνεί, 15 μεταβολάς αίτιασθαι δείν η άγνοιαν η καί ποιητικην έξουσίαν, η συνέστηκεν έξ ίστορίας και διαθέσεως καὶ μύθου. τῆς μὲν οὖν Ιστορίας ἀλήθειαν εἶναι τέλος, ως έν νεων καταλόγφ τὰ έκάστοις τόποις συμβεβηχότα λέγουτος τοῦ ποιητοῦ, τὴν μὲν πετρήεσ-20 σαν την δε έσχατόωσαν πόλιν, άλλην δε πολυτοήοωνα, την δ' άγχίαλον· της δε διαθέσεως ένέργειαν είναι τὸ τέλος, ὡς ὅταν μαχομένους εἰσάγη, μύθου δὲ ήδουὴν καὶ ἔκπληξιν. τὸ δὲ πάντα πλάττειν οὐ πιθανόν, οὐδ' Όμηρικόν την γάρ έκείνου ποίησιν φιλο-25 σόφημα πάντας νομίζειν, ούχ ώς Έρατοσθένης φησί, κελεύων μη κρίνειν πρός την διάνοιαν τα ποιήματα, μηδ' ίστορίαν απ' αὐτῶν ζητεῖν. πιθανώτερόν τε τό ,, ένθεν δ' έννημας φερόμην όλοοζε ανέμοισιν " έν βραχεί διαστήματι δέχεσθαι (οί γὰρ όλοοὶ οὐκ εὐθύ- 30 δρομοι) η έξωκεανίζειν, ώς αν ούρίων πνεόντων συνεχῶς. συνθείς δὲ τὸ διάστημα τὸ ἐκ Μαλεῶν ἐπὶ στήλας.

σταδίων δισμυρίων καὶ δισχιλίων πεντακοσίων, εἰ, φησί, τοῦτο θείημεν ἐν ταῖς ἐννέα ἡμέραις διηνύσθαι ἰσοταχῶς, ἐκάστης ἄν ἡμέρας ὁ πλοῦς συμβαίνοι σταδίων δισχιλίων πεντακοσίων. τίς οὖν ἱστόρηκεν ἐκ Λυ5 κίας ἢ 'Ρόδου δευτεραϊόν τινα ἀφιγμένον εἰς 'Αλεξάνδρειαν, ὅντος τοῦ διαστήματος σταδίων τετρακισχιλίων; πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητοῦντας πῶς τρὶς εἰς Σικελίαν ἐλθῶν οὐδ' ἄπαξ διὰ τοῦ πορθμοῦ πέπλευκεν
'Οδυσσεύς, ἀπολογεϊται διότι καὶ οἱ ὕστερον ἔφευγον
10 ἄπαντες τὸν πλοῦν τοῦτον.

Τοιαύτα μεν εξοηχεν. έστι δε τάλλα μεν εύ λεγό- 18 μενα όταν δ' άνασκευάζη του έξωκεανιζόμενου καί C. 26 πρός απριβή μέτρα του των ήμερων πλούν ανάγη καλ διαστήματα, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει τῆς ἀνομολο-15 γίας. ἄμα μὲν γὰρ παρατίθησι τὰ τοῦ ποιητοῦ ἔπη "ἔνθεν δ' έννημαρ φερόμην όλοος ~νέμοισιν, " αμα δ' έπικούπτεται καὶ γὰο ταῦτα του ποιητοῦ ,,αὐτὰο ἐπεὶ ποταμοτο λίπεν δόον ώκεανοτο νηῦς, καὶ τὸ ,,νήσφ ἐν 'Ωγυγίη, όθι τ' όμφαλός έστι θαλάσσης," καί ότι έν-20 ταῦθα οίκει "Ατλαντος θυγάτης, και τὸ περί τῶν Φαιάκων ,,οίκεομεν δ' άπάνευθε πολυκλύστω ένὶ πόν-,,τφ ἔσχατοι · οὐ δέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. " ταύτα γάρ πάντα φανερώς έν τῷ Ατλαντικῷ πελάγει πλαττόμενα δηλούται. ὁ δὲ ταῦτ' ἐπικρυπτόμενος τὰ 25 φανερώς λεγόμενα άναιρεί. τοῦτο μέν οὖν οὖκ εὖ· τὸ δε περί Σικελίαν και Ίταλίαν γεγουέναι την πλάνην όρθως, έπει τίς έπεισε ποιητής η συγγραφεύς Νεαπολίτας μεν λέγειν μνημα Παρθενόπης της Σειρηνος, τούς δε έν Κύμη και Δικαιαρχεία και Βεσβίφ Πυρι-30 φλεγέθοντα καί Αχερουσίαν λίμνην καί νεκυομαντείον

^{27.} post δόθως: και ύπὸ τοῦ ποιητοῦ βεβαιοῦται, . Strabo I.

19

τό έν τῷ Ἰόρνφ καὶ Βάιον καὶ Μισηνόν τῶν Ὀδυσσέως έταιρων τινάς; οῦτω δὲ καὶ τὰ κερὶ Σειρηνούσσας καὶ τὰ κερὶ τὸν πορθμὸν καὶ Σκύλλαν καὶ Χάρυβδιν καὶ Λίόλον· ἄπερ οῦτ' ἀκριβῶς ἐξετάζειν δεί οῦτ' ἄρριζα καὶ ἀνέστια ἐᾶν, ἀληθείας μηδὲν προσακτόμενα μηδ' 5 ἐΦελείας ἱστορικῆς.

Καὶ αὐτὸς δὲ ὑπονοήσας τοῦτο ὁ Ἐρατοσθένης.

ύπολάβοι τις αν, φησί, τον ποιητήν βούλεσθαι μεν έν τοις προσεσπερίοις τόποις την πλάνην τῷ 'Οδυσσεί ποιείν, αποστήναι δ' από τών ύποκειμένων, τα μεν 10 ούπ απριβώς πεπυσμένον, τα δε ούδε προελόμενον ουτως, άλλ' έπλ τὸ δεινότερον καλ τὸ τερατωδέστερον έπαστα έξάγειν. τοῦτο μέν αὐτὸ εὖ, τὸ ở οὖ γάριν τοῦτ' ἐποίει πακώς δεξάμενος· οὐ γὰρ φλυαρίας, ἀλλ' ώφελείας χάριν. ώστε δίκαιός έστιν ύπέχειν λόγον καὶ 15 περί τούτου και διότι φησί τὰ πόρρω τερατολογείσθαι μάλλον διά τὸ εθχατάψευστον. πολλοστόν γάρ μέρος έστὶ τὰ πόρρε τερατολογούμενα τῶν ἐν τῆ Ἑλλάδι καὶ έννὺς τῆς Ἑλλάδος : οἶα δη τὰ κατὰ τοὺς Ἡρακλέους άθλους και Θησέως και τα έν Κρήτη και Σικελία μυ- 20 θευόμενα καὶ ταϊς άλλαις νήσοις, καὶ τὰ περὶ τὸν Κιθαιρώνα καὶ Ελικώνα καὶ Παρνασσόν καὶ Πήλιον καὶ C. 27 την 'Αττικήν όλην καὶ Πελοκόννησον οὐδείς τε έκ รลับ แย่ชิเมช สังขอเลบ สโรเลีรลเ รลับ แบบิดสอเลีย. อัรเ อิธ έπεὶ οὐ πάντα μυθεύουσιν, άλλὰ πλείω προσμυθεύ-25 ουσι, καὶ μάλιστα "Ομηρος, ὁ ζητῶν τί οἱ παλαιοὶ προσμυθεύουσιν ού ζητεί, εί τα προσμυθευόμενα ύπηρξεν ή έστίν, άλλα παὶ μάλλον οἰς προσμυθεύεται τόποις ή προσεύποις, περί έπείνων ζητεί τάληθές, οίον τὴν Όδυσσέως πλάνην, εί γέγονε καὶ ποῦ. RΩ Τὸ ở ὅλον οὐκ εὖ τὸ τὴν Ὁμήρου ποίησων εἰς εν 20

10 σ ολον ουκ ευ το την Ομηφου ποιησιν εις εν συνάγειν τῆ τῶν ἄλλων ποιητῶν είς τε τἇλλα καὶ είς

αύτα τα νύν προκείμενα τα της γεωγραφίας και μηδεν αὐτῷ προσβείον ἀπονέμειν. καὶ γὰρ εἰ μηδεν ἄλλο, τόν γε Τριπτόλεμου του Σοφοκλέους ή του έν ταζς Βάπχαις ταις Εὐφιπίδου πφόλογου ἐπελθόντα καὶ πω-5 ραβαλόντα την Όμηρου περί τὰ τοιαύτα έπιμέλειαν, δάου ήν αίσθέσθαι την ύπερβολην η την διαφοράν. οπου γάρ χρεία τάξεως ών μέμνηται τόπων, φυλάττει την τάξιν δμοίως μέν των Έλληνικών, όμοίως δε των άπωθεν ,, Όσσαν έπ' Ουλύμπο μέμασαν θέμεν, αν-10 ,, εὰρ ἐπ΄ Όσση Πήλιον εἰνοσίφυλλον. ", Ήρη δ' ἀίξασα ,,λίπεν βίον Οὐλύμποιο, Πιερίην δ' ἐπιβάσα καὶ Ήμα-,,θίην έφατεινήν σεύατ' έφ' Ιπποπόλων Θρημών ὄφεα ,, νιφόεντα · έξ 'Αθόω δ' έπλ πόντον. " καλ έν τῷ καταλόγο τὰς μεν πόλεις οὐκ έφεξης λέγει οὐ γὰο ἀναγ-16 καΐον · τὰ δὲ ἔθνη έφεξης. όμοίως δὲ καὶ κερὶ τῶν ἄπωθεν· ,,Κύπρου Φοινίκην τε καὶ Αίγυκτίους έπαληθείς "Aidionás d' inóphy nal Lidovious nal Esempous nal ,, Αιβύην." ὅπερ καὶ Ἱππαρχος ἐπισημαίνεται. οἱ δ' ἐφ' ών τάξεως χρεία, ὁ μὲν τὸν Διόνυσον ἐπιόντα τὰ ἔθνη 20 φράζων, ὁ δὲ τὸν Τριπτόλεμον τὴν πατασπειρομένην γην, τὰ μὲν πολύ διεστώτα συνάπτουσω έγγύς, τὰ δὲ συνεχή διασπώσι. ,,λιπών δε Αυδών τὰς πολυχρύσους γύας Φρυγών τε Περσών δ' ήλιοβλήτους πλάκας Βάπτριά τε τείχη, τήν τε δύσχειμον χθόνα Μήδων έπελ-25 θών 'Αραβίαν τ' εὐδαίμονα. " τοιαθτα δε καὶ ὁ Τριπτόλεμος ποιεί. κάν τοις κλίμασι δὲ κάν τοις ἀνέμοις διαφαίνει τὸ πολυμαθές τὸ περί τὴν γεωγραφίαν "Ομηφος, έν ταις τοποθεσίαις λέγων αμα και ταθτα πολλαχού· ,, αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη είν άλί πείται C. 28 30 ,,πρὸς ζόφον αί δέτ' ἄνευθε πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε. " ,, δύω δέ τέ οι δύραι είσιν, αι μέν πρός βορέαν, αι δ' αὖ ,,πφός νότον." ,,εἰτ' ἐπὶ δεξί' ໂωσι πφός ἡῶ τ' ἡέλιόντε, 3 *

"εξτ' έπ' άριστερά τοι γε ποτί ζόφον. " και μην την άγνοιάν γε των τοιούτων τελείαν ήγείται σύγχυσιν τῶν ἀπάντων ,,, ὡ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἰδμεν, ὅπη ζόφος οὐδ' ὅπη ἡώς, οὐδ' ὅπη ἡέλιος. " κάνταῦθα δ' εἰπόντος εὖ τοῦ ποιητοῦ ,,βορέης καὶ ζέφυρος, τώ τε Θρή-5 **πηθεν ἄητον, " οὐκ εὖ δεξάμενος ὁ αὐτὸς συκοφαντε**ζ ώς καθόλου λέγοντος, δτι δ ζέφυρος έκ Θράκης πνεί. έκείνου λέγοντος οὐ καθόλου, άλλ' ὅταν κατὰ τὴν Θρακίαν θάλατταν συμπέσωσι περί τον Μέλανα κόλπον αύτοῦ τοῦ Αίγαίου μέρος ούσαν. ἐπιστροφὴν γὰρ 10 λαμβάνει πρός νότον ακρωτηριάζουσα ή Θράκη καθ' ὰ συνάπτει τῆ Μακεδονία, καὶ προπίπτουσα είς τὸ πέλαγος τοὺς ζεφύρους έντεῦθεν πνέοντας ἀποφαίνει τοις έν Θάσφ και Λήμνφ και Ίμβοφ και Σαμοθοάκη καί τῆ περί αὐτὰς θαλάττη, καθάπερ καί τῆ 'Αττική 15 ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν, ἀφ' ὧν καὶ Σκείρωνες **καλούνται οί ζέφυροι, καὶ μάλιστα οί ἀργέσται. οὐκ** ένόησε δε τουτο Έρατοσθένης, ύπενόησε δ' δμως. αύτὸς γοῦν έξηγείται την έπιστροφήν ην λέγω τῆς χώρας : ώς καθόλου οὖν δέχεται, εἶτ' ἀπειρίαν αἰτιᾶται 20 του ποιητου, ώς του ζεφύρου μέν ἀπὸ της έσπέρας πνέοντος καί της Ίβηρίας, της δε Θράκης έκεισε μή διατεινούσης. πότερον ούν τον ζέφυρον άγνοει άπο έσπέρας πνέοντα; άλλ' όταν ούτω φή, φυλάττει την ολιείαν αὐτοῦ τάξιν ,,σὺν δ' εὖρός τε νότος τε πέσον 25 ζέφυρός τε δυσαής και βορέης. " ἢ τὴν Θράκην οὐκ οίδε μή προπίπτουσαν πέραν των Παιονικών καί Θετταλικών όρων; άλλὰ καὶ ταύτην τὴν ἐφεξῆς κατὰ τοὺς Θράκας είδως και κατονομάζων τήν τε παραλίαν και την μεσόγαιαν Μάγνητας μέν τινας και Μαλιείς και 30 τους έφεξης Ελληνας καταλέγει μέχοι Θεσπρωτών, όμοίως δε και τοις Παίοσι τους όμόρους Δόλοπας και

Σελλούς περλ Δωδώνην μέχρις 'Αχελώου' Θρακών δ' οὐ μέμνηται περαιτέρω. εὐεπιφόρως δὲ ἔχει πρὸς τὴν ἐγγυτάτην καλ γνωριμωτάτην ἐαυτῷ Θάλατταν, ώς καλ ὅταν φῆ, ,,κινήθη δ' ἀγορὴ ώς κύματα μακρὰ C. 29 5 δαλάσσης πόντου Ίκαρίοιο."

Είσὶ δέ τινες οί φασιν είναι δύο τοὺς πυριωτάτους 21 ἀνέμους βορέαν καὶ νότον, τοὺς δὲ ἄλλους κατὰ μιπράν ἔγκλισιν διαφέρειν, τον μέν ἀπο θερινών ἀνατολών εύρον χειμερινών δε απηλιώτην, δύσεων δε 10 θερινών μεν ζέφυρον χειμερινών δε άργέστην. τοῦ δε δύο είναι τους ανέμους ποιούνται μάρτυρας Θρασυάλκην τε και τὸν ποιητὴν αὐτὸν τῷ τὸν μὲν ἀργέστην τῷ νότῷ προσυέμειν ,,ἀργεστᾶο Νότοιο, " τὸν δὲ ζέφυρον τῷ βορέα ,,βορέης καὶ ζέφυρος, τώ τε Θρή-15 κηθεν άητον. φησί δε Ποσειδώνιος μηδένα ουτως παραδεδωκέναι τοὺς ἀνέμους τῶν γνωρίμων περί ταῦτα, οἶον Αριστοτέλη Τιμοσθένη Βίωνα τὸν ἀστρολόγου · άλλὰ τὸυ μὲν ἀπὸ θερινοῦν ἀνατολοῦν χαιχίαν, τὸν δὲ τούτω κατὰ διάμετρον έναντίον λίβα ἀπὸ δύ-20 σεως όντα γειμερινής. πάλιν δε τον μεν άπο γειμερινής ανατολής εύρον, τον δ' έναντίον αργέστην: τους δε μέσους απηλιώτην και ζέφυρον. τον δε ποιητην δυσαη μεν ζέφυρον λέγειν τον ύφ' ήμων καλούμενον άργέστην, λίγα δε πνέοντα ζέφυρον του ύφ' 25 ήμων ζέφυρον, άργέστην δε νότον τον λευκόνοτον. ούτος γαρ όλίγα τα νέφη ποιεί, τοῦ λοιποῦ νότου όλεθοῦ πως ὅντος. ,,ώς ὁπότε ζέφυρος νέφεα στυφελίξη, άργεστᾶο νότοιο βαθείη λαίλαπι τύπτων. ' τὸν γὰρ δυσαή ζέφυρον νῦν λέγει, δε εἰωθε διασκιδνάναι τὰ 30 ὑχὸ τοῦ λευκονότου συναγόμενα ἀσθενή ὅντα, ἐπιθέτως τοῦ νότου νῦν ἀργέστου λεγομένου. ταῦτα μὲν

δή έν άρχη του πρώτου των γεωγραφικών είρημένα τοιαύτην τινά την έπανόρθωσιν έγει.

Έπιμένων δε τοις περί Όμήρου ψευδώς ύποληφθείσι και ταυτά φησιν, δτι ούδε τα του Νείλου στόματα οίδε πλείω ὄντα οὐδ' αὐτὸ τοὕνομα, 'Ησίοδος δὲ 5 οίδε μέμνηται γάο. το μέν ούν δνομα είκος μήπω λέγεσθαι κατ' αὐτόν τὰ δὲ στόματα εί μὲν ἡν ἀφανῆ και όλίγοις γνώριμα δτι πλείω και ούχ εν. δοίη τις αν μη πεπύσθαι αὐτόν εί δε τῶν κατ' Αίγυπτον τὸ γνωριμώτατον και παραδοξότατον και μάλιστα πάντων 10 μνήμης ἄξιον καὶ Ιστορίας ὁ ποταμὸς καὶ ἦν καὶ ἐστίν, ώς δ' αΰτως αι άναβάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ στόματα, τις ἂν η τούς αγγέλλοντας αύτο ποταμόν Αίγυπτον και χώραν και Θήβας Αίγυπτίας και Φάρον υπολάβοι μή C. 30 γνωρίζειν ταῦτα, ἢ γνωρίζοντας μὴ λέγειν, πλὴν εί μὴ 15 διά τὸ νυώριμου; έτι δ' άπιθανώτερου, εί την μεν Αί-Φιοπίαν έλεγε και Σιδονίους και Έρεμβούς και την

έξω θάλατταν καὶ τὸ διχθὰ δεδάσθαι τοὺς Αίδίοπας, τὰ δ' ἐγγὺς καὶ γνώριμα μή. εί δὲ μὴ ἐμνήσθη τούτων, ού τουτο σημείον του άγνοείν ούδε γάρ της αύτου 20 πατρίδος έμνήσθη οὐδὲ πολλῶν ἄλλων, άλλὰ μᾶλλον τὰ λίαν γνώριμα όντα φαίη τις ᾶν δόξαι μὴ ἄξια μνήμης είναι πρός τούς είδότας.

Ούκ εὖ δὲ οὐδὲ τοῦτο προφέρουσιν αὐτῷ το περὶ 23 της υήσου της Φαρίας, δτι φησί πελαγίαν, ώς κατ 25 άγνοιαν λέγοντι· τούναντίον γὰο κάν μαρτυρίφ χοήσαιτό τις τούτφι πρός τὸ μὴ άγνοείσθαι μηδέν ύπο τοῦ ποιητού τών είρημένων άρτίως περί την Αίγυπτον. γνοίης δ' αν οθτως άλαζων δή πας ό πλάνην αύτου διηγούμενος: τούτων δ' ήν καὶ ὁ Μενέλαος, δς ἀνα-30 βεβηκώς μέχρις Αίθιόπων έπέπυστο τας αναβάσεις του Ναλου και την μουν δσην έπιφέρει τη χώρα, καί

τον πρό των στομέτων πόρου όσου ήδη προσχώσας τη ήπειρο προστέθεικευ, ώστε είκότως ύπο του Ήρο- δότου και την διην Αίγυπτον του ποταμού δώρον λέγεσθαι κὰν εί μη την διην, την γε ύπο τῷ Δέλτα την 5 κάτω χώραν προσαγορευομένην. Ιστόρησε δὲ καὶ τὴν Φάρου πελαγίαν οὖσαν τὸ παλαιόν προσεψεύσατο δη καὶ τὸ πελαγίαν εἶναι, καίπερ μηκέτι πελαγίαν οὖσαν. ὁ δὲ ταῦτα διασκευάζων ὁ ποιητης ἡν · ώστ ' ἐκ τούτων εἰκάζειν ὅτι καὶ τὰς ἀναβάσεις ἤδει καὶ τὰ στόματα 10 ποῦ Νείλου.

Ή δ' αὐτὴ ἀμαρτία καὶ περὶ τοῦ ἀγνοεῖν τὸν 24 ίσθμον τον μεταξύ τοῦ Αίγυπτίου πελάγους και τοῦ 'Αραβίου πόλπου και περί τοῦ ψευδώς λέγεσθαι "Αίθίοπες, τοὶ διχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν." καὶ γὰρ 15 τούτο έκείνου λέγοντος καλώς έπιτιμώσιν οί υστερον ούκ εὐ. τοσούτου γὰρ δεῖ τοῦτ' ἀληθὲς εἶναι τὸ ἀγνοείν Όμηρον τὸν ἰσθμὸν τοῦτον, ώστε ἐκείνον μέν φημι μή είδεναι μόνον, άλλα καὶ αποφαίνεσθαι αντικρυς, τούς δε γραμματικούς μηδε λέγοντος έκείνου αίσθά-20 νεσθαι από Αριστάρχου καλ Κράτητος τῶν κορυφαίων έν τη έπιστήμη ταύτη. είπόντος γαρ του ποιητού ,.Αίθίοπας, τοι διχθά δεδαίαται, ξσηατρι άνδρων, " περί τοῦ ἐπιφερομένου ἔπους διαφέρονται, ὁ μὲν Αρίσταρχος γράφων ,,οί μεν δυσομένου Τπερίονος, οί δ' άνι-25 όντος, " ὁ δὲ Κράτης ,, ήμεν δυσομένου Υπερίονος , ἡδ' ανιόντος, " οὐδὲν διαφέρον πρὸς τὴν έκατέρου ὑπό- C. 31 **Θεσιν** ούτως ή έκείνως γράφειν. ὁ μέν γάρ ἀκολουθούν τοις μαθηματικώς λέγεσθαι δοκούσι την διακεκαυμέυην ζώνην κατέχεσθαί φησιν ύπο τοῦ ωκεανοῦ παρ' 30 έκάτερου δε ταύτης είναι την εύκρατον, την τε καθ' ήμας και την επι θάτερον μέρος. ώσπερ οὖν οί παρ' ήμεν Αίθίοπες ούτοι λέγονται οί προς μεσημβρίαν κε-

κλιμένοι παρ' όλην την οικουμένην έσχατοι των άλλων παροικούντες τον ώκεανόν, ούτως οίεται δείγ καλ πέραν τοῦ ἀκεανοῦ νοεῖσθαί τινας Αἰδίοπας ἐσχάτους τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῆ ἐτέρα εὐκράτω, παροικοῦντας τον αύτον τοῦτον ώκεανον · διττούς δε είναι και διαθά 5 đεδάσθαι ὑπὸ τοῦ ἀκεανοῦ. προσκεῖσθαι δὲ τὸ "ήμὲν δυσομένου Υπερίονος, ήδ' άνιόντος, " ὅτι τοῦ ζωδιακοῦ κατά κορυφήν ὄντος ἀεὶ τῷ ἐν τῆ γῆ ζωδιακῷ, τούτου δ' οὐκ ἐκβαίνοντος ἔξω τῆς Αἰδιόπων ἀμφοϊν τῆ λοξώσει, ἀνάγκη καὶ τὴν πάροδον τοῦ ἡλίου πάσαν ἐν 10 τῷ πλάτει τούτω νοεἴσθαι, καὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις συμβαίνειν ένταῦθα ἄλλας ἄλλοις καὶ κατ ἄλλα η άλλα σημεία. είρηχε μεν ούτως άστρονομικώτερον νομίσας. ήν δε και απλούστερον είπειν αὐτὸ σώζοντα τὸ οῦτω διηρήσθαι δίχα τοὺς Αίθίοπας, ὡς εἴρηται, 15 οτι αφ' ήλίου ανιόντος μέχρι δύσεως έφ' έκατερα παροικούσι τῷ ἀκεανῷ Αίθίοπες. τί οὖν διαφέρει πρὸς τὸν νοῦν τοῦτον ἢ οῦτως εἰπειν ῶσπερ αὐτὸς γράφει, η ώς 'Αρίσταρχος ,,οί μεν δυσομένου Υπερίονος, οί δ' ἀνιόντος; " και γὰρ τοῦτ' ἐστι και πρός δύσιν και 20 πρός άνατολήν έφ' έκάτερα τοῦ ώκεανοῦ οίκειν. ό δ' 'Αρίσταρχος ταύτην μέν έκβάλλει την υπόθεσιν. δίχα δε μεμερισμένους οξεται λέγεσθαι τους χαθ' ήμᾶς Αίθίσπας τους τοις Ελλησι προς μεσημβρίαν έσχάτους. τούτους δὲ μὴ μεμερίσθαι δίχα ώστε εἶναι δύο 25 Αίθιοπίας, την μέν πρός άνατολην την δε πρός δύσιν, άλλὰ μίαν μόνην τὴν πρὸς μεσημβρίαν πειμένην τοῖς Έλλησιν, ίδουμένην δε κατ' Αίγυπτον. τουτο δε άγνοοθντα τὸν ποιητήν, ώσπερ καὶ τὰ άλλα, ὅσα εἰρηκεν Απολλόδωρος έν τῷ περὶ νεῶν καταλόγου δευτέρω. 30 καταψεύσασθαι τῶν τόκων τὰ μὴ ὄντα.

Πρός μεν ούν Κράτητα μακροῦ λόγου δεί καὶ ίσως

ούδεν όντος πρός τὰ νῦν. 'Αριστάρχου δε τοῦτο μέν έπαινώμεν, διότι την Κρατήτειον άφεις υπόθεσιν δεγομένην πολλάς ένστάσεις περί της καθ' ήμας Αίθιοπίας ύπονοεί γεγονέναι τὸν λόγον τὰ ở ἄλλα ἐπισκο-5 πώμεν. καὶ πρώτον ὅτι καὶ αὐτὸς μικρολογεῖται μάτην περί της γραφής. και γαρ αν έκατέρως γράφηται, δύναται έφαρμόττειν τοϊς νοήμασιν αὐτοῦ. τί γὰρ διαφέρει C. 32 λέγειν η ούτως ,, δύο είδι καθ' ήμας Αίθίοπες, οί μεν ,προς άνατολας of δε προς δύσεις," η ούτως ,, και γαρ 10 ,,πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δύσεις; " ἔπειθ' ὅτι ψευδοῦς προίσταται δόγματος. φέρε γάρ τον ποιητήν άγνοείν μέν τον ίσθμον, τῆς δὲ κατ' Αίγυπτον Αίθιοπίας μεμνήσθαι όταν φή "Αίθίοπας, τοὶ διχθά δεδαίαται." πώς οὖν; οὐ διχθὰ δεδαίαται οῦτως, ἀλλ' ἀγνοών οῦ-15 τως εξοημεν ὁ ποιητής; πότερ' οὐδ' ἡ Αξγυπτος, οὐδ' οί Αίγύπτιοι από τοῦ Δέλτα αρξαμενοι μέχρι πρός Συήνην ὑπὸ τοῦ Νείλου δίχα διήρηνται ,,οί μὲν δυσομένου Τπερίονος, οί δ' ανιόντος; " τί δ' αλλο ή Αϊγυπτός έστι πλην ή ποταμία, ην έπικλύζει το ύδως; 20 αυτη δ' έφ' έκατερα του ποταμού κείται πρός άνατολην και δύσιν. άλλα μην η Αίθιοπία έπ' εύθείας έστι τη Αίγύπτφ και παραπλησίως έχει πρός τε τὸν Νείλον καί την άλλην φύσιν τών τόκων. και γάρ αθτη στενή τέ έστι και μακρά και έπίκλυστος. τὰ δ' έξω τῆς έπι-25 κλύστου έρημά τε καὶ ἄνυδρα καὶ σπανίως οἰκεϊσθαι δυνάμενα, τὰ μὲν πρὸς εω τὰ δὲ πρὸς δύσιν πεπλιμένα. πως ούν ούγλ καλ δίγα διήρηται; η τοίς μέν την 'Ασίαν άπὸ τῆς Διβύης διαιρούσιν ἀξιόλογον τοῦθ' ὅριον έφάνη ὁ Νείλος, μηκος μεν ανατείνων έπι την μεσημ-30 βρίαν πλειόνων η μυρίων σταδίων, πλάτος δέ, ώστε

^{19.} post ποταμία: νήσος.

26

καὶ νήσους ἀπολαμβάνειν μυριάνδρους, ὧν μεγίστη ή Μερόη τὸ βασίλειον καὶ μητρόπολις τῶν Αἰθιόκον. αὐτὴν δὲ τὴν Αίθιοπίαν οὐχ Ικανὸς ἦν διαιρείν δίτα: καί μήν οι γε έπιτιμώντες τοις τας ήπείρους τῷ ποταμφ διαιρούσι των έγκλημάτων τούτο μέγιστον προφέ- 5 φουσιν αύτοις, ότι την Αίγυπτον και την Αίδιοκίαν διασπώσι καὶ ποιούσι τὸ μέν τι μέρος έκατέρας αὐτών Διβυχόν. τὸ δ' 'Ασιατιχόν· ἢ εἰ μὴ βούλονται τοῦτο, η ού διαιρούσι τὰς ήπείρους η ού τῶ ποταμῶ.

Χωρίς δε τούτων έστι και άλλως διαιρείν την Αί- 10 θιοπίαν. πάντες γαρ οί παραπλεύσαντες τῷ καικονῷ την Λιβύην, οι τε ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς και οι ἀπὸ τῶν στηλών, μέχρι ποσού προελθόντες είτα άνέστρεψαν ύπὸ πολλών ἀποριών χωλυόμενοι, ώστε καλ πίστιν κατέλιπον τοῖς πολλοῖς, ὡς τὸ μεταξὺ διείργοιτο ἰσθ- 15 μες και μήν σύρρους ή πάσα Ατλαντική δάλαττα, καί μάλιστα ή κατά μεσημβρίαν. απαντες δε ούτοι τὰ relevrata yanda, em' à alégores hldor, Aldioainà C. 33 προσηγόρευσαν καὶ ἀπήγγειλαν οῦτως. τί οὖν ἄλογον. εί καὶ "Ομηρος ὑπὸ τοιαύτης ἀκοῆς ἀγθεὶς δίγα διήρει, 20 τούς μέν πρός άνατολήν λέγων, τούς δέ πρός δύσιν, των μεταξύ ού γινωσκομένων είτε είσιν είτε μή είσιν: άλλὰ μὴν καὶ ἄλλην τινὰ ίστορίαν είρηκεν παλαιὰν "Εφορος, ή οὐκ ἄλογον έντυχεϊν καὶ Όμηρον. λέγεσθαι

τοો διχθά δεδαίαται, έσχατοι άνδρών." Ταῦτά τε δη πρός του Αρίσταρχου λέγοι ἄυ τις 80 27 και πρός τούς ακολουθούντας αὐτῷ και ἄλλα τούτων έπιεικέστερα, ἀφ' ὧν τὴν πολλὴν ἄγνοιαν ἀφαιρήσεται

γάρ φησιν ύπὸ τῶν Ταρτησσίων Αἰθίοπας τὴν Διβύην 25 έπελθόντας μέχρι αὐάσεως τοὺς μὲν αὐτοῦ μεϊναι, τους δε και της παραλίας κατασχείν πολλήν · τεκμαίρεται δ' έκ τούτου καί Όμηρον είπειν ο στως ,, Αίθίσπες,

τοῦ ποιητοῦ. φημὶ γὰρ κατὰ τὴν τῶν ἀρχαίων Ελλήνων δόξαν, ώσπες τα πρός βορραν μέρη τα γνώριμα ένι ονόματι Σπύθας ἐπάλουν ἢ νομάδας, ώς Όμηρος, ύστερου δε και των πρός έσπέραν γνωσθέντων Κελτολ 5 καὶ "Ιβηφες η μεκτώς Κελτίβηφες καὶ Κελτοσκύθαι προσηγορεύουτο, ύφ' δυ ὄνομα τῶυ καθ' ξκαστα έθνων παττομένων διά την άγνοιαν, ούτω τά μεσημβρινά πάντα Αίδιοπίαν καλεξοθαι τὰ πρός ώκεανώ. μαρτυρεί δε τα τοιαύτα. δ τε γαρ Αίσχύλος έν Προμη-10 θεί τα λυομένω φησίν ούτω ,,φοινικόπεδόν τ' έρυ-"θοᾶς ίερον γευμα θαλάσσης, γαλκοκέραυνον te καρ' ,, ώχεανώ λίμναν παυτοτρόφον Αίθιόπων, ζυ' ή παυτ-,,όπτας Ήλιος αίελ χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων , θερμαϊς υδατος μαλακού προχοαϊς άναπαύει. " παρ' 15 ολου γαρ τὸ μεσημβρινὸν πλίμα τοῦ ἀκεανοῦ ταύτην πρός του ηλιου ίσχουτος την χρείαν και την σχέσιν, παρ' όλου και τους Αίθίσκας τάττων φαίνεται. δ τ' Εὐριπίδης έν τῷ Φαίδοντι τὴν Κλυμένην δοδῆναί φησι ,,Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς, ἣν έκ τεθρίππων άρ-20 ,,μάτων πρώτην χθόνα "Ηλιος ἀνίσχων χουσέα βάλλει ,,φλογί· καλούσι δ' αύτην γείτονες μελάμβροτοι Έω ... φαεννάς Ήλίου δ' Ιπποστάσεις. ' νῦν μέν δή κοινάς ποιείται τὰς ίπποστάσεις τῆ τε Ἡοί καὶ τῷ Ἡλίφ, ἐν δὲ τοξς έξης πλησίου αὐτάς φησιν είναι τη οἰκήσει τοῦ 25 Μέροπος και όλη γε τη δραματουργία τούτο παρα- C. 34 πέπλεκται, ού δή που της κατ' Αίγυπτον ίδιον όν, μάλλον δὲ τῆς παρ' ὅλον τὸ μεσημβρινὸν κλίμα διηκούσης παραλίας.

Μηνύει δε και Έφορος την παλαιάν περί της Ai- 28 30 διοπίας δόξαν, δς φησιν έν τῷ περί της Εὐρώπης λόγφ, τῶν περί τὸν οὐρανὸν και την γην τόπων είς τέτταρα μέρη διηρημένων, τὸ πρὸς τὸν ἀπηλιώτην Ίν-

δούς έχειν, πρός νότον δε Αίθίσπας, πρός δύσιν δε Κελτούς, πρός δε βορράν άνεμον Σκύθας. προστίθησι δ' δτι μείζων ή Αίδιοπία καὶ ή Σκυδία δοκεί γάρ, Φησί, τὸ τῶν Αἰθιόπων ἔθνος παρατείνειν ἀπ' ἀνατολου χειμερινου μέχρι δυσμου, ή Σκυθία δ' αντίκει- 5 ται τούτω. ὅτι δ' ὁ ποιητής ὁμόλογος τούτοις, καὶ ἐκ τωνδε δήλον ότι ή μεν Ίθακη κετται ,,προς ζόφον" (ὅπερ ἐστὶ πρὸς ἄρκτον), ,,αί δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἡῶ τ' ή έλιον τε. " όλον το νότιον πλευρον ούτω λέγων. καί έτι, όταν φη . ,,είτ' έπὶ δέξι' ίωσι προς ήῶ τ' ἡέλιον 10 ,,τε, είτ' έπ' άριστερά τοί γε ποτὶ ζόφον ήερόεντα. " καὶ πάλιν ,, δ φίλοι, οὐ γάρ τ' ίδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ,,οπη ήως, ουδ' οπη ήέλως φαεσίμβροτος είσ' υπο ,,γαΐαν, οὐδ' ὅπη ἀννεῖται. " περὶ ὧν λέγεται καὶ ἐν τοῖς περί της Ἰθάκης λόγοις σαφέστερον. ὅταν οὖν φη 15 ,, Ζευς γαο ές ώπεανον μετ' αμύμονας Αίδιοπηας χδιζὸς έβη, " κοινότερον δεκτέον καὶ τὸν ἀκεανὸν τὸν καθ' όλον τὸ μεσημβρινον κλίμα τεταμένον καὶ τοὺς Αίδίοπας · ῷ γὰς ἄν τόπω τοῦδε τοῦ κλίματος προσβάλης την διάνοιαν, και έπι τῷ ἀκεανῷ ἔση και έπι τῷ 20 Αλθιοπία. ούτω δε λέγει και τὸ ,,τὸν δ' έξ Αίθιόπων άνιων τηλόθεν έκ Σολύμων όρέων ίδευ, " ίσον τῷ ἀπὸ μεσημβρινών τόπων, Σολύμους λέγων ού τους έν τη Πισιδία, άλλ' ώς έφην πρότερον πλάσαι τινας όμωνύμους, τοὺς ἀναλόγως ἔχοὖτας πρός τε τὸν πλέοντα ἐν 25 τη σχεδία και τους έκει μεσημβρινούς, ώς αν Αίθίοπας, ώς οί Πισιδικοί πρός τε τον Πόντον και τους υπέρ της Αιγύπτου Αιθίοπας. οθτω δε και τον περί των γεράνων λόγον ποινόν ποιούμενός φησιν ,,αί τ' έπελ ,,οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβοον, κλαγγῆ 30 C. 35 , ταί γε πέτονται έπ' ώκεανοιο φοάων, άνδράσι Πυγ-,,μαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι. '' οὐ γὰρ ἐν μὲγ τοἰς

κατά την Ελλάδα τόποις όρᾶται φερομένη ή γέρανος έπὶ τὴν μεσημβρίαν, ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἢ Ἰβηοίαν ούδαμῶς ἢ τοῖς κατὰ τὴν Κασπίαν καὶ Βακτριανήν. κατὰ πᾶσαν οὖν τὴν μεσημβρινὴν παραλίαν τοῦ 5 ώκεανοῦ παρατείνοντος, ἐφ' ἄπασαν δὲ καὶ χειμοφυγούντων, δέχεσθαι δεί καὶ τοὺς Πυγμαίους μεμυθευμένους κατά πάσαν, εί δ' οί υστερον τούς Αίδίοπας έπλ τούς κατ' Αίγυπτον μόνους μετήγαγον καλ τον περί των Πυγμαίων λόγον, ούδεν αν είη πρός τα πά-10 λαι. και γας 'Αχαιούς και 'Αργείους ού πάντας μεν νῦν φαμεν τοὺς στρατεύσαντας έπὶ "Ιλιον, "Ομηρος δὲ καλεί πάντας, παραπλήσιον δέ έστιν δ λένω και περί των δίχα διηφημένων Αίδιόπων, ὅτι δεῖ δέχεσθαι τοὺς παρ' όλην διατείνοντας την ώκεανζτιν ἀφ' ήλίου άνι-15 όντος μέχρι ήλίου δυομένου. οί γαρ ούτω λεγόμενοι Αλθίοπες δίχα διήρηνται φυσικώς τῷ 'Αραβίω κόλπω, ώς αν μεσημβρινοῦ κύκλου τμήματι άξιολόγω, ποταμοῦ δίκην ἐν μήκει σχεδόν τι καὶ πεντακισχιλίων σταδίων έπὶ τοῖς μυρίοις, πλάτει δ' οὐ πολύ τῶν γιλίων 20 μείζονι τῷ μεγίστῳ · πρόσεστι δὲ τῷ μήκει καὶ τὸ τὸν μυγον τοῦδε τοῦ κόλπου διέχειν τῆς κατὰ Πηλούσιον θαλάττης τριών η τεττάρων ήμερών [όδόν], ην έπέχει ό ίσθμός. καθάπερ οὖν οί χαριέστεροι τῶν διαιρούντων την 'Ασίαν ἀπὸ της Λιβύης δρον εύφυέστερον ήγουν-25 ται τούτον των ήπείρων αμφοίν τον χόλπον ή τον Νείλου του μευ γάρ διήκειν παρ' όλίγον παυτελώς άπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, τὸν δὲ Νείλον πολλαπλάσιον από του ώκεανου διέχειν, ώστε μή διαιρείν τήν 'Ασίαν πάσαν ἀπὸ τῆς Λιβύης· τοῦτον ὑπολαμβάνω 30 τὸν τρόπον κάγὼ τὰ μεσημβρινὰ μέρη πάντα καθ' όλην την οίκουμένην δίχα διηρησθαι νομίσαι τον ποιητήν τῷ πόλπφ τούτφ. πῶς οὖν ήγνόει τὸν ἰσθμόν, ὅν οὖνος ποιεί πρὸς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος; Καὶ γὰρ δὴ καὶ τελέως ἄλογον, εἰ τὰς μὲν Αἰγυ-

πτίους Θήβας ήδει σαφώς, αϊ διέχουσι της παθ' ήμας

θαλάττης σταδίους μικρόν ἀπολείποντας ἀπό τῶν πεν- 5 τακισχιλίων, τὸν δὲ μυχὸν τοῦ ᾿Αραβίου κόλπου μὴ ήδει, μηδε τον Ισθμον τον κατ' αὐτόν, πλάτος έχουτα ού πλειόνων η χιλίων σταδίων πολύ δ' αν άλονώτερον δόξειεν, εί τον μεν Νείλον ήδει όμωνύμως τη τοσαύτη χώρα λεγόμενον, την δ' αίτίαν μη έώρα τούτου 10 C. 36 μάλιστα γὰρ ἂν προσπίπτοι τὸ ρηθὲν ὑφ' Ἡροδότου διότι δώρον ήν ή χώρα του ποταμού καλ διά τούτο ήξιουτο του αὐτου ὀνόματος. ἄλλως τε τῶν παρ' ἐκάστοις ίδίων ταῦτ' έστι γνωριμώτατα, ἃ και παραδοξίαν έχει τινά , καὶ έν τῷ φανερῷ πᾶσίν ἐστι · τοιοῦτον 15 δ' έστι και ή του Νείλου ανάβασις και ή πρόσχωσις τοῦ πελάγους. και καθάπερ οι προσαχθέντες πρός τὴν Αίγυπτον ούδεν πρότερον ίστοροῦσι περί τῆς χώρας, η την του Νείλου φύσιν διὰ τὸ τοὺς ἐπιχωρίους μήτε μαινότερα τούτων λέγειν έχειν πρὸς ἄνδρας ξένους, 20 μήτ' επιφανέστερα περί τῶν καρ' αὐτοῖς τῷ γὰρ ίστοοήσαντι περί του ποταμού κατάδηλος και ή χώρα γένεrai nada onola rig edriv. oura nal of nopowden άκούοντες οὐδέν πρότερον ίστοροῦσι τούτου. προστέθει οὖν τούτφ καὶ τὸ φιλείδημον τοῦ ποιητοῦ καὶ τὸ 25 φιλέκδημου, όπερ αὐτῷ μαρτυροῦσιν ὅσοι τὸυ βίου άναγράφουσι, καλ έξ αύτῶν δὲ λαμβάνεται τῶν ποιημάτων πολλά παραδείγματα του τοιούτου. ούτος μέν ούν έκ πλεόνων έλέγχεται και είδως και λέγων έητώς τὰ φητὰ καὶ σιγών τὰ λίαν ἐκφανῆ ἢ ἐπιθέτως λέγων. 👸 Θαυμάζειν δε δεί των Αίγυπτίων και Σύρων, 30

προς οθς νῦν ήμιν ὁ λόγος, εί μηδ' ἐκείνου λέγοντος

રલે જ્ઞલઈ લ્વેર્ગાંદ કેંદ્રાપૂર્લણાલ ઉપગાલિના, લેમેલે જ્ઞલી લેંગ્રુગાલમ αίτιῶνται, ή αὐτοὺς ἐνόχους δείκνυσιν ὁ λόγος. ἀπλῶς δε το μή λέγειν ού του μή είδεναι σημείον έστιν. ούδε γαρ τας τροπας του εύρίπου λέγει ούδε τας Θερμοπύ-5 λας οὐδ' ἄλλα πλείω τῶν γνωρίμων παρὰ τοῖς Ελλησιν, ού μην ήγνόει γε. άλλα και λέγει, ού δοκεί δε τοίς έθελοκωφούσιν, ώστε έχείνους αίτιατέον. ὁ ποιητής τοίνυν διιπετέας καλεί τούς ποταμούς, ού τούς χειμάρρους μόνους, άλλα και πάντας κοινώς, ότι πλη-10 φοῦνται πάντες ἀπὸ τῶν ὀμβφίων ὑδάτων ἀλλὰ τὸ ποινον έπλ των κατ έξοχην ίδιον γίνεται. άλλως γάρ αν τον χειμάρρουν άχούοι τις διιπετή και άλλως τον άέναον ένταῦθα δὲ διπλασιάζει πως ή έξοχή. καὶ καθάπερ είσί τινες ύπερβολαὶ ἐπὶ ὑπερβολαῖς, ὡς τὸ κου-16 φότερον είναι φελλοῦ σκιᾶς, δειλότερον δὲ λαγώ Φρυγός, ελάττω δ' έχειν γῆν τὸν ἀγρὸν ἐπιστολῆς Λακωνικής · ούτως έξοχή έπλ έξοχή συντρέχει έπλ του διιπετή τον Νετλον λέγεσθαι. ὁ μεν γαρ χειμάρρους ύπερβέβληται τοὺς ἄλλους ποταμούς τῷ διιπετής είναι · ὁ δὲ 20 Νείλος και τους γειμάρρους έπι τοσούτον πληρούμενος και πλήθους και χρόνου. ώστ' έπει και γνώριμον ήν τὸ πάθος τοῦ ποταμοῦ τῷ ποιητῆ, ὡς παραμεμυ- С. 37 θήμεθα, και κέχρηται τῷ ἐπιθέτῷ τούτῷ κατ' αὐτοῦ, ούκ άλλως δεκτέον ή ώς είρήκαμεν. τὸ δὲ πλείοσι στό-25 μασιν έπθιδόναι κοινὸν καὶ πλειόνων, ώστ' οὐκ ἄξιον μνήμης ὑπέλαβε, καὶ ταῦτα πρὸς εἰδότας καθάπερ οὐδ' 'Alxalog, καίτοι φήσας ἀφίχθαι καὶ αὐτὸς είς Αίγυπτου. αί δε προσχώσεις και έκ τῶν ἀναβάσεων μέν δύνανται ύπονοείσθαι καί έξ ών δε είπε περί τῆς Φά-30 σου. ὁ γὰρ ίστορῶν αὐτῷ περὶ τῆς Φάρου, μᾶλλου δὲ ή κοινή φήμη, διότι μέν τότε τοσούτον ἀπείχεν ἀπὸ τῆς πείρου οσον φησί, δρόμον νεώς ήμερήσιον, οὐκ ἄν

είη διατεθουλημένη έπλ τοσούτον έψευσμένως. ὅτι δ' ή ἀνάβασις καὶ αί προσχώσεις τοιαῦταί τινες, κοινότερου πεπύσθαι είκος ήν· έξ ών συνθείς ό ποιητής δτι πλέον ή τότε άφειστήκει-της γης ή νησος κατά την Μενελάου παρουσίαν, προσέθηκε παρ' έαυτοῦ πολλα- 5 πλάσιον διάστημα τοῦ μυθώδους χάριν. αί δὲ μυθοποιίαι ούκ άγνοίας σημεΐον δήπου. ούδε τα περί τοῦ Ποωτέως και των Πυγμαίων, οὐδ' αι των φαρμάχων δυνάμεις, οὐδ' εί τι άλλο τοιοῦτον ol ποιηταλ πλάττουσιν· οὐ γὰο κατ' ἄγνοιαν τῶν τοπικῶν λέγεται, 10 άλλ' ήδονης και τέρψεως χάριν. πῶς οὖν καὶ ἄνυδρον οὖσαν φησίν ΰδωρ έχειν; ,,έν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν ,τ' ἀπὸ νῆας ἐίσας ἐς πόντον βάλλουσιν ἀφυσσάμενοι , μέλαν υδως. άλλ ούτε τὸ ύδρειον έπλιπειν άδύνατον οΰτε την ύδρείαν έχ της νήσου γενέσθαι φησίν, 15 άλλὰ τὴν ἀναγωγὴν μόνην διὰ τὴν τοῦ λιμένος ἀρετήν, τὸ δ' ΰδωρ έκ τῆς περαίας ἀρύσασθαι παρῆν, έξομολογουμένου πως τοῦ ποιητοῦ δί έμφάσεως, ὅτι πελαγίαν είπεν ού πρὸς ἀλήθειαν ἀλλὰ πρὸς ὑπερβολην καὶ μυθοποιίαν.

31 Έπεὶ δὲ καὶ τὰ περὶ τῆς πλάνης τῆς Μενελάου λεχθέντα συνηγορεὶν δοκεῖ τῆ ἀγνοία τῆ περὶτοὺς τόπους
ἐκείνους, βέλτιον ἴσως ἐστὶ τὰ ἐν τοῖς ἔπεσι τούτοις
ξητούμενα προεκθεμένους ἄμα ταῦτά τε διαστεῖλαι
καὶ περὶ τοῦ ποιητοῦ ἀπολογήσασθαι καθαρώτερον. 25
φησὶ δὴ πρὸς Τηλέμαχον ὁ Μενέλαος θαυμάσαντα τὸν
τῶν βασιλείων κόσμον ,, ἡ γὰρ πολλὰ παθών καὶ πόλλ'
,, ἐπαληθεὶς ἡγαγόμην ἐν νηυσί, καὶ ὀγδοάτω ἔτει ἡλ,, θον Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Δίγυπτίους ἐπαληθείς,
,, Λίθισπάς δ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοὺς καὶ 30
,, Λιβύην. "ζητοῦσι δὲ πρὸς τίνας ἦλθεν Δίθισπας πλέC. 38 ων ἐξ Δίγύπτου· οὖτε γὰρ ἐν τῆ καθ' ἡμᾶς θαλάττη

olnowed rives Aldlones, ours row Nellov roug navaοάκτας ήν διελθείν ναυσί τίνες τε οί Σιδόνιοι ού γάο οί γε έν Φοινίκη. ού γάο αν το γένος προθείς το είδος επήνεγκε τίνες τε οί Έρεμβοί καινόν γάρ τὸ 5 όνομα. 'Αριστόνικος μεν ούν ό καθ' ήμᾶς γραμματικός έν τοῖς περί τῆς Μενελάου πλάνης πολλών ἀναγέγραφεν άνδρων άποφάσεις περί έμάστου των έκκειμένων κεφαλαίων ήμιν δ' άρκέσει καν έπιτέμνοντες λέγωμεν. οί μεν δή πλεύσαι φήσαντες είς την Αίδιοπίαν 10 οί μεν περίπλουν των δια Γαδείρων μέχρι τῆς Ἰνδικῆς είσάγουσιν, αμα καὶ τὸν χρόνον τῆ πλάνη συνσικειούντες, ον φησιν ότι ογδοάτφ έτει ήλθον, αί δε δια τοῦ Ισθμοῦ τοῦ κατὰ τὸν Αράβιον κόλπον, ol δὲ διὰ τῶν διωρύγων τινός. οὔτε δ' ὁ περίπλους ἀναγκαῖος, 15 ον Κράτης είσάγει, ούχ ως άδύνατος είναι (και γάρ [οὐδ'] ή 'Οδυσσέως πλάνη ἀδύνατος), ἀλλ' ὅτι οὔτε πρὸς τὰς ὑποθέσεις τὰς μαθηματικὰς χρήσιμος οὖτε πρός του χρόνου της πλάνης. και γαρ άκούσιοι διατριβαὶ ματέσχον αὐτὸν ὑπὸ δυσπλοίας, φήσαντος ὅτι ἀπὸ 20 έξήκοντα νεών πέντε έλείφθησαν αὐτῷ, καὶ έκούσιοι χρηματισμού χάριν · φησί γαρ ὁ Νέστωρ ,, ώς ὁ μὲν , ένθα πολύν βίστον καλ χουσόν άγείρων, ήλατο ξύν ,,νηυσί Κύπρον Φοινίκην τε καλ Αίγυπτίους έπαλη-,,θείς." ο τε διὰ τοῦ ἰσθμοῦ πλοῦς ἢ τῶν διωρύγων λε-25 γόμενος μεν ήχούετο αν έν μύθου σχήματι, μη λεγόμενος δε περιπτώς και απιθάνως είσαγοιτο άν. απιθάνως δε λέγω, δτι πρό των Τρωικών ούδεμία ήν διώρυξ· τὸν δὲ ἐπιχειρήσαντα ποιῆσαι Σέσωστριν. αποστηναί φασι, μετεωροτέραν ύπολαβόντα την της 30 θαλάττης έπιφάνειαν. άλλὰ μὴν οὐδ' ὁ ἰσθμὸς ἦν πλόιμος άλλ' εἰκάζει ὁ Ἐρατοσθένης οὐκ εὖ. μὴ γάρ πω τὸ ἔχρηγμα τὸ κατὰ τὰς στήλας γεγονέναι νομίζει. STRABO L.

τόστε ένταύδα μή συνάπτειν τήν είσω θάλατταν τή έπτὸς καὶ καλύπτειν τὸν ἰσθμὸν μετεφροτέραν οὐσαν, τοῦ δ' ἐκρήγματος γενομένου ταπεινωθήναι καὶ ἀνακαλύψαι την γην την κατά τὸ Κάσιον καὶ τὸ Πηλούσιον μέχρι τῆς Ἐρυθρᾶς. τίνα οὖν ἔχομεν ίστορίαν περὶ τοῦ 5 C. 39 έπρήγματος τούτου διότι προ των Τρωικών ούπω ύπηριεν, ἴσως δ' ὁ ποιητής αμα μεν τον 'Οδυσσέα ταύτη διεκπλέοντα είς τὸν ώκεανὸν πεποίηκεν ώς ήδη έκρήγματος γεγονότος, αμα δε είς την Έρυθραν τον Μενέλαον έκ της Αίγύπτου ναυστολεί ώς ούπω γε-10 γονότος, άλλὰ καὶ τὸν Πρωτέα εἰσάγει λέγοντα αὐτῷ , άλλά σ' ές 'Ηλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης άθάνατοι πέμψουσι." ποτα ούν; καὶ ὅτι ἐσπέριόν τινα λέγει τόπον τούτον έσχατον δ ζέφυρος παρατεθείς δηλοί πάλλ αίει ξεφύροιο λιγύ πνείοντας αήτας ώκεανος 15 ἀνίησι. ταθτα γὰο αἰνίγματος πλήρη.

Εί δ' ούν και σύρρουν ποτε ύπαρξαντα τον ίσθμον τούτον δ ποιητής Ιστορήκει, πόσω μείζονα αν έχοιμεν πίστιν του τους Αίθίοπας διχθά διηρήσθαι, πορθμώ τηλικούτφ διειργομένους; τίς δὲ καὶ χρηματισμός κα- 20 ρὰ του ἔξο καὶ κατὰ τὸν ώκεανὸν Αἰδιόπων; ἄμα μὲν γαρ θαυμάζουσι του πόσμου των βασιλείων οί περί Τηλέμαχου τὸ πληθος ο έστι ,, χουσού τ' ήλέκτρου τε καὶ άργύρου ήδ' ἐλέφαντος. " τούτων δ' οὐδενὸς πλην έλέφαντος εὐπορία παρ έχείνοις έστίν, ἀπορωτάτοις 25 τών άπάντων ούσι τοις πλείστοις καλ νομάσι. νη Δία, άλλ' ή 'Αραβία προσῆν καὶ τὰ μέχρι τῆς Ίνδικῆς · τούτων δ' ή μεν εύδαίμων πέπληται μόνη των άπασων, την δέ, εί και μη όνομαστι καλούσιν, ούτως ύπολαμβάνουσί γε και ίστοροῦσιν ώς εὐδαιμονεστάτην. την 30 μεν οδν Ίνδικήν ούκ οίδεν "Ομηρος (είδως δε έμέμνητο αν), την δ' Αραβίαν, ην εύδαίμονα προσαγορεύ-

ouder of vor, rore d'our fr shoudla, alla sal aurh απορος και ή πολλή αὐτης σκηνιτών ανδρών · όλίνη δ' ή άρωματοφόρος, δί ην και τουτο τουνομα ευρετο ή χώρα διά τὸ καὶ τὸν φόρτον είναι τὸν τοιοῦτον έν 5 τοίς παρ' ήμιν σπάνιον και τίμιον. νυνί μέν ούν εὐπορούσι και πλουτούσι διά τὸ και την έμπορίαν είναι πυκυήν και δαψιλή, τότε δ' ούκ είκός. αὐτῶν δὲ γάριν τών ἀρωμάτων έμπόρφ μέν και καμηλίτη γένοιτ άν τις έχ τῶν τοιούτων φορτίων εὐπορία. Μενελάω δὲ 10 λαφύρων η δωρεών έδει παρά βασιλέων καὶ δυναστών, έχουτων τε α δώσουσι και βουλομένων [διδόναι] διά την έπιφάνειαν αύτου και ευκλειαν. οι μεν ούν Δίγύπτιοι καί οί πλησίον Αίθίσκες καί "Αραβες ούθ' ούτω τελέως άβιοι οὖτ' ἀνήποοι τῆς τῶν 'Ατρειδῶν δόξης, 15 καί μάλιστα διά την κατόρθωσιν τοῦ Ίλιακοῦ πολέμου, ώστ' έλπις ήν της έξ αὐτών ώφελείας καθάπερ 0.40 έπλ τοῦ θώρακος τοῦ Αγαμέμνονος λέγεται ,, τόν ποτέ οι Κινύρης δώκε ξεινήιον είναι πεύθετο γάρ , Κύπρονδε μέγα κλέος. " καὶ δὴ καὶ τὸν πλείω χρόνον 20 τῆς πλάνης λεκτέον μὲν ἐν τοῖς κατὰ Φοινίκην καὶ Συρίαν και Λίγυπτον και Λιβύην γενέσθαι και τὰ περί Κύπρον χωρία και όλως την καθ' ήμας παραλίαν και τὰς νήσους · καὶ γὰρ ξένια παρὰ τούτοις καὶ τὸ βία καὶ τὸ ἐκ λεηλασίας πορίσασθαι, καὶ μάλιστα παρά τον 25 συμμαχησάντων τοις Τρωσίν, έντευθεν ήν. οί δ' έκτὸς και πόρρω βάρβαροι ούδεμίαν τοιαύτην ύπηγόρευον έλπίδα. είς ούν την Αίθιοπίαν άφιχθαι λέγεται ὁ Μενέλαος, ούχ δτι μέχρι των δρων των προς Alγύπτω. τάχα μέν γάρ καὶ πλησιαίτεροι ήσαν ταίς Θή-30 haig of rote opoi, alla nal of võv alnotov elotv. of κατά Συήνην καὶ τὰς Φίλας· ών ή μεν της Αίγύπτου έστίν, αί δε Φίλαι κοινή κατοικία τῶν Αίδιόπφι καί

τῶν Αἰγυπτίων. ὁ οὖν εἰς Θήβας ἀφιγμένος εἰ καὶ μέχρι τῶν ὅρων ἀφίκτο ἢ καὶ περαιτέρω τῶν Αἰθιόπων,
καὶ ταῦτα τῆ βασιλικῆ ξενία χρώμενος, οὐδὲν ἄλογον.
οὕτω δὲ καὶ Κυκλώπων εἰς γαταν ἀφῖχθαί φησιν ὁ
'Οδυσσεύς, μέχρι τοῦ σπηλαίου προεληλυθώς ἀπὸ θα- 5
λάττης· ἐπ' ἐσχατιᾶς γὰρ ἱδρῦσθαί που λέγει. καὶ εἰς
Αἰολίαν δὲ καὶ Λαιστρυγόνας καὶ τοὺς ἄλλους, ὅπου
ποτὲ καὶ καθωρμίσατο, ἐκεῖσέ φησιν ἀφίχθαι. καὶ ὁ
Μενέλαος οὖν οῦτως εἰς Αἰθιοπίαν ἦκεν, οῦτω δὲ καὶ
εἰς Αιβύην, ὅτι προσέσχε τόποις τισίν· ἀφ' οὖ καὶ ὁ 10
κατὰ τὴν 'Αρδανίαν λιμὴν τὴν ὑπὲρ Παραιτονίου Μενέλαος καλεῖται.

Εί δε Φοίνικας είπων ονομάζει και Σιδωνίους 33 την μητρόπολιν αὐτῶν σχήματι συνήθει χρῆται, ώς ,, Τοῶάς τε καὶ Έκτορα νηυσὶ πέλασσε, " καί ,,οὐ γὰρ 15 ,, ἔτ' Οἰνήος μεγαλήτορος υίέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ' ἔτ' ,, αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγοος, " καί , Ίδην ,, δ' ἵκανεν καὶ Γάργαρον, καί ,, οι δ' Εὔβοιαν ἔχον ,, καὶ Χαλκίδα τ' Εἰφέτριάν τε." καὶ Σαπφώ ,,ή σε Κύ-,, προς η Πάφος η Πάνορμος. καίτοι και άλλο τι ην τό 20 ποιήσαν καίπεο ήδη μυησθέντα της Φοινίκης ίδίως πάλιν καὶ τὴν Σιδούνα συγκαταλέξαι. πρὸς μὲν γὰρ τὸ τὰ έφεξης έθνη καταλέξαι ίκανῶς είχεν οὕτως είπεῖν ,,Κύ-,,πρου Φοινίκην τε καλ Αίγυπτίους ἐπαληθεὶς Αίθίοπάς $_{
m C.~41}$,δ' Ικόμην··· ΐνα δ' έμφήνη καλ τὴν παρὰ τοῖς Σ ιδωνίοις 25άποδημίαν την έπὶ πλέον γενομένην, καλῶς είχεν εἰτ άναλαβείν είτε καὶ παραλαβείν · ἐμφαίνει [δὲ] διὰ τῶν έπαίνων τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτεχνίας καὶ τοῦ τὴν Ελένην προεξενώσθαι τοῖς ἀνθρώποις μετὰ Αλεξάνδρου διόπεο παρά τω 'Αλεξάνδρω πολλά τοιαῦτα ἀποκείμενα 30

^{22.} post συγκαταλέξαι: φησίν ὅπερ ζητοῦσιν ἔνιοι.

λέγει ,, ἔνδ' ἔσαν οι πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναι,, κῶν Σιδονίων, ἃς αὐτὸς ᾿Αλέξανδρος θεοειδὴς ἤγαγε
,, Σιδονίηθεν τὴν ὁδόν, ἢν Ἑλένην περ ἀνήγαγε " καὶ
παρὰ τῷ Μενελάφ· λέγει γὰρ πρὸς Τηλέμαχον ,, δώ5 ,, σω τοι κρητῆρα τετυγμένον · ἀργύρδος δὲ ἐστὶν ᾶπας,
,, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται. ἔργον δ' Ἡφαίστοιο ·
,, πόρεν δέ ἐ φαίδιμος ῆρως Σιδονίων βασιλεύς, ὅδ' ἐὸς
,, δό μος ἀμφεκάλυψε κεῖσέ με νοστήσαντα. " δεῖ δὲ δέξασθαι πρὸς ὑπερβολὴν εἰρημένον τὸ Ἡφαίστου ἔρ10 γον , ὡς λέγεται ᾿Αθηνᾶς ἔργα τὰ καλὰ καὶ Χαρίτων
καὶ Μουσῶν. ἐπεὶ ὅτι γε οι ἄνδρες ἦσαν καλλίτεχνοι,
δηλοῖ τὸν κρατῆρα ἐπαινῶν , δν ὁ Εὔνεως ἔδωκεν ἀντὶ
Αυκάονος · φησὶ γάρ ,, κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ αἰαν
,, πολλόν · ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν ,Φοί15 ,, νικες δ' ἄγον ἄνδρες. "

Περί δε των Έρεμβων πολλά μεν είρηται, πιθα- 34 νώτατοι δ' είσιν οί νομίζοντες τοὺς "Αραβας λέγεσθαι. Ζήνων δ' ὁ ἡμέτερος καὶ γράφει οῦτως ,, Αίθίοπάς δ' ικόμην και Σιδονίους "Αραβάς τε." την μεν οὖν γρα-20 φην ούκ ανάγκη κινείν παλαιαν ούσαν αίτιασθαι δε βέλτιον τὴν τοῦ ὀνόματος μετάπτωσιν πολλὴν καὶ ἐπιπολαίαν οὖσαν έν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. ἀμέλει δὲ καὶ ποιοῦσί τινες παραγραμματίζοντες. ἄριστα δ' ἂν δόξειεν είπειν ὁ Ποσειδώνιος κάνταῦθα ἀπὸ, τῆς τῶν 25 έθνων συγγενείας καὶ κοινότητος έτυμολογών. τὸ γὰρ των Άρμενίων έθνος καὶ τὸ των Σύρων καὶ Άράβων πολλην ομοφυλίαν εμφαίνει κατά τε την διάλεκτον καί τοὺς βίους και τοὺς τῶν σωμάτων χαρακτῆρας, και μάλιστα καθό πλησιόχωροί είσι. δηλοί δ' ή Μεσοπο-30 ταμία έκ τῶν τριῶν συνεστῶσα τούτων ἐθνῶν· μάλιστα γαρ έν τούτοις ή δμοιότης διαφαίγεται. εί δέ τις παρά τὰ κλίματα γίνεται διαφορά τοις ποοσβόρροις

35

έπὶ πλέον πρὸς τοὺς μεσημβρινοὺς παὶ τούτοις πρὸς μέσους τους δρους, άλλ' έπικρατεί γε το κοινόν. και οί C. 42 Ασσύριοι δε και οί Αριανοί παραπλησίως πως έχουσι και πρός τούτους και πρός άλλήλους. είκάζει γε δή και τὰς τῶν ἐθνῶν τούτων κατονομασίας ἐμφερεῖς ἀλλή- 5 λαις είναι. τούς γαρ ύφ' ήμων Σύρους καλουμένους ύπ αύτων των Σύρων Άρμενίους, και Άραμμαίους καλείσθαι · τούτφ δ' έοικέναι τοὺς Αρμενίους καὶ τοὺς "Αραβας καὶ Ἐρεμβούς, τάχα τῶν πάλαι Ελλήνων οὕτω καλούντων τοὺς "Αραβας", ἄμα καὶ τοῦ ἐτύμου συνεο- 10 νοῦντος πρός τοῦτο. ἀπό γὰρ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν τους Έρεμβους έτυμολογούσιν ούτως οί πολλοί, ούς μεταλαβόντες οί ύστεφον έπλ τὸ σαφέστεφον Τρωγλοδύτας έκάλεσαν ούτοι δέ είσιν Αράβων οί έκλ θάτερον μέρος τοῦ Αραβίου πόλπου πεπλιμένοι, τὸ 15 πρός Αίγύπτω καὶ Αίδιοπία. τούτων δ' εἰκός μεμνησθαι τον ποιητήν καλ πρός τούτους άφιμθαι λέγειν τον Μενέλαον, καθ' δυ τρόπου εξοηται καλ πρός τους Αίθίοπας τη γαρ Θηβαίδι και ούτοι πλησιάζουσιν όμοίως ούκ έργασίας ούδε χρηματισμού χάριν τούτων 20 όνομαζομένων (οὐ πολύ γὰρ ἦν τοῦτο), ἀλλὰ τοῦ μήκους της αποδημίας και του ένδόξου. Ενδοξον γάρ τοσούτου έπτοπίσαι. τοιούτου δε και το ,,πολλών άνθοώπων ίδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω, καὶ τὸ ,, ή γὰρ πολλά παθών και πόλλ' έπαληθείς ήγαγόμην." Ήσίο- 25 δος δ' έν Καταλόγω φησί ,, καὶ κούρην Αράβοιο, τὸν . Έρμάων ἀπάκητα γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο .. ἄνακτος. " ουτω δε και Στησίχορος λέγει. εἰκάζειν οὖν έστιν ὅτι ἀπὸ τούτου καὶ ἡ χώρα Ἀραβία ἤδη τότε ωνομάζετο, κατά δε τους ήρωας τυχον ίσως 30 വ്ജനം.

Οί δε πλάττοντες Έρεμβους ίδιον τι έθνος Αίδιο-

πικόν και άλλο Κηφήνων και τρίτον Πυγμαίων και άλλα μυρία ήττον αν πιστεύοιντο, πρός το μή άξιοπίστω καὶ σύγχυσίν τινα έμφαίνοντες τοῦ μυθικοῦ καὶ ίστορικού σχήματος. δμοιοι δ' είσι τούτοις και of Σι-5 δονίους εν τη κατά Πέρσας θαλάττη διηγούμενοι η άλλοθί που τοῦ ώχεανοῦ, καὶ τὴν τοῦ Μενελάου πλάνην έξωκεανίζοντες · όμοίως δὲ καὶ τοὺς Φοίνικας. τῆς δ' ἀπιστίας αξτιον οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι τὸ ἐναντιοῦσθαι άλλήλοις τοὺς λέγοντας. οί μὲν γὰρ καὶ τοὺς Σιδονί-10 ους τούς καθ' ἡμᾶς ἀποίκους είναι τῶν ἐν τῷ ἀκεανῷ φασί, προστιθέντες και δια τί Φοίνικες έκαλοῦντο, ὅτι καλ ή θάλαττα έρυθρά · οί δ' έκείνους τούτων. είσι δ' οί και την Αιθιοπίαν είς την καθ' ήμας Φοινίκην μετάγουσι καὶ τὰ περὶ τὴν 'Ανδρομέδαν ἐν Ἰόπη συμβῆ- C. 43 15 ναί φασιν · οὐ δήπου κατ' ἄγνοιαν τοπικήν καὶ τούτων λεγομένων, άλλ' έν μύθου μαλλον σχήματι καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδω καὶ τοῖς ἄλλοις, ἃ προφέρει δ 'Απολλόδωρος, οὐδ' ον τρόπον παρατίθησι τοῖς Όμήρου ταῦτα είδώς. τὰ μὲν γὰρ Όμήρου τὰ περὶ τὸν 20 Πόντον και την Αίγυπτον παρατίθησιν άγνοιαν αίτιώμενος, ώς λέγειν μέν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δε τα όντα, αλλα τα μή όντα ως όντα κατ άγνοιαν. 'Ησιόδου δ' οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν, ήμίκυνας λέγουτος και μακφοκεφάλους και πυγμαί-23 ους · οὐδε γὰρ αὐτοῦ Όμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν είσι και ούτοι οί πυγμαΐοι, ουδ' 'Αλκμανος στεγανόποδας ίστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου πυνοπεφάλους καὶ στερνοφθάλμους καὶ μονομμάτους, όπου γε οὐδὲ τοις πεζή συγγράφουσιν έν ίστορίας σχήματι προσέχο-30 μεν περί πολλών, κἂν μή έξομολογώνται τήν μυθο-γραφίαν. φαίνεται γάρ εὐθὺς ὅτι μύθους παραπλέκουσιν έκόντες οὐκ ἀγροία τῶν ὅντων, ἀλλὰ πλάσει

τῶν ἀδυνάτων τερατείας και τέρψεως χάριν. δοκοῦσι δὲ κατ ἄγνοιάν, ὅτι μάλιστα και πιθανῶς τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περί τῶν ἀδήλων και τῶν ἀγνοουμένων. Θεόπομπος δὲ ἔξομολογεῖται φήσας ὅτι και μύθους ἐν ταῖς ſστορίαις ἐρεῖ, κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ 5 Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οί τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες.

36 Περί δε των του ώκεανου παθών είρηται μεν έν μύθου σγήματι καὶ γὰρ τούτου στοχάζεσθαι δεῖ τὸν ποιητήν. ἀπὸ γὰο τῶν ἀμπώτεων καὶ τῶν πλημμυοί- 10 δων ή Χάουβδις αὐτῷ μεμύθευται, οὐδ' αὐτὴ παντάπασιν Ομήρου πλάσμα οὖσα, άλλ' ἀπὸ τῶν ίστορουμένων πεοί τον Σικελικόν πορθμόν διεσκευασμένη. εί δε δίς τῆς παλιρροίας γινομένης καθ' εκάστην ἡμέοαν καὶ νύκτα έκεῖνος τρίς είρηκε ,,τρίς μεν γάρ τ' 15 , ἀνίησιν ἐπ' ήματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ, " λέγοιτ' ἂν καὶ ούτως ού γαο κατ' άγνοιαν τῆς Ιστορίας ὑποληπτέον λέγεσθαι τοῦτο, ἀλλὰ τραγφδίας χάριν καὶ φόβου, ὃν ή Κίρκη πολύν τοῖς λόγοις προστίθησιν ἀποτροπῆς γάριν, ώστε καὶ τὸ ψεῦδος παραμίγνυσθαι. ἐν αὐτοῖς 20 γούν τοις έπεσι τούτοις είδηκε μέν ούτως ή Κίοκη ,,τρίς μεν γάο τ' απίησιν έπ' ήματι, τρίς δ' αναροιβδεί ,,δεινόν ' μη σύ γε κείθι τύχοις, ότε φοιβδήσειε οὐ ,,γάο κεν δύσαιτό σ' ύπλα κακοῦ οὐδ' Ένοσίχθων. " καί μὴν παρέτυχέ τε τῆ ἀναρροιβδήσει ὁ Ὀδυσσεὺς καί 25. C. 44 οὐκ ἀπώλετο, ώς φησιν αὐτός ,, ἡ μὲν ἀνερροίβδησε ,, θαλάσσης άλμυρον ύδωρ · αὐτὰρ έγω ποτί μακρον

,, θαλάσσης άλμυρον ύδως αντάς έγω ποτί μακοον ,, έρινεον υψόσ ἀερθείς, τῷ προσφύς έχόμην, ὡς νυπτε-,, ρίς. "εἶτα περιμείνας τὰ ναυάγια καὶ λαβόμενος πάλιν αὐτῶν σώζεται, ὥστ ἐψεύσατο ἡ Κίρκη. ὡς οὖν τοῦ- 30 το, κἀκείνο τὸ ,, τρὶς μὲν γάς τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι" ἀντὶ τοῦ δίς, ὥμα καὶ τῆς ὑπερβολῆς τῆς τοιαύτης συνή-

θους πάσιν ούσης, τρισμακαρίους καλ τρισαθλίους λεγόντων και ὁ ποιητής ,,τρισμάκαρες Δαναοί, καί ,,ἀσπασίη τρίλλιστος," ,,τριχθά τε καλ τετραχθά." ἴσως δ' άν τις καὶ ἀπὸ τῆς ώρας τεκμήραιτο, ὅτι ὑπαινίττε-5 ταί πως τὸ ἀληθές μᾶλλον γὰρ ἂν ἐφαρμόττοι τῷ δὶς γενέσθαι την παλίρροιαν κατά τον συνάμφω γρόνον. τὸν ἐξ ἡμέρας καὶ νυκτός, ἢ τῷ τρὶς τοσοῦτον χρόνον μείναι τὰ ναυάγια ὑποβούχια, όψε δε ἀναβληθῆναι ποθούντι καί συνεχώς προσισχομένω τοίς κλάδοις 10 , νωλεμέως δ' έχόμην, ὄφο' έξεμέσειεν οπίσσω ίστον ... καὶ τρόπιν αὖτις, ἐελδομένω δέ μοι ἦλθεν ὄψ' ἦμός ,,τ' έπι δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη, κρίνων νείκεα ,,πολλά δικαζομένων αίζηων, καὶ τότε δή μοι δοῦρα Χα-, ούβδιος έξεφαάνθη. "πάντα γὰο ταῦτα γρόνου τινὸς 15 έμφασιν άξιολόγου δίδωσι, καὶ μάλιστα τὸ τὴν έσπέραν έπιτεϊναι, μη κοινώς είπόντα, ηνίκα ό δικαστής άνίσταται, άλλ' ήνίκα κρίνων νείκεα πολλά, ώστε βραδύναι πλέον τι. καὶ άλλως δὲ οὐ πιθανὴν αν ὑπέτεινε τῷ ναυαγῷ τὴν ἀπαλλαγήν, εἰ πρὶν ἀποσπα-20 σθηναι πολύ καλ αυτίκα είς τουπίσω παλίρρους μετέπιπτεν.

'Απολλόδωρος δε έπιτιμα Καλλιμάχω, συνηγο- 37 ρων τοις περί τον Έρατοσθένη, διότι καίπερ γραμματικός ων παρά την Όμηρικην υπόθεσιν και τον έξω-25 κεανισμόν των τόπων, περί ους την πλάνην φράζει, Γαύδον και Κόρκυραν όνομάζει. άλλ εί μεν μηδαμού γέγονεν ή πλάνη, άλλ όλον πλάσμα έστιν Όμήρου τουτο, όρθη ή έπιτίμησις η εί γέγονε μέν, περί άλλλους δε τόπους, δετ λέγειν εύθυς και περί τίνας, έπ-30 ανορθούμενον αματην άγνοιαν. μήτε δε όλου πλάσματος είναι πιθανώς λεγομένου, καθάπερ έπεδείκνυμεν,

38

39

μήτ' ἄλλων τόπων κατὰ πίστιν μείζω δεικνυμένων,

απολύοιτ' αν τῆς αἰτίας ὁ Καλλίμαχος.

Οὐδ' ὁ Σκήψιος δὲ Δημήτριος εὖ, ἀλλὰ καὶ τῷ 'Απολλοδώρω τῶν ἁμαρτιῶν ἐνίων αίτιος ἐκείνος κατέστη. πρός γάρ Νεάνθη τον Κυζικηνον φιλοτιμοτέ- 5 οως αντιλένων είπόντα ότι οι Αργοναύται πλέοντες είς Φᾶσιν τὸν ὑφ' Όμήρου καὶ τῶν ἄλλων ὁμολογούμενον πλούν ίδρύσαντο τὰ τῆς Ἰδαίας μητρὸς [ερὰ περί Κύζικον, άρχην φησί μηδ' είδεναι την είς Φασιν άποδημίαν τοῦ Ἰάσονος Όμηρον, τοῦτο δ' οὐ μόνον 10 τοις ύφ' Όμήρου λεγομένοις μάχεται, άλλα και τοις ύπ' αύτοῦ. φησί γὰο τὸν 'Αχιλλέα Λέσβον μὲν πορθῆσαι καὶ ἄλλα χωρία, Λήμνου δ' ἀποσχέσθαι καὶ τῶν πλησίον νήσων διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα καὶ τὸν υίὸν Εύνεων συγγένειαν τότε την νήσον κατέχουτα. πως 15 ούν ὁ ποιητής τοῦτο μὲν ήδει, διότι συγγενείς ἢ ὁμοεθνείς η γείτονες η όπωσοῦν οίκειοι ὑπηργον ος τε Αγιλλεύς καὶ ὁ Ἰάσων (ὅπερ οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἀλλ' ἐκτοῦ Θετταλούς άμφοτέρους είναι συνέβαινε, καὶ τὸν μὲν Ἰώλκιον τὸν δ' έκ τῆς Φθιώτιδος 'Αχαιίδος ὑπάρχειν), 20 τοῦτο δ' ήγνόει, πόθεν ήλθε τῷ Ἰάσονι, Θετταλῷ καὶ Ἰωλκίω ὑπάρχοντι, ἐν μὲν τῆ πατρίδι μηδεμίαν καταλιπείν διαδοχήν, Δήμνου δε καταστήσαι κύριον τον υίόν; και Πελίαν μεν ήδει και τας Πελιάδας και την αρίστην αὐτῶν καὶ τὸν υίὸν αὐτῆς ,,Εὔμηλον, τὸν ὑπ 25 , Αδμήτω τέκε δία γυναικών "Αλκηστις, Πελίαο δυγα-,,τρων είδος άρίστη, " των δε περιτον Ιάσονα συμβάντων και την Αργώ και τους Αργοναύτας, των όμολογουμένων παρά πασιν, άνήκοος ήν, έν δε τῷ ἀκεανοῦ τὸν παρ' Αἰήτου πλοῦν ἔπλαττεν, ἀρχὴν μηδεμίαν 30 έξ ίστορίας λαβών;

'Δς μεν γάρ απαντες λέγουσιν, ότι έξ άρχης ό

πλούς έπὶ Φάσιν έγει πιθανόν τι τοῦ Πελίου στείλαντος . και ή ἐπάνοδος και ή ἐν τῷ παράπλω νήσων ὁσηδή έπικράτεια και νη Δία ή έπι πλέον γενηθείσα πλάνη, καθάπερ και τῷ 'Οδυσσεί και τῷ Μενελάφ, ἐκ τῷν 5 έτι νῦν δειχνυμένων και πεπιστευμένων έστιν έκ τῆς Όμήρου φωνής. ή τε γαρ Αία δείχνυται περί Φασιν πόλις, και ὁ Αἰήτης πεπίστευται βασιλεῦσαι τῆς Κολγίδος, και έστι τοις έκει τοῦτ' ἐπιχώριον τοῦνομα. η τε Μήδεια φαρμακίς ίστορείται, και ο πλούτος της έκει 10 χώρας έκ τών χρυσείων καὶ ἀργυρείων καὶ σιδηρείων δικαίαν τινά υπαγορεύει πρόφασιν της στρατείας, καθ' ην και Φρίξος πρότερον έστειλε τον πλούν τουτον καλ έστιν ύπομνήματα της άμφοιν στρατείας τό τε Φρίξειον τὸ έν τοῖς μεθορίοις τῆς τε Κολγίδος καὶ 15 τῆς Ἰβηρίας, καὶ τὰ Ἰασόνεια, ἃ πολλαχοῦ καὶ τῆς ἸΑομενίας και της Μηδίας και των πλησιοχώρων αθταίς τόπων δείχνυται, και μην και περί Σινώπην και την C. 46 ταύτης παραλίαν και την Προποντίδα και τον Ελλήσποντον μέχοι των κατά την Λημνον τόπων λέγεται 20 πολλὰ τεκμήρια τῆς τε Ἰάσονος στρατείας καὶ τῆς Φρίξου τῆς δ' Ἰάσονος καὶ τῶν ἐπιδιωξάντων Κόλχων καλ μέχοι τῆς Κρήτης καλ τῆς Ἰταλίας καλ τοῦ Ἀδρίου. ών ένια καὶ ὁ Καλλίμαχος ἐπισημαίνεται, τοτὲ μὲν ... Αλγλήτην 'Ανάφην τε Λακωνίδι γείτονα Θήρη" λέ-25 γων , ἄρχμενος, ώς ῆρωες ἀπ' Αἰήταο Κυταίου αὐτις ,,ές ἀρχαίην έπλεον Αίμονίην, τοτε δε περί των Κόλχων ,,οί μεν έπ' Ίλλυριοίο πόρου σχάσσαντες έρετμα ,,λᾶα πάρα ξανθης Αρμονίης τάφιον ἄστυρον έχτίσσαν-,,το, τό κεν φυγάδων τις ένίσποι Γραικός, ἀτὰρ κείνων 30 ,,γλώσσ' ονόμηνε Πόλας." τινὲς δὲ καὶ τον Ίστρον ἀναπλεῦσαί φασι μέχοι πολλοῦ τοὺς περί τὸν Ἰάσονα, of δὲ καὶ μέχρι τοῦ ᾿Αδρίου· οί μὲν κατὰ ἄγνοιαν τῶν τό-

πων, οί δε καὶ ποταμον Ιστρον έκ τοῦ μεγάλου Ιστρου τὴν ἀρχὴν ἔχουτα ἐκβάλλειν εἰς τον Αδρίαν φασί τά-δε οὐκ * ἀπιθάνως οὐδ' ἀπίστως λέγοντες.

Τοιαύταις δή τισιν άφορμαζο ό ποιητής χρησάμενος τὰ μὲν ὁμολογεῖ τοῖς ίστορουμένοις, προσμυθεύει 5 δὲ τούτοις, ἔθος τι φυλάττων καὶ κοινὸν καὶ ίδιον. όμολογει μέν, δταν Αίήτην ονομάζη, και τον Ίάσονα καὶ τὴν Αργώ λέγη, καὶ παρά [τὴν Αΐαν] τὴν Αἰαίην πλάττη, καὶ τὸν Εύνεων ἐν Λήμνω καθιδούη, καὶ ποιῆ τῷ Αχιλλεῖ φίλην τὴν νῆσον, καὶ παρὰ τὴν Μή- 10 δειαν την Κίρκην φαρμακίδα ποιή ,, αὐτοκάσιγνήτην ολοόφοονος Αίήταο " προσμυθοποιεί δε τον έξωκεανισμόν τον κατά την πλάνην συμβάντα την ἀπ' ἐκείνου τοῦ πλοῦ. ἐπεὶ κάκεῖνο ὑποκειμένων μὲν τούτων εὖ λέγεται ,, Αργώ πασιμέλουσα, " ώς ἐν γνωρίμοις 15 τόποις και ευανδρούσι της ναυστολίας γενομένης εί δ', ώσπες ὁ Σκήψιός φησι παραλαβών μάρτυρα Μίμνερμον, δς έν τῷ ἀκεανῷ ποιήσας τὴν οἰκησιν τοῦ Αίήτου πρός ταις άνατολαις έκτος πεμφθηναί φησιν ύπὸ τοῦ Πελίου τὸν Ἰάσονα καλ κομίσαι τὸ δέρος, οὕτ' 20 αν ή έπὶ τὸ δέρος έκεισε πομπή πιθανώς λέγοιτο είς άγνωτας και άφανεις τόπους, ούθ' ό δι' έρήμων και ἀοίχων καὶ καθ' ήμᾶς τοσοΰτον έκτετοπισμένων πλοῦς ουτ' ενδοξος ούτε πασιμέλων.

3 Οὐδὲ τοῦτ' εὖ Ἐρατοσθένης, ὅτι ἀνδρῶν οὐκ 25 ἀξίων μνήμης ἐπὶ πλέον μέμνηται, τὰ μὲν ἐλέγχων τὰ

C. 47 24. post πασιμέλων: ,,οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν ,,αὐτὸς Ἰήσων ἔξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν, ὑβριστῆ ,,Πελίη τελέων χαλεπηρὲς ἄεθλον, οὐδ' ἂν ἐπ' ἀκεανοῦ κα.,λὸν ἔκοντο ρόον· καὶ ὑποβάς ,, Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ,,ἀκέος ἠελίοιο ἀκτίνες χρυσέφ κείαται ἐν θαλάμφ ἀκεανοῦ ,,παρὰ χείλεσ', ἔν' ἄχετο θείος Ἰήσων.

δε πιστεύων και μάρτυσι χρώμενος αύτοις, οίον Δαμάστη καλ τοιούτοις αλλοις, καλ γάρ εξ τι λέγουσιν άληθές, οὐ μάρτυσί νε έκείνοις γρηστέον περί αὐτοῦ, οὐδὲ πιστευτέου διά τοῦτο : άλλ' ἐπὶ τῶν ἀξιολόνων ἀνδρῶν 5 μόνων τῷ τοιούτᾳ τρόπᾳ χρηστέον, οῖ πολλὰ μὲν εἰοήκασιν εύ, πολλά δε καὶ παραλελοίπασιν ή ούγ ίκανως έξειπον, οὐδὲν δ' έψευσμένως. ὁ δὲ ⊿αμάστη χρώμενος μάρτυρι οὐδὲν διαφέρει τοῦ καλοῦντος μάρτυρα τὸν Βεργαίον Εὐήμερον καὶ τοὺς ἄλλους, οὖς αὐτὸς 10 εξοηκε διαβάλλων την φλυαρίαν. και τούτου δ' ενα τῶν λήρων αὐτὸς λέγει, τὸν μὲν Αράβιον κύλπον λίμνην υπολαμβάνοντος είναι, Διότιμον δε τον Στρομβίχου πρεσβείας 'Αθηναίων άφηγούμενον διὰ τοῦ Κύδνου άναπλεῦσαι έκ τῆς Κιλικίας έπλ τὸν Χοάσπην 15 ποταμόν, ος παρά τὰ Σοῦσα δεί, καὶ ἀφικέσθαι τετταρακοσταΐον είς Σουσα· ταυτα δ' αύτω διηγήσασθαι αὐτὸν τὸν Διότιμον. είτα θαυμάζειν εί τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγοιν ἦν δυνατὸν διακόψαντα τὸν Κύδνον είς τὸν Χοάσπην ἐκβαλείν.

20 Οὐ μόνον δὲ ταῦτ' ἄν τις ἐπισημήναιτο, ἀλλ' ὅτι ² καὶ περὶ τῶν τόπων οὐδὲ καθ' ἑαυτόν πω γνώριμα εἰναί φησι τὰ καθ' ἔκαστα ἀκριβολογούμενα, καὶ κε-λεύσας ἡμῖν μὴ ῥαδίως τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν, καὶ τὰς αἰτίας διὰ μακρῶν ἀποδοὺς δι' ἃς οὐδὲ πιστευ-25 τέον, οἰον περὶ τῶν κατὰ τὸν Πόντον καὶ τὸν ᾿Αδρίαν, αὐτὸς ἐπίστευσε τοῖς τυχοῦσι. τοιγάρτοι τὸν μὲν Ἰσσι-κὸν κόλπον ἐπίστευσεν ἑωθινώτατον τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης σημεῖον, τοῦ κατὰ Διοσκουριάδα τὴν ἐν τῷ τοῦ Πόντου μυχῷ σχεδόν τι καὶ τρισχιλίοις σταδίοις 30 ἑωθινωτέρου ὄντος καὶ κατ' αὐτὸν ἐκ τοῦ σταδιασμοῦ

^{9.} post Βεργαίον: ἢ τον Μεσσήνιον

ού φησί· τοῦ τε Αδοίου καὶ τὰ ἀρκτικὰ καὶ τὰ ἐστατκ διεξιών ούδενος απέχεται μυθώδους. πεπίστευκε δε και περί των έξω στηλών Ήρακλείων πολλοίς μυθώδεσι. Κέρνην τε νήσον καὶ άλλους τόπους ονομάζων C. 48 τούς μηδαμού νυνὶ δειχνυμένους, περὶ ών μνησθησό- 5 μεθα και υστερον. είπών τε τους άρχαιοτάτους πλείν καὶ κατὰ ληστείαν ἢ ἐμπορίαν, μὴ πελαγίζειν δέ, ἀλλὰ παρά γῆν, καθάπερ τὸν Ίάσονα, ὅνπερ καὶ μέχρι τῆς Αρμενίας και Μηδίας έκ τών Κόλχων στρατεύσαι άφέντα τὰς ναῦς, ὕστερόν φησι τὸ παλαιὸν οὕτε τὸν 10 Εύξεινου θαρφείν τινα πλείν ούτε παρά Λιβύην καλ Συρίαν και Κιλικίαν. εί μεν ούν τους πάλαι τους προ τῆς ἡμετέρας λέγει μνήμης, οὐδεν έμοι μέλει περί έκείνων λέγειν, οὖτ' εἰ ἔπλεον οὖτ' εἰ μή· εἰ δὲ περὶ τῶν μνημονευομένων, ούκ αν όκνήσαι τις είπειν ώς οί 15 παλαιοί μακροτέρας όδούς φανούνται και κατά γην καί κατά θάλατταν τελέσαντες των υστερον, εί χρή προσέχειν τοῖς λεγομένοις οἰον Διόνυσος καὶ Ἡρακλης και αὐτὸς ὁ Ἰάσων, ἔτι δ' οι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενοι Όδυσσευς και Μενέλαος. και Θησέα δε και 20 Πειρίθουν μακράς είκός έστι στρατείας ύπομείναντας καταλιπείν δόξαν περί έαυτων ώς είς Αιδου καταβάντας, τοὺς δὲ Διοσχούρους ἐπιμελητὰς τῆς δαλάττης λεχθηναι καὶ σωτήρας των πλεόντων. η τε Μίνω θαλαττοχρατία θρυλείται καὶ ή Φοινίκων ναυτιλία, οί 25 και τὰ Εξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν ἐπῆλθον και πόλεις έχτισαν κάκει και περί τὰ μέσα τῆς Λιβύης παραλίας μικρον των Τρωικών υστερον. Αίνείαν δε καί 'Αντήνορα καὶ Ένετοὺς καὶ άπλῶς τοὺς έκ τοῦ Τρωκοῦ πολέμου πλανηθέντας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην 30 άξιον μη των παλαιών ανθρώπων νομίσαι; συνέβη γάρ δη τοις τότε Ελλησιν όμοίως και τοις βαρβάροις

διά τόν τής στρατείας χρόνον άποβαλείν τά τε έν οίκο και τή στρατεία πορισθέντα · ώστε μετά την τοῦ Τλίου καταστροφήν τούς τε νικήσαντας έπι ληστείαν τραπέ. σθαι διά τὰς ἀπορίας και πολύ μᾶλλον τοὺς ήττηθέν-5 τας και περιγενομένους έκ τοῦ πολέμου. και δή και πό-λεις ὑπὸ τούτων πλείσται κτισθήναι λέγονται κατά κᾶσαν την ἔξω τῆς Ελλάδος παραλίαν, ἔστι δ' ὅπου και την μεσύγαιαν.

Είπων δε και αὐτὸς ὁπόσον προύβη τὰ τῆς οίκου- 3 10 μένης εἰς γνῶσιν τοῖς μετ' 'Αλέξανδρον καὶ κατ' αὐτὸν ήδη, μεταβέβηκεν έπλ τον περλ τοῦ σχήματος λόγον, ούχι περί τοῦ τῆς οίχουμένης, ὅπερ ἦν οίχειότερον τῷ περί αὐτῆς λόγω, ἀλλὰ τοῦ τῆς συμπάσης γῆς : δεί μὲν γὰρ καὶ τούτου μνησθηναι, μὴ ἀτάκτως δέ. εἰπὼν οὐν 15 ότι σφαιροειδής ή σύμπασα, ούχ ώς έκ τόρνου δέ, άλλ' C. 49 έχει τινας ανωμαλίας, έπιφέρει το πληθος των έν μέρει μετασχηματισμών αὐτῆς, οδ συμβαίνουσιν έκ τε ὕδατος και πυρός και σεισμών και άναφυσημάτων και άλλων τοιούτων, οὐδ' ἐνταῦθα τὴν τάξιν φυλάττων. 20 τὸ μὲν γὰρ σφαιροειδὲς περί ὅλην τὴν γῆν ἀπὸ τῆς τοῦ ὅλου έξεως συμβαίνει, οί δε τοιοῦτοι μετασχηματισμοί την μεν δλην γην ούδεν έξαλλάττουσιν έν γαρ τοτς μεγάλοις έναφανίζεται τὰ ούτω μικρά της δε οίκουμένης διαθέσεις έτέρας και έτέρας τινάς άπερ-25 γάζονται καὶ τὰς προσεχείς αίτίας ἄλλας καὶ ἄλλας ἔχουσι.

Μάλιστα δέ φησι ζήτησιν παρασχεΐν πῶς ἐν δισ- 4 χιλίοις καὶ τρισχιλίοις ἀπὸ θαλάττης σταδίοις κατὰ τὴν μεσόγαιαν ὁρᾶται πολλαχοῦ κόγχων καὶ ὀστρέων 30 καὶ χηραμύδων πλῆθος καὶ λιμνοθάλατται, καθάπερ φησὶ περὶ τὸ ἰερὸν τοῦ "Αμμωνος καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ

όδον τρισμιλίων σταδίων ούσαν πολλήν γάρ είναι γύσιν όστρέων, αλας τε καὶ νῦν ἔτι εὐρίσκεσθαι πολλούς, ἀναφυσήματά τε θαλάττης εἰς ΰψος ἀναβάλλει». προς ώ και ναυάγια θαλαττίων πλοίων δείκνυσθαι, α έφασαν διὰ τοῦ γάσματος ἐκβεβράσθαι, καὶ ἐπὶ στυλι- 5 δίων άνακεισθαι δελφίνας έπιγραφήν έγοντας Κυρηναίων θεωρών. ταῦτα δ' είπων την Στράτωνος έπανει δόξαν τοῦ φυσικοῦ, καὶ ἔτι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦτοῦ μεν Ξάνθου λένοντος έπι Αρταξέρξου γενέσθαι μέναν αύγμον ωστ' έκλιπεῖν ποταμούς καὶ λίμνας καὶ 10 Φρέατα · αὐτόν τε εἰδέναι πολλαχή πρόσω ἀπὸ τῆς θαλάττης λίθον τε πογγυλιώδη καὶ τὰ κτενώδεα καὶ χηραμύδων τυπώματα καὶ λιμνοθάλατταν εν Άρμενίοις καὶ Ματιηνοϊς καὶ ἐν Φουγία τῆ κάτω, ὧν ἕνεκα πείθεσθαι τὰ πεδία ποτε θάλατταν γενέσθαι. τοῦ δε 15 Στράτωνος έτι μαλλον άπτομένου της αίτιολογίας. ὅτι φησίν οἴεσθαι τὸν Εύξεινον μὴ ἔχειν πρότερον τὸ κατὰ Βυζάντιον στόμα, τους δε ποταμούς βιάσασθαι καλ ανοίξαι τούς είς αὐτὸν έμβάλλοντας, είτ' έκπεσείν τὸ ύδωρ είς την Προποντίδα και τον Ελλήσποντον. το 20 δ' αὐτὸ συμβῆναι και περί τὴν καθ' ἡμᾶς θάλατταν. και γαρ ένταυθα τον κατά στήλας έκραγηναι πόρον, πληρωθείσης ύπὸ τῶν ποταμῶν τῆς θαλάττης, κατὰ δὲ τὴν ἔκουσιν ἀνακαλυφθῆναι τὰ τεναγώδη πρότερον. φέρει δ' αίτίαν πρώτον μεν ότι της έξω θαλάττης 25 και της έντὸς τούδαφος ετερύν έστιν, έπειδ' ότι και νῦν ἔτι ταινία τις υφαλος διατέτακεν ἀπὸ τῆς Εὐοώ-C. 50 πης έπλ την Διβύην, ώς αν [μη] μιας ούσης πρότερον της τε έντὸς και της έκτός. και βραγύτατα μὲν είναι τὰ περί του Πόυτου, το δε Κρητικου και Σικελικου καί 30 Σαρδώου πέλαγος σφόδρα βαθέα · των γάρ ποταμών πλείστων και μεγίστων δεόντων άπο της άρκτου καί

τής ἀνατολής, έχεινα μεν ιλύος πληρούσθαι, τὰ ἄλλα δε μένειν βαθέα. διὸ και γλυπυτάτην είναι την Ποντικήν δάλατταν τάς τ' έκρύσεις γίνεσθαι είς ους έγκέκλιται τόπους τὰ ἐδάφη. δοκείν δὲ κᾶν χασθήναι τὸυ 5 Πόντον όλου είς ύστερον, αν μένωσιν αί έπιρρύσεις τοιαύται καὶ γὰρ νῦν ἤδη τεναγίζειν τὰ ἐν ἀριστερά τοῦ Πόντου, τόν τε Σαλμυδησσον καὶ τὰ καλούμενα στήθη ύπὸ τῶν ναυτικῶν τὰ περὶ τὸν Ιστρον καὶ τὴν Σπυθών έρημίαν. τάχα δή και τὸ τοῦ "Αμμωνος ίερον 10 πρότερου έπλ της θαλάττης ου έπρύσεως γενομένης νῦν ἐν τῆ μεσογαία κεῖσθαι. εἰκάζει τε τὸ μαντείον εύλόγως έπλ τοσούτον γενέσθαι έπιφανές τε καλ γνώριμον έπι θαλάττη ον, τόν τε έπι πολύ ουτως έπτοπισμον ἀπὸ τῆς θαλάττης οὐκ εὔλογον ποιείν τὴν νῦν 15 ούσαν έπιφάνειαν καὶ δόξαν τήν τε Αίγυπτον τὸ παλαιον θαλάττη αλύζεσθαι μέχρι τῶν έλῶν τῶν περὶ τὸ Πηλούσιον και τὸ Κάσιον όρος και τὴν Σιρβωνίδα λίμνην . έτι γοῦν καὶ νῦν κατὰ τὴν Αἰγυπτον τῆς άλμυρίδος όρυντομένης ύφάμμους καὶ κογγυλιώδεις εύ-20 ρίσκεσθαι τους βόθρους, ώς αν τεθαλαττωμένης τῆς χώρας και τοῦ τόπου παντὸς τοῦ περί τὸ Κάσιον και τα Γέρρα καλούμενα τεναγίζοντος, ώστε συνάπτειν τω της Έρυθρας κόλπω ενδούσης δε της θαλάττης άνακαλυφθήναι, μεΐναι δε την Σιοβωνίδα λίμνην, είτ' 25 έπραγήνας και ταύτην ώστε έλώδη γενέσθαι. ώς δ' αῦτως καὶ τῆς Μοίριδος λίμνης τοὺς αἰγιαλοὺς [αἰγιαλοῖς] θαλάττης μαλλον ή ποταμού προσεοικέναι. τὸ μὸν ούν enuluçeodal note nolù uspoc tov masioov ent naρούς τινας καλ πάλιν άνακαλύπτεσθαι δοίη τις άν κος 30 વે' લઈરજી લવી રહે રહીંદ્ર દેવેલંજી કરાય લેમજી સ્થાનિય ક્રોપલદ રહેય જોય απασαν την νου υφαλον, καθέπερ γε νη Δίακαὶ την έξαλον, έν ή οἰπούμεν, τοσαύτας δεχομένην όσας αύτὸς STRABO I.

Έρατοσθένης είρηπε μεταβολάς· ώστε πρός γε τὸν Εάνθου λόγου οὐδεν αν έχοι τις προσφέρειν άτοπον.

Πρός δε του Στράτωνα λέγοιτ' αν. στι πολλών αίτίων δυτων άφελς ταθτα τὰ μὴ δυτα αίτιᾶται. πρώrnu vào airiau engiu. Öri rặg turòs đalávens xel xãs 5 C. 51 έπτὸς οὐ ταὐτὸν τὸ ἔδαφος καὶ ὁ βυθός. πρὸς γὰρ τὸ μετεφρίζεσθαι ταύτην και ταπεινούσθαι και έπικλύ-. ζειν τόπους τινὰς καὶ ἀναχωρεϊν ἀπ' αὐτῶν οὐ τοῦτό έστιν αίτιον [τὸ] ἄλλα καὶ ἄλλα έδάφη τὰ μὲν ταπεινότερα είναι τὰ δὲ ὑψηλότερα, ἀλλὰ τὸ τὰ αὐτὰ ἐδάφη 10 πότε μεν μετεφρίζεσθαι ποτε δ' αύ ταπεινούσθαι καί συνεξαίρειν η συνενδιδόναι τὸ πέλαγος εξαρθέν μέν γαρ έπικλύσαι αν, ταπεινωθέν δε αναδράμοι αν είς την άρχαίαν χατάστασιν. εί γὰρ [ούχ] οῦτω, δεήσει πλεονασμο της θαλάττης αίφνιδίω γενομένω την έπίκλυσιν 15 συμβαίνειν, χαθάπερ έν ταζς άναβάσεσι τῶν ποταμῶν, τοτε μεν επενεγθέντος έτερωθεν τοτε δ' αὐξηθέντος τοῦ ῦδατος, ἀλλ' οὔθ' αί αὐξήσεις ἀθρόαι καὶ αἰφνίδιοι γίνονται, ούθ' αί πλημμυρίδες τοσούτον έπιμένουσι γρόνον οὐδ' ἄτακτοί είσιν, οὕτε κατὰ τὴν ἡμετέραν 20 έπικλύζουσι θάλατταυ οὐδ' ὅπου ἔτυχε. λοιπου οὖν αἰτιᾶσθαι τὸ ἔδαφος ἢ τὸ τῷ θαλάττη ὑποκείμενον ἢ τὸ ἐπικλυζόμενου, μᾶλλου δὲ τὸ ὕφαλου. πολύ γὰρ εύκινητότερον καλ μεταβολάς θάττους δέξασθαι δυνάμενον τὸ ἔνυγρον · καὶ γὰρ τὸ πνευματικόκ τὸ πάντων 25 τών τοιούτων αξτιον πλέον ένταῦθα. άλλ', ώς έφην, τών τοιούτων απεργαστικόν έστι παθών τὸ τὰ αὐτὰ έδάφη ποτε μεν έξαίρεσθαι ποτε δε ύφίζησιν λαμβά**γειν, ού τὸ τὰ μὲν είναι ὑψηλὰ τὰ δὲ ἦττον · ὁ δὲ τοῦτο** λαμβάνει, νομίζον ὅπερ ἐπὶ τῶν ποταμῶν συμβαίνει 30 ૧૦૫૧૦ થયો દેવી રસુંદ્ર મૈયોલંક્સનુ લેવલમ્ટલેંગ, ૧૦ે લેવે જે જે માટτεώρων τόπων είναι την φύσιν. ούδε γάρ αν τοῦ κατά

Βυζάντιον φοῦ τὸ ἔδαφος ἢτιᾶτο, λέγων ὑψηλότεφον τὸ τοῦ Εὐξείνου ἢ τὸ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ ἔξῆς πελάγους, ἄμα καὶ αἰτίαν προστιθείς ἀπὸ γὰς τῆς ἰλύος τῆς ἀπὸ τῶν ποταμῶν καταφερομένης πληφοῦ-5 σθαι τὸν βυθὸν καὶ βραχὺν γίαεσθαι, διὰ τοῦτο δὲ καὶ φειν εἰς τὰ ἐκτός. τὸν δ' αὐτὸν λόγον καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέραν θάλατταν σύμπασαν μεταφέρει πρὸς τὴν ἐκτός, ὡς καὶ ταύτης μετεωρότερον τοὕδαφος ποιούσης τοῦ ὑποκειμένου τῷ ᾿Ατλαντικῷ πελάγει · καὶ γὰρ αὕτη ἐκ 10 πολλῶν ποταμῶν πληροῦται καὶ τὴν ὑποστάθμην τῆς ἰλύος δέχεται τὴν ἀνάλογον. ἐχρῆν οὖν καὶ τὸν εἴσρουν ὅμοιον γίνεσθαι τῷ κατὰ Βυζάντιον τὸν κατὰ στήλας καὶ τὴν Κάλπην. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐῶ · ἐροῦσι γὰρ κἀκεί τοῦτο συμβαίνειν, περισπᾶσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀμπώτεων 15 καὶ τῶν πλημμυρίδων καὶ ἐπικρύπτεσθαι.

Έκεινο δε πυνθάνομαι τι εκώλυε, ποιν άνεωγέναι 6 τὸ στόμα τὸ κατὰ Βυζάντιον, ταπεινότερον ον τὸ τοῦ Εύξείνου έδαφος τοῦ τῆς Προποντίδος και τῆς έξῆς C. 52 θαλάττης πληρωθήναι ύπὸ τῶν ποταμῶν, εἰτε θάλατ-20 ταν ούσαν καί πρότερον είτε λίμνην μείζω τῆς Μαιώτιδος; εί γὰρ τοῦτο συγχωροῖτο, προσερήσομαι καὶ τούτο άρά γε ή έπιφάνεια τοῦ ῦδατος ἐκείνου καὶ τοῦ τῆς Προποντίδος οὐχ οῦτως είχεν ώστε, μέχρι μέν ή αὐτή ήν, μή βιάζεσθαι πρὸς ἔκρυσιν διὰ τὴν έξ ἴσης 25 άντέρεισιν και θλίψιν, έπειδή δε ύπερεπόλασεν ή έντός, βιάσασθαι καὶ ἀπερᾶσαι τὸ πλεονάζον, ἐκ δὲ τούτου γενέσθαι σύρρουν τὸ έξω πέλαγος τῷ έντὸς καὶ την αυτην έπιφάνειαν έκείνω λαβείν, είτε θαλαττίφ είτε λιμυαίφ μέν πρότερον όντι, θαλαττίφ δε υστερον, 30 διά την μίξιν και την έπικράτειαν; εί γάρ και τοῦτο δώσουσιν, ή μεν έκρυσις ούκ αν κωλύοιτο ή νῦν, ούκ

ἀπὸ ὑπερτέρου δὲ ἐδάφους οὐδὲ ἐπικλινοῦς, ὅπερ ἢξίου Στράτων.

Ταῦτα δε [δεί] μεταφέρειν και έπι την όλην την καθ' ήμας θάλατταν και την έκτος, μη έν τοις έδάφεσι παὶ ταῖς ἐπικλίσεσιν αὐτῶν τὴν αἰτίαν τοῦ ἔκρου τιθε- 5 μένους, άλλ' έν τοις ποταμοίς επεί ούκ απίθανον κατ' αὐτούς, οὐδ' εί τὴν ὅλην θάλατταν τὴν ἡμετέραν λίμυην πρότερον είναι συνέβαινε πληρουμένην ύπὸ τών ποταμών, έπιπολάσασαν έκπεσείν έξω δια τών κατὰ στήλας στενῶν ώς ἐκ καταράκτου, ἐπαυξομένην 10 δ' άελ καλ μαλλον την δάλατταν σύρρουν γενέσθαι ύπ' αὐτῆς τῷ χρόνω καὶ συνδραμεῖν εἰς μίαν ἐπιφάνειαν, έκθαλαττωθήναι δε διά την έπιπράτειαν. ού φυσικόν δ' όλως τὸ τοίς ποταμοίς είκάζειν την θάλατταν οί μεν ναο φέρονται κατά έπικλινες δείθρον, ή δε άκλι- 15 νής έστηκεν. οι δε πορθμοί δευματίζονται κατ' άλλον τρόπου, οὐ διὰ τὸ τὴν ἰλὺν τὴν ἐκ τῶν ποταμῶν προστοῦν τὸν τοῦ πελάγους βυθόν · ἡ γὰρ πρόσχωσις περί .. αὐτὰ συνίσταται τὰ στόματα τὢν ποταμὧν , οἶον περὶ μέν τὰ τοῦ Ἰστρου τὰ λεγόμενα στήθη καὶ ἡ Σκυδών 20 έρημία και ό Σαλμυδησσός, και άλλων χειμάρρων συνεργούντων πρός τοῦτο, περί δὲ τὰ τοῦ Φάσιδος ἡ Κολχική παραλία δίαμμος καὶ ταπεινή καὶ μαλακή ούσα, περί δε τον Θερμώδοντα και τον Ίριν όλη Θεμίσχυρα, τὸ τῶν Αμαζόνων πεδίον, καὶ τῆς Σιδηνῆς 25 τὸ πλέον οῦτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἄπαντες γὰρ μιμούνται τὸν Νείλον έξηπειρούντες τὸν πρὸ αὐτῶν πόρον, οί μεν μαλλον οί δε ήττον ήττον μεν οί μή πολλήν καταφέροντες την ιλύν, μαλλον δε οι πολλήν τε και μαλακόγειον χώραν έπιόντες και χειμάρρους 30 δεγόμενοι πολλούς, ών έστι καλ ὁ Πύραμος ὁ τῆ Κιλικία πολύ μέρος προσθείς, έφ' οὖ καὶ λόγιον ἐκπέπτωκέ

τι τοιούτον ,, εσσεται έσσομένοις, ότε Πύραμος άργυ-C. 53 ,, ροδίνης ἡιόνα προχέων ίερην ές Κύπρον ἵκηται. ' έκ μέσων γὰρ τῶν τῆς Καταονίας πεδίων ἐνεχθεὶς πλωτός καὶ διεκπαισάμενος διὰ τῶν τοῦ Ταύρου στενῶν 5 εἰς τὴν Κιλικίαν ἐκδίδωσιν εἰς τὸν πρὸ ταύτης τε καὶ τῆς Κύπρου πόρον.

Αξτιον δε τοῦ μὴ φθάνειν τὴν 10ῦν είς τὸ πέλα- 8 γος προϊούσαν την ύπὸ τῶν ποταμῶν καταφερομένην τὸ τὴν θάλατταν ἀνακόπτειν αὐτὴν εἰς τοὐπίσω, κα-10 λιρροούσαν φύσει έοικε γάρ τοις ζώοις, καὶ καθάπερ έκεϊνα συνεχώς άναπνεϊ τε καὶ έκπνεϊ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αὐτὴ έξ αὑτῆς τε καὶ εἰς έαυτὴν συνεχῶς παλινδρομικήν τινα κινουμένη κίνησιν. δήλον δε τῷ ἐπὶ τοῦ αίγιαλοῦ έστῶτι κατὰ τὴν κυμάτωσιν ᾶμα γὰφ 15 κλύζονται οί πόδες καὶ γυμνοῦνται καὶ πάλιν κλύζονται, καὶ τοῦτο συνεχῶς τῷ δὲ κλύδωνι καὶ κῦμα ἐπιτρέχει, [6] καν γαληνότατον ή έπιφερόμενον έχει τινά βίαν πλείω καὶ ἀπορρίπτει πᾶν τὸ ἀλλότριον εἰς τὴν γην ,πολλόν δε παρεξ αλα φυκος έχευε. " μαλλον μεν 20 οὖν ἐν ἀνέμφ συμβαίνει τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐν νηνεμία παί εν απογαίοις πνεύμασιν ούθεν γαρ ήττον επί γήν φέρεται τὸ αῦμα ὑπεναντίως τῷ ἀνέμφ, ὡς ἂν ίδίαν τινὰ τῆς θαλάττης κίνησιν συγκινούμενον αὐτῆ.

Ή μεν οὖν ἔφοδος τοῦ χύματος ἔχει τινὰ βίαν 9
25 ώστ' ἀπωθείσθαι τὸ ἀλλότριον. καὶ δὴ καὶ κάθαρσίν
τινα τῆς θαλάττης ταύτην φασί, καθ' ἢν καὶ τὰ νεκρὰ
σώματα καὶ τὰ ναυάγια εἰς γῆν ἐκκυμαίνεται. ἡ δ' ἀναχώρησις οὐκ ἔχει τοσαύτην βίαν ώστε νεκρὸν ἢ ξύλου
ἢ τὸ κουφότατον, φελλόν, ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν

^{23.} post $\alpha \vec{v} \vec{\tau} \vec{\gamma}$: $\tau o i o \vec{v} \vec{v} \vec{v}$ න $\vec{v} \vec{v}$ න $\vec{v} \vec{v}$, $\vec{v} \vec{v} \vec{v} \vec{v}$) $\vec{v} \vec{v} \vec{v} \vec{v}$ $\vec{v} \vec{v}$ \vec{v} \vec{v}

ἀναβληθήναι, οῦτω δὲ καὶ τῶν πλησίον αὐτής τόπων εἰς τὸ πέλαγος προπεσεῖν ὑποληφθέντων ὑπὸ τοῦ κύματος. οῦτω δὴ καὶ τὴν χοῦν καὶ τὸ σὺν αὐτή τεθολωμένον ῦδωρ ἐκκυμαίνεσθαι συμβαίνει, καὶ τοῦ βάρους ᾶμα συνεργοῦντος ῶστε θᾶττον κατενεχθήναι 5 πρὸς τὴν γῆν κάτω, πρὶν εἰς τὸ πρόσω πελαγίσαι. καὶ γὰρ ἡ τοῦ ποταμοῦ βία παύεται μικρὸν προελθοῦσα τοῦ στόματος. οῦτω μὲν οὖν ἐνδέχεται προσχωσθήναι τὸ πέλαγος πᾶν, ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν ἀρξάμενον, ᾶν συνεχεῖς ἔχη τὰς ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπιρρύσεις. τοῦτο ở ᾶν 10 συμβαίη, κᾶν τοῦ Σαρδονίου πελάγους βαθύτερον C. 54 ὑποθώμεθα τὸν Πόντον, ὅπερ λέγεται τῶν ἀναμετρηθέντων βαθύτατον χιλίων που ὀργυιῶν, ὡς Ποσει-

δώνιός φησι.

Τὴν μὲν οὖν τοιαύτην αΙτιολογίαν ἦττον ἄν τις 15 10 ἀποδέξαιτο · μαλλον δ' ἀπὸ τῶν φανερωτέρων καὶ τῶν καθ' ήμεραν τρόπον τινα όρωμενων αναπτέον τον λόγον και γάρ κατακλυσμοί και σεισμοί και άναφυσήματα και άνοιδήσεις της ύφάλου γης μετεωρίζουσι καί την θάλατταν, αί δε συνιζήσεις ταπεινούσιν αὐτήν 20 ού γαρ μύδροι μεν άνενεχθηναι δύνανται και μικραί νησοι, μεγάλαι δ' οῦ · οὐδε νησοι μέν, ηπειροι δ' οῦ. όμοίως δε και συνιζήσεις και μικραί και μεγάλαι γένοιντ' αν, είπερ και γάσματα και καταπόσεις χωρίων και κατοικιών, ώς έπι Βούρας τε και Βιζώνης και άλ-25 λων πλειόνων, ύπὸ σεισμού γενέσθαι φασί · καὶ τὴν Σικελίαν οὐδέν τι μᾶλλον ἀπορρώγα τῆς Ἰταλίας εἰκάζοι τις αν η αναβληθείσαν ύπο του Αίτναίου πυρός έκ βυθοῦ συμμείναι · ώσαύτως δὲ καὶ τὰς Λιπαραίων νήσους καὶ Πιθηκούσσας.

11 'Ο δ' οῦτως ἡδύς ἐστιν ῶστε καὶ μαθηματικὸς ὧν οὐδὲ τὴν Αρχιμήδους βεβαιοί δόξαν, ὅτι φησὶν ἐκείνος

έν τοῖς περὶ τῶν όχουμένων, παντός ὑγροῦ καθεστηχότος και μένοντος την επιφάνειαν σφαιρικήν είναι. σφαίρας ταύτὸ κέντρον έχούσης τῆ γῆ ταύτην γὰρ την δόξαν αποδέχονται πάντες οί μαθημάτων πως 5 άψάμενοι. ἐκείνος δὲ τὴν ἐντὸς θάλατταν. καίπεο μίαν ούσαν, ως φησιν, ού νομίζει ύπο μίαν επιφάνειαν τετάχθαι, άλλ' οὐδὲ τοῖς σύνεγγυς τόποις. καὶ μάρτυράς γε της τοιαύτης άμαθίας άρχιτέχτονας άνδρας ποιείται, καὶ τῶν μαθηματικῶν καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν μέ-10 ρος της μαθηματικής αποφηναμένων. φησί γαρ καί Δημήτριον διακόπτειν έπιχειρησαι τον των Πελοποννησίων ίσθμον προς το παρασχείν διάπλουν τοίς στόλοις, πωλυθηναι δ' ύπὸ τῶν ἀρχιτεπτόνων ἀναμετρησάντων καὶ ἀπαγγειλάντων μετεωροτέραν τὴν ἐν τῷ 15 Κορινθιακῷ κόλπω θάλατταν τῆς κατὰ Κεγγρεὰς εἶναι, ώστε, εί διακόψειε τὸ μεταξύ χωρίου, έπικλυσθήναι αν απαντα του περί Αίγιναν πόρον και αυτήν Αίγιναν καί τὰς πλησίου υήσους, καί μηδὲ τὸν διάπλουν ἄν γενέσθαι χρήσιμον. διὰ δὲ τοῦτο καὶ τοὺς εὐρίπους όοώ-20 δεις είναι, μάλιστα δε τον κατά Σικελίαν πορθμόν, δν φησιν όμοιοπαθείν ταις κατά τον άκεανον πλημμυρίσι τε και άμπώτεσι. δίς γάρ μεταβάλλειν τὸν φοῦν έχαστης ήμερας και νυκτός, καθάπερ τον ώπεανον δίς μέν πλημμυρείν δίς δε άναχωρείν. τη μέν οὖν πλημ- C. 55 25 μυρίδι δμολογείν τον έκ του Τυρρηνικού πελάγους είς τὸ Σικελικόν καταφερόμενον ώς αν έκ μετεωροτέρας έπιφανείας, ου δή καὶ κατιόντα όνομάζεσθαι, όμολογείν δ' ότι και κατά τὸν αὐτὸν καιρὸν ἄρχεταί τε και παύεται καθ' ου αί πλημμυρίδες. ἄρχεται μέν γάρ περί την 30 άνατολήν της σελήνης και την δύσιν, λήγει δ' δταν συνάπτη τῆ μεσουρανήσει έκατέρα, τἢ τε ὑπὲρ γῆς καὶ τη ύπο γης τη δε άμπώτει τον έναντίον, δυ έξιόντα

καλείσθαι, ταίς μεσουρανήσεσι της σελήνης άμφοτέ ραις έναρχόμενον, καθάπερ αί άμπώτεις, ταϊς δε συν άψεσι ταίς πρός τὰς ἀνατολὰς καὶ δύσεις παυόμενον.

Περί μεν ούν των πλημμυρίδων και των άμπω-12 τεων εξοήκασιν [κανώς Ποσειδώνιός τε κα] Αθηνόδω-5 οσε περί δε της των πορθμών παλιρορίας, έχόντων καλ αύτων φυσικώτερον λόγον ή κατά την νῦν ὑπόθεσιν, τοσούτον είπειν απόχρη, ότι ούτε είς τρόπος τοῦ δοώδεις είναι τοὺς πορθμούς, ὅ γε κατ' είδος (οὐ γα ο αν ό μεν Σικελικός δίς εκάστης ήμερας μετέβαλ-10 λεν, ώς ούτος φησιν, ό δε Χαλκιδικός έπτάκις, ό δε κατά Βυζάντιον ούδε μετέβαλλεν, άλλα διετέλει τον έκρουν μόνον έχων τον έκ τοῦ Ποντικοῦ πελάγους είς την Προποντίδα, ώς δὲ "Ιππαρχος Ιστορεί, καὶ μονάς ποτε έποιείτο), οὔτ' εἰ τρόπος εἶς εἴη, ταύτην ἂν ἔχοι 15 την αίτίαν, ην φησιν ό Ερατοσθένης, δτι ή έφ' έκάτερα θάλαττα άλλην και άλλην έπιφάνειαν έχει οὐδὲ γα ο έπι των ποταμών τούτο γένοιτ' αν, εί μη καταράκτας έχοιεν. έχοντες δε ού παλιροθούσιν, άλλ' έπλ τὸ ταπεινύτερον ἀεὶ φέρονται, καὶ τοῦτο δὲ συμβαίνει 20 διά τὸ κεκλιμένου είναι τὸ φεύμα καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ : ἄστ' οὐχ ὅτι παλιρροοῦντας, ἀλλ' οὐδὲ καθεστώτας και μένοντας, συρροίας μεν έν αὐτοῖς οὖσης, μή μιας δε έπιφανείας, άλλα της μεν ύψηλοτέρας τής δε ταπεινοτέρας. πελάγους δε τίς ἂν φαίη κεκλιμένην 25 έπιφάνειαν; καὶ μάλιστα κατὰ τὰς σφαιροποιούσας ύποθέσεις τὰ τέτταρα σώματα, ὰ δὴ καὶ στοιχεῖα φαμέν ού γάρ ώσπερ ή γη κατά έξιν έσχημάτισται στερεὰ ὑύσα, ώστε καὶ κοιλάδας έχειν συμμενούσας καὶ άναστήματα, ούτω καὶ τὸ ὕδωρ, ἀλλ' αὐτῆ τῆ κατά τὸ 30 βάρος φοπή την όχησιν έπι της γής ποιείται και τοιαύτην λαμβάνει την έπιφάνειαν οξαν δ' Αρχιμήδης φησίν.

Έπιφέρει δε τόις περί του "Αμμωνος και τῆς Αίγύ- 13 πτου δηθείσιν, ότι δοχοίη και το Κάσιον δρος περικλύζεσθαι θαλάττη καὶ πάντα τὸν τόπον, ὅπου νῦν τὰ παλούμενα Γέρρα, καθ' ἔκαστα τεναγίζειν συνά- 0.56 ο πτοντα τῶ τῆς Ἐρυθρᾶς κόλπω, συνελθούσης δὲ τῆς δαλάττης ἀποκαλυφθήναι. τὸ δὴ τεναγίζειν τὸν λεχθέντα τόπον συνάπτοντα τῷ τῆς Έρυθρᾶς κόλπω, άμφίβολόν έστιν : έπειδή το συνάπτειν σημαίνει καὶ το συνεγγίζειν καὶ τὸ ψαύειν, ώστε, εἰ ὕδατα εἰη, σύρρουν 10 είναι θάτερον θατέρφ. έγω μεν ούν δέχομαι και το συνεγνίζειν τὰ τενάγη τῆ Ἐρυθρῷ θαλάττη, ἔως ἀκμὴν έπέπλειστο τὰ κατὰ τὰς στήλας στενά, ἐπραγέντων δε την άναχώρησιν γενέσθαι, ταπεινωθείσης της ήμετέρας δαλάττης διὰ τὴν κατὰ τὰς στήλας ἔκουσιν. Ππ-15 παρχος δε έκδεξάμενος το συνάπτειν ταυτον τω σύρρουν γενέσθαι την ημετέραν θάλατταν τη Έρυθρα διά την πλήρωσιν, αιτιάται τι δή ποτε ούχι τη κατά τας στήλας έχούσει μεθισταμένη έχεισε ή καθ' ήμας θάλαττα συμμεθίστα καὶ τὴν σύρρουν αὐτῆ γενομένην 20 την Έρυθράν, καὶ έν τη αὐτη διέμεινεν έπιφανεία, μή ταπεινουμένη καὶ γὰρ κατ' αὐτὸν Ἐρατοσθένη τὴν έκτὸς θάλατταν απασαν σύρρουν είναι, ώστε καὶ τὴν έσπέριον καὶ τὴν Έρυθραν θάλατταν, μίαν είναι. τοῦτο δ' εἰπῶν ἐπιφέρει τὸ ἀκόλουθον, τὸ τὸ αὐτὸ ὕψος ἔχειν 25 τήν τε έξω στηλών θάλατταν καλ την Έρυθραν καλ έτι την ταύτη γεγουυζαν σύρρουν.

'Αλλ' οὖτ' εἰρηκέναι τοῦτό φησιν Ἐρατοσθένης, 14
τὸ σύρρουν γεγονέναι κατὰ τὴν πλήρωσιν τῆ Ἐρυθρᾶ,
ἀλλὰ συνεγγίσαι μόνον, οὖτ' ἀκολουθείν τῆ μιᾶ καὶ
30 συνεχεί θαλάττη τὸ αὐτὸ ὕψος ἔχειν καὶ τὴν αὐτὴν
ἐπιφάνειαν, ὥσπερ οὐδὲ τὴν καθ' ἡμᾶς, καὶ νὴ Δία
τὴν κατὰ τὸ Δέχαιον καὶ τὴν περὶ Κεγχρεάς. ὅπερ καὶ

αὐτὸς ὁ Ἰππαρχος ἐπισημαίνεται ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν λόγῳ. εἰδὼς οὖν τὴν δόξαν αὐτοῦ τοιαύτην ἰδία τι πρὸς αὐτὸν λεγέτω, καὶ μὴ ἔξ ἐτοίμον λαμβανέτω, ὡς ἄρα ὁ φήσας μίαν εἰναι τὴν ἔξω θάλατταν σύμφησι καὶ ὅτι μία ἐστὶν αὐτῆς ἡ ἐπιφάνεια.

Psudň d' slvai whoas thu sal tok delokor sai-15 γραφην Κυρηναίων θεωρών αίτίαν αποδίδωσιν ού πιθανήν, ότι ή μεν της Κυρήνης πτίσις έν γρόνοις φέρεται μνημονευομένοις, τὸ δὲ μαντείον οὐδεὶς μέμνηται έπὶ θαλάττη ποτε ὑπάρξαν. τί γάρ, εί μηδείς μεν ίστο- 10 οεί, έκ δε τών τεκμηρίων, έξ ών είκάζομεν παράλιόν ποτε του τόπου γενέσθαι, οί τε δελφίνες άνετέθησαν καὶ ἡ ἐπιγραφὴ ἐγένετο ὑπὸ Κυρηναίων θεωρών; συγχωρήσας δε τῷ μετεωρισμῷ τοῦ ἐδάφους συμμετεωρισθείσαν και την θάλατταν έπικλύσαι τούς μέγρι 15 τοῦ μαντείου τόπους, πλέον ἀπὸ θαλάττης διέγοντας C. 57 των τρισγιλίων σταδίων, ού συγχωρεί τον μέχρι τοσούτου μετεωρισμόν ώστε και την Φάρον όλην καλυφθηναι και τὰ πολλὰ τῆς Αιγύπτου, ώσπερ οὐχ ίκανοῦ ὄντος τοῦ τοσούτου ῦψους καὶ ταῦτα ἐπικλύσαι. 20 φήσας δέ, είπερ έπεπλήρωτο έπὶ τοσοῦτον ή καθ' ἡμᾶς θάλαττα πρίν τὸ ἔκρηγμα τὸ κατὰ στήλας γενέσθαι, έω' όσον είρηκεν ό Έρατοσθένης, χρηναι και την Λιβύην πάσαν καὶ τῆς Εὐρώπης τὰ πολλὰ καὶ τῆς Ασίας πεκαλύφθαι πρότερον, τούτοις έπιφέρει διότι και δ 25 Πόντος τῷ ᾿Αδρία σύρρους ἂν ὑπῆρξε κατά τινας τόπους, ατε δή τοῦ Ἰστρου ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν Πόντον τόπων σχιζομένου και δέοντος είς έκατέραν την δάλατταν διὰ τὴν θέσιν τῆς χώρας. ἀλλ' οὖτ' ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν Πόντον μερῶν ὁ Ἱστρος τὰς ἀρχὰς ἔχει, ἀλλὰ 30 τάναντία ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τοῦ ᾿Αδρίου ὀρῶν· οὖτ᾽ εἰς έκατέραν την δάλατταν δεί, άλλ' είς του Πόντου μόνον, σχίζεται τε πρός αὐτοῖς μόνον τοῖς στόμασι. ποινὴν δέ τινα τῶν πρό αὐτοῦ τισιν ἄγνοιαν ταύτην
ἠγνόηκεν, ὑπολαβοῦσιν εἶναι τινα ὁμώνυμον τῷ Ἰστρῷ
ποταμὸν ἐκβάλλοντα εἰς τὸν ᾿Αδρίαν ἀπεσχισμένον
5 αὐτοῦ, ἀφ᾽ οῦ καὶ τοˇ γένος Ἰστρῶν, δι᾽ οῦ φέρεται, λαβεῖν τὴν προσηγορίαν, καὶ τὸν Ἰάσονα ταύτη ποιήσασθαι τὸν ἐκ τῶν Κόλχων ἀνάπλουν.

Πρός δε την άθαυμαστίαν των τοιούτων μεταβο- 16 λών, οΐας έφαμεν αίτίας είναι τών έπικλύσεων καί τών 10 τοιούτων παθών, οία είρηται τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν καλ τὰς Αἰόλου νήσους καλ Πιθηκούσσας, ἄξιον παραθείναι καὶ άλλα πλείω των έν έτέροις τόποις όντων η γενομένων όμοίων τούτοις, άθρόα γάρ τὰ τοιαῦτα παοαδείγματα πρὸ ὀφθαλμών τεθέντα παύσει τὴν ἔκ-15 πληξιν. νυνί δε τὸ ἄηθες ταράττει τὴν αίσθησιν καὶ δείχνυσιν ἀπειρίαν τῶν φύσει συμβαινόντων καὶ τοῦ βίου παυτός, οίον εί τις λέγοι τὰ περί Θήραν καί Θηοασίαν νήσους ίδουμένας έν τῷ μεταξὺ πόοῷ Κρήτης και της Κυρηναίας, ών ή Θήρα μητρόπολίς έστι της 20 Κυρήνης, και την Αίγυπτον και πολλά μέρη τοιαύτα τῆς Έλλάδος. ἀνὰ μέσον γὰο Θήρας καὶ Θηρασίας έκπεσούσαι φλόγες έκ του πελάγους έφ' ήμέρας τέτταρας, ώστε πάσαν ζείν καὶ φλέγεσθαι τὴν δάλατταν, ανεφύσησαν κατ' όλίγον έξαιρομένην ώς αν όργανι-25 κῶς συντιθεμένην έκ μύδρων νῆσον ἐπέχουσαν δώδεκα σταδίων την περίμετρου, μετά δε την καυλαν τοῦ πάθους ἐθάρρησαν πρώτοι Ῥόδιοι θάλαττοκρατούντες έπιπροσπλεύσαι τω τόπω και Ποσειδώνος 'Ασφαλίου ίερον ίδρύσασθαι κατά την νήσον, έν δε τή С. 58 30 Φοινίκη φησί Ποσειδώνιος γενομένου σεισμού καταποθηναι πόλιν ίδουμένην ύπεο Σιδώνος, και αὐτης δε Σιδώνος σχεδόν τι τὰ δύο μέρη πεσείν, άλλ' οὐκ

άθρόως, ώστε μη πολύν φθόρον άνθρώπων γενέσθαι.
τὸ δ' αὐτὸ πάθος καὶ ἐκὶ τὴν Συρίαν ὅλην διέτεινε,
μετρίως δέ πως. διέβη δὲ καὶ ἐπί τινας νήσους τάς τε
Κυκλάδας καὶ τὴν Εύβοιαν, ώστε τῆς Αρεθούσης (ἔστι
δ' ἐν Χαλκίδι κρήνη) τὰς πηγὰς ἀποτυφλωθῆναι, συ-5
χναῖς δ' ἡμέραις ὕστερον ἀναβλύσαι κατ' ἄλλο στόμιον, μη παύεσθαι δὲ σειομένην τὴν νῆσον κατὰ μέρη
πρὶν ἢ χάσμα γῆς ἀνοιχθὲν ἐν τῷ Δηλάντῳ πεδίφ πηλοῦ διαπύρου ποταμὸν ἐξήμεσε.

Πολλών δὲ συναγωγάς ποιησαμένων τοιαύτας, 10 17 άρκέσει τὰ ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου συνηγμένα οίκείως παρατεθέντα, μνησθείς γαρ των έπων τούτων ,,προυνώ δ' ໃκανου καλλιρρόω, ένθα τε πηγαλ δοιαλ ,, άναζοσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος. ή μεν γάρ θ' ... υδατι λιαρώ, ή δ' έτέρη θέρει προρέει είχυια χαλάζη, "15 ούκ έᾶ θαυμάζειν, εί νῦν ἡ μὲν τοῦ ψυχροῦ ὕδατος μένει πηγή, ή δε του θερμού ούχ όρᾶται. δείν γάρ φησιν αζτιάσθαι την έκλειψιν τοῦ θερμοῦ ῦδατος. μιμνήσκεται δε πρός ταυτα των υπό Δημοκλέους λεγομέμων, σεισμούς τινας μεγάλους τους μέν πάλαι περί 20 Αυδίαν γενομένους και Ίωνίαν μέχρι της Τρωάδος ίστορούντος, ὑφ' ὧν καὶ κῶμαι κατεπόθησαν καὶ Σί– πυλος κατεστράφη κατά την Ταντάλου βασιλείαν.... καὶ έξ έλων λίμναι έγένοντο, την δε Τροίαν έπεκλυσε αύμα. ή δε Φάρος ή κατ' Αίγυπτον ήν ποτε πελαγία, 25 νῦν δὲ τρόπον τινὰ χερρόνησος γέγονεν · ὡς δ' αὕτως και Τύρος και Κλαζομεναί. ήμων δ' επιδημούντων έν Αλεξανδρεία τῷ πρὸς Αἰγύπτω, περί Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄφος μετεωρισθέν τὸ πέλαγος ἐπέκλυσε τὴν γην καὶ νησον ἐποίησε τὸ ὄφος, ὥστε πλωτὴν γενέσθαι 30 την παρά τὸ Κάσιον ὁδὸν την ές Φοινίκην. οὐδὲν οὖν θαυμαστόν οὐδ' εἴ ποτε διαστάς ὁ ἰσθμὸς ἢ ἵζημα λαβῶν ὁ διείργων τό Αἰγύπτιον πέλαγος ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς
δαλάττης ἀποφανεῖ πορθμὸν καὶ σύρρουν ποιήσει τὴν
έκτὸς θάλατταν τῇ ἐντός, καθάπερ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς
Ἡρακλέους στήλας πορθμοῦ συνέβη. εἰρηται δὲ περὶ
τῶν τοιούτων τινὰ καὶ ἐν ἀρχαῖς τῆς πραγματείας, ἃ δεί
συμφέρειν εἰς ἔν καὶ τὴν πίστιν ἰσχυρὰν κατασκευάζειν
τῶν τε τῆς φύσεως ἔργων καὶ τῶν ἄλλως γινομένων
μεταβολῶν.

Τόν τε Πειραιά νησιάζοντα πρότερον κα**ι πέραν** 18 10 รที่ สหรทั้ง หล่นลงอง อบรอง ตุลงโท อัทอนลงอิทีทลเ ชหล- C. 59 ναντίως δ' ή Λευκάς Κορινθίων τον Ισθμόν διακοψάντων νήσος γέγονεν, άκτη πρότερον ούσα κερί ταύτης γάρ φασι λέγειν τὸν Λαέρτην ,,οίος Νήριτον , είλον έυκτίμενον πτολίεθρον, ακτήν ήπείροιο . έν-15 ταῦθα μὲν δὴ διακοπαί χειρότμητοι γεγόνασιν, άλλαγόθι δε προσγώσεις η γεφυρώσεις, καθάπερ έπι της πρός Συρακούσαις νήσου νῦν μεν γέφυρά έστιν ή συνάπτουσα αὐτὴν πρὸς τὴν ἤπειρον, πρότερον δὲ χῶμα, ως φησιν Ίβυκος, λογαίου λίθου, ον καλεί έκλεκτόν. 20 Βουρα δε καί Έλίκη ή μεν ύπο χάσματος ή δ' ύπο κύματος ήφανίσθη. περί Μεθώνην δε την έν τος Κομιονικοῦ κόλπω όρος έπταστάδιον τὸ ΰψος ἀνεβλήθη γενηθέντος ἀναφυσήματος φλογώδους, μεθ' ήμέραν μέν απρόσιτον ύπο του θερμού και της θειώδους όδμης, 25 νύκτως δ' έκλάμπου πόρρω και θερμαίνου ώστε ζείν την θάλατταν έπλ σταθίους πέντε, δολεράν δ' elvai nal ént elnosi stadious, nossymbogons de néτραις απορρώξι πύργων ούα έλαττοσιν. ὑπὸ δε τῆς Konatoos liuvys " te Apvy naterody nal Midera, as 30 ουόμακεν ὁ ποιητής έν τῷ καταλόγο, ,,οί τε πολυστά-"φυλον" Αφνην έχον, οί τε Mideiav." καὶ ὑπὸ τῆς Bi-Grouldog of nat the viv 'Applitedog lippys solkasi na-

τακεκλύσθαι πόλεις τινές Θρακών, οί δε καί Τρηρών, ώς συνοίκων τοις Θραξίν οντων, και ή πρότερον δέ 'Αρτεμίτα λεγομένη μία τῶν Ἐγινάδων νήσων ἤπειρος νένονε καὶ ἄλλας δὲ τῶν περὶ τὸν Αχελῶον νησίδων τὸ αὐτὸ πάθος φασί παθείν έχ τῆς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ 5 προγώσεως του πελάγους, συγγούνται δε και αί λοιπαί, ως Ἡρόδοτός φησι. καὶ Αἰτωλικαὶ δέ τινες ἄκραι είσι νησίζουσαι πρότερον και ή Αστερία ήλλακται, ην Αστερίδα φησίν ὁ ποιητής "έστι δέ τις νησος μέσση ,,άλι πετρήεσσα, 'Αστερίς, ού μεγάλη, λιμένες δ' ένι 10 , ναύλοχοι αὐτῆ ἀμφίδυμοι . " νυνί δὲ οὐδ' ἀγκυφοβόλιον εύφυες έχει. έν τε τῆ Ἰθάκη οὐδέν έστιν ἄντρον τοιούτον ούδε νυμφαΐον, οίον φησιν Όμηρος βέλτιον δε αίτιασθαι μεταβολήν η άγνοιαν η κατάψευσιν C. 60 τῶν τόπων κατὰ τὸ μυθῶθες. τοῦτο μὲν δὴ ἀσαφὲς οੌν 15 [ἐιδ] ἐν κοινος σκοπεῖν.

Ή δε "Αντισσα νήσος ήν πρότερον, ώς Μυρσίλος φησί· τῆς δὲ Λέσβου καλουμένης πρότερον "Ισσης, καὶ την νησον Αντισσαν καλεισθαι συνέβη νου δε της Λέσβου πόλις έστίν. οί δε και την Λέσβον της "Ιδης 20 άπερρωγέναι πεπιστεύκασι, καθάπερ την Προχύτην και την Πιθηκούσσαν του Μισηνού, τας δε Καπρέας τοῦ Αθηναίου, τὴν Σικελίαν δὲ τῆς Ρηγίνης, τὴν Όσσαν δε τοῦ Όλύμπου. γεγόνασι δε και περί ταῦτα τοιαῦται μεταβολαί. καὶ ὁ Λάδων δὲ ὁ ἐν ᾿Αρκαδία ἐπέ- 25 στε ποτέ τὸ δεῦμα. Δοῦρις δὲ τὰς Ῥάγας τὰς κατὰ Μηδίαν ωνομάσθαι φησίν ύπὸ σεισμών φαγείσης τῆς πεφί τας Κασπίους πύλας γης, ώστε ανατραπήναι πόλεις συγνάς και κώμας και ποταμούς ποικίλας μεταβολάς δέξασθαι. Ίων δὲ περὶ τῆς Εὐβοίας φησὶν ἐν Όμφάλη 30 Σατύροις , Εὐβοίδα μὲν γῆν λεπτὸς εὐρίπου κλύδων ,,Βοιωτίας έχώρις , ἀντην έκτεμών προβλήτα πορθμφ. "

Δημήτριος δ' ὁ Καλλατιανὸς τοὺς καθ' ὅλην τὴν 20 Έλλάδα γενομένους ποτέ σεισμούς διηγούμενος των τε Διγάδων νήσων καί του Κηναίου τὰ πολλά καταδῦναί φησι, τά τε θερμά τὰ ἐν Αίδηψῷ καὶ Θερμοπύ-5 λαις έπλ τρείς ήμέρας έπισγεθέντα πάλιν όυῆναι, τὰ δ' έν Αίδηψώ και καθ' έτέρας άναρραγήναι πηγάς. Άρεου δε το πρός θαλάττη τείχος και των οίκιων περί έπτακοσίας συμπεσείν, Έχίνου τε και Φαλάρου και Ήρακλείας τῆς Τραχίνος, τῶν μὲν πολὺ μέρος πεσείν, 10 Φαλάρων δε και έξ εδάφους άνατραπηναι το κτίσμα. παραπλήσια δε συμβήναι και Λαμιεύσι και Λαρισαίοις και Σκάρφειαν δ' έκ θεμελίων άναρριφηναι, καλ καταδύναι σώματα χιλίων καλ έπτακοσίων ούκ έλάττω. Θρονίους δ' ύπερ ημισυ τούτων κυμά τε 15 έξαρθεν τριχή τὸ μεν πρὸς Τάρφην ένεχθήναι και Θρόνιον, τὸ δὲ πρὸς Θερμοπύλας, ἄλλο δὲ εἰς τὸ πεδίον έως του Φωκικού Δαφνούντος, πηγάς τε ποταμων ξηρανθήναι πρός ήμέρας τινάς τον δε Σπεργειον άλλάξαι τὸ δείθρον καὶ ποιῆσαι πλωτὰς τὰς ὁδούς, τὸν 20 δε Βοάγριον κατ' άλλης ένεχθηναι φάραγγος, και 'Αλόπης δε και Κύνου και Όπουντος πολλά καταβλαβήναι μέρη, Οίον δε το ύπερχείμενον φρούριον παν άνατραπηναι. Έλατείας δε του τείχους καταρραγήναι μέρος, περί δε "Αλπωνον θεσμοφορίων δυτων πέντε και είκοσι 25 παρθένους ἀναδραμούσας εἰς πύργον τῶν ἐλλιμενίων κατά θέαν, πεσόντος του πύργου, πεσείν και αὐτάς είς την θάλαυταν. λέγουσι δε καί της Αταλάντης της πρὸς Εὐβοία τὰ μέσα δήγματος γενομένου διάπλουν C. 61 dέξασθαι, μεταξύ καὶ τῶν πεδίων ένια καὶ μέχρι εἰκοσι 30 ઉપલવેલિંગ કેમાંમોગઇ છે જેમલા, મુલો મુદ્રાર્ભાભ મામલે કેમ માઉંગ પ્રકાળpimu šžaipedelouu ūnepnedelu taū teizaus. Προστιθέασι δε και τὰς ἐκ τῶν μεταστάσεων μετα- 21

βολάς έπλ πλέον την άθαυμαστίαν ήμεν πατασκευάζειν έθέλοντες, ην ύμνετ⊿ημόκριτος καὶ οί άλλοι φιλόσοφοι πάντες παράκειται γάρ τῷ ἀθαμβεί καὶ ἀταράχω καὶ άνεκπλήκτω. οίον Ίβήρων μεν των έσπερίων είς τούς ύπλο τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολγίδος τόπους μετωκισμέ- 5 νων (ους ό Αράξης, ως φησιν Απολλόδωρος, ἀπό τῆς Αρμενίας δρίζει , Κύρος δε μαλλον και τα δοη τα Μοσγικά), Αίγυπτίων δ' είς τε Αίθίοπας καλ Κόλχους, Ένετῶν δ' ἐκ Παφλαγονίας ἐπὶ τὸν ᾿Αδρίαν. ἄπερ καὶ ἐπὶ των Έλληνικων έθνων συνέβη, Ίωνων και Δωριέων 10 nal 'Araiov nal Aloléov nal Alviaves of vov Alrolote ομοροι περί τὸ Δώτιον ώκουν και την Όσσαν μετά Περραιβών καὶ αὐτοὶ δὲ Περραιβοὶ μετανάσται τινές. πλήρης δέ έστι των τοιούτων παραδειγμάτων ή νύν ένεστώσα πραγματεία. τινά μεν ούν καl πρόγειρα τοις 15 πολλοίς έστιν· al δε των Καρών και Τρηρών και Τεύκρων μεταναστάσεις καὶ Γαλατών, όμου δε καὶ τών ήγεμόνων οί έπὶ πολύ έπτοπισμοί, Μάθυός τε του Σχυθικού καὶ Τεαρκώ τοῦ Αίθίοπος καὶ Κώβου τοῦ Τοποός και Σεσώστριος και Ψαμμιτίχου των Αίγυ- 20 πτίων και Περσών των από Κύρου μέχρι Ξέρξου ούχ όμοίως έν έτοιμω πασίν είσιν, οί τε Κιμμέριοι, ούς και Τρήρας ουομάζουσιν, ή έκείνων τι έθνος, πολλάκις έπέδραμον τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Πόντου καὶ τὰ συνεχή αύτοις, τοτε μεν έπι Παφλαγόνας τοτε δε παι Φούγας 25 έμβαλόντες, ήνίκα Μίδαν αίμα ταύρου πιόντα φασίν απελθείν είς τὸ χρεών. Αύγδαμις δε τους αύτοῦ ανων μέγοι Αυδίας και Ιωνίας ηλασε και Σάρδεις είλεν, έν Κιλικία δε διεφθάρη, πολλάκις δε και οί Κιμμέριοι και οί Τρήρες εποιήσαντο τὰς τοιαύτας έφόδους τοὺς δε 30 Τοήρας και Κάβον ύπὸ Μάδυος τὸ τελευταίον έξε λυθήναι φασι του τών Σκρθών βασιλέως, ταύτα μέν

είοήσθω πρός απασαν ποινή την περίοδον της γης

ἔχοντα οἰκείαν ίστορίαν.

Έπανιμεν δ' έπὶ τὰ έξῆς ἀφ' ὧν παρέβημεν. τοῦ 22 γαρ Ηροδότου μηδένας ύπερβορείους είναι φήσαντος, 5 μηδε γαρ ύπερνοτίους, γελοίαν φησίν είναι την απόδειξιν παλ όμοίαν ό Έρατοσθένης τῷ σοφίσματι τούτφ, C. 62 εί τις λέγοι μηδένας είναι έπιχαιρεκάκους, μηδε γάρ έπιχαιραγάθους. κατά τύχην τε είναι καί ύπερνοτίους. πατά γοῦν τὴν Αίθιοπίαν μὴ πνεῖν νότον, ἀλλά πατω-10 τέρω. Θαυμαστόν δ' εί καθ' ξκαστον κλίμα πνέοντος άν έμου και πανταχού του άπο μεσημβρίας νότου προσαγορευομένου, έστι τις οίκησις έν ή τοῦτο μη συμβαίνει. το υναντίον γαρ ου μόνον Αίθιοπία έχοι αν τον καθ' ήμας νότον, άλλὰ καὶ ή ἀνωτέρω πᾶσα μέχρι τοῦ 15 ίσημερινού. εί δ' ἄρα, τοῦ Ἡροδότου τοῦτ' ἐγρῆν αίτιασθαι, ὅτι τοὺς ὑπερβορείους τούτους ὑπέλαβε λέγεσθαι, παρ' οίς ό βορέας οὐπνεῖ. και γάρ εί οί ποιηταί μυθικώτερον ουτω φασίν, οι γ' έξηγούμενοι τὸ ύγιλς αν ακούσαιεν, ύπερβορείους τούς βορειοτάτους λέγε-20 σθαι. ὅρος δὲ τῶν μὲν βορείων ὁ πόλος, τῶν δὲ νοτίων ό Ισημερινός και των ανέμων δ' ὁ αὐτός ὅρος.

Έξῆς δὲ λέγει πρὸς τοὺς φανερῶς πεπλασμένα 23 καλ αδύνατα λέγοντας, τὰ μὲν ἐν μύθου σχήματι τὰ δ' ίστορίας, περί ών ούκ ἄξιον μεμνησθαι· ούδ' έκεί-25 νον έχοῆν έν ὑποθέσει τοιαύτη φλυάρους ἐπισκοπείν.

Ή μεν οὖν πρώτη διέξοδος αὐτῷ τῶν ὑπομνημά- 4 των τοιαύτη. έν δε τῆ δευτέρα πειραται διόρθωσίν τινα ποιεϊσθαι τῆς γεωγραφίας καὶ τὰς έαυτοῦ λέγει ὑπολήψεις, πρός ᾶς πάλιν εί έστι τις έπανόρθωσις, πειρατέον 30 προσφέρειν. τὸ μέν οὖν τὰς μαθηματικάς ὑποθέσεις είσάγειν καὶ φυσικάς εὖ λέγεται, καὶ ὅτι εἰ σφαιροειδής STRABO I.

ή γη καθάπες καὶ ὁ κόσμος, πεςιοικείται, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα. εἰ δὲ τηλικαύτη ἡλίκην αὐτὸς εἰςηκεν, οὐχ ὁμολογοῦσιν οἱ ὕστεςον, οὐδ' ἐπαινοῦσι τὴν ἀναμέτρησιν. ὅμως δὲ πρὸς τὴν σημείωσιν τῶν κατὰ τὰς οἰκήσεις ἐκάστας φαινομένων προσχρῆται τοἰς διαστή- 5 μασιν ἐκείνοις Ἱππαρχος ἐπὶ τοῦ διὰ Μεςόης καὶ ᾿Αλεξανδρείας καὶ Βορυσθένους μεσημβρινοῦ, μικρὸν παραλλάττειν φήσας παρὰ τὴν ἀλήθειαν. καὶ περὶ τοῦ σχήματος δ' ἐν τοῖς ἐξῆς διὰ πλειόνων [λέγων] καὶ δεικνύς, ὅτι σφαιροειδὴς καὶ ἡ γῆ σὺν τῆ ὑγρῷ φύσει καὶ 10 ὁ οὐρανός, ἀλλοτριολογείν ἂν δόξειεν · ἀρκεῖ γὰρ τὸ ἐπὶ μικρόν.

2 Εξης δε τὸ πλάτος της οἰκουμένης ἀφορίζων φηδιν ἀπὸ μεν Μερόης ἐπὶ τοῦ δι' αὐτης μεσημβρινοῦ

C. 63 μέχρι 'Αλεξανδρείας είναι μυρίους, ένθένδε είς τον 15 Ελλήσποντον περί όκτακισχιλίους έκατόν, είτ' είς Βορυσθένη πεντακισχιλίους, είτ' έπὶ τον κύκλον τον διὰ Θούλης (ῆν φησι Πυθέας ἀπό μὲν τῆς Βρεττανικῆς Εξ ήμερῶν πλοῦν ἀπέχειν πρὸς ἄρκτον, ἐγγὺς δ' είναι τῆς πεπηγυίας θαλάττης) ἄλλους ὡς μυρίους χιλίους 20 πεντακοσίους. ἐὰν οὖν ἔτι προσθῶμεν ὑπὲρ τὴν Μερόην ἄλλους τρισχιλίους τετρακοσίους, ξνα τὴν τῶν Αίγυπτίων νῆσον ἔχωμεν καὶ τὴν Κινναμωμοφόρον καὶ τὴν Ταπροβάνην, ἔσεσθαι σταδίους τρισμυρίους ὀκτακισχιλίους.

Τὰ μὲν οὖν ἄλλα διαστήματα δεδόσθω αὐτῷ ώμολόγηται γὰρ Ικανῶς τὸ ở ἀπὸ τοῦ Βορυσθένους ἐπὶ τὸν διὰ Θούλης κύκλον τίς ἄν δοίη νοῦν ἔχων; ὅ τε γὰρ Ιστορῶν τὴν Θούλην Πυθέας ἀνὴρ ψευδίστατος ἐξήτασται, καὶ οἱ τὴν Βρεττανικὴν [καὶ] Ἰέρνην ἰδόν-30 τες οὐδὲν περὶ τῆς Θούλης λέγουσιν, ἄλλας νήσους λέγοντες μικρὰς περὶ τὴν Βρεττανικήν · αὐτή τε ἡ Βρεττανική τὸ μῆκος ἰσως πώς ἐστι τῆ Κελτικῆ παρεκτεταμένη, τῶν πεντακισχιλίων σταδίων οὐ μείζων καὶ τοῖς ἄκροις τοῖς ἀντικειμένοις ἀφοριζομένη. ἀντίκειται γὰρ ἀλλήλοις τὰ τε ἑῷα ἄκρὰ τοῖς ἑῷοις καὶ τὰ ἑσπέρια τοῖς ἑ ἐστερίοις, καὶ τὰ γε έῷα ἐγγὺς ἀλλήλων ἐστὶ μέχρις ἐπόψεως, τό τε Κάντιον καὶ αὶ τοῦ Ῥήνου ἐκβολαί. ὁ δὲ πλειόνων ἢ δισμυρίων τὸ μῆκος ἀποφαίνει τῆς νήσου, καὶ τὸ Κάντιον ἡμερῶν τινων πλοῦν ἀπέχειν τῆς Κελτικῆς φησι καὶ τὰ περὶ τοὺς Ἐστιμίους δὲ καὶ τὰ το πέραν τοῦ Ῥήνου τὰ μέχρι Σκυθῶν πάντα κατέψευσται τῶν τόπων. ὅστις οὖν περὶ τῶν γνωριζομένων τόπων τοσαῦτα ἔψευσται, σχολῆ γ' ὰν περὶ τῶν ἀγνοουμένων παρὰ πᾶσιν ἀληθεύειν δύναιτο.

Τον δε διὰ τοῦ Βορυσθένους παράλληλον τον αὐ- 4
15 τον είναι τῷ διὰ τῆς Βρεττανικῆς εἰκάζουσιν Ἱππαρχός
τε καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ τὸν αὐτὸν είναι καὶ τὸν διὰ Βυζαντίου τῷ διὰ Μασσαλίας Ὁν γὰρ λόγον εἰρηκε [Πυθέας]
τοῦ ἐν Μασσαλία γνωμονος πρὸς τὴν σκιάν, τὸν αὐτὸν
καὶ Ἱππαρχος κατὰ τὸν ὁμώνυμον καιρὸν εὑρεῖν ἐν
20 τῷ Βυζαντίῳ φησίν. ἐκ Μασσαλίας δὲ εἰς μέσην τὴν
Βρεττανικὴν οὐ πλέον τῶν πεντακισχιλίων ἐστὶ σταδίων. ἀλλὰ μὴν ἐκ μέσης τῆς Βρεττανικῆς οὐ πλέον
τῶν τετρακισχιλίων προελθών εῦροις ἄν οἰκήσιμον
ἄλλως πως (τοῦτο δ' ἄν εἰη τὸ περὶ τὴν Ἰέρνην), ῶστε
25 τὰ ἐπέκεινα, εἰς ἃ ἐκτοπίζει τὴν Θούλην, οὐκέτ' οἰκήσιμα. τίνι δ' ἄν καὶ στοχασμῷ λέγοι τὸ ἀπὸ τοῦ διὰ
Θούλης ἔως τοῦ διὰ Βορυσθένους μυρίων καὶ χιλίων
πεντακοσίων, οὐχ ὁρῶ.

Διαμαρτών δε τοῦ πλάτους ἠνάγκασται καὶ τοῦ C. 64 · 30 μήκους ἀστοχεῖν. ὅτι μεν γὰρ πλέον ἢ διπλάσιον τὰ γνωριμον μῆκός ἐστι τοῦ γνωρίμου πλάτους, ὁμολογοῦσι καὶ οἱ ὕστερον καὶ τῶν παλαιῶν οἱ χαριέστατοι · 6 *

λέγω δε το άπο των απρων της Ίνδικης έπι τα απρα τῆς Ἰβηρίας, τοῦ ἀπ' Αἰδιόπων ξως τοῦ πατὰ Ἰέρνην κύκλου. δρίσας δε το λεχθεν πλάτος, το από των έσχάτων Αίδιόπων μέχρι τοῦ διὰ Θούλης έπτείνει πλέον η δεί τὸ μήχος, ΐνα ποιήση πλέον η διπλάσιον του λε-5 γθέντος πλάτους. φησί δ' ούν τὸ μεν τῆς Ἰνδικῆς μέγοι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ στενώτατον σταδίων μυρίων έξακισχιλίων (τὸ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀκρωτήρια τείνον τρίσχιλίοις είναι μετζον), τὸ δὲ ἔνθεν ἐπὶ Κασπίους πύλας μυρίων τετρακισγιλίων, είτ' έπι τον Εύφράτην μυ-10 ρίων, έπι δε τον Νείλον από τοῦ Εύφρατου πεντακιστιλίων, άλλους δε χιλίους και τριακοσίους μέχρι Κανωβικοῦ στόματος, είτα μέχρι τῆς Καρχηδόνος μυρίους τρισχιλίους πευτακοσίους, είτα μέχρι στηλών οκτακισγιλίους τοὐλάχιστου. ὑπεραίρειν δὴ τῶν έπτὰ μυριά-15 δων όπτακοσίους. δείν δὲ ἔτι προσθείναι τὸ ἐκτὸς Ἡρακλείων στηλών κύρτωμα της Εύρώπης, άντικείμενον μέν τοις Ίβησοι προπεπτωκός δε πρός την έσπέραν, ούκ έλαττον σταδίων τρισγιλίων, καὶ τὰ ἀκρωτήρια τά τε άλλα και το των Άστιμίων, δ καλείται Κάβαιον, και 20 τας κατα τούτο νήσους, ών την έσχατην Ούξισαμην φησί Πυθέας ἀπέχειν ἡμερούν τριούν πλούν. ταύτα δ' είπων τὰ τελευταῖα οὐδὲν πρὸς τὸ μῆκος συντείνοντα προσέθημε τὰ περί τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τῶν Βστιμίων και τῆς Ούξισάμης και ών φησι νήσων 25 ταῦτα γὰο πάντα προσάρκτιά έστι καί Κελτικά, οὐκ Ίβηρικά, μαλλον δε Πυθέου πλάσματα. προστίθησί τε τοίς είρημένοις του μήκους διαστήμασιν άλλους σταδίους δισχιλίους μέν πρός τῆ δύσει, δισχιλίους δέ πρός τη άνατολή, ΐνα σώση το πλέον ή διπλάσιον το 30 μήχος του πλάτους είναι.

Παραμυθούμενος δ' έπὶ πλέον, ὅτι κατὰ φύσιν

έστι τὸ ἀπὸ ἀνατολης έπι δύσιν διάστημα μείζον λένεων. κατὰ φύσιν φησίν είναι ἀπὸ τῆς ἔω πρὸς τὴν . έσπέραν μαμροτέραν είναι την οίκουμένην, καθάπερ 5 συνάπτειν, συμβάλλουσαν αὐτὴν έαυτῆ, ώστ' εί μὴ τὸ μέγεθος τοῦ Ατλαντικοῦ πελάγους έκώλυε, καν πλείν ήμᾶς ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Ἰνδικὴν διὰ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου, τὸ λοιπὸν μέρος παρὰ τὸ λεχθέν διά- С. 65 στημα ύπερ το τρίτον μέρος ον του όλου κύκλου. 10 είπες ὁ δι' 'Αθηνών έλάττων έστλν είκοσι μυριάδων. οπου πεποιήμεθα τον είρημένον σταδιασμόν από της Ίν δεκής είς την Ίβηρίαν. οὐδε ταῦτα οὖν εὖ λέγει · οὖτος γάρ ὁ λόγος περί μέν της εὐκράτου καί καθ' ήμᾶς ζώνης λέγοιτ' αν κατά τοὺς μαθηματικούς, ής μέρος ή 15 οίκουμένη έστί , περί δὲ τῆς οίκουμένης καλουμέν γαο οίκουμένην ην οίκουμεν καί γνωρίζομεν ενδέχεται δε έν τη αὐτη εὐχράτω ζώνη καὶ δύο οἰκουμένας είναι η και πλείους, και μάλιστα έγγυς του δι' 'Αθηνών χύκλου τοῦ διὰ τοῦ Ατλαντικοῦ πελάγους γρα-20 φομένου. πάλιν δε έπιμένων τῆ περί τοῦ σφαιροειδή την γην είναι ἀποδείξει της αὐτης έπιτιμήσεως ἂν τυγχάνοι. ώς δ' αύτως και πρός τον Όμηρον ού παύεται περί τῶν αὐτῶν διαφερόμενος.

Έξης δε περί τῶν ἡπείρων εἰπών γεγονέναι πολύν 7
25 λόγον, καὶ τοὺς μὲν τοὶς ποταμοῖς διαιρείν αὐτὰς τῷ
τε Νείλφ καὶ τῷ Τανάιδι νήσους ἀποφαίνοντας, τοὺς
δὲ τοῖς ἰσθμοῖς τῷ τε μεταξὺ τῆς Κασπίας καὶ τῆς
Ποντικῆς θαλάσσης καὶ τῷ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ
τοῦ Ἐκρήγματος, τούτους δὲ χερρονήσους αὐτὰς λέ30 γειν, οὐχ ὁρᾶν φησι πῶς ἄν εἰς πράγματα καταστρέφρι ἡ ξήτησὶς αὕτη, ἀλλὰ μόνον ἔριν διαιτώντων κατὰ Δημόκριτον είναι. μὴ ὅντων γὰρ ἀκριβῶν

ὕρων, καθάπερ Κολυττοῦ καὶ Μελίτης, οἶον στηλῶν ἢ περιβόλων, τοῦτο μεν έχειν φάναι ήμᾶς ὅτι τουτὶ μέν έστι Κολυττός τουτί δε Μελίτη, τούς δρους δε μή έχειν είπειν. διὸ καὶ συμβαίνειν κρίσεις πολλάκις περὶ γωρίων τινών , καθάπερ Αργείοις μὲν καὶ Λακεδαιμο- 5 νίοις περί Θυρέας, 'Αθηναίοις δε καί Βοιωτοίς περί Ωοωποῦ. ἄλλως τε τοὺς Ελληνας τὰς τρεῖς ἡπείρους ονομάσαι ούκ είς την οίκουμένην αποβλέψαντας, άλλ' είς τε την σφετέραν και την άπαντικού την Καρικήν, έφ' ή νῦν Ίωνες και οι έξης. χρόνω δε έπι πλέον 10 προτόντας άει και πλειόνων γνωριζομένων χωρών είς τούτο καταστρέψαι την διαίρεσιν. πότερον ούν οί πρώτοι διορίσαντες τὰς τρεῖς, ῖνα ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἄρξωμαι διαιτών την έριν, μη κατά ⊿ημόκριτον άλλὰ κατ' αὐτόν, ούτοι ήσαν οί πρώτοι τὴν σφετέραν ἀπὸ 15 της αυτικειμένης της των Καρων διορίσαι ζητούντες: η ούτοι μεν την Ελλάδα έπενόουν μόνην και την Καρίαν καὶ ὀλίγην τὴν συνεχῆ, οὖτε δ' Εὐρώπην οὖτε C. 66' Ασίαν ώσαύτως ούτε Λιβύην, of δε λοιποί επιόντες οση ήν Ικανή ὑπογράψαι την της οἰκουμένης ἐπίνοιαν, 20 οὖτοί είσιν οί είς τρία διαιροῦντες; πῶς οὖν οὐ τῆς οίκουμένης έποιοῦντο διαίφεσιν; τίς δὲ τρία μέρη λέγων καλ καλών ήπειρον εκαστον τών μερών ού προσεπινοεί τὸ όλον, οὖ τὸν μερισμὸν ποιείται; εἰ δ' ἐπινοοί μέν μη την οίκουμένην, μέρους δέ τινος αὐτῆς 25 τον μερισμόν ποιοίτο, τίνος αν τις μέρους της οίχουμένης μέρος είπε την 'Ασίαν η την Εύρώπην η όλως ήπειρον; ταῦτα γὰς εξοηται παχυμερῶς.

Ετι δε παχυμερέστερον το φήσαντα μή όρᾶν είς
τί πραγματικόν καταστρέφει το τους όρους ζητεϊν, πα- 30
ραθείναι τον Κολυττον και την Μελίτην, είτ' είς κάναντία περιτρέπεσθαι. εί γὰρ οί περί Θυρεῶν καὶ

'Ωρωποῦ πόλεμοι διὰ τὰς τῶν δρων ἀγνοίας ἀπέβησαν, είς πραγματικόν τι καταστρέφον τὸ διαγωρίζειν τὰς χώρας η τοῦτο λέγει, ώς ἐπὶ μὲν τῶν χωρίων καὶ νὴ Δία των καθ' εκαστα έθνων πραγματικόν τό διορίζειν 5 ακριβώς, έπλ δε των ήπείρων περιττόν; καίτοι οὐδε ένταῦθα ήττον οὐδέν γένοιτο γὰρ αν καὶ ἐπὶ τούτων ήγεμόσι μεγάλοις άμφισβήτησις, τῷ μὲν ἔχοντι τὴν Ασίαν, τῷ δὲ τὴν Λιβύην, ὁποτέρου δή ἐστιν ἡ Αἴγυπτος, δηλουότι ή κάτω λεγομένη της Αίγύπτου χώρα. 10 καν έάση δέ τις τοῦτο διὰ τὸ σπάνιον, ἄλλως φατέον διαιρείσθαι τὰς ἡπείρους κατὰ μέγαν διορισμόν καί πρός την οίκουμένην όλην αναφερόμενον καθ' δν ούδε τούτου φροντιστέου, εί οί τοις ποταμοίς διορίσαντες ἀπολείπουσί τινα χωρία ἀδιόριστα, τῶν ποτα-15 μῶν μὴ μέχοι τοῦ ώκεανοῦ διηκόντων μηδὲ νήσους ώς άληθῶς ἀπολειπόντων τὰς ἠπείρους.

Έπλ τέλει δε του υπομνήματος ούκ έπαινέσας 9 τούς δίχα διαιρούντας απαν τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος είς τε Έλληνας καὶ βαρβάρους, καὶ τοὺς 'Αλεξάν-20 δρω παραινούντας τοις μεν Ελλησιν ώς φίλοις χρήσθαι τοίς δε βαρβάροις ώς πολεμίοις, βέλτιον είναί φησιν άρετη και κακία διαιρείν ταῦτα, πολλούς γὰρ και των Ελλήνων είναι κακούς και των βαρβάρων άστείους, καθάπερ Ίνδούς και Άριανούς, έτι δε Ρω-25 μαίους και Καρχηδονίους ούτω δαυμαστώς πολιτευομένους. διόπεο τον Άλεξανδρον άμελήσαντα των παοαινούντων, δσους ολόν τ' ήν αποδέχεσθαι των εύδοκίμων ανδρών και εύεργετείν· ώσπερ δι' άλλο τι τών C. 67 ούτω διελόντων τους μεν έν ψόγω τους δ' έν έπαίνω 30 τιθεμένων, ἢ διότι τοῖς μὲν ἐπικρατεῖ τὸ νόμιμον καὶ τὸ παιδείας καὶ λόγων οίκεῖου, τοῖς δὲ τάναντία. καὶ ό 'Αλέξανδρος οὖν οὐκ ἀμελήσας τῶν παραινούντων,

θάλατταν.

άλλ' ἀποδεξάμενος την γνώμην τὰ ἀπόλουθα, οὐ τὰ ἐναντία ἐποίει, πρὸς την διάνοιαν σποπῶν την τῶν ἐπεσταλκότων.

- B. -

Έν δε τῷ τρίτφ τῷν γεωγραφικῶν καθιστάμενος τὸν τῆς οἰκουμένης πίνακα γραμμῆ τινι διαιρεί δίχα άπὸ δύσεως έπ' άνατολήν παραλλήλω τη Ισημερινή 10 γραμμή, πέρατα δ' αὐτής τίθησι πρός δύσει μὲν τὰς Ήρακλείους στήλας, ἐπ' ἀνατολῆ δὲ τὰ ἄκρα καὶ ἔσχατα όρη των άφοριζόντων όρων την προς άρκτον της Ίνδικής πλευράν. γράφει δε την γραμμην από στηλών διά τε τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ καὶ τῶν μεσημβρινῶν 15 απρων της τε Πελοποννήσου και της Αττικής μέχρι τῆς Ροδίας και τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου. μέχρι μεν δη δεῦοο διὰ τῆς θαλάττης φησίν είναι τὴν λεχθείσαν γραμμήν καί των παρακειμένων ήπείρων (και γάρ αὐτήν όλην την καθ' ήμας θάλατταν οΰτως έπλ μημος τετά- 20 C. 68 σθαι μέχρι τῆς Κιλιαίας), εἶτα ἐπ' εὐθείας πως ἐαβάλ-4 εσθαι παρ' όλην την όρεινην του Ταύρου μέχρι της Ίνδικής · τὸν γὰρ Ταῦρον ἐπ' εὐθείας τῷ ἀπὸ στηλῶν θαλάττη τεταμένου δίχα την Ασίαν διαιρείν όλην έπὶ μήκος, το μέν αὐτής μέρος βόρειον ποιούντα το δε 25 νότιον, ώσθ' όμοίως καὶ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δι' 'Αθηνών ίδοῦσθαι παραλλήλου καὶ τὴν ἀπὸ στηλών μέχρι δεῦρο

Ταῦτα δ' εἰπῶν οἴεται δεῖν διορθῶσαι τὸν ἀρχαξον γεωγραφικὸν πίνακα · πολὰ γὰρ ἐπὶ τὰς ἄρκτους 30 παραλλάττειν τὰ ἑωθινὰ μέρη τῶν ὀρῶν κατ' αὐτόν, συνεπισπάσθαι δὲ καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἀρκτικωτέραν ἢ

δεί νινομένην. πίστιν δε τούτου φέρει μίαν μεν ταύτην. ότι τὰ τῆς Ἰνδικῆς ἄκρα τὰ μεσημβρινώτατα όμολογούσι πολλοί τοξς κατά Μερόην άνταίρειν τόποις. ἀπό τε τῶν ἀέρων καὶ τῶν οὐρανίων τεκμαιρόμενοι. 5 έντεῦθεν δ' έπλ τὰ βορειότατα τῆς Ἰνδικῆς τὰ πρὸς τοις Καυκασίοις όρεσι Πατροκλής, δ μάλιστα πιστεύεσθαι δίκαιος διά τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ἰδιώτης είναι των γεωγραφικών, φησί σταδίους μυρίους καί πεντακιστιλίους · άλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸν 10 δι' Αθηνών παράλληλον τοσούτον πώς έστιν ώστε της Ίνδικης τὰ προσάρκτια μέρη συνάπτοντα τοίς Καυκασίοις όρεσιν είς τοῦτον τελευτάν τὸν χύκλον. άλλην δε πίστιν φέρει τοιαύτην, δτι τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσ- 3 σικού κόλπου διάστημα έπλ την θάλατταν την Πον-15 τικήν τρισχιλίων πώς έστι σταδίων πρός άρκτον ίόντι καὶ τοὺς περί Αμισον ἢ Σινώπην τόπους, ὅσον καὶ τὸ πλάτος των όρων λέγεται : έπ δὲ Αμισού προς τὴν ἰσημερινήν άνατολήν φερομένω πρώτον μεν ή Κολχίς έστω, έπειτα ή έπλ την Τοχανίαν θάλατταν υπέρθεσις 20 καλ ή έφεξης ή έπλ Βάκτρα καλ τούς έπέκεινα Σκύθας όδος δεξιά έχοντι τὰ ὄρη· αυτη δ' ή γραμμή διά 'Αμισοῦ πρὸς δύσιν ἐκβαλλομένη διὰ τῆς Προποντίδος έστὶ καὶ τοῦ Ελλησπόντου. ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τὸν Ελλήσποντον οὐ πλείους είσλ τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχι-25 λίων σταδίων, ασοι καὶ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ πλευροῦ της Ίνδικης πρός τὰ περί τους Βακτρίους μέρη, προστεθέντων τρισχιλίων τοις μυρίοις καλ πεντακισχιλίοις, ών οί μεν του πλάτους ήσαν των όρων οί δε rne Ivdinne.

Πρὸς δὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ «Ιππαρχος ἀντι- 4
 λέγει διαβάλλων τὰς πίστεις · οὐδὲ γὰρ Πατροκλέα πι Φτὸν εἰναι, δυείν ἀντιμαρτυρούντων αὐτῷ Δηιμάχου

C. 69 τε καί Μεγασθένους, οδ καθ' οὖς μὲν τόπους δισμυρίων εἶναι σταδίων τὸ διάστημά φασι τὸ ἀκὸ τῆς κατὰ
μεσημβρίαν θαλάττης, καθ' οὖς δὲ καὶ τρισμυρίων·
τούτους τε δὴ τοιαῦτα λέγειν καὶ τοὺς ἀρχαίους πίνακας τούτοις ὁμολογεῖν. ἀπίθανον δή που νομίζει τὸ 5
μόνφ δεῖν πιστεύειν Πατροκλεῖ, παρέντας τοὺς τοσοῦτον ἀντιμαρτυροῦντας αὐτῷ, καὶ διορθοῦσθαι καρ'
αὐτὸ τοῦτο τοὺς ἀρχαίους πίνακας, ἀλλὰ μὴ ἐᾶν οῦτως, ἕως ἄν τι πιστότερον περὶ αὐτῶν γνῶμεν.

Οίμαι δή πολκάς έχειν εύθύνας τοῦτον τὸν λό-10 γον. πρώτον μέν ότι πολλαίς μαρτυρίαις έπείνου χρησαμένου μια φησι τη Πατροκλέους αὐτὸν χρησθαι. τίνες οὖν ήσαν οἱ φάσκοντες τὰ μεσημβρινὰ ἄκρα τῆς Ίνδικής ἀνταίρειν τοις κατὰ Μερόην; τίνες δ' οί τὸ άπὸ Μερόης διάστημα μέχρι τοῦ δι' 'Αθηνών παραλ-15 λήλου [τοσοῦτον] λέγοντες; τίνες δὲ πάλιν οί τὸ τῶν όρων πλάτος τοσούτον, η οί τὸ ἀπὸ της Κιλικίας έπλ την 'Αμιρον το αυτό τούτω λέγοντες; τίνες δε οί [το] ἀπὸ 'Αμισοῦ διὰ Κόλχων καὶ τῆς Τοκανίας μέχοι Βακτρίων και τών έπέπεινα είς την έώαν δάλατταν κα-20 θηκόντων έπ' εύθείας τε είναι λέγοντες καὶ έπ' ίσημερινάς άνατολάς και παρά τὰ όρη ἐν δεξιᾶ ἔγοντι αὐτά; η πάλιν τὸ ἐπὶ τὴν δύσιν ἐπ' εὐθείας ταύτη τῆ γραμμῆ. διότι έπι την Προποντίδα έστι και τον Ελλήσποντον: ταῦτα γὰρ ὁ Ἐρατοσθένης λαμβάνει πάντα ὡς καὶ 25 έχμαρτυρούμενα ύπὸ τῶν ἐν τοῖς τόποις γενομένων, έντετυχηκώς ύπομνήμασι πολλοίς, ών εύπόρει βιβλιοθήκην έχων τηλικαύτην ήλίκην αὐτὸς Ίππαρχός φησι.

Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ τοῦ Πατροκλέους πίστις ἐκ πολλῶν μαρτυριῶν σύγκειται, τῶν βασιλέων τῶν πεπιστευ-30 κότων αὐτῷ τηλικαύτην ἀρχήν, τῶν ἐπακολουθησάν-των αὐτῷ, τῶν ἀντιδοξούντων, ὧν αὐτὸς ὁ Ἱππαρχος

κατονομάζει · οί γὰο κατ' ἐκείνων ἔλεγχοι πίστεις τῶν ὑπὸ τοὑτου λεγομένων εἰσίν. οὐθὲ τοῦτο δὲ ἀπίθανον τοῦ Πατροκλέους, ὅτι φησὶ τοὺς ᾿Αλεξάνθρῷ συστρατεύσαντας ἐπιδρομάθην Ιστορῆσαι ἔκαστα, αὐτὸν δὲ 5 ᾿Αλέξανθρον ἀκριβῶσαι, ἀναγραψάντων τὴν ὅλην χώρουν τῶν ἐμπειροτάτων αὐτῷ τὴν δ' ἀναγφαφὴν αὐτῷ δοθῆναί φησιν ὕστερον ὑπὸ Ἐενοκλέους τοῦ γαζοφύλακος.

Έτι φησίν ὁ Ίππαρχος ἐν τῷ δευτέρῷ ὑπομνήματι 7
10 αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ
τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρόν,
τοῦ μὲν Μεγασθένους λέγοντος σταδίων μυρίων ἔξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένου
15 ἀπὸ γάρ τινος ἀναγραφῆς σταθμών ὁρμηθέντα τοἰς
μὲν ἀπιστείν διὰ τὴν διαφωνίαν, ἐκείνη δὲ προσέχειν. εἰ
οὖν διὰ τὴν διαφωνίαν ἐνταῦθα ἄπιστος ὁ Πατροκλῆς, C. 70
καίτοι παρὰ χιλίους σταδίους τῆς διαφορᾶς οὕσης,
πόσφ χρὴ μᾶλλον ἀπιστείν ἐν οἰς παρὰ ὀκτακισχιλίους
20 ἡ διαφορά ἐστι, πρὸς δύο καὶ ταῦτα ἄνδρας συμφωνοῦντας ἀλλήλοις, τῶν μὲν λεγόντων τὸ τῆς Ἰνδικῆς
πλάτος δισμυρίων σταδίων, τοῦ δὲ μυρίων καὶ δισχιλίων;

Έρουμεν δ' ότι οὐ ψιλὴν τὴν διαφωνίαν ἦτιά- 8 Ερούμεν δ' ότι οὐ ψιλὴν τὴν διαφωνίαν ἤτιά- 8 Ερούμεν τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶυ. οὐ θαυμα- στὸν δὲ εἰπιστοῦ γίνεται τι πιστότερον, καὶ εἰ τῷ αὐτῷ ἐν ἐτέροις μὲν πιστεύομεν ἐν ἐτέροις δ' ἀπιστοῦ- μεν, ὅταν παρά τινος τεθῆ τι βεβαιότερον. γελοϊόν τε 30 τὸ τὴν παρὰ πολὺ διαφωνίαν ἀπιστοτέρους ποιεῖν νο- μίσαι τοὺς διαφωνοῦντας: τοὐναντίον γὰρ ἐν τῷ παρὰ μικρὸν συμβαίνειν τοῦτο μᾶλλον ἔοικε. παρὰ μικρὸν γὰρ ἡ πλάνη συμβαίνει μᾶλλον οὐ τοῖς τυχοῦσι μόνου, ἀλλὰ καὶ τοῖς πλέον τι τῶν ἐτέρων φρονοῦσιν · ἐν δὲ τοῖς παρὰ πολὺ ὁ μὲν τυχών ἁμάρτοι ἄν, ὁ δ' ἐπιστημονικώ τερος ἦττον ἄν τοῦτο πάθοι · διὸ καὶ πιστεύεται θᾶττον.

Άπαντες μεν τοίνυν οί περί τῆς Ἰνδικῆς γράψαν- 5 τες ώς έπλ τὸ πολύ ψευδολόγοι γεγόνασι, καθ' ύπερ-Βολην δε Δηίματος, τὰ δε δεύτερα λέγει Μεγασθένης, Ονησίκοιτος δε και Νέαρχος και άλλοι τοιούτοι παραψελλίζοντες ήδη. καὶ ἡμῖν δ' ὑπῆρξεν ἐπὶ πλέον κατιδείν ταῦτα ὑπομνηματιζομένοις τὰς Αλεξάνδρου πρά-10 ξεις· διαφερόντως δ' απιστείν άξιον Δηιμάχω τε καλ Μεγασθένει. ούτοι γάρ είσιν οί τους ένωτοκοίτας καλ τους άστόμους και άρρινας Ιστορούντες μονοφθάλμους τε και μακροσκελείς και όπισθοδακτύλους άνε-. καίνισαν δὲ καὶ τὴν Όμηρικὴν τῶν Πυγμαίων γερανο- 15 μαγίαν, τρισπιθάμους είπόντες, ούτοι δε καί τους γρυσωρύχους μύρμηκας καὶ Πᾶνας σφηνοκεφάλους όφεις τε και βούς και έλάφους σύν κέρασι καταπίνοντας. περί ων έτερος του έτερου έλέγχει, όπερ καί Έρατοσθένης φησίν. ἐπέμφθησαν μέν γὰρ είς τὰ Παλίμ-20 βοθρα, ό μεν Μεγασθένης πρός Σανδρόκοττον ό δε Δηίμαχος πρός 'Αλλιτροχάδην τον έκεινου υίον κατά πρεσβείαν ύπομνήματα δὲ τῆς ἀποδημίας κατέλιπον τοιαύτα, ύφ' ής δή ποτε αίτίας προαχθέντες. Πατροκλης δε ηκιστα τοιούτος· και οι άλλοι δε μάρτυρες ούκ 25 απίθανοι, οίς κέχρηται ὁ Ἐρατοσθένης.

10 εί γὰρ ὁ διᾶ Ῥόδου καὶ Βυζαντίου μεσημβρινὸς ὀρθῶς εἰληπται, καὶ ὁ διὰ τῆς Κιλικίας καὶ ᾿Αμίσοῦ ὀρθῶς ἄν εἰη εἰλημμένος φαίνεται γὰρ τὸ παράλληλον C.71 ἐκ πολλῶν, ὅταν μηδετέρως ἡ σύμπτωσις ἀπελέγγηται. 30

11 Ο τε έξ 'Αμισού πλούς έπὶ τὴν Κολχίδα ὅτι ἐστὶν
έπὶ ἰσημερινὴν ἀνατολήν, καὶ τοις ἀνέμοις έλέγχεται

nal woars nal naonots nal rate avarolate adrate. we δ' αυτως και ή έπι την Κασπίαν υπέρβασις και ή έφεξής όδὸς μέχοι Βάκτρων. πολλαγού γὰρ ή ἐνάργεια και τὸ ἐκ πάντων συμφωνούμενον ὀργάνου πιστότε-5 οόν έστιν, έπεί και αὐτός ὁ Ίππαρχος τὴν ἀπὸ στηλῶν μέγοι της Κιλιπίας γραμμήν, δτι έστλν έπ' εύθείας καλ δτι έπλ ζσημερινήν άνατολήν, ού πᾶσαν όργανικώς καλ γεωμετρικώς έλαβεν, άλλ' όλην την άπο στηλών μέγρι πορθμού τοίς πλέουσιν έπίστευσεν, ώστ' οὐδ' έπείνο 10 εὐλέγει τό ,,ἐπειδή οὐπ ἔχομεν λέγειν οὕθ' ἡμέρας με-,γίστης πρός την βραχυτάτην λόγον ούτε γνώμονος ,,πρός σκιάν έπι τη παρωρεία τη άπό Κιλικίας μέχρι , Ινδών, οὐδ' εί ἐπὶ παραλλήλου γραμμῆς ἐστιν ἡ λό-, ξωσις έχομεν είπειν, άλλ' έᾶν άδιόρθωτον, λοξήν φυ-15 ,,λάξαντες, ώς οί άρχαζοι πίνακες παρέχουσι. πρώτον μεν γάο το μη έχειν είπειν ταύτον έστι τῷ ἐπέχειν, ὁ δ' έπέχων ούδετέρωσε βέπει, έᾶν δε κελεύων, ώς οί άρχαζοι, έπεζσε βέπει. μαλλον δ' αν τακόλουθον έφύλαττεν, εί συνεβούλευε μηδε γεωγραφείν όλως ούδε 20 γὰο τῶν ἄλλων ὀρῶν τὰς θέσεις, οἶον Αλπεων καὶ τῶν Πυρηναίων και των Θρακίων και Ίλλυρικών και Γερμανικών, οθτως έχομεν είπεζν, τίς δ' αν ήγήσαιτο πιστοτέρους τῶν ὑστέρων τοὺς παλαιοὺς τοσαῦτα πλημμελήσαντας περί την πιναχογραφίαν, όσα εὐ διαβέ-25 βληκεν Έρατοσθένης, ών ούθεν δάντείρηκεν Ίππαργος;

Καὶ τὰ ἔξῆς δὲ πλήρη μεγάλων ἀποριῶν ἐστιν. 12 ὅρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίη τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς τὰ μεσημβρινὰ ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην,
μηθὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ κατὰ
30 τὸ Βυζάντιον, ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίους σταδίους καὶ ἀκτακισχιλίους, ποιοίη δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν ὀρῶν, ὅσα ἂν συμβαίη ἄτοπα.

τὸ πρώτον μέν γὰρ εἴπερ ὁ αὐτός ἐστι παράλληλος ὁ διὰ Βυζαντίου τῷ διὰ Μασσαλίας, καθάπερ εἴρηκεν Ἦπαρχος πιστεύσας. Πυθέα, ὁ δ' αὐτὸς καὶ μεσημβρινός ἐστιν ὁ διὰ Βυζαντίου τῷ διὰ Βορυσθένους, ὅπερ καὶ αὐτὸ δοκιμάζει ὁ Ἱππαρχος, δοκιμάζει δὲ καὶ τὸ 5 ἀπὸ Βυζαντίου διάστημα ἐπὶ τὸν Βορυσθένη σταδίους εἰναι τρισχιλίους ἐπτακοσίους, τοσοῦτοι ἄν εἰεν καὶ οἱ C. 72 ἀπὸ Μασσαλίας ἐπὶ τὸν διὰ Βορυσθένους παράλληλον, ὅς γε διὰ τῆς Κελτικῆς παρωκεανίτιδος ἄν εἰη ποσούτους γάρ πως διελθόντες συνάπτουσι τῷ ἀκεανῷ.

Πάλιν δ' έπει την Κινναμωμοφόρον έσχάτην 13 ζομεν οίκουμένην πρός μεσημβρίαν, και καθ' "Ιππαρχον αὐτὸν ὁ δι' αὐτῆς παράλληλος ἀρχὴ τῆς εὐκράτου και της οίκουμένης έστι, και διέχει τοῦ ίσημερινοῦ περί οκτακισχιλίους και οκτακοσίους σταδίους έπει 15 ούν φησίν ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ τὸν διὰ Βορυσθένους διέχειν τρισμυρίους καὶ τετρακισχιλίους σταδίους, εἰεν αν λοιποί οι από του όρίζοντος την διακεκαυμένην και την εύκρατον είς τον διά Βορυσθένους και της Κελτικής παρωκεανίτιδος στάδιοι δισμύριοι πεντακισ- 20 γίλιοι διακόσιοι ο δέ γε ἀπὸ τῆς Κελτικῆς προς ἄρ**πτον πλούς έσχατος λέγεται παρά τοῖς νύν ὁ ἐπὶ τὴν** Ἰέονην, ἐπέκεινα μὲν οὖσαν τῆς Βοεττανικῆς, ἀθλίως δε δια ψύγος οίκουμένην, ώστε τα έπέκεινα νομίζειν άσίκητα. οὐ πλέον δὲ τῆς Κελτικῆς τὴν Ἰέρνην διέχειν 25 φασί τῶν πεντακισχιλίων, ώστε περί τρισμυρίους είεν αν η μικοφ πλείους οί πάντες οί τὸ πλάτος της οίκουμένης ἀφορίζοντες.

14 Φέρε δὴ ἐπὶ τὴν ἀνταίρουσαν τῆ Κινναμωμοφόρω καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου πρὸς ἔω κειμένην 30 ὑποβῶμεν. αῦτη δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὴν Ταπροβάνην ἡ δὲ Ταπροβάνη πεπίστευται σφόδρα ὅτι τῆς Ἰνδικῆς

πρόπειται πελαγία μεγάλη νήσος πρός νότον, μηκύνεται δε έπι την Αίθιοπίαν πλέον η πευτακισγιλίους σταδίους, ως φασιν, έξ ής και έλέφαντα κομίζεσθαι πολύν είς τὰ τῶν Ινδῶν ἐμπόρια καὶ γελώνεια καὶ ἄλ-5 λου φόρτου, ταύτη δη τῆ υήσφ πλάτος προστεθέυ τὸ άνάλογου τῷ μήπει καὶ δίαρμα τὸ ἐπ' αὐτὴν ἐκ τῆς Ίνδικής των μὸν τριστιλίων σταδίων οὐκ αν έλαττον ποιήσειε διάστημα, δσον ήν τὸ ἀπὸ τοῦ δρου τῆς οἰκουμένης είς Μερόην, είπερ μέλλει τὰ ἄκρα τῆς Ίνδι-10 κης ανταίρειν τη-Μερόη πιθανώτερον δ' έστι και πλείους τῶν τρισγιλίων τιθέναι. εί δη τοῦτο προσθείη τις τοις τρισμυρίοις, οίς φησιν ό Δηίμαγος μέγρι τῆς είς Βακτρίους και Σουδιανούς ύπερθέσεως, έκπέσοι αν πάντα ταύτα τὰ έθνη τῆς οἰκουμένης καὶ τῆς εὐ-15 κράτου. τίς ἂν οὖν θαρρήσειε ταῦτα λέγειν, ἀκούων και του πάλαι και του νύν την εύκρασιαν και την εύκαρπίαν λεγόντων πρώτον μέν την τών προσβόρρων Ίνδων, έπειτα δε και την έν τη Τοκανία και τη Αρία καί έφεξης τη τε Μαργιανή καί τη Βακτριανή; απασαι 20 γαρ αύται προσεχείς μέν είσι τη βορείφ πλευρά του Ταύρου, καὶ ή γε Βακτριανή καὶ πλησιάζει τῆ εἰς Ίν- С. 73 δούς ύπερθέσει, τοσαύτη δ' εὐδαιμονία πέχρηνται ώστε πάμπολύ τι ἀπέχειν της ἀοικήτου. ἐν μέν γε τῆ Τρκανία την ἄμπελον μετρητην οίνου φέρειν φασί, 25 την δε συκήν μεδίμνους έξήκοντα, τον δε σίτον έκ τοῦ έκπεσόντος καρπού της καλάμης κάλιν φύεσθαι, έν δε τοις δένδρεσι σμηνουργείσθαι και των φύλλων ἀπορρείν μέλι, ὅπερ γίνεσθαι μὲν καὶ τῆς Μηδίας ἐν τη Ματιανή και της 'Αρμενίας έν τη Σακασηνή και τη 30'Αραξηνή · άλλ' ένταῦθα μέν οὐκ ἐπ' ἴσης θαυμαστόν, είπες είσι νοτιώτεραι τῆς Τοπανίας παι εὐπρασία διαφέρουσαι της άλλης χώρας έκει δε μαλλον. έν δε τη

Μαργιανή τον πυθμένα φασίν εύρισμεσθαι τής άμπέλου πολλάκις δυέξυ άνδρων όργυιας περιληπεόν, τον
δε βότρυν δίπηχυν. παραπλησίαν δε λέγουσι και τήν
'Αρίαν, εύοινία δε παι ύπερβάλλειν, έν ή γε και είς
τριγένειαν παραμένειν έν άπιττώτοις άγγεσι τον οι-5
νον πάμφορον δ' είναι και την Βακτριανήν πλην
έλαιου, πλησίου τή 'Αρία παρακειμένην.

Εί δε και ψυχρά μέρη τών τόπων τούτων έστίν, 15 όσα ύψηλα και όρεινά, οὐδεν δεί θαυμάζειν και γάρ έν τοζς μεσημβρινοζς κλίμασι τὰ ὄρη ψυχρά έστι, καὶ 10 καθόλου τὰ μετέωρα ἐδάφη, κᾶν κεδία ή. τῆς γοῦν Καππαδοκίας τὰ πρὸς τῷ Εὐξείνφ πολύ βορειότερά έστι τῶν πρὸς τῷ Ταύρφ ἀλλ' ἡ μὲν Βαγαδανία, πεδίον έξαίσιον μεταξύ πίπτον τοῦ τε Αργαίου άρους καὶ τοῦ Ταύρου, σπάνιον εί πού τι τῶν καρπίμων δέν-15 δρων φύοι, καίπερ νοτιώτερον τής Ποντικής θαλάττης σταδίοις τρισχιλίοις, τὰ δὲ τῆς Σινώπης προάστεια καὶ της 'Αμισού καὶ της Φαναφοίας τὸ πλέον ελαιόφυτά έστι. και τον Έξον δε τον δρίζοντα την Βακτριανήν από της Σογδιανής ούτω φασίν εύπλουν είναι ώστε 20 τὸν Τνδικὸν φόρτον ὑπερκομισθέντα εἰς αὐτὸν ραδίως είς την Υρχανίαν χατάγεσθαι καὶ τοὺς έφεξης τόπους μέχοι τοῦ Πόντου δια τῶν ποταμῶν.

16 Τίν [αν] ούν τοιαύτην εύροις εύδαιμονίαν περί Βορυσθένη και την Κελτικήν την παρακεανίτιν; όπου 25 μηδε φύεται άμπελος, η μη τελεσφορεί εν δε τοις νοτιωτέροις τούτων και έπιθαλαττιδίοις και τοις κατά Βόσπορον τελεσφορεί, έν μικροκαρπία δέ, και τοῦ χειμώνος κατορύττεται. οι δε πάγοι παρ' αὐτοις τριοῦτοί τινές εἰσιν ἐπὶ τῷ στόματι τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος, 30 ώστ' ἐν χωρίω, ἐν ὡ χειμώνος ὁ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγὸς ἐνίπησε τοὺς βαρβάρους ιππομαχών ἐπὶ τῷ

πάγφ, τοὺς αὐτοὺς καταναυμαχῆσαι θέρους, λυθέντος τοῦ πάγου. ὁ δ' Ἐρατοσθένης καὶ τοὐπίγραμμα προ- C. 74 φέρεται τὸ ἐν τῷ ᾿Ασκληπιείω τῷ Παντικαπαιέων ἐπὶ τῆ βαγείση χαλκῆ ὑδρία διὰ τὸν πάγον κεί τις ἄρ' ἀν-5.. θρώπων μη πείθεται οία παρ' ήμιν γίγνεται, είς ΄΄ τήνδε γνώτω ίδων ύδρίαν· ην ούχ ώς άνάθημα θεοῦ ... καλόν. άλλ' έπιδειγμα γειμώνος μεγάλου θητ' ίερευς ...Στρατίος." οπου ούν ούδε τοις έν Βοσπόρω συγκριτέον τὰ ἐν τοῖς διαριθμηθεῖσι τόποις, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς 10 έν 'Αμισώ και Σινώπη (και γαρ έκεινων εύκρατοτέρους αν είποι τις), σχολή γ' αν παραβάλλοιντο τοις κατά Βορυσθένη καὶ τοις έσχάτοις Κελτοῖς. μόλις γὰρ αν ταυτοκλινείς είεν τοίς κατ' 'Αμισον και Σινώπην καλ Βυζάντιον καλ Μασσαλίαν, οδ του Βορυσθένους 15 καλ τῶν Κελτῶν ὡμολόγηνται νοτιώτεροι σταδίοις τρισγιλίοις καλ έπτακοσίοις.

Οί δέ γε περί ⊿ηίμαχον τοις τρισμυρίοις έὰν προσ- 17 λάβωσι τὸ ἐπὶ τὴν Ταπροβάνην καὶ τοὺς ὅρους τῆς διακεκαυμένης, ους ούκ έλάττους των τετρακισχιλίων 20 θετέου, έπτοπιούσι τά τε Βάπτρα καλ την 'Αρίαν είς τους απέγοντας τύπους της διακεκαυμένης σταθίους τρισμυρίους και τετρακισχιλίους, όσους άπο τοῦ ίσημερινοῦ έπὶ Βορυσθένη φησίν είναι ὁ Ίππαρχος. έκπεσούνται ἄρα είς τοὺς βορειοτέρους τοῦ Βορυσθένους 25 καὶ τῆς Κελτικῆς σταδίοις ὀκτακισγιλίοις καὶ ὀκτακοσίοις, δσοις νοτιώτερός έστιν ό ίσημερινός τοῦ όρίζοντος κύκλου την διακεκαυμένην καλ την εθκρατον, δν φαμεν διά της Κινναμωμοφόρου μάλιστα γράφεσθαι. ήμεις δέ γε έπεδείχυυμεν μέχρι της Ίέρνης μόλις οἰκή-30 σιμα όντα τὰ ὑπὲρ τὴν Κελτικήν, ἄπερ οὐ πλείω τῶν πεντακισχιλίων έστίν. οδτος δ' ἀποφαίνει ὁ λόγος τῆς Ίέονης έτι βοφειότεφον είναί τινα κύκλον οίκήσιμον STRABO I.

σταθίοις τρισχιλίοις όκτακοσίοις. έσται δε Βάκτρα καλ τοῦ στόματος τῆς Κασπίας θαλάττης είτε Τρχανίας πάμπολύ τι ἀρχτιχώτερα, ὅπερ τοῦ μυχοῦ τῆς Κα**σχία**ς καί των Αρμενιακών και Μηδικών δρών διέχει περί ékanionillous oradious, nai donet aurig rijs napalias 5 μέχοι τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτικώτερον εἶναι σημεῖον καὶ περίπλουν έχειν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς δυνατόν, ὧς φησιν ὁ τῶν τόπων ἡγησάμενος τούτων Πατροκλής. Ετι τοίνυν ή Βακτριανή γίλια στάδια έπλ την άρχτον έκτείνεται τά δὲ τῶν Σκυθῶν [ἔθνη] πολὺ μείζω ταύτης ἐπέκεινα χώ- 10° C. 75 ραν νέμεται, καὶ τελευτᾶ πρὸς τὴν βόρειον θάλατταν, νομαδικώς μεν ζώντα δ' όμως. πώς ούν, είπερ καί αὐτὰ τὰ Βάκτρα ήδη τῆς οἰκουμένης ἐκπίπτει; εἴη ἂν τὸ διάστημα τοῦτο ἀπὸ τοῦ Καυκάσου μέχρι τῆς βορείας θαλάττης τῆ διὰ Βάκτρων όλίγω πλειόνων ἢ τετρακισ- 15 γιλίων. ταῦτα δη προστεθέντα τῷ ἀπὸ τῆς Ἰέρνης ἐπὶ τὰ βόρεια σταδιασμώ ποιεί τὸ πᾶν διὰ τῆς ἀοιχήτου διάστημα έπλ τοῦ διὰ τῆς Ἰέρνης σταδιασμοῦ σταδίων έπτακισγιλίων και όκτακοσίων εί δε εάσειε τις τούς τετρακισχιλίους σταδίους, αὐτά γε τὰ πρὸς τῷ Καυ- 20 κάσφ μέρη της Βακτριανης έσται βορειότερα της Ίέρνης σταδίοις τρισχιλίοις καὶ όκτακοσίοις, τῆς δὲ Κελτικής και του Βορυσθένους όκτακισχιλίοις και όκταχοσίοις.

18 Φησί δε ό Ίππαρχος κατὰ τὸν Βορυσθένη και τὴν 25 Κελτικὴν ἐν ὅλαις ταις θεριναις νυξί παραυγάζεσθαι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου περιιστάμενον ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ἀνατολήν, ταις δε χειμεριναις τροπαις [τὸ] πλειστον μετεωρίζεσθαι τὸν ῆλιον ἐπὶ πήχεις ἐννέα, ἐν δε τοις ἀπέχουσι τῆς Μασσαλίας εξακισχιλίοις καὶ τριακοσίοις 30 (οῦς ἐκεινος μὲν ἔτι Κελτοὺς ὑπολαμβάνει, ἐγὼ δ' οἰμαι Βρεττανοὺς εἰναι, βορειοτέρους τῆς Κελτικῆς στα-

δίοις δισχιλίοις πεντακοσίοις) πολύ μᾶλλον τούτο συμβαίνειν. έν δε ταις γειμεριναις ήμέραις ο ήλιος μετεωρίζεται πήγεις έξ, τέτταρας δ' έν τοις απέγουσι Μασσαλίας ένακισχιλίους σταδίους καὶ έκατόν, έλάττους δὲ 5 τῶν τριῶν ἐν τοῖς ἐπέκεινα, οῖ κατὰ τὸν ἡμέτερον λόγον πολύ αν είεν άρκτικώτεροι τῆς Ίέρνης. οὖτος δὲ Πυθέα πιστεύων κατά τὰ ἀρκτικώτερα τῆς Βρεττανικῆς την οίκησιν ταύτην τίθησι, καί φησιν είναι την μακροτάτην ένταῦθα ήμέραν ώρῶν ἰσημερινῶν δέκα 10 έννέα, οκτωκαίδεκα δε οπου τέτταρας ο ήλιος μετεωρίζεται πήγεις ους φησιν ἀπέχειν τῆς Μασσαλίας ἐακισχιλίους καὶ έκατὸν σταδίους, ωσθ' οί νοτιώτατοι των Βρεττανών βορειότεροι τούτων είσίν. ήτοι ούν έπλ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου είσὶ τοις πρός τῷ Καυκάσφ 15 Βακτρίοις ἢ ἐπί τινος πλησιάζοντος· εἰρηται γὰρ ὅτι κατά τούς περί Δηίμαχον συμβήσεται βορειοτέρους είναι τῆς Ἰέρνης τοὺς πρὸς τῷ Καυκάσφ Βακτρίους σταδίοις τρισχιλίοις όκτακοσίοις. προστεθέντων δέ τούτων τοῖς ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Ἰέρνην, γίνονται μύ-20 ριοι δισχίλιοι πενταχόσιοι. τίς οὖν ίστόρηκεν ἐν τοὶς έκει τόποις (λέγω δε τοις περί Βάκτρα) τουτο το μηκος των μεγίστων ήμερων η τὸ έξαρμα τοῦ ἡλίου τὸ κατὰ τὰς μεσουρανήσεις έν ταϊς χειμεριναϊς τροπαϊς ; όφθαλμοφανή γὰς πάντα ταῦτα [καὶ] ἰδιώτη καὶ οὐ δεόμενα 25 μαθηματικής σημειώσεως, ώστε συνέγραψαν αν πολ- C. 76 λοί και των παλαιών των τὰ Περσικὰ ίστορούντων και τῶν ὖστερον μέχρι καὶ εἰς ἡμᾶς. `πῶς δ' ἄν ἡ λεχθείσα εὐδαιμονία τῶν τόπων ώμολόγητο τοῖς τοιούτοις ἐν τῷ ούρανῷ φαινομένοις; ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων δηλον ὡς 30 καί σοφώς άντιλέγει πρός την απόδειξιν, ώς ίσοδυναμούντων των ζητουμένων λαμβάνοντος πρός τὸ ἀποδείξαι τὸ ζητούμενον.

Πάλιν δ' έκείνου τον Δηίμαχον ίδιώτην ένδείξα-19 σθαι βουλομένου και ἄπειρον τῶν τοιούτων · οἰεσθαι γάρ την Ίνδικην μεταξύ κεζοθαι της τε φθινοπωρινης ίσημερίας καὶ τῶν τροκῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθένει τε αντιλέγειν φήσαντι έν τοίς νοτίοις μέρεσι τῆς 5 Ίνδικής τάς τε ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιὰς άντιπίπτειν μηδέτερον γάρ τούτων μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικής συμβαίνειν ταῦτα δη φάσκοντος ἀμαθῶς λέγεσθαι τό τε γὰρ τὴν φθινοπωρινὴν τῆς ἐαρινῆς διαφέρειν οἴεσθαι κατά τὴν διάστασιν τὴν πρὸς τὰς τρο-10 πας αμαθές, του τε κύκλου του αύτου όντος και τῆς άνατολής του τε διαστήματος του έπλ τής γής τροπικοῦ ἀπὸ τοῦ Ισημερινοῦ, ὧν μεταξὺ τίθησι τὴν Ἰνδικην έκετνος, δειχθέντος έν τη άναμετρήσει πολύ έλάττονος των δισμυρίων σταδίων, συμβήναι αν καὶ κατ' 15 αὐτὸν έκεῖνον, ὅπερ αὐτὸς νομίζει, οὐχ ὃ έκεῖνος · δυείν μεν γὰρ ἢ καὶ τριῶν μυριάδων ούσαν τὴν Ἰνδικὴν οὐδε πεσείν μεταξύ τοσούτου διαστήματος, δσων δ' αὐτὸς εξοημε, πεσείν αν της δ' αὐτης άγνοίας είναι και τὸ μηδαμού της Ίνδικης άποκρύπτεσθαι φάσκειν τὰς ἄρ-20 κτους μηδε τας σκιας αντιπίπτειν, ότε γε καl πεντακισχιλίους προελθόντι ἀπ' 'Αλεξανδρείας εὐθὺς συμβαίνειν ἄρχεται ταῦτα δή εἰπόντος, εὐθύνει πάλιν ούκ εὖ ὁ Ίππαρχος, πρῶτον ἀντὶ τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ τὸν θερινὸν δεξάμενος, είτ' οὐκ οἰόμενος δεΐν 25 μάρτυρι χρήσθαι των μαθηματικών άναστρολογήτω άνθοώπω, ώσπες του Έρατοσθένους προηγουμένως την έκείνου μαρτυρίαν έγκρίνοντος, άλλ' οὐ κοινώ τινι έθει χρωμένου πρός τούς ματαιολογούντας. είς γάρ τις τῶν πρὸς τοὺς ματαίως ἀντιλέγοντας ἐλέγχων ἐστίν, 30 δταν αὐτὴν τὴν ἐκείνων ἀπόφασιν, ὁποία ποτέ ἐστί, δείξωμεν ήμιν συνηγορούσαν.

Νυνὶ μὲν οὖν ὑποθέμενοι τὰ νοτιώτατα τῆς Ἰν- 20 δικής άνταίρειν τοις κατά Μερόην, δπερ είρήκασι πολλοί και πεπιστεύκασιν, έπεδείξαμεν τὰ συμβαίνοντα ατοπα. έπει δε δ Ίππαργος οὐδεν άντειπων τῆ ὑποθέ- C.77 5 σει ταύτη νυνὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ δευτέρῷ ὑπομνήματι ού συγχωρεί, σκεπτέον και τοῦτον τὸν λόγον. φησί τοίνυν ανταιρόντων αλλήλοις [τῶν] ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παοαλλήλου πειμένων, έπειδαν το μεταξυ ή μέγα διάστημα, μη δύνασθαι γνωσθηναι αὐτὸ τοῦτο ὅτι είσὶν 10 έπλ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου οί τόποι, ἄνευ τῆς τῶν κλιμάτων συγκρίσεως της κατά θάτερον τὸν τόπον. τὸ μεν ούν κατά Μερόην κλίμα Φίλωνά τε τον συγγράψαντα τὸν εἰς Αἰθιοπίαν πλοῦν ίστορεῖν, ὅτι πρὸ πέντε και τετταράκοντα ήμερων της θερινης τροπης 15 κατά κορυφήν γίνεται ο ήλιος, λέγειν δε καλ τους λόγους τοῦ γνώμονος πρός τε τὰς τροπικάς σκιὰς καὶ τὰς ίσημερινάς, αὐτόν τε Έρατοσθένη συμφωνεΐν ἔγγιστα τῷ Φίλωνι, τὸ δ' ἐν τῆ Ἰνδικῆ κλίμα μηδένα ίστορεῖν, μηδ' αὐτὸν Έρατοσθένη. εί δὲ δὴ καὶ αί ἄρκτοι έκει 20 άμφότεραι, ώς οἴεται, ἀποκρύπτονται, πιστεύων τοῖς περί Νέαρχου, μὴ δυνατον είναι έπι ταὐτοῦ παραλλήλου κείσθαι τήν τε Μερόην και τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς. εί μεν τοίνυν περί των άρκτων άμφοτέρων ότι άποκούπτονται συναποφαίνεται τοις είπουσιν Έρατοσθέ-25 νης , πώς περί τοῦ ἐν τῆ Ἰνδικῆ κλίματος οὐδείς ἀποφαίνεται, οὐδ' αὐτὸς Έρατοσθένης; οὖτος γὰρ ὁ λόγος περί του κλίματός έστιν. εί δ' ού συναποφαίνεται, άπηλλάχθω τῆς αίτίας. οὐ συναποφαίνεται δέ γε, άλλὰ τοῦ ⊿ηιμάχου φήσαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' 30 αποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντιπίπτειν τὰς σκιάς, απερ υπείληφεν ο Μεγασθένης, απειρίαν αυτοῦ καταγιγνώσκει, τὸ συμπεπλεγμένον νομίζων ψεῦ-

22

δος, ἐν ῷ ὁμολογουμένως καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Ίππαρχον τό γε μὴ ἀντιπίπτειν τὰς σκιὰς ψεῦδος ἐμπέπλεκται. καὶ γὰρ εἰ μὴ τῷ Μερόῃ ἀνταίρει, τῆς γε Συήνης νοτιώτερα εἶναι τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς συγχωρῶν φαίνεται.

21 Καὶ ἐν τοῖς ἔξῆς δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρῶν ἢ ταὐτὰ λέγει τοῖς ἔξελεγχθεῖσιν ὑφ' ἡμῶν, ἢ λήμμασι προσχρῆται ψευδέσιν, ἢ ἐπιφέρει τὸ μὴ ἀκολουθοῦν. οὕτε γὰρ τῷ ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Θάψακον εἶναι στα- δίους τετρακισχιλίους ὀκτακοσίους, ἐντεῦθεν δὲ πρὸς 10 τὴν ἄρκτον ἐπὶ τὰ ᾿Αρμένια ὅρη [δισ]χιλίους ἐκατόν, ἀκολουθεῖ τὸ ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπὶ τοῦ δι' αὐτῆς μεσημβρινοῦ ἐπὶ τὰ ἀρκτικὰ ὅρη πλείους εἶναι τῶν έξακισχιλίων · οὕτε τὸ ἀπὸ Θαψάκου ἐπὶ τὰ ὅρη [δισ]χιλίων καὶ C. 78 ἐκατόν φησιν Ἐρατοσθένης, ἀλλ' εἶναί τι λοιπὸν ἀκα- 15 ταμέτρητον, ῶσθ' ἡ ἔξῆς ἔφοδος ἐκ μὴ διδομένου λήμματος οὐκ ἂν ἐπεραίνετο · οὕτ' ἀπεφήνατο οὐδαμοῦ Ἐρατοσθένης τὴν Θάψακον τῆς Βαβυλῶνος πρὸς ἄρ-

Έρατοσθένης τὴν Θάψακον τῆς Βαβυλῶνος πρὸς ἄρκτους κεῖσθαι πλείοσιν ἢ τετρακισχιλίοις καὶ πεντακοσίοις σταδίοις.

Έξης δε συνηγορών έτι τοις άρχαιοις πίναξιν ού

τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους προφέρεται περί τῆς τρίτης σφραγίδος, ἀλλ ἐαυτῷ κεχαρισμένως πλάττει τὴν ἀπόφασιν πρὸς ἀνατροπὴν εὐφυῆ. ὁ μὲν γὰρ ἀκολουθῶν τῷ θέσει τῷ προειρημένῃ τοῦ τε Ταύρου 25 καὶ τῆς ἀπὸ στηλῶν θαλάττης, διελὼν τῷ γραμμῷ ταύτῃ τὴν οἰκουμένην δίχα καὶ καλέσας τὸ μὲν βόρειον μέρος τὸ δὲ νότιον, πειρᾶται τούτων ἐκάτερον τέμνειν πάλιν εἰς τὰ δυνατὰ μέρη· καλεῖ δὲ ταῦτα σφραγίδας. καὶ δὴ τοῦ νοτίου μέρους πρώτην εἰπὼν σφραγίδα τὴν 30

Ίνδικήν, δευτέραν δὲ την Αριανήν, έχούσας τι εὐπερίγραφον, Ισχυσεν άμφοτέρων ἀποδοῦναι καὶ μῆκος

Digitized by Google

20

καλ πλάτος, τρόπου δέ τινα καλ σχήμα, ώς αν γεωμετρικός. την μέν γαρ Ινδικήν φομβοειδή φησι διά το των πλευρών τας μεν θαλάττη κλύζεσθαι τη τε νοτίω καὶ τῆ έωα, μὴ πάνυ κολπώδεις ἠόνας ποιούσαις, τὰς δὲ 5 λοιπάς την μεν τῷ ὄρει την δε τῷ ποταμῶ, κάνταῦθα τοῦ εὐθυνοάμμου στήματος ὑπό τι σωζομένου τὴν δ' 'Αριανήν όρων τάς γε τρείς πλευράς έγουσαν εύουεξς πρός τὸ ἀποτελέσαι παραλληλόγραμμον σχήμα, τὴν δ' έσπέριον ούκ έχων σημείοις άφορίσαι διά τὸ έπαλ-10 λάττειν άλλήλοις τὰ έθνη, γραμμῆ τινι ὅμως δηλοί τῆ άπὸ Κασπίων πυλών έπὶ τὰ ἄκρα τῆς Καρμανίας τελευτώση τὰ συνάπτοντα πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον. έσπέριου μεν οὖν καλεί τοῦτο τὸ πλευρόν, έῷον δὲ τὸ παρά του Ίνδον, παράλληλα δ' οὐ λέγει · οὐδὲ τὰ λοι-15 πά, τό τε τῷ ὄφει γραφόμενον καὶ τὸ τῆ θαλάττη, ἀλλὰ μόνον τὸ μέν βόρειον τὸ δὲ νότιον.

Οῦτω δ' ὁλοσχερεῖ τινι τύπφ τὴν δευτέραν ἀπο- 23 διδοὺς σφραγίδα πολὺ ταύτης ὁλοσχερέστερον ἀποδί- δωσι τὴν τρίτην σφραγίδα κατὰ πλείους αἰτίας. πρώ-20 την μὲν τὴν λεχθεῖσαν, ὅτι οὐκ εὐκρινῶς ἀφώρισται ἡ ἀπὸ Κασκίων πυλῶν ἐπὶ Καρμανίαν, ῆτις κοινή ἐστι τῷ τρίτῃ πρὸς τὴν δευτέραν σφραγίδα πλευρά · ἔπειδ' ὅτι εἰς τὴν νότιον πλευρὰν ὁ Περσικὸς ἐμπίπτει κόλ-πος, ὅπερ καὶ αὐτός φησιν, ὥστ' ἡνάγκασται τὴν ἐκ 25 Βαβυλῶνος λαβεῖν γραμμὴν ὡς ἄν εὐθεῖαν τινα διὰ Σούσων καὶ Περσεπόλεως μέχρι τῶν ὅρων τῆς Καρ- C.79 μανίας καὶ τῆς Περσίδος, ἦ δυνατὸς ἡν εὑρεῖν μεμετρημένην ὁδόν, σταδίων οὐσαν τὴν ὅλην μικρῷ πλειούων ἢ ἐνακισχιλίων · ἢν νότιον μὲν καλεῖ πλευράν, 30 παράλληλον δ' οὐ λέγει τῇ βορείφ. δῆλον δ' ὅτι οὐδ' ὁ Εὐφράτης, ὧ τὸ ἐσπέριον ἀφορίζει πλευρόν, σύνεγ-γύς ἐστιν εὐθεία γραμμῆ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐπὶ τὴν

μεσημβρίαν φυελς είτ' έπιστρέφει πρός δω καλ πάλιν πρός νότον μέχρι της είς θάλατταν έκβολης. δηλοί δε τὸ μὴ εὐθύπορον τοῦ ποταμοῦ, φράζων τὸ σχημα τῆς Μεσοποταμίας, ο ποιούσι συμπίπτοντες είς εν ο τε Τίγρις και ὁ Εὐφράτης, ὑπηρεσίφ παραπλήσιον, ως 5 φησι. και μην ούδε παν μεμετοημένον έχει το έσπέριον πλευρον το αφοριζόμενον υπο του Ευφράτου, αλλά φησί τὸ πρὸς τῆ Αρμενία μέρος καὶ τοῖς ἀρκτικοῖς όρεσι μή έχειν [είπειν] πόσον έστι διὰ τὸ ἀμέτρητον είναι. διὰ δὴ ταῦτα πάντα τυπωδῶς φησιν ἀποδιδόναι 10 την τρίτην μερίδα καὶ γὰρ καὶ τὰ διαστήματά φησιν έχ πολλών συναγαγείν τών τούς σταθμούς πραγματευσαμένων, [ών] τινάς καὶ άνεπιγράφους καλεί. άγνωμονείν δη δόξειεν αν ό Ίππαρχος πρός την τοιαύτην δλοσχέρειαν γεωμετρικώς άντιλέγων, έν ή χάριν είδε-15 ναι δεί τοις και όπωσουν απαγγείλασιν ήμιν την τών τόπων φύσιν. ὅταν δὲ δὴ μηδ' έξ ὧν ἐκεῖνος λέγει λαμβάνη τὰς γεωμετρικὰς ὑποθέσεις ἀλλ' ἑαυτῷ πλάσας, ἐκφανέστερον αν τὸ φιλότιμον καταμηνύοιτο.

Ό μὲν δὴ οῦτως φησί τὴν τρίτην μερίδα τυπωδῶς 20 ἀποδίδοσθαι μυρίων σταδίων ἀπὸ Κασπίων πυλῶν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, κατὰ μέρος δὲ διαιρῶν, ὡς ἀναγεγραμμένην εὖρε τὴν μέτρησιν οῦτω τίθησιν, ἔμπαλιν τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποιησάμενος καὶ τῆς κατὰ Θάψακον διαβάσεως αὐτοῦ. μέχρι μὲν δὴ τοῦ Τί- 25 γριδος, ὅπου ᾿Αλέξανδρος διέβη, σταδίους [δισ]χιλίους καὶ τετρακοσίους γράφει ἐντεῦθεν δ᾽ ἐπὶ τοὺς έξῆς τόπους διὰ Γαυγαμήλων καὶ τοῦ Λύκου καὶ ᾿Αρβήλων καὶ Ἐκβατάνων, ἦ Δαρεῖος ἐκ τῶν Γαυγαμήλων ἔφυγε μέχρι Κασπίων πυλῶν, τοὺς μυρίους ἐκπληροῖ, τρια-30

^{6.} post μήν: τὸ ἀπὸ Θαψάκου μέχοι τῆς Λομενίας

ποσίοις μόνον πλεονάσας. το μεν δή βόρειον πλευρον ούτω καταμετρεί, οὐ παράλληλον τοῖς ὄρεσι θεὶς οὐδὲ τῆ διὰ στηλῶν καὶ Αθηνῶν καὶ Ῥόδου γοαμμῆ · ἡ γὰο Θάψανος πολύ τῶν ὀρῶν ἀφέστηκε, συμπίπτει δὲ καὶ 5 τὸ ὄρος καὶ ἡ ἀπὸ Θαψάκου ὁδὸς ἐπὶ τὰς Κασπίους πύλας. καὶ τά γε προσάρκτια μέρη τοῦ ὅρου ταῦτ' ἐστίν.

Αποδούς δὲ τὸ βόρειον οὕτω πλευρόν ,,τὸ δὲ νότιον" 25. φησί ,,παρὰ μὲν τὴν θάλατταν οὐκ ἔστι λαβεῖν διὰ τὸ ,,του Περσικου έμπίπτειν κόλπου, από Βαβυλώνος δε 10 ..διά Σούσων καί Περσεπόλεως μέχρι τῶν ὁρίων τῆς τε ,Περσίδος καὶ τῆς Καρμανίας σταδίους είναι ένακισχι-,,λίους και διακοσίους," νότιον μεν λέγων, παράλληλον δ' οὐ λέγων τῷ βορείω τὸ νότιον. τὴν δὲ διαφωνίαν τοῦ μήκους φησί συμβαίνειν, τοῦ τε βορείου τεθέντος πλευ-15 ροῦ καὶ τοῦ νοτίου, διὰ τὸ τὸν Εὐφράτην μέχρι τινὸς πρός μεσημβρίαν φυέντα πρός την εω πολύ έγκλίνειν.

Τῶν δὲ πλαγίων πλευρῶν τὴν έσπερίαν λέγει 26 πρώτου, ην οποία τίς έστιν, είτε μία είτε δύο, έν μέσφ πάρεστι σκοπείν. ἀπὸ γὰρ τῆς κατὰ Θάψακόν φησι 20 διαβάσεως παρά τον Εύφράτην είς μεν Βαβυλώνα σταδίους είναι τετρακισχιλίους όπτακοσίους, έντεῦθεν δ' έπι τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐφράτου και πόλιν Τερηδόνα τρισγιλίους τὰ δ' ἀπὸ Θαψάκου πρὸς τὰς ἄρκτους μέχοι μεν των Αρμενίων πυλών καταμεμετοήσθαι καί 25 είναι ώς χιλίους έκατόν, τούς δε διά Γορδυαίων καί 'Αρμενίων μηκέτι· διὸ δη παραλείπειν αὐτούς. τοῦ δὲ πρός εω πλευρού τὸ μὲν διὰ τῆς Περσικῆς κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς ὡς ἐπὶ Μηδίαν και τὰς ἄρκτους οὐκ έλαττον είναι δοκεί των όκτακισχιλίων, ἀπὸ δέ τινων 30 άκρωτηρίων και ύπερ τοὺς ένακισχιλίους, τὸ δε λοιπόν διὰ τῆς Παραιτακηνῆς και Μηδίας ἐπὶ Κασπίους πύλας ώς τρισχιλίων του δε Τίγριν ποταμον και του

27

Εὐφράτην φέοντας έχ τῆς ᾿Αρμενίας πρὸς μεσημβρίαν, ἐπειδὰν παραμείψωνται τὰ τῶν Γορδυαίων ὅρη, κύκλον μέγαν περιβαλομένους καὶ ἐμπεριλαβόντας χώραν πολλὴν τὴν Μεσοποταμίαν ἐπιστρέφειν πρὸς χειμερινὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν μεσημβρίαν, πλέον δὲ τὸν 5 Εὐφράτην ' γενόμενον δὲ τοῦτον ἔγγιον ἀεὶ τοῦ Τίγοιδος κατὰ τὸ Σεμιράμιδος διατείχισμα καὶ κώμην καλουμένην ဪ καὶν, διασχόντα ταύτης ὅσον διακοσίους σταδίους καὶ ψυέντα διὰ Βαβυλώνος ἐππίπτειν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. ,,γίνεται δή" φησί ,,τὸ σχῆμα τῆς 10 ,,Μεσοποταμίας καὶ Βαβυλωνίας ὑπηρεσίφ παραπλή, σιον." ὁ μὲν δὴ Ἐρατοσθένης τοιαῦτ' εἰρηπε.

άμαρτήματα ποιεϊ, περί ών έπισκεψόμεθα, ἃ δὲ Ίππαρχος προφέρει αὐτῷ, οὐ πάνυ. σκοπῶμεν δ' ἃ λέγει 15 βουλόμενος γαο βεβαιούν τὸ έξ ἀρχῆς, ὅτι οὐ μεταθετέου την Ίνδικην έπι τα νοτιώτερα, ώσπερ Έρατοσθένης άξιοϊ, σαφές ᾶν γενέσθαι τοῦτο μάλιστά φησιν έξ ών αὐτὸς έκετνος προφέρεται την γάρ τρίτην μερίδα C. 81 κατά την βόρειον πλευράν είπόντα άφορίζεσθαι ύπο 20 τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλών ἐπὶ τὸν Εὐφράτην γραμμῆς σταδίων μυρίων ούσης, μετά ταῦτα έπιφέρειν ὅτι τὸ νότιον πλευφον το ἀπό Βαβυλώνος είς τους δρους τῆς Καρμανίας μικρώ πλειόνων έστιν ή ένακισχιλίων, τὸ δὲ πρὸς δύσει πλευρὸν ἀπὸ Θαψάκου παρὰ τὸν Εὐφρά- 25 την έστιν είς Βαβυλώνα τετρακισχίλιοι όκτακόσιοι στάδιοι, καὶ έξῆς ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τρισχίλιοι, τὰ δὲ πρὸς άρχτον ἀπὸ Θαψάκου τὸ μὲν ἀπομεμέτρηται μέχοι χιλίων έκατόν, τὸ λοιπὸν δ' οὐκέτι. , ἐπεὶ τοίνυν" φησί ,,τὸ μὲν βόρειόν ἐστι πλευρὸν τῆς τρίτης μερίδος ὡς μυ- 30 ,,ρίων, ή δε τούτφ παράλληλος ἀπὸ Βαβυλώνος εὐθεῖα ,μέχοι άνατολικοῦ πλευροῦ συνελογίσθη μικρῷ πλει-

,,όνων η έναχισχιλίων, δήλου ὅτι ή Βαβυλών οὐ πολλῷ ,,πλείοσιν ή χιλίοις σταδίοις έστλυ ἀνατολικωτέρα τῆς ,,χατὰ Θάψακου διαβάσεως."

Έρουμεν δ' ότι, εί μεν έπι της αὐτης μεσημβρινης 28 5 εὐθείας ἐπ' ἀμριβὲς ἐλαμβάνοντο αι τε Κάσπιοι πύλαι και οι δροι των Καρμανίων και Περσών, πρός όρθάς τε ήγοντο από της λεχθείσης μεσημβρινής εύθείας ή τε έπὶ Θάψακον καὶ ἡ έπὶ Βαβυλώνα, συνέβαινεν αν τούτο. ή γάο προσεμβαλλομένη τῆ διὰ Βαβυλώνος 10 μέχρι της διά Θαψάκου εύθείας μεσημβρινής ίση αν ήν πρός αίσθησιν ή πάρισός γε τη ἀπό Κασπίων πυλῶν εἰς Θάψακον, ὥστε τῆ ὑπεροχῆ ἐγίνετ' ἂν ἀνατο-Αικωτέρα ή Βαβυλών τῆς Θαψάκου, ή ὑπερέχει ή ἐκ Κασπίων πυλών είς Θάψακον της έκ των Καρμανίων 15 δρων είς Βαβυλώνα. άλλ' ούτε την διορίζουσαν γραμμην έσπέριον πλευρον της Αριανης έπλ μεσημβρινού κειμένην εξοηκεν Έρατοσθένης, οὕτε την ἀπὸ Κασπίων πυλών έπλ Θάψακον πρός όρθας τη δια των Κασπίων πυλών μεσημβρινή, άλλα μαλλον την τῷ ὄρει γραφο-20 μένην, πρός ην ή έπι Θάψακον γωνίαν ποιεί από τοῦ αὐτοῦ σημείου κατηγμένη ἀφ' ού καὶ ή τοῦ ὄρους γοαμμή ούθ' ή έπὶ Βαβυλώνα ήγμένη ἀπὸ τῆς Καομανίας παράλληλος είρηται τῆ ἐπὶ Θάψακον ήγμένη: οὐδ' εἰ παράλληλος ἦν, μὴ [πρὸς] ὀρθὰς δὲ τῆ διὰ Κα-25 σπίων πυλών μεσημβρινή, οὐδεν αν έγίνετο πλέον πρός του συλλογισμόν...

Ο δε ταῦτα λαβών έξ ετοίμου καὶ δείξας, ώς οἰε- 29 ται, διότι ἡ Βαβυλών κατὰ Ἐρατοσθένη Θαψάκου ἀνα- τολικωτέρα ἐστὶ μικρῷ πλείοσιν ἢ χιλίοις σταδίοις, πά- C. 82 30 λιν ἄλλως πλάττει λῆμμα έαυτῷ πρὸς τὴν έξῆς ἀπόδει- ξιν καί φησιν, ἐὰν ἐννοηθῆ ἀπὸ Θαψάκου ἐπὶ μεσημ- βρίαν εὐθεῖα ἀγομένη καὶ ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπὶ ταύτην

πάθετος, τρίγωνον ὀρθογώνιον έσεσθαι, συνεστηπὸς έκ τε της ἀπὸ Θαψάκου ἐπὶ Βαβυλώνα τεινούσης πλευρᾶς καὶ τῆς ἀπὸ Βαβυλώνος καθέτου έπὶ τὴν διὰ Θαψάχου μεσημβοινήν γραμμήν ήγμένης χαλ αὐτῆς τῆς διὰ Θαψάκου μεσημβρινής. τούτου δὲ τοῦ τριγώνου 5 την μεν υποτείνουσαν τη όρθη την από Θαψακου είς Βαβυλώνα τίθησιν, ην φησι τετρακισχιλίων οκτακοσίων είναι, την δ' έκ Βαβυλώνος είς την διά Θαψάκου μεσημβοινήν γοαμμήν κάθετον μικοώ πλειόνων ή χιλίων, όσων ήν ή ύπεροχή της έπι Θάψακον πρός την 10 μέγοι Βαβυλώνος : έκ δε τούτων και την λοιπήν τών περί την ὀρθην συλλογίζεται πολλαπλάσιον οὖσαν τῆς λεχθείσης καθέτου προστίθησι δε ταύτη τὴν ἀπὸ Θαψάκου πρός ἄρκτον ἐκβαλλομένην μέχρι τῶν Αρμευίων όρων, ής τὸ μεν έφη μεμετρήσθαι Έρατοσθένης 15 και είναι χιλίων έκατον, τὸ δ' ἀμέτρητον έᾶ. οὖτος δ' έπλ τούλάχιστον ύποτίθεται χιλίων, ώστε τὸ συνάμφω δισχιλίων και έκατον γίγνεσθαι, ο προσθείς τη έπ' εύθείας πλευρά του τριγώνου μέχρι της καθέτου της έκ Βαβυλώνος πολλών χιλιάδων λογίζεται διάστημα 20 τὸ ἀπὸ τῶν 'Αρμενίων ὀρῶν καὶ τοῦ δι' 'Αθηνῶν παραλλήλου μέχρι της έκ Βαβυλώνος καθέτου, ήτις έπλ τοῦ διὰ Βαβυλώνος παραλλήλου ίδρυται. τὸ δέ γε ἀπὸ τοῦ δι' 'Αθηνῶν παραλλήλου ἐπὶ τὸν διὰ Βαβυλῶνος δείκνυσιν ού μεζζον ου σταδίων δισχιλίων τετρακο-25 σίων, ύποτεθέντος του μεσημβρινού παντός τοσούτων σταδίων, όσων Έρατοσθένης φησίν. εί δὲ τοῦτο, ούκ αν ήν τα όρη τα Αρμένια και τα του Ταύρου έπι τοῦ δι' Αθηνών παραλλήλου, ὡς Ἐρατοσθένης, ἀλλὰ πολλαίς χιλιάσι σταδίων άρκτικώτερα κατ' αὐτὸν έκει- 30 νον. ένταῦθα δή πρὸς τῷ τοῖς ἀνεσκευασμένοις λήμμασι προσχρήσθαι πρός την του όρθογωνίου τριγώ-

νου τάξιν και τοῦτο λαμβάνει τὸ μὴ διδόμενον, τὸ τὴν ύποτείνουσαν τη όρθη γωνία την από Θαψάκου γραμμην εύθεζαν είναι μέγοι Βαβυλώνος έν σταδίοις τετρακισχιλίοις όπτακοσίοις. παρά τε γάρ τον Εύφράτην 5 φησίν είναι την όδον ταύτην δ Έρατοσθένης, καί την Μεσοποταμίαν σύν τῆ Βαβυλωνία μεγάλφ κύκλφ πεοιέχεσθαι λέγων ὑπό τε τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριδος, τὸ πλέον δὲ τῆς περιοχῆς ὑπὸ τοῦ Εὐφράτου συμβαίνειν φησίν· ωσθ' ή ἀπὸ Θαψάκου είς Βαβυλώνα C. 83 10 εὐθεία οὕτ' ἄν παρὰ τὸν Εὐφράτην είη οὕτ' ἄν τοσούτων σταδίων οὐδ' έγγύς. ἀνατέτραπται οὖν ὁ συλλογισμός και μην είρηται γε, δτι ούχ οἶόν τε δυείν δεδομένων γραμμών ἀπὸ των Κασπίων πυλών κατάγεσθαι την μεν έπι Θάψακον την δ' έπι τὰ τῶν 'Αρμε-15 νίων ὄρη τὰ κατάλληλα τῆ Θαψάκω, ἀπέχοντα τῆς Θαψάπου τουλάχιστον κατ' αύτον τον Ίππαρχον δισχιλίους καὶ έκατὸν σταδίους, άμφοτέρας παραλλήλους είναι καὶ άλλήλαις καὶ τῆ διὰ Βαβυλώνος, ἡν νότιον πλευράν Έρατοσθένης έκάλεσεν. έκεῖνος μέν οὐν οὐκ 20 έχων καταμεμετρημένην είπειν την παρά τὰ ὄρη όδόν, την δ' από Θαψακου έπι Κασπίους πύλας, ταύτην είπε καὶ προσέθηκε τὸ ώς τυπωδώς είπειν άλλως τε τώ βουλομένω τὸ μῆχος είπειν τῆς μετὰ τὴν Αριανὴν μέχρι Εύφράτου χώρας οὐ πολύ διέφερε ταύτην η έκεί-25 νην καταμετρεΐν. ὁ δ' ὡς παραλλήλους ὑπακούων λέγεσθαι τελέως αν δόξειε καταγινώσκειν παιδικήν άμαθίαν τάνθρώπου.

Ταυτα μέν ούν έᾶν δει ώς παιδικά. ἃ δ' ἄν 30 τις αιτιάσαιτο του Έρατοσθένους τοιαυτά έστι. κα30 θάπερ γὰρ ή κατὰ μέλος τομὴ τῆς ἄλλως κατὰ μέρος διαφέρει (διότι ἡ μὲν καὶ τὰ μέρη λαμβάνει περιγραφὴν ἔχοντα φυσικήν, ἀρθρώσει τινὶ καὶ τύπφ

σημειώδη, ή δ' οὐδεν έχει τοιούτον), χρώμεθα δ' οἰκείως έκατέρα του καιρου καί την χρείαν σκοπούντες, οθτως έπλ των γεωγραφικών δει μέν τομάς ποιείσθαι των μερών τὰ καθ' έκαστα έπιόντας, μιμείσθαι δὲ τὰς κατὰ μέλος τομὰς μᾶλλον ἢ τὰς ὡς ἔτυχε. τὸ γὰο ση- 5 μειώδες και το εύπεριόριστον έκειθεν λαβείν έστιν, ου χρείαν έχει ο γεωγράφος ευπεριόριστον δέ, δταν η ποταμοίς η ὄφεσιν η θαλάττη δυνατον ή, και έθνει δε η έθνεσι και μεγέθει ποσώ και σχήματι, όπου τοῦτο δυνατόν. πανταχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ γεωμετρικῶς τὸ ἁπλῶς 10 καλ όλοσχερῶς Ικανόν. μέγεθος μὲν οὖν Ικανόν ἐστιν, αν τὸ μέγιστον είπης μῆχος καὶ πλάτος, ὡς τῆς οἰκουμένης έπτὰ μυριάδων εί τύχοι μῆκος, πλάτος δ' έλαττον η ημισυ μικρώ του μήκους σχημα δ', αν των γεωμετρικών τινί σχημάτων είκάσης, ώς την Σικελίαν τρι- 15 γώνω, η των άλλων γνωρίμων τινί σχημάτων, οίον την Ίβηφίαν βύρση, την Πελοπόννησον πλατάνου C. 84 φύλλφ. όσφ δ' αν μείζον ή το τεμνόμενον, τοσφ**όε** καὶ όλοσχερεστέρας πρέποι αν ποιείσθαι τὰς τομάς.

post σημειώδη: καθ' ο και τοῦτο εξοηται ,,τὸν δὲ διὰ μελείστι ταμών"
 post ὡς: ἔθνος

προείρηται, καὶ ἡ νότιος πλευρά ἀργότατα εἰληπται. ούτε γὰρ περιγράφει τὴν σφραγίδα, διὰ μέσης τε αὐτῆς βαδίζουσα καὶ πολλὰ μέρη ἀπολείπουσα πρὸς νότου, ούτε μήπος ύπογράφει τὸ μέγιστον (τὸ γὰρ προσ-5 άρκτιον πλευρον μείζον), ούθ' ο Εύφράτης έσπεριόν έστι πλευρον ούδ' εί έπ' εύθείας φέοι, των ακρων αὐτοῦ μη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ κειμένων. τί γαρ μαλλον έσπέριον η νότιον; χωρίς δε τούτων, όλίγης ούσης της έπὶ θάλατταν λοιπης την Κιλίκιον καὶ 10 την Συριακήν, το μη μέχρι δεύρο προάγειν δείν την σφραγίδα ού πιθανόν, της τε Σεμιράμιδος και του Νίνου Σύρων λεγομένων, ών της μεν ή Βαβυλών κτίσμα καὶ βασίλειον, τοῦ δὲ Νίνος ώς αν μητρόπολις τῆς Συρίας. καὶ τῆς διαλέκτου δὲ μέχρι νῦν διαμενού-15 σης της αὐτης τοις τε έκτὸς τοῦ Εὐφράτου καὶ τοις έντός, τὸ ένταῦθα μέντοι τοιούτφ μερισμφ διασπάν έθνος γνωριμώτατον καλ τὰ μέρη συνάπτειν τοις άλλοεθνέσιν ηκιστα αν πρέποι. οὐδε γαρ ὑπὸ μεγέθους άπηναγκάσθαι λέγοι ἄν· καὶ γὰρ τὸ μέχρι δαλάττης 20 οὐ μήν πω αν έξισάζοιτο τῆ Ἰνδικῆ, άλλ' οὐδὲ τῆ 'Αριανή, προσλαβόν καὶ τὸ μέχρι τῶν ὅρων τής εὐδαίμονος Αραβίας καὶ τῆς Αἰγύπτου : ὥστε πολὺ κρεῖττον ήν μέχοι δεύφο προελθείν, τής τρίτης εἰπόντα σφραγίδος τοσαύτη προσθήκη τη μέχρι της Συριακής θα-25 λάττης τὸ μὲν νότιον πλευρον ούχ ὅσπερ ἐκείνος εἰπεν έχον, οὐδ' ἐπ' εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Καρμανίας εὐθύς την δεξιάν παραλίαν είσπλέοντι του Περσικόν κόλπου μέχοι της έκβολης του Εύφράτου, και μετά ταῦτα τοῖς όρίοις της Μεσήνης καὶ τῆς Βαβυλωνίας 30 συνάπτον, ηπερ έστιν άρχη τοῦ Ισθμοῦ τοῦ διορίζοντος την εὐδαίμονα 'Αραβίαν ἀπὸ τῆς ἄλλης ἡπείρου, ελτ' έφεξης αὐτὸν τοῦτον διεξιόν, διημόν τε μέχρι τοῦ C. 85 μυχοῦ τοῦ 'Αραβίου κόλπου και Πηλουσίου, καὶ ἔτι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος τοῦ Νείλου τοῦτο μὲν τὸ νότιον πλευρόν, τὸ δὲ λοιπὸν ἐσπέριον τὴν ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ στόματος μέχρι τῆς Κιλικίας παραλίαν.

Τετάρτη δ' αν είη σφραγίς ή συνεστώσα έκ τε τῆς 5 32 εὐδαίμονος 'Αραβίας και τοῦ 'Αραβίου κόλπου και τῆς Αἰγύπτου πάσης καὶ τῆς Αἰδιοπίας. ταύτης δὲ τῆς μερίδος μήπος μεν έσται τὸ ἀφοριζόμενον ὑπὸ δυείν μεσημβρινών · ό μεν γαρ γράφεται δια του δυσμικωτάτου σημείου τοῦ ἐπ' αὐτῆς, ὁ δὲ διὰ τοῦ ἐωθινωτάτου · 10 πλάτος δε το μεταξύ δυείν παραλλήλων, ών ο μεν γράφεται διὰ τοῦ βορειοτάτου σημείου, ὁ δὲ διὰ τοῦ νοτιωτάτου : ἐπὶ γὰο τῶν ἀνωμάλων σχημάτων, ἐφ' ὧν πλευραΐς οὐ δυνατὸν ἀφορίσαι πλάτος καὶ μῆκος, οῦτω τὸ μέγεθος ἀφοριστέον. καθόλου δε νοητέον, ὅτι οὐχ 15 ώσαύτως λέγεται μῆκος και πλάτος ἐπὶ ὅλου και μέρους · άλλ' έφ' όλου μεν το μετζον διάστημα καλείται μῆχος, τὸ δ' ἔλαττον πλάτος, ἐπὶ μέρους δὲ μῆχος μὲν τὸ παράλληλον τῷ τοῦ ὅλου μήχει τμῆμα ἐχείνου, οπότερον αν ή μείζου, καν το ληφθεν διάστημα έν τῷ 20 πλάτει μείζου ή του ληφθέντος έν τῷ μήκει διαστήματος. διὸ καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν μηχυνομένης, ἀπὸ δὲ ἄρχτων ἐπὶ νότον πλατυνομένης, καί του μεν μήκους έπι παραλλήλου τινός τω ίσημεοινώ γραφομένου, τοῦ δὲ πλάτους ἐπὶ μεσημβρινοῦ, 25 δεί και των μερών λαμβάνεσθαι μήκη μέν τὰ παράλληλα τῷ μήμει τμήματα αὐτῆς, πλάτη δὲ τὰ τῷ πλάτει. ούτω γαρ αν άμεινον ύπογράφοιτο πρώτον μέν τὸ μέγεθος της οἰκουμένης ὅλης, ἔπειτα καὶ ἡ διάθεσις καὶ τὸ σχῆμα τῶν μερῶν, καθ' ἃ μὲν ἀπολείπειν καθ' ἃ δὲ 30 πλεονάζειν φαινομένων τῆ τοιαύτη παραθέσει.

. Έρατοσθένης δε το μεν της οίκουμένης λαμβάνει

μήκος કેમી τής ફારે στηλών και Κασκίων πυλών καλ Καυκάσου γραμμής, ώς αν εύθείας, τὸ δὲ τῆς τρίτης μερίδος έπὶ τῆς διά Κασπίων πυλών καὶ Θαψάκου, τὸ δε της τετάρτης έπὶ της δια Θαψάπου και Ήρώων πό-5 λεως μέχρι τής μεταξύ των στομάτων του Ναίλου, [ην] άνώγκη πεκαστρέφεω είς τοὺς περί Κάνωβον καί 'Aleξάνδρειαν τόπους : ένταύθα γάρ έστι τὸ έσχατον στόμα τὸ καλούμενον Κανωβικόν τε καὶ Ἡρακλεωτικόν. εξτ' οὖν ἐπ' εὐθείας ἀλλήλοις τὰ μήκη τίθησιν, εἰθ' ὡς ἂν 10 γωνίαν ποιούντα κατά Θάψακον, άλλ' ότι γε ού παράλληλον οὐθέτερον τῷ τῆς οἰκουμένης μήκει, φανερόν έστιν έξ αὐτῶν ὧν εἰρηκεν αὐτός. τὸ μὲν γὰρ τῆς C. 86 οίκουμένης μήπος δια του Ταύρου γράφει και της έπ' εύθείας μέχρι στηλών θαλάττης κατά γραμμήν την 15 δια του Καυκάσου και Ρόδου και Αθηνών, από δε 'Ρόδου εἰς 'Αλεξάνδρειαν κατά τὸν δι' αὐτῶν μεσημβρενόν ού πολύ έλάττους των τετρακισχιλίων φησίν είναι σταδίων, ώστε τοσούτου και οι παράλληλοι διέγοιεν αν αλλήλων ο τε δια Ρόδου και ο δι' Αλεξαν-20 δρείας, ό δ' αὐνός πώς έστι τούτω ό δια τῆς Ηρώων πόλεως, η νοτιώτερός γε τούτου, ώσθ' ή συμπίπτουσα γραμμή τούτο τε τῷ παραλλήλο καὶ τῷ διὰ Ῥόδου nal Kugular undar, sir' eddela eire neudaguern, odn αν εξη παράλληλος οὐδετέρα, οὐκ εὖ γοῦν λαμβάνε-25 ται τὰ μήκη, οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ αἱ βόρειοι λαμβάνονται pe**pid**ec.

'All' έπὶ τὸν 'Ίππαφχου πρότεφου έπανιόντες τὰ 34 ἔξῆς ἐδωμεν. πάλιν γὰς πλάσας έαντῷ λήμματα γεωμετρικῶς ἀνασκευάζει τὰ ὑπ' ἐκείνου τυπωδῶς λεγό-30 μενα. φησὶ γὰς αὐτὸν λέγειν τὸ ἐκ Βαβυλῶνος εἰς μὲν Κασπίους πύλας διάστημα σταδίων ἔξακισχιλίων έπταποσίων, εἰς δὲ τοὺς ὅςους τῆς Καρμανίας καὶ Ηερσίδος STRABO I.

πλειόνων ή ένακισχιλίων, ὅπες ἐπὶ γραμμής πεῖται πρὸς Ισημερινὰς ἀνατολὰς εὐθείας ἀγομένης: γίνεσθαι

δε ταύτην κάθετον έπλ την κοινήν πλευράν της τε δευτέρας και της τρίτης σφραγίδος, ώστε κατ' αὐτὸν συνίστασθαι τρίγωνον ο ρθογώνιον ο ρθήν έχον την 5 προς τοις δροις της Καρμανίας, και την υποτείνουσαν είναι έλάττω μιᾶς τῶν περί τὴν ὀρθὴν έχουσῶν · δείν οὖν τὴν Περσίδα τῆς δευτέρας ποιείν σφραγίδος. πρὸς ταθτα δ' εξοηται δτι ούδ' ή έκ Βαβυλώνος είς την Καομανίαν έπλ παραλλήλου λαμβάνεται, οὔθ' ή διορίζουσα 10 εύθεζα τὰς σφραγίδας μεσημβρινή εξοηται. ὥστ' οὐδὲν εξρηται πρός αὐτόν. οὐδὲ τὸ ἐπιφερόμενον [εὖ]· εἰρηκότος γὰο ἀπὸ Κασπίων πυλών είς μὲν Βαβυλώνα τοὺς λεγθέντας, είς δὲ Σοῦσα σταδίους είναι τετρακισχιλίους ένακοσίους, ἀπὸ δὲ Βαβυλώνος τρισχιλίους τετρακοσί-15 ους, πάλιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὁρμηθεὶς ὑποθέσεων ἀμβλυνώνιον τρίνωνον συνίστασθαί φησι πρός τε ταϊς Κασπίοις πύλαις καλ Σούσοις καλ Βαβυλώνι, τὴν ἀμβλείαν γωνίαν έχον πρὸς Σούσοις, τὰ δὲ τῶν πλευρῶν μήκη τὰ έκκείμενα: εἶτ' ἐπιλογίζεται, διότι συμβήσεται κατὰ 20 τας υποθέσεις ταύτας την δια Κασπίων πυλών μεσημβοινήν γραμμήν έπὶ τοῦ διὰ Βαβυλώνος καὶ Σούσων παραλλήλου δυσμικωτέραν έχειν την ποινήν τομήν τῆς C. 87 ποινής τομής του αὐτοῦ παραλλήλου καὶ τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλών καθηκούσης εύθείας έπλ τοὺς ὅρους τοὺς 25 τῆς Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος πλείοσι τῶν τετρακισχιλίων καὶ τετφακοσίων · σχεδόν δή τι πρός τὴν διὰ Κασπίων πυλών μεσημβρινήν γραμμήν ήμίσειαν όρθης ποιείν γωνίαν την διά Κασπίων πυλών και των δρων τῆς τε Καρμανίας καὶ τῆς Περσίδος, καὶ νεύειν αὐτὴν 30 έπὶ τὰ μέσα τῆς τε μεσημβρίας καὶ τῆς ἰσημερινῆς ἀνασολής ταύτη δ' είναι παράλληλου του Ίνδου ποτα-

μόν, ώστε και τούτον από των όρων ούκ έπι μεσημβρίαν δείν, ως φησιν Έρατοσθένης, άλλα μεταξύ ταύτης και τής ισημερινής άνατολής, καθάκερ έν τοις άργαίοις πίναξι καταγέγρακται. τίς οὖν συγγωρήσει 5 τὸ νῦν συσταθέν τρίγωνον ἀμβλυγώνιον είναι, μή συγχωρών όρθογώνιον είναι τὸ περιέχον αὐτό; τίς δ' έπι παραλλήλου κειμένην την από Βαβυλώνος είς Σούσα μίαν τών την άμβλεζαν περιεχουσών, την δλην μή συγχωρών την μέχρι Καρμανίας; τίς δὲ τῷ Ἰνδῷ 10 παράλληλον την ἀπὸ Κασπίων πυλών ἐπὶ τοὺς ὅρους τῆς Καρμανίας; ὧν χωρίς κενὸς ἀν εἰη ὁ συλλογισμός. γωρίς δε τούτων κάκεινος είρηκεν. ὅτι δομβοειδές έστι τὸ σηῆμα της Ἰνδικης καὶ καθάπερ ή έωθινη πλευρά παρέσπασται πολύ πρός έω, καὶ μάλιστα τῶ 15 έσχάτω άκρωτηρίω, δ καί πρός μεσημβρίαν προπίπτει πλέον παρά την άλλην ή όνα, οθτω και ή παρά του Ίνδον πλευρά. πάντα δε ταῦτα λέγει γεωμετρικώς έλέγτων, ού πιθανώς.

Ταῦτα δὲ καὶ αὐτὸς ἐαυτῷ ἐκενέγκας ἀπολύε- 35 ται ψήσας, εἰ μὲν παρὰ μικρὰ διαστήματα ὑπῆρχεν ὁ ἔλεγχος, συγγνῶναι ἄν ἦν ἐπειδὴ δὲ παρὰ χιλιάδας σταδίων φαίνεται διαπίπτων, οὐκ εἶναι συγγνωστά καίτοι ἐκεῖνόν γε καὶ παρὰ τετρακοσίους σταδίους αἰσθητὰ ἀποφαίνεσθαι τὰ παραλλάγματα, ὡς ἐκὶ τοῦ τὸ πρὸς αἰσθησιν οὐχ ἀπλοῦν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν πλάτει μείζονι τὸ δ' ἐν ἐλάττονι · μείζονι μέν, ἄν αὐτῷ τῷ ὀφθαλμῷ πιστεύωμεν ἢ καρποίς ἢ κράσεσιν ἀέρων πρὸς τὴν τῶν κλιμάτων κρίσιν, ἐλάττονι δ', ἄν δί ὀργάνων 30 γνωμονικῶν ἢ διοπτρικῶν. ὁ μὲν οὐν δι' ᾿Αθηνῶν παράλληλος γνωμονικῶς ληφθεὶς καὶ ὁ διὰ Ἡρόδου καὶ Καρίας, εἰκότως ἐν σταδίοις τοσούτοις ὰἰσθητὴν ἐποίησε

τὴν διαφοράν. ὁ δ' ἐν πλάτει μὲν τρισχιλίων σταδίων, μήκει δὲ καὶ τετρακισμυρίων ὅρους, πελάφους δὲ τρισμυθίων λαμβάνων τὴν ἀπὸ ἀυσεως ἐπ' ἰσημερινὰς C. 88 ἀνατολὰς γραμμήν, καὶ τὰ ἐφ' ἐκάτερον νὸ μέρος τὰ μὲν νότια ὀνομάζων τὰ δὲ βόρεια, καὶ ταῦτα πλινθία 5 καλῶν καὶ σφραγίδας, νοείσθω πῶς καὶ ταῦτα λέγει καὶ πλευρὰ τὰ μὲν ἀρκτικὰ τὰ δὲ νότια, καὶ πῶς τὰ μὲν ἐσκέρια τὰ δὲ έωθινά · καὶ τὸ μὲν παρὰ πολὸ διαμαρτανόμενον παρορῶν ὑπερέτω λόγον (δίκαιον γάρ), τὸ δὲ παρὰ μικρὸν οὐδὲ παριδών έλεγκτέος ἐστίν. ἐνταῦ-10 δα δ' οὐδετέρως αὐτῷ προσάγεται τις ἔλεγχος · οὖτε γὰρ τῶν ἐν τοσούτς πλάτει γεωμετρική τις δύναιτ' ἄν [εἶναι] ἀπόδειξις, οὖτ' ἐν οἶς ἐκιχειρεῖ γεωμετρεῖν ὁμολογουμένοις χρῆται λήμμασιν, ἀλλ' ἑαυτῷ πλάσας.

Βέλτιον δε περί της τετάρτης λέγει μερίδος, προσ- 15 τίθησι δε καί [το] τοῦ φιλαιτίου καί τοῦ μένοντος ἐκὶ **ເພິ່ນ ແ**ບ້ເໜັນ ບໍ່ສ**ຸບປີຣ໌ຊຣ**ໜນ ຖື ເໜັນ παραπλησίων. τοῦτο μ**ὲν** γαρ δρθώς έπιτιμα διότι μήπος δνομάζει της μερίδος ταύτης την ἀπό Θαψάκου μέχοι Αλγύπτου γοαμμήν, **Εσπερ εί τις παραλληλογράμμου την διάμετρον μηκος 20** ωύτου φαίη · ού γαρ έπὶ του αὐτοῦ παραλλήλου κείται ή νε Θάψαπος και ή τῆς Αἰγύπτου παραλία, ἀλλ' ἐπὶ θιεστώτων πολύ ἀλλήλων , ἐν δὲ τῷ μεταξύ διαγώνιός πως άγεται καὶ λοξή ή ἀπὸ Θαψάκου εἰς Αίγυπτου. τὸ δὲ δαυμάζειν, πῶς ἐδάρρησεν εἰπεῖν έξαπισχιλίων 25 σταδίων τὸ ἀπὸ Πηλουσίου εἰς Θάψακον, πλειόνων δντων η δατακισγιλίων, οὐα όρθως. λαβών γὰφ δι' ἀποθείξεως μέν, ὅτι ὁ διὰ Πηλουσίου παράλληλος τοῦ dià Babulavos alelogio f disziliois nal nevennosiois Tradiois voriárspós écri, nar Boaros sin de (ús 30 υξεται), διότι του διά Βαβυλώνος δ διά της Θαψάκου άρχτικώτερος τετρακισχιλέοις όχτακοσίοις, **συμπίπτεω**

φησί πλείους των έκτακισμελίων, πώς οθν κατ' Έρατοσθένη δείννυται ή τοσαύτη ἐπόστασις τοῦ διὰ Βαβυλώνος παραλλήλου άπὸ τοῦ διὰ Θανάκου, ζητώ, ὅτι μέν γαθ άπο Θαψάνου έπλ Βαβυλάνα τοσούτον έστιν, 5 slower exerves. Ere de nal and rov di éxarépou nagallylov int rov dia varigov, our stopusy ouds yap. ઉτι કેનો જલપેરού μεσημβρινού έστιν ή Θάψαχος και ή Βαβυλών, τάναντία γὰρ αὐτὸς ὁ Ίππαρχος ἔδειξε κατ' Έρατοσθένη πλείοσιν ή χιλίοις σταδίοις συμβαίνειν 10 ανατολικωτέραν είναι την Βαβυλώνα της Θαφάκου. ήμεις τε παρετίθεμεν τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφώσεις, έν αἶς τὸν Τίγοιν καὶ τὸν Εὐφράτην ἐγκυκλοῦσθαι τήν τε Μεσοποταμίαν καλ την Βαβυλωνίαν, καλ το πλέον γε τῆς έγκυκλώσεως τὸν Εὐφράνην ποιείν · ἀπὸ γὰρ τῶν C. 89 15 άρμτων έπὶ μεσημβρίαν δυέντα έπιστρέφειν πρός τὰς άνατολές, έκπίπτειν δε έπὶ μεσημβρίαν. ἡ μεν ούν έπλ μεσημβρίαν ἀπό τῶν ἄρχτου ὁδὸς ὡς ἄν μεσημβρινοῦ τινός έστιν, ή δ' έπὶ τὰς ἀνατολὰς ἐπιστροφή καὶ έπὶ την Βαβιλώνα έκνευσίς τέ έστιν από του μεσημβρινού δέ γε όδον εξοηκε τετρακισχιλίων και όπτακοσίων σταδίων την έπλ Βαβυλώνα άπὸ Θαψάκου παρά τὸν Εὐφράτην προσθείς, καθάπες έπίτηδες, τοῦ μή τινα εὐθείσην σώτὴν δέξασθας καὶ μέτρον τοῦ μεταξύ δυείν 25 παραλλήλου διαστήματος. μή διδομένου δε τούτου, κενόν έσει καὶ τὸ έφεξῆς δείκνυσθαι δοκοῦν, ὅτι συνισταμένου ἀρθογωνίου τριγώνου πρός τε Πηλουσίφ καὶ Θαφάκφ καὶ τῆ τομῆ τοῦ τε διὰ Πηλουσίου παραλλήλου καλ του διά Θαψάκου μεσημβρινού, μία τῶν 30 περί την ορθιήν, ή έπε του μεσημβρινού, μείζων έσται. της ύπὸ την δραήν; της ἀπὸ Θαψάκου εἰς Πηλούσων. κενών δέ και το συνάππου τούτφ, από μή συγχωρου-

μένου λήμματος κατασκευαζόμενον. οὐ γὰρ δὴ δίδοται τὸ ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπὶ τὸν διὰ Κασπίων πυλῶν μεσημβρινὸν εἶναι διάστημα τετρακισχιλίων ὀκτακοσίων. ἐλήλεγκται γὰρ ὑφ' ἡμῶν ἐκ τῶν μὴ συγχωρουμένων ὑπ' Ἐρατοσθένους κατεσκευακότα τοὖτο τὸν Ἱππαρ-5 χον ㆍ ἔνα δ' ἀνίσχυρον ἦ τὸ ὑπὸ ἐκείνου διδόμενον, λαβῶν τὸ εἶναι πλείους ἢ ἐννακισχιλίους ἐκ Βαβυλῶνος ἐκὶ τὴν ἐκ Κασπίων πυλῶν οῦτως ἀγομένην γραμμήν, ὡς ἐκεῖνος εἰρηκεν, ἐκὶ τοὺς ὄρους τῆς Καρμανίας, ἐδείκνυε τὸ αὐτό.

Ού τοῦτο οὖν λεκτέον πρὸς τὸν Ἐρατοσθένη, άλλ' ότι των έν πλάτει λεγομένων και μεγεθών και σχημάτων είναι τι δεί μέτρον και δκου μεν μαλλον οπου δε έλαττον, συγχωρητέον. ληφθέντος γαρ τοῦ τῶν ὀρῶν πλάτους τῶν ἐπὶ τὰς ἰσημερινὰς ἀνατολὰς 15 έπτεινομένων τρισχιλίων σταδίων, δμοίως δε και του της θαλάττης της μέχοι στηλών, μαλλον αν τις συγχωρήσειεν ώς έπὶ μιᾶς γραμμῆς έξετάζεσθαι τὰς παφαλλήλους έχείνης έν τῷ αὐτῷ πλάτει ἀγομένας ἢ τὰς συμπιπτούσας, καὶ τῶν συμπιπτουσῶν τὰς ἐν αὐτῷ 20 έκείνω τῷ πλάτει τὴν σύμπτωσιν έχούσας ἢ τὰς ἐκτός. ώσαύτως και τας διισταμένας μέχρι τοῦ μη έκβαίνειν τοῦ πλάτους ἢ τὰς ἐκβαινούσας, καὶ τὰς ἐν μείζονι μήχει μάλλον ή τὰς ἐν ἐλάττονι. καὶ γὰο ἡ ἀνισότης τών μηκών συγκρύπτοιτ' αν μάλλον και ή ανομοιότης 25 C. 90 των σχημάτων · οίον εν τω πλάτει τοῦ Ταύρου παντὸς καί της μέχρι στηλών θαλάττης, ύποκειμένων τρισχιλίων σταδίων, νοεϊται εν τι παραλληλόγραμμον χωρίον,

τὸ περιγράφον τό τε ὅρος ἄπαν καὶ τὴν λεχθείσαν θάλατταν. ἐὰν οὖν διέλης εἰς πλείω παραλληλόγραμμα 30
τὸ μῆκος, καὶ τὴν διάμετρον ὅλου τε τούτου λάβης καὶ
τῶν μερῶν, ὁᾶον ἄν ἡ τοῦ ὅλου διάμετρος ἡ αὐτὴ λο-

γισθείη τῆ κατά τὸ μῆκος πλευρά ῆπερ ή έν τοῖς μέοεσι · και δσφ γ' αν έλαττον ή τὸ παραλληλόγραμμον τὸ ληφθεν έν μέρει, τοσφόε μαλλον τοῦτ' αν συμβαίνοι. ή τε γαρ λοξότης της διαμέτρου ήττον απελέγχεται 5 καλ ή ανισότης του μήκους έν τοις μεγάλοις, ώστ' οὐδ' αν όχνήσειας έπ' αὐτῷν τὴν διάμετρον είπειν μῆχος τοῦ σχήματος. ἐὰν οὖν τὴν διάμετρον λοξώσης μᾶλλον, ώστε έκπεσείν έξω των πλευρών έκατέρας ή της νε έτέρας, ούχ ἂν όμοίως έτι ταῦτα συμβαίνοι · τοιοῦ-10 τον δή τι λέγω τὸ μέτρον τῶν ἐν πλάτει λεγομένων. ό δ' ἀπὸ τῶν Κασπίων πυλῶν τὴν μὲν δι' αὐτῶν τῶν όρου λαμβάνου ώς αν έπι ταύτου παραλλήλου μέχρι στηλών άγομένην, την δ' άπονεύουσαν είς Θάψακον εύθυς έξω πολύ των όρων, και πάλιν έκ Θαψάκου 15 προσεκβάλλων άλλην μέχρι Αίγύπτου τοσούτον έπιλαμβάνουσαν πλάτος, είτα τῷ μήκει τῷ ταύτης καταμετρών το του χωρίου μήπος, διαμέτρη τετραγώνου καταμετρείν αν δόξειε το του τετραγώνου μήπος. ὅταν de μηδε διάμετρος ή άλλα κεκλασμένη ή γραμμή, 20 πολύ μᾶλλον ἄν δόξειε πλημμελείν . κεκλασμένη γάρ έστιν ή από Κασπίων πυλών δια Θαψάκου πρός τον Netlov άγομένη. πρός μεν Έρατοσθένη ταῦτα.

Πρός δε τον Ίππαρχον κάκεινο, ὅτι ἐχρῆν, ὡς 38 κατηγορίαν κεποίηται τῶν ὑκ' ἐκείνου λεχθέντων, 25 οῦτω καὶ ἐπανόρθωσίν τινα ποιήσασθαι τῶν ἡμαρτημένων ὅπερ ἡμεῖς ποιοῦμεν. ἐκείνος δ' εἰ καί κου τούτου πεφρόντικε, κελεύει ἡμᾶς τοῖς ἀρχαίοις κίναξι προσέχειν, δεομένοις παμπόλλφ τινὶ μείζονος ἐπανθρώσεως ἢ ὁ Ἐρατοσθένους πίναξ προσδεῖται, καὶ 30 τὸ ἐπωερόμενου δ' ἐπιχείρημα τῆς αὐτῆς ἔχεται μο-

^{1.} post λυγισθείη: παφάλληλός τε καλ ίση

χθηρίας. λαμβάνει γὰρ ἐν λήμματι τὸ ἐκ τῶν μὰ διδομένων κατασκευασθέν, ὡς ἡλέγξαμεν ἡμεῖς, ὅσε Θανάκου Βαβυλὼν ἀνατολικωτέρα ἐσείν οὐ πλείοσιν ἢ χιλίοις σταδίοις ὥστ' εἰ καὶ κάνυ συνάγεται τὸ πλείοσιν ἢ δισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις σταδίοις ἀνατολικω- 5 τέραν αὐτὴν εἶναι ἐκ τῶν λεγομένων ὑπὸ τοῦ Ἐραντορόένους, ὅτι ἐπὶ τὴν τοῦ Τίγριδος διάβασιν, ἡ ᾿Αλέξανδρος διέβη, ἀπὸ Θαψάκου ἐστὶ σύντομος σταδίων C. 91 δισχιλίων τετρακοσίων, ὁ δὲ Τίγρις καὶ ὁ Εὐφράτης ἐγκυκλωσάμενοι τὴν Μεσοκοταμίαν, τέως μὲν ἐπ' 10 ἀνατολὰς φέρονται, εἶτ' ἐπιστρέφουσι πρὸς νότον καὶ πλησιάζουσι τότε ἀλλήλοις τε ἅμα καὶ Βαβυλῶνι, οὐδεν ἄτοπον συμβαίνει τῷ λόγω.

Πλημμελεί δε και έν τῷ έξῆς ἐπιχειρήματι, ἐν ῷ 39 συνάγειν βούλεται, δτι την ἀπὸ Θαψάκου ἐπὶ Κα**σπίους** 15 πύλας όδόν, ην μυρίων σταδίων Έρατοσθένης είσηκεν. ούν έπ' εὐθείας ἀναμεμετρημένην ώς ἐπ' εὐθείας παραδίδωσι, τῆς εὐθείας πολὺ ἐλάττονος οὖσης. ἡ δ' ἔφο~ δός έστιν αὐτῷ τοιαύτη. φησίν είναι κατ' Έρατοσθένη του φύτου μεσημβρινου του τε διά του Καναβικού 20 στόματος καὶ τὸν διὰ Κυανέων, διέχειν δὲ τοῦτον τοῦ διά Θαψάκου έξακισχιλίους τριακοσίους σταδίους, τάς δε Κυανέας τοῦ Κασπίου ἄρους έξακισχιλίους έξακοσίους, δ κείται κατά την ύπέρθεσιν την έπι τὸ Κάσπιον πέλανος έκ Κολγίδος, ώστε παρά τριακοσίους σταδίους 25 τὸ ἴσου είναι διάστημα ἀπὸ τοῦ διὰ Κραγέων μεσημβρινού έπί τε Θάψακον καὶ ἐπὶ τὸ Κάσπιον · τρόπον δή τινα έπλ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ κεισθαι τήν τε Θάψκκον και τὸ Κάσπιον τούτω δ' ἀκολουθείν τὸ ἀφεστάναι ίσον τὰς Κασπίους πύλας Θαψάκου τε καὶ τοῦ 30 Κασπίου, [τοῦ δὲ Κασπίου] πολύ ἐλάττους ἀφεστάναι των μυρίων, δόους φησίν ἀφεστάναι Έρατοσθένης τῆς

Θαψάπου, [της Θαψάπου] ἄρα πολύ έλάττους η μυρίους લેવક્કાર્પાલા પ્રજેટ કેલે સંવેશકાલ, લાગામાં આવા લેવલ કોંગલ roug puplous, [oug] loviferat exervos en' everencias and Κασπίων πυλών είς Θάψακον, έρουμεν δε προς αυτόν. 5 ότι του Έρατοσθένους έν πλάτει λαμβάνοντος [τὰς] εὐ-Belag, őnep oluelóv égri yewygaglag, év nhárei de nal τας μεσημβρινάς και τας έπι ίσημεριτήν άνατολήν, έχεθνος γεωμετριχώς αὐτὸν εὐθύνει καὶ ώς αν δι' όρνάνων λάβοι τις τούτων ξααστον, ούδε αύτος δι' όρ-10 γάνων άλλα μαλλον στοχασμο λαμβάνων καὶ τὸ πρὸς όρθας και τὸ παραλλήλους. δυ μεν δή τοῦθ' άμάρτημα. Ετερον θὲ τὰ μηθὲ τὰ κείμενα παρ' έκείνφ διαστήματα τίθεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, μηθε πρὸς έκεἰνα τὸν έλεγχον προσάγεσθαι, άλλὰ πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ πλατ-15 τόμενα. διόπερ πρώτον μέν έκείνου τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος έπι Φάσιν είπόντος σταδίων όκτακισχιλίων, καί προσθέντος τούς είς Διοσπουριάδα ένθένδε έξακοσίους, την δ' από Διοσκουριάδος είς το Κάσπιον υπέρ-Φεσιν ήμερον πέντε, ήτις κατ' αὐτὸν Ίππαργον εἰκά-20 ζεται λέγεσθαι όσον χιλίων σταδίων , ώστε την σύμπασαν κατ' Έρατοσθένη κεφαλαιούσθαι έννακισχιλίων έξακοσίων· αὐτὸς συντέτμηκε καὶ φησίν έκ μὲν Κυα- C. 92 vémp els Dagie neuranistillous éfanoglous, els de Κάσπιον ένθένδε άλλους χιλίους · ώστ' ού πατ' Έρα-25 ของปิร์ษทุ ชบนุธิสโขอเ สิบ ธัสโ ขอบี สบัชอบี สตร แรงทุนธิอเνοῦ τό τε Κάσπιον είναι και την Θάψακον, άλλα κατ' αὐτόν. φέρε δ' οὖν κατ' Ἐρατοσθένη· πῶς οὖν τούτφ ξπεται τὸ τὴν ἀπὸ τοῦ Κασπίου ἐπὶ Κασπίους πύλας દિવાગ રહિયા પર્યું લેમ છે Θαψάκου έπλ τὸ αὐτὸ σημείου;

τὰ βόρεια μέρη τῆς οἰχουμένης : εἰτ' ἐχτίθεται τὰ λεγθέντα ύπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους περίτῶν μετὰ τὸν Πόν-δήκειν μίαν μεν έφ' ής ή Πελοπόννησος, δευτέραν δε την Ιταλικήν, τρίτην δε την Δινυστικήν, ύφ' ών 5 κόλπους ἀπολαμβάνεσθαι τόν τε 'Αδριατικόν καὶ τὸν Τυροηνικόν. ταύτα δ' έκθέμενος καθόλου πειράται τὰ καθ' δκαστα περί αὐτῶν λεγόμενα έλέντειν γεωμετρικώς μαλλον η γεωγραφικώς. έστι δε τοσούτον τών άμαρτανομένων έν αύτοις ύπο τοῦ Ἐρατοσθένους το 10 πλήθος, και ύπὸ Τιμοσθένους τοῦ τοὺς λιμένας συγγράψαντος (δυ έπαινεί μεν έκείνος μάλιστα των άλλων. διαφωνών δ' έλέγχεται πρός αύτον πλείστα), ώστ' οὐκ ἄξιον ἡγοῦμαι διαιτᾶν οὕτ' ἐκείνους ἐκὶ τοσοῦτον διαμαρτάνοντας τῶν ὄντων, οὕτε τὸν Ίππαρ-15 χον. καὶ γὰρ οὖτος τὰ μὲν παραζείπει τῶν ἡμαρτημένων τὰ δ' οὐκ ἐπανορθοί, ἀλλ' ἐλέγγει μόνον ὅτο ψευδώς η μαγομένως είρηται. αίτιάσαιτο μεν γάρ καί τοῦτ' αν ίσως τις, ὅτι φησίν ἄκρας τρεῖς τῆς Εὐρώπης, μίαν μεν τιθείς την έφ' ής ή Πελοπόννησος. έχει γάο 20 τι πολυσχιδές · καὶ γὰρ τὸ Σούνιον ἀπρωτηριάζει ὁμοίως τη Λακωνική, ού πολύ ήττον μεσημβρινώτερον ον των Μαλεων και κόλπου απολαμβάνου αξιόλογου. καὶ ή Θρακία Χερρόνησος ἀπολαμβάνει πρὸς τὸ Σούνιον τόν τε Μέλανα κόλπον και τοὺς ἐφεξῆς τοὺς Μα-25 κεδονικούς, εί δ' οὖν παρείημεν τοῦτο, καὶ τῷν διαστημάτων τὰ πλεϊστα φανερώς ψευδογραφούμενα έλένγει την απειρίαν των τόπων ύπερβαλλουσαν και οὐ δεομένην γεωμετρικών έλέγχων, άλλά φανερών καί αὐτόθεν έχμαρτυρείσθαι δυναμένων οίου ὅτι ἐξ Ἐπι- 30 δάμνου πρός τον Θερμαΐον κόλπον ή ὑπέρβασίς έστι πλειόνων η δισχιλίων σταδίων ο δ' ένακοσίων φησίν ελ δε 'Αλεξανδρείας είς Καρχηδόνα ύπερ μυρίους C. 93 καὶ τρισχιλίους, οὐ πλείους ὅντας τῶν ἐννακισχιλίων, εἴπερ ἐκὶ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ ἐστι κατὰ τοῦτον τῆ μεν 'Αλεξανδρεία Καρία καὶ 'Ρόδος, τῆ δε Καρχηδόνι 5 ὁ πορθμός. πάντες γὰρ ὁμολογοῦσι μὴ πλειόνων εἶναι τὸν ἐκ Καρίας ἐπὶ πορθμὸν πλοῦν σταδίων ἢ ἐνα-κισχιλίων · ὅ τε μεσημβρινὸς ἐν μεγάλω μέν τινι διαστήματι λαμβανόμενος δοθείη ἄν ὁ αὐτὸς εἶναι τοσοῦντον δυσμικώτερος πρὸς τὸν ἐωθινώτερον ὅσον ἡ Καρτον δυσμικώτερος πρὸς τὸν ἐωθινώτερον ὅσον ἡ Καρτον δολ ἐστι τοῦ πορθμοῦ πρὸς δύσει μᾶλλον, ἐν δὲ τετρακισχιλίοις σταδίοις ἔχει καταφανῆ τὸν ἔλεγχον. ὁ δὲ καὶ τὴν 'Ρώμην τιθεὶς ἐπὶ ταὐτοῦ μεσημβρινοῦ τὴν τοσοῦτον καὶ Καρχηδόνος δυσμικωτέραν, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει τῆς τῶν τόπων ἀπειρίας καὶ τού-15 των καὶ τῶν ἐφεξῆς πρὸς δύσιν μέχρι στηλῶν.

Ίππάρχφ μεν οὖν μη γεωγραφοῦντι ἀλλ' έξετά- 41 ζοντι τὰ λεχθέντα έν τη γεωγραφία τη Έρατοσθένους οίκειου ην έπι πλέου τὰ καθ' Εκαστα εὐθύνειν. ημεις δ' έν οίς μεν κατορθού, τὸ πλέον δ' έτι οπου και πλημ-20 μελεί, τὸν καθ' έκαστα οίκειον λόγον φήθημεν δείν προσάγειν, τὰ μεν έπανορθούντες, ὑπερ ὧν δ' ἀπολυόμενοι τὰς ἐπιφερομένας αίτίας ὑπὸ τοῦ Ἱππάργου. καί αὐτὸν τὸν Ίππαρχον συνεξετάζομεν, ὅπου τι φιλαιτίως είρηκεν. έν δε τούτοις όρωντες ήδη τον μεν τε-25 λέως παραπαίοντα, τον δε δικαίως έπικαλούντα, άρκεϊν ύπολαμβάνομεν, αν έν αύτη τη γεωγραφία τα οντα λέγοντες έπανορθισμεν αὐτόν. έφ' ών γὰρ συνεγή και επιπολάζουτά έστι τὰ άμαρτανόμενα, κρείττον μηδε μεμνήσθαι πλην εί σπάνιόν τι και καθόλου, 30 όπερ πειρασόμεθα ποιείν έν τοίς καθ' έκαστα. καὶ νῦν δ' είρήσθω δτι καὶ Τιμοσθένης καὶ Έρατοσθένης καὶ οί ετι τούτων πρότεροι τελέως ήγνόουν τά τε Ίβηρικά

καὶ τὰ Κελτικά, μυρίφ δὲ μᾶλλον τὰ Γερμανικὰ καὶ τὰ Βοςτανικά, ώς δ' αυτως τὰ τῶν Γετῶν καὶ Βασταρνών. έπλ πολύ δ' άγνοίας ἐτύγγανου ἀφιγμένοι παλ του κατ' Ίταλίαν καὶ τὸν 'Αδρίαν καὶ τὸν Πόντον καὶ των έφεξης προσαρατίων μερών εί και τὰ τοιαυτας ίσως φιλαίτια. τοῦ γὰς Ἐρατοσθένους ἐπὶ τῶν πόρρω διεστημότων τὰ παραδεδομένα φάσμοντος έρειν διαστήματα, μη διισχυριζομένου δὲ καὶ λέγοντος ώς παφέλαβε, προστιθέντος δ' έστιν οπου τὰ ἐπ' εὐθείας μᾶλ-C. 94 λου καὶ ήττου, οὐ ἀεῖ προσάγειν τον ἀκριβη ἔλεγγον 10 τοξε μή δμολογουμένους πρός άλληλα διαστήμασιν: οπερ ποιείν πειράται ό Ίππαρχος έν τε τοίς πρότεροκ λεηθείσι και έν αίς τὰ περί την Τοκανίαν μέχρι Baxτρίων και των έπέμεινα έθνων έκτίθεται διαστήματα, καί έτι τὰ ἀπὸ Κολχίδος έπι τὴν Υοκανίαν θάλατταν, 15 ού γὰρ ὁμοίως ἐπί τε τούτων έξεταστέον αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἦπειρῶτιν παραλίαν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ούτω γνωρίμους τόπους. άλλ' ούδ' έπλ τούτων γεωμετρικώς, ὅπερ ἔφην, ἀλλὰ γεωγραφικώς μάλλον, αίτιασάμενος δ' οὖν τινα τῶν Αίθιοπικῶν ἐπὶ τέλει 20 τοῦ δεντέρου ὑπομνήματος τῶν πρὸς τὴν Ἐρατοσθένους γεωγραφίαν πεποιημένων, έν τῷ τρίτῷ φησὶ τὴν μέν πλείω θεωρίαν έσεσθαι μαθηματικήν, έπλ ποσόν δε και γεωγραφικήν οὐδ' έπι ποσόν μέντοι δοκεί μοι ποιήσασθαι γεωγραφικήν, άλλὰ πᾶσαν μαθηματικήν, 25 διδόντος καλ τοῦ Ερατοσθένους την τοιαύτην πρόφασιν. πολλαχού γὰρ έχπίπτει πρός τὸ έπιστημονεχώτερου της προκειμένης Ιστορίας, έκπεσών δε οὐκ ἀκριβεξς άλλ' όλοσχεφεζς ποιεξται τὰς ἀποφάσεις, τρόπου τινά έν μέν τοῖς γεωγραφικοῖς μαθηματικός έν δέ 30 τοις μαθηματικοίς γεωγραφικός ών, ώστε πρός άμφα δίδωσιν άφορμας τοῖς άντιλέγουσιν, έν δε τούτφ τοῦ

ύπορνήματι καὶ δικαίας καὶ ούτος καὶ ὁ Τιμοσθένης, ὅστ' οὐδ' ἡμίν καταλείκεται συνεκισκοκείν, ἀλλ' ἀρκείσθαι τοις ὑπὸ τοῦ Ικπάρχου λεχθείσιν.

"[δωμεν δε και Ποσειδώνιον α φησιν έν τοις περί 2 5 ἀπεωνοῦ · δωκεί γὰρ ἐν αὐτοις τὰ πολλὰ γεωγραφείν, τὰ μὲν οἰκείως τὰ δε μαθηματιπώτερον. οὐκ ἄτοπον οὖν ἔνια και τῶν ὑπὸ τοὐτου λεγομένων δαιιτῆσαι, τὰ μὲν νῦν τὰ δ' ἐν τοις καθ' ἔκαστα ὡς ᾶν ὑποπίπτη, μέτρου τινὸς ἐχομένους. ἔστιν οὖν τι τῶν πρὸς γεω10 γραφίαν οἰκείων τὸ τὴν γῆν ὅλην ὑποθέσθαι σφαιροειδῆ παθάπερ και τὸν κόσμον, και τὰ ἄλλα παραδέξασθαι τὰ ἀκόλουθα τῆ ὑποθέσει ταύτη· τούτων δ'
έστὶ και τὸ πεντάζωνον αὐτὴν είναι.

Onel di o Noverdavios ris els nevre gavas diai- 2 13 ρέσεως άρχηγον γενέσθαι Παρμενίδην· άλλ' έκεινον μέν σχεδόν τι διπλασίαν άποφαίνειν το πλάτος την อิเฉพรหฉบแร่งทุง บ์พรถุสไพขอบธลุง ร์มฉบร์ถูดง บุติง บุกลเned els tò entòs nal noòs tals eunoátois. Apistotéln θε αὐτὴν καλείν τὴν μεταξο τῶν τροπικῶν, τὰς de με-29 ταξύ τών τροπικών και τών άρατικών εύκράτους. ἀμportepois d'émitimé dinains diamenaunéum yào lé-C. 95 γεσθαι τὸ ἀοίκητον διὰ παθμα. τῆς δὲ μεταξύ τῶν τροπικών πλέον ή τὸ ήμισυ τοῦ πλάτους οἰκήσιμόν έστιν έχ των ύπερ Αίγύπτου στοχαζομένοις Αίθιόπων, 25 είπερ τὸ μὸν ἥρισυ τοῦ παντὸς πλάτους ἐστὶν δ διαιρεί έφ' έπάτερα ὁ ίσημερινός, τούτου δὲ τὸ μὲν ἐπὸ τῆς Συήνης, ήπερ έσειν δριον του θερινού τροπικού, είς Μερόην είσι πεντακισχίλωι, τὸ δ' ένθένδε ξως [τοῦ] της Κινναμωμοφόρου παραλλήλου, δοπερ έστιν άρχη 30 της διακεκαυμένης, τρισγίλιοι, τοῦτο μέν οὖν τὸ διά-

^{17.} post διακεκαυμένην: τῆς μεταξύ τῶν τροκικῶν

3

στημα παν έστι μετρητόν, πλεϊταί τε γάρ και όδεύεται· τὸ δ' έξῆς μέχρι τοῦ Ισημερινοῦ λόγφ δείχνυται κατά την ύπ' Έρατοσθένους γενομένην άναμέτρησιν της γης ότι έστι σταδίων όπταπισχιλίων όπταποσίων ον δή λόγον έχει τὰ μύρια έξακισχίλια όκτα- 5 πόσια πρός τὰ ὀκτακισγίλια [ὀκτακόσια], τοῦτον ἂν ἔχοι τὸ μεταξύ τῶν τροπικῶν διάστημα πρὸς τὸ τῆς διακεκαυμένης πλάτος. καν των νεωτέρων δε άναμ**ετο**ήσεων είσάγηται ή έλαχίστην ποιοῦσα τὴν γῆν, οΐαν ό Ποσειδώνιος έγκρίνει περί όκτωκαίδεκα μυριάδας ού- 10 σαν, περί ημισύ που ἀποφαίνει την διακεκαυμένην της μεταξύ των τροπικών η μικρώ του ήμίσους μείζονα, ίσην δὲ καὶ τὴν αὐτὴν οὐδαμῶς. τοῖς τε ἀρκτιποίς ούτε παρά πασιν ούσιν ούτε τοίς αύτοις παντατοῦ τίς αν διορίζοι τὰς εὐκράτους, αίπερ εἰσιν άμε- 15 τάπτωτοι; τὸ μὲν οὖν μὴ παρὰ πᾶσιν εἶναι τοὺς ἀρχτικούς, οὐδὲν ἂν είη πρὸς τὸν ἔλεγχον' δεί γάρ παρά τοίς την εύκρατον οίκουσιν είναι πάσι, πρός ουσπερ καλ λέγεται μόνους εύκρανος. τὸ δὲ μὴ πανταχοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ μεταπίπτειν, καλῶς εἰληπται.

Αὐτὸς δὲ διαιρῶν εἰς τὰς ζώνας πέντε μέν φησιν εἰναι χρησίμους πρὸς τὰ ρὐράνια, τούτων δὲ περισκίους δύο τὰς ὑπὸ τοῖς πόλοις μέχρι τῶν ἐχόντων τοὺς τροπικοὺς ἀρκτικούς, ἐτεροσκίους δὲ τὰς ἐφεξῆς ταύταις δύο μέχρι τῶν ὑπὸ τοῖς τροπικοῖς οἰκούντων, ἀμ-25 φίσκιον δὲ τὴν μεταξὺ τῶν τροπικῶν πρὸς δὲ τὰ ἀνθρώπεια ταύτας τε καὶ δύο ἄλλας στενὰς τὰς ὑπὸ τοῖς τροπικοῖς, καθ' ὰς ῆμισύ πως μηνὸς κατὰ κορυφήν ἐστιν ὁ ῆλιος, δίχα διαιρουμένας ὑπὸ τῶν τροπικῶν. ἔχειν γάρ τι ἰδιον τὰς ζώνας ταύτας, αὐχμηράς τε ἰδίως δῦ καὶ ἀμμώδεις ὑπαρχούσας καὶ ἀφόρους πλὴν σιλφίου καὶ πυρωδῶν τινων καρπῶν συγκεκαυμένων · ὅρη γὰρ

μη είναι πλησίον ώστε τὰ νέφη προσπίπτοντα ὅμβρους ποιείν, μηθὲ δὴ ποταμοίς διαρρείσθαι · διόπερ C. 96
οὐλότριχας καὶ οὐλόπερως καὶ προχείλους καὶ πλατύρρινας γεννᾶσθαι · τὰ γὰρ ἄκρα αὐτῶν συστρέφεσθαι ·
5 καὶ τοὺς ἰχθυοφάγους δὲ κατὰ ταύτας τὰς ζώνας οἰκείν. ὅτι δὲ ταῦτ ἰδια τῶν ζωνῶν τούτων, δηλοῦν φησὶ
τὸ τοὺς νοτιωτέρους αὐτῶν ἔχειν τὸ περιέχον εὐπρατότερον καὶ τὴν γῆν καρκιμωτέραν καὶ εὐυδροτέραν.

Πολύβιος δε ποιεί ζώνας έξ, δύο μεν τας τοις 3 10 άρχτιχοίς ύποπιπτούσας, δύο δε τὰς μεταξύ τούτων τε καλ τῶν τροπικῶν, [καλ δύο τὰς μεταξύ τούτῶν] καλ τοῦ ἰσημερινοῦ. ἡ μέν οὖν εἰς πέντε διαίρεσις δοκεί ποι και φηρικώς απα και λεωλδαφικώς εξόμοθαι. Φησικώς μέν, ότι καὶ κρὸς τὰ οὐράνια καὶ πρὸς τὴν τοῦ 15 περιέχοντος πρᾶσιν· πρὸς μὲν τὰ οὐράνια, ὅτι τοῖς περισχίοις [καὶ τοἰς έτεροσκίοις] καὶ τοῖς ἀμφισχίοις ουτως αν αφιστα διοφιζομένοις συνδιοφίζεται καλ τά περί την θέαν των άστρων, όλοσχερεί τινι μερισμώ λαμβάνοντα την εξάλλαξιν προς δε την του περιέχον-20 τος πράσιν, ότι της τούτου πράσεως πρός του ήλιον πρινομένης διαφοραί τρείς είσιν αί γενικώταται καί συντείνουσαι πρός τε τὰς τῶν ζφων καὶ φυτῶν συστάσεις καὶ τῶν ἄλλων *ἡμισυσταλεῖς τῶν ὑπὸ τῷ ἀέρι καὶ έν αὐτῷ ἐκείνφ, ὑπερβολή θάλπους καὶ ἔλλειψις καὶ 25 μεσότης. αΰτη δὲ τῷ εἰς τὰς ζώνας μερισμῷ λαμβάνει την οίκείαν διάκρισιν · αΐ τε γαρ κατεψυγμέναι δύο την έλλειψιν τοῦ θάλπους ὑπαγορεύουσιν εἰς μίαν τοῦ περιέχουτος φύσιν συναγόμεναι, αί τε εὔκρατοι παραπλησίως είς μίαν την μεσότητα άγονται, είς δε την λοιπήν 30 ή λοιπή μία καὶ διακεκαυμένη. ὅτι δὲ καὶ γεωγραφικός έστιν ὁ μερισμός, δήλου. ζητεί γὰρ ή γεωγραφία τής

င်းန်ဥတူ ငဏို**။ ဒုတိကျာက်ငဏာ**။ ထို**တုဝဥပြေလး ငစ် ဝင်းလုပ်မှုနောပမှာ ပ်ရာ**်ရှိမှုတို့မှာ τμήμα · πρός δύσει μέν οὖν καὶ ἀνατολῷ θάλαττά ἐστιν ή περατούσα, πρὸς δὲ τὰ νότια καὶ τὰ βόρεια ὁ ἀήρ, ὁ ρλυ μέσος εὖκρατος ὢν καλ φυτοξς καλ ζώοις, ὁ δ' ἐφ' έκάτερα δύσκρατος ύπερβολή και έλλείψει του θάλ-5 zous. eis de ras roets diapopas revres édénte ris eis πέντε ζώνας διαιρέσεως. τῷ γὰς ἰσημερινῷ τμηθείσα δίνα ή σφαϊρα της γης είς τε το βόρειον ήμισφαίριον, έν ο ήμεις έσμεν, και το νότιον υπέγραψε τας τρείς διαφοράς τὰ μεν γὰρ πρὸς τῷ ἰσημερινῷ καὶ τῇ δια-10 κεκαυμένη ζώνη δια καυμα αοίκητα έστι, τα δε πρός τῷ πόλφ διὰ ψύχος, τὰ δὲ μέσα τὰ εὖκρατα καὶ τὰ οἰ– κήσιμα. ὁ δὲ τὰς ὑπὸ τοῖς τροπικοῖς προστιθεὶς οὐκ άνὰ λόγον ταϊς πέντε ταύτας προστίθησιν οὐδ' όμοία C. 97 κεχρημένας διαφορά, άλλ' ώς αν εί και ταις έθνικαις 15 διαφοραίς ἀπέφαινε ζώνας, άλλην μέν την Αίθιοπικήν, άλλην δε την Σαυθικήν και Κελτικήν, τρίτην δε τὴν ἀνὰ μέσον.

Ό δὲ Πολύβιος τοῦτο μὲν οὐκ εὖ τὸ κοιεἰν τινας ξώνας τοις ἀρκτικοίς διοριζομένας, δύο μὲν τὰς ὑπο- 20 κιπτούσας αὐτοίς δύο δὲ τὰς μεταξὺ τοῦτων καὶ τῶν προκικοῖν εἰρηται γὰρ ὅτι τοῖς μεταχίν τοῦτων καὶ τῶν τὰς ὑπο- 20 κιπτούσας αὐτοίς δύο δὲ τὰς μεταχίντουν καὶ τῶν προκικοῦν εἰρηται γὰρ ὅτι τοῖς μεταχίντουν σημείοις οὐρ ὁριστέον τὰ ἀμετάπτωτα. οὐδὲ τοῖς τροπικοῖς δὲ τῆς διακεκαυμένης ἄροις χρηστέον καὶ [γὰρ] τοῦτ' εἰρηται. τὴν διακεκαυμένην μέντοι δίχα διαιρῶν πρὸς 25 οὐ φαύλην ἐκίνοιαν φαίνεται αεκινημένος, πρὸς ἢν καὶ δλην δίχα διαιρῶν καὶ τὸ νότιον τῷ ἰσημερινῶ ' δῷλον με τὰς τὰς τὰς βοικικοῦς τὰς καὶ τὸ 30 ἡμισφαίριον ἐκάτερον ἐξ ὅλων συντετάχθαι τριῶν ζως.

ນພັນ ວົມວເວຍເດີພັນ ເພັນ ຂ້ນ ອີແຮ່ວຸໝຸ້. ຖົ ພຂາ ວຸບົນ ເວເແນ່ກຖ τομή δέχεται την είς Εξ ζώνας διαίρεσιν, ή δ' έτέρα οὐ πάνυ. εί νοῦν τῷ διὰ τῷν πόλων δίχα τέμνοις τὴν γῆν, ούκ αν είκότως έκατερον των ήμισφαιρίων, τό τε έσπέ-5 ριου και τὸ ἀνατολικόυ, τέμνοις εἰς ζώνας έξ, ἀλλὰ ἡ είς πέντε άρχουσα αν είη· τὸ γὰρ όμοιοπαθές των τμημάτων άμφοτέρων της διακεκαυμένης, α ποιεί δ ίσημερινός, και τὸ συγκείσθαι περιττήν και περίεργον αποφαίνει την τομήν, όμοιοειδών μεν ούσων και των 10 εὐκράτων καὶ τῶν κατεψυγμένων, ἀλλ' οὐ συγκειμένων ουτως ούν και την όλην γην έκ των τοιούτων ήμισφαιρίων έπινοουμένην άρκούντως αν είς πέντε διαιροίης. εί δ', ώσπερ Έρατοσθένης φησίν, ή ύποπίπτουσα τῷ ἰσημερινῷ ἐστὶν εὖκρατος, καθάπερ καὶ 15 Πολύβιος όμοδοξεί (προστίθησι δ' ούτος καὶ διότι ύψηλοτάτη έστί διόπες και κατομβρείται, τών βορείων νεφών κατά τους έτησίας έκει τοις άναστήμασι προσπιπτόντων πλείστων), πολύ αρείττον τρίτην εὔαρατον ταύτην ποιείν στενήν τινα, η τὰς ὑπὸ τρίς τροπικοίς Μείσάγειν. συνηγορεί δὲ τούτοις καὶ τὰ τοιαῦτα, ὧν μέμνηται και Ποσειδώνιος, το έκει τας μεταστάσεις δξυτέρας είναι τὰς είς τὰ πλάγια, ὡς δ' αῦτως καὶ τὰς άπ' άνατολής έπι δύσιν του ήλίου. όξύτεραι γάρ αί κατά μεγίστου κύκλου των όμοταχων κινήσεων.

25 Ἐνίσταται δ' ὁ Ποσειδώνιος τῷ Πολυβίῷ, διότι δ φησί τὴν ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ οἰκησιν ὑψηλοτάτην· οὐδὲν γὰρ εἶναι κατὰ τὴν σφαιρικὴν ἐκιφάνειαν ὕψος
διὰ τὴν ὑμαλότητα, οὐδὲ δὴ ὀρεινὴν εἶναι τὴν ὑπὸ τῷ C. 98
ἱσημερινῷ, ἀλλὰ μᾶλλον πεδιάδα ἰσόπεδόν πως τῇ ἐπι30 φανεἰᾳ τῆς θαλάττης· τοὺς δὲ πληροῦντας τὸν Νείλον
ὅμβρους ἐκ τῶν Αἰθιοπικῶν ὀρῶν συμβαίνειν. ταῦτα
δ' εἰκῶν ἐνταῦθα ἐν ἄλλοις συγχωρεί, φήσας ὑπονοείν
STRABO I.

ὄρη είναι τὰ ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ, πρὸς ἃ έκατέρωθεν ἀπὸ τῶν εὐκράτων ἀμφοϊν προσπίπτοντα τὰ νέφη ποιείν τοὺς ὄμβρους. αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀνομολογία φανερά ἀλλὰ καὶ δοθέντος τοῦ ὀρεινὴν εἶναι τὴν ὑπὸ τῷ ἰσημερινῷ, ἄλλη τις ἀνακύπτειν ἄν δόξειεν · οί 5 γὰρ αὐτοὶ σύρρουν φασὶν εἶναι τὸν ἀκεανόν. πῶς οὖν ὄρη κατὰ μέσον ἰδρύουσιν αὐτόν; πλὴν εἰ νήσους τινὰς βούλονται λέγειν. ὅπως δὲ [δή] ποτε τοῦτ ἔχει, τῆς γεωγραφικῆς μερίδος ἔξω πίπτει · δοτέον δ' ἰσως τῷ προθεμένῷ τὴν περὶ ἀκεανοῦ πραγματείαν ταῦτ' ἐξε- 10 τάζειν.

Μυησθείς δε των περιπλεύσαι λεγομένων την Διβύην, Ἡρόδοτον μὲν οἰεσθαί φησιν ὑπὸ Δαρείου πεμφθέντας τινας τελέσαι τον περίπλουν . Ἡρακλείδην δὲ τὸν Πουτικὸν ἐν διαλόγω ποιεῖν ἀφιγμένον παρὰ Γέ- 15 λωνι μάγον τινὰ περιπλεῦσαι φάσκοντα. ἀμάρτυρα δὲ ταῦτ' είναι φήσας και Εὔδοξόν τινα Κυζικηνὸν θεωρου και σπουδοφόρου τοῦ τῶν Κορείων ἀνῶνος ἐλθεῖν είς Αίγυπτον ίστορει κατά τον δεύτερον Εύεργέτην συσταθήναι δε και τῷ βασιλεῖ και τοῖς περι αὐτόν 20 καλ μάλιστα κατά τους άνάπλους τοῦ Νείλου, θαυμαστικὸν ὄντα τῶν τοπικῶν ἰδιωμάτων ἄμα καὶ οὐκ ἀπαίδευτόν. τυγείν δή τινα Ινδόν κομισθέντα ώς τὸν βασιλέα ύπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Αραβίου μυχοῦ, λεγόντων εύρειν ήμιθανή καταχθέντα μόνον έν νηί, τίς δ' 25 εξη καὶ πόθεν άγνοείν μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον: τον δε παραδούναι τοῖς διδάξουσιν ελληνίζειν. έμμαθόντα δε διηγήσασθαι διότι έκ τῆς Ίνδικῆς πλέων πεοιπέσοι πλάνη καὶ σωθείη δεῦρο τοὺς σύμπλους ἀποβαλών λιμώ ύποληφθέντα δε ύποσχέσθαι τον είς Ίν-30 δούς πλουν ήγήσασθαι τοις ύπὸ του βασιλέως προχειφισθείσι τούτων δε γενέσθαι τον Εύδοξον. πλεύ-

σαντα δή μετά δώρων έπανελθείν άντιφορτισάμενον αρώματα και λίθους πολυτελείς, ών τους μεν καταφέρουσιν οί ποταμοί μετά των ψήφων, τούς δ' όρυκτούς εύρισκουσι πεπηγότας έξ ύγροῦ, καθάπερ τὰ κρυστάλ- C. 99 5 λινα παρ' ήμιν · διαψευσθήναι δε των έλπίδων · άφελέσθαι γαρ αὐτὸν απαντα τὸν φόρτον τὸν Εὐεργέτην. τελευτήσαυτος δ' έκείνου του βίου, Κλεοπάτραυ την νυναϊκα διαδέξασθαι την άρχην· πάλιν οὖν καὶ ὑπὸ ταύτης πεμφθηναι τον Εὔδοξον μετὰ μείζονος παρα-10 σκευής. ἐπανιόντα δ' ἀνέμοις παρενεχθήναι ὑπὲρ τὴν Αίδιοπίαν προσφερόμενον δέ τισι τόποις έξοικειοῦσθαι τους άνθρώπους μεταδόσει σιτίων τε και οίνου καλ παλαθίδων, ών έκείνοις ού μετῆν, άντλ δε τούτων ύδρείας τε τυγγάνειν καὶ καθοδηγίας, ἀπογράφεσθαί 15 τε ,τῶν δημάτων ἔνια. εὐρόντα δ' ἀκρόπρωρον ξύλινον έκ ναυαγίου Ιππον έχον έγγεγλυμμένον, πυθόμενον ώς ἀπὸ τῆς ἐσπέρας πλεόντων τινῶν εἰη τὸ ναυάγιον τοῦτο, κομίζειν αὐτὸ ἀναστρέψαντα πρὸς τὸν οίκείου πλούν. σωθέντα δ' είς Αίγυπτον, οὐκέτι τῆς 20 Κλεοπάτρας ήγουμένης άλλὰ τοῦ παιδός, ἀφαιρεθῆναι πάλιν πάντα · φωραθηναι γάρ νενοσφισμένον πολλά. τὸ δ' ἀκρόπρωρον προφέροντα εἰς τὸ έμπόριον δεικυύναι τοζς ναυκλήροις, γνώναι δε Γαδειριτών ον τούτων γὰο τοὺς μὲν ἐμπόρους μεγάλα στέλλειν πλοῖα, 25 τούς δὲ πένητας μικρά, ἃ καλεΐν Ιππους ἀπὸ τῶν ἐν ταζς πρώραις επισήμων τούτοις δε πλείν μέχρι τοῦ Αίξου ποταμοῦ περί την Μαυρουσίαν άλιευομένους. άλλα των δη ναυκλήρων τινάς γνωρίσαι τὸ ἀκρόπρφοον ένος των από του Λίξου ποταμού ποροώτερον 30 πλευσάντων καὶ μή σωθέντων ὑπάρξαν. ἐκ δὲ τούτου συμβαλόντα τὸν Εὔδοξον ώς δυνατὸς είη ὁ περίπλους ό Λιβυκός, πορευθέντα οίκαδε την οὐσίαν ένθέμενον

πάσαν έξορμήσαι. καί πρώτον μέν είς Δικαιάργειαν. είτ' είς Μασσαλίαν έλθεζν και την έξης παραλίαν μέγρι Γαζείρων, πανταχού δε διακωδωνίζοντα ταῦτα καλ γοηματιζόμενον κατασχευάσασθαι πλοίον μέγα καλ έφόλκια δύο λέμβοις ληστρικοίς δμοια, έμβιβάσαι τε 5 μουσικά παιδισκάρια καί ζατρούς καί άλλους τεχνίτας, έπειτα πλείν έπὶ τὴν Ἰνδικὴν μετέφρον ζεφύροις συνεγέσι. καμνόντων δε τῷ πλῷ τῶν συνόντων, ἄκοντα έπουρίσαι πρός γην δεδοικότα τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰς ἀμπώτεις. καὶ δὴ καὶ συμβῆναι ὅπερ ἐδεδίει · κα- 10 θίσαι γὰρ τὸ πλοΐον, ἡσυχῆ δέ, ώστε μηδ' ἀθροῦν διαλυθηναι, άλλὰ φθηναι τὰ φορτία σωθέντα εἰς γῆν καὶ των ξύλων τα πλείστα. έξ ων τρίτον λέμβον συμπηξάμενον πεντηχοντόρφ πάρισον πλείν, έως άνθρώ-C.100 ποις συνέμιζε τὰ αὐτὰ δήματα φθεγγομένοις, απερ 15 πρότερον απεγέγραπτο. αμα δε τοῦτό τε γνωναι δτι οί ένταῦθα ἄνθρωποι όμοεθνείς είεν τοῖς Αἰθίοψιν έκείνοις, καὶ ὅτι ὁμοροῖεν τῷ Βόγου βασιλεία. ἀφέντα δη του έπι Ίνδους πλουν αναστρέφειν έν δε τῷ παράπλφ νήσον ευυδρον καὶ ευδενδρον έρήμην ιδόντα ση- 20 μειώσασθαι· σωθέντα δε είς την Μαυρουσίαν, διαθέμενον τοὺς λέμβους πεζή κομισθήναι πρός τὸν Βόγον καλ συμβουλεύειν αὐτῷ τὴν ναυστολίαν ἐπανελέσθαι ταύτην, ίσχυσαι δ' είς τάναντία τοὺς φίλους ὑποτείυοντας φόβον μη συμβή την χώραν εὐεπιβούλευτον γε- 25 νέσθαι, δειχθείσης παρόδου τοις έξωθεν έπιστρατεύειν έθελουσιν. ώς δ' έπύθετο λόγφ μεν πεμπόμενον έαυτὸν ἐπὶ τὴν ἀναδειχθεῖσαν ναυστολίαν, ἔργφ δ' ἐκτεθη– σόμενον είς έρήμην τινά νήσον, φυγείν είς τὴν Ρωμαίων έπικράτειαν κάκεθθεν είς την Ίβηρίαν διάραι. πάλιν 30 δὲ κατασκευασάμενον στρογγύλον πλοΐον καὶ μακρον° πεντηπόντορον, ώστε τῷ μὲν πελαγίζειν τῷ δὲ πειράσθαι τῆς γῆς, ἐνθέμενον γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ σπέρματα καὶ οἰκοδόμους ὁρμῆσαι πρὸς τὸν αὐτὸν περίπλουν, διανοούμενον, εἰ βραδύνοιτο ὁ πλοῦς, ἐνδιαχειμάσαι τῆ προεσκεμμένη νήσφ, καὶ σπείραντα καὶ ὁ ἀνελόμενον τοὺς καρποὺς τελέσαι τὸν ἐγνωσμένον ἐξ ἀρχῆς πλοῦν.

,,Έγω μεν οὖν" φησί ,,μέχρι [δεῦρο] τῆς περί τὸν 5 ,,Εύδοξον ίστορίας ήκαι τί δ' υστερον συνέβη τους έκ ,,Γαδείρων καὶ τῆς Ἰβηρίας εἰκὸς εἰδέναι. ' ἐκ πάντων 10 δή τούτων φησί δείκνυσθαι διότι ή οίκουμένη κύκλφ περιρρεϊται τῷ ἀκεανῷ · ,,οὐ γάρ μιν δεσμὸς περιβάλ-,,λεται ήπείροιο, άλλ' ές ἀπειρεσίην πέχυται · τό μιν οΰτι ,,μιαίνει. θαυμαστός δή κατά πάντα έστιν δ Ποσειδώνιος, τον μεν του μάγου περίπλουν, δυ Ήραπλείδης 15 είπεν, ἀμάρτυρον νομίσας, και αὐτῶν τῶν ὑπὸ Δαφείου πεμφθέντων, ον Ήφοδοτος ίστοφεί, τὸ δὲ Βεογαΐον διήγημα τούτο έν πίστεως μέρει τιθείς , είθ' ὑπ' αύτοῦ πεπλασμένον είτ' ἄλλων πλασάντων πιστευθέν. τίς γὰο ἡ πιθανότης πρώτον μὲν τῆς κατὰ τὸν 20 Ινδόν περιπετείας; ὁ γὰρ Αράβιος κόλπος ποταμοῦ δίκην στενός έστι καὶ μακρός [πεντακισχιλίους] έπὶ μυρίοις που σταδίους μέχρι τοῦ στόματος, καὶ τούτου στενοῦ παντάπασιν ὄντος οὐκ εἰκὸς δ' οὕτ' έξω που τὸν πλοῦν ἔχοντας είς τὸν κόλπον παρωσθήναι τοὺς 25 Ινδούς κατά πλάνην (τὰ γὰρ στενὰ ἀπὸ τοῦ στόματος δηλώσειν έμελλε την πλάνην), οὖτ' εἰς τὸν κόλπον έπίτηδες καταχθεϊσιν έτι πλάνης ήν πρόφασις καὶ ἀνέμων ἀστάτων. λιμῷ τε πῶς περιείδον ἄπαντας ἀπολ-0.101 λυμένους σφᾶς πλην ένός; περιγενόμενός τε πῶς ίκα-30 νὸς ἡν μόνος κατευθύνειν τὸ πλοζον οὐ μικρὸν ον τά γε τηλικαύτα πελάγη διαίρειν δυνάμενον; τίς δ' ή όξυμάθεια τῆς διαλέκτου, ἀφ' ἦς ίκανὸς ἦν πείσαι τὸν βα-

σιλέα, ώς δυνάμενος τοῦ πλοῦ καθηγήσασθαι; τίς δ' ή σπάνις τῷ Εὐεργέτη τῶν τοιούτων καθηγεμόνων. ήδη γνωριζομένης ύπὸ πολλών τῆς ταύτη θαλάττης; ό δὲ δὴ σπονδοφόρος καὶ θεωρός τῶν Κυζικηνῶν πῶς άφεις την πόλιν είς Ίνδους έπλει; πῶς δὲ ἐπιστεύθη 5 τηλικαύτην χρείαν; πῶς δ' ἐπανιὼν ἀφαιρεθείς πάντα παρά την έλπίδα και άτιμωθείς έτι μείζονα έπιστεύθη παρασκευήν δώρων; έπανιών δε και παρενεχθείς είς την Αίδιοπίαν τίνος χάριν η τας διαλέπτους απεγράφετο, η τὸ ακρόποωρον επυνθάνετο της άλιάδος πό- 10 θεν έκπέσοι; τὸ γὰρ μαθείν ὅτι ἀπὸ δύσεως πλεόντων ήν ναυάγιον οὐδενὸς ἔμελλεν ὑπάρξειν σημεῖον, ἐπεὶ καλ αὐτὸς ξμελλεν ἀπὸ δύσεως πλεῖν κατὰ τὴν ἐπάνοδον. έλθων δ' ούν είς 'Αλεξάνδρειαν, φωραθείς ώς νενοσφισμένος πολλά, πῶς οὐκ ἐκολάσθη, ἀλλὰ καὶ πε- 15 οιήει τούς ναυκλήρους διαπυνθανόμενος, δεικνύς αμα τὸ ἀκρόπρφρον; ὁ δὲ γνωρίσας οὐχὶ θαυμαστός; ὁ δὲ πιστεύσας ού θαυμασιώτερος καὶ κατ' έλπίδα τοιαύτην έπανιών είς την οίκείαν καὶ μετοικισμόν έκειθεν ποιησάμενος είς τὰ έξω στηλών; άλλ' οὐδ' έξὸν ἡν ἄνευ 20 προστάγματος έξ 'Αλεξανδρείας άνάγεσθαι, και ταῦτα νενοσφισμένω βασιλικά χρήματα. οὐδέ γε λαθείν έκπλεύσαντα ένεδέχετο τοσαύτη φρουρά κεκλεισμένου τοῦ λιμένος καλ τῶν ἄλλων ἐξόδων, ὅσην καλ νῦν ἔτι διαμένουσαν ἔγνωμεν ἡμεῖς ἐπιδημοῦντες τῇ ᾿Αλεξανδοεία 25 πολύν χρόνον, καίτοι τὰ νῦν πολύ ἀνείται, 'Ρωμαίων έχόντων · αί βασιλικαὶ δὲ φρουραὶ πολὺ ἦσαν πικρότεοαι. ἐπειδή δὲ καὶ ἀπῆρεν είς τὰ Γάδειρα καὶ ναυπηγησάμενος έπλει βασιλικώς, διαλυθέντος αὐτῷ τοῦ πλοίου, πῶς μὲν ἐναυπηγήσατο τρίτον λέμβον ἐν τῆ ἐρήμφ; 30 πῶς δὲ πλέων πάλιν καὶ εύρων τοὺς έσπερίους Αίθίοπας τοῖς έφοις όμογλώττους οὐκ ἀρέχθη διανύσαι τὸν

έξης πλούν, ούτω χαύνος ών πρός τὸ φιλέκδημον, μιπρου έγειν έλπίσας λοιπον το άγνωστον, άλλ' άφείς ταύτα της διὰ Βόγου ναυστολίας ἐπεθύμησε; πῶς δ' έγνω την λάθοα κατ' αὐτοῦ συνισταμένην ἐπιβουλήν: C.102 5 τί δε τοῦτ' ήν τῷ Βόγῷ πλεονέκτημα ὁ τἀνθρώπου άφανισμός, έξον άλλως άποπέμψασθαι; γνούς δὲ την έπιβουλήν πῶς ἔφθη φυγών εἰς ἀσφαλεῖς τόπους; ἕκαστον γὰρ τῶν τοιούτων οὐκ ἀδύνατον μέν, ἀλλὰ χαλεπον και σπανίως γινόμενον μετὰ τύχης τίνός τοῦ δ' 10 εὐτυχεῖν ἀεὶ συνέβαινεν εἰς κινδύνους καθισταμένω συνεχείς. πῶς δ' οὐκ ἔδεισεν ἀποδρὰς τὸν Βόγον πλείν πάλιν παρά την Λιβύην σύν παρασκευή δυναμένη συνοικίσαι νήσον; ου πολύ ουν απολείπεται ταυτα τῶν Πυθέου καὶ Εὐημέρου καὶ Αντιφάνους ψευσμά-15 των. άλλ' έκείνοις μεν συγγνώμη τοῦτ' αὐτὸ έπιτηδεύουσιν, ώσπερ τοίς θαυματοποιοίς τῷ δ' ἀποδει**κτικ**ῷ καὶ φιλοσόφω, σχεδον δέ τι καὶ περὶ πρωτείων άγωνιζομένω, τίς αν συγγνοίη; ταῦτα μὲν οὖν οὐκ εὖ.

Τό δὲ ἔξαιρεσθαι τὴν γῆν ποτε καὶ ἰζήματα λαμ- 6

20 βάνειν καὶ μεταβολὰς τὰς ἐκ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν παραπλησίων, ὅσα διηριθμησάμεθα καὶ
ἡμεῖς, ὀρθῶς κεῖται παρ' αὐτῷ πρὸς ὁ καὶ τὸ τοῦ
Πλάτωνος εὖ παρατίθησιν, ὅτι ἐνδέχεται καὶ μὴ πλάσμα εἶναι τὸ περὶ τῆς νήσου τῆς ᾿Ατλαντίδος, περὶ ῆς

25 ἐκεῖνος ἱστορῆσαι Σόλωνά φησι πεπυσμένον παρὰ
τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων, ὡς ὑπάρχουσά ποτε ἀφανισθείη, τὸ μέγεθος οὐκ ἐλάττων ἡπείρου καὶ τοῦτο οἰεται βέλτιον εἶναι λέγειν ἢ διότι ὁ πλάσας αὐτὴν ἡφάνισεν, ὡς ὁ ποιητὴς τὸ τῶν ᾿Αχαιῶν τεῖχος. εἰκάζει

30 δὲ καὶ τὴν τῶν Κίμβρων καὶ τῶν συγγενῶν ἐξανάστασιν ἐκ τῆς οἰκείας [κατὰ ληστείαν] γενέσθαι, οὐ
κατὰ θαλάττης ἔφοδον ἀθρόαν συμβᾶσαν. ὑπονοεὶ δὲ

τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος έπτά που μυριάδων σταδίων ὑπάρχον ῆμισυ είναι τοῦ ὅλον κύκλου καθ' ὂν είλη—πται, ὥστε (φησίν) ἀπὸ τῆς δύσεως εῦρφ πλέων ἐν τοσσύταις μυριάσιν ἔλθοι ἂν εἰς Ἰνδούς.

Έπιγειρήσας δε αίτιασθαι τούς ούτω τας ήπείρους 5

διορίσαντας, άλλὰ μὴ παραλλήλοις τισὶ τῷ ἰσημερινος, δι' ών ξμελλον έξαλλάξεις δείκνυσθαι ζώων τε καὶ φυτών και άέρων, τών μεν τη κατεψυγμένη συναπτόντων τῶν δὲ τῆ διακεκαυμένη, ὥστε οίονεὶ ζώνας εἶναι τὰς ήπείοους, άνασκευάζει πάλιν καὶ ἐν ἀναλύσει δίκης γί- 10 νεται, έπαινών πάλιν την ούσαν διαίρεσιν. Θετικήν ποιούμενος την ζήτησιν πρός ούθεν χρησίμως. αί γάρ τοιαῦται διατάξεις οὐκ ἐκ προνοίας γίνονται, καθάπερ οὐδὲ αί κατὰ τὰ ἔθνη διαφοραί, οὐδ' αί διάλεκτοι, άλλὰ C.103 κατά περίπτωσιν καὶ συντυχίαν· καὶ τέχναι δὲ καὶ δυ- 15 νάμεις καλ έπιτηδεύσεις άρξάντων τινών κρατούσιν αί πλείους εν όποιφοῦν κλίματι. έστι δέ τι καὶ παρά τὰ κλίματα, ώστε τὰ μèν φύσει έστλυ ἐπιχώριά τισι τὰ δ' έθει καὶ ἀσκήσει. οὐ γὰρ φύσει Αθηναζοι μεν φιλόλογοι, Αακεδαιμόνιοι δ' οῦ καὶ οί ἔτι ἐγγυτέρω Θηβαΐοι, 20 άλλὰ μᾶλλον ἔθει · οῦτως οὐδὲ Βαβυλώνιοι φιλόσοφοι φύσει και Αιγύπτιοι, άλλ' άσκήσει και έθει και ίππων δε και βοών άρετας και άλλων ζώων οὐ τόποι μόνον, άλλὰ καὶ ἀσκήσεις ποιοῦσιν. ὁ δὲ συγγεῖ ταῦτα: έπαινών δε την τοιαύτην διαίρεσιν τών ηπείρων, οία 25 νῦν έστι, παραδείγματι χρῆται τῷ τοὺς Ἰνδοὺς τῶν Αλθιόπων διαφέρειν των έν τη Λιβύη : εὐερνεστέρους γὰρ είναι καὶ ήττον εψεσθαι τῆ ξηρασία τοῦ περιέχοντος · διὸ καὶ Όμηρον πάντας λέγοντα Αίθίοπας δίχα διελείν ,,οί μεν δυσομένου Υπερίονος, οί δ' άνιόντος, "30 Κράτητα δ' είσάγοντα την έτέραν οίκουμένην, ην ούκ οίδεν Όμηρος, δουλεύειν ύποθέσει καὶ έδει (φησί)

μεταγράφειν ουτως ,,ήμεν ἀπερχομένου Τπερίονος," οἰον ἀπό τοῦ μεσημβρινοῦ περικλίνοντος.

Ποώτου μεν ούν οί πρός Αίγύπτφ Αίδίοπες καί 8 αύτοι δίχα διαιφούνται · οι μέν γάρ έν τῆ 'Αδία είσιν 5 οί δ' έν τη Λιβύη, οὐδεν διαφέροντες άλλήλων. έπειδ' Όμηρος ού δια τούτο διαιρεί τους Αίθίοπας, ὅτι τους Ίνδους ήδει τοιούτους τινάς τοις σώμασιν (ούδε γάρ άρχην είδέναι τους Ίνδους είκος Όμηρον, οπου γε οὐδ' ὁ Εὐεργέτης κατὰ τὸν Εὐδόξειον μῦδον ήδει τὰ 10 κατά την Ινδικήν, ούδε του πλούν τον έπ' αὐτήν), άλλα μαλλον κατά την λεχθείσαν ύφ' ήμων πρότερον διαίρεσιν, έκει δε και περί της γραφής της Κρατητείου διητήσαμεν ότι ούδεν διαφέρει ούτως η έκείνως γράφειν ό δε τούτο μεν διαφέρειν φησί, πρείττον δ' ου-15 τως είναι μεταθείναι ,,ήμεν ἀπερχομένου. " τί οὖν διαφέρει τοῦτο τοῦ ,,ήμεν δυσομένου; "παν γὰρ τὸ τμημα τὸ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ ἐπὶ δύσιν δύσις καλεῖται, καθάπες και το του δρίζοντος ήμικύκλιον. ὅπες και "Αρατος ἐπισημαίνεται "ήχί περ ἄκραι μίσγονται δύ-20 σιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλησιν. εἰ δ' ἐπὶ τῆς Κρατητείου γραφής ούτω βέλτιον, φήσει τις καλ έπλ τής Αρισταρχείου δεΐν. τοσαῦτα καὶ πρὸς Ποσειδώνιον · πολλὰ γάρ καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα τυγχάνει τῆς προσηκού- C.104 σης διαίτης, όσα γεωγραφικά · όσα δε φυσικώτερα, έπι-25 σκεπτέου ἐυ ἄλλοις ἢ οὐδὲ φροντιστέου πολύ γάρ ἐστι τὸ αἰτιολογικὸν παρ' αὐτῷ καὶ τὸ Αριστοτελίζου, ὅπερ έκκλίνουσιν οί ήμετεροι δια την επίπρυψιν των αίτιων.

Πολύβιος δε την Εὐρώπην χωρογραφών τοὺς μεν Δ άρχαίους εἄν φησι, τοὺς δ' ἐκείνους ελέγχοντας ἔξετά30 ζειν Δικαίαρχόν τε καὶ Ἐρατοσθένη τὸν τελευταίον πραγματευσάμενον περί γεωγραφίας, καὶ Πυθέαν, ὑφ' οὖ παρακρουσθήναι πολλούς, ὅλην μεν τὴν Βρετ-

τανικήν έμβαδον έπελθείν φάσκοντος, την δὲ περίμετρον πλειόνων η τεττάρων μυριάδων ἀποδόντος της
νήσου, προσιστορήσαντος δὲ καὶ τὰ περὶ της Θούλης
καὶ τῶν τόπων ἐκείνων, ἐν οἰς οὕτε γη καθ' αὐτὴν
ὑπῆρχεν ἔτι οὕτε θάλαττα οὕτ' ἀήρ, ἀλλὰ σύγκριμά 5
τι ἐκ τούτων πλεύμονι θαλαττίφ ἐοικός, ἐν φῶ φησι τὴν
γην καὶ τὴν θάλατταν αἰωρείσθαι καὶ τὰ σύμπαντα,
καὶ τοῦτον ὡς ἄν δεσμὸν εἶναι τῶν ὅλων, μήτε πορευτὸν μήτε πλωτὸν ὑπάρχοντα τὸ μὲν οὖν τῷ πλεύμονι
ἐοικὸς αὐτὸς ἑωρακέναι, τάλλα δὲ λέγειν ἐξ ἀκοῆς. 10
ταῦτα μὲν τὰ τοῦ Πυθέου, καὶ διότι ἐπανελθών ἐνθένδε πᾶσαν ἐπέλθοι τὴν παρωκεανῖτιν τῆς Εὐρώπης
ἀπὸ Γαδείρων ἕως Τανάιδος.

Φησί δ' οὖν ὁ Πολύβιος ἄπιστον καὶ αὐτὸ τοῦτο, πώς ίδιώτη ἀνθρώπω καὶ πένητι τὰ τοσαῦτα διαστή-15 ματα πλωτά καλ πορευτά γένοιτο; τὸν δ' Ἐρατοσθένη διαπορησαντα εί χρη πιστεύειν τούτοις, διιώς περί τε τῆς Βρεττανικῆς πεπιστευκέναι καὶ τῶν κατὰ Γάδειρα καλ την Ίβηρίαν· πολύ δέ φησι βέλτιον τῷ Μεσσηνίφ πιστεύειν ή τούτφ. ὁ μέντοι γε είς μίαν χώραν την 20 Παγχαΐαν λέγει πλεῦσαι, ὁ δὲ καὶ μέχοι τῶν τοῦ κόσμου περάτων κατωπτευκέναι την προσάρκτιον της Εὐρώπης πάσαν, ην ούδ' αν τῷ Έρμη πιστεύσαι τις λέγοντι. Έρατοσθένη δε τον μεν Εύήμερον Βεργαίον καλείν, Πυθέα δὲ πιστεύειν, καὶ ταῦτα μηδὲ Δικαιά 0-25 γου πιστεύσαντος. το μέν ούν μηδε Δικαιάρχου πιστεύσαντος γελοίον, ώσπες έκείνο κανόνι χρήσασθαι προσήχου, καθ' ού τοσούτους έλέγχους αὐτὸς προφέφεται. Έρατοσθένους δε εξοηται ή περι τα έσπέρια και τὰ ἀρκτικὰ τῆς Εὐρώπης ἄγνοια. ἀλλ' ἐκείνω μὲν καί 30 Δικαιάρχω συγγνώμη, τοῖς μὴ κατιδοῦσι τοὺς τόπους έκείνους. Πολυβίω δε και Ποσειδωνίω τίς αν συν-

γυοίη; άλλα μην Πολύβιός γέ έστιν ό λαοδογματικάς καλών ἀποφάσεις, ἃς ποιοῦνται περί των έν τούτοις τοις τόποις διαστημάτων καὶ ἐν ἄλλοις πολλοίς, ἀλλ' ούδ' έν οἰς ἐκείνους ἐλέγχει καθαρεύων. τοῦ γοῦν Δι- 0.105 5 καιάρχου μυρίους μεν είποντος τους έπι στήλας ἀπὸ της Πελοποννήσου σταδίους, πλείους δε τούτων τους έπλ του Αδρίαν μέχρι τοῦ μυχοῦ, τοῦ δ' ἐπλ στήλας τὸ μέχρι τοῦ πορθμοῦ τρισχιλίους ἀποδόντος, ὡς νίνεσθαι τὸ λοιπὸν έπτακισχιλίους τὸ ἀπὸ πορθμοῦ μέχρι 19 στηλών τους μέν τρισχιλίους έαν φησιν είτ' εύ λαμβάνονται είτε μή, τους δ' έπτακισχιλίους ούδετέρως, ούτε την παραλίαν έχμετρούντι ούτε την δια μέσου τοῦ πελάγους. τὴν μὲν γὰο παραλίαν ἐοικέναι μάλιστ' άμβλεία γωνία, βεβηχυία έπί τε τοῦ πορθμοῦ καὶ τῶν 15 στηλών, πορυφήν δ' έχούση Νάρβωνα, ώστε συνίστασθαι τρίγωνον βάσιν έχον την διὰ τοῦ πελάγους εὐθεΐαν, πλευράς δε τάς την γωνίαν ποιούσας την λεχθείσαν, ών ή μεν από τοῦ πορθμοῦ μέχρι Ναρβωνος μυρίων έστι και πλειόνων η διακοσίων έπι τοις χιλίοις, 20 ή δὲ λοιπή μικοῷ έλαττόνων ἢ ὀκτακισχιλίων καὶ μὴν πλείστον μεν διάστημα ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Λιβύην δμολογεῖσθαι κατὰ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος σταδίων ου πλειόνων η τοισχιλίων, κατά το Σαρδόνιον δέ λαμβάνειν συναγωγήν. άλλ' έστω, φησί, καλ έκετνο 25 τρισχιλίων, προειλήφθω δ' ἐπὶ τούτοις δισχιλίων σταδίων τὸ τοῦ πόλπου βάθος τοῦ κατὰ Νάρβωνα, ὡς ἂν κάθετος ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ ἀμβλυγωνίου δηλον οὖν, φησίν, ἐκ τῆς παιδικῆς μετρήσεως, ὅτι ἡ σύμπασα παραλία ἡ ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ ἐπὶ 30 στήλας ξγγιστα ύπερέχει τῆς διὰ τοῦ πελάγους εὐθείας

^{20.} post pingo: loindr

πεντακοσίοις σταδίοις. προστεθέντων δε των ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου έπὶ τὸν πορθμὸν τρισχιλίων, οί σύμπαντες ἔσονται στάδιοι, αὐτοὶ οί ἐπ' εὐθείας, πλείους ἢ διπλάσιοι ὧν Δικαίαρχος εἰπε πλείους δε τούτων τοὺς ἐπὶ τὸν μυχὸν τὸν Ἀδριατικὸν δεήσει, φησί, τι-5 δέναι κατ' ἐκεῖνον.

'Αλλ' ὧ φίλε Πολύβιε, φαίη τις ἄν, ὥσπες τούτου τοῦ ψεύσματος έναργη παρίστησι τὸν έλεγχον ή πείρα έξ αὐτῶν ὧν εξοηκας αὐτός, εἰς μὲν Αευκάδα ἐκ Πελοποννήσου έπτακοσίους, έντεῦθεν δὲ τοὺς ἴσους εἰς 10 Κόρχυραν, και πάλιν έντεῦθεν είς τὰ Κεραύνια τοὺς Ισους, και έν δεξιά είς την Ίαπυγίαν, από δε τών Κεφαυνίων την Ίλλυρικην παραλίαν σταδίων έξακισχιλίων έκατον πεντήκοντα· ούτως κάκεινα ψεύσματά έστιν άμφότερα, καὶ δ Δικαίαρχος είπε, τὸ ἀπὸ πορ-15 θμοῦ ἐπὶ στήλας είναι σταδίων ἐπτακισχιλίων, καὶ ο σὸ δοκείς ἀποδείξαι· όμολογοῦσι γὰρ οί πλείστοι λέγοντες τὸ διὰ πελάγους μυρίων είναι καὶ δισχιλίων, συμφωνει δε τούτο και τη άποφάσει τη περί του μήκους της οίκουμένης. μάλιστα γὰρ είναι φασι μυριάδων έπτά 20 C.106 τούτου δε τὸ εσπεριον τμημα τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῶν ἄκρων τῆς Ἰβηρίας, ἄπερ δυσμικώτατά έστι, μιχρον απολείπειν των τρισμυρίων. συντιθέασι δ' ούτως άπο μεν του Ισσικού κόλπου μέχρι της Ροδίας πεντακισχιλίους, ένθένδ' έπὶ Σαλμώνιον τῆς 25 Κρήτης, ὅπερ έστι τὸ έφον ἄκρον, χιλίους, αὐτῆς δὲ της Κρήτης μημος πλείους η δισχιλίους έπλ Κριού μέτωπου, έντευθεν δ' έπλ Πάχυνου τῆς Σικελίας τετραπισχιλίους και πευτακοσίους, και από Παχύνου δε έπλ πορθμον πλείους η χιλίους, είτα το δίαρμα το έπὶ στή- 30 λας ἀπὸ πορθμοῦ μυρίους δισχιλίους, ἀπὸ στηλῶν δὲ έπὶ τὰ τελευταΐα τοῦ Ἱεροῦ ἀμρωτηρίου τῆς Ἰβηρίας

περί τρισχιλίους. και ή κάθετος δε ού καλώς είληπται, είπερ ή μεν Νάρβων έπι του αύτου παραλλήλου σχεδόν τι ίδουται τῷ διὰ Μασσαλίας, αῦτη τε τῷ διὰ Βυζαντίου, καθάπερ καὶ Ίππαργος πείθεται, ή δὲ διὰ 5 τοῦ πελάγους ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐστι τῷ διὰ πορθμοῦ καὶ τῆς Ροδίας, ἀπὸ δὲ τῆς Ροδίας είς Βυζάντιον ὡς ἂν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ πειμένων άμφοϊν περί πενταπισγιλίους, ώς εἰρήπασι, σταδίους τοσοῦτοι γὰρ ἄν દૌદમ મલો ગી રનેંદુ દોરૂ માર્કમ્મુદ્ર મલઈ દેવના હૈસ દો તે મહો રહે માર્કાન 10 στον δίαρμα τοῦ πελάγους τούτου τὸ ἀπὸ τῆς Εὐρώπης έπὶ την Διβύην πεντακισχιλίων που σταδίων λέγουσιν από του μυχου του Γαλατικου κόλπου, δοκεί μοι πεπλανημένως λέγεσθαι τοῦτο, ἢ πολὺ τὴν Διβύην κατὰ τοῦτο τὸ μέφος προσυεύειν ἐπὶ τὴν ἄρκτον καὶ 15 συνάπτειν τῷ διὰ τῶν στηλῶν παραλλήλφ. καὶ τοῦτο ούκ εὖ λέγεται τὸ πλησίον τῆς Σαρδόνος τὴν λεχθείσαν κάθετον τελευτᾶν ού γὰς παραπλήσιον, άλλὰ πολύ δυσμικώτερον είναι τὸ δίαρμα τοῦτο τῆς Σαρδόνος, όλον σχεδόν τι ἀπολαμβάνον έν τῷ μεταξύ πρὸς τῷ 20 Σαρδονίω τὸ Αιγυστικόν πέλαγος καὶ τῆς παραλίας δε τὰ μήκη πεπλεόνασται, πλην οὐκ ἐπὶ τοσοῦτόν γε.

Έξης δε τὰ τοῦ Ερατοσθένους ἐπανορθοί, τὰ μεν 4 εὖ τὰ δε χείρον λέγων ἢ ἐκείνος. ἔξ Ἰθάκης μεν γὰρ εἰς Κόρκυραν τριακοσίους εἰπόντος, πλείους φησίν 25 εἰναι τῶν ἐνακοσίων, ἔξ Ἐπιδάμνου δε εἰς Θεσσαλονίκειαν ἐνακοσίων, ἀποδόντος, πλείους τῶν δισχιλίων φησί ταῦτα μεν εὖ. ἀπὸ δε Μασσαλίας ἐπὶ στήλας λέγοντος ἐπτακισχιλίους, ἀπὸ δε Πυρήνης ἔξακισχιλίους, αὐτὸς λέγει χείρον πλείους ἢ ἐνακισχιλίους 30 τοὺς ἀπὸ Μασσαλίας, ἀπὸ δε Πυρήνης μικρὸν ἐλάττους ἢ ὀκτακισχιλίους ἐγγυτέρω γὰρ τῆς ἀληθείας ἐκείνος εἰρηκεν. οἱ γὰρ νῦν ὁμολογοῦσιν, εἰ τις τὰς τῶν

όδῶν ἀνωμαλίας ὑποτέμνοιτο, μὴ μείζω τῶν ἔξακισχιλίων σταδίων εἶναι τὸ μῆκος τὴν σύμπασαν Ἰβηφίαν

C.107 ἀπὸ Πυρήνης ἕως τῆς ἑσπερίου πλευρᾶς. ὁ δ' αὐτὸν
τὸν Τάγον ποταμὸν ὀκτακισχιλίων τίθησι τὸ μῆκος ἀπὸ
τῆς πηγῆς μέχρι τῶν ἐκβολῶν, οὐ δή που τὸ σὺν τοῖς 5
σκολιώμασιν (οὐ γὰρ γεωγραφικὸν τοῦτο), ἀλλ' ἐπ΄
εὐθείας λέγων, καίτοι γε ἀπὸ Πυρήνης αί τοῦ Τάγου
πηγαὶ πλέον διέχουσιν ἢ χιλίους σταδίους. πάλιν δὲ
τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἀποφαίνεται, ὅτι ἀγνοεῖ τὰ Ἰβηρικὰ
ὁ Ἐρατοσθένης, καὶ διότι περὶ αὐτῆς ἔσθ' ὅπου τὰ 10
μαχόμενα ἀποφαίνεται ὅς γε μέχρι Γαδείρων ὑπὸ
Γαλατῶν περιοικεῖσθαι φήσας [τὰ] ἔξωθεν αὐτῆς, εί γε
τὰ πρὸς δύσιν τῆς Εὐρώπης μέχρι Γαδείρων ἔχουσιν
ἐκεῖνοι, τούτων ἐκλαθόμενος κατὰ τὴν τῆς Ἰβηρίας
περίοδον τῶν Γαλατῶν οὐδαμοῦ μέμνηται.

Τό [τε] μῆκος τῆς Εὐρώπης ὅτι ἔλαττόν ἐστι τοῦ συνάμφω τῆς τε Λιβύης καὶ τῆς ᾿Ασίας ἐκθείς, οὐκ ἀρθῶς τὴν σύγκρισιν ποιεῖται· τὸ μὲν γὰρ στόμα τὸ κάτὰ στήλας φησὶν ὅτι κατὰ τὴν ἰσημερινὴν δύσιν ἐστίν, ὁ δὲ Τάναις ὁεῖ ἀπὸ θερινῆς ἀνατολῆς· ἐλατ-20 τοῦται δὴ τοῦ συνάμφω μήκους τῷ μεταξὺ τῆς θερινῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς ἰσημερινῆς· τοῦτο γὰρ ἡ ᾿Ασία προλαμβάνει πρὸς τὴν ἰσημερινὴν ἀνατολὴν τοῦ πρὸς τὰς ἄρκτους ἡμικυκλίου. χωρὶς γὰρ τοῦ περισκελοῦς ἐν πράγμασιν εὐαποδότοις καὶ ψεῦδός ἐστι τὸ ἀπὸ θε-25 ρινῆς ἀνατολῆς τὸν Τάναιν ὁεῖν· ἄπαντες γὰρ οἱ ἔμπειροι τῶν τόπων ἀπὸ τῶν ἄρκτων ὁεῖν φασιν εἰς τὴν Μαιῶτιν, ῶστε τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ τῆς Μαιῶτιδος καὶ αὐτὸν τὸν ποταμόν, ἐφ᾽ ὅσον γνώριμός ἐστιν, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ κεῖσθαι.

Οὐκ ἄξιοι δὲ λόγου τινὲς οί μὲν εἶπον ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν Ἰστρον τόπων αὐτὸν τὰς ἀρχὰς ἔχειν καὶ ἀπὸ.τῆς

έσπέρας, ούκ ένθυμηθέντες ώς μεταξύ ὁ Τύρας καὶ Βορυσθένης και "Υπανις μεγάλοι ποταμοί δέουσιν είς του Πόντον, ο μεν τῷ "Ιστρω παράλληλος οί δὲ τῷ Τανάιδι ούτε δε του Τύρα των πηγων κατωπτευμένων 5 οὔτε τοῦ Βορυσθένους οὔτε τοῦ Τπάνιος, πολὺ ἄν ἔη άγνωστότερα τὰ ἐκείνων ἀρκτικώτερα ΄ ώσθ' ὁ δι' . έκείνων ἄγων έπὶ τὴν Μαιῶτιν τὸν Τάναιν, εἶτ' ἐπιστρέφων έπ' αὐτήν (αί γὰρ ἐκβολαὶ φανερῶς ἐν τοὶς ποοσαρατίοις μέρεσι της λίμνης δείανυνται και τού-10 τοις τοις έωθινωτάτοις), πλαστός ἄν τις είη καὶ ἀπέφαντος λόγος. ώς δ' αΰτως ἀπέραντος και ὁ διὰ τοῦ Καυκάσου πρός άρκτου φήσας δείν, είτ' έπιστρέφειν είς την Μαιώτιν· είρηται γάρ καὶ τοῦτο. ἀπὸ μέντοι τῆς ἀνατολῆς οὐδεὶς εἴρηκε τὴν δύσιν καὶ γὰο εἰ ἔροει 15 ούτως, οὐκ ἂν ὑπεναντίως τῷ Νείλφ καὶ τρόπον τινὰ 0.108 κατα διάμετρον δείν αὐτον ἀπεφαίνοντο οί χαριέστεοοι, ώς αν έπι ταύτου μεσημβοινού ή παρακειμένου τινός της δύσεως ούσης έκατέρω ποταμώ.

"Η τε τοῦ μήκους τῆς οἰκουμένης μέτρησις κατὰ 7
20 παραλλήλου τῷ ἰσημερινῷ ἐστιν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἐπὶ μῆκος οῦτως ἐκτέταται ὥστε καὶ τῷν ἤπείρων ἑκάστης οῦτω δεὶ λαμβάνειν τὸ μῆκος μεταξὺ μεσημβρινῶν δυείν κείμενον. τά τε μέτρα τῶν μηκῶν σταδιασμοί εἰσιν, οῦς θηρεύομεν, ἢ δι' αὐτῶν ἐκείνων ἰόντες ἢ 25 τῶν παραλλήλων ὁδῶν ἢ πόρων. ὁ δὲ τοῦτον ἀφεὶς τὸν τρόπον καινὸν εἰσάγει τὸ μεταξὺ τῆς τε θερινῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς ἰσημερινῆς τμῆμά τι τοῦ ἀρκτικοῦ ἡμικυκλίου. πρὸς δὲ τὰ ἀμετάπτωτα οὐδεὶς κανόσι καὶ μέτροις χρῆται τοῖς μεταπτώτοις οὐδὲ τοῖς κατ' ἄλλην 30 καὶ ἄλλην σχέσιν λεγομένοις πρὸς τὰ καθ' αὐτὰ καὶ *διαφοράν. τὸ μὲν οὖν μῆκος ἀμετάπτωτον καὶ καθ' αὐτὸ λέγεται, ἀνατολὴ δ' ἰσημερινὴ καὶ δύσις, ὡς δ'

αῦτως θερινή τε καὶ χειμερινή, οὐ καθ' αὐτὴν ἀλλὰ κρὸς ἡμᾶς· ἡμῶν δ' ἄλλοτ' ἄλλη μεταχωρούντων, ἄλλοτ' ἄλλοι τόποι καὶ δύσεών εἰσι καὶ ἀνατολῶν ἰσημεφινῶν τε καὶ τροπικῶν, τὸ δὲ μῆκος μένει ταὐτὸν τῆς ἡπείρου. Τάναιν μὲν οὖν καὶ Νείλον οὐκ ἄτοκον πέρας 5 κοιεἴσθαι, θερινὴν δ' ἀνατολὴν ἢ ἰσημερινὴν καινόν. Προκεπτωκυίας δὲ τῆς Εὐρώπης ἄκραις κλείσει,

βέλτιου μεν ούτος εξοηκεν περί αὐτῶν Έρατοσθένους. οὖπω δὲ ίκανῶς : ἐκεῖνος μὲν γὰρ τρεῖς ἔφη, τὴν ἐπὶ τὰς στήλας καθήκουσαν, έφ' ής ή Ίβηρία, και την έπι τον 10 πορθμόν, έφ' ής ή Ίταλία, καὶ τρίτην την κατά Μαλέας, έφ' ής τὰ μεταξὺ τοῦ Αδοίου καὶ τοῦ Εὐξείνου πάντ' έθνη και τοῦ Τανάιδος. οὖτος δὲ τὰς μὲν δύο τὰς πρώτας ὁμοίως ἐκτίθεται, τρίτην δὲ τὴν κατὰ Μαλέας και Σούνιον, έφ' ής ή Ελλάς πάσα και ή Ίλλυρις 15 καί της Θράκης τινά, τετάρτην δε την κατά την Θρακίαν χερρόνησον, έφ' ής τὰ κατά Σηστὸν καὶ "Αβυδον στενά (έχουσι δ' αὐτὴν Θράκες), πέμπτην δὲ τὴν κατά τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορον καὶ τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος. τὰς μὲν οὖν δύο τὰς πρώτας δοτέον : ἀπλοῖς γάρ 20 τισι περιλαμβάνουται κόλποις, ή μεν τῷ μεταξύ τῆς Κάλπης και του ιερού ακρωτηρίου, έν ώ τα Γάδειρα, καὶ τῷ μεταξὺ στηλῶν καὶ τῆς Σικελίας πελάγει· ἡ δὲ τούτφ τε καὶ τῷ ᾿Αδρία, καίτοι ἥ γε τῶν Ἰαπύγων ἄκρα C.109 παρεμπίπτουσα καὶ τὴν Ἰταλίαν δικόρυφον ποιούσα 25 έχει τινα αντέμφασιν αι λοιπαί δ' έτι έναργέστερον ποικίλαι καὶ πολυμερεῖς οὖσαι ζητοῦσιν ἄλλην διαίφεσιν. ώς δ' αυτως έχει και ή είς έξ διαίζεσις την δμοίαν ενστασιν απολούθως ταις απραις διειλημμένη. ποιησόμεθα δ' ήμεζς έν τοζς καθ' ξκαστα τὴν προσή- 30 κουσαν έπανόρθωσιν και τούτων και τῶν ἄλλων, ὅσα έν τε τη Εύρώπη διημάρτηται καὶ έν τη της Λιβύης

περιοδεία. νῦν δ' ἀρκέδει ταῦτα λεχθέντα πρὸς τοὺς κρὸ ἡμῶν, ὅσους ἀἡθημεν ἰκανοὺς εἶναι παρατεθέντας ἐκμαρτυρεῖν ἡμῖν, ὅτι δικαίως προειλόμεθα καὶ αὐτοὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔργον τοσαύτης ἐπανορθώσεως 5 καὶ προσθήκης δεόμενον.

Enel de rots noos exelvous loyous suverns estev 3 ή έγγείρησις τῆς ἡμετέρας ὑποσχέσεως, λαβόντες ἀρτην έτέραν λέγωμεν, ότι δεί του χωρογραφείν έπιχειοούντα πολλά των φυσικώς τε καί μαθηματικώς λεγο-10 μένων ύποθέσθαι; και πρός την έκείνων ύπόνοιάν τε καλ πίστιν τὰ έξης πραγματεύεσθαι. είρηται γάρ, ὅτι οὐδ' οἰκοδόμος, οὐδ' ἀρχιτέκτων οἰκίαν ἢ πόλιν ίδρῦσαι καλώς οδός τε γένοιτ' αν απρονοήτως έχων κλιμάτων τε τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν καὶ σχημάτων τε καὶ 15 μεγεθών και θάλπους και ψύχους και άλλων τοιούτων, μή τί γε την όλην οίκουμένην τοποθετών. αὐτὸ γὰο τὸ είς ἐπίπεδου γράφειν ἐπιφάνειαν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τά τε Ἰβηρικά καὶ τὰ Ἰνδικά καὶ τὰ μέσα τούτων, καὶ μηδεν ήττον δύσεις καὶ άνατολάς άφορίζειν 20καλ μεσουρανήσεις ώς αν κοινάς πασι, τῷ μὲν προεπινοήσαντι την τοῦ οὐρανοῦ διάθεσίν τε καλ κίνησιν καὶ λαβόντι, ὅτι σφαιρική μέν ἐστιν ή κατ' ἀλήθειαν της γης έπιφάνεια, πλάττεται δε νῦν έπίπεδος πρός την όψιν, γεωγραφικην έχει την παράδοσιν, τῷ δ' ἄλ-25 λως, ού γεωγραφικήν. ού γαρ ώσπερ δια πεδίων ιουσι μεγάλων, οἰον τῶν Βαβυλωνίων, ἢ διὰ πελάγους παοίσταται τὰ πρόσω πάντα και τὰ κατόπιν και έκ πλαγίων ἐπίπεδα, καὶ οὐδεμίαν ἀντέμφασιν παρέγει πρὸς τὰ οὐράνια καὶ τὰς τοῦ ἡλίου κινήσεις καὶ σχέσεις 30 προς ήμας και των άλλων άστρων, ούτω και γεωγραφούσιν παρίστασθαι άελ δεί τὰ υμοια. ὁ μεν γαρ πελαγίζων η όδεύων δια χώρας.πεδιάδος ποιναίς τισι STRABO I

φαντασίαις ἄγεται, καθ' ας καὶ ὁ ἀπαίδευτος καὶ ὁ πολιτικός ένεργεϊ ταύτά, ἄπειρος ών τών ούρανίων C.110 καὶ τὰς πρὸς ταῦτα ἀντεμφάσεις ἀγνοῶν. ἀνατέλλοντα μέν γάρ δρα ηλιον και δύνοντα και μεσουρανούντα. τίνα δε τρόπον, οὐκ έπισκοπεῖ οὐδε γὰρ γρήσιμον 5 αὐτῶ πρὸς τὸ προκείμενον, ὥσπερ οὐδὲ τὸ παράλληλον έστάναι τῷ παρεστώτι ἢ μή · τάχα δ' ἐπισκοποί uèν αν τι, δόξει δ' έν τοῖς μαθηματικώς λεγομένοις, καθάπερ οί έπιχώριοι. έχει γάρ ο τόπος τοιαύτα διαπτώματα. δ δεγεωγραφικός ούκ έπιχωρίω γεωγραφεί, 10 ούδε πολιτικώ τοιούτω, δστις μηδεν έφρόντισε των λεγομένων ίδίως μαθημάτων ούδε γαρ θεριστή καί σκαπανεί, άλλὰ τῷ πεισθήναι δυναμένω τὴν γῆν ἔχειν ούτω την όλην, ώς οί μαθηματικοί φασι, καὶ τὰ άλλα τὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τὴν τοιαύτην. πελεύει τε τοις 15 προσιούσιν έκεινα προενθυμηθείσι τὰ έξης έφοραν. έχείνοις γάρ τὰ ἀκόλουθα έρειν, ὥστε μᾶλλον ποιήσασθαι τῶν παραδιδομένων ἀσφαλή τὴν χρήσιν τοὺς έντυγγάνοντας, αν άκούωσι μαθηματικώς, τοίς δ' αλλως έχουσιν οῦ φησι γεωγραφείν.

Τον μεν δη γεωγραφούντα πιστεύσαι δεί περί των έχόντων αὐτῷ τάξιν ἀρχῆς τοις ἀναμετρήσασι τὴν ὅλην γῆν γεωμέτραις, τούτους δὲ τοις ἀστρονομικοις, ἐπείνους δὲ τοις ἀστρονομικοις, ἐπείνους δὲ τοις φυσικοις. ἡ δὲ φυσικὴ ἀρετή τις τὰς δ' ἀρετὰς ἀνυποθέτους φασὶν ἔξ αὐτῶν ἡρτημένας, 25 καὶ ἐν αὐταις ἐχούσας τάς τε ἀρχὰς καὶ τὰς περί τούτων πίστεις. τὰ μὲν οὖν παρὰ τῶν φυσικῶν δεικνύμιενα τοιαῦτά ἐστι σφαιροειδής μὲν ὁ κόσμος καὶ ὁ οὐρανός, ἡ βοκὴ δ' ἐπὶ τὸ μέσον τῶν βαρέων περί τοῦτό τε συνεστῶσα ἡ γῆ σφαιροειδῶς ὁμόκεντρος τῷ 30 μὲν οὐρανῷ μέτει καὶ αὐτὴ καὶ ὁ δι' αὐτῆς ἄξων καὶ τοῦ οὐρανοῦ μέσου τεταμένος, ὁ δ' οὐρανὸς πεοιφέρε—

ται περί τε αὐτὴν καὶ περί τὸν ἄξονα ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ ἀύσιν, σὺν αὐτῷ δὲ οἱ ἀπλανείς ἀστέρες ὁμοταχείς τῷ πόλῷ. οἱ μὲν οὖν ἀπλανείς ἀστέρες κατὰ παραλλή-λων φέρονται κύκλων· παράλληλοι δ' εἰσὶ γνωριμώ-5 τατοι ὅ τε ἰσημερινὸς καὶ οἱ τροπικοὶ ἀύο καὶ οἱ ἀρκτικοί οἱ δὲ πλάνητες ἀστέρες καὶ ἢλιος καὶ σελήνη κατὰ λοξῶν τινων τῶν τεταγμένων ἐν τῷ ζωδιακῷ. τούτοις δὲ πιστεύσαντες ἢ πάσιν ἢ τισὶν οἱ ἀστρονομικοὶ τὰ ἔξῆς πραγματεύονται, κινήσεις καὶ περιόδους καὶ 10 ἐκλείψεις καὶ μεγέθη καὶ ἀποστάσεις καὶ ἄλλα μυρία. 10 ἐκλείψεις ταὶς τὰῦς τῶν φυσικῶν καὶ τῶν ἀστρονομικῶν δόξαις, ταῖς δὲ τῶν γεωμετρῶν πάλιν οἱ γεωγράφοι.

Πεντάζωνον μεν γὰς ὑποθέσθαι δεί τὸν οὐρανόν, 3 15 πεντάζωνον δε και την γην, όμωνύμους δε και τας ζώνας τὰς κάτω ταϊς ἄνω· τὰς δ' αἰτίας εἰρήκαμεν τῆς είς τὰς ζώνας διαιρέσεως. διορίζοιντο δ' αν αί ζώναι πύπλοις παραλλήλοις το ζοημερινο γραφομένοις έπατέρωθεν αὐτοῦ, δυσί μέν τοῖς ἀπολαμβάνουσι τὴν 20 διακεκαυμένην, δυσί δε τοῖς μετὰ τούτους, οἱ πρὸς μέν τη διακεκαυμένη τὰς εὐκράτους δύο ποιοῦσι, πρὸς δὲ ταϊς εὐκράτοις τὰς κατέψυγμένας. ὑποπίπτει δ' έκάστω των οὐρανίων κύκλων δ έπλ γῆς όμωνυμος αὐτῷ, καὶ ή ζώνη δὲ ώσαύτως τῆ ζώνη. εὐκράτους μὲν οὖν 25 φασι τὰς οίχεισθαι δυναμένας, ἀοιχήτους δὲ τὰς ἄλλας, την μέν διά καθμα τάς δε διά ψθχος. τον δ' αύτὸν τρόπον και περί τῶν τροπικῶν και τῶν ἀρκτικῶν, παρ' οίς είσιν άρχτικοί, διορίζουσιν όμωνύμως τοίς ανω τούς έπὶ τῆς ποιούντες, καὶ τούς έκάστοις ὑπο-30 πίπτοντας. του δ' ἰσημερινοῦ δίτα τέμνοντος τὸν ὅλον ούρανόν, και την γην άνάγνη διαιρείσθαι ύπο τοῦ έν αὐτή ίσημερινοῦ. καλείται δὲ τῶν ἡμισφαιρίων έκά-

τερου τών τε οὐρανίων καὶ τῶν ἐπὶ γῆς τὸ μὲν βόρειον τὸ δὲ νότιον · οῦτως δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ὑπὸ τοῦ αύτοῦ χύχλου δίχα διαιρουμένης τὸ μὲν ἔσται βόρειον αὐτῆς μέρος τὸ δὲ νότιον : δῆλον δ' ὅτι καὶ τῶν εὐκράτων ζωνών ή μεν έσται βόρειος ή δε νότιος όμωνύμως 5 τῷ ἡμισφαιρίω ἐν ῷ ἐστι. καλεϊται δὲ βόρειον μὲν ἡμισφαίριον τὸ τὴν εὔκρατον ἐκείνην περιέχον, ἐν ἦ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς βλέποντι ἐπὶ τὴν δύσιν ἐν δεξιῷ μέν έστιν ὁ πόλος, έν ἀριστερά δ' ὁ ἰσημερινός, ἢ έν ὧ πρός μεσημβρίαν βλέπουσιν έν δεξιά μέν έστι δύσις 10 έν άριστερά δ' άνατολή, νότιον δε τὸ έναντίως έχον: ώστε δήλον ότι ήμεῖς έσμεν έν θατέρφ τῶν ήμισφαιρίων, και τῷ βορείᾳ γε, ἐν ἀμφοτέροις δ' οὐχ οἰόν τε: ,,μέσσφ γαρ μεγάλοι ποταμοί, ἀκεανὸς μὲν πρῶτα, " ἔπειτα ή διακεκαυμένη. οὕτε δὲ ώκεανὸς ἐν μέσφ τῆς 15 καθ' ήμᾶς οἰκουμένης ἐστὶ τέμνων ὅλην, οὕτ' οὖν διαπεπαυμένον γωρίον· ούδε δή μέρος αὐτῆς εύρίσκεται τοίς αλίμασιν ύπεναντίως έχον τοίς λεχθείσιν έν τῆ βορείφ εὐκράτφ. Λαβών οὖν ταῦθ' ὁ γεωμέτρης, προσχρησάμενος 20

τοις ύπο τοῦ ἀστρονομικοῦ δεικνυμένοις, ἐν οἶς οῖ τε παράλληλοι τῷ ἰσημερινῷ εὐρίσκονται οἱ καθ' ἐκά—στην τὴν οἴκησιν καὶ οἱ πρὸς ἀρθὰς τέμνοντες τούτους, γραφόμενοι δὲ διὰ τῶν πόλων, καταμετρεῖ τὴν μὲν οἰκήσιμον ἐμβατεύων, τὴν δ' ἄλλην ἐκ τοῦ λόγου τῶν 25 ἀποστάσεων, οὕτω δ' ἄν εὐρίσκοι πόσον ᾶν εῖη τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μέχρι πόλου, ὅπερ ἐστὶ τεταρτη—C.112 μόριον τοῦ μεγίστου κύκλου τῆς γῆς. ἔχων δὲ τοῦτο ἔχει καὶ τὸ τετραπλάσιον αὐτοῦ, τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ περίμετρος τῆς γῆς. ὅσπερ οὐν ὁ μὲν τὴν γῆν ἀναμε—30 τρῶν παρὰ τοῦ ἀστρονομοῦντος ἔλαβε τὰς ἀρχάς, ὁ δὲ ἀστρονόμος παρὰ τοῦ φυσικοῦ, τὸν αὐτὸν τρόπον χρὰ

καὶ τὸν γεωγράφον παρὰ τοῦ ἀναμεμετρηκότος ὅλην τὴν γῆν ὁρμηθέντα, πιστεύσαντα τούτω καὶ οἰς ἐπίστευσεν οὖτος, πρῶτον μὲν ἐκθέσθαι τὴν οἰκουμένην καθ' ἡμᾶς πόση τις καὶ ποία τὸ σχῆμα καὶ τὴν φύσιν ὁ οἴα ἐστὶ καὶ πῶς ἔχουσα πρὸς τὴν ὅλην γῆν (ἰδιον γὰρ τοῦ γεωγράφου τοῦτο), ἔπειτα περὶ τῶν καθ' ἔκαστα τῶν τε κατὰ γῆν καὶ τῶν κατὰ θάλατταν ποιήσασθαι τὸν προσήκοντα λόγον, παρασημαινόμενον ὅσα μὴ ἰκανῶς εἰρηται τοῖς πρὸ ἡμῶν τοῖς μάλιστα πεπιστευ-10 μένοις ἀρίστοις γεγονέναι περὶ ταῦτα.

Υποκείσθω δή σφαιροειδής ή γη σύν τη θαλάττη, 5 μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν ἴσγουσα τοῖς πελάγεσι. συγκούπτοιτο γὰρ ἄν τὸ ἐξέχον τῆς γῆς ἐν τῷ τοσούτῷ μεγέθει μικρον δν καὶ λανθάνειν δυνάμενον, ώστε τὸ 15 σφαιροειθές έπι τούτων ούχ ώς αν έκ τόρνου φαμέν, οὐδ' ώς ό γεωμέτρης πρὸς λόγον, άλλὰ πρὸς αἰσθησιν και ταύτην παχυτέραν. νοείσθω δή πεντάζωνος και ό ίσημερινός τεταγμένος έν αὐτῆ κύκλος, καὶ ἄλλος τούτφ παράλληλος, δρίζων την κατεψυγμένην έν τῷ βο-20 φείφ ήμισφαιρίφ, και διὰ τῶν πόλων τις τέμνων τούτους πρός όρθάς, του δή βορείου ήμισφαιρίου δύο περιέχοντος τεταρτημόρια τής γής, α ποιεί ό ίσημερινὸς πρὸς τὸν διὰ τῶν πόλων, ἐν ἐκατέρω τούτων ἀπολαμβάνεται τετράπλευρον χωρίον, ού ή μέν βόρειος 25 πλευρά ημισυ τοῦ πρὸς τῷ πόλφ παραλλήλου ἐστίν, ή δε νότιος του ίσημερινου ημισυ, αί δε λοιπαλ πλευραλ τμήματά είσι τοῦ διὰ τοῦν πόλου ἀντικείμενα ἀλλήλοις, ζσα τὸ μῆχος. ἐν θατέρφ δὴ τῶν τετραπλεύρων τούτων (όποτέρω δ' οὐδεν αν διαφέρειν δόξειεν) 30 ίδουσθαί φαμεν την παθ' ήμας οίκουμένην περίκλυστον θαλάττη καὶ ἐοικυῖαν νήσφ εἰρηται γὰρ ὅτι καὶ τῆ αἰσθήσει καὶ τῷ λόγφ δείκνυται τοῦτο. εἰ δ' ἀκιστεί τις τῷ λόγφ τούτφ, διαφέροι αν πρὸς τὴν γεωγραφίαν οὐδὲν νῆσον ποιείν, ἢ ὅπερ ἐκ τῆς πείρας ἐλάβομεν τούτφ συγχωρείν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς ἠοῦς ἐκατέρωθεν περίπλους ἐστὶ καὶ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας πλὴν ὀλίγων τῶν μέσων χωρίων. τὰῦτα ở οὐ διαφέρει θαλάττη 5 περατοῦσθαι ἢ γῆ ἀοικήτφ ὁ γὰρ γεωγραφῶν ξητεί τὰ γνώριμα μέρη τῆς οἰκουμένης εἰπεῖν, τὰ ở ἄγνωστα C.113 ἐῷ καθάπερ καὶ τὰ ἔξω αὐτῆς. ἀρκέσει ở ἐπιζεύξασιν εὐθείαν γραμμὴν ἐπὶ τὰ ὕστατα σημεία τοῦ ἐκατέρωθεν παράπλου τὸ πᾶν ἐκπληρῶσαι σχῆμα τῆς λεγομέ- 10 νης νήσου.

Προκείσθω δή ή μεν νήσος έν τῷ λεχθέντι τετραπλεύρφ. δεί δε λαβείν το μέγεθος αὐτῆς το φαινόμενου, ἀφελόντας ἀπὸ μὲν τοῦ ὅλου μεγέθους τῆς γῆς τὸ ήμισφαίριον τὸ καθ' ήμᾶς, ἀπὸ δὲ τούτου τὸ ήμισυ, 15 ἀπὸ δ' αὖ τούτου πάλιν τὸ τετράπλευρον, ἐν ο϶ δη την οίκουμένην κεϊσθαί φαμεν. ἀνάλογον δε καί περί τοῦ στήματος ύπολαβείν δεί τὸ φαινόμενον τοίς ύποκειμένοις έφαρμόττοντας. άλλ' έπειδή το μεταξύ τοῦ ίσημερινού καλ τού ληφθέντος παραλλήλου τούτω πρός 20 τῷ πόλφ τμημα τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου σπόνδυλός έστι τὸ σχημα, ὁ δὲ διὰ τοῦ πόλου δίχα τέμνων τὸ ήμισφαίριον δίχα τέμνει καλ τον σπύνδυλον καλ ποιεί τὸ τετράπλευρον, έσται δηλον ὅτι σπονδύλου έπιφανείας ήμισυ τὸ τετράπλευρον, ῷ ἐπίκειται τὸ ἀτλαν- 25 τικόν πέλαγος, ή δ' οίκουμένη χλαμυδοειδής έν τούτφ νήσος, έλαττον η ήμισυ τοῦ τετραπλεύρου μέρος οὖσα. φανερον δε τοῦτο έκ τε γεωμετρίας καὶ τοῦ πλήθους τής περικεγυμένης θαλάττης, καλυπτούσης τὰ ἄκρα των ήπειρων έκατέρωθεν και συναγούσης είς μύου-30 φον σχήμα, και τρίτου τοῦ μήκους και πλάτους τοῦ μεγίστου, ών το μεν έπτα μυριάδων σταδίων έστίν,

ώς ἐπὶ τὸ πολὺ περατούμενον θαλάττη μηκέτι πλεξσθαι δυναμένη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἐρημίαν, τὸ* ở ἔλαττον τριῶν μυριάδων ὁριζόμενον τῷ ἀοικήτφ διὰ θάλπος ἢ ψῦχος, αὐτὸ γὰρ τὸ διὰ θάλπος ἀοίκητον 5 τοῦ τετραπλεύρου, πλάτος μὲν ἔχον ὀκτακισχιλίων καὶ ὀκτακοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ μέγιστον μυριάδων δώδεκα καὶ έξακισχιλίων, ὅσον ἐστὶν ῆμισυ τοῦ ἰσημερινοῦ....πλέον ἂν εῖη τὸ λοιπόν.

Τούτοις δε συνφδά πώς έστι και τὰ ὑπὸ Ίππάρ- 7 10 χου λεγόμενα φησί γαρ έκείνος, ύποθέμενος το μέγεθος της γης όπερ είπεν Έρατοσθένης, έντεῦθεν δείν ποιείσθαι την της οίκουμένης άφαίρεσιν ού γαρ πολύ διοίσειν πρός τὰ φαινόμενα τῶν οὐρανίων καθ' έκάστην την οίκησιν ούτως έχειν την άναμέτρησιν, η ώς 15 οί υστερον αποδεδώκασιν. όντος δή κατ' Έρατοσθένη τοῦ Ισημερινοῦ κύκλου σταδίων μυριάδων πέντε καλ είκοσι και δισχιλίων, τὸ τεταρτημόριον είη αν εξ μυριάδες και τρισχίλιοι· τούτο δέ έστι τὸ ἀπὸ τοῦ ίσημερινοῦ ἐπὶ τὸν πόλον πεντεκαίδεκα έξηκοντάδων, 20 οΐων έστιν ὁ ίσημερινὸς έξήκοντα, τὸ δ' ἀπὸ τοῦ ίσημερινοῦ έπλ τὸν θερινὸν τροπικόν τεττάρων ούτος C.114 δ' έστιν ὁ διὰ Συήνης γραφόμενος παράλληλος. συλλογίζεται δή τὰ καθ' Εκαστα διαστήματα έκ τῶν φαινομένων μέτρων τον μέν γάρ τροπικόν κατά Συήνην 25 κείσθαι συμβαίνει, διότι ένταύθα κατά τὰς θερινάς τροπάς ἄσκιός έστιν ό γνώμων μέσης ήμέρας δ δε διά της Συήνης μεσημβρινός γράφεται μάλιστα δια της τοῦ Νείλου δύσεως ἀπὸ Μερόης εως 'Αλεξανδρείας. στάδιοι δ' είσιν ούτοι περί μυρίους · κατά μέσον δε τό 30 διάστημα την Συήνην ίδοῦσθαι συμβαίνει. ώστ' έντεῦθεν έπὶ Μερόην πεντακισχίλιοι. προϊόντι δ' έπ' εύθείας όσον τρισχιλίους σταδίους έπλ μεσημβοίαν

ούκετ' οἰκήσιμα τάλλά έστι διὰ καῦμα, ώστε τὸν διὰ τούτων τῶν τόπων παράλληλον, τὸν αὐτὸν ὅντα τῷ διά τῆς Κινναμωμοφόρου, πέρας καὶ ἀρχὴν δεῖ τίθεσθαι τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης πρὸς μεσημβρίαν. ἐπεὶ ούν πεντακισγίλιοι μέν είσιν οί από Συήνης είς Με- 5 ρόην, άλλοι δε προσγεγόνασι τρισχίλιοι, είεν αν οί πάντες έπὶ τοὺς ὅρους τῆς οἰκουμένης ὀκτακισχίλιοι. έπλ δέ γε τὸν ζσημερινὸν ἀπὸ Συήνης μύριοι έξακισγίλιοι οκτακόσιοι (τοσούτοι γάρ είσιν οί των τεττάρων έξηχοντάδων, τεθείσης έχάστης τετραχισχιλίων χαὶ 10 διακοσίων), ώστε λοιποί είεν αν ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς οίκουμένης έπὶ τὸν ἰσημερινὸν ὀκτακισχίλιοι ὀκτακόσιοι, ἀπὸ δὲ Αλεξανδρείας δισμύριοι χίλιοι ὀπτακόσιοι. πάλιν δ' ἀπὸ τῆς 'Αλεξανδρείας ἐπ' εὐθείας τῆ ρύσει τοῦ Νείλου πάντες ὁμολογοῦσι τὸν ἐπὶ Ρόδον πλοῦν 15 κάντεῦθεν δε τον τῆς Καρίας παράπλουν καὶ Ἰωνίας μέχρι της Τοφάδος και Βυζαντίου και Βορυσθένους. λαβόντες ούν τὰ διαστήματα γνώριμα καὶ πλεόμενα σκοπούσι τὰ ὑπὲρ τοῦ Βορυσθένους ἐπ' εὐθείας ταύτη τῆ γραμμῆ μέχρι τίνος οἰκήσιμά έστι, καὶ περατοί τὰ 20 προσάρκτια μέρη της οίχουμένης, οίχουσι δ' ύπλρ τοῦ Βορυσθένους υστατοι των γνωρίμων Σκυθων Ρωξολανοί, νοτιώτεροι όντες των ύπερ της Βρεττανικής έσχάτων γνωριζομένων ήδη δε τάπέκεινα διά ψύχος ασίκητα έστι νοτιώτεροι δε τούτων και οί ύπερ της 25 Μαιώτιδος Σαυρομάται καλ Σκύθαι μέχρι τῶν έφων Σπυθών.

Ο μεν οὖν Μασσαλιώτης Πυθέας τὰ περί Θούλην την βορειοτάτην τῶν Βρεττανίδων ὕστατα λέγει, παρ' οἶς ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἀρατικῷ ὁ θερινὸς τροπικὸς κύ- 30 κλος· παρὰ δὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν Ιστορῶ, οὕθ' ὅτι Θούλη νῆσός ἐστί τις οὕτ' εἰ τὰ μέχρι δεῦρο οἰκήσιμά

έστιν, ὅπου ὁ θερινὸς τροπικὸς ἀρκτικὸς γίνεται. νομίζω δὲ πολύ είναι νοτιώτερον τοῦτο τὸ τῆς οἰκουμένης πέρας τὸ προσάρκτιον· οί γὰρ νῦν ίστοροῦντες C.115 περαιτέρω της Ίέρνης ούδεν έχουσι λέγειν, η πρός 5 άρκτον πρόκειται της Βρεττανικής πλησίον, άνρίων τελέως ανθρώπων και κακώς οικούντων διά ψύγος. ώστ' ένταυθα νομίζω το πέρας είναι θετέον. του δέ παραλλήλου τοῦ διὰ Βυζαντίου διὰ Μασσαλίας πως ίόντος, ως φησιν Ίππαρχος πιστεύσας Πυθέα (φησί 10 γαρ εν Βυζαντίω τὸν αὐτὸν είναι λόγον τοῦ γνώμονος πρός την σκιάν, δυ είπεν δ Πυθέας έν Μασσαλία), τοῦ δὲ διὰ Βορυσθένους ἀπὸ τούτου διέχοντος περὶ τρισγιλίους και δατακοσίους, είη αν έκ τοῦ διαστήματος τοῦ ἀπὸ Μασσαλίας ἐπὶ τὴν Βρεττανικὴν ἐνταῦθά που 15 πίπτων ο διὰ τοῦ Βορυσθένους κύκλος, πανταχοῦ δὲ παρακρουόμενος τους ανθρώπους ὁ Πυθέας κάνταῦθά που διέψευσται το μεν γάρ την ἀπο στηλών γραμμην έπι τούς περί τον πορθμον και Αθήνας και Ρόδον τόπους έπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κεἰσθαι ώμολόγηται 20 παρά πολλών · όμολογεζται δὲ ὅτι καὶ διὰ μέσου πως τοῦ πελάγους ἐστὶν ἡ ἀπὸ στηλῶν ἐπὶ τὸν πορθμόν. οί δε πλέοντες το μέγιστον δίαρμα από της Κελτικής έπλ την Διβύην είναι τὸ ἀπὸ τοῦ Γαλατικοῦ κόλπου σταδίων πευτακισχιλίων, τοῦτο δ' είναι καὶ τὸ μέγιστον 25 πλάτος τοῦ πελάγους, ὅστ' εἰη ἂν τὸ ἀπὸ τῆς λεχθείσης γραμμής έπλ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου σταδίων δισχιλίων πευτακοσίων, έπὶ δὲ Μασσαλίαν έλαττόνων υοτιωτέρα γάρ έστιν ή Μασσαλία του μυχού του κόλπου. τὸ δέ γε ἀπὸ τῆς Ροδίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐστὶ τετρα-30 κισχιλίων που καὶ ένακοσίων σταδίων, ώστε πολύ

^{15.} post πανταχού: πολλαχού

άρκτικώτερος αν εξη ὁ διὰ Βυζαντίου τοῦ διὰ Μασσαλίας. τὸ δ' ἐκείθεν ἐπὶ τὴν Βρεττανικὴν δύναται συμφωνείν τῷ ἀπὸ Βυζαντίου ἐπὶ Βορυσθένη τὸ δ' ἐκεί-Φεν έπὶ την Ἰέρνην οὐκέτι γνώριμον πόσον αν τις θείη, οὐδ' εί περαιτέρω έτι οἰκήσιμά έστιν, οὐδε δει 5 φροντίζειν τοις έπάνω λεχθείσι [προσέχοντας]· πρός τε γάρ έπιστήμην άρκει τὸ λαβείν, καθάπερ έπὶ τών νοτίων μερών, δτι ύπερ Μερόης μέχρι τρισχιλίων σταδίων προελθόντι της οίκησίμου τίθεσθαι [πέρας] προσημεν (ούχ ώς αν τούτου ακριβεστάτου πέρατος ον- 10 τος, άλλ' έγγύς γε τάκριβοῦς), οῦτω κάκει τοὺς ὑπέρ της Βρεττανικής ού πλείους τούτων θετέον η μικοώ πλείους, οίον τετρακισχιλίους. πρός τε τὰς ἡγεμονικάς χοείας οὐδεν αν είη πλεονέκτημα τὰς τοιαύτας γνωρίζειν χώρας καλ τους ένοικοῦντας, καλ μάλιστα εί νή- 15 σους οίποτεν τοιαύτας, αξ μήτε λυπείν μήτ' ώφελείν ήμας δύνανται μηδέν διά τὸ άνεπίπλεκτον και γάρ την Βοεττανικήν έχειν δυνάμενοι Ρωμαΐοι κατεφρόνησαν, όρωντες ὅτι ούτε φόβος έξ αὐτῶν οὐδὲ εἶς ἐστιν C.116 (οὐ γὰρ ἰσχύουσι τοσοῦτον ῶστ' ἐπιδιαβαίνειν ἡμῖν) 20 ούτ' ώφέλεια τοσαύτη τις, εί κατάσχοιεν. πλέον γαρ έκ τών τελών δοκεϊ προσφέρεσθαι υύν ἢ ὁ φόρος δύναται συντελείν, άφαιρουμένης της είς τὸ στρατιωτικόν δαπάνης τὸ φρουρήσον καὶ φορολογήσον τὴν νήσον. πολύ δ' αν έπιγένοιτο τὸ ἄχρηστομ έπὶ τῶν ἄλλων τῶν 25

Εί δε προστεθείη τῷ ἀπὸ τῆς 'Ροδίας μέχρι Βορυσθένους διαστήματι τὸ ἀπὸ Βορυσθένους ἐπὶ τὰς
ἄρκτους τῶν τετρακισχιλίων σταδίων διάστημα, γίνεται τὸ πᾶν μύριοι δισχίλιοι ἐπτακόσιοι στάδιοι, τὸ δ' 30
ἀπὸ τῆς 'Ροδίας ἐπὶ τὸ νότιον πέρας ἐστὶ τῆς οἰκουμένης μύριοι ἐξακισχίλιοι ἐξακόσιοι, ῶστε τὸ σύμπαν

περί ταύτην νήσων.

πλάτος τῆς οἰκουμένης εἰη ἄν ἔλαττον τῶν τρισμυρίων ἀπὸ νότου πρὸς ἄρκτον · τὸ ἀξ γε μἤκος περὶ ἐπτὰ μυριάθας λέγεται, τοῦτο ở ἐστὶν ἀπὸ δύσεως ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς τὸ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰβηρίας ἐπὶ τὰ ἄκρω ὅ τῆς Ἰνδικῆς, τὸ μὲν ὁδοῖς τὸ ἀὲ ταῖς ναυτιλίαις ἀναμερμετρημένου. ὅτι ở ἐντὸς τοῦ λεχθέντος τετραπλεύρου τὸ μῆκός ἐστι τοῦτο, ἐκ τοῦ λόγου τῶν παραλλήλων πρὸς τὸν ἰσημερινὸν δῆλον, ῶστε πλέον ἢ διπλάστιν ἔστι τοῦ πλάτους τὸ μῆκος. λέγεται δὲ καὶ χλαμυτος πρὸς τοῖς ἄκροις εὐρίσκεται καὶ μάλιστα τοὶς ἐσπερίοις, τὰ καθ ἕκαστα ἐπιόντων ἡμῶν.

Νυνί μεν ούν έπιγεγράφαμεν έπί σφαιρικής έπι- 10 φανείας τὸ χωρίον, ἐν ὧ φαμεν ίδρῦσθαι τὴν οἰπουμέ-15 νην · καί δεί τὸν έγγυτάτω διὰ τῶν χειροκμήτων σχημάτων μιμούμενον την άλήθειαν ποιήσαντα σφαίραν την γην, καθάπεο την Κρατήτειον, έπὶ ταύτης ἀπολαβόντα τὸ τετράπλευρον έντὸς τούτου τιθέναι τὸν πίνακα τῆς γεωγραφίας. ἀλλ' ἐπειδὴ μεγάλης ἐεῖ σφαί-20 ρας, ώστε πολλοστημόριον αὐτῆς ὑπάρχον τὸ λεχθέν τιιήμα ίκανον γενέσθαι δέξασθαι σαφώς τα προσήποντα μέρη τῆς οἰπουμένης, καὶ τὴν οἰκείαν παραστεϊν οψιν τοις επιβλεπουσι, τφ μεν δυναμένο κατασκευάσασθαι τηλικαύτην ούτω ποιείν βέλτιον έστω δε μή 25 μείω δέκα ποδών έχουσα την διάμετρον · τῷ δὲ μὴ δυναμένφ τηλικαύτην η μη πολλώ ταύτης ένδεεστέφαν έν έπιπέδω καταγραπτέον πίνακι τούλάγιστον έπτα ποδών. διοίσει γάρ μικρόν, έὰν άντὶ τών κύκλων τών τε παραλλήλων και τών μεσημβρινών, οίς τά τε κλί-30 ματα καί τούς ἀνέμους διασαφούμεν και τὰς ἄλλας διαφοράς και τάς σχέσεις τῶν τῆς γῆς μερῶν πρὸς ἄλληλά τε καί τὰ οὐράνια, εὐθείας γράφωμεν, τών μέν

παφαλλήλων παφαλλήλους, των δὲ ὀφθων πρὸς ἐκεί
C.117 νους ὀφθάς, τῆς διανοίας ῥαδίως μεταφέρειν δυναμένης τὸ ὑκὸ τῆς ὅψεως ἐν ἐπιπέδω θεωφούμενον ἐπιφανεία σχῆμα καὶ μέγεθος ἐπὶ τὴν περιφερῆ τε καὶ
σφαιρικήν. ἀνάλογον δὲ καὶ περὶ τῶν λοξῶν κύκλων 5
καὶ εὐθειῶν φαμεν. εἰ δ' οἱ μεσημβρινοὶ οἱ παρ' ἐκάστοις [διὰ] τοῦ πόλου γραφόμενοι πάντες συννεύουσιν ἐν τῆ σφαίρα πρὸς ἐν σημείον, ἀλλ' ἐν τῷ ἐπιπέδω
γε οὐ διοίσει πίνακι τὰς εὐθείας μικρὰς συννευούσας
ποιείν μόνον τὰς μεσημβρινάς · οὐδὲ γὰρ πολλαχοῦ 10
τοῦτ' ἀναγκαίον, οὐδ' ἐκφανής ἐστιν ῶσπερ ἡ περιφέρεια οῦτω καὶ ἡ σύννευσις, μεταφερομένων τῶν
γραμμῶν εἰς τὸν πίνακα τὸν ἐπίπεδον καὶ γραφομένων εὐθειῶν.

Καὶ δὴ καὶ τὸν έξῆς λόγον ὡς ἐν ἐπιπέδω πίνακι 15 11 της γραφης γινομένης έχθήσομεν. έρουμεν δή την μέν έπελθόντες αύτοι της γης και θαλάττης, περί ής δε πιστεύσαντες τοίς είπουσιν ή γράψασιν. ἐπήλθομεν δε έπι δύσιν μεν από της Αρμενίας μέχρι των κατά Σαρδόνα τόπων της Τυρρηνίας, έπὶ μεσημβρίαν δε 20 από του Εύξείνου μέχρι των της Αίδιοπίας δρων. ούθε των άλλων δε ούθε είς αν εύρεθείη των γεωγραφησάντων πολύ τι ήμων μαλλον έπεληλυθώς των λεχθέντων διαστημάτων, αλλ' οι πλεονάσαντες περί τὰ δυσμικὰ μέρη τῶν πρὸς ταϊς ἀνατολαϊς οὐ τοσοῦ-25 τον ηψαντο, οί δε περί τάναντία των έσπερίων ύστέοησαν · όμοίως δ' έχει καὶ περὶ τῶν πρὸς νότον καὶ τὰς άρχτους. τὸ μέντοι πλέον κάκεῖνοι καὶ ἡμεῖς ἀκοῆ παραλαβόντες συντίθεμεν και τὸ σχημα και τὸ μέγεθος και την άλλην φύσιν όποία και όπόση, τον αὐτον 30 τρόπον δυπερ ή διάνοια έκ των αλοθητών συντίθησι τα νοητά. σχήμα γαρ και χρόαν και μέγεθος μήλου και

όθμην καὶ ἀφην καὶ χυμὸν ἀπαγγέλλουσιν αὶ αἰσθήσεις, ἐκ δὲ τούτων συντίθησιν ἡ διάνοια την τοῦ μήλου νόησιν καὶ αὐτῶν δὲ τῶν μεγάλων σχημάτων τὰ μέρη μὲν αἰσθησις ὁρᾶ, τὸ ở ὅλον ἐκ τῶν ὁραθέντων 5 ἡ διάνοια συντίθησιν. οὖτω δὲ καὶ οἱ φιλομαθείς ἄνδοες ῶσπερ αἰσθητηρίοις πιστεύσαντες τοἰς ἰδοῦσι καὶ πλανηθείσιν οὖς ἔτυχε τόπους ἄλλοις κατ' ἄλλα μέρη τῆς γῆς, συντιθέασιν εἰς ἔν διάγραμμα την τῆς ὅλης οἰκουμένης ὅψιν ἐπεὶ καὶ οἱ στρατηγοὶ πάντα μὲν αὐτοὶ πράττουσιν, οὐ πανταχοῦ δὲ πάρεισιν, ἀλλὰ πλείστα κατορθοῦσι δι' ἐτέρων, ἀγγέλοις πιστεύοντες καὶ πρὸς τὴν ἀποὴν διαπέμποντες οἰκείως τὰ προστάγματα. ὁ δ' ἀξιῶν μόνους εἰδέναι τοὺς ἰδόντας ἀναιρεί τὸ τῆς ἀποῆς κριτήριον, ῆτις πρὸς ἐπιστήμην ὀφθαλ-15 μοῦ πολὺ κρείττων ἐστί.

Μάλιστα δ' οί νῦν ἄμεινον έχοιεν ἄν τι λέγειν 12 περί των κατά Βρεττανούς και Γερμανούς και τούς περί τὸν Ίστρον τούς τε έντὸς καὶ τοὺς έκτὸς Γέτας τε 0.118 καί Τυρεγέτας καί Βαστάρνας, έτι δε τους περί τον 20 Καύκασον, οἰον 'Αλβανούς καὶ "Ιβηρας, ἀπήγγελται δ' ήμεν καὶ ὑπὸ τῶν τὰ Παρθικὰ συγγραψάντων, τῶν περί Απολλόδωρου του Αρτεμιτηνόν, ἃ πολλών έκεινοι μαλλον άφωρισαν, τὰ περί την Τρκανίαν και την Βακτριανήν · τών τε Ρωμάίων και είς την εύδαίμονα 25 Αραβίαν εμβαλόντων μετὰ στρατιᾶς νεωστί, ής ήγειτο άνης φίλος ήμεν και έταιρος Αίλιος Γάλλος, και τον έκ της 'Αλεξανδρείας έμπορων στόλοις ήδη πλεόντων διά του Νείλου και του Αραβίου κόλπου μέχρι της Ίνδικῆς, πολύ μᾶλλον καὶ ταῦτα ἔγνωσται τοῖς νῦν ἢ 30 τοις πρό ήμων. ὅτε γοῦν Γάλλος ἐπῆρχε τῆς Αἰγύπτου, συνόντες αὐτῷ καὶ συναναβάντες μέχρι Συήνης καλ τών Αίθιοπικών δρων ίστορούμεν, δτι καλ έπατον

καὶ εἴκοσι νῆες πλέοιεν έκ Μυὸς ὅρμου πρὸς τὴν Ἰνδικήν, πρότερον ἐπὶ τῶν Πτολεμαϊκῶν βασιλέων ὀλίγων παυτάπασι θαρρούντων πλείν καὶ τὸν Ἰνδικὸν
ἐμπορεύεσθαι φόρτον.

Τὰ μέν οὖν πρῶτα καὶ κυριώτατα καὶ πρὸς ἐκι- 5 στήμην καὶ πρὸς τὰς χρείας τὰς πολιτικὰς ταῦτα, σχῆ- μα καὶ μέγεθος εἰκεῖν ὡς ἀκλούστατα ἐγχειρείν τὸ πἔκτον εἰς τὸν γεωγραφικὸν πίνακα, συμπαραδηλοῦντα καὶ τὸ ποιόν τι καὶ πόστον μέρος τῆς ὅλης γῆς ἐστι τοὖτο μὲν γὰρ οἰκεῖον τῷ γεωγράφω, τὸ δὲ καὶ περὶ 10 ὅλης ἀκριβολογεῖσθαι τῆς γῆς καὶ περὶ τοῦ σπονδύλου παντὸς ἡς λέγομεν ζώνης ἄλλης τινὸς ἐπιστήμης ἐστίν, οἶον εἰ περιοικεῖται καὶ κατὰ θάτερον τεταρτημόριον ὁ σπόνδυλος · καὶ γὰρ εἰ οῦτως ἔχει, οὐχ ὑπὸ τούτων γε οἰκεῖται τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλ' ἐκείνην ἄλλην οἰκου- 15 μένην θετέον, ὅπερ ἐστὶ πιθανόν. ἡμῖν δὲ τὰ ἐν αὐτῆ ταύτη λεκτέον.

Έστι δή τι τλαμυδοειδές στήμα της γης της οίχου-14 μένης, οδ τὸ μὲν πλάτος ὑπογράφει τὸ μέγιστον ἡ διὰ τοῦ Νείλου γραμμή, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ διὰ 20 της Κινναμωμοφόρου παραλλήλου και της των Αίγυπτίων των φυγάδων νήσου μέχρι τοῦ διὰ τῆς Τέρνης παραλλήλου, τὸ δὲ μῆχος ή ταύτη πρὸς ὀφθάς ἀπὸ της έσπέρας δια στηλών και του Σικελικού πορθμού μέγοι τῆς 'Ροδίας καὶ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, παρὰ τὸυ 25 Ταύρον Ιούσα τὸν διεζωκότα τὴν Ασίαν καὶ καταστρέφοντα έπὶ τὴν ἐφαν δάλατταν μεταξύ Ἰνδον καὶ τῶν ύπερ της Βακτριανής Σκυθών. δεί δή νοήσαι παραλληλόγραμμόν τι, έν εὐ τὸ χλαμυδοειδές σχήμα έγγέ γραπται ούτως ώστε τὸ μῆχος τῷ μήχει ὁμολογεῖν καὶ 30 ίσου είναι τὸ μέγιστου καὶ τὸ πλάτος τῷ πλάτει. τὸ μὲν .δή γλαμυδοειδές σχήμα οίκουμένη έσεί το δέ πλάτος

δρίζεσθαι έφαμεν αὐτῆς ταῖς ἐσχάταις παραλλήλοις πλευραϊς, ταις διοριζούσαις τὸ οἰκήσιμον αὐτῆς καὶ τὸ C.119 άσίκητον έφ' έκάτερα. αύται δ' ήσαν πρός άρκτοις μεν ή δια της Ίέρνης, πρός δε τη διακεκαυμένη ή δια 5 της Κινναμωμοφόρου αύται δη προσεκβαλλόμενας έπί τε τὰς ἀνατολὰς καὶ ἐπὶ τὰς δύσεις μέχρι τῶν ἀνταιρόντων μερών της οίκουμένης ποιήσουσί τι παραλληλόγραμμον πρός τὰς ἐπιζευγνυούσας διὰ τῶν ἄκρων αὐτάς. ὅτι μεν ούν έν τούτω έστιν ή οίκουμένη, φα-10 νερου έχ του μήτε το πλάτος αυτής το μέγιστον έξω πίπτειν αύτου μήτε τὸ μῆκος · ὅτι δ' αὐτῆς γλαμυδοειδές τὸ σχημά έστιν, έκ τοῦ τὰ ἄκρα μυουρίζειν τὰ τοῦ μήπους έχατέρωθεν, πλυζόμενα ύπὸ τῆς θαλάττης, καὶ άφαιρείν τοῦ πλάτους. τοῦτο δὲ δῆλον ἐπ τῶν περι-15 πλευσάντων τά τε έφα μέρη καὶ τὰ δυσμικὰ έκατέρωθεν. της τε γαρ Ινδικής νοτιωτέραν πολύ την Ταπροβάνην παλουμένην νήσον ἀποφαίνουσιν, οἰκουμένην έτι καὶ ἀνταίρουσαν τῆ τῶν Αίγυπτίων νήσω καὶ τῆ τὸ πιννάμωμον φερούση γη. την γαρ πράσιν των άξ-20 οων παραπλησίαν είναι · τῆς τε μετὰ τοὺς Ἰνδοὺς Σπυθίας της ύστάτης άρκτικώτερά έστι τὰ κατὰ τὸ στόμα της Υρκανίας δαλάττης και έτι μαλλον τα κατά την 'Ιέρνην. ομοίως δε και περί της έξω στηλών λέγεται. δυσμικότατον μεν γάρ σημείον της οίπουμένης το των 25 Ιβήρων ακρωτήριον δ καλούσιν ξερόν κειται δε κατά την γραμμήν πως την διά Γαδείρων τε καί στηλών καί τοῦ Σιπελικοῦ πορθμοῦ καὶ τῆς Ροδίας. συμφωνείν γάρ και τὰ ώροσκοπεία και τους ἀνέμους φασί τους έπατέρωσε φορούς καὶ τὰ μήπη τῶν μεγίστων ἡμερῶν 30 τε καί νυκτών. έστι γάρ τετταρεσκαίδεκα ώρών ίσημε-อุเทติง [หณ่ ทุ่นเฮอบรู ที่ แรงเฮรท รเมีย ทุ่นธอุดับ] ระ หณ่ บบκτών. Εν τε τή παραλία τη κατά Γάδειρα καὶ * Ίβηράς

ποτε όρασθαι. Ποσειδώνιος δ' έπ τινος ύψηλης οίκίας έν πόλει διεχούση των τόπων τούτων όσον τετρακοσίους σταδίους φησίν ίδειν άστέρα, δν τεκμαίρεσθαι τὸν Κάνωβον αὐτὸν ἐκ τοῦ τε μικρὸν ἐκ τῆς Ἰβηρίας προελθόντας ἐκὶ τὴν μεσημβρίαν ὁμολογείν ἀφορῶν 5 αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς ἐν Κνίδφ· τὴν γὰρ Εὐδόζου σκοκὴν οὐ πολὺ τῶν οίκήσεων ὑψηλοτέραν είναι, λέγεσθαι δ' ὅτι ἐντεῦθεν ἐκείνος ἀφεώρα τὸν Κάνωβον ἀστέρα, είναι δ' ἐκὶ τοῦ Ῥοδιακοῦ κλίματος τὴν Κνίδον, ἐφ' οὖ καὶ τὰ Γάδειρα καὶ ἡ ταύτη πα-10 ραλία.

15 Έντεῦθεν δὲ πρὸς μὲν τὰ νότια μέρη πλέουσιν ἡ Λιβύη κείται· ταύτης δε τὰ δυσμικώτατα μικρῷ τῶν Γαδείρων πρόκειται μαλλον, είτ' ακραν ποιήσαντα C.120 στενήν άναχωρεί πρός έω καὶ νότον, καὶ πλατύνεται 15 κατ' όλίγον έως αν τοις έσπερίοις Αίδιοψι συνάψη. ούτοι δ' ὑπόκεινται τῶν περί Καργηδόνα τόπων ῦστατοι, συνάπτοντες τη δια της Κινναμωμοφόρου γραμμη. είς δε τάναντία πλέουσιν άπο του ίερου άκρωτηρίου μέχρι τῶν Ἀρτάβρων καλουμένων ὁ πλοῦς ἐστι 20 πρός άρκτου εν δεξιά έγουσι την Αυσιτανίαν είθ' ό λοιπὸς πρὸς εω πᾶς ἀμβλεῖαν γωνίαν ποιῶν μέχρι τῶν της Πυρήνης ἄχρων των τελευτώντων είς τον ώκεανόν. τούτοις δὲ τὰ ἐσπέρια τῆς Βρεττανικῆς ἀντίκειται πρὸς ἄρκτον, όμοίως δὲ καὶ τοις Αρτάβροις ἀντίκειν- 25 ται πρός άρκτον αί Καττιτερίδες καλούμεναι νήσοι πελάγιαι κατά τὸ Βρεττανικόν πως κλίμα ίδρυμέναι. ώστε δήλου έφ' όσου συνάγεται τὰ ἄκρα τῆς οίκουμένης κατά μηκος ύπο του περικεχυμένου πελάγους દીંદ ઉપદયર્ભય.

Τοιούτου δὲ ὅντος τοῦ καθόλου σχήματος, χρήσιμου φαίνεται δύο λαβεῖν εὐθείας, αι τέμνουσαι πρὸς

όρθας αλλήλας, ή μεν δια του μήχους ήξει του μεγίστου παυτός ή δε δια του πλάτους, και ή μεν των παοαλλήλων έσται μία ή δε των μεσημβοινών έπειτα ταύταις παραλλήλους έπινοοῦντας έφ' έκάτερα διαι-5 ρείν κατά ταύτας την γην και την θάλατταν, ή χρώμενοι τυγχάνομεν. καὶ γὰρ τὸ σχῆμα μᾶλλον ἂν καταφανές γένοιτο όποιον είρήκαμεν, κατά τὸ μέγεθος των γραμμών άλλα καὶ άλλα μέτρα έχουσών τών τε τοῦ μήχους καὶ τοῦ πλάτους, καὶ τὰ κλίματα ἀποδη-10 λωθήσεται βέλτιον τά τε έωθινὰ καὶ τὰ έσπέρια, ὡς δ' αύτως τὰ νότια καὶ τὰ βόρεια. ἐπεὶ δὲ διὰ γνωρίμων τόπων λαμβάνεσθαι δεί τὰς εὐθείας ταύτας, αί μεν έλή φθησαν ήδη, λέγω δε τὰς μέσας δύο τήν τε τοῦ μήκους καὶ τοῦ πλάτους, τὰς λεχθείσας πρότερον, αί 15 δ' άλλαι φαδίως γνωρίζοιντ' αν δια τούτων τρόπον γάο τινα στοιχείοις χρώμενοι τούτοις τὰ παράλληλα μέρη στοχαζόμεθα καὶ τὰς ἄλλφς σχέσεις τῶν οἰκήσεων τάς τ' έπὶ γῆς καὶ πρὸς τὰ οὐράνια.

Πλεϊστον δ' ή θάλαττα γεωγραφεί και σχηματίζει 17
20 τὴν γῆν, κόλπους ἀπεργαζομένη και πελάγη και πορθμούς, όμοιως δὲ ἰσθμοὺς και χερρονήσους και ἄπρας προσλαμβάνουσι δὲ ταύτη και οι ποταμοι και τὰ ὄρη. διὰ γὰρ τῶν τοιούτων ἤπειροί τε και ἔθνη και πόλεων θέσεις εὐφυεῖς ἐνενοήθησαν και τὰλλα ποικίλματα, 25 ὅσων μεστός ἐστιν ὁ χωρογραφικὸς πίναξ. ἐν δὲ τούτοις και τὸ τῶν νήσων πληθός ἐστι κατεσπαρμένον ἔν τε τοῖς πελάγεσι και κατὰ τὴν παραλίαν πάσαν. ἄλλων δ' ἄλλας ἀρετάς τε και κακίας και τὰς ἀπ' αὐτῶν χρείας ἐπιδεικνυμένων ἢ δυσχρηστίας, τὰς μὲν φύσει τὰς δὲ C.121
30 ἐκ κατασκευῆς, τὰς φύσει δεί λέγειν. διαμένουσι γάρ,

^{10.} post έωθινά: μάλλον Strabo I.

αί δ' ἐπίθετοι δέχουται μεταβολάς. καὶ τούτων δὲ τὰς πλείω χρόνον συμμένειν δυναμένας έμφανιστέον. ... μη πολύ μέν, άλλως δ' έπιφάνειαν έχούσας τινά καλ δόξαν, ή πρὸς τὸν ΰστερον χρόνον παραμένουσα τρόπον τινὰ συμφυή τοῖς τόποις ποιεί καὶ μηκέτι οὖσαν κα-5 τασχευήν. ώστε δηλον δτι δεί καλ τούτων μεμνησθαι. περί πολλών γάρ έστι πόλεων τουτ' είπειν. ὅπερ είπε Δημοσθένης έπλ των περί Όλυνθον, ως ουτως ήφανίσθαι φησίν ώστε μηδ' εί πώποτε φλίσθησαν γνώναι αν τινα έπελθόντα. άλλ' όμως καὶ εἰς τούτους τοὺς τόπους 10 καὶ εἰς ἄλλους ἀφικνοῦνται ἄσμενοι, τά γ' ἔχνη ποθοῦντες ίδετν τῶν οῦτω διωνομασμένων ἔργων, καθάπερ και τους τάφους των ένδόξων άνδρων. οθτω δε και νομίμων καλ πολιτειών μεμνήμεθα τών μηκέτι ούσών, ένταῦθα καὶ τῆς ώφελείας προκαλουμένης τὸν αὐτὸν 15 τρόπου δυπερ και έπι των πράξεων η γαρ ζήλου χάριν ή αποτροπής των τοιούτων.

Λέγομεν δ' ἀναλαβόντες ἀπὸ τῆς πρώτης ὑποτυ-18 πώσεως ότι ή καθ' ήμας οίκουμένη γη περίρρυτος οὖσα δέχεται κόλπους είς έαυτὴν ἀπὸ τῆς έξω θαλάτ- 20 της κατά τὸν ἀκεανὸν πολλούς, μεγίστους δὲ τέτταρας · ών ὁ μεν βόρειος Κασπία καλείται θάλαττα (ol δ' Υοκανίαν προσαγορεύουσιν), ὁ δὲ Περσικός καὶ Αράβιος ἀπὸ τῆς νοτίας ἀναχέονται θαλάττης, ὁ μὲν τῆς Κασπίας κατ' άντικού μάλιστα ὁ δὲ τῆς Πουτικῆς, τὸν δὲ τέ- 25 ταρτον, όσπες πολύ τούτους ύπεςβέβληται κατά τὸ μέγεθος, ή έντὸς καὶ καθ' ήμᾶς λεγομένη θάλαττα άπεργάζεται, την μέν άρχην ἀπὸ τῆς έσπέρας λαμβάνουσα καὶ τοῦ κατὰ τὰς Ἡρακλείους στήλας πορθμοῦ, μηχυνομένη δ' είς τὸ πρὸς εω μέρος ἐν ἄλλφ [καὶ ἄλλφ] 30 πλάτει, μετὰ δὲ ταῦτα σχιζομένη καὶ τελευτῶσα εἰς δύο κόλπους πελαγίους, τον μεν έν άριστερά, δυπερ

Εύξεινον πόντον προσαγορεύομεν, τον δ' ετερον τον συγκείμενον έκ τε του Αίγυπτίου πελάγους και του Παμφυλίου και τοῦ Ἰσσικοῦ. Επαντες δ' οι λεγθέντες κόλποι ἀπὸ τῆς ἔξω θαλάττης στενὸν ἔγουσι τὸν είσ-5 πλουν, μαλλον μεν ο τε Αράβιος και ο κατά στήλας. ήττον δ' οί λοιποί. ή δὲ περικλείουσα αὐτοὺς γῆ τριτή νενέμηται, καθάπερ εξρηται. ή μεν ούν Εύρώπη πολυσχημονεστάτη πασών έστιν, ή δε Λιβύη τάναντία πέπουθεν, ή δε Ασία μέσην πως άμφοιν έχει την διά-0.122 10 θεσιν. απασαι δ' έκ τῆς έντὸς παραλίας έγουσι τὴν αίτίαν τοῦ τε πολυσγήμονος καὶ τοῦ μή, ἡ δ' ἐκτὸς πλὴν των λεγθέντων κόλπων άπλη και γλαμυδοειδής έστιν, ώς είπον, τὰς δ' άλλας έν μικρῶ διαφορὰς ἐατέον · οὐδεν γάο έν τοις μεγάλοις το μικρόν. Ετι δ' έπεί κατά 15 την γεωγραφικήν ίστορίαν οὐ σχήματα μόνον ζητοῦμεν καὶ μεγέθη τόπου, άλλὰ καὶ σχέσεις πρὸς άλληλα αὐτῶν, ῶσπερ ἔφαμεν, καὶ ἐνταῦθα τὸ ποικίλον ἡ ἐντὸς παραλία παρέγεται μᾶλλον ἢ ἡ ἐκτός. πολὺ δ' ἐστὶ καί τὸ γνώριμον καί τὸ εὔκρατον καί τὸ πόλεσι καί 20 έθνεσιν εύνομουμένοις συνοικούμενον μαλλον ένταῦθα η έκετ. ποθοῦμεν δε είδεναι ταῦτα, εν οἰς πλείους παραδίδονται πράξεις καὶ πολιτείαι καὶ τέγναι καὶ τάλλα όσα είς φρόνησιν συνεργεί, αί τε γρείαι συνάγουσιν ήμας πρός έπεινα ών έν έφικτῷ αί έπιπλοκαί 25 καὶ κοινωνίαι· ταῦτα δ' ἐστὶν ὅσα οἰκεῖται, μᾶλλον δ' οίκεται καλώς. πρός απαντα δε τὰ τοιαῦτα, ώς έφην, ή πας' ήμιν δάλαττα πλεονέκτημα έχει μέγα· και δή καλ ένθεν άρκτέον της περιηγήσεως.

Είρηται δε ὅτι ἀρχὴ τοῦδε τοῦ κόλπου ἐστὶν ὁ 19
30 κατὰ τὰς στήλας πορθμός· τὸ δε στενώτατον τούτου
περὶ ἐβδομήκοντα σταδίους λέγεται· παραπλεύσαντι
δε τὸν στενωπὸν έκατὸν καὶ είκοσι σταδίων ὄντα διά-

στασιν λαμβάνουσιν αί ήόνες άθρόαν, ή δ' έν άριστερᾶ μαλλου : είτ οψις μεγάλου φαίνεται πελάνους, δρίζεται δ' έκ μεν τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ τῆ Λιβυκῆ παραλία μέγρι Καρχηδόνος, έκ δε δατέρου τη τε Ίβηρικη και τη Κελτική κατά Νάρβωνα και Μασσαλίαν, και μετά ταῦτα τή 5 $\mathbf{\Lambda}$ ιγυστική, τελευταία δὲ τη Ἰταλική μέχοι τοῦ $\mathbf{\Sigma}$ ικελικοῦ πορθμού, τὸ δ' έῷον τοῦ πελάγους πλευρὸν ή Σικελία έστι και οι έκατέρωθεν αὐτῆς πορθμοί, ὁ μὲν πρὸς τῆ Ἰταλία ἐπταστάδιος, ὁ δὲ πρὸς τῆ Καρχηδόνι χιλίων καί πεντακοσίων σταδίων. ή δ' ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐπὶ 10 τὸ Επταστάδιον γραμμή μέρος μέν έστι τῆς ἐπὶ Ῥόδον καὶ τὸν Ταῦρον, μέσον δέ πως τέμνει τὸ λεγθέν πέλαλοδ. γελειαι θε αιαφίων προίων και φιαλιγίων. ιοδιο μεν δή τὸ μῆκος τοῦ πελάγους, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον όσον πεντακισγιλίων σταδίων τὸ ἀπὸ τοῦ Γαλατικοῦ 15 πόλπου μεταξύ Μασσαλίας και Νάρβωνος έπι την κατ' άντικού Λιβύην. καλοῦσι δὲ τὸ πρὸς τῆ Λιβύη πᾶν μέgos τῆς θαλάττης ταύτης Διβυκου πέλαγος, το δὲ προς τή κατ' άντικού γη τὸ μὲν Ίβηρικὸν τὸ δὲ Λιγυστικὸν τὸ δὲ Σαρδόνιον, τελευταΐον δὲ μέχρι τῆς Σικελίας τὸ 20 Τυροηνικόν. νῆσοι δ' είσιν έν μεν τῆ παραλία τῆ κατὰ τὸ Τυροηνικὸν πέλαγος μέχρι τῆς Λιγυστικῆς συχναί, C 123 μέγισται δε Σαρδώ και Κύρνος, μετά γε την Σικελίαν αύτη δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐστὶ μεγίστη τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ άρίστη. πολύ δὲ τούτων λειπόμεναι πελάγιαι μὲν Παν-25 δατερία τε καὶ Ποντία, πρόσγειοι δὲ Αἰθαλία τε καὶ Πλανασία καὶ Πιθηκοῦσσα καὶ Προχύτη καὶ Καπρίαι καὶ Λευκωσία καὶ άλλαι τοιαῦται. ἐπὶ θάτερα δὲ τῆς Λιγυστικής αί πρὸ τῆς λοιπῆς ἠόνος μέχρι στηλῶν οὐ πολλαί, ών είσιν η τε Γυμνησία και Έβυσος ού πολ-30 λαί δ' οὐδ' αί πρὸ τῆς Λιβύης καὶ τῆς Σικελίας, ὧν είσι

Κόσσουρά τε καὶ Αἰγίμουρος καὶ αἰ Λιπαραίων νῆσοι, ἃς Αἰόλου τινὲς προσαγορεύουσι.

Μετά δὲ τὴν Σικελίαν καὶ τοὺς έκατέρωθεν πορθ- 20 μούς άλλα πελάγη συνάπτει, τό τε πρό των Σύρ-5 τεων και της Κυρηναίας και αύται αι Σύρτεις και τὸ Αύσόνιον μεν πάλαι νῦν δε καλούμενον Σικελικόν. σύρρουν έκείνω και συνεχές. τὸ μὲν οὖν πρὸ τῶν Σύρτεων και τῆς Κυρηναίας καλείται Λιβυκόν, τελευτά δ' είς τὸ Αἰγύπτιου πέλαγος. τῶν δὲ Σύρτεων ἡ μὲν 10 έλάττων έστιν δσον χιλίων και έξακοσίων σταδίων την περίμετρον πρόκεινται δ' έφ' έκατερα τοῦ στόματος νησοι Μηνίνξ τε και Κέρκινα της δε μεγάλης Σύοτεώς φησιν Έρατοσθένης τον κύκλον είναι πεντακισγιλίων, τὸ δὲ βάθος γιλίων όκτακοσίων ἀφ' Έσπερί-15 δων είς Αὐτόμαλα και τὸ τῆς Κυρηναίας μεθόριον πρός την άλλην την ταύτη Λιβύην άλλοι δε τον περίπλουν τετρακισχιλίων σταδίων είπον, τὸ δὲ βάθος χιλίων πεντακοσίων, όσον και τὸ πλάτος τοῦ στόματος. τὸ δὲ Σικελικὸν πέλαγος πρὸ τῆς Σικελίας ἐστίκαὶ τῆς 20 Ιταλίας έπὶ τὸ πρὸς εω μέρος καὶ έτι τοῦ μεταξὺ πόρου της τε Ρηγίνης μέχρι Λοκρών, και της Μεσσηνίας μέχοι Συρακουσσών και Παχύνου. αύξεται δ' έπι μέν τὸ πρός ξω μέρος μέχρι των άκρων της Κρήτης, και την Πελοπόννησον δε περικλύζει την πλείστην, και πληροϊ 25 τον Κυρινθιακόν καλούμενον κόλπον προς άρκτους δε έπί τε ἄκραν Ιαπυγίαν και τὸ στόμα τοῦ Ἰονίου κόλπου καὶ τῆς Ἡπείρου τὰ νότια μέρη μέχρι τοῦ Αμβρακικοῦ κόλπου καὶ τῆς συνεχοῦς παραλίας τῆς ποιούσης του Κορινθιακου κόλπου πρός την Πελοπόννη-30 σου. ὁ δ' Ἰόνιος κόλπος μέρος έστι τοῦ νῦν Ἀδρίου λεγομένου τούτου δε την μεν έν δεξια πλευράν ή Ίλλυρίς ποιεί, τὴν δ' εὐώνυμον ἡ Ἰταλία μέχρι τοῦ μυχοῦ

τοῦ κατα 'Απυληίαν. ἔστι δὲ πρὸς ἄρκτον ᾶμα καὶ πρὸς τὴν ἐσπέραν ἀνέχων στενὸς καὶ μακρός, μῆκος μὲν ὅσον ἔξακισχιλίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον διακοσίων ἔπὶ τοῖς χιλίοις. νῆσοι δέ εἰσιν ἐνταῦθα συχναὶ μὲν αί πρὸ τῆς Ἰλλυρίδος, αῖ τε 'Αψυρτίδες καὶ Κυρικτικὴ καὶ 5

προ της 1 λλυρισος, αι τε Αψυρτισες και Κυρικτικη και 5 C.124 Λιβυρνίδες, ετι δ΄ Ίσσα και Τραγούριον και ή Μέλαινα Κόρκυρα και Φάρος, πρὸ τῆς Ίταλίας δε αι Διομήδειοι. τοῦ Σικελικοῦ δε τὸ ἐπὶ Κρήτην ἀπὸ Παχύνου τετρακισχιλίων και πεντακοσίων σταδίων φασί· τοσοῦτον δε και τὸ ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς· τὸ δε ἀπὸ 10 ἄκρας Ἰαπυγίας ἐπὶτὸν μυχὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλκου τῶν μὲν τρισχιλίων ἐστὶν Ελαττον, τὸ δ' ἀπὸ Ἰαπυγίας εἰς τὴν Λιβύην πλέον τῶν τετρακισχιλίων ἐστί. νῆσοι δ' εἰσὶν ἐνταῦθα ῆ τε Κόρκυρα και Σύβοτα πρὸ τῆς Ἡπειρώτιδος, καὶ ἐφεξῆς πρὸ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλ-15 που Κεφαλληνία καὶ Ἰθάκη και Ζάκυνθος καὶ Ἐχινάδες.

21 Τῷ δὲ Σικελικῷ συνάπτει τὸ Κρητικὸν πέλαγος καὶ τὸ Σαρωνικὸν καὶ τὸ Μυρτῷον, ὁ μεταξὺ τῆς Κρήτης ἐστὶ καὶ τῆς ᾿Αργείας καὶ τῆς ᾿Αττικῆς, πλάτος ἔχον 20 τὸ μέγιστον τὸ ἀπὸ τῆς ᾿Αττικῆς ὅσον χιλίων καὶ διακοσίων σταδίων, μῆκος δ' ἔλαττον ἢ διπλάσιον. ἐν τούτῷ δὲ νῆσοι Κύθηρά τε καὶ Καλαυρία καὶ αὶ περὶ Αἰγιναν καὶ Σαλαμίνα καὶ τῶν Κυκλάδων τινές. τὸ δὲ συνεχὲς τὸ Αἰγαίον ἐστιν ῆδη σὺν τῷ Μέλανι κόλπῷ καὶ τῷ 25 Ἑλλησπόντῷ, καὶ τὸ Ἰκάριον καὶ Καρπάθιον μέχρι τῆς Ὑρόδου καὶ Κρήτης καὶ τῶν πρώτων μερῶν τῆς ᾿Ασίας αῖ τε Κυκλάδες νῆσοι εἰσὶ καὶ αὶ Σποράδες καὶ αὶ προκείμεναι τῆς Καρίας καὶ Ἰωνίας καὶ Αἰολίδος μέχρι τῆς Τρῷάδος, λέγω δὲ Κῶ καὶ Σάμον καὶ Χίον 30

^{27.} post Κρήτης: και Κύπρου

καὶ Λέσβον καὶ Τένεδον · ὡς δ' αῦτως αὶ προκείμεναι τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς ὁμόρου Θράκης Εὔβοιά τε καὶ Σκῦρος καὶ Πεπάρηθος καὶ Λῆμνος καὶ Θάσος καὶ Ἰμβρος καὶ Σαμοθράκη καὶ ἄλλαι 5 πλείους, περὶ ὧν ἐν τοῖς καθ' ἔκαστα δηλώσομεν. ἔστι δὲ τὸ μῆκος τῆς θαλάττης ταύτης περὶ τετρακισχιλίους ῆ μικρῷ πλείους, τὸ δὲ πλάτος περὶ δισχιλίους. περιέχεται δὲ ὑπὸ τῶν λεχθέντων μερῶν τῆς ᾿Ασίας καὶ τῆς ἀπὸ Σουνίου μέχρι Θερμαίου κόλπου πρὸς ἄρκτον 10 ἐχούσης τὸν πλοῦν παραλίας καὶ τῶν Μακεδονικῶν κόλπων μέχρι τῆς Θρακίας χερρονήσου.

Κατὰ δὲ ταύτην έστὶ τὸ έπταστάδιον τὸ κατὰ Ση- 22 στου και "Αβυδου, δι' ού το Αίγαζου και ο Ελλήσπουτος έμδιδωσι πρός ἄρκτον είς ἄλλο πέλαγος, δ καλοῦσι 15 Προποντίδα, κάκεινο είς άλλο τον Εύξεινον προσαγορευόμενον πόντον, έστι δε διθάλαττος τρόπον τινά ούτος κατά μέσον γάρ πως άκραι δύο προπίπτουσιν, ή μεν έκ της Εύρώπης και των βορείων μερών ή δ' έκ της 'Ασίας έναντία ταύτη, συνάγουσαι τὸν μεταξύ πό-20 θου και ποιούσαι δύο πελάγη μεγάλα· τὸ μὲν οὖν τῆς Ευρώπης ακρωτήριον καλείται Κριου μέτωπον το δε τῆς 'Ασίας Κάραμβις, διέχοντα ἀλλήλων περί χιλίους 0.125 σταδίους καὶ πευτακοσίους. τὸ μὲν οὖν πρὸς έσπέραν πέλαγος μήκος έστιν από Βυζαντίου μέχοι των έκβο-25 λών του Βορυσθένους σταδίων τρισχιλίων οκτακοσίων, πλάτος δε δισχιλίων εν τούτω δ' ή Λευκή υῆσός έστι. τὸ δ' έῷον έστι παράμηκες εἰς στενὸν τελευτῶν μυχὸν τὸν κατὰ Διοσκουριάδα ἐπὶ πευτακισγιλίους ἢ μικροῦ πλείους σταδίους, τὸ δὲ πλάτος περί τρισχιλίους. ἡ δὲ 30 περίμετρος τοῦ σύμπαντος πελάγους έστὶ δισμυρίων που καί πεντακισχιλίων σταδίων. είκάζουσι δέ τινες τὸ σχημα της περιμέτρου ταύτης έντεταμένο Σκυδικο

τόξφ, την μέν νευράν έξομοιούντες τοις δεξιοίς καλουμένοις μέρεσι τοῦ Πόντου (ταῦτα δ' έστιν ὁ παράπλους ὁ ἀπὸ τοῦ στόματος μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ κατὰ
Διοσκουριάδα· πλην γὰρ τῆς Καράμβιος ῆ γε ἄλλη
πᾶσα ἡῶν μικρὰς ἔχει εἰσοχάς τε καὶ έξοχὰς ῶστ' εὐ- 5
δεία ἐοικέναι), την δὲ λοιπην τῷ κέρατι τοῦ τόξου διττην ἔχοντι την ἐπιστροφήν, την μὲν ἄνω περιφερεστέραν την δὲ κάτω εὐθυτέραν· οὕτω δὲ κἀκείνην
ἀπεργάζεσθαι δύο κόλπους, ὧν ὁ ἐσπέριος πολὺ θατέρου περιφερέστερός ἐστιν.

Υπέρκειται δὲ τοῦ ἐωθινοῦ κόλπου πρὸς ἄρκτον ἡ Μαιῶτις λίμνη τὴν περίμετρον ἔχουσα ἐνακισχιλίων σταδίων ἢ καὶ μικρῷ πλεόνων ἐκδίδωσι δ' αῦτη μὲν εἰς Πόντον κατὰ τὸν Κιμμερικὸν καλούμενον Βόσπορον, οὖτος δὲ κατὰ τὸν Θράκιον εἰς τὴν Προπον-15 τίδα · τὸ γὰρ Βυζαντιακὸν στόμα οῧτω καλοῦσι Θράκιον Βόσπορον, ὅ τετραστάδιόν ἐστιν. ἡ δὲ Προποντὶς χιλίων καὶ πεντακοσίων λέγεται τὸ μῆκος σταδίων τὸ ἀπὸ τῆς Τρφάδος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον · πάρισον δὲ πώς ἐστι καὶ τὸ πλάτος. ἐνταῦδα δ' ἡ τῶν Κυζικηνῶν ἔδρυ-20 ται νῆσος καὶ τὰ περὶ αὐτὴν νησία.

24 Τοιαύτη μεν ή πρὸς ἄρατον τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἀνάχυσις καὶ τοσαύτη, πάλιν δ' ἀπὸ τῆς Ῥοδίας
ή τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος ποιοῦσα καὶ τὸ Παμφύλιον
καὶ τὸ Ἰσσικὸν ἐπὶ μὲν τὴν ἔω καὶ τῆς Κιλικίας κατὰ 25
Ἰσσὸν ἐκτείνεται μέχρι καὶ πεντακισχιλίων σταδίων
παρά τε Λυκίαν καὶ Παμφυλίαν καὶ τὴν Κιλίκων παραλίαν πάσαν. ἐντεῦθεν δὲ Συρία τε καὶ Φοινίκη καὶ
Αἰγυπτος ἐγκυκλοῖ πρὸς νότον τὴν θάλατταν καὶ πρὸς
δύσιν ἔως ᾿Αλεξανδρείας. ἐν δὲ τῷ Ἰσσικῷ κόλπῷ καὶ 30
τῷ Παμφυλίῳ κεἴσθαι συμβαίνει τὴν Κύπρον, συνάπτουσαν τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγει. ἔστι δ' ἀπὸ Ῥόδου

δίαρμα είς 'Αλεξάνδρειαν βορέα τετρακισχιλίων που σταδίων, ὁ δὲ περίπλους διπλάσιος. ὁ δ' Ἐρατοσθένης ταύτην μεν των ναυτικών είναι φησι την υπόληψιν περί του διάρματος του πελάγους, των μέν ουτω λε-5 γόντων, τῶν δὲ καὶ πεντακισχιλίους οὐκ ὀκνούντων είπετν, αὐτὸς δὲ διὰ τῶν σκιοθηρικῶν γνωμόνων ἀνευ- С.126 ρείν τρισχιλίους έπτακοσίους πεντήκοντα. τούτου δή τοῦ πελάγους τὸ πρὸς τῆ Κιλικία και Παμφυλία και τοῦ Ποντικοῦ τὰ καλούμενα δεξιὰ μέρη καὶ ἡ Προπον-10 τλς καλ ή έφεξης παραλία μέχρι Παμφυλίας ποιεί τινα χεορόνησον μεγάλην και μέγαν ταύτης ισθμόν, τὸν άπο της πρός Ταρσφ θαλάττης έπι πόλιν Αμισόν και τὸ τῶν Αμαζόνων πεδίον τὴν Θεμίσκυραν, ἡ νὰρ ἐντὸς τῆς γοαμμῆς ταύτης χώρα μέχρι Καρίας καὶ Ίωνίας 15 καὶ τῶν ἐντὸς "Αλυος νεμομένων ἐθνῶν περίκλυστος απασά έστιν υπό του Αίγαίου και των έκατέρωθεν λεγθέντων τῆς θαλάττης μερών καλ δή καλ καλούμεν Ασίαν ταύτην ιδίως και δμωνύμως τῆ ὅλη.

Συλλήβδην δ' εἰπεῖν, τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης 25 20 νοτιώτατον μέν ἐστι σημεῖον ὁ τῆς μεγάλης Σύρτεως μυχός, καὶ μετὰ τοῦτον ἡ κατ' Αἰγυπτον Άλεξάνδρεια καὶ τοῦ Νείλου προχοαί, βορειότατον δὲ τὸ τοῦ Βορυσθένους [στόμα]· εἰ δὲ καὶ τὴν Μαιῶτιν προστιθείη τῷ πελάγει τις (καὶ γάρ ἐστιν ὡς ἄν μέρος), τὸ τοῦ 25 Τανάιδος· δυσμικώτατον δὲ ὁ κατὰ τὰς στήλας πορθμός, ἐωθινώτατον δ' ὁ λεχθεὶς μυχὸς κατὰ Διοσκουριάδα Ἐρατοσθένης δ' οὐκ εὖ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον φησίν. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ ῖδρυτὰι ἐφ' οὖπερ ἢ τε Άμισὸς καὶ Θεμίσκυρα εἰ δὲ βούλει, 30 πρόσλαβε καὶ τὴν Σιδήνην μέχρι Φαρνακείας. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν μερῶν πρὸς ἔω πλοῦς ἐστι πλειόνων ἢ τρισχιλίων σταδίων εἰς Διοσκουριάδα, ὡς ἔσται μᾶλ-

λον έπ τῆς ἐν μέρει περιοδείας φανερόν. ἡ μὲν δὴ καθ ' ἡμᾶς θάλαττα τοιαύτη τις.

Τπονοαπτέον δε και τας περιεχούσας αὐτὴν γας, 26 άρχην λαβούσιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν μερῶν ἀφ' ὧνπερ καλ την θάλατταν ύπεγράψαμεν. είσπλέουσι τοίνυν τον 5 κατά στήλας πορθμον έν δεξιά μέν έστιν ή Διβύη μέχρι της του Νείλου φύσεως, έν άριστερά δε άντιπορθμος ή Εύρωπη μέχρι του Τανάιδος τελευτώσι δ' άμφότεραι περί την 'Ασίαν. άρκτέον δ' άπὸ τῆς Εὐρώπης, ὅτι πολυσχήμων τε παλ πρός άρετην άνδρων εύφυεστάτη 10 nal noliteiwn nal rais allais nleiston peradedwania τῶν οἰχείων ἀγαθῶν, ἐπειδή σύμπασα οἰχήσιμός ἐστι πλην όλίγης της δια ψύχος αοικήτου. αυτη δ' όμορε**ι** τοις Αμαξοίκοις τοις περί του Τάναιν και την Μαιώτιν και τον Βορυσθένη. της δ' οικησίμου το μέν δυσχεί- 15 μερον καὶ τὸ ὀρεινὸν μοχθηρώς οἰκεῖται τῆ φύσει, ἐκιμελητάς δε λαβόντα άγαθούς και τὰ φαύλως οίκούμενα και ληστρικώς ήμερουται, καθάπερ οί Ελληνες C.127 όρη καὶ πέτρας κατέχοντες φκουν καλώς διὰ πρόνοιαν την περί τὰ πολιτικά και τὰς τέχνας και την αλλην 20 σύνεσιν την περί βίον, 'Ρωμαΐοί τε πολλά έθνη παραλαβόντες και την φύσιν ανήμερα δια τους τόπους η τραχείς όντας η άλιμένους η ψυχρούς η άπ' άλλης αίτίας δυσοικήτους πολλοίς τούς τε άνεπιπλέκτους άλλήλοις ἐπέπλεξαν καὶ τοὺς ἀγριωτέρους πολιτικῶς ζῆν 25 έδίδαξαν. δσον δ' έστιν αὐτῆς έν δμαλῷ και εὐκράτῷ την φύσιν έχει συνεργόν πρός ταῦτα, ἐπειδή τὸ μὲν ἐν τή εὐδαίμονι χώρα πᾶν έστιν είρηνικόν, τὸ δ' έν τη λυπος μάχιμον και άνδοικόν, και δέχεται τινας παρ' άλλήλων εὐεργεσίας τὰ γένη ταῦτα τὰ μέν γὰρ έπι-30 nouget rots onlows, rà dè naprots nal réquais nal nooποιίαις. φανεραί δε και αί έξ άλλήλων βλάβαι μή

έχιχουρούντων. έχει δέ τι πλεονέκτημα ή βία των τὰ δπλα έχόντων, πλην εί τῷ πλήθει πρατοίτο. ὑπάργει δή τι και πρός τούτο εύφυες τη ήπείρω ταύτη. όλη vào dianenoluitai nedlois re nal õpedir, Sore nav-5 ταχού και τό γεωργικόν και τό πολιτικόν και τό μάχιμου παρακείσθαι πλέου δ' είναι θάτερου, το τῆς είοήνης οίκειον, ώσθ' όλων έπικρατεί τούτο, προσλαμβανόντων καί των ήγεμόνων Έλλήνων μεν πρότερον Μακεδόνων δε καί Ρωμαίων ύστερον. δια τούτο δε 10 καὶ πρὸς πόλεμον αὐταρκεστάτη έστί καὶ γὰρ τὸ μάγιμον πλήθος ἄφθονον έχει καὶ τὸ έργαζόμενον τὴν νην και τὸ τὰς πόλεις συνέγον. διαφέρει δε και ταύτη, διότι τούς καρπούς έκφέρει τούς αρίστους καλ τούς αναγκαίους τῷ βίφ καὶ μέταλλα ὅσα χρήσιμα. δυώ-15 ματα δε και λίθους πολυτελείς έξωθεν μέτεισιν, ών τοις σπανιζομένοις οὐδὲν χείρων ὁ βίος έστλν ἢ τοις εὐπορουμένοις. ώς δ' αυτως βοσκημάτων μέν πολλών άφθονίαν παρέχει, θηρίων δε σπάνιν. τοιαύτη μεν ή ήπειρος αυτη καθόλου την φύσιν έστί.

20 Κατὰ μέρος δ' έστὶ πρώτη πασῶν ἀπὸ τῆς έσπέρας 27 ἡ Ἰβηρία, βύρση βοείς παραπλησία, τῶν ὡς ἄν τραχηλιμαίων μερῶν ὑπερπιπτόντων εἰς τὴν συνεχῆ Κελτικήν · ταῦτα δ' έστὶ τὰ πρὸς έω, καὶ τούτοις ἐναποτέμνεται τὸ πλευρὸν * ὄρος ἡ καλουμένη Πυρήνη. * αῦ25 τη δ' ἐστὶ περίρρυτος τῆ θαλάττη τὸ μὲν νότιον τῆ
καθ' ἡμᾶς μέχρι στηλῶν, τὰ δὲ λοιπὰ τῆ ᾿Ατλαντικῆ
μέχρι τῶν βορείων ἄκρων τῆς Πυρήνης. μῆκος δὲ τῆς C.128
χώρας ταύτης ἐστὶ περὶ ἔξαπισχιλίους σταδίους τὸ μέγιστον, πλάτος δὲ πεντακισχιλίους.

30 Μετά δὲ ταύτην ἐστὶν ἡ Κελτική πρὸς ἔω μέχρι 28 ποταμοῦ Ρήνου, τὸ μὲν βόρειον πλευρὸν τῷ Βρεττανικῷ κλυζομένη πορθμῷ παντί· ἀντιπαρήκει γὰρ αὐτῷ

παράλληλος ή νήσος αθτη πάσα πάση, μήπος δσον πεντακισχιλίους έπέχουσα τὸ δ' έωθινὸν τῶ 'Ρήνω ποταμφ περιγραφομένη παράλληλον έχοντι τὸ δεῦμα τῆ Πυρήνη: τὸ δὲ νότιον τὸ μὲν ταις Αλπεσι τὸ ἀπὸ του Ρήνου, τὸ δ' αὐτῆ τῆ καθ' ἡμᾶς θαλάττη, καθ' δ5 χωρίον ο καλούμενος Γαλατικός κόλπος άναγετται, καλ έν αὐτῷ Μασσαλία τε καὶ Νάρβων ίδουνται πόλεις έπιφανέσταται. ἀντίκειται δε τῷ κόλπω τούτω κατ' αποστροφήν ετερος κόλπος όμωνύμως αὐτῷ καλούμενος Γαλατικός, βλέπων πρός τας άρκτους και την 10 Βρεττανικήν · ένταῦθα δὲ καὶ στενώτατον λαμβάνει τὸ πλάτος ή Κελτική · συνάγεται γὰο είς ἰσθμὸν έλαττόνων μεν η τρισχιλίων σταδίων, πλειόνων δ' η δισγιλίων. μεταξύ δέ έστι φάχις όφεινή πρός όφθας τῆ Πυρήνη, τὸ καλούμενον Κέμμενον ὄρος τελευτᾶ δε 15 τοῦτο είς μεσαίτατα τὰ Κελτῶν πεδία. τῶν δὲ Αλπεων. α έστιν όρη σφόδρα ύψηλα ποιούντα περιφερή γραμμήν, τὸ μὲν κυρτὸν ἔστραπται πρὸς τὰ λεχθέντα τῶν Κελτών πεδία καὶ τὸ Κέμμενον ὄρος, τὸ δὲ κοίλον πρὸς την Λιγυστικήν και την Ιταλίαν. έθνη δε κατέχει 20 πολλά τὸ όρος τοῦτο Κελτικά πλην τῶν Λιγύων ουτοι δ' έτεροεθνείς μέν είσι, παραπλήσιοι δε τοίς βίοις. νέμονται δε μέρος των Άλπεων το συνάπτον τοις 'Απεννίνοις ὄρεσι, μέρος δὲ καὶ τῶν 'Απεννίνων ὀρῶν κατέχουσι. ταῦτα δ' έστὶν όρεινη βάχις διὰ τοῦ μήκους 25 όλου της Ιταλίας διαπεφυπυζα από των άρπτων έπὶ μεσημβρίαν, τελευτώσα δ' έπὶ τὸν Σικελικόν πορθμόν. 29

Τής δ' Ίταλίας έστι τὰ μὲν πρῶτα μέρη τὰ ὑποπίπτοντα ταις "Αλπεσι πεδία μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ 'Αδρίου και τῶν πλησίον τόπων, τὰ δ' έξης ἄπρα στενὴ και μα-30 κρὰ χερρονησιάζουσα, δι' ἦς, ὡς εἰπον, ἐπὶ μῆκος τέταται τὸ 'Απέννινον ὄρος ὅσον ἐπτακισχιλίων, πλάτος δ' ἀνώμαλου. ποιεί δε την Ιταλίαν περρόνησου τό τε Τυρρηνικόν πέλαγος ἀρξάμενου ἀπὸ τοῦ Λιγυστικοῦ παὶ τὸ Αὐσόνιου καὶ ὁ Άδρίας.

Μετά δε την Ίταλίαν και την Κελτικήν τα πρός 30 5 ξω λοιπά έστι τῆς Εὐρώπης, ἃ δίχα τέμνεται τῷ Ίστρο ποταμώ. φέρεται δ' ούτος από της έσπέρας έπλ την ξω καὶ τὸν Ευξεινον πόντον ἐν ἀριστερά λιπών τήν τε Γερμανίαν όλην άρξαμένην άπὸ τοῦ Ρήνου καὶ τὸ Γετικόν πάν και τό τών Τυρεγετών και Βασταρνών και 10 Σαυροματών μέγρι Τανάιδος ποταμού και της Μαιώτιδος λίμνης, έν δεξια δε τήν τε Θράκην απασαν καὶ C.129 την Ίλλυρίδα, λοιπην δε καλ τελευταίαν την Ελλάδα. πρόχεινται δε νησοι της Εύρώπης ας έφαμεν, έξω μεν στηλών Γάδειρά τε καί Καττιτερίδες καί Βρεττανικαί, 15 έντὸς δὲ στηλών αί τε Γυμνήσιαι καὶ ἄλλα νησίδια Φοινίκων και τὰ τῶν Μασσαλιωτῶν και Λιγύων και αί πρὸ τῆς Ἰταλίας μέχρι τῶν Αἰόλου νήσων καὶ τῆς Σικελίας, όσαι τε περί την Ήπειρωτιν και Έλλάδα καί μέχοι Μακεδονίας καὶ τῆς Θρακίας χερρονήσου.

32

τάτω έσειν ἀπὸ τοῦ μυγοῦ τοῦ Πόντου ἐπὶ τὴν Κασπίαν. ἐπειτα έντὸς τοῦ Ταύρου τὰ ὑπὲρ τῆς Τοκανίας μέχρι πρός την κατά Ίνδους και Σκύθας τους πρός την αύτην θάλατταν και τὸ Ιμάιον δρος, ταῦτα δ' έχουσι τὰ μὲν οί Μαιώται καὶ οί μεταξύ τῆς Τοκα- 5 νίας καὶ τοῦ Πόντου μέχρι τοῦ Καυκάσου καὶ Ἰβήρων καὶ 'Αλβανών, Σαυρομάται καὶ Σκύθαι καὶ 'Αγαιοί καὶ Ζυνοί και Ήνίοχοι, τὰ δ' ὑπὲρ τῆς Τοκανίας θαλάττης Σκύθαι καὶ Τοκανοί καὶ Παρθυαίοι καὶ Βάκτριοι καί Σονδιανοί και τάλλα τὰ ύπερκείμενα μέρη τῶν 10 Ίνδῶν πρὸς ἄρκτον. πρὸς νότον δὲ τῆς Τρκανίας θαλάττης έκ μέρους καὶ τοῦ ἰσθμοῦ παντὸς μεταξύ ταύτης καί του Πόντου της τε Αφμενίας ή πλείστη κείται καλ Κολχὶς καλ Καππαδοκία σύμπασα μέχοι τοῦ Εὐξείνου πόντου και των Τιβαρανικών έθνων, έτι δε ή έν- 15 τὸς "Αλυος χώρα λεγομένη, περιέχουσα πρὸς μὲν τῷ Πόντω και τη Προποντίδι Παφλαγόνας τε και Βιθυνούς και Μυσούς και την έφ' Έλλησπόντω λεγομένην Φουγίαν, ής έστι καὶ ή Τοφάς, πρὸς δὲ τῷ Δίγαίφ καὶ τῆ ἐφεξῆς θαλάττη τήν τε Λίολίδα καὶ τὴν Ἰωνίαν καὶ 20 Καρίαν και Λυκίαν, έν δε τη μεσογαία τήν τε Φου-C.130 γίαν, ής έστι μέρος ή τε τών Γαλλογραικών λεγομένη Γαλατία καὶ ή Επίκτητος, καὶ Λυκάονας καὶ Λυδούς.

Έφεξης δε τοις έντος τοῦ Ταύρου οι τε τὰ ὅρη κατέχοντες Παροπαμισάδαι καὶ τὰ Παρθυαίων τε καὶ 25
Μήδων καὶ Άρμενίων καὶ Κιλίκων ἔθνη καὶ Κατάονες
καὶ Πισίδαι. μετὰ δε τοὺς ὀρείους ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ
Ταύρου. πρώτη δ' ἐστὶ τούτων ἡ Ἰνδική, ἔθνος μέγιστον τῶν πάντων καὶ εὐδαιμονέστατον, τελευτῶν πρός
τε τὴν ἑῷαν θάλατταν καὶ τὴν νοτίαν τῆς Άτλαντικῆς. 30

^{5.} post Μαιώται: Σαυφομάται

έν δὲ τῆ νοτία ταύτη θαλάττη πρόκειται τῆς Ἰνδικῆς νήσος ούκ έλάττων της Βρεττανικής ή Ταπροβάνη μετά δε την Ίνδικην έπι τα έσπέρια νεύουσιν, έν δεξιά δ' έχουσι τὰ ὄρη χώρα έστι συχνή, φαύλως οίκουμένη 5 δια λυπρότητα υπ' ανθρώπων τελέως βαρβάρων ούχ όμοεθνών καλουσι δ' Αριανούς, από των όρων διατείνοντας μέχοι Γεδοωσίας και Καρμανίας. έξης δέ είσι πρός μεν τη θαλάττη Πέρσαι καλ Σούσιοι καλ Βαβυλώνιοι καθήκοντες έπὶ τὴν κατὰ Πέρσας θάλατταν 10 καὶ τὰ περιοικοῦντα τούτους έθνη μικρά, πρὸς δὲ τοῖς όρεσιν η έν αύτοις τοις όρεσι Παρθυαίοι και Μήδοι καὶ 'Αρμένιοι καὶ τὰ τούτοις πρόσχωρα έθνη καὶ ἡ Μεσοποταμία. μετὰ δὲ τὴν Μεσοποταμίαν τὰ έντὸς Εὐ-Φράτου ταυτα δ' έστιν η τε εὐδαίμων Αραβία πασα, 15 αφοριζομένη τῷ τε Αραβίφ κόλπφ παντί καὶ τῷ Περσικώ, και όσην οί Σκηνίται και οί Φύλαρχοι κατέχουσιν οί έπλ τὸν Εὐφράτην καθήκοντες καλ την Συρίαν. είθ' οι πέραν του Αραβίου πόλπου μέχρι Νείλου, Αίδίοπές τε καὶ "Αραβες, καὶ οί μετ' αὐτοὺς Αἰγύπτιοι 20 καλ Σύροι καλ Κίλικες οί τε άλλοι καλ οί Τραχειώται λεγόμενοι, τελευταΐοι δε Πάμφυλοι.

Μετά δὲ τὴν 'Ασίαν ἐστὶν ἡ Λιβύη συνεχὴς οὖσα 33 τῆ τε Αἰγύπτφ καὶ τῆ Αἰθιοπία, τὴν μὲν καθ' ἡμᾶς ἠόνα ἐπ' εὐθείας ἔχουσα, σχεδόν τι μέχρι στηλῶν ἀπὸ 25 'Αλεξανδρείας ἀρξαμένην, πλὴν τῶν Σύρτεων καὶ εἰ πού τις ἄλλη κόλπων ἐπιστροφὴ μετρία καὶ τῶν ταύτην ποιούντων ἀκρωτηρίων ἔξοχή· τὴν δὲ παρωκεανίτιν ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας μέχρι τινός, ὡς ἄν παράλληλον οὖσαν τῆ προτέρα, μετὰ δὲ ταῦτα συναγομένην 30 ἀπὸ τῶν νοτίων μερῶν εἰς ὀξείαν ἄκραν, μικρὸν ἔξω στηλῶν προπεπτωκυίαν καὶ ποιοῦσαν τραπέζιόν πως τὸ σχῆμα. ἔστι δ', ῶσπερ οῖ τε ἄλλοι δηλοῦσι καὶ δὴ

καὶ Γυαίος Πείσων ήγεμών γενόμενος τῆς χώρας διηγείτο ήμιν, έρικυζα παρδαλή κατάστικτος γάρ έστιν ολιήσεσι περιεχομέναις ανύδρω καλ έρήμω γῆ· καλούσι δε τας τοιαύτας οίκήσεις αὐάσεις οί Αἰγύπτιοι. τοιαύτη δὲ οὖσα έχει τινὰς ἄλλας διαφορὰς τριχῆ διαι- 5 C.131 φουμένας· τῆς μὲν γὰο καθ' ἡμᾶς παραλίας εὐδαίμων έστιν ή πλείστη σφόδρα, και μάλιστα ή Κυρηναία και ή περί Καρχηδόνα [μέχρι] Μαυρουσίων και τῶν Ἡρακλείων στηλών · οίκετται δε μετρίως και ή παρωκεαντις, ή δε μέση φαύλως ή τὸ σίλφιον φέρουσα, έρημος 10 ή πλείστη και τραχεία και άμμωδης. το δ' αύτο πέπονθε καὶ ἡ ἐπ' εὐθείας ταύτη διά τε τῆς Αίθιοπίας διήκουσα τῆς τε Τρωγλοδυτικῆς καὶ τῆς Αραβίας καὶ της Γεδρωσίας της των Ίχθυοφάγων. νέμεται δ' έθνη την Λιβύην τὰ πλείστα ἄγνωστα· οὐ πολλην γὰρ έφο- 15 δεύεσθαι συμβαίνει στρατοπέδοις οὐδ' άλλοφύλοις άνδράσιν, οί δ' ἐπιχώριοι καὶ ὀλίγοι παρ' ἡμᾶς ἀφιανοῦνται πόρρωθεν, καὶ οὐ πιστὰ οὐδὲ πάντα λέγουσιν δμως δ'οὖν τὰ λεγόμενα τοιαῦτά έστι. τοὺς μέν μεσημβρινωτάτους Αίθίοπας προσαγορεύουσι, τούς 20 δ' ύπὸ τούτοις τοὺς πλείστους Γαράμαντας καὶ Φαφουσίους καὶ Νιγφίτας, τοὺς δ' ἔτι ὑπὸ τούτοις Γαιτούλους, τοὺς δὲ τῆς θαλάττης ἐγγὺς ἢ καὶ ἁπτομένους αὐτῆς πρὸς Αἰγύπτφ μὲν Μαρμαρίδας μέχρι τῆς Κυοηναίας, ύπεο δε ταύτης και των Σύρτεων Ψύλλους 25 και Νασαμώνας και τών Γαιτούλων τινάς, είτ' 'Ασβύστας και Βυζακίους μέχρι τῆς Καρχηδονίας. πολλή δ' έστιν ή Καρχηδονία. συνάπτουσι δ' οι νομάδες αὐτῆ. τούτων δὲ τοὺς γνωριμωτάτους τοὺς μὲν Μασυλιείς τούς δὲ Μασαισυλίους προσαγορεύουσιν υστατοι δ' 30 είσι Μαυρούσιοι. πάσα δ' ή ἀπὸ Καρχηδόνος μέχρι στηλών έστιν εὐδαίμων, θηριοτρόφος δέ, ώσπερ καὶ

ή μεσόγαια πάσα. οὖκ ἀπεικὸς δὲ καὶ νομάδας λεχθηναί τινας αὐτῶν, οὐ δυναμένους γεωργεῖν διὰ τὸ πληθος τῶν θηρίων τὸ παλαιόν οἱ δὲ νῦν ἄμα τῆ ἐμπειρία τῆς θήρας διαφέροντες, καὶ τῶν Ῥωμαίων προσδαμβανόντων πρὸς τοῦτο διὰ τὴν σπουδὴν τὴν περὶ τὰς θηριομαχίας, ἀμφοτέρων περιγίνονται καὶ τῶν θηρίων καὶ τῆς γεωργίας. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ἠπείρων λέγομεν.

Λοιπον είπειν περί των κλιμάτων, δπερ και αύτο 34 10 έχει καθολικήν ύποτύπωσιν, δρμηθείσιν έκ τών γραμμών έκείνων, α στοιχεία έκαλέσαμεν, λέγω δε τῆς τε τὸ μήχος ἀφοριζούσης τὸ μέγιστον και τής τὸ πλάτος, μάλιστα δε τῆς τὸ πλάτος. τοις μεν οὖν ἀστρονομικοίς έπλ πλέον τοῦτο ποιητέον, καθάπερ Ίππαργος ἐποίη-15 σεν. ἀνέγραψε γάρ, ώς αὐτός φησι, τὰς γινομένας έν τοις ούρανίοις διαφοράς καθ' ξκαστον της γης τόπον τῶν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς τεταρτημορίφ τεταγμένων, λέγω C.132 δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μέχρι τοῦ βορείου πόλου. τοῖς δὲ γεωγραφοῦσιν οὕτε τῶν ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς οἰ-20 κουμένης φροντιστέον, ουτ' έν αυτοίς [τοίς] της οίκουμένης μέρεσι τὰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας διαφοράς παραδεκτέον τῶ πολιτικῶ· περισκελεῖς γάρ είσιν. ἀλλ' άρκει τὰς σημειώδεις και άπλουστέρας έκθέσθαι τῷν ύπ' αύτοῦ λεγθεισών, ὑποθεμένοις, ώσπερ έκείνος, 25 είναι τὰ μέγεθος τῆς γῆς σταδίων είκοσι πέντε μυριάδων και δισχιλίων, ώς και Έρατοσθένης ἀποδίδωσιν ού μεγάλη γὰς παςὰ τοῦτ' ἔσται διαφοςὰ πρὸς τὰ φαινόμενα εν τοῖς μεταξὺ τῶν οἰκήσεων διαστήμασιν. εἰ δή τις είς τριακόσια έξήκοντα τμήματα τέμοι τον μέ-30 γιστου της γης κύκλου, έσται έπτακοσίων σταδίων ξπαστον των τμημάτων τούτφ δή χρηται μέτρφ πρός τὰ διαστήματα [τὰ] ἐν τῷ λεχθέντι διὰ Μερόης μεσημ-STRABO I.

βρινφ λαμβάνεσθαι μέλλουτα. ἐκεῖνος μὸν δὴ ἄρχεται άπὸ τῶν ἐν τῷ ἰσημερινῷ οἰκούντων, καὶ λοιπὸν ἀελ δι' έπτακοσίων σταδίων τὰς έφεξης οἰκήσεις έπιων κατά τὸν λεχθέντα μεσημβρινον πειράται λέγειν τὰ παρ' έκάστοις φαινόμενα ήμιν δ' οὐκ έντεῦθεν άρ- 5 πτέον. καὶ γὰρ εἰ οἰκήσιμα ταῦτά ἐστιν, ώσπερ οἰονταί τινες, ίδια γέ τις οίκουμένη αυτη έστί, δια μέσης τῆς ἀοικήτου διὰ καῦμα στενή τεταμένη, οὐκ οὖσα μέρος τῆς καθ' ήμᾶς οἰκουμένης · ὁ δὲ γεωγοάφος ἐπισκοπεῖ ταύτην μόνην την καθ' ήμας οἰκουμένην. αυτη δ'10 άφορίζεται πέρασι νοτίφ μέν τῷ διὰ τῆς Κινναμωμοφόρου παραλλήλφ, βορείω δὲ τῷ διὰ Ἰέρνης. οὕτε δὲ τας τοσαύτας οἰκήσεις ἐπιτέον ὅσας ὑπαγορεύει τὸ λεχθεν μεταξύ διάστημα, ούτε πάντα τὰ φαινόμενα θετέον, μεμνημένοις του γεωγραφικού σχήματος. άρ-15 **κτέον δ', ώσπερ Ίππαρχος, ἀπὸ τῶν νοτίων μερῶν.**

Φησί δή τοις οίχουσιν έπι το διά της Κινναμω-35 μοφόρου παραλλήλω, δε ἀπέχει τῆς Μερόης τρισχιλίους σταδίους πρός νότον, τούτου δ' δ ίσημερινὸς όπταπιστιλίους καὶ όπταποσίους, είναι τὴν οί-20 κησιν έγγυτάτω μέσην τοῦ τε ίσημερινοῦ καὶ τοῦ θερινού τροπικού του κατά Συήνην απέχειν γάρ την Συήνην πεντακισχιλίους της Μερόης παρά δέ τούτοις πρώτοις την μικράν άρκτον όλην έν τῷ άρπτικώ περιέχεσθαι και άει φαίνεσθαι τον γάρ έπ' 25 άπρας τῆς οὐρᾶς λαμπρον ἀστέρα, νοτιώτατον ὄντα. έπ' αύτοῦ ίδρῦσθαι τοῦ άρκτικοῦ κύκλου ώστ' έφάπτεσθαι του δρίζουτος. τφ δε λεχθέντι μεσημβρινφ C.133 παράλληλός πως παράκειται έωθεν δ'Αράβιος κόλπος· τούτου δ' εκβασις είς τὸ έξω πέλαγος ή Κινναμωμοφό-30 ρος έστιν, έφ' ής ή των έλεφάντων γέγονε θήρα τὸ

παλαιόν. έκπίπτει δ' ὁ παράλληλος ούτος τῆ μὲν ἐπλ

τους νοτιωτέρους μικρον της Ταπροβάνης η έπλ τους έσχάτους οίκουντας, τη δ' έπλ τὰ νοτιώτατα της Διβύης.

Τοις δε κατά Μερόην και Πτολεμαίδα την έν τῆ 36 Τρωγλοδυτική ή μεγίστη ήμέρα ώρων ίσημερινών 5 કંકરા τρισμαίδεμα. έστι δ' αυτη ή οίκησις μέση πως του τε ίσημερινοῦ καὶ τοῦ δι' Αλεξανδρείας παρά γιλίους καὶ όκτακοσίους τοὺς πλεονάζοντας πρὸς τῷ ἰσημεοινώ · διήκει δ' δ διά Μερόης παράλληλος τῆ μεν δι' άγνωρίστων μερών, τη δε δια των ακρων της Ίνδικης. 10 έν δε Συήνη και Βερενίκη τῆ έν τῷ Αραβίφ κόλπφ και τη Τρωγλοδυτική κατά θερινάς τροπάς ὁ ήλιος κατά πορυφής γίνεται, ή δε μακροτάτη ήμέρα ώρων ίσημεοινών έστι τρισκαίδεκα καὶ ήμιωρίου, έν δὲ τῷ ἀρκτικῷ φαίνεται καὶ ἡ μεγάλη ἄρκτος ὅλη σχεδόν τι πλην τῶν 15 σχελών καὶ τοῦ ἄκρου τῆς οὐρᾶς καὶ ένὸς τῶν έν τῷ πλινθίφ άστέρων. ὁ δὲ διὰ Συήνης παράλληλος τῆ μεν διά της των Ιχθυοφάγων των κατά την Γεδρωσίαν καλ της Ίνδικης διήκει, τη δε διά των νοτιωτέρων Κυρήνης πεντακισχιλίοις σταδίοις παρά μικρόν,

39

πατά πορυφήν γίνεται ὁ ἀρπτοῦρος μιπρόν ἐππλίνων πρὸς νότον. ἐν δὲ τῆ ᾿Αλεξανδρεία ὁ γνώμων λόγον ἔχει πρὸς τὴν ἰσημερινὴν σπιάν, ὂν ἔχει τὰ πέντε πρὸς τρία. Καρχηδόνος δὲ νοτιώτεροι εἰσι χιλίοις καὶ τρια—κοσιοις σταδίοις, εἰπερ ἐν Καρχηδόνι ὁ γνώμων λόγον 5 ἔχει πρὸς τὴν ἰσημερινὴν σπιάν, ὃν ἔχει τὰ ἕνδεκα πρὸς τὰ ἐπτά. διήκει δ' ὁ παβάλληλος οὖτος τῆ μὲν διὰ Κυρήνης καὶ τῶν νοτιωτέρων Καρχηδόνος ἐνακο—σίοις σταδίοις μέχρι Μαυρουσίας μέσης, τῆ δὲ δι' Αἰ—C 134 γύπτου καὶ Κοίλης Συρίας καὶ τῆς ἄνω Συρίας καὶ 10 Βαβυλωνίας καὶ Σουσιάδος Περσίδος Καρμανίας Γε—

δρωσίας τῆς ἄνω μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

40 'Eν δε τοις περί 'Αλεξάνδρειαν μέρεσι τῆς Τρφάδος, κατ' 'Αμφίπολιν καὶ 'Απολλωνίαν τὴν ἐν Ήπείρφ, καὶ τοὺς 'Ρώμης μεν νοτιωτέρους βορειοτέρους δε Νεαπόλεως, ἡ μεγίστη ἡμέρα ἐστὶν ὡρῶν ἰσημερινῶν δεκα- 30

^{5.} post σταθίσις: καὶ Άλεξανδρείας δε νοτιώτεροι

πέντε ἀπέχει δὲ ὁ παράλληλος οὖτος τοῦ μὲν δι' 'Αλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτφ ὡς ἐπτακισχιλίους σταδίους πρὸς ἄρκτον, τοῦ δ' ἰσημερινοῦ ὑπὲρ δισμυρίους ὀκτακισχιλίους ὀκτακοσίους, τοῦ δὲ διὰ Ρόδου τρισ-5 χιλίους τετρακοσίους, πρὸς νότον δὲ Βυζαντίου καὶ Νικαίας καὶ τῶν περὶ Μασσαλίαν χιλίους πεντακοσίους, μικρὸν δ' ἀρκτικώτερός ἐστιν ὁ διὰ Αυσιμαχείας, ὅν φησιν Ἐρατοσθένης διὰ Μυσίας εἶναι καὶ Παφλαγονίας καὶ τῶν περὶ Σινώπην καὶ Τρκανίαν 10 καὶ Βάκτρα.

Έν δὲ τοις περὶ τὸ Βυζάντιον ἡ μεγίστη ἡμέρα 41 ώρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν δεκαπέντε καὶ τετάρτου, ὁ δὲ γνώμων πρὸς τὴν σκιὰν λόγον ἔχει ἐν τῆ θερινῆ τροπῆ ὅν τὰ ἑκατὸν εἰκοσι πρὸς τετταράκοντα δύο λείποντα 15 πέμπτφ. ἀπέχουσι δ' οἱ τόποι οὖτοι τοῦ διὰ μέσης τῆς 'Pοδίας περὶ τετρακισχιλίους καὶ ἐνακοσίους, τοῦ δ' ἰσημερινοῦ ὡς τρισμυρίους τριακοσίους. εἰσπλεύσασι δ' εἰς τὸν Πόντον καὶ προελθοῦσιν ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὅσον χιλίους καὶ τετρακοσίους ἡ μεγίστη ἡμέρα γίνεται 20 ὡρῶν ἰσημερινῶν δεκαπέντε καὶ ἡμίσους · ἀπέχουσι δ' οἱ τόποι οὖτοι ἰσον ἀπό τε τοῦ πόλου καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου, καὶ ὁ ἀρκτικὸς κύκλος κατὰ κορυφὴν αὐτοις ἐστιν, ἐφ' οὖ κείται ὅ τ' ἐν τῷ τραχήλφ τῆς Κασσιεπείας καὶ ὁ ἐν τῷ δεξιῷ ἀγκῶνι τοῦ Περσέως 25 μικρῷ βορειόἐερος ὧν.

Έν τε τοις ἀπέχουσι Βυζαντίου προς ἄρκτον ὅσον 42 τρισχιλίους ὀκτακοσίους ἡ μεγίστη ἡμέρα ἐστὶν ὡρῶν ἰσημερινῶν δεκαέξ ἡ οὖν δὴ Κασσιέπεια ἐν τῷ ἀρ-C.135 κτικῷ φέρεται. εἰσὶ δ' οἱ τόποι οὖτοι περὶ Βορυσθένη 30 καὶ τῆς Μαιώτιδος τὰ νότια ἀπέχουσι δὲ τοῦ ἰσημεροινοῦ περὶ τρισμυρίους τετρακισχιλίους έκατόν. ὁ δὲ κατὰ τὰς ἄρκτους τόπος τοῦ ὁρίζοντος ἐν ὅλαις σχεδόν

τι ταζς θεριναζς νυξί παραυγάζεται ύπό τοῦ ήλίου ἀπὸ δύσεως έως και άνατολης άντιπεριισταμένου του φωτός. ὁ γὰρ θερινός τροπικός ἀπέχει ἀπό τοῦ ὁρίζοντος ένος ζωδίου ημισυ καλ δωδέκατον τοσούτον ούν παλ ό ηλιος αφίσταται του όρίζοντος πατά τὸ μεσονύ- 5 κτιου. και παρ' ήμευ δε τοσούτου του δρίζουτος άποστών πρό τοῦ ὄρθρου καὶ μετὰ τὴν ἐσπέραν ἦδη καταυγάζει τὸν περί τὴν ἀνατολὴν ἢ τὴν δύσιν ἀέρα. ἐν δε ταις χειμεριναις ο ήλιος το πλείστον μετεωρίζεται πήχεις έννέα. φησί δ' Έρατοσθένης τούτους της Με-10 ρόης διέγειν μικρώ πλείους η δισμυρίους τρισχιλίους. διά γάρ Ελλησπόντου είναι μυρίους οπτακισχιλίους, είτα πεντακισχιλίους είς Βυρυσθένη. έν δε τοις απέχουσι τοῦ Βυζαντίου σταδίους περί έξακισχιλίους τριακοσίους, βορειοτέροις ούσι τῆς Μαιώτιδος, κατὰ τὰς 15 χειμερινάς ήμέρας μετεωρίζεται το πλείστον ο ήλιος έπι πήχεις έξ, ή δε μεγίστη ήμέρα έστιν ώρων ίσημερινών δεκαεπτά.

43 Τὰ δ' ἐπέκεινα ἥδη πλησιάζοντα τῆ ἀοικήτω διὰ ψῦχος οὐκέτι χρήσιμα τῷ γεωγράφω ἐστίν. ὁ δὲ βου-20 λόμενος καὶ ταῦτα μαθείν καὶ ὅσα ἄλλα τῶν οὐρανίων Ἦπαρχος μὲν εἰρηκεν ἡμεῖς δὲ παραλείπομεν διὰ τὸ τρανότερα εἰναι τῆς νῦν προκειμένης πραγματείας, παρ' ἐκείνου λαμβανέτω. τρανότερα δ' ἐστὶ καὶ τὰ περὶ τῶν περισκίων καὶ ἀμφισκίων καὶ ἐτεροσκίων, ἄ 25 φησι Ποσειδώνιος. ὅμως γε καὶ τούτων τό γε τοσοῦτον ἐπιμνηστέον ῶστε τὴν ἐπίνοιαν διασαφῆσαι καὶ πῆ χρήσιμον πρὸς τὴν γεωγραφίαν καὶ πῆ ἄχρηστον. ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν ἀφ' ἡλίου σκιῶν ὁ λόγος ἐστίν, ὁ δ' ῆλιος πρὸς αἰσθησιν κατὰ παραλλήλου φέρεται καθ' 30 οὐ καὶ ὁ κόσμος, παρ' οἰς καθ' ἐκάστην κόσμου περιστροφὴν ἡμέρα γίνεται καὶ νύξ, ὅτε μὲν ὑπὲρ γῆς τοῦ

ήλίου φερομένου ότε δ' ύπο γην, παρά τούτοις οί τε αμφίσκιοι έπινοοῦνται καὶ οί έτερόσκιοι, αμφίσκιοι μεν όσοι κατά μέσον ήμέρας τοτε μεν έπι τάδε πιπτού-. σας ἔχουσι τὰς σκιάς, ὅταν ὁ ῆλιος ἀπὸ μεσημβρίας τῷ 5 γυώμονι προσπίπτη τῷ ὀρθῷ πρὸς τὸ ὑποκείμενον έπίπεδον, τοτε δ' είς τούναντίον, δταν ό ήλιος είς τούναντίον περιστή (τούτο δε συμβέβηκε μόνοις τοις μεταξύ τῶν τροπικῶν οίκουσιν), έτερόσκιοι δ' ὅσοις ἢ έπλ την άρκτον άελ πίπτουσιν ώσπερ ήμιν, η έπλ τα 10 νότια ώσπες τοις έν τη έτέρα εὐπράτω ζώνη οἰποῦσι · C.136 το ύτο δε συμβαίνει πᾶσι τοῖς έλάττονα έχουσι τοῦ τροπικοῦ τὸν ἀρκτικόν. ὅταν δὲ τὸν αὐτὸν ἢ μείζονα, άρχη των περισκίων έστι μέχρι των οίκούντων ύπὸ τῷ πόλφ. τοῦ γὰρ ἡλίου καθ' ὅλην τὴν τοῦ κόσμου 15 περιστροφήν ύπερ γης φερομένου, δηλον ότι και ή σκιὰ κύκλφ περιενεχθήσεται περί τὸν γνώμονα · καθ' ο δή και περισκίους αὐτούς ἐκάλεσεν, οὐδὲν ὅντας πρός την γεωγραφίαν· ού γάρ έστιν οίκησιμα ταῦτα τὰ μέρη διὰ ψῦχος, ὥσπερ ἐν τοίς πρὸς Πυθέαν λόγοις 20 εἰρήχαμεν. ώστ' οὐδὲ τοῦ μεγέθους τῆς ἀοιχήτου ταύτης φρουτιστέου έκ τοῦ λαβείν, δτι οί έχουτες άρκτικον τον τροπικόν ύποπεπτώκασι τῷ γραφομένο κύκλφ ύπὸ τοῦ πόλου τοῦ ζωδιακοῦ κατὰ τὴν τοῦ κόσμου περιστροφήν, ὑποκειμένου τοῦ μεταξὺ διαστή-25 ματος του τε ίσημερινού και το<mark>υ τροκικού τεττάρων</mark> έξηχοστών τοῦ μεγίστου χύκλου.

- Г -

30

'Αποδεθωκόσι δ' ήμεν τον πρώτον τύπον τῆς γεωγραφίας οίκετός έστιν ὁ έφεξῆς λόγος περί τῶν καθ' ξααστα· καὶ γὰο ὑπεσχόμεθα οὖτως καὶ δοκεῖ μέχοι νῦν ὀρθῶς ἡ πραγματεία μεμερίσθαι. ἀρκτέον δὲ πά λιν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς τούτων ἀφ' ὧνπερ καὶ πρότερον κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας.

2 Ποῶτον δὲ μέρος αὐτῆς ἐστι τὸ ἐσπέριον, ὡς ἔφα- 5 μεν, ἡ Ἰβηρία. ταὐτης δὴ τὸ μὲν πλέον οἰκεῖται φαύ- C.137 λως · ὄρη γὰρ καὶ δρυμοὺς καὶ πεδία λεπτὴν ἔχοντα γῆν οὐδὲ ταὐτην ὁμαλῶς εὔυδρον οἰκοῦσι τὴν πολλήν · ἡ δὲ πρόσβορρος ψυχρά τέ ἐστι τελέως πρὸς τῆ τραχύ- τητι καὶ παρωκεανίτις, προσειληφυῖα τὸ ἄμικτον κάν- 10 επίπλεκτον τοῖς ἄλλοις, ὥσθ' ὑπερβάλλει τῆ μοχθη- ρία τῆς οἰκήσεως. ταῦτα μὲν δὴ τὰ μέρη τοιαῦτα, ἡ δὲ νότιος πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι καὶ διαφερόντως ἡ ἔξω στηλῶν · ἔσται δὲ δῆλον ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ὑπο- γράψασιν ἡμῖν πρότερον τὸ τε σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος. 15

Εοικε γάο βύοση τεταμένη κατά μηκος μεν άπὸ της έσπέρας έπὶ τὴν ξω τὰ πρόσθια έχούση μέρη πρὸς τη έφ, κατά πλάτος δ' άπὸ των άρκτων πρός νότον. έχει δε σταδίων έξακισχιλίων όμου το μήκος, πλάτος δε πεντακισχιλίων το μέγιστον, έστι δ' οπου πολύ 20 έλαττον τών τρισχιλίων καὶ μάλιστα πρός τῆ Πυρήνη τη ποιούση την έφαν πλευράν · όρος γαρ διηνεκές από νότου πρός βορράν τεταμένον δρίζει την Κελτικήν ἀπὸ τῆς Ἰβηρίας. ούσης δὲ καὶ τῆς Κελτικῆς ἀνωμάλου τὸ πλάτος καὶ τῆς Ἰβηρίας, τὸ στενώτατον τοῦ πλάτους 25 έκατέρας ἀπὸ τῆς ἡμετέρας θαλάττης ἐπὶ τὸν ώκεανόν έστι τὸ τῆ Πυρήνη πλησιάζον μάλιστα έφ' εκάτερον αὐτῆς τὸ μέρος και ποιοῦν κόλπους τοὺς μὲν ἐπὶ τῷ ώκεανῷ τοὺς δὲ ἐπὶ τῆ καθ' ἡμᾶς θαλάττη : μείζους δὲ τοὺς Κελτικούς, οῦς δὴ καὶ Γαλατικούς καλοῦσι, 30 στενώτερον τὸν Ισθμὸν ποιοῦντας παρὰ τὸν Ἰβηρικόν. καὶ δή τὸ μὲν έῷον πλευρὸν τῆς Ἰβηρίας ἡ Πυοήνη ποιεί, τὸ δὲ νότιον ή τε καθ' ήμᾶς θάλαττα ἀπὸ τῆς Πυρήνης μέχρι στηλῶν καὶ ἡ ἐκτὸς τὸ ἐξῆς μέχρι τοῦ ἰεροῦ καλουμένου ἀκρωτηρίου· τρίτον ἐστὶ τὸ ἐσπέριον πλευρὸν παράλληλόν πως τῆ Πυρήνη, τὸ 5 ἀπὸ τοῦ ἰεροῦ ἀκρωτηρίου μέχρι τῆς πρὸς ᾿Αρτάβροις ἄκρας ἡν καλοῦσι Νέριον· τέταρτον δὲ τὸ ἐνθένδε

μέχοι τῶν βορείων ἄχρων τῆς Πυρήνης.

Αναλαβόντες δὲ λέγωμεν τὰ καθ' ξκαστα ἀπὸ 4 τοῦ ίεροῦ ἀκρωτηρίου ἀρξάμενοι, τοῦτο δέ έστι τὸ 10 δυτικώτατον οὐ τῆς Εὐρώπης μόνον άλλὰ καὶ τῆς οἰκουμένης απάσης σημείον. περατούται μεν γαρ ύπο τών δυείν ήπείρων ή οίπουμένη πρός δύσιν, τοίς τε τῆς Εὐρώπης ἄμροις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Λιβύης, ὧν τὰ μὲν Ἰβηφες ἔχουσι τὰ δὲ Μαυρούσιοι. προύχει δὲ 15 τὰ Ἰβηφικὰ όσου χιλίοις και πευτακοσίοις σταδίοις κατά τὸ λέχθεν άκρωτήριου. και δή και την προσεχή τούτφ χώραν τῆ Λατίνη φωνή καλοῦσι Κούνεον, σφήνα σημαίνειν βουλόμενοι. αὐτὸ δὲ τὸ ἄκρον καὶ προπεπτωπός είς την θάλατταν Άρτεμίδωρος είπάζει 20 πλοίφ, γενόμενος, φησίν, έν τῷ τόπφ, προσλαμβάνειν C.138 δε τῷ σχήματι νησίδια τρία, τὸ μεν ἐμβόλου τάξιν ἔχον τὰ δὲ ἐπωτίδων, ὑφόρμους ἔχοντα μετρίους. Ἡρα**πλέ**ους δ' οὖθ' lερον ένταῦθα δείχνυσθαι (ψεύσασθαι δε τοῦτο Έφορου) οὕτε βωμόν, οὐδ' ἄλλου τῶν θεῶν, 25 άλλὰ λίθους συγκείσθαι τρείς η τέτταρας κατὰ πολλούς τόπους, οθς ύπὸ τῶν ἀφικνουμένων στρέφεσθαι κατά τι πάτριον καὶ μεταφέρεσθαι σπονδοποιησαμένων · θύειν δ' οὐκ είναι νόμιμον, οὐδε νύκτωρ ἐπιβαίνειν του τόπου, θεούς φασκόντων κατέχειν αὐτὸν έν 30 τῷ τότε χρόνω, ἀλλὰ τοὺς ἐπὶ θέαν ἥκοντας ἐν κώμη πλησίου νυκτερεύειν, είτ' έπιβάλλειν ήμέρας ύδωρ έπιφερομένους διὰ τὴν ἀνυδοίαν.

Ταύτα μέν ούν ούτως έχειν έγχωρεί και δεί πιστεύειν . ἃ δὲ τοῖς πολλοῖς καὶ χυδαίοις όμοίως εἰρηκεν, ού πάνυ. λέγειν γὰρ δή φησι Ποσειδώνιος τοὺς πολλούς μείζω δύνειν τον ήλιον έν τη παρωκεανίτιδι [καί] μετὰ ψόφου παραπλησίως ώσανεὶ σίζοντος τοῦ πελά-5 γους κατά σβέσιν αὐτοῦ διὰ τὸ έμπίπτειν είς τὸν βυθόν. ψεῦδος δ' είναι καὶ τοῦτο καὶ τὸ παραγρημα νύκτα ἀκολουθεζν μετὰ τὴν δύσιν : οὐ γὰο παραχοῆμα, μιχρου δ' υστερου, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πελάγεσι τοϊς μεγάλοις. ὅπου μὲν γὰρ εἰς ὄρη δύεται, πλείω 10 τον μετά δύσιν χρόνον της ήμέρας συμβαίνειν έκ τοῦ παραφωτισμού, έχει δὲ πλείω μὲν ούχ έπαχολουθείν, μή μέντοι μηδε παραχοήμα συνάπτειν το σκότος, καθάπες και έν τοις μεγάλοις πεδίοις. την δε του μεγέθους φαντασίαν αύξεσθαι μεν όμοίως κατά τε τὰς δύ-15 σεις και τὰς ἀνατολὰς ἐν τοῖς πελάγεσι διὰ τὸ τὰς ἀναθυμιάσεις πλείους έκ των ύγρων άναφέρεσθαι · διά δε τούτων ώς δι' ὑάλων πλωμένην τὴν ὄψιν πλασυτέρας δέγεσθαι τὰς φαντασίας, καθάπερ καὶ διὰ νέφους ξηροῦ καὶ λεπτοῦ βλέπουσαν δυόμενον ἢ ἀνατέλλοντα 20 τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελήνην, ἡνίκα καὶ ἐνερευθές φαίνεσθαι τὸ ἄστρον. τὸ δὲ ψεῦδος ἐλέγξαι φησὶ τριάκονθ' ήμέρας διατρίψας έν Γαδείροις και τηρήσας τὰς δύσεις. ὁ δέ γε 'Αρτεμίδωρος έκατοντακλασίονά φησι δύεσθαι τον ήλιον καλ αυτίκα νύκτα καταλαμβάνειν. 25 ώς μεν ούν αύτος είδε τοῦτο έν τῷ ίερῷ ἀκρωτηρίω, ούχ ύποληπτέον προσέχοντας τη ἀποφάσει αύτου · έφη γάρ νύκτωρ μηδένα έπιβαίνειν, ώστ' οὐδὲ δυομένου ήλίου οὐδεὶς αν ἐπιβαίνοι, εἴπερ εὐθὺς ἡ νὺξ παταλαμ βάνει. άλλ' οὐδ' έν ἄλλφ τόπφ τῆς παρωκεανίτιδος 30 καί γάρ τὰ Γάδειρα έπὶ τῷ ώκεανῷ, καὶ ὁ Ποσειδώνιος άντιμαρτυρεί και άλλοι πλείους.

Tỹs đề συνεχοῦς τῷ ίερῷ ἀχρωτηρί ϕ χαραλίας $^{\mathrm{C.139}}_{6}$ ή μεν έστιν άρχη του έσπερίου πλευρού της Ίβηρίας μέχοι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Τάγου ποταμοῦ, ἡ δὲ τοῦ νοτίου μέχοι άλλου ποταμού του Ανα καλ της έκβολης αὐτού. 5 φέρεται δ' ἀπὸ τῶν έφων μερῶν έκάτερος, ἀλλ' ὁ μὲν έπ' εύθείας είς την έσπέραν έχδίδωσι πολύ μείζων ὧν θατέρου, ὁ δ' "Ανας πρὸς νότον ἐπιστρέφει τὴν μεσοποταμίαν αφορίζων, ην Κελτικοί νέμονται το πλέον καὶ τῶν Λυσιτανῶν τινὲς ἐκ τῆς περαίας τοῦ Τάγου 10 μετοικισθέντες ύπὸ Ῥωμαίων έν δὲ τοῖς ἄνω μέρεσι παί Καρπητανοί καί Άρητανοί καί 'Εεττώνων συχνοί νέμονται. αΰτη μέν οὖν ή χώρα μετρίως έστιν εὐδαίμων, ή δ' έφεξης προς έω κειμένη και νότον ύπερβολην ο ύχ ἀπολείπει πρὸς ἄπασαν χρινομένη τὴν οἰκουμένην 15 άρετης χάριν καὶ τῶν ἐκ γῆς καὶ δαλάττης ἀγαδῶν. αυτη δ' έστιν ην ο Βαίτις διαρφεί ποταμός, από των αὐτῶν μερῶν τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀφ' ὧνπερ καὶ ὁ "Ανας καὶ ὁ Τάγος, μέσος πως άμφοιν τούτων ὑπάρχων κατὰ μέγεθος· παραπλησίως μέντοι τῷ "Ανὰ κατ' ἀρχὰς ἐκὶ 20 την έσπέραν φυείς είτ' έπιστρέφει πρός νότον καὶ κατά την αυτην εκδίδωσι τούτω παραλίαν, καλουσι δ' άπο μέν τοῦ ποταμοῦ Βαιτικήν, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνοικούντων Τουρδητανίαν τους δ' ένοικουντας Τουρδητανούς τε καί Τουρδούλους προσαγορεύουσιν, οί μέν τοὺς αὐ-25 τους νομίζοντες οί δ' έτέρους . ών έστι καὶ Πολύβιος συνοίπους φήσας τοις Τουρδητανοις πρὸς ἄρκτον τοὺς Τουρδούλους · νυνί δ' έν αύτοις ούδεις φαίνεται διοοισμός. σοφώτατοι δ' έξετάζονται τῶν Ἰβήρων οὖτοι καί γραμματική χρώνται καί τής παλαιάς μνήμης 30 έχουσι συγγράμματα καί ποιήματα καί νόμους έμμέτρους έξακισχιλίων έπων, ως φασι και οι άλλοι δ' *Ιβηρες χρώνται γραμματική, ού μις δ' ίδές · ούδε γάρ

γλώττη μιᾶ. τείνει δὲ ἡ χώρα αὖτη ἡ ἐντὸς τοῦ "Ανα πρὸς εω μὲν μέχρι τῆς Ἐρητανίας, πρὸς νότον δὲ μέχρι τῆς παραλίας τῆς ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ "Ανα μέχρι στηλῶν. ἀνάγκη δὲ διὰ πλειόνων περὶ αὐτῆς εἰπεῖν καὶ τῶν σύνεγγυς τόπων, ὅσα συντείνει πρὸς τὸ μα-5 θεὶν τὴν εὐφυῖαν τῶν τόπων καὶ τὴν εὐδαιμονίαν.

7 Τῆς δὲ παραλίας ταύτης, εἰς ἡν ὅ τε Βαϊτις καὶ ὁ ᾿Ανας ἐκδίδωσι, καὶ τῶν ἐσχάτων τῆς Μαυρουσίας εἰς τὸ μεταξὺ ἐμπίπτον τὸ ᾿Ατλαντικὸν πέλαγος ποιεῖ τὸν κατὰ στήλας πορθμόν, καθ' ὃν ἡ ἐντὸς θάλαττα συν-10 άπτει τῆ ἐκτός. ἐνταῦθα δὴ ὄρος ἐστὶ τῶν Ἰβήρων τῶν καλουμένων Βαστητανῶν, οῦς καὶ Βαστούλους καλοῦσιν, ἡ Κάλπη, τῆ περιοχῆ μὲν οὐ μέγα τῷ δ' ὑψει μέγα καὶ ὄρθιον ὥστε πόρρωθεν νησοειδὲς φαί-C.140 νεσθαι. ἐκπλέουσιν οὖν ἐκ τῆς ἡμετέρας θαλάττης εἰς 15 τὴν ἔξω δεξιόν ἐστι τοῦτο, καὶ πρὸς αὐτὸ Καρτηία πόλις ἐν τετταράκοντα σταδίοις ἀξιόλογος καὶ παλαιά, ναύσταθμόν ποτε γενομένη τῶν Ἰβήρων. ἔνιοι δὲ καὶ Ἡρακλέους κτίσμα λέγουσιν αὐτήν, ὧν ἐστι καὶ Τιμοσθένης, ὅς φησι καὶ Ἡρακλειαν ὀνομάζεσθαι τὸ πα-20 λαιόν, δείκνυσθαί τε μέγαν περίβολον καὶ νεωσοίκους.

Εἰτα Μελλαρία ταριχείας ἔχουσα καὶ μετὰ ταῦτα Βελῶν πόλις καὶ ποταμός. ἐντεῦθεν οἱ διάπλοι μά-λιστά εἰσιν εἰς Τίγγιν τῆς Μαυρουσίας καὶ ἐμπόρια καὶ ταριχείαι. ἦν δὲ καὶ Ζῆλις τῆς Τίγγιος ἀστυγείτων, 25 ἀλλὰ μετφκισαν ταύτην εἰς τὴν περαίαν Ῥωμαΐοι καὶ ἐκ τῆς Τίγγιος προσλαβόντες τινάς ἔπεμψαν δὲ καὶ παρ' ἑαυτῶν ἐποίκους καὶ ἀνόμασαν Ἰουλίαν Ἰοζαν τὴν πόλιν. εἰτα Γάδειρα, πορθμῷ στενῷ διειργομένη νῆσος ἀπὸ τῆς Τουρδητανίας, διέχουσα τῆς Κάλπης 30 περὶ ἐπτακοσίους καὶ πεντήκοντα σταδίους οἱ δὲ ὀκτακοσίους φασίν. ἔστι δ' ἡ νῆσος αὕτη τάλλα μὲν οὐδὲν

διαφέρουσα τῶν ἄλλων, ἀνδοεία δε τῶν ένοικούντων τῆ περὶ τὰς ναυτιλίας καὶ φιλία πρὸς Ῥωμαίους τοσαύτην ἐπίδοσιν εἰς πᾶσαν εὐτυχίαν ἔσχεν ώστε καίπερ ἐσχάτη ἰδρυμένη τῆς γῆς ὀνομαστοτάτη τῶν ἀπασῶν 5 ἐστιν. ἀλλὰ περὶ μὲν ταύτης ἐροῦμεν, ὅταν καὶ περὶ τῶν ἄλλων νήσων λέγωμεν.

Έφεξης δ' έστιν ὁ Μενεσθέως καλούμενος λιμήν 9 καὶ ἡ κατὰ "Ασταν ἀνάγυσις καὶ Νάβρισσαν. λέγονται δε άναγύσεις αι πληρούμεναι τῆ θαλάττη ποιλάδες έν 10 ταζς πλημμυρίσι καὶ ποταμών δίκην ἀνάπλους είς την μεσόγαιαν έγουσαι καὶ τὰς ἐπ' αὐταζς πόλεις, εἶτ' εὖθύς αί έκβολαί του Βαίτιος διγή σχιζόμεναι ή δε άπολαμβανομένη νήσος ύπὸ τῶν στομάτων έκατόν, ώς δ' ένιοι καὶ πλειόνων σταδίων, ἀφορίζει παραλίαν, ένταῦ-15 θα δέ που και τὸ μαντείον τοῦ Μενεσθέως έστί, και ό τοῦ Καιπίωνος ίδουται πύργος ἐπὶ πέτρας ἀμφικλύστου, θαυμασίως κατεσκευασμένος, ώσπερ ὁ Φάρος, της των πλοιζομένων σωτηρίας χάριν. η τε γάρ έκβαλλομένη χοῦς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ βραχέα ποιεί καλ 20 γοιραδώδης έστὶν ὁ πρὸ αὐτοῦ τόπος, ώστε δεί σημείου τινός έπιφανούς. έντεύθεν δ' ό τοῦ Βαίτιος αναπλους έστι και πόλις Έβουρα και τὸ τῆς Φωσφόρου ιερόν, ἢν καλούσι Λούκεμ δουβίαν : είθ' οί των αναγύσεων των άλλων αναπλοι, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ "Ανας ποταμός, δί-25 στομος και οὖτος, και ὁ ἐξ αὐτῶν ἀνάπλους : εἰθ' ὕστατον τὸ ιερον ἀκρωτήριον, διέχον τῶν Γαθείρων ἐλάττους η δισχιλίους σταδίους τινές δ' ἀπὸ μέν τοῦ [εροῦ άκο ωτηρίου έπὶ τὸ τοῦ "Ανα στόμα έξήκοντα μίλιά φασιν, έντεῦθεν δ' έπλ τὸ τοῦ Βαίτιος στόμα έχατόν, είτα 30 εἰς Γάδειρα έβδομήχοντα.

Τῆς δ' οὐν έντὸς τοῦ "Ανα παραλίας ὑπερκεῖσθαι 2 συμβαίνει τὴν Τουρδητανίαν, ἢν ὁ Βαῖτις διαρρεί πο-

ταμός. ἀφορίζει δε αὐτην πρός μεν την έσπέραν καί άρκτον ό Ανας ποταμός, πρός δὲ τὴν ξω Καρπητανών τέ τινες και Άρητανοί, πρός νότον δε Βαστητανών οί μεταξύ της Κάλπης καί των Γαδείρων στενήν νεμόμενοι παραλίαν, και ή έξης θάλαττα μέχρι "Ανα. και οί 5 Βαστητανοί δὲ οὓς είπον τῷ Τουρδητανία πρόσκεινται και οι έξω τοῦ "Ανα και οι πολλοι τῶν προσχώρων. μέγεθος δ' οὐ πλεζόν έστι της χώρας ταύτης έπλ μηχος καλ πλάτος η δισγίλιοι στάδιοι. πόλεις δ' ύπερβάλλουσαι τὸ πλῆθος · καὶ γὰρ διακοσίας φασί · γνωριμώταται 10 δε αί έπι τοις ποταμοίς ίδρυμέναι και ταις άναγύσεσι καὶ τῆ δαλάττη διὰ τὰς χρείας. πλεϊστον δ' ή τε Κόρδυβα ηΰξηται, Μαρκέλλου κτίσμα, καὶ δόξη καὶ δυνάμει καὶ ή τῶν Γαδιτανῶν πόλις, ή μὲν διὰ τὰς ναυτιλίας καὶ διὰ τὸ προσθέσθαι Ρωμαίοις κατὰ συμμαχίας, 15 ή δε χώρας άρετη και μεγέθει, προσλαμβάνοντος και τοῦ ποταμοῦ Βαίτιος μέγα μέρος · ῷκησάν τε ἐξ ἀρχῆς Ρωμαίων τε και των έπιχωρίων ἄνδρες έπίλεκτοι· και δή καλ πρώτην αποικίαν ταύτην είς τούσδε τοὺς τόπους έστειλαν Ρωμαΐοι. μετά δε ταύτην και την των 20 Γαδιτανών ή μεν Ίσπαλις έπιφανής, καὶ αὐτή ἄποικος 'Ρωμαίων υυνί δε το μεν έμποριον συμμένει, τῆ τιμῆ δε και τω εποικήσαι νεωστί τους Καίσαρος στρατιώτας ή Βαΐτις ὑπερέχει καίπερ οὐ συνοικουμένη λαμπρῶς.

Μετα δε ταύτας Ίταλικα καὶ Ἰλικα έκὶ τῷ Βαίτι, 25 Ἦστιγις δ' ἀπωτέρω καὶ Κάρμων καὶ Ὀβούλκων, ἔτι δε ἐν αἰς οἱ Πομκηίου παϊδες κατεπολεμήθησαν, Μοῦνδα καὶ ᾿Ατέγουα καὶ Οὖρσων καὶ Τοῦκκις καὶ Οὐλία καὶ Αἴγουα · ἄπασαι δ' αὖται Κορδύβης οὐκ ἄπωθεν. τρόπον δε τινα μητρόπολις κατέστη τοῦ τό-30 που τούτου Μοῦνδα διέχει δε Καρτηίας ή Μοῦνδα στα-δίους * τιλίους καὶ τετρακοσίους, εἰς ἣν ἔφυγεν ήττη-

θείς ὁ Γναίος, εἶτ' ἐκπλεύσας ἔνθεν καὶ ἐκβὰς εἴς τινα ὑπερκειμένην θαλάττης ὀρεινὴν διεφθάρη. ὁ δ' ἀδελφὸς αὐτοῦ Σέξτος ἐκ Κορδύβης σωθείς καὶ μικρὸν ἐν τοίς Ἰβηρσι πολεμήσας χρόνον ῦστερον Σικελίαν ἀπέστησεν, εἶτ' ἐκπεσών ἐνθένδε εἰς τὴν ᾿Ασίαν ἁλοὺς ὑπὸ τῶν ᾿Αντωνίου στρατηγῶν ἐν Μιδαείφ κατέστρεψε τὸν βίον. ἐν δὲ τοῖς Κελτικοίς Κονίστοργίς ἐστι γνωριμωτάτη · ἐπὶ δὲ ταῖς ἀναχύσεσιν ἡ Ἅστα, εἰς ἢν οί Γαδιτανοί συνίασι μάλιστα, ὑπερκειμένην τοῦ ἐπιονείου τῆς νήσου σταδίους οὐ πολὸ πλείους τῶν ἑκατόν.

Παροικείται δε ύπο πλείστων ο Βαίτις και άνα- 3 πλείται σγεδόν τι έπὶ γιλίους καὶ διακοσίους σταδίους έχ θαλάττης μέχοι Κορδύβης χαὶ τῶν μιχρὸν ἐπάνω τόπων. και δή και έξειργασται περιττώς ή τε παραπο-C.142 15 ταμία καὶ τὰ ἐν τῷ ποταμῷ νησίδια. πρόσεστι δὲ καὶ τὸ της όψεως τερπνόν, άλσεσι και ταις άλλαις φυτουργίαις έππεπονημένων των χωρίων. μέχρι μέν ούν Ίσπάλιος όλκάσιν άξιολόνοις ὁ ἀνάπλους έστιν έπι σταδίους ού πολύ λείποντας τῶν πεντακοσίων, ἐπὶ δὲ τὰς 20 ανω πόλεις μέχρι Ίλίπας ταις έλαττοσι, μέχρι δε Κορδύβης τοις ποταμίοις σκάφεσι, πηκτοίς μέν τα νῦν τὸ παλαιον δε και μονοξύλοις το δ' ανω το έπι Καστλώνος οὐχ ἔστι πλόιμον · παράλληλοι δέ τινες δάχεις ὀρών παρατείνουσι τῷ ποταμῷ μᾶλλόν τε καὶ ήττον αὐτῷ 25 συνάπτουσαι πρός βορράν, μετάλλων πλήρεις. πλείστος δ' έστιν άργυρος έν τοις κατά Ιλικαν τόποις καί τοις κατά Σισάπωνα τόν τε παλαιόν λενόμενον και τόν νέον κατά δε τάς Κωτίνας λεγομένας γαλκός τε αμα γεννάται και χουσός. ἐν ἀριστερά μέν οὖν ἐστι τοἰς 30 ἀναπλέουσι τὰ ὄρη ταῦτα, ἐν δεξιᾶ δὲ πεδίον μέγα καὶ ύψηλον και εὔκαρπον και μεγαλόδενδρον και εὔβοτον. έχει δε και ὁ "Ανας αναπλουν, οῦτε δε τηλικούτοις

σκάφεσιν οὐτ' ἐπὶ τοσοῦτον. ὑπέρκειται δὲ καὶ αὐτοῦ μεταλλείας έγοντα όρη, καθήκει δέ ταῦτα πρός τὸν Τάγον, τὰ μὲν οὖν τὰς μεταλλείας ἔχοντα χωρία ἀνάγκη τραγέα τε είναι καὶ παράλυπρα, οἰάπερ καὶ τὰ τῆ Καρπητανία συνάπτοντα καί έτι μαλλον τοίς Κελτί-5 βηρσι. τοιαύτη δε καὶ ή Βαιτουρία ξηρά έχουσα πεδία τὰ παρήκοντα τῷ "Ανα.

Αὐτὴ δ' ἡ Τουρδητανία θαυμαστώς εὐτυχεί παμφόρου δ' ούσης αὐτῆς, ώσαύτως δε και πολυφόρου, διπλασιάζεται τὰ εὐτυχήματα ταῦτα τῷ ἐκκομισμῷ · τὸ 10 γὰρ περιττεῦον τῶν καρπῶν ἀπεμπολείται βαδίως τῷ πλήθει τῶν ναυκληρίων. ποιοῦσι δὲ τοῦτο οί τε ποταμοί και αί άναχύσεις, ώς είπον, έμφεφείς τοις ποταμοίς οὖσαι καὶ ἀναπλεόμεναι παραπλησίως έκ θαλάττης ού μικροίς μόνον άλλα καὶ μεγάλοις σκάφεσιν είς τὰς 15 έν τη μεσογαία πόλεις. άπασα γάρ έστι πεδιάς ή ύπερ τῆς παραλίας ἐπὶ πολὺ τῆς μεταξὺ τοῦ τε ίεροῦ ἀκρωτηρίου καὶ στηλών. ἐνταῦθα δὲ πολλαγοῦ κοιλάδες εἰς την μεσόγαιαν έκ της θαλάττης ανέχουσι φαραχξι μετρίαις η καλ δείθροις έρικυζαι ποταμίρις, έκτεταμέναι 20 έπλ πολλούς σταδίους · ταύτας δὲ πληροῦσιν αί τῆς θαλάττης ἐπιβάσεις κατὰ τὰς πλημμυρίδας, ώστ' ἀναπλείσθαι μηδεν ήττον ή τούς ποταμούς, άλλα και βέλτιον. C.143 τοῖς γὰο κατάπλοις ἔοικε τοῖς ποταμίοις, ἀντικόπτοντος μεν οὐδενός, ἐπουρίζοντος δὲ τοῦ πελάγους καθάπερ 25 τοῦ ποταμίου δεύματος διὰ τὴν πλημμυρίδα. αί δ' ἐπιβάσεις μείζους είσιν ένταῦθα η έν τοῖς ἄλλοις τόποις. δτι είς πόρου συνωθουμένη στενον ή θάλαττα έκ μεγάλου πελάγους, ὂν ή Μαυρουσία ποιεί πρὸς τὴν Ἰβηρίαν, άνακοπας λαμβάνει και φέρεται πρός τα είκοντα 30 μέρη της γης εύπετως. Ενιαι μέν οὖν των τοιούτων κοιλάδων κενούνται κατά τὰς άμπώτεις, τινὰς δ' οὐ

παντάπασιν έπιλείπει τὸ ΰδωρ, ένιαι δὲ καὶ νήσους ἀπολαμβάνουσιν έν έαυταζς. τοιαῦται μὲν οὖν είσιν αί άναχύσεις αί μεταξύ τοῦ τε ίεροῦ άκρωτηρίου καὶ τῶν στηλών, επίδοσιν έγουσαι σφοδροτέραν παρά τάς έν 5 τοις άλλοις τόποις. ή τοιαύτη δ' ἐπίδοσις ἔχει μέν τι και πλεονέκτημα πρός τὰς χρείας τῶν πλοιζομένων. πλείους γαο καλ μείζους ποιεί τας άναχύσεις, πολλάκις καλ έπλ *όκτω σταδίους άναπλεομένας, ώστε τρόπον τινά πάσαν πλωτήν παρέχεται την γην παλ εύπετή 10 πρός τε τὰς έξαγωγὰς τῶν φορτίων καὶ τὰς εἰσαγωγάς. έχει δέ τι καὶ όχληρόν · αί γαρ έν τοῖς ποταμοίς ναυτιλίαι διὰ τὴν σφοδρότητα τῆς πλημμυρίδος ἰσχυρότερον τη δύσει τῶν ποταμῶν ἀντιπνέουσαν χίνδυνον οὐ μικρον τοις ναυκληρίοις έπιφέρουσι κατακομιζομένοις 15 τε όμοίως καὶ ἀνακομιζομένοις. αί δε ἀμπώτεις έν ταζς άναχύσεσίν είσι βλαβεραί ταις γάρ πλημμυρίσιν άνά λόγον καὶ αὐταὶ παροξύνονται, διά τε τὸ τάχος καὶ ἐπὶ ξηράς πολλάκις έγκατέλιπου την ναύν. τά τε βοσκήματα είς τὰς νήσους διαβαίνοντα τὰς πρὸ τῶν ἀναχύ-20 σεων τοτε μεν οὖν και έπεκλύσθη τοτε δε ἀπελήφθη, βιαζόμενα δ' έπανελθείν ούκ ζοχυσεν άλλὰ διεφθάρη: τὰς δὲ βοῦς φασι καὶ τετηρηκυίας τὸ συμβαΐνον περιμένειν την άναχώρησιν της θαλάττης και τότε άπαίρειν είς την ήπειρον.

25 Καταμαθόντες δ' οὖν τὴν φύσιν τῶν τόπων οί 5 ἄνθρωποι καὶ τὰς ἀναχύσεις ὁμοίως ὑπουργεῖν τοῖς ποταμοῖς δυναμένας πόλεις ἔκτισαν ἐπ' αὖτῶν καὶ ἄλλας κατοικίας, καθάπερ ἐπὶ τῶν ποταμῶν · τούτων δ' ἐστὶν ἥ τε "Αστα καὶ Νάβρισσα καὶ "Ονοβα καὶ 'Οσσό- 30 νοβα καὶ Μαίνοβα καὶ ἄλλαι πλείους, προσλαμβάνουσι

^{19.} post τὰς: πρὸ τῶν ποταμῶν Strabo I.

δε και διώρυγες έσθ' οπου γεγονυζαι τῷ πολλαχόθεν είναι και πολλαγόσε την κομιδην και προς άλλήλους καί πρός τους έξω. καί αι σύρροιαι δε ώσαύτως ώφελούσι κατά τάς έπὶ πολύ πλήμας διαγεομένας έπὶ τών διειργόντων Ισθμών τους πόρους και πλωτούς άπερ- 5 γαζομένας, ώστε πορθμεύεσθαι καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν είς τὰς ἀναγήσεις κάκειθεν δεύρο. ἄπασα δ' ή έμπο-C.144 ρία πρὸς την Ἰταλίαν έστὶ καὶ την Ῥώμην, ἔγουσα τὸν πλοῦν [τόν τε] μέχρι τών στηλών άγαθον (πλην εί τίς έστι περί του πορθμου δυσκολία) και του πελάγιου 10 τὸν ἐν τῆ καθ' ἡμᾶς θαλάττη. διὰ γὰρ εὐδίου κλίματος οί δρόμοι συντελούνται και μάλιστα τῷ πελαγίζοντι τοῦτο δὲ πρόσφορόν ἐστι ταῖς ἐμπορικαῖς ὁλκάσιν. έχουσι δε και οι ανεμοι τάξιν οι πελάγιοι. πρόσεστι δε και ή νῦν εἰρήνη, τῶν ληστηρίων καταλυθέν-15 των, ωσθ' ή σύμπασα υπάρχει δαστώνη τοις πλοιζομένοις. ίδιον δέ τί φησι Ποσειδώνιος τηρήσαι κατά τὸν αναπλουν τον έκ της Ίβηρίας, ότι οί εύροι κατ' έκεινο τὸ πέλαγος εως τοῦ Σαρδώου κόλπου πυέοιεν έτησίαι. διὸ καὶ τρισὶ μησὶν εἰς Ἰταλίαν κατᾶραι μόλις παραδιε- 20 νεχθείς περί τε τὰς Γυμνησίας νήσους και περί Σαρδόνα καὶ τὰ ἄλλα ἀπαντικού τούτων μέρη τῆς Διβύης.

Έξάγεται δ' έκ τῆς Τουρδητανίας σιτός τε καὶ οἶνος πολὺς καὶ ἔλαιον οὐ πολὺ μόνον ἀλλὰ καὶ κάλλιστον καὶ κηρὸς δὲ καὶ μέλι καὶ πίττα ἐξάγεται καὶκόκ- 25 κος πολλὴ καὶ μίλτος οὐ χείρων τῆς Σινωπικῆς γῆς. τά τε ναυπήγια συνιστᾶσιν αὐτόθι ἐξ ἐπιχωρίας ὕλης, ἄλες τε ὀρυκτοὶ παρ' αὐτοῖς εἰσι καὶ ποταμῶν ἁλμυφῶν ἡεύματα οὐκ ὀλίγα· οὐκ ὀλίγη δὲ οὐδὲ ἐκ τῶν ὄψων ταριχεία οὐκ ἔνθεν μόνον ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἄλλης 30 τῆς ἐκτὸς στηλῶν παραλίας, οὐ χείρων τῆς Ποντικῆς. πολλὴ δὲ καὶ ἐσθὴς πρότερον ἤρχετο, νῦν δὲ ἔρια μᾶλ-

λου τών κοραξών. και ύπερβολή τίς έστι του κάλλους · ταλαντιαίους γοῦν ἀνοῦνται τοὺς ποιοὺς εἰς τὰς όγείας. ὑπερβολή δὲ καὶ νῶν λεπτῶν ὑφασμάτων, ἄπερ οί Σαλτιγίται κατασκευάζουσιν. ἄφθονος δε και βο-5 σκημάτων εὐπορία παντοίων καὶ κυνηγεσίων. τῶν δ' όλεθρίων θηρίων σπάνις πλήν τών γεωρύχων λαγιδέων, ους ένιοι λεβηρίδας προσαγορεύουσι · λυμαίνονται γάρ καί φυτά καί σπέρματα διζοφαγούντες καί τούτο συμβαίνει καθ' όλην την Ίβηρίαν σχεδόν, δια-10 τείνει δὲ καὶ μέχρι Μασσαλίας, όχλει δὲ καὶ τὰς νήσους. οί δε τας Γυμνησίας οίπουντες λέγονται πρεσβεύσασθαί ποτε ποὺς Ρωμαίους κατὰ χώρας αἴτησιν · ἐκβάλλεσθαι γάρ ὑπὸ τῶν ζώων τούτων, ἀντέχειν μὴ δυνάμενοι διά τὸ πλήθος. πρὸς μέν οὖν τὸν τοσοῦτον ίσως 15 πόλεμον, δς ούκ ἀελ συμβαίνει, φορά δέ τινι λοιμική καθάπεο όφεων καὶ μυῶν τῶν ἀρουραίων, χρεία τῆς τοσαύτης έπικουρίας, πρός δε τὸ μέτριον έξεύρηνται πλείους δήραι και δή και γαλάς άγρίας ας ή Λιβύη φέρει τρέφουσιν έπίτηδες, ας φιμώσαντες παριασιν είς 20 τὰς ὀπάς · αί δ' ἔξέλκουσιν ἔξω τοις ὄνυξιν οὓς ἂν καταλάβωσιν, η φεύγειν άναγκάζουσιν είς την έπιφάνειαν, έκπεσόντας δὲ θηρεύουσιν οί έφεστώτες. τὴν δὲ 0.145 άφθονίαν τῶν ἐκκομιζομένων ἐκ τῆς Τουρθητανίας έμφανίζει τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλήθος τῶν ναυκληρίων. 25 όλπάδες γαρ μέγισται παρά τούτων πλέουσιν είς Δικαιάρχειαν καὶ τὰ "Ωστια τῆς Ρώμης ἐπίνειον· τὸ δὲ πλήθος μικρού δείν ένάμιλλον τοίς Λιβυκοίς.

Τοιαύτης δε της μεσογαίας ούσης της ευ τη Τουο- 7 δητανία, και την παράλιον ενάμιλλον εύροι τις αν τοις 30 εκ θαλάττης άγαθοις τά τε γὰρ ὀστρεώδη πάντα και

^{27.} post Λιβυκοίς: ἐκπολλαπλασίασις.

πογχοειδή παὶ τοῖς πλήθεσιν ὑπερβάλλει παὶ τοῖς μεγέθεσι καθόλου κατά την έξω θάλατταν πάσαν, ένταῦθα δε διαφερόντως, ατε και των πλημμυρίδων και των άμπώτεων ένταΰθα αὐξομένων, ἃς εἰκὸς αἰτίας εἰναι καί τοῦ πλήθους καί τοῦ μεγέθους διὰ τὴν γυμνασίαν. 5 ώς δ' αύτως έχει και περί των κητέων απάντων, δρύγων τε καί φαλαινών καί φυσητήρων, ών άναφυσησάντων φαίνεται τις νεφώδους όψις αίονος τοις πόροωθεν ἀφορώσι· καὶ οἱ γόγγροι δὲ ἀποθηριοῦνται πολὺ τῶν παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ αί 10 σμύραιναι καὶ άλλα πλείω τῶν τοιούτων ὄψων. ἐν δὲ Καρτηία χήρυκας δεκακοτύλους καὶ πορφύρας φασίν έν δὲ τοῖς έξωτέροις τόποις καὶ μείζους ὀγδοήκοντα μνών την σμύραιναν και του γόγγρου, ταλαντιαίον δε τὸν πολύποδα, διπήχεις δὲ τὰς τευθίδας καὶ τὰ παρα-15 πλήσια. πολύς δε και ό θύννος συνελαύνεται δεύρο ἀπὸ τῆς ἄλλης τῆς έξωθεν παραλίας πίων και παχύς. τρέφεται δε βαλάνφ δρυίνη φυομένη κατά τῆς θαλάττης γαμαιζήλω τινὶ παντάπασιν, άδρότατον δ' έκφεοούση καρπόν. ήπερ και έν τῆ γῆ φύεται πολλή κατά 20 την Ίβηρίαν, ρίζας μεν έχουσα μεγάλας ώς αν τελείας δουός, έξαιρομένη δε δάμνου ταπεινής ήττον τοσούτου δ' έκφέρει καρπου ώστε μετά την άκμην πλήρη την παραλίαν [βαλάνου] είναι τήν τε έντὸς και τὴν έκτὸς στηλών, ην έκβάλλουσιν αι πλημαι ή δ' έντος στηλών 25 έλάττων άελ καλ μαλλον εύρίσκεται. λέγει δ' ὁ Πολύβιος καὶ μέχρι τῆς Δατίνης έκπίπτειν τὴν βάλανον ταύτην, εἰ μή άρα (φησί) καὶ ή Σαρδώ φέρει καὶ ή πλησιόχωρος ταύτη. και οί θύννοι δ' όσφ πλέον συνεγγίζουσι ταϊς στήλαις έξωθεν φερόμενοι, τοσῷδ' ἰσχναίνονται πλέον 30 τῆς τροφῆς ἐπιλειπούσης· εἶναί τε παρὰ θαλάττιον ὖν τὸ ζῷον τοῦτο· ἢδεσθαι γὰς τῷ βαλάνφ καὶ πιαίνεσθαι διαφερόντως ὑπ' αὐτῆς, φορᾶς τε τῆς βαλάνου γενομένης φορὰν καὶ τῶν θύννων είναι.

Τοσούτοις δε τῆς προειρημένης χώρας ἀγαθοῖς κε- 8 χορηγημένης, οὐχ ῆκιστα, ἀλλὰ καὶ μάλιστα ἀποδέξαιτ C.146 5 αν τις καλ θαυμάσειε τὸ περλ τὰς μεταλλείας εὐφυές. απασα μεν γαρ μεστή των τοιούτων έστιν ή των Ίβήρων χώρα, οὐ πᾶσα δ' εὔκαρπος οὐδ' εὐδαίμων οὕτως και μάλιστα ή των μετάλλων εύπορούσα. σπάνιον δ' εν άμφοτέροις εύτυχεϊν, σπάνιον δε καl το την αύτην 10 ἐν ὀλίγφ χωρίφ παντοίοις πληθύνειν μετάλλοις. ή δὲ Τουρδητανία καὶ ἡ προσεχής αὐτῆ λόγον οὐδένα ἄξιον καταλείπει περί τήνδε την άρετην τοις έπαινείν βουλομένοις. οὖτε γὰο χουσός, οὐκ ἄργυρος, οὐδὲ δὴ χαλκός, οὐδε σίδηρος οὐδαμοῦ τῆς γῆς οὕτε τοσοῦτος οὕδ 15 οῦτως ἀγαθὸς ἐξήτασται γεννώμενος μέχοι νῦν. ὁ δὲ χουσός οὐ μεταλλεύεται μόνον άλλὰ και σύρεται καταφέρουσι δ' οί ποταμοί και οί χείμαρροι την χουσίτιν άμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις οὐσαν. άλλ' έκει μεν άφανής έστιν, έν δε τοις έπικλύστοις 20 ἀπολάμπει τὸ τοῦ χουσοῦ ψῆγμα· καὶ τοὺς ἀνύδρους de φορητώ επικλύζοντες ύδατι στιλπνον ποιούσι το ψῆγμα, και φρέατα δ' ὀρύσσοντες και άλλας τέχνας έπινοούντες πλύσει της άμμου τον χουσον έκλαμβάνουσι, και πλείω των χουσωρυχείων έστι νύν 25 τὰ χουσοπλύσια προσαγορευόμενα. ἀξιοῦσι δὲ Γαλάται [κράτισ]τα παρ' έαυτοζε είναι τὰ μέταλλα τά τε εν τῷ Κεμμένφ ὄρει και τὰ ὑπ' αὐτῇ κείμενα τή Πυρήνη το μέντοι πλέον τάντευθεν εύδοκιμεί. έν δε τοις ψήγμασι του χρυσίου φασίν ευρίσκεσθαί 30 ποτε και ήμιλιτριαίας βώλους ἃς καλοῦσι πάλας, μικράς καθάρσεως δεομένας. φασί δε και λίδων σχιζομένων εύρίσκειν βωλάρια θηλαίς δμοια. έκ δε τοῦ

χρυσού έψομένου καὶ καθαιφομένου στυπτηριώδει τινὶ γη το κάθαρμα ήλεκτρον είναι πάλιν δε τούτου καθεψομένου, μίγμα έχουτος άργύρου και χρυσού, του μεν ἄργυρον ἀποκαίεσθαι τον δε χρυσον ὑπομένειν. εὐδιάχυτος γὰρ *ὁ τύπος καὶ λιπώδης · διὰ τοῦτο καὶ τῷ 5 άχύρφ τήμεται μαλλον ο χουσός, ότι ή φλόξ μαλακή ούσα συμμέτρως έχει πρός τὸ είχον και διαχεόμενον ραδίως, ο δε άνθραξ έπαναλίσκει πολύ ύπερτήκων τῆ σφοδρότητι και έξαιρων. έν δε τοις δείθροις σύρεται καὶ πλύνεται πλησίου εν σκάφαις, ἢ ὀρύττεται φρέαρ, 10 ή δὲ ἀνενεχθεῖσα γῆ πλύνεται. τὰς δὲ τοῦ ἀργύρου καμίνους ποιούσιν ύψηλάς, ώστε την έκ των βώλων λιγνὺν μετέωρον έξαίρεσθαι· βαρεία γάρ έστι καὶ όλέθριος. τῶν δὲ χαλκουργείων τινὰ καλείται χρυσεία, έξ ών τεκμαίρονται χουσόν έξ αὐτῶν ὐρύττεσθαι πρό-15 τερον.

Ποσειδώνιος δε το πληθος των μετάλλων έπαινων C.147 καὶ τὴν ἀρετὴν οὐκ ἀπέχεται τῆς συνήθους ὁητοφείας, άλλὰ συνενθουσιᾶ ταις ύπερβολαις ού γὰρ ἀπιστείν τῷ μύθῷ φησίν ὅτι τῶν δρυμῶν ποτε ἐμπρησθέντων ἡ 20 γη τακείσα, ατε άργυρίτις καλ χρυσίτις, είς την έπιφάνειαν έξέζεσε διὰ τὸ πᾶν ὄφος καὶ πάντα βουνὸν ὕλην είναι νομίσματος ύπό τινος άφθόνου τύχης σεσωρευμένην. καθόλου δ' αν είπε (φησίν) ίδων τις τους τόπους δησαυρούς είναι φύσεως άενάους η ταμιείου 25 ήγεμονίας ανέκλειπτον ού γαο πλουσία μόνον αλλά και υπόπλουτος ήν (φησίν) ή χώρα, και παρ' έκείνοις ώς άληθως του ύποχθόνιον τόπον ούχ ό "Αιδης άλλ' ό Πλούτων κατοικεί. τοιαύτα μέν οὖν έν ώραίω σχήματι είρηκε περί τούτων, ώς αν έκ μετάλλου και αὐτὸς 30 πολλφ χρώμενος τῷ λόγφ. τὴν δ' ἐπιμέλειαν φράζων την των μεταλλευόντων παρατίθησι το του Φαληρέως,

ότι φησίν έκείνος έπί των 'Αττικών άργυρείων, ούτω συντόνως δρύττειν τοὺς ἀνθρώπους ὡς ἄν προσδοπώντων αὐτὸν ἀνάξειν τὸν Πλούτωνα καὶ τούτων οὖν έμφανίζει παραπλησίαν τὴν σπουθὴν καὶ τὴν σι-5 λεργίαν, σπολιάς τεμνόντων παλ βαθείας τὰς σύριγγας καί πρός τούς έν αύταϊς άπαντώντας ποταμούς πολλάκις τοις Αίγυπτίοις άναγτλούντων κοχλίαις. *τὸν δόλον οὐ ταὐτὸν είναι τούτοις τε καὶ τοῖς Αττικοῖς, ἀλλ' έχείνοις μέν αίνίγματι έοικέναι την μεταλλείαν. δσα 10 μεν γαρ ανέλαβον (φησίν) οὐκ ελαβον, ὅσα δὲ είχον, άπέβαλου· τούτοις δ' ύπεράγαν λυσιτελείν, τοίς μέν χαλκουργοίς τέταρτον μέρος έξάγουσι τῆς γῆς τὸν χαλπόν, των δε άργυρευόντων τισίν ιδιωτών έν τοισίν ήμέραις Ευβοικόν τάλαντον έξαίρουσι. τον δε καττί-15 τερον ούκ έπιπολης εύρίσκεσθαί φησιν, ώς τοὺς ίστοριχούς θρυλείν, άλλ' όρύττεσθαι γεννασθαι δ' έν τε τοις ύπερ τους Αυσιτανους βαρβάροις και έν ταις Καττιτερίσι νήσοις, και έκ των Βρεττανικών δε είς την Μασσαλίαν πομίζεσθαι. έν δε τοις Αρτάβροις, οι της 20 Αυσιτανίας υστατοι πρός άρκτον καλ δύσιν είσίν, έξανθείν φησιν την γην άργύρω, καττιτέρω, χρυσώ λευκώ (άργυρομιγής γάρ έστι), την δε γην ταύτην φέρειν τούς ποταμούς · την δε σκαλίσι τὰς γυναϊκας διαμώσας πλύνειν έν ήθητηρίοις πλεκτοίς είς κίστην. ούτος μέν περί 25 τῶν μετάλλων τοιαῦτ' εἰρηκε.

Πολύβιος δε τῶν περί Καρχηδόνα νέαν ἀργυ- 10 ρείων μνησθείς μέγιστα μεν είναι φησι, διέχειν δε τῆς πόλεως ὅσον είκοσι σταδίους, περιειληφότα κύκλον τετρακοσίων σταδίων, ὅκου τέτταρας μυριάδας ἀνθρώ- 30 πων μένειν τῶν ἐργαζομένων, ἀναφέροντας τότε τῷ C.148 δήμω τῶν Ῥωμαίων καθ ἐκάστην ἡμέραν δισμυρίας καὶ πεντακισχιλίας δραχμάς. τὴν δε κατεργασίαν τὴν μεν

ἄλλην ἐῷ (μαχρὰ γάρ ἐςτι), τὴν δὲ συρτὴν βῷλον τὴν ἀργυριτίν φησι κόπτεσθαι καὶ κοσκίνοις εἰς ῦδωρ διαττάσθαι κόπτεσθαι δὲ πάλιν τὰς ὑποστάσεις, καὶ κάλιν διηθουμένας ἀποχερμένων τῷν ὑδάτων κόπτεσθαι τὴν δὲ πέμπτην ὑπόστασιν χωνευθείσαν, ἀπο-5 χυθέντος τοῦ μολίβδου, καθαρὸν τὸν ἄργυρον ἐξάγειν. ἔστι δὲ καὶ νῦν τὰ ἀργυρεία, οὐ μέντοι δημόσια οὕτε ἐνταῦθα οὕτε ἐν τοις ἄλλοις τόποις, ἀλλ' εἰς ἰδιωτικὰς μεθέστηκε κτήσεις τὰ δὲ χρυσεία δημοσιεύεται τὰ πλείω. ἐν δὲ καὶ Καστλῶνι καὶ ἄλλοις τόποις 10 ἰδιόν ἐστι μέταλλον ὀρυκτοῦ μολίβδου παραμέμικται δέ τι καὶ τούτῷ τοῦ ἀργύρου μικρόν, οὐχ ῶστε λυσιτελεϊν ἀποκαθαίρειν αὐτόν.

Οὐ πολύ δ' ἄπωθεν τοῦ Καστλώνος ἔστι καὶ τὸ 11 όρος έξ ού φείν φασι τον Βαίτιν, ο καλούσιν Αργυ- 15 φούν διὰ τὰ ἀργυρεία τὰ ἐν αὐτῷ. Πολύβιος δὲ καὶ του Αναν και τούτον έκ της Κελτιβηρίας φεΐν φησι, διέχοντας άλλήλων όσον ένακοσίους σταδίους αύξηθέντες γὰο οί Κελτίβηφες ἐποίησαν καὶ τὴν πλησιόχωφον πάσαν όμώνυμον έαυτοῖς. ἐοίκασι δ' ol παλαιοί 20 καλείν τὸν Βαίτιν Ταρτησσόν, τὰ δὲ Γάδειρα καὶ τὰς προς αὐτὴν νήσους Ἐρύθειαν διόπερ οῦτως εἰπεῖν ύπολαμβάνουσι Στησίχορον περί του Γηρυόνος βουκόλου διότι γεννηθείη ,,σχεδον άντιπέρας κλεινάς ,, Έρυθείας Ταρτησσού ποταμού παρά παγάς ἀπείρο-25 ,,νας άργυρορίζους, έν κευθμώνι πέτρας." δυείν δὲ ούσῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ πόλιν ἐν τῷ μεταξὺ χώρῷ κατοικείσθαι πρότερου φασίν, ην καλείσθαι Ταρτησσον όμωνυμον τῷ ποταμῷ, καὶ τὴν χώραν Ταρτησσίδα, ην νύν Τουρδούλοι νέμονται. καί Έρατοσθένης 30 δε την συνεχή τη Κάλπη Ταρτησσίδα καλεισθαί φησι κάὶ Ἐρύθειαν νῆσον εὐδαίμονα. πρὸς δυ Αρτεμίδω-

ρος αντιλέγων και ταύτα ψευδώς λέγεσθαί φησιν ύπ' αύτου καθάπερ καὶ τὸ ἀπὸ Γαδείρων ἐπὶ τὸ ίερὸν ἀκρωτήριον διάστημα ἀπέχειν ἡμερῶν πέντε πλοῦν, οὐ πλειόνων οντων ή χιλίων και έπτακοσίων σταδίων, και τὸ 5 τὰς ἀμπώτεις μέχρι δεῦρο περατοῦσθαι ἀντὶ τοῦ κύπλφ περί πάσαν την οίκουμένην συμβαίνειν, καὶ τὸ τὰ προσαρατικά μέρη της Ίβηρίας εὐπαροδώτερα είναι πρός την Κελτικήν η κατά τον ώκεανον πλέουσι, καλ δσα δη άλλα είρηκε Πυθέα πιστεύσας.

Ο δε ποιητής πολύφωνός τις ών και πολυίστως 12 δίδωσιν άφορμας ώς ούδε τούτων άνήποός έστι των τόπων, εί τις όρθως συλλογίζεσθαι βούλοιτο ἀπ' ἀμφοίν, τών τε χείρον λεγομένων περί αὐτών και τών άμεινου και άληθέστερου. χείρου μέν, ὅτι πρὸς δύσιυ 15 έ**σχάτη ήχουεν αύτη** , ὅπου , καθάπε**ο** αὐτός φησιν , εἰς τον άπεανον έμπίπτει ,,λαμπρον φάος ήελίοιο, ελκον ,,νύχτα μέλαιναν έπὶ ζείδωρον ἄρουραν. ή δὲ νὺξ ὅτι δύσφημον καὶ τῷ Αιδη πλησιάζον, ὁ δὲ Αιδης τῷ Ταρτάρο. είκάζοι ἄν τις ἀκούοντα περί Ταρτησσοῦ τὸν 20 Τάρταρον έκειθεν παρονομάσαι τὸν έσχατον τῶν ὑπογθονίων τόπων, προσθεϊναι δε και μῦθον τὸ ποιητικόν σώζοντα. καθάκεο καὶ τοὺς Κιμμερίους εἰδὼς ἐν βοφείοις και ζοφεφοίς οικήσαντας τόποις τοις κατά τὸν Βόσπορον ίδρυσεν αὐτοὺς πρὸς τῷ "Αιδη, τάχα καὶ 25 κατά τι κοινὸν τῶν Ἰώνων ἔχθος πρὸς τὸ φῦλον τοῦτο καὶ γὰρ καθ' "Ομηρον ἢ μικρον προ αὐτοῦ λέγουσι τὴν των Κιμμερίων έφοδον γενέσθαι την μέχρι της Αίολίδος και της Ιωνίας. ταις δε Κυανέαις εκοίησε παραπλησίως τὰς Πλαγκτάς, ἀεὶ τοὺς μύθους ἀπό τινων 30 ίστοριῶν ἐνάγων. χαλεπὰς γάρ τινας μυθεύει πέτρας,

^{9.} post πιστεύσας: δι' άλαζονείαν. 18. post πλησιάζον: δήλον

καθάπες τὰς Κυανέας φασίν, έξ οὖ καὶ Συμπληγάδες καλοῦνται · διόπες καὶ τὸν Ἰάσονος παρέθηκε δι' αὐτῶν πλοῦν · καὶ ὁ κατὰ τὰς στήλας δὲ πορθμὸς καὶ ὁ κατὰ Σικελίαν ὑπηγόρευον αὐτῷ τὸν περὶ τῶν Πλαγκτῶν μῦθον. πρὸς μὲν δὴ τὸ χείρον ἀπὸ τῆς τοῦ Ταρ-5 τάρου μυθοποιίας αἰνίττοιτό τις ἂν τὴν τῶν τόπων μυήμην τῶν περὶ Ταρτησσόν.

Πρός δε τὸ βέλτιον έκ τούτων η τε γὰρ Ἡρα-13 κλέους στρατεία μέχρι δεύρο προελθούσα καὶ τῶν Φοι→ νίκων υπέγραφεν αυτώ πλουτόν τινα καλ δαθυμίαν 10 των ανθρώπων ούτοι γαρ Φοίνιξιν οθτως έγενοντο σφόδρα ύπογείριοι ώστε τὰς πλείους τῶν ἐν τῆ Τουρδητανία πόλεων και των πλησίον τόπων ὑπ' έκείνων νῦν οἰπείσθαι. καὶ ή τοῦ Ὀδυσσέως δὲ στρατεία δοκεί μοι δεύρο γενηθείσα καὶ ίστορηθείσα ὑπ' αὐτοῦ παρα-15 δούναι πρόφασιν, ώστε καὶ τὴν Ὀδύσσειαν καθάπερ καί την Ιλιάδα από των συμβάντων μεταγαγείν είς ποίησιν καὶ τὴν συνήθη τοῖς ποιηταῖς μυθοποιίαν, οὐ γάρ μόνον οί κατά την Ιταλίαν και Σικελίαν τόκοι καί άλλοι τινὲς τῶν τοιούτων σημεῖα ὑπογοάφουσιν, ἀλλὰ 20 καὶ ἐν τῆ Ἰβηρία Ὀδύσσεια πόλις δείκνυται καὶ ᾿Αθηνᾶς ίερου καὶ άλλα μυρία έχνη τῆς τε ἐκείνου πλάνης καὶ άλλων των έκ του Τρωικού πολέμου [περι]γενομένων έπ' ίσης κακώσαντος τούς τε πολεμηθέντας καλ C.150 τοὺς έλόντας τὴν Τροίαν· καὶ γὰρ οὖτοι Καδμείαν νί- 25 κην έτύγχανον ήρμένοι, των τε οίκων αύτοις κατε**σθαρμένων και των λαφύρων όλίγων είς Εκαστον έλη**-

λυθότων· συνέβη [δή] τοῖς περιλειφθείσιν ἀπελθοῦσιν ἐκ τῶν κινδύνων κατὰ ληστείας τρέπεσθαι, τοῖς μὲν διὰ τὸ ἐκπεπορθῆσθαι τοῖς δὲ διὰ τὴν αἰσχύνην, 30

^{29.} post τρέπεσθαι: καὶ τοῖς Έλλησι

έκάστου προλαβόντος ,,αίσχρόν τοι δηρόν τε μένειν" ανευ των οίκειων ,,κενεόν τε νέεσθαι παρ' αὐτοὺς πάλιν. η τε του Αίνείου παραδέδοται πλάνη καί Αντήνορος καὶ ή τῶν Ενετῶν : ὡσαύτως καὶ ἡ Διομήδους: 5 τε καλ Μενελάου καλ άλλων πλειόνων. ό τοίνυν ποιητης τας τροαύτας στρατείας έπὶ τὰ ἔσχατα τῆς Ἰβηρίας ίστο ο ηκώς, πυνθανόμενος δε και πλούτον και τας άλλας άρετὰς (οί γὰρ Φοίνικες ἐδήλουν τοῦτο) ἐνταῦθα τὸν τῶν εὐσεβῶν ἔπλασε χῶρον καὶ τὸ Ἡλύσιον πε-10 δίου, ού φησιν ό Πρωτεύς αποικήσειν τον Μενέλαον ... άλλά σ' ές Ήλύσιον πεδίον και πείρατα γαίης άθάηνατοι πέμψουσιν, όθι ξανθός Ραδάμανθυς τη περ ,, δηίστη βιοτή πέλει ανθοώποισιν ου νιφετός ουτ' ,, Το χειμών πολύς οὐδέ ποτ' ὄμβρος, άλλ' αίεὶ ζεφύ-15 ,,00ιο λιγύ πυείουτας άήτας ώκεανὸς άνίησιν άναψύ-, χειν άνθρώπους. τό τε γαρ εὐάερον καὶ τὸ εὔπνουν τοῦ ζεφύρου ταύτης έστὶ τῆς χώρας οἰκεῖον έσπερίου τε καὶ ἀλεεινῆς ούσης, τό τε έπὶ τοῖς πέρασι τῆς γῆς ἐφ' οίς και τον "Λιδην μεμυθεύσθαι έφαμεν, ο τε Ραδά-20 μανθυς παρατεθείς ὑπογράφει τὸν πλησίον τῷ Μίνφ τόπον, περί οὖ φησίν ,, ἔνθ' ἤτοι Μίνωα ἴδον Διὸς ,,άγλαὸν υίον, χρύσεον σκῆπτρον έχοντα, θεμιστεύ-,,οντα νέκυσσι." καὶ οί μετὰ ταῦτα δὲ ποιηταὶ παραπλήσια θουλούσι, τήν τε έπλ τὰς Γηουόν το βόας στοα-25 τείαν καὶ τὴν ἐπὶ τὰ μῆλα τῶν Εσπερίδων τὰ χρύσεα ώσαύτως, και μακάρων τινάς νήσους κατονομάζοντες, ας και νῦν δεικνυμένας ζομεν οὐ πολύ ἄπωθεν των άκρων της Μαυρουσίας των αντικειμένων τοίς Γαδείοοις.

30 Τους δε Φοίνικας λέγω μηνυτάς και της Ίβηρίας 14

^{5.} post Μενελάου: καὶ Ὀδυσσέως 26. post ώσαύτως: στρατείαν

καὶ τῆς Λιβύης τὴν ἀρίστην οὖτοι κατέσχον πρὸ τῆς ἡλικίας τῆς Όμήρου καὶ διετέλεσαν κύριοι τῶν τόπων C.151 ὅντες, μέχρι οὖ Ῥωμαζοι κατέλυσαν αὐτῶν τὴν ἡρεμονίαν. τοῦ δ' Ἰβηρικοῦ πλούτου καὶ ταῦτα μαρτύρια Καρχηδόνιοι μετὰ τοῦ Βάρκα στρατεύσαντες κα- 5 τέλαβον, ῶς φασιν οἱ συγγραφεζς, φάτναις ἀργυραζς καὶ πίθοις χρωμένους τοὺς ἐν τῆ Τουρδητανία. ὑπολάβοι δ' ἄν τις ἐκ τῆς πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ μακραίωνας ὀνομασθῆναι τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους, καὶ μάλιστα τοὺς ἡγεμόνας, καὶ διὰ τοῦτο Ανακρέοντα μὲν 10 οῦτως εἰπεῖν ,,ἔγωγ' οὖτ' ἀν 'Αμαλθίης βουλοίμην ,,κέρας οὖτ' ἔτεα πεντήκοντά τε καὶ ἐκατὸν Ταρτησησοῦ βασιλεῦσαι," Ἡρόδοτον δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλεῦσαι," Ἡρόδοτον δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως καταγράψαι καλέσαντα 'Αργανθώνιον.

15 Τῆ δὲ τῆς χώρας εὐδαιμονία καὶ τὸ ῆμερον καὶ τὸ 15 πολιτικὸν συνηκολούθησε τοῖς Τουρδητανοῖς, καὶ τοῖς Κελτικοῖς δὲ διὰ τὴν γειτνίασιν, ὡς δ' εἰρηκε Πολύβιος διὰ τὴν συγγένειαν ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ἡττον τὰ πολλὰ γὰρ κωμηδὸν ζῶσιν. οἱ μέντοι Τουρδητανοὶ καὶ μάλιστα οἱ περὶ τὸν Βαϊτιν τελέως εἰς τὸν Ῥωμαίων 20 μεταβέβληνται τρόπον οὐδὲ τῆς διαλέκτου τῆς σφετέρας ἔτι μεμνημένοι. Αατίνοί τε οἱ πλεῖστοι γεγόνασι καὶ ἐποίκους εἰλήφασι Ῥωμαίους, ὥστε μικρὸν ἀπέρχουσι τοῦ πάντες εἰναι Ῥωμαίοι. αῖ τε νῦν συνφπισμέναι πόλεις, ῆ τε ἐν τοῖς Κελτικοῖς Παξαυγοῦστα καὶ ἡ 25 ἐν τοῖς Τουρδούλοις Αὐγοῦστα Ἡμέριτα καὶ ἡ περὶ τοὺς Κελτίβηρας Καισαραυγοῦστα καὶ ἄλλαι ἔνιαι κατοικίαι, τὴν μεταβολὴν τῶν λεχθεισῶν πολιτειῶν ἐμοτοικίαι, τὴν μεταβολὴν τῶν λεχθεισῶν πολιτειῶν ἐμοτοικίαι ἐνιαι καν τοικίαι, τὴν μεταβολὴν τῶν λεχθεισῶν πολιτειῶν ἐμοτοικίαι ἐνιαι καν τοικίαι, τὴν μεταβολὴν τῶν λεχθεισῶν πολιτειῶν ἐμοτοικίαι ἐνιαι καν τοικίαι, τὴν μεταβολήν τῶν λεχθεισῶν πολιτειῶν ἐμοτοικίαι ἐνιαι καν τοικίαι, τὴν μεταβολήν τῶν λεχθεισῶν πολιτειῶν ἐμοτοικίαι ἐνιαι καν τοικίαι καν τὸν μεταβολήν τῶν λεχθεισῶν πολιτειῶν ἐμοτοικίαι καν τοικίαι καν τὸν μεταβολήν τῶν λεχθεισῶν πολιτειῶν ἐμοτοικίαι καν τοικίαι καν τοικίαι καν τὸν μεταβολήν τῶν λεχθεισῶν πολιτειῶν ἐμοτοικίαι καν τοικίαι καν τοικίαι

^{14.} post Αργανθώνιον: ἢ γὰς οὖτω δέξαιτ' ἄν τις ἢ ἴσον τούτω τὸ Ανακρέοντος, ἢ κοινότεςον οὖτως,,Ταςτησσοῦ πολὺν χρόνον βασιλεὖσαι." ἔνιοι δὲ Ταςτησσὸν τὴν νῦν Καςτηίαν προσαγορεύουσι.

φανίζουσι. καὶ δὴ τῶν Ἰβήρων ὅσοι ταύτης εἰσὶ τῆς ἰδέας τογάτοι λέγονται ἐν δὰ τούτοις εἰσὶ καὶ οί Κελτίβηρες οἱ πάντων νομισθέντες ποτὰ δηριωδέστατοι. ταῦτα μὰν περὶ τούτων.

Άπο δε του ιερού πάλιν ακρωτηρίου την άρχην 8 λαμβάνουσιν έπὶ δάτερον μέρος τῆς παραλίας τὸ πρὸς τὸν Τάγον κόλπος ἐστίν· ἔπειτα ἄκρα τὸ Βαρβάριον και αι του Τάγου έκβολαι πλησίου, έφ' ας εὐθυπλοία στάδιοι δ' είσι δέκα · ένταῦθα δε και άναγύσεις, 10 ών μία έπλ πλείους ή τετρακοσίους σταδίους από τοῦ λεχθέντος πύργου, καθ' ην ύδρεύονται εί που λακκαία. ὁ δὲ Τάγος καὶ τὸ πλάτος ἔχει τοῦ στόματος είποσί που σταδίων καὶ τὸ βάθος μέγα, ώστε μυριαγωγοίς αναπλείσθαι. δύο δ' αναχύσεις έν τοίς ύπερκει-15 μένοις ποιείται πεδίοις, δταν αί πλημαι γίνωνται, ώστε C.152 πελαγίζειν μεν έπι έκατον και πεντήκουτα σταδίους καὶ ποιείν πλωτον το πεδίον, έν δὲ τῆ ἐπάνω ἀναχύσει **καὶ νησίον ἀπολαμβάνειν ὅσον τριάκοντα σταδίων τὸ** μήκος, πλάτος δε μικρου απολείπου του μήκους, εὐ-20 αλσες και εὐάμπελον. κείται δ' ή νήσος κατά Μόρωνα πόλιν εὖ κειμένην ἐν ὄρει τοῦ ποταμοῦ πλησίον, ἀφεστώσαν της θαλάττης όσον πενταμοσίους σταδίους, έχουσαν δὲ καὶ χώραν ἀγαθὴν τὴν πέριξ καὶ τοὺς ἀνάπλους εύπετεις μέχοι μέν πολλού και μεγάλοις σκά-25 φεσι, τὸ δὲ λοιπὸν τοῖς ποταμίοις καὶ ὑπὲρ τὸν Μόοωνα δ' έτι μαχρότερος ανάπλους έστι. ταύτη δε τή πόλει Βρούτος ὁ Καλλαϊκὸς προσαγορευθείς ὁρμητηρίφ χρώμενος επολέμησε πρός τούς Λυσιτανούς καί κατέστρεψε τούτους. τοις δέ τοῦ ποταμοῦ πλευροίς 30 έπετείχισε τὴν 'Ολυσιπώνα, ῖν' ἔχοι τοὺς ἀνάπλους έλευθέρους και τὰς ἀνακομιδὰς τῶν ἐπιτηδείων, ὥστε καὶ τῶν περὶ τὸν Τάγον πόλεων αὖται κράτισται. πολύιχθυς δ' ό ποταμός καὶ όστρέων πλήρης. δετ δ' έχων τὰς ἀρχὰς ἐκ Κελτιβήρων διὰ ἀεττώνων καὶ Καρκητανῶν καὶ Αυσιτανῶν ἐπὶ δύσιν ἰσημερινήν, μέχρι ποσοῦ παράλληλος ῶν τῷ τε Ανα καὶ τῷ Βαίτι, μετὰ δὲ ταῦτα ἀφιστάμενος έκείνων ἀποκλινόντων πρὸς τὴν 5 νότιον παραλίαν.

- ΟΙ δὲ ὑπερκείμενοι τῶν λεχθέντων μερῶν Ὠρητανοὶ μέν εἰσι νοτιώτατοι καὶ μέχρι τῆς παραλίας διήκοντες ἐκ μέρους τῆς ἐντὸς στηλῶν, Καρπητανοὶ δὲ
 μετὰ τούτους πρὸς ἄρκτους, εἶτα βέττωνες καὶ βακ-10
 καίοι, δι' ὧν ὁ Δούριος ὁεῖ κατ' ᾿Ακούτειαν πόλιν
 τῶν βακκαίων ἔχων διάβασιν, Καλλαίκοὶ δ' ὕστατοι,
 τῆς ὀρεινῆς ἐπέχοντες πολλήν · διὸ καὶ δυσμαχώτατοι
 ὅντες τῷ τε καταπολεμήσαντι τοὺς Λυσιτανοὺς αὐτοὶ
 παρέσχον τὴν ἐπωνυμίαν, καὶ νῦν ἤδη τοὺς πλείστους 15
 τῶν Λυσιτανῶν Καλλαίκοὺς καλείσθαι παρεσκεύασαν.
 τῆς μὲν οὖν Ὠρητανίας κρατιστεύουσά ἐστι πόλις Καστουλών καὶ Ὠρία.
- 3 Τοῦ δὲ Τάγου τὰ πρὸς ἄρκτον ἡ Λυσιτανία ἐστὶ μέγιστον τῶν Ἰβηρικῶν ἐθνῶν καὶ πλείστοις χρόνοις 20 ὑπὸ Ῥωμαίων πολεμηθέν. περιέχει δὲ τῆς χώρας ταύτης τὸ μὲν νότιον πλευρὸν ὁ Τάγος, τὸ δ' ἑσπέριον καὶ τὸ ἀρκτικὸν ὁ ἀκκανός, τὸ δ' ἐωθινὸν οῖ τε Καρκητανοὶ καὶ οί βέττωνες καὶ βακκαῖοι καὶ Καλλαϊκοί, τὰ γνώριμα ἔθνη· τάλλα δὲ οὐκ ἄξιον ὀνομάζειν διὰ τὴν 25 μικρότητα καὶ τὴν ἀδοξίαν· ὑπεναντίως δὲ τὰ νῦν ἔνιοι καὶ τούτους Λυσιτανοὺς ὀνομάζουσιν. ὅμοροι δ' εἰσὶν ἐκ τοῦ πρὸς ἔω μέρους οἱ μὲν Καλλαϊκοὶ τῷ C.153 τῶν Λοτούρων ἔθνει καὶ τοῖς [Κελτ]ίβηρσιν, οἱ δ' ἄλλοι τοῖς Κελτίβηρσι. τὸ μὲν οὖν μῆκος τρισχιλίων στα-30

^{30.} post μηκος: μυρίων καλ

δίων, τὸ δὲ πλάτος πολύ ἔλαττον, ὅ ποιεῖ τὰ έωθινὸν πλευρὸν εἰς τὴν ἀντικειμένην παραλίαν ὑψηλὸν δ' ἐστὶ τὸ ἑωθινὸν καὶ τραχύ, ἡ δὲ ὑποκειμένη χώρα πε- διὰς πᾶσα καὶ μέχρι θαλάττης πλὴν ὀλίγων ὀρῶν οὐ 5 μεγάλων ἡ δὴ καὶ τὸν ᾿Αριστοτέλη φησὶν ὁ Ποσειδώ- νιος οὐκ ὀρθῶς αἰτιᾶσθαι τὴν παραλίαν τῶν πλημμυ- ρίδων καὶ τῶν ἀμπώτεων παλιρροεῖν γὰρ φάναι τὴν θάλατταν διὰ τὸ τὰς ἀκτὰς ὑψηλάς τε καὶ τραχείας εἰναι διὰτοποδιδού- 10 σας. τἀναντία γὰρ τῆ Ἰβηρία θινώδεις εἶναι καὶ ταπεινὰς τὰς πλείστας, ὀρθῶς λέγων.

Ή δ' οὖν χώρα περὶ ἦς λέγομεν εὐδαίμων τέ έστι 4 καὶ διαρρείται ποταμοίς μεγάλοις τε καὶ μικροίς, ἄπασιν έκ των έωθινων μερών, παραλλήλοις τῷ Τάγω: 15 έχουσι δὲ καὶ ἀνάπλους οἱ πλείους καὶ ψῆγμα τοῦ χουσοῦ πλείστον. γνωριμώτατοι δὲ τῶν ποταμῶν ἐφεξῆς τῷ Τάγφ Μούνδας ἀνάπλους ἔχων μικρούς καὶ ἀακούα ώσαύτως∙ μετὰ δὲ τούτους Δούριος μακρόθεν τε φέων παρά Νομαντίαν καὶ πολλάς ἄλλας τῶν Κελ-20 τιβήρων καὶ 'βακκαίων κατοικίας, μεγάλοις τ' ἀναπλεόμενος σκάφεσιν έπὶ όκτακοσίους σχεδόν τι σταδίους. εἰτ' ἄλλοι ποταμοί καὶ μετὰ τούτους ὁ τῆς Δήθης, ον τινές Λιμαίαν οί δὲ Βελιῶνα καλοῦσι· καὶ οὖτος δ' έκ Κελτιβήρων και βακκαίων δεί και ό μετ' 25 αὐτὸν Βαΐνις (οί δὲ Μίνιον φασί) πολὺ μέγιστος τῶν έν Αυσιτανία ποταμών έπὶ όμτακοσίους καὶ αὐτὸς ἀναπλεόμενος σταδίους. Ποσειδώνιος δε έκ Καντάβρων αὐτὸν φείν φησί· πρόκειται δὲ τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ νῆσος και χηλαί δύο δρμους έχουσαι. έπαινείν δ' άξιον 30 την φύσιν, ότι τας όχθας ύψηλας έχουσιν οί ποταμοί

^{6.} post παραλίαν: και την Μαυρουσίαν

καὶ Ικανὰς δέχεσθαι τοῖς ὁείθροις τὴν θάλατταν πλημμυρούσαν, ὅστε μὴ ὑπερχεῖσθαι μηδ' ἐπικολάζειν ἐν τοῖς πεδίοις. τῆς μὲν οὖν Βρούτου στρατείας ὅρος οὖτος, περαιτέρω δ' εἰσὶν ἄλλοι πλείους ποταμοὶ παράλληλοι τοῖς λεχθεῖσιν.

"Υστατοι δ' οἰκοῦσιν" Αρταβροι περὶ τὴν ἄκραν ἣ

καλείται Νέριον, ή καὶ τῆς έσπερίου πλευράς καὶ τῆς βορείου πέρας έστι. περιοικούσι δ' αὐτὴν [καί] Κελτιποί, συγγενείς των έπὶ τῷ Ανα. καὶ γὰρ τούτους καὶ Τουρδούλους στρατεύσαντας έκεισε στασιάσαι φασί 10 μετά την διάβασιν του Διμαία ποταμού πρός δε τή στάσει και ἀποβολής τοῦ ἡγεμόνος γενομένης, καταμείναι σκεδασθέντας αὐτόθι έκ τούτου δε καὶ τὸν C.154ποταμον Λήθης προσαγορευθηναι. Εχουσι δε οί "Αρταβροι πόλεις συγνάς έν πόλπω συνοικουμένας, δν ol 15 πλέοντες και χρώμενοι τοῖς τόποις Αρτάβρων λιμένα προσαγορεύουσιν οί δε νύν τους 'Αρτάβρους 'Αροτρέβας καλούσιν. έθνη μέν ούν περί τριάκοντα την χώραν νέμεται την μεταξύ Τάγου καλ τῶν Αρτάβρων εὐδαίμονος δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης κατά τε καρποὺς 20 καλ βοσκήματα καλ τὸ τοῦ χουσοῦ καλ ἀργύρου καλ τῶν παραπλησίων πληθος, όμως οι πλείους αὐτών τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀφέντες βίον ἐν ληστηρίοις διετέλουν καὶ συνεχεί πολέμφ πρός τε άλλήλους και τους όμόρους αύτοις διαβαίνοντες τον Τάγον, ξως ξπαυσαν αύτους 25 'Ρωμαζοι ταπεινώσαντες καλ κώμας ποιήσαντες τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς πλείστας, ἐνίας δὲ καὶ συνοικίζοντες βέλτιον. ἦοχον δὲ τῆς ἀνομίας ταύτης οί ὀρεινοί, καθάπεο είκός. λυποάν γάο νεμόμενοι καί μικοά κεκτημένοι των άλλοτρίων έπεθύμουν, οί δε αμυνόμε-30 νοι τούτους ἄκυροι τῶν ἰδίων ἔργων καθίσταντο έξ ἀνάγκης, ώστ' ἀντί τοῦ γεωργείν ἐπολέμουν και οὖτοι,

καὶ συνέβαινε τὴν χώραν ἀμελουμένην στεῖραν οὖσαν τῶν ἐμφύτων ἀγαθῶν οἰκεἰσθαι ὑπὸ ληστῶν.

Τούς δ' ούν Αυσιτανούς φασιν ένεδρευτικούς 6 έξερευνητικούς όξεζς κούφους εὐεξελίκτους · ἀσπίδιον 5 δ' αὐτοὺς δίπουν ἔχειν τὴν διάμετρον, κοϊλον εἰς τὸ πρόσθεν, τελαμώσιν έξηρτημένου · ούτε γαρ πόρπακας οὖτ' ἀντιλαβὰς ἔχει. . . . παραξιφίς πρὸς τούτοις ἢ ποπίς. λινοθώρακες οί πλείους σπάνιοι δε άλυσιδωτοῖς χρῶνται καὶ τριλοφίαις, οἱ δ' ἄλλοι νευρίνοις κρά-10 νεσιν· οί πεζοί δε καί κνημίδας έχουσιν, ακόντια δ' εκαστος πλείω· τινὲς δὲ καὶ δόρατι χρῶνται· ἐπιδορατίδες δε γάλκεαι. ένίους δε τῶν προσοικούντων τῷ Δουρίω ποταμώ λακωνικώς διάγειν φασίν, άλειπτηοίοις χοωμένους δίς και πυρίαις έκ λίθων διαπύρων, 15 ψυγρολουτροῦντας καὶ μονοτροφοῦντας καθαρείως καὶ λιτώς. θυτικοί δ' είσι Αυσιτανοί τά τε σπλάγηνα έπιβλέπουσιν ούκ έκτέμνοντες προσεπιβλέπουσι δε καί τὰς ἐν τῆ πλευρᾶ φλέβας, καὶ ψηλαφῶντες δὲ τεκμαίοουται. σπλαγχνεύονται δε και δι' άνθοώπων αίχμα-20 λώτων καλύπτοντες σάγοις : είθ' ὅταν πληγῆ τὰ σπλάγχνα ύπὸ τοῦ εεροσκόπου, μαντεύονται πρώτον έκ τοῦ πτώματος. τῶν δ' ἁλόντων τὰς χείρας ἀποκόπτοντες τὰς δεξιὰς ἀνατιθέασιν.

"Απαντες δ' οί ὅρειοι λιτοὶ ὑδροπόται χαμαιεῦ- 7
25 ναι βαθεῖαν κατακεχυμένοι τὴν κόμην γυναικῶν δίκην μιτρωσάμενοι δὲ τὰ μέτωπα μάχονται. τραγοφα- 0.155
γοῦσι δὲ μάλιστα, καὶ τῷ "Αρει τράγον δύουσι καὶ τοὺς
αἰχμαλώτους καὶ ἵππους ποιοῦσι δὲ καὶ ἐκατόμβας
ἐκάστου γένους ἐλληνικῶς. τελοῦσι δὲ καὶ ἀγῶνας
30 γυμνικοὺς καὶ ὁπλιτικοὺς καὶ ἰππικούς, πυγμῆ καὶ

^{20.} ante τὰ: ὑπὸ 29. post ελληνικῶς: ὡς καὶ Πίνδαρός φησι ,,πάντα θύειν εκατόν. '

δρόμφ καὶ ἀκροβολισμῷ καὶ τῆ σπειρηδον μάχη. οί δ' ὄρειοι τὰ δύο μέρη τοῦ έτους δρυοβαλάνω χρώνται ξηοάναντες καὶ κόψαντες, είτα ἀλέσαντες καὶ ἀρτοποιησάμενοι ώστ' ἀποτίθεσθαι είς χρόνον. χρώνται δὲ καὶ ζύθει οίνφ δε σπανίζουται, τον δε γινόμενον ταχύ 5 άναλίσκουσι κατευωχούμενοι μετά των συγγενών. άντ' έλαίου δε βουτύρφ χρώνται. καθήμενοί τε δειπνούσι περί τούς τοίχους καθέδρας οίκοδομητάς έχοντες, προκάθηνται δε καθ' ήλικίαν και τιμήν · περιφοοητου δε το δείπνου. ξυλίνοις δε άγγείοις χρώνται, κα-10 θάπες και οί Κελτοί. και παρά πότον όρχοῦνται πρός αὐλὸν και σάλπιγγα χορεύοντες, άλλὰ και ἀναλλόμενοι και όκλάζουτες έν Βαστητανία δε και γυναϊκες άναμίξ άνδράσιν άντιλαμβανόμεναι των χειρών. μελανείμονες απαντες τὸ πλέον ἐν σάγοις, ἐν οἶσπεο καὶ 15 στιβαδοχοιτοῦσι, αί γυναϊχες δ' έν ένδύμασι καὶ άνδίναις έσθήσεσι διάγουσιν. άντλ δε νομίσματος οί λίαν έν βάθει φορτίων ἀμοιβῆ χρώνται ἢ τοῦ ἀργυροῦ ἐλά– σματος αποτέμνοντες διδόασι. τοὺς δὲ θανατουμένους καταπετρούσι, τους δε πατραλοίας έξω των ύρων κα- 20 ταλεύουσι. γαμοῦσι δ' ώσπερ οί Ελληνες. τοὺς δὲ άρρώστους, ώσπερ οί Ασσύριοι τὸ παλαιόν, προτιθέασιν είς τὰς ὁδοὺς τοῖς πεπειραμένοις τοῦ πάθους ὑποθήκης χάριν. διφθερίνοις τε πλοίοις έχρῶντο ξως έπὶ Βρούτου διὰ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰ τενάγη, νυνὶ δὲ 25 καλ τὰ μονόξυλα ήδη σπάνια. ἄλες πορφυροί, τριφθέντες δε λευχοί. Εστι δε των όρειων ό βίος οδτος, ώσπερ έφην, λέγω τοὺς τὴν βόρειον πλευράν ἀφορίζοντας της Ίβηρίας, Καλλαικούς και Αστουρας και Καντάβρους μέχρι ' Βασκώνων και της Πυρήνης · όμοειδείς 30

Digitized by Google

^{20.} post δρων: η των ποταμών

γὰο ἀπάντων οι βίοι. ὀκνῶ δὲ τοῖς ὀνόμασι πλεονάζειν φεύγων τὸ ἀηδὲς τῆς γραφῆς, εἰ μή τινι πρὸς ἡδονῆς ἐστιν ἀκούειν Πλευταύρους καὶ Βαρδυήτας καὶ ᾿Αλλό-τριγας καὶ ἄλλα χείρω καὶ ἀσημότερα τούτων ὀνόματα.

Τὸ δὲ δυσήμερον καὶ ἀγριῶδες οὐκ έκ τοῦ πολε- 8 μεζν συμβέβηκε μόνον άλλα καλ δια τον έκτοπισμόν. και γάρ ὁ πλοῦς ἐπ' αὐτοὺς μακρὸς και αι ὁδοί, δυσεπίμικτοι δ' όντες ἀποβεβλήκασι τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ φιλάνθοωπον. ήττον δε νῦν τοῦτο πάσχουσι διὰ τὴν C.156 10 είρηνην και την των Ρωμαίων επιδημίαν. οσοις δ'ήττον τούτο συμβαίνει, γαλεπώτεροί είσι και θηριωδέστεροι. τοιαύτης δ' ούσης και από των τόπων λυπρότητος ένίοις καὶ τῶν ὀρῶν, εἰκὸς ἐπιτείνεσθαι τὴν τοιαύτην άτοπίαν. άλλὰ νῦν, ὡς εἶπον, πέπαυται πο-15 λεμούντα πάντα· τούς τε γὰρ συνέχοντας ἔτι νῦν μάλιστα τὰ ληστήρια Καντάβρους καλ τοὺς γειτονεύοντας αύτοις κατέλυσεν ο Σεβαστός Καίσας, και άντι τοῦ πορθείν τούς των Ρωμαίων συμμάχους στρατεύουσι νῦν ὑπὲο τῶν Ῥωμαίων οί τε Κωνιακοί και οί πρὸς 20 ταϊς πηγαϊς τοῦ "Ιβηφος οἰκοῦντες Πληντουίσοι. ὅ τ' έκεινον διαδεξάμενος Τιβέριος τριών ταγμάτων στρατιωτικου επιστήσας τοις τόποις, το αποδειγθεν υπο τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, οὐ μόνον είρηνικούς άλλά καλ πολιτικούς ήδη τινάς αὐτῶν ἀπεργασάμενος τυγ-25 χάνει.

Λοιπή δ' έστι τῆς Ἰβηρίας ῆ τε ἀπὸ τῶν στηλῶν 4 μέχρι τῆς Πυρήνης καθ' ἡμᾶς παραλία και ἡ ταύτης ὑπερκειμένη μεσόγαια πᾶσα, τὸ μὲν πλάτος ἀνώμαλος τὸ δὲ μῆκος μικρῷ πλειόνων ἢ τετρακισχιλίων στα-30 δίων τὸ δὲ τῆς παραλίας ἔτι πλεῖον και δισχιλίοις στα-δίοις εἴρηται. φασί δὲ ἀπὸ μὲν Κάλπης τοῦ κατὰ στή-λας ὅρους ἐπὶ Καρχηδόνα νέαν δισχιλίους και διακο-

14* Digitized by Google σίους σταδίους · οίκεισθαι δὲ τὴν ἠόνα ταύτην ὑπὸ Βαστητανῶν οῦς καὶ Βαστούλους καλοῦσιν, ἐκ μέρους δὲ καὶ ὑπὸ Ἀρητανῶν. ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Ἰβηρα ἄλλους τοσούτους σχεδόν τι (ταύτην δ' ἔχειν Ἐδητανούς), ἐντὸς δὲ τοῦ Ἰβηρος μέχρι Πυρήνης καὶ τῶν Πομπηίου 5 ἀναθημάτων χιλίους καὶ ἔξακοσίους · οίκειν δὲ Ἐδητανῶν τε ὀλίγους καὶ λοιπὸν τοὺς προσαγορευομένους Ἰνδικήτας μεμερισμένους τέτραχα.

Κατὰ μέρος δὲ ἀπὸ Κάλπης ἀρξαμένοις ράχις ἐστὶν ὀρεινὴ τῆς Βαστητανίας καὶ τῶν Ὠρητανῶν σα-10 σεὶαν ὅλην ἔχουσα καὶ μεγαλόσενδρον, διορίζουσα τὴν παραλίαν ἀπὸ τῆς μεσογαίας. πολλαχοῦ δὲ κἀνταῦθά ἐστι χρυσεῖα καὶ ἄλλα μέταλλα. πόλις δ' ἐστὶν ἐν τῆ παραλία ταύτη πρώτη Μάλακα, ἴσον διέχουσα τῆς Κάλπης ὅσον καὶ τὰ Γάδειρα · ἐμπόριον δ' ἐστὶν τοῖς 15 ἐν τῆ περαία νομάσι, καὶ ταριχείας δὲ ἔχει μεγάλας. ταύτην τινὲς τῆ Μαινάκη τὴν αὐτὴν νομίζουσιν, ἢν ὑστάτην τῶν Φωκαϊκῶν πόλεων πρὸς δύσει κειμένην παρειλήφαμεν, οὐκ ἔστι δέ· ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἀπωτέρω τῆς Κάλπης ἐστί, κατεσκαμμένη, τὰ δ' ἴχνη σώζουσα 20 Ελληνικῆς πόλεως, ἡ δὲ Μάλακα πλησίον μᾶλλον, Φοινικιὴ τῷ σχήματι. ἐφεξῆς δ' ἐστὶν ἡ τῶν Ἐξιτανῶν πόλις, ἐξ ἦς καὶ τὰ ταρίχη ἐπωνύμως λέγεται.

3 Μετὰ ταύτην "Αβδηρα Φοινίκων κτίσμα καὶ αὐτή.
ὁπὲρ δὲ τῶν τόπων ἐν τῆ ὀρεινῆ δείκνυται 'Οδύσσεια 25 καὶ τὸ ἱερὸν τῆς 'Αθηνᾶς ἐν αὐτῆ, ὡς Ποσειδώνιός τε εἰρηκε καὶ 'Αρτεμίδωρος καὶ 'Ασκληπιάδης ὁ Μυρλεανός, ἀνὴρ ἐν τῆ Τουρδητανία παιδεύσας τὰ γραμματικὰ καὶ περιήγησίν τινα τῶν ἐθνῶν ἐκδεδωκὼς τῶν ταύτη. οὖτος δέ φησιν ὑπομνήματα τῆς πλάνης τῆς 30 'Οδυσσέως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς 'Αθηνᾶς ἀσπίδας προσπεπατταλεῦσθαι καὶ ἀκροστόλια. ἐν Καλλάϊκοὶς δὲ τῶν

μετά Τεύκρου στρατευσάντων τινάς οίκησαι, καί ύπαρξαι πόλεις αὐτόθι, τὴν μὲν καλουμένην Ελληνες την δε Αμφίλοχοι, ώς και του Αμφιλόχου τελευτήσαντος δεύρο και των συνόντων πλανηθέντων μέχρι τῆς 5 μεσογαίας. και των μεθ' 'Ηρακλέους δέ τινας και των απο Μεσσήνης ίστορησθαί φησιν έποικησαι την Ίβηφίαν, της δε Κανταβρίας μέρος τι κατασχείν Λάκωνας καλ ούτός φησι καλ άλλοι. ένταυθα δε καλ Ωκέλλαν πόλιν 'Ωκέλλα κτίσμα λέγουσι τοῦ μετὰ 'Αντήνορος καὶ 10 τῶν παίδων αὐτοῦ διαβάντος εἰς τὴν Ἰταλίαν. καὶ ἐν τῆ Λιβύη δὲ πεπιστεύκασί τινες τοις τῶν Γαδειριτῶν έμπόροις προσέχοντες, ώς και Αρτεμίδωρος εξρηκεν, ότι οί ύπερ της Μαυρουσίας οίκουντες πρός τοις έσπεοίοις Αίθίοψι Δωτοφάγοι καλούνται, σιτούμενοι λω-15 τόν, πόαν τινα και φίζαν, οὐ δεόμενοι δὲ ποτοῦ, οὐδὲ έχοντες διὰ τὴν ἀνυδρίαν, διατείνοντες καὶ μέχρι τῶν ύπλο τῆς Κυρήνης τόπων. ἄλλοι τε πάλιν καλοῦνται Λωτοφάγοι την ετέραν οίκουντες τών πρό της μικράς Σύρτεως νήσων, την Μήνιγγα.

20 Οὐ δὴ θαυμάζοι τις ἂν οὖτε τοῦ ποιητοῦ τὰ περί 4 τὴν Ὀδυσσέως πλάνην μυθογραφήσαντος τοῦτον τὸν τρόπον, ὥστ ἔξω στηλῶν ἐν τῷ ᾿Ατλαντικῷ πελάγει τὰ πολλὰ διαθέσθαι τῶν λεγομένων περί αὐτοῦ (τὰ γὰρ ἱστορούμενα ἐγγὺς ἡν καὶ [τοῖς] τόποις καὶ τοῖς ἄλλοις 25 τῶν ὑπ ᾽ ἐκείνου πεπλασμένων, ὥστε οὐκ ἀπίθανον ἐποίει τὸ πλάσμα), οῦτ ᾽ εἰ τινες αὐταῖς τε ταύταις ταῖς ἱστορίαις πιστεύσαντες καὶ τῷ πολυμαθεία τοῦ ποιητοῦ καὶ πρὸς ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις ἔτρεψαν τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καθάπερ Κράτης τε ὁ Μαλλώτης 30 ἐποίησε καὶ ἄλλοι τινές. οἱ δ᾽ οῦτως ἀγροίκως ἐδέξαντο τὴν ἐπιχείρησιν τὴν τοιαύτην ὥστε οὐ μόνον τὸν ποιητὴν σκαπανέως ἢ θεριστοῦ δίκην ἐκ πάσης τῆς

τοιαύτης ἐπιστήμης ἐξέβαλον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀφαμένους τῆς τοιαύτης πραγματείας μαινομένους ὑπέλαβον · συνηγορίαν δὲ ἢ ἐπανόρθωσιν ἢ τι τοιοῦτον ἔτερον εἰς κὰ λεχθέντα ὑπ' ἐκείνων εἰσενεγκεῖν οὐκ ἐθάρρησεν C.158οὖτε τῶν γραμματικῶν οὖτε τῶν περὶ τὰ μαθήματα 5 δεινῶν οὐδείς. καίτοι ἔμοιγε δοκεὶ δυνατὸν εἰναι καὶ συνηγορῆσαι πολλοῖς τῶν λεχθέντων καὶ εἰς ἐπανόρ-βωσιν ἄγειν καὶ μάλισταταῦτα ὅσα Πυθέας παρεκρούσατο τοὺς πιστεύσαντας αὐτῷ κατὰ ἄγνοιαν τῶν τε ἐσπερίων τόπων καὶ τῶν προσβόρρων τῶν παρὰ τὸν 10 ἀκεανόν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσθω λόγον ἔχοντα ίδιον καὶ μακρόν.

Τῆς δὲ τῶν Ελλήνων πλάνης τῆς εἰς τὰ βάρβαρα έθνη νομίζοι τις αν αίτιον τὸ διεσπάσθαι κατά μέρη μικρά και δυναστείας έπιπλοκήν ούκ έχούσας πρός 15 άλλήλους κατ' αὐθάδειαν, ώστε έκ τούτου προς τούς έπιόντας έξωθεν άσθενείς είναι. τοῦτο δὲ τὸ αὔθαδες έν δή τοις Ίβηροι μάλιστα έπέτεινε προσλαβούσι καλ τὸ πανοῦργον φύσει καὶ τὸ μὴ ἁπλοῦν ἐπιθετικοὶ γὰρ καλ ληστρικολ τοις βίοις έγένοντο τὰ μικρὰ τολμώντες, 20 μεγάλοις δ' οὐκ ἐπιβαλλόμενοι διὰ τὸ μεγάλας μὴ κατασκευάζεσθαι δυνάμεις και κοινωνίας. εί γάρ δή συνασπίζειν έβούλοντο άλλήλοις, ούτε Καρχηδονίοις ύπηρξεν αν καταστρέψασθαι έπελθούσι την πλείστην αὐτῶν ἐκ περιουσίας, καὶ ἔτι πρότερον Τυρίοις, εἶτα 25 Κελτοίς οι νύν Κελτίβησες και Βήσωνες καλούνται, ούτε τῷ ληστή Οὐριάθω καὶ Σερτωρίω μετὰ ταῦτα καί είτινες έτεροι δυναστείας έπεθύμησαν μείζονος. 'Ρωματοί τε τῷ κατὰ μέρη πρὸς τοὺς "Ιβηρας πολεμείν παθ' έκάστην διὰ ταύτην τὴν δυναστείαν πολύν τινα 30 διετέλεσαν χρόνον, άλλοτ' άλλους καταστρεφόμενοι τέως έως απαντας ύποχειρίους έλαβον διακοσιοστώ

Digitized by Google

σχεδόν τι έτει η μακρότερον. ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὴν πε-

οιήγησιν.

Μετὰ τοίνυν Αβδηρα έστι Καρχηδών ή νέα, κτί- 6 σμα Ασδρούβα τοῦ διαδεξαμένου Βάρκαν τὸν Αννίβα 5 πατέρα, κρατίστη πολύ τῶν ταύτη πόλεων καὶ γὰρ έθυμνή τ' έστι και τείχει κατεσκευασμένφ καλώς και λιμέσι και λίμνη κεκόσμηται και τοις των άργυρίων μετάλλοις, περί ών είρήκαμεν κάνταῦθα δε καί έν τοις πλησίον τόποις πολλή ή ταριχεία καὶ έστι τοῦτο 10 μέγιστον έμπό ριον τῶν μὲν ἐκ θαλάττης τοῖς ἐν τῆ μεσογαία, των δ' έκειθεν τοις έξω πάσιν. ή δ' ένθένδε μέχοι τοῦ "Ιβηφος παραλία κατὰ μέσον πως τὸ διάστημα έχει τὸν Σούκρωνα ποταμὸν καὶ τὴν ἐκβολὴν αὖτοῦ καλ πόλιν όμωνυμον : φεί δὲ ἐκ τοῦ συνεχοῦς ὄφους 15 τῆ ὑπερκειμένη φάχει τῆς τε Μαλάκας καὶ τῶν περὶ Καρχηδόνα τόπων, περατός πεζῆ, παράλληλος δέ πως C.159 τῷ Ἰβηρι, μικρὸν δὲ [ἔλαττον] διέχει τῆς Καρχηδόνος η του Ίβηφος. μεταξύ μεν ούν του Σούκρωνος και της Καρχηδόνος τρία πολίχνια Μασσαλιωτών έστιν ού 20 πολύ ἄπωθεν τοῦ ποταμοῦ· τούτων δ' έστὶ γνωριμώτατον το Ήμεροσκοπείον έχον έπὶ τῆ ἄκρα τῆς Ἐφεσίας 'Αρτέμιδος ίερον σφόδρα τιμώμενον, ῷ έχρήσατο Σερτώριος δρμητηρίω κατά δάλατταν έρυμνον γάρ έστι και ληστρικόν, κάτοπτον δε έκ πολλοῦ τοῖς προσπλέ-. 25 ουσι, καλείται δε [καί] Διάνιον, οἶον Αρτεμίσιον, έχου σιδηρεία εύφυη πλησίον και νησίδια Πλανησίαν και Πλουμβαρίαν καὶ λιμνοθάλατταν ὑπερκειμένην, ἔχουσαν έν κύκλφ σταδίους τετρακοσίους. είθ' ή τοῦ Ἡρακλέους νήσος ήδη πρός Καρχηδόνι, ην καλούσι Σκομ-30 βραρίαν ἀπὸ τῶν άλισκομένων σκόμβρων, έξ ὧν τὸ

^{16.} post Καρχηδόνα: ὑπερπειμένων

ἄριστον σκευάζεται γάρον εἴκοσι δὲ διέχει σταδίους καὶ τέτταρας τῆς Καρχηδόνος. πάλιν δ' ἐπὶ θάτερα τοῦ Σούκρωνος ἰόντι ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰβηρος Σάγουντον κτίσμα Ζακυνδίων, ἢν Αννίβας κατασκάψας παρὰ τὰ συγκείμενα πρὸς Ῥωμαίους τὸν δεύτερον αὐτοῖς 5 ἔξῆψε πόλεμον πρὸς Καρχηδονίους. πλησίον δὲ πόλεις εἰσὶ Χερρόνησός τε καὶ Ὀλέαστρον καὶ Καρταλίας: ἐπ' αὐτῆ δὲ τῆ διαβάσει τοῦ Ἰβηρος Δέρτωσσα κατοικία. ὁεὶ δὲ ὁ Ἰβηρ ἀπὸ Καντάβρων ἔχων τὰς ἀρχὰς ἐπὶ μεσημβρίαν διὰ πολλοῦ πεδίου παράλληλος τοῖς Πυρη-10 ναίοις ὄρεσι.

Μεταξὺ δὲ τῶν τοῦ Ἦρηφος ἐπτροπῶν καὶ τῶν ἄκρων τῆς Πυρήνης, ἐφ' ὧν ιδρυται τὰ ἀναθήματα τοῦ Πομπηίου, πρώτη Ταρράκων ἐστὶ πόλις, ἀλίμενος μὲν ἐν κόλπφ δὲ ἰδρυμένη καὶ κατεσκεὐασμένη τοῖς 15 ἄλλοις ἰκανῶς καὶ οὐχ ἦττον εὐανδροῦσα νυνὶ τῆς Καρχηδόνος. πρὸς γὰρ τὰς τῶν ἡγεμόνων ἐπιδημίας εὐφυῶς ἔχει, καὶ ἔστιν ῶσπερ μητρόπολις οὐ τῆς ἐντὸς Ἦρηφος μόνον ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς τῆς πολλῆς. αῖ τε Γυμνήσιαι νῆσοι προκείμεναι πλησίον καὶ ἡ Εβυσος, 20 ἀξιόλογοι νῆσοι, τὴν θέσιν εὔκαιρον τῆς πόλεως ὑπαγορεύουσιν. Ἐρατοσθένης δὲ καὶ ναύσταθμον ἔχειν φησίν αὐτήν, οὐδὲ ἀγκυροβολίοις σφόδρα εὐτυχοῦσαν, ὡς ἀντιλέγων εἰρηκεν ἐΛρτεμίδωρος.

8 Καὶ ἡ σύμπασα δ' ἀπὸ στηλῶν σπανίζεται λιμέσι 25 μέχρι δεῦρο, ἐντεῦθεν δ' ἤθη τὰ ἑξῆς εὐλίμενα καὶ χώρα ἀγαθὴ τῶν τε Λεητανῶν καὶ Λαρτολαιητῶν καὶ ἄλλων τοιούτων μέχρι Ἐμπορίου. αὐτὸ δ' ἐστὶ Μασσαλιωτῶν κτίσμα, ὅσον τετταράκοντα διέχον τῆς Πυρήνης σταδίους καὶ τῶν μεθορίων τῆς Ἰβηρίας πρὸς 30 τὴν Κελτικήν καὶ αὖτη δ' ἐστὶ πᾶσα ἀγαθὴ καὶ εὐλίτο. C.160 μενος. ἐνταῦθα δ' ἔστι καὶ ἡ Ῥύδη πολίγνιον, Ἐμπορισα.

τῶν κτίσμα, τινὲς δε Podiων φασί κάνταῦθα δὲ καὶ ἐν τῷ Ἐμπορίড় τὴν Αρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν τιμῶσιν ἐροῦμεν δὲ τὴν αἰτίαν ἐν τοῖς περὶ Μασσαλίαν. ὅκουν δ' οἱ Ἐμπορίται πρότερον νησίον τι προκείμενον, ὅ νῦν 5 καλεἴται παλαιὰ πόλις, νῦν δ' οἰκοῦσιν ἐν τῷ ἡπείρφ. δἰπολις δ' ἐστὶ τείχει διωρισμένη, πρότερον τῶν Ἰνδικητῶν τινας προσοίκους ἔχουσα, οῖ καίπερ ἰδία πολιτευήμενοι κοινὸν ὅμως περίβολον ἔχειν ἐβούλοντο πρὸς τοὺς Ἑλληνας ἀσφαλείας χάριν, τῷ χρόνῷ δ' εἰς ταὐτὸ 10 πολίτευμα συνῆλθον μικτόν τι ἔκτε βαρβάρων καὶ Ἑλληνικῶν νομίμων, ὅπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν συνέβη.

'Ρεζ δὲ καὶ ποταμὸς πλησίου, ἐκ τῆς Πυρήνης ἔχων 9 τας άρχας, ή δε έκβολή λιμήν έστι τοις Έμπορίταις. λινουργοί δε ίκανῶς οί Ἐμπορίται · χώραν δε την μεσό-15 γαιαν έχουσι την μεν άγαθην την δε σπαρτοφόρον της άχρηστοτέρας καὶ έλείας σχοίνου, καλοῦσι δὲ Ἰουγκάοιον πεδίον τινές δε και των της Πυρήνης ἄκρων νέμονται [τὰ] μέχοι τῶν ἀναθημάτων τοῦ Πομπηίου, δι' ών βαδίζουσιν είς την έξω καλουμένην Ίβηρίαν έκ 20 τῆς Ἰταλίας καὶ μάλιστα τὴν Βαιτικήν. αὖτη δ' ἡ ὁδὸς ποτε μεν πλησιάζει τη θαλάττη ποτε δ' αφέστηκε, καί μάλιστα έν τοις πρός έσπέραν μέρεσι. φέρεται δε έπλ Ταρράμονα, ἀπὸ τῶν ἀναθημάτων τοῦ Πομπηίου διὰ τοῦ Ἰουγκαρίου πεδίου και Βετέρων και τοῦ Μαραθώ-25 νος καλουμένου πεδίου τῆ Λατίνη γλώττη, φύοντος πολύ τὸ μάραθον έκ δὲ τοῦ Ταρράκωνος έπὶ τὸν πόοον τοῦ "Ιβηρος κατὰ Δέρτωσσαν πόλιν : ἐντεῦθεν διὰ Σαγούντου καί Σαιτάβιος πόλεως ένεχθείσα κατά μιπρον άφίσταται της θαλάττης καλ συνάπτει τῷ Σπαρ-

^{9.} post χάριν: διπλούν δε τούτον τείχει μέσφ διωρισμένον.

ταρίφ ώς αν Σχοινούντι καλουμένφ πεδίφ· τούτο δ' έστὶ μένα καὶ ἄνυδρον, την σχοινοπλοκικήν φύον σπάρτον έξαγωγην έχουσαν είς πάντα τόπον καὶ μάλιστα είς την Ιταλίαν. πρότερου μέν ούν διά μέσου τοῦ πεδίου καὶ Ἐνελάστας συνέβαινεν είναι τὴν ὁδὸν 5 γαλεπήν και πολλήν, νυνί δε έπι τὰ προς θαλάττη μέρη πεποιήμασιν αὐτήν, ἐπιψαύουσαν μόνον τοῦ Σχοινούντος, είς ταὐτὸ δὲ τείνουσαν τῆ προτέρα, τὰ περί Καστλώνα και 'Οβούλκωνα, δι' ών είς τε Κορδύβην καὶ εἰς Γάθειρα ἡ ὁδός, τὰ μέγιστα τῶν έμπορίων. διέ- 10 χει δὲ τῆς Κορδύβης ἡ Ὀβούλκων περὶ τριακοσίους σταδίους. φασί δ' οί συγγραφείς έλθεϊν Καίσαρα έχ 'Ρώμης έπτα και είκοσιν ήμέραις είς την Όβούλκωνα καὶ τὸ στρατόπεδον τὸ ἐνταῦθα, ἡνίκα ἔμελλε συνάπτειν τὸν περί τὴν Μοῦνδαν πόλεμον. 15 C.161

Η μεν δή παραλία πᾶσα ή ἀπὸ στηλών μέχρι τῆς 10 μεθορίας τῆς Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τοιαύτη, ἡ δ' ὑπερκειμένη μεσόγαια (λέγω δε την έντος των τε Πυρηναίων όρων καὶ τῆς προσαρκτίου πλευρᾶς μέγρι 'Αστύρων) δυείν μάλιστα δρεσι διορίζεται. τούτων δε το μέν 20 παράλληλόν έστι τῆ Πυρήνη, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν Καντάβρων έχου, τελευτην δ' έπι την καθ' ήμας θάλατταν καλούσι δε τούτο Ίδουβέδαν ετερον δ' από τού μέσου διηκου έπλ την δύσιν, έκκλζυον δε πρός νότον καὶ τὴν ἀπὸ στηλῶν παραλίαν. ὃ κατ' ἀργὰς μὲν γεώ- 25 λοφόν έστι καλ ψιλόν, διέξεισι δε το καλούμενον Σπαρτάριον πεδίον, είτα συνάπτει τῷ δρυμῷ τῷ ὑπερκειμένφ τῆς τε Καρχηδονίας και τῶν περί τὴν Μάλακαν τόπων · καλείται δε Όροσπέδα. μεταξύ μεν δή τῆς Πυοήνης και τῆς Ἰδουβέδας ὁ Ἰβηο δεί ποταμός, παράλ-30 ληλος τοις ὄρεσιν άμφοτέροις, πληρούμενος έκ τῶν έντεῦθεν καταφερομένων ποταμών και τών ἄλλων ὑδά-

των. ἐπὶ δὲ τῷ Ἦρηρι πόλις ἐστὶ Καισαραυγοῦστα καλουμένη και Κέλσα κατοικία τις έχουσα γεφύρας λιθίνης διάβασιν, συνοικείται δε ύπο πλειόνων έθνων ή χώρα, γνωριμωτάτου δε τοῦ τῶν Ἰακκητανῶν λεγομέ-5 νου. τοῦτο δ' ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς παρωρείας τῆς κατὰ την Πυρήνην είς τὰ πεδία πλατύνεται καὶ συνάπτει tols neol 'Iléodav nal Ocnav zwolois, tols two 'Ileoyeτών οὖ πολὺ ἄπωθεν τοῦ Ἰβηρος. ἐν δὲ ταις πόλεσι ταύταις έπολέμει τὸ τελευταΐον Σερτώριος καὶ έν Κα-10 λανούοι Βασκώνων πόλει καλ τῆς παραλίας ἐν Ταρράκωνι καί έν τῷ Ἡμεροσκοπείφ μετὰ τὴν έκ Κελτιβήρων ξαπτωσιν, έτελεύτα δ' έν Όσαα. καν Ίλέρδα ύστερον 'Αφράνιος και Πετρήιος οι του Πομπηίου στρατηγοί κατεπολεμήθησαν ύπο Καίσαρος του θεού. 15 διέχει δὲ ἡ Ἰλέρδα τοῦ μὲν Ἰβηρος ὡς ἐπὶ δύσιν ἰόντι σταδίους έκατου έξήκουτα, Ταρράκωνος δε πρός νότον περί τετρακοσίους έξήκοντα, πρός άρκτον δε Όσκας πεντακοσίους τετταράκοντα. διὰ τούτων δὲ τῶν μερών ή έκ Ταρράκωνος έπὶ τοὺς έσχάτους έπὶ τῷ ώκεα-20 νφ βάσκωνας τούς κατά Πομπέλωνα και την έπ' αὐτῷ τῷ ἀκεανῷ Οἰασῶνα πόλιν ὁδός ἐστι σταδίων δισχιλίων τετραμοσίων πρός αὐτὰ τὰ τῆς Ακυιτανίας ορία και της Ίβηρίας. Ίακκητανοι δ' είδιν έν οίς τότε μέν Σερτώριος έπολέμει πρός Πομπήιον, υστερον δ' ό 25 τοῦ Πομπηίου υίὸς Σέξτος πρὸς τοὺς Καίσαρος στρατηγούς. ὑπέρκειται δὲ τῆς Ἰακκητανίας πρὸς ἄρκτον τὸ τῶν ἀασκώνων ἔθνος, ἐν ῷ πόλις Πομπέλων ὡς αν Πομπηιόπολις.

Αὐτῆς δὲ τῆς Πυρήνης τὸ μὲν Ἰβηρικὸν πλευρὸν 11 30 εὖδενδρόν ἐστι παντοδαπῆς ὅλης καὶ τῆς ἀειθαλοῦς, C.162 τὸ δὲ Κελτικὸν ψιλόν, τὰ δὲ μέσα περιέχει καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένους αὐλῶνας. ἔχουσι δ' αὐτοὺς Κεροητανοί τὸ πλέον τοῦ Ἰβηρικοῦ φύλου, πας' οἶς πέρναι διάφοροι συντίθενται ταις Κανταβρικαις ἐνάμιλλοι, πρόσοδον οὖ μικρὰν τοις ἀνθρώποις παρέχουσαι.

Υπερβαλόντι δὲ τὴν Ἰδουβέδαν ἡ Κελτιβηρία πα-12 ραγοήμα πολλή καὶ ἀνώμαλος, τὸ μέν [τοι] πλέον αὐ-5 τῆς ἐστὶ τραχὺ καὶ ποταμόκλυστον · διὰ γὰρ τούτων ὅ τε "Ανας φέρεται και ὁ Τάγος και οί έφεξῆς ποταμοί οί πλείους οί έπλ την έσπερίαν θάλατταν καταφερόμενοι. την άρχην έχοντες έκ της [Κελτ]ιβηρίας ο ὧν ο ⊿ούριος φέρεται παρά την Νομαντίαν καὶ την Σεργουντίαν, δ 10 δὲ Βαΐτις ἐχ τῆς 'Οροσπέδας τὰς ἀρχὰς ἔχων διὰ τῆς 'Ωρητανίας είς την Βαιτικήν δεί. οίκοῦσι δ' έκ μεν τῶν προς άρκτον μερών τοις Κελτίβηροι Βήρωνες Καντάβροις ομοροι τοῖς Κονίσκοις, καὶ αὐτοὶ τοῦ Κελτικοῦ στόλου γεγονότες, ὧν έστι πόλις 'βαρία κατὰ τὴν τοῦ 15 "Ιβηρος διάβασιν κειμένη · συνεχείς δ' είσὶ καὶ Βαρδυήταις, ους οί νῦν Βαρδούλους καλοῦσιν : ἐκ δὲ τοῦ ἐσπεοίου των τε 'Αστύρων τινές και των Καλλαϊκών και 'Βακκαίων, έτι δὲ 'Βεττώνων καὶ Καρπητανῶν· ἐκ δὲ τῶν νοτίων 'Ωρητανοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τὴν 'Οροσπέ-20 δαν οίχοῦσι Βαστητανών τε καὶ Ἐδητανών πρὸς εω δὲ Ίδουβέδα.

13 Αὐτῶν τε τῶν Κελτιβήρων εἰς τέτταρα μέρη διηρημένων οἱ κράτιστοι μάλιστα πρὸς εω εἰσὶ καὶ πρὸς
νότον οἱ Αρουάκοι, συνάπτοντες Καρπητανοῖς καὶ ταῖς 25
τοῦ Τάγου πηγαἰς · πόλις δ' αὐτῶν ὀνομαστοτάτη Νομαντία. ἔδειξαν δὲ τὴν ἀρετὴν τῷ Κελτιβηρικῷ πολέμῷ τῷ πρὸς Ῥωμαίους εἰκοσαετεί γενομένῳ · πολλὰ
γὰρ στρατεύματα σὺν ἡγεμόσιν ἐφθάρη, τὸ δὲ τελευταίον οἱ Νομαντῖνοι πολιορκούμενοι ἀπεκαρτέρησαν 30
πλὴν ὀλίγων τῶν ἐνδόντων τὸ τείχος. καὶ οἱ Λούσωνες δὲ ἑῷοἱ εἰσι, συνάπτοντες καὶ αὐτοὶ ταῖς τοῦ Τάγου

πηγαίς. των δ' 'Αρουάκων έστι και Σεγήδα πόλις και Παλλαντία. διέχει δε Νομαντία τῆς Καισαραυγούστας, ην έφαμεν έπι τω "Ιβηρι ίδρυσθαι, σταδίους έπι όκταποσίους. και Σεγοβρίγα δ' έστι των Κελτιβήρων πόλις 5 καὶ Βίλβιλις, περί ας Μέτελλος καὶ Σερτώριος ἐπολέμησαν. Πολύβιος δε τὰ τῶν βακκαίων και τῶν Κελτιβήρων έθνη και χωρία διεξιών συλλέγει ταζς άλλαις πόλεσι καί Σεγεσάμαν καὶ Ίντερκατίαν. Φησὶ δὲ Ποσειδώνιος Μάρχον Μάρχελλον πράξασθαι φόρον έχ 10 τῆς Κελτιβηρίας τάλαντα έξακόσια, έξ οὖ τεκμαίρεσθαι πάρεστιν δτι καλ πολλολ ήσαν οί Κελτίβηρες καλ χρημάτων εὐποροῦντες, καίπερ οἰκοῦντες χώραν παράλυπρον. Πολυβίου δ' εἰπόντος τριακοσίας αὐτῶν κα-0.163 ταλύσαι πόλεις Τιβέριον Γράκχον, κωμφδών φησι 15 τούτο τῶ Γράκχω γαρίσασθαι τὸν ἄνδρα, τοὺς πύργους καλούντα πόλεις, ώσπερ έν ταϊς θριαμβικαϊς πομπαίς. και ίσως οὐκ ἄπιστον τοῦτο λέγει· και γὰρ οί στρατηγοί και οι συγγραφείς ραδίως έπι τοῦτο φέρονται τὸ ψεῦσμα καλλωπίζοντες τὰς πράξεις, ἐπεὶ καὶ οί 20 φάσκοντες πλείους ἢ χιλίας τὰς τῶν Ἰβήρων ὑπάρξαι πόλεις έπλ τούτο φέρεσθαί μοι δοκούσι, τὰς μεγάλας κώμας πόλεις όνομάζοντες. οὖτε γὰο ἡ τῆς χώρας φύσις πόλεων έπιδεκτική πολλών έστι διὰ τὴν λυπρότητα η δια τον έκτοπισμον και το ανήμερον, ούθ' οι βίοι 25 καὶ πράξεις αὐτῶν (ἔξω τῶν κατὰ τὴν παραλίαν τὴν καθ' ήμας) ύπαγορεύουσι τοιούτον οὐδέν - άγριοι γάρ οί κατά κώμας οίκοῦντες· τοιοῦτοι δ' οί πολλοί τῶν Ίβήρων αι δε πόλεις ήμερουσιν οὐδ' αὖται ραδίως, δταν πλεονάζη τὸ τὰς ὕλας ἐπὶ κακῷ τῶν πλησίον 30 olxovv.

Μετὰ δὲ τοὺς Κελτίβηρας πρὸς νότον είσιν οί τὸ 14 ὅρος οίκοῦντες τὴν Όροσπέδαν καὶ τὴν περὶ τὸν Σούκοωνα χώραν Εδητανοί, μέχρι Καρχηδόνος, καὶ Βαστητανοί καὶ 'Ωρητανοί, σχεδον δέ τι καὶ μέχρι Μαλάκας.

Πελτασταί δ' απαντες, ώς είπειν, υπηρξαν οί 15 *Ιβηφες καὶ κοῦφοι κατὰ τὸν ὁπλισμὸν διὰ τὰς ληστείας, οίους έφαμεν τοὺς Αυσιτανούς, ἀκοντίω καὶ σφενδόνη 5 καί μαχαίρα χρώμενοι ταϊς δε πεζαίς δυνάμεσι παρεμέμικτο καλ ίππεία, δεδιδαγμένων ίππων δρειβατείν καί κατοκλάζεσθαι δαδίως ἀπὸ προστάγματος, ὅτε τούτου δέοι. φέρει δ' ή Ίβηρία δορκάδας πολλάς καλ ἵππους άγρίους. έστι δ' δπου καὶ αί λίμναι πληθύουσιν 10 όρνέοις. είσὶ δὲ κύκνοι καὶ τὰ παραπλήσια, πολλαὶ δὲ καὶ ώτίδες· κάστορας φέρουσι μέν οί ποταμοί, τὸ δὲ καστόοιον ούκ έγει την αύτην δύναμιν τῷ Ποντικῷ : ίδιον γὰρ τῷ Ποντικῷ πάρεστι τὸ φαρμακῶδες, καθάπερ ἄλλοις πολλοίς. ἐπεί, φησίν ὁ Ποσειδώνιος, καὶ ὁ Κύπριος 15 χαλκὸς μόνος φέρει τὴν καθμείαν λίθον καὶ τὸ χαλκανθές και τὸ σπόδιον. Εδιον δ' εξοηκεν Ίβηρια ὁ Ποσειδώνιος και τὸ τὰς κορώνας μελαίνας είναι και τὸ τοὺς **Ιππους των Κελτιβήρων ὑποψάρους ἄντας, ἐπειδὰν** είς την έξω μεταχθώσιν Ίβηρίαν, μεταβάλλειν την 20 πρόαν. ἐοιπέναι δὲ τοῖς Παρθικοῖς καὶ γὰρ ταχεῖς είναι καλ εύδρόμους μαλλον των άλλων.

16 Καὶ τῶν ὁιζῶν τῶν εἰς βαφὴν χοησίμων πλῆθος.
ἐλαίας δὲ πέρι καὶ ἀμπέλου καὶ συκῆς καὶ τῶν παραC.164πλησίων φυτῶν ἡ καθ' ἡμᾶς Ἰβηρικὴ παραλία πάντων 25
εὐπορεί, συχνὴ δὲ καὶ.... τῶν ἐκτὸς ἡ μὲν παρωκεανῖτις ἡ πρόσβορφος ἀμοιρεῖ διὰ τὰ ψύχη, ἡ δ' ἄλλη τὸ
πλέον διὰ τὴν ὀλιγωρίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ μὴ
πρὸς διαγωγὴν ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ἀνάγκην καὶ ὁρμὴν
θηριώδη μετὰ ἔθους φαύλου ζῆν· εἰ μή τις οἴεται πρὸς 30
διαγωγὴν ζῆν τοὺς οὕρφ λουομένους ἐν δεξαμεναίς
παλαιουμένφ, καὶ τοὺς ὀδόντας σμηχομένους καὶ αὐ-

τούς και τὰς γυναϊκας αὐτῶν, καθάκες τοὺς Καντάβρους φασι και τοὺς ὁμόρους αὐτοῖς. και τοῦτό τε και
τὸ χαμευνεῖυ κοινόν ἐστι τοῖς Ἡρησει πρὸς τοὺς Κελτούς. ἔνιοι δὲ τοὺς Καλλαϊκοὺς ἀθέους φασι, τοὺς δὲ
5 Κελτίβηρας και τοὺς προσβόρρους τῶν ὁμόρων αὐτοῖς
ἀνωνύμω τινὶ θεῷ [θύειν] ταῖς πανσελήνοις νύκτως
πρὸ τῶν πυλῶν, πανοικίους τε χορεύειν και παννυχίζειν. τοὺς δὲ ἀἐττωνας, ὅτε πρῶτον είς τὸ τῶν Ῥωμαίων παρῆλθον στρατόπεδον, ἰδόντας τῶν ταξιαρχῶν
10 τινας ἀνακάμπτοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς περιπάτου χάριν,
μανίαν ὑπολαβόντας ἡγεῖσθαι τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς
σκηνάς, ὡς δέον ἢ μένειν καθ ἡσυχίαν ἰδρυθέντας ἢ
μάχεσθαι.

Τῆς δὲ βαρβαρικῆς ἰδέας καὶ τὸν τῶν γυναικῶν 17 15 ένίων μόσμον θείη τις άν, δυ εξοηκεν Αρτεμίδωρος. οπου μεν γαρ περιτραγήλια σιδηρά φορείν αὐτάς φησιν έχοντα κόρακας καμπτομένους ύπερ κορυφής καί προπίπτοντας πρό του μετώπου πολύ, κατά τούτων δὲ τῶν χοράχων, ὅτε βούλονται, κατασπᾶν τὸ κά-20 λυμμα ώστε έμπετασθέν σκιάδιον τῷ προσώπφ παρέχειν, και νομίζειν κόσμον. ὅπου δε τυμπάνιον περικεϊσθαι πρός μέν τῷ ἰνίφ περιφερές καὶ σφίγγον τὴν κεφαλήν μέχρι τών παρωτίδων, είς ύψος δε και πλάτος έξυπτιασμένον κατ' όλίγον ΄ άλλας δε τὰ προκόμια 25 ψιλοῦν ἐπὶ τοσοῦτον ώστ' ἀποστίλβειν τοῦ μετώπου μαλλον τὰς δ' όσον ποδιαΐον τὸ ῦψος ἐπιθεμένας στυλίσκον περιπλέκειν αὐτῷ τὴν χαίτην, εἶτα καλύπτρα μελαίνη περιστέλλειν. πρός δε τη αηθεία τη τοιαύτη πολλά και ξώραται και μεμύθευται περι πάντων κοινή 30 τῶν Ἰβηρικῶν ἐθνῶν, διαφερόντως δὲ τῶν προσβόρρων, ού μόνον τὰ πρὸς ἀνδρείαν άλλὰ καὶ τὰ πρὸς ώμότητα καὶ ἀπόνοιαν θηριώδη. καὶ γὰρ τέκνα μητέρες

έπτειναν ποίν άλωναι κατά τον πόλεμον τον έν Καντάβοοις, και παιδίον δε δεδεμένων αίχμαλώτων τῶν γονέων και άδελφων έκτεινε πάντας κελεύσαντος τοῦ πατρός σιδήρου πυριεύσαν, γυνή δε τούς συναλόντας. κληθείς δέ τις είς μεθυσκομένους έβαλεν αύτον είς 5 C.165 πυράν. κοινὰ δὲ καὶ ταῦτα πρὸς τὰ Κελτικὰ ἔθνη καὶ τὰ Θράκια καὶ Σκυθικά, κοινὰ δὲ καὶ [τὰ] πρὸς ἀνδρείαν τήν τε τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν τῶν γυναικῶν. γεωργούσιν αθται τεκούσαί τε διακονούσι τοῖς ἀνδράσιν έχείνους άνθ' έαυτών χαταχλίνασαι · έν τε τοῖς έρ-10 νοις πολλάκις αύταλ καλ λούουσι καλ σπαρνανούσιν άποκλίνασαι πρός τι δείθρον, έν δε τη Λιγυστική φησιν ο Ποσειδώνιος διηγήσασθαι τον ξένον έαυτῷ Χαρμόλεων Μασσαλιώτην ανδρα, δτι μισθώσαιτο ανδρας όμοῦ καὶ γυναϊκας ἐπὶ σκαφητόν, ώδίνασα δὲ μία τῶν 15 νυναικῶν ἀπέλθοι ἀπὸ τοῦ ἔργου πλησίον, τεκοῦσα δ' έπανέλθοι έπι τούργον αὐτίκα, ὅπως μὴ ἀπολέσειε τὸν μισθόν αὐτὸς δὲ ἐπιπόνως ίδων ἐργαζομένην, οὐκ είδως την αίτιαν πρότερον όψε μάθοι και άφειη δούς τον μισθόν ή δ' έκκομίσασα το νήπιον πρός τι κρη-20 νίον, λούσασα καὶ σπαργανώσασα οἶς εἶχε διασώσειεν οἴχαδε.

18 Οὐκ ἰδιον δὲ τῶν Ἰβήρων οὐδὲ τοῦτο σύνδυο ἐφ' ἔππων κομίζεσθαι, κατὰ δὲ τὰς μάχας τὸν ἔτερον πεξὸν ἀγωνίζεσθαι, οὐδὲ τὸ τῶν μυῶν πλῆθος ἰδιον, ἀφ' 25 οὖ καὶ λοιμικαὶ νόσοι πολλάκις ἡκολούθησαν. συνέβη δ' ἐν τῆ Κανταβρία τοῦτο τοῖς Ῥωμαίοις, ῶστε καὶ μισθοὺς ἄρνυσθαι μυοθηροῦντας πρὸς μέτρον ἀποδειχθέν, [καὶ] διεσώζοντο μόλις προσελάμβανε δὲ καὶ ἄλλων σπάνις καὶ σίτου · ἐπεσιτίζοντο δὲ ἐκ τῆς ᾿Ακυι-30 τανίας χαλεπῶς διὰ τὰς δυσχωρίας. τῆς δ' ἀπονοίας καὶ τοῦτο λέγεται τῆς Καντάβρων, ὅτι ἀλόντες τινὲς

ἀναπεπηγότες έπὶ τῶν σταυρῶν ἐπαιάνιζον. τὰ μὲν
οὐν τοιαῦτα τῶν ἡθῶν ἀγριότητός τινος παραδείγματ
ἄν εἰη· τὰ δὲ τοιαῦτα ἡττον μὲν ἴσως πολιτικά, οὐ θηριώδη δέ, οἰον τὸ παρὰ τοῖς Καντάβροις τοὺς ἄνδρας
δ διδόναι ταῖς γυναιξὶ προϊκα [καὶ] τὸ τὰς θυγατέρας
κληρονόμους ἀπολείπεσθαι τούς τε ἀδελφοῦς ὑπὸ τούτων ἐκδίδοσθαι γυναιζίν ἔχει γάρ τινα γυναικοκρατίαν· τοῦτο δ' οὐ πάνυ πολιτικόν. Ἰβηρικὸν δὲ καὶ
τὸ ἐν ἔθει [εἰναι] παρατίθεσθαι τοξικὸν ὁ συντιθέασιν
10 ἐκ βοτάνης σελίνω προσομοίας ἄπονον, ῶστ' ἔχειν ἐν
έτοίμω πρὸς τὰ ἀβούλητα, καὶ τὸ κατασπένδειν αὐτοὺς
οἰς ἀν προσθῶνται, ῶστε ἀποθυήσκειν αὐτοὺς ὑπὲρ
αὐτῶν.

Τινές μεν οὖν είς τέτταρα μέρη διηρῆσθαί φασι 19 15 την χώραν ταύτην, καθάπερ εἴπομεν, ἄλλοι δὲ πενταμερή λέχουσιν. ούκ έστι δε τάκριβες έν τούτοις άποδιδόναι διὰ τὰς μεταβολὰς καὶ τὴν ἀδοξίαν τῶν τόπων. С.166 έν γαρ τοις γνωρίμοις καὶ ἐνδόξοις αι τε μεταναστάσεις γνώριμοι και οί μερισμοί της χώρας και αί μετα-20 βολαὶ τῶν ὀνομάτων καὶ εἴ τι ἄλλο παραπλήσιον · θου-. λείται γὰρ ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων. ὅσα δε και βάρβαρα και έκτετοπισμένα και μικρόχωρα και διεσπασμένα, τούτων ύπομνήματα ούτ' άσφαλη έστιν ούτε πολλά ΄ όσα δὲ δὴ πόρρω τῶν Ελλήνων ἐπιτείνει 25 την άγνοιαν. οί δε των Ρωμαίων συγγραφείς μιμούνται μεν τους Ελληνας, άλλ' ούκ έπι πολύ και γαο α λέγουσι παρά τῶν Έλλήνων μεταφέρουσιν, έξ έαυτῶν δ' ού πολύ μεν προσφέρονται το φιλείδημον ώσθ', οπόταν ελλειψις γένηται παρ' έκείνων, ούκ έστι πολύ 30 τὸ ἀναπληρούμενον ὑπὸ τῶν έτέρων, ἄλλως τε καὶ τῶν

Digitized by Google

^{21.} post Έλλήνων: οδ λαλίστατοι πάντων γεγόνασιν. Strabo I.

ονομάτων, ὅσα ἐνδοξότατα, τῶν πλείστων ὅντων Ἑλληνικῶν · ἐπεὶ καὶ Ἰβηρίαν ὑπὸ μὲν τῶν προτέρων καλεισθαι πᾶσαν τὴν ἔξω τοῦ Ῥοδανοῦ καὶ τοῦ ἰσθμοῦ
τοῦ ὑπὸ τῶν Γαλατικῶν κόλπων σφιγγομένου, οἱ δὲ
νῦν ὅριον αὐτῆς τίθενται τὴν Πυρήνην, συνωνύμως 5
τε τὴν αὐτὴν Ἰβηρίαν λέγουσι καὶ Ἱσπανίαν · [ἄλλοι δ' Ἰβηρίαν] μόνην ἐκάλουν τὴν ἐντὸς τοῦ Ἰβηρος · οἱ δ'
ἔτι πρότερον αὐτοὺς τούτους Ἰγλῆτας, οὐ πολλὴν χώραν νεμομένους, ὡς φησιν ᾿Ασκληπιάθης ὁ Μυρλεανός. Ῥωμαῖοι δὲ τὴν σύμπασαν καλέσαντες συνωνύ- 10
μως Ἰβηρίαν τε καὶ Ἱσπανίαν τὸ μὲν αὐτῆς μέρος εἰπον
τὴν ἐκτὸς τὸ δὲ ἔτερον τὴν ἐντός · ἄλλοτε δ' ἄλλως
διαιροῦσι πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι.

Νυνί δε των επαρχιών των μεν αποδειχθεισών τῷ δήμω τε καὶ τῆ συγκλήτω τῶν δὲ τῷ ἡγεμόνι τῶν 15 Ρωμαίων, ή μεν Βαιτική πρόσκειται το δήμες, και πέμπεται στοατηγός έπ' αύτην έχων ταμίαν τε καί ποεσβευτήν· δριον δ' αὐτης τεθείκασι πρὸς ήῶ πλησίον Καστλώνος. ή δε λοιπή Καίσαρός έστι πέμπονται δ' ύπ' αύτοῦ δύο πρεσβευταί, στρατηγικός τε καὶ ύπατι- 20 κός, ὁ μὲν στρατηγικὸς ἔχων σὺν αὑτῷ πρεσβευτήν, 🤜 δικαιοδοτήσων Αυσιτανοίς τοις παρακειμένοις τη Βαιτική και διατείνουσι μέχρι τοῦ Δουρίου ποταμοῦ καί των έκβολων αύτου καλούσι γάρ οδτω την χώραν ταύτην ίδίως έν τῷ παρόντι. ένταῦθα δ' ἔστι καὶ ἡ Αὐ-25 γούστα Ήμερίτα. ή [δε] λοιπή (αΰτη δ' έστιν ή πλείστη της Ίβηρίας) ύπὸ τῷ ὑπατικῷ ἡγεμόνι στρατιάν τε έχοντι άξιόλογον τοιών που ταγμάτων καλ ποεσβευτάς τρείς, ών ό μεν δύο έχων τάγματα παραφρουρεί την πέραν τοῦ Δουρίου πᾶσαν έπὶ τὰς ἄρχτους, ἢν οί μὲν 30 πρότερον Λυσιτανούς έλεγον οί δε νῦν Καλλαικούς C.167 καλούσι· συνάπτει δε τούτοις τὰ προσάρκτια μέρη

μετά των 'Αστύρων και των Καντάβρων. δεί δε διά των Αστύρων Μέλσος ποταμός, και μικρον απωτέρω πόλις Νοίνα, και πλησίον έκ τοῦ ἀκεανοῦ ἀνάγυσις δρίζουσα τους Αστυρας από των Καντάβρων την δ' 5 έξης παρόρειον μέχρι Πυρήνης ὁ δεύτερος τῶν πρεσβευτών μετά του έτέρου τάγματος έπισκοπεί. ὁ δὲ τρίτος την μεσόγαιαν, συνέχει δε τα τῶν [τογάτων] ηδη λεγομένων ώς αν είρηνικών και είς τὸ ημερον και τὸν 'Ιταλικον τύπον μετακειμένων έν τῆ τηβεννικῆ έσθητι. 10 ούτοι δ' είσιν οί Κελτίβηρες και οί τοῦ Ἰβηρος πλησίον έκατέρωθεν οίκοῦντες μέχρι τῶν πρὸς θαλάττη μερῶν. αὐτὸς δὲ ὁ ἡγεμών διαχειμάζει μὲν ἐν τοῖς ἐπιθαλαττιαίοις μέρεσι και μάλιστα τη Καρχηδόνι και τη Ταρράκωνι δικαιοδοτών, θέρους δε περίεισιν έφορών αεί 15 τινα τῶν δεομένων ἐπανορθώσεως. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπίτροποι τοῦ Καίσαρος, Ιππικοί ἄνδρες, οί διανέμοντες τὰ χρήματα τοῖς στρατιώταις εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ βίου.

Τῶν δὲ προκειμένων νήσων της Ἰβηρίας τὰς μὲν δ Πιτυούσσας δύο καὶ τὰς Γυμνησίας δύο (καλοῦσι καὶ 20 Βαλιαρίδας) προκεϊσθαι συμβαίνει τῆς μεταξὺ Ταρράκωνος καὶ Σούκρωνος παραλίας, ἐφ' ἡς ιδρυται τὸ Σάγουντον · εἰσὶ δὲ καὶ πελάγιαι, * μᾶλλον αὶ Πιτυοῦσσαι καὶ πρὸς ἐσπέραν κεκλιμέναι τῶν Γυμνησίων. καλείται δ' αὐτῶν ἡ μὲν Ἐβουσος πόλιν ἔχουσα ὁμώνυ-25 μον · κύκλος δὲ τῆς νήσου τετρακόσιοι στάδιοι, παρώμαλος τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος · ἡ δὲ Ὀφιοῦσσα ἔρημος καὶ πολὺ ἐλάττων ταύτης πλησίον κειμένη. τῶν δὲ Γυμνησίων ἡ μὲν μείζων ἔχει δύο πόλεις, Πάλμαν καὶ Πολεντίαν, τὴν μὲν πρὸς ἔω κειμένην τὴν Πολευτίαν, 30 τὴν δ' ἐτέραν πρὸς δύσιν. μῆκος δὲ τῆς νήσου μικρὸν ἀπολείπον τῶν έξακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ διακοσίων · 'Αρτεμίδωρος δὲ διπλάσιον είρηκε τὰ τὸ πλά-

Digitized by Google

τος και τὸ μήκος. ἡ δ' ἐλάττων ώς [διακοσίους] έβδομήμοντα της Πολεντίας διέχει σταδίους · κατά μέγεθος μέν ούν πολύ της μείζονος απολείπεται, κατά δε την άρετην ούδεν αύτης χείρων έστιν: ἄμφω γάρ εὐδαίμονες και εύλίμενοι, χοιραδώδεις δε κατά τα στόματα. 5 ώστε δείν προσοχής τοίς είσπλέουσι. δια δε την άρετην των τόπων και οι κατοικούντες είρηναιοι, καθάπερ καί οί κατά την Έβουσον. κακούργων δέ τινων όλίγων ποινωνίας συστησαμένων πρὸς τοὺς ἐν τοῖς πελάγεσι ληστάς, διεβλήθησαν απαυτες, καὶ διέβη Μέτελ- 10 λος έπ' αὐτοὺς ὁ Βαλιαρικὸς προσαγορευθείς, ὅστις και τὰς πόλεις έκτισε. διὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἀρετὴν ἐπιβουλευόμενοι, καίπες είρηναϊοι όντες, όμως σφενδουήται άριστοι λέγουται και τοῦτ' ήσκησαν, ως φασι, διαφερόντως έξ ότου Φοίνικες κατέσχον τὰς νήσους. 15 C.168ο ύτοι δε και ένδυσαι λέγονται πρώτοι τους άνθρώπους χιτώνας πλατυσήμους άζωστοι δ' ἐπὶ τοὺς ἀγώνας έξήεσαν, αἰγίδα περὶ τῆ χειρὶ ἔχοντες * ἢ πεπυρακτωμένον ακόντιον, σπάνιον δε και λελογγωμένον σιδήρφ μικρώ. σφενδόνας δὲ περί τῆ κεφαλή τρείς με-20 λαγκοανίνας η τριχίνας η νευρίνας, την μέν μακρόκωλον πρός τας μακροβολίας, την δε βραχύκωλον προς τας έν βραχει βολάς, την δε μέσην προς τας μέσας. ήσχούντο δ' έκ παίδων ούτως ταις σφενδόναις ώστ' οὐδ' ἄλλως τοὶς παισίν ἄρτον ἐδίδοσαν ἄνευ τοῦ 25 τῆ σφενδόνη τυχείν. διόπεο ὁ Μέτελλος προσπλέων πρός τὰς νήσους δέρρεις έτεινεν ὑπὸρ τῶν καταστρω-

^{20.} post τρεῖς: μελαγιρανίνας. σχοίνου είδος, έξ οδ πλέπεται τὰ σχοινία και Φιλητᾶς γε ἐν Έρμηνεία ,,λευγαλέος δὲ χι-,,τῶν πεπινωμένος ἀμφὶ δ' ἀραιὴ ἰξὸς εἰλεῖται πόμμα μελαγ-,,πράνινον" ὡς σχοίνω έζωσμένου.

μάτων σκέπην προς τὰς σφενδόνας. εἰσήγαγε δε ἐποίκους τρισχιλίους τῶν ἐκ τῆς Ἰβηρίας Ῥωμαίων.

Πρός δε τῆ εὐκαρπία τῆς γῆς καὶ τὸ μηδεν τῶν σι- 2 νομένων θηρίων εὑρίσκεσθαι ραδίως ἐνταῦθα πρόσε- 6 στιν οὐδε γὰρ τοὺς λαγιδεῖς ἐπιχωρίους εἶναί φασιν, ἀλλὰ κομισθέντων ἐκ τῆς περαίας ὑπό τινος ἄρρε- νος καὶ θηλείας γενέσθαι τὴν ἐπιγονήν, ἢ τοσαύτη κατ ἀρχὰς ὑπῆρχεν ώστε καὶ οἴκους ἀνατρέπειν ἐκ τῆς ὑπονομῆς καὶ δένδρα, καὶ ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους, ώσπερ 10 εἶπον, ἀναγκασθῆναι καταφυγείν τοὺς ἀνθρώπους. νῦν μέντοι τὸ εὐμεταχείριστον τῆς θήρας ἐπικρατείν οὐκ ἐᾳ τὴν βλάβην, ἀλλὰ λυσιτελῶς οἱ ἔχοντες καρποῦνται τὴν γῆν.

Αύται μεν ούν έντος στηλών των Ηρακλείων κα- 3 15 λουμένων. πρός αὐταῖς δὲ δύο νησίδια, ὧν θάτερον "Ήρας νήσον όνομάζουσι· καὶ δή τινες καὶ ταύτας στήλας καλοῦσιν. ἔξω δὲ στηλῶν τὰ Γάδειρα, περὶ ὧν τοσούτον μόνον εἰρήκαμεν ὅτι τῆς Κάλπης διέχει περί έπτακοσίους και πεντήκοντα σταδίους, της δε έκβολης 20 τοῦ Βαίτιδος πλησίον ϊδρυται· πλείους δ' είσλ λόγοι περί αὐτῆς. οὖτοι γάρ είσιν οἱ ἄνδρες οἱ τὰ πλείστα καὶ μέγιστα ναυκλήρια στέλλοντες είς τε τὴν καθ' ήμᾶς θάλατταν και την έκτός, οὕτε μεγάλην οἰκοῦντες νήσον ούτε τής περαίας νεμόμενοι πολλήν ούτ' 25 ἄλλων εὐποροῦντες νήσων, ἀλλὰ πλέον οἰκοῦντες τὴν θάλατταν, όλίγοι δ' οίκουροῦντες η έν Ρώμη διατρίβουτες. ἐπεὶ πλήθει γε οὐθεμιᾶς ἄυ ἀπολείπεσθαι δόξειε τῶν ἔξω Ῥώμης πόλεων ΄ ἤκουσα γοῦν ἐν μιᾳ τῶν С.169 καθ' ήμᾶς τιμήσεων πεντακοσίους ἄνδρας τιμηθέντας 30 Ιππικούς Γαδιτανούς, δσους οὐδένας οὐδὲ τῶν Ἰταλιωτών πλήν τών Πατακίνων, τοσούτοι δ' όντες νήσον έχουσιν οὐ πολὺ μείζονα τῶν έκατὸν σταδίων τὸ

μήχος, πλάτος δ' έσθ' δπου και σταδιαίου, πόλιν δέ . κατ' ἀργὰς μὲν ῷκουν παντάπασι μικράν, προσέκτισε δ' αὐτοῖς Βάλβος Γαδιτανὸς ὁ θριαμβεύσας ἄλλην ῆν νέαν παλούσι, την δ' έξ άμφοζν Διδύμην, οὐ πλειόνων είκοσι σταδίων οὖσαν τὴν περίμετρον, οὐδὲ ταύ- 5 την στενοχωρουμένην όλίγοι γάρ οίκουρουσιν έν αὐτῆ διὰ τὸ πάντας θαλαττεύειν τὸ πλέον, τοὺς δὲ καὶ την περαίαν οίκειν, και μάλιστα την έπι της προκειμένης νησίδος δια την εύφυταν, ην ώσπες άντίπολιν πεποιήκασι τη Διδύμη χαίροντες τῷ τόπφ. όλίγοι δè 10 κατά σύγκρισιν καλ ταύτην οίκοῦσι καλ τὸ ἐπίνειον, δ κατεσκεύασεν αὐτοῖς Βάλβος ἐν τῆ περαία τῆς ἠπείρου. κετται δ' έπι των έσπερίων της νήσου μερών ή πόλις, προσεχές δ' αὐτῆ τελευταῖόν έστι τὸ Κρόνιον πρὸς τῆ υποϊδί τὸ δ' Ἡράκλειον ἐπὶ θάτερα τέτραπται τὰ 15 πρὸς ξω, καθ' δ δη μάλιστα τη ήπείοφ τυγχάνει συνάπτουσα ή νήσος όσον σταδιαΐον πορθμον απολείπουσα. καλ λέγουσι μεν διέχειν τῆς πόλεως δώδεκα μίλια τὸ [ερόν, ἴσον ποιοῦντες τὸν τῶν ἄθλων καὶ τὸν τῶν μιλίων άριθμόν. έστι δε μεζίον και σχεδόν τι τοσού-20 τον όσον έστι τὸ τοῦ μήκους τῆς νήσου · μῆκος δ' έστι τῆς νήσου τὸ ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ἀνατολήν.

Έρύθειαν δὲ τὰ Γάδειρα ἔοικε λέγειν ὁ Φερεκύδης, ἐν ἢ τὰ περὶ τὸν Γηρυόνην μυθεύουσιν, ἄλλοι δὲ
τὴν παραβεβλημένην ταύτη τῷ πόλει νῆσον πορθμῷ 25
σταδιαίᾳ διειργομένην, τὸ εὕβοτον ὁρῶντες, ὅτι τῶν
νεμομένων αὐτόθι προβάτων τὸ γάλα ὀρὸν οὐ ποιεί.
τυροποιοῦσί τε πολλῷ ῦδατι μίξαντες διὰ τὴν πιότητα,
ἐν πεντήκοντά τε ἡμέραις πνίγεται τὸ ζῷον, εἰ μή τις
ἀποσχάζοι τι τοῦ αἵματος. ξηρὰ δέ ἐστιν ἢν νέμονται 30
βοτάνην, ἀλλὰ πιαίνει σφόδρα· τεκμαίρονται δ' ἐκ
τού[του] πεπλάσθαι τὸν μῦθον τὸν περὶ τὰ βουκόλια

Digitized by Google

του Γηουόνου κοινή μέντοι συνφκισται πας ό αίγιαλός.

Περί δε της ατίσεως των Γαδείρων τοιαύτα λέ- 5 γοντες μέμνηνται Γαδιτανοί χρησμού τινος, δυ γενέ-5 σθαι φασί Τυρίοις κελεύοντα έπι τὰς Ηρακλέους στήλας ἀποικίαν πέμψαι τοὺς δὲ πεμφθέντας κατασκοπῆς χάριν, ἐπειδή κατὰ τὸν πορθμὸν ἐγένοντο τὸν κατά την Κάλπην, νομίσαντας τέρμονας είναι της οίκουμένης και της Ηρακλέους στρατείας τὰ ἄκρα ποι-10 οῦντα τὸν πορθμόν, ταῦτα δ' αὐτὰ καὶ στήλας ὀνομά- C.170 ζειν τὸ λόγιον, κατασχεῖν εἶς τι χωρίον ἐντὸς τῶν στενων, εν ω νου έστιν ή των Έξιτανων πόλις ενταυθα δε θύσαντας μη γενομένων καλών των Ιερείων άνακάμψαι πάλιν. χρόνφ δ' υστερον τους πεμφθέντας 15 προελθείν έξω τοῦ πορθμοῦ περί χιλίους και πεντακοσίους σταδίους είς νησον Ήρακλέους Ιεράν κειμένην κατὰ πόλιν Όνόβαν τῆς Ἰβηρίας, καὶ νομίσαντας ένταῦθα είναι τὰς στήλας θῦσαι τῷ θεῷ, μὴ γενομένων δε πάλιν καλών των ίερείων έπανελθεϊν οίκαδε. τῷ 20 δε τρίτφ στόλφ τους άφικομένους Γάδειρα κτίσαι καλ ίδούσασθαι τὸ ίερὸν ἐπὶ τοῖς ἐφοις τῆς νήσου, τὴν δὲ πόλιν έπὶ τοις έσπερίοις. διὰ δὲ τοῦτο τοὺς μὲν δοκείν τὰ ἄκρα τοῦ πορθμοῦ τὰς στήλας είναι, τοὺς δὲ τὰ Γάδειρα, τούς δ' έτι πορρώτερον τῶν Γαδείρων έξω πρυ-25 κεϊσθαι. Ενιοι δε στήλας υπέλαβον την Κάλπην καλ την Αβίλυκα, τὸ ἀντικείμενον ὄρος της Λιβύης, ὅ φησιν Έρατοσθένης έν τῷ Μεταγωνίω νομαδικῷ έθνει ίδοῦσθαι· οί δὲ τὰς πλησίον έκατέρου νησίδας, ὧν τὴν έτέραν Ήρας νησον ονομάζουσιν. Άρτεμίδωρος δε την 30 μεν της Ήρας νησον και Ιερον λέγει αὐτης, άλλην δέ φησιν είναι τινα, οὐδ' 'Αβίλυπα όρος οὐδε Μεταγώνιον έθνος. και τὰς Πλαγκτὰς [δὲ] και τὰς Συμπληγά-

δας ένθάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας είναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεὶ πύλας Γαδειρίδας, εἰς ταύτας ύστάτας άφτχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα. καὶ Δικαίαοχος δε καί Έρατοσθένης και Πολύβιος και οι πλεϊστοι τῶν Ελλήνων περί τὸν πορθμὸν ἀποφαίνουσι τὰς στή- 5 λας. οί δε "Ιβηφες και Λίβυες έν Γαδείφοις είναι φασίν. ούδεν γαρ έοικέναι στήλαις τα περί τον πορθμόν. οί δε τας έν τῷ Ἡρακλείω τῷ ἐν Γαδείροις χαλκᾶς ὀκταπήχεις, έν αίς ἀναγέγοαπται τὸ ἀνάλωμα τῆς κατασκευῆς τοῦ ໂεροῦ, ταύτας λέγεσθαί φασιν· ἐφ' ἃς ἐρχόμενοι 10 οί τελέσαντες τον πλούν καὶ θύοντες τῷ Ἡρακλεῖ διαβοηθήναι παρεσκεύασαν, ώς τοῦτ' είναι και γῆς και θαλάττης τὸ πέρας. τοῦτον δ' είναι πιθανώτατον καλ Ποσειδώνιος ήγετται τον λόγον, τον δε χρησμον καί τούς πολλούς ἀποστόλους ψεῦσμα Φοινικικόν. περί 15 μέν ούν των αποστόλων τί αν τις διισγυρίσαιτο προς έλεγχον η πίστιν, οὐδετέρως παράλογον [ὄν]; τὸ δὲ τας νησίδας ή τα όρη μή φάσκειν έοικέναι στήλαις, άλλὰ ζητεῖν ἐπὶ τῶν χυρίως λεγομένων στηλῶν τοὺς της οίκουμένης δρους η της στρατείας της Ηρακλέους 20 έχει μέν τινα νοῦν· έδος γὰο παλαιὸν ὑπῆρχε τὸ τίθε-C.171 σθαι τοιούτους όρους, καθάπερ οί Ρηγίνοι την στυλίδα έθεσαν την έπί τῷ πορθμῷ κειμένην, πυργίον τι, πάλ δ τοῦ Πελώρου λεγόμενος πύργος ἀντίχειται ταύτη τη στυλίδι · καλ οί Φιλαίνων λεγόμενοι βωμολ κατά μέ- 25 σην που την μεταξύ των σύρτεων γην και έπι τώ lσθμῷ τῷ Κορινθιακῷ μνημονεύεται στήλη τις ίδρυμέ− νη πρότερον, ην έστησαν κοινή οί την Αττικήν σύν τή Μεγαρίδι κατασχόντες Ίωνες έξελαθέντες έκ τῆς Πελοποννήσου και οι κατασχόντες την Πελοπόννησον, 30 έπιγράψαντες έπὶ μὲν τοῦ πρὸς τῆ Μεγαρίδι μέρους ,,τάδ' οὐχὶ Πελοπόννησος άλλ' Ίωνία," ἐκ δὲ δατέρου

,,τάδ' έστι Πέλοπόννησος οὐκ Ἰωνία." Ἀλέξανδρος de τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὕρια βωμούς έθετο έν τοις τόποις εἰς οὺς ὑστάτους ἀφίκετο τῶν πρὸς ταὶς ἀνατολαϊς Ἰνδῶν, μιμούμενος τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Διόνυ-5 σον. ἦν μὲν δὴ τὸ ἔθος τοῦτο.
 ᾿Αλλὰ καὶ τοὺς τόπους εἰκός ἐστι μεταλαμβάνειν 6

την αύτην προσηγορίαν, και μάλιστα έπειδαν ο γρόνος διαφθείρη τους τεθέντας δρους. δύ γαρ νῦν οί Φιλαίνων βωμοί μένουσιν, άλλ' δ τόπος μετείλησε την 10 προσηγορίαν. οὐδὲ ἐν τῆ Ἰνδική στήλας φασὶν όραθηναι κειμένας ούθ' Ήρακλέους ούτε Διονύσου∙ καί λεγομένων μέντοι καί δεικνυμένων τόπων τινών οί Μακεδόνες επίστευον τούτους είναι στήλας, έν οίς τι σημείου ευρισκου η των περί του Διόνυσον ίστορου-15 μένων ή των περί του Ήρακλέα. κάνταῦθα δή τους μεν πρώτους ούκ αν άπιστήσαι τις δροις χρήσασθαι γειροπμήτοις τισί βωμοίς ή πύργοις ή στυλίσιν έπί τῶν τόπων, εἰς οὓς ὑστάτους ἦχον τοὺς ἐπιφανεστάτους (ἐπιφανέστατοι δὲ οἱ πορθμοὶ καὶ τὰ ἐπικείμενα ὅρη 20 και αι νησίδες πρός τὸ ἀποδηλοῦν έσχατιάς τε και ἀργάς τόπων), εκλιπόντων δε τών χειροκμήτων ύπομνη-... μάτων μετενεχθήναι τοὔνομα εἰς τοὺς τόπους, εἴτε τὰς νησίδας τις βούλεται λέγειν είτε τὰς ἄκρας τὰς ποιούσας τὸν πορθμόν. τοῦτο γὰρ ἦδη διορίσασθαι χαλεπὸν 25 ποτέροις χρή προσάψαι την έπίκλησιν, διὰ τὸ ἀμφοτέφοις έοικέναι τὰς στήλας. λέγω δε έοικέναι, διότι έν τοξς τοιούτοις ίδουνται τόποις, οδ σαφώς τὰς έσχατιὰς ὑπαγορεύουσι, καθ' δ καί στόμα είρηται δ πορθμός καί ούτος και άλλοι πλείους το δε στόμα πρός μεν είσ-30 πλουν ἀρχή έστι, πρὸς δὲ ἔκπλουν ἔσχατον. τὰ οὖν έπὶ τῷ στόματι νησίδια ἔχοντα τὸ εὐπερίγραφόν τε καὶ σημειώδες οὐ φαύλως στήλαις ἀπεικάζοι τις ἄν · ώς δ'

αύτως και τὰ ὄρη τὰ έπικείμενα τῷ πορθμῷ και έξοχήν τινα τοιαύτην έμφαίνοντα οΐαν αί στυλίδες η αί στη-C.172 λαι. καὶ ὁ Πίνδαρος οῦτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εί έπὶ του στόματος νοοίντο αί στηλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα. τὰ δὲ Γάδειρα οὐκ ἐν τοι- 5 ούτοις ίδουται τόποις ώστε ἀποδηλοῦν ἐσχατιάν ς ἀλλ' έν μέση πως κείται μεγάλη παραλία κολπώδει. τὸ δε έπ' αὐτὰς ἀναφέρειν τὰς έν τῷ Ἡρακλείφ στήλας τῷ ένθάδε ήττον εύλογον, ώς έμοι φαίνεται ού γαρ έμπόρων άλλ' ήγεμόνων μαλλον άρξάντων τοῦ ὀνόμα-10 τος τούτου, πρατήσαι πιθανόν την δόξαν, παθάπερ και έπι των Ινδικών στηλών. άλλως τε και ή έπιγραφή ην φασιν, οὐκ ἀφίδρυμα εερον δηλοῦσα ἀλλὰ ἀναλώματος κεφάλαιον, άντιμαρτυρεί τῷ λόγῷ τὰς γὰρ Ηρακλείους στήλας μνημεία είναι δεί τῆς έκείνου με- 15 γαλουργίας, οὐ τῆς Φοινίκων δαπάνης.

Φησί δε δ Πολύβιος χρήνην έν τῷ Ἡρακλείφ τῷ έν Γαδείροις είναι πότιμον, βαθμών όλίγων κατάβασιν έχουσαν είς τὸ υδωο, ην ταις παλιφορίαις της θαλάττης ἀντιπαθεῖν , κατὰ μὲν τὰς πλήμας ἐκλείπουσαν 20 ματά δε τάς άμπώτεις πληφουμένην. αίτιαται δ' δτι τό πνευμα τὸ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς έκπιπτου, καλυφθείσης μέν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος αατὰ τὰς ἐπιβάσεις τῆς θαλάττης, εἴογεται τῶν οἰκείων τοιούτων έξόδων : ἀναστρέψαν δὲ εἰς τὸ ἐντὸς ἐμφράτ-25 τει τούς τῆς πηγῆς πόρους καὶ ποιεί λειψυδοίαν γυμνωθείσης δε πάλιν, εὐθυπορῆσαν έλευθεροϊ τὰς φλέβας τῆς πηγῆς ώστ' ἀναβλύειν εὐπόρως. 'Αρτεμίδωρος δε άντειπών τούτφ και άμα παρ' αύτοῦ τινα θείς alτίαν, μνησθελς δε καλ τῆς Σιλανοῦ δόξης τοῦ συγγραφέ-30 ως, οὖ μοι δοκεῖ μνήμης ἄξια εἰπεῖν, ὡς ἂν ἰδιώτης περὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς καὶ Σιλανός. Ποσειδώνιος δὲ ψευδή

λέγων την Ιστορίαν είναι ταύτην δύο φησίν είναι φρέατα έν τῷ Ἡρακλείᾳ καὶ τρίτον ἐν τῇ πόλει · τῷν δ' ἐν τῷ Ηρακλείᾳ τὸ μὲν μικρότερον ὑδρευομένων συνετώς αύθωρον και έκλείπειν και διαλειπόντων τῆς 5 ύδρείας πληρούσθαι πάλιν, τὸ δὲ μείζον δι' ὅλης τῆς ήμέρας την ύδρείαν έχον, μειούμενον μέντοι, καθάπεο και τάλλα φοέατα πάντα, νύκτωο πληρούσθαι μημέτι ύδοευομένων έπειδή δε συμπίπτει κατά τον της συμπληρώσεως καιρου ή άμπωτις πολλάκις, πε-10 πιστεῦσθαι κενῶς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων τὴν ἀντιπάθειαν. ότι μεν οὖν ή ίστορία πεπίστευται, καὶ οὖτος είρηκε και ήμεις έν τοις παραδόξοις θουλουμένην παρειλήφαμεν. ήκούομεν δε και φρέατα είναι, τά С.173 μέν προ της πόλεως έν τοις κήποις τὰ δὲ έντός, διὰ 15 δε την μοχθηρίαν του ύδατος κατά την πόλιν δεξαμενάς έπιπολάζειν τοῦ λακκαίου υδατος εί μέντοι καί τούτων τι τών φρεάτων έπιδείκνυται την της άντιπαθείας υπόνοιαν, ούκ ζομεν. τας δ' αίτίας, είπεο συμβαίνει ταῦτα οὕτως, ώς ἐν χαλεποῖς ἀποδέ-20 χεσθαι δεί. είκος μεν γάρ ούτως έχειν ώς ο Πολύβιός φησιν, είκὸς δὲ καὶ τῶν φλεβῶν τινας τῶν πηγαίων νοτισθείσας έξωθεν χαυνούσθαι καί παρέκχυσιν είς τα πλάγια μαλλον διδόναι τοῖς ΰδασιν ἢ ἀναθλίβειν πατά τὸ ἀρχαΐον φείθρον είς την πρήνην νοτίζεσθαι 25 δ' ἀναγκαϊον ἐπικλύσαντος τοῦ κύματος. εἰ δ', ῷσπερ Αθηνόδωρός φησιν, είσπνοῆ τε καὶ ἐκπνοῆ τὸ συμβαΐνον περί τὰς πλημμυρίδας και περί τὰς ἀμπώτεις ξοικεν, είναι ἄν τινα τῶν φεόντων ὑδάτων, ἃ κατ' άλλους μεν πόρους έχει την έπρυσιν κατά φύσιν είς 30 τὴν ἐπιφάνειαν, ὧν δὴ τὰ στόματα πηγὰς καὶ κρήνας καλούμεν, κατ' άλλους δὲ πόρους συνέλκεται πρὸς τὸ τῆς θαλάττης βάθος και συνεξαίρουτα μεν έκείνην

ώστε πλημμυρείν, όταν οίον ή έκπνοη γίνηται, τὸ οἰκείον ἀπολείκει ρείθρον, πάλιν δ' ἀναχωρεί πρὸς τὸ οἰκείον ρείθρον, ὅταν κἀκείνη λάβη τὴν ἀναχώρησιν.

Ούν οίδα δὲ πῶς κατ' ἄλλα δεινούς ἀποφαίνων ό Ποσειδώνιος τοὺς Φοίνικας ένταῦδα μαρίαν μᾶλλον 5 η δριμύτητα αὐτῶν κατέγνωκεν. ἡμέρα μὲν γὰρ καλ νὺξ τῆ τοῦ ἡλίου περιφορά μετρείται τοτὲ μὲν ὑπὸ γῆς όντος τοτε δε ύπερ γης φαινομένου : φησι δε την τοῦ ώκεανου κίνησιν υπέχειν άστροειδή περίοδον, την μέν ήμερήσιον αποδιδούσαν, την δε μηνιαίαν, την δ' ένι- 10 αυσιαίαν συμπαθώς τῆ σελήνη · ὅταν γὰρ αὕτη ζωδίου μέγεθος ύπερέχη τοῦ ὁρίζοντος, ἄρχεσθαι διοιδείν τὴν θάλατταν και έπιβαίνειν τῆς γῆς αίσθητῶς μέχοι μεσουρανήσεως · έκκλίναντος δὲ τοῦ ἄστρου, πάλιν ἀναχωρείν τὸ πέλαγος κατ' όλίγον ἕως ᾶν ζώδιον ὑπερέχη 15 τῆς δύσεως ἡ σελήνη, εἶτα μένειν τοσοῦτον ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει χρόνον όσον ή σελήνη συνάπτει πρός αύτην την δύσιν, και έτι μαλλον τοσούτον όσον κινηθεϊσα ύπὸ γῆς ζώδιον ἀπόσχοι ἂν τοῦ ὁρίζοντος · εἶτ' έπιβαίνειν πάλιν εως τοῦ ὑπὸ γῆν μεσουρανήματος: 20 είτ' άναχωρείν έως αν πρός τὰς άνατολὰς περιχωρήσασα ή σελήνη ζώδιον τοῦ ὁρίζοντος ἀπόσχη, μένειν δε μέχοι αν ζώδιον ύπερ γής μετεωρισθή, και πάλιν C.174 έπιβαίνειν· ταύτην μεν είναι λέγει την ήμερήσιον πεοίοδον. την δε μηνιαίαν, δτι μέγισται μεν αί παλίο-25 φοιαι γίνονται περί τὰς συνόδους, εἶτα μειοῦνται μέχοι διχοτόμου κάλιν δ' αΰξονται μέχοι πανσελήνου, καί μειούνται πάλιν έως διχοτόμου φθινάδος είθ' ξως των συνόδων αι αὐξήσεις πλεονάζειν δε καί χρόνφ καὶ τάχει τὰς αὐξήσεις. τὰς δ' ένιαυσιαίας παρὰ 30

των εν Γαδείροις πυθέσθαι φησί, λεγόντων ώς κατά θερινάς τροπάς μάλιστα αύξοιντο καὶ αί ἀναχωρήσεις

και αι έπιβάσεις. είκάζει δ' αὐτὸς ἀπὸ τῶν τροπῶν μειούσθαι μεν έως ίσημερίας, αύξεσθαι δε έως χειμερινών τροπών είτα μειούσθαι μέχρι έαρινής ίσημερίας είτ' αὔξεσθαι μέχρι θερινών τροπών. τών δὲ πε-5 οιόδων τούτων οὐσῶν καθ' έκάστην ήμέραν καὶ νύκτα, τὸν συνάμφω χρόνον δὶς μὲν ἐπιβαινούσης τῆς θαλάττης δίς δε αναχωρούσης, τεταγμένως δε και των ήμερησίων χρόνων καὶ τῶν νυκτερινῶν, πῶς οἶόν τε πολλάκις μεν συμβαίνειν κατά τὰς ἀμπώτεις τὴν πλή-10 ρωσιν τοῦ φρέατος, μὴ πολλάχις δὲ τὴν λειψυδρίαν; η πολλάκις μέν, μη ισάκις δέ; η και ισάκις μέν, τους δὲ Γαδειρίτας ταῦτα μὲν μὴ Ικανούς γενέσθαι τηρῆσαι τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, τὰς δ' ένιαυσίους περιόδους έκ των απαξ συμβαινόντων κατ' έτος τηρήσαι; 15 άλλα μην ότι γε πιστεύει αὐτοίς, δήλον έξ ών καὶ προσεικάζει γίνεσθαι τὰς μειώσεις καὶ πάλιν αὐξήσεις ἀπὸ τροπῶν ἐπὶ τροπάς τε έτέρας κάκειθεν πάλιν ἐπανόδους. και μην ούδε έκετνο είκός, ὅτι τηρητικοί ὄντες τὰ μὲν συμβαίνοντα οὐκ είδον, τοῖς δὲ μὴ συμβαί-20 νουσιν ἐπίστευσαν.

Φησί δ' οὖν Σέλευκον τὸν ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θα- 9 λάττης καὶ ἀνωμαλίαν τινὰ ἐν τούτοις καὶ ὁμαλότητα λέγειν κατὰ τὰς τῶν ζωδίων διαφοράς · ἐν μὲν γὰρ τοις ἰσημερινοῖς ζωδίοις τῆς σελήνης οὔσης ὁμαλίζειν τὰ 25 πάθη, ἐν δὲ τοις τροπικοῖς ἀνωμαλίαν εἰναι καὶ πλή- θει καὶ τάχει, τῶν δ' ἄλλων ἐκάστου κατὰ τοὺς συνεγγισμοὺς εἰναι τὴν ἀναλογίαν. αὐτὸς δὲ κατὰ τὰς θερινὰς τροπὰς περὶ τὴν πανσέληνον φησιν ἐν τῷ Ἡρακλείω γενόμενος τῷ ἐν Γαδείροις πλείους ἡμέρας μὴ 30 δύνασθαι συνείναι τὰς ἐνιαυσίους διαφοράς. περὶ

^{14.} post τηρήσαι: τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα.

μέντοι την σύνοδον έκείνου τοῦ μηνὸς τηρησαι μεγάλην παραλλαγήν έν Ίλίπα τῆς τοῦ Βαίτιος ἀνακοπῆς παρά τὰς ἔμπροσθεν, ἐν αἰς οὐδὲ εως ἡμίσους τὰς C.175 όχθας έβρεχε· τότε δ' ύπερχεϊσθαι το ύδωρ ώσθ' ύδρεύεσθαι τοὺς στρατιώτας αὐτόθι (διέχει δ' Ἰλίπα 5 της θαλάττης περί έπτακοσίους σταδίους). τών δ' έπλ θαλάττη πεδίων και έπι τριάκοντα σταδίους είς βάθος καλυπτομένων ύπὸ τῆς πλημμυρίδος, ώστε καλ νήσους ἀπολαμβάνεσθαι, τὸ τῆς κρηπίδος ΰψος τῆς τε τοῦ νεω τοῦ ἐν τῷ Ἡρακλείφ καὶ τῆς τοῦ χώματος, δ 10 τοῦ λιμένος πρόκειται τοῦ ἐν Γαδείροις, οὐδ' ἐπὶ δέκα πήγεις καλυπτόμενον άναμετοήσαί φησι · κἂν προσθή δέ τις τὸ διπλάσιον τούτου κατὰ τὰς γενομένας ποτὲ παραυξήσεις, [οὐδ'] οὕτω παρασχεῖν ἂν τὴν ἔμφασιν, ην έν τοις πεδίοις παρέχεται τὸ μέγεθος της πλημμυ- 15 ρίδος. τοῦτο μεν δη τὸ πάθος κοινὸν Ιστορείται κατά πασαν την κύκλφ παρωκεανίτιν, το δε του Ίβηρος ποταμού καινου και ίδιου φησιν ούτος πλημμυφείν γὰρ ἔσθ' ὅπου καὶ χωρὶς ὄμβρων καὶ χιόνων, ἐπειδὰν τὰ βόρεια πνεύματα πλεονάση, αίτίαν δ' είναι τὴν λί- 20 μνην δι' ής δεί · συνεκβάλλεσθαι γὰρ τὸ λιμναΐον ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

βοτάνη. τῷ δὲ δένδοῷ τῷ ἐν Γαδείροις καὶ τοῦτο προσιστόρηται ὅτι κλάδου μὲν ἀποκλωμένου γάλα δεῖ, δίζης δὲ τεμνομένης μιλτῶδες ὑγρὸν ἀναφέρεται. τοσαῦτα καὶ περὶ Γαδείρων.

Al δε Καττιτερίδες δέκα μέν είσι, κείνται δ' έγγυς 11 άλλήλων πρός άρκτον ἀπὸ τοῦ τῶν Αρτάβρων λιμένος πελάγιαι μία δ' αὐτῶν ἔρημός ἐστι, τὰς δ' ἄλλας οἰπουσιν ανθρωποι μελάγχλαινοι, ποδήρεις ενδεδυκό- . τες τούς χιτώνας, έζωσμένοι περί τὰ στέρνα. μετά 10 δάβδων περιπατούντες, δμοιοι ταϊς τραγικαϊς Ποιναϊς. ζῶσι δ' ἀπὸ βοσκημάτων νομαδικῶς τὸ πλέον. μέταλλα δὲ ἔχοντες καττιτέρου καὶ μολίβδου κέραμον άντι τούτων και τῶν δερμάτων διαλλάττονται και άλας καλ χαλκώματα πρός τους εμπόρους. πρότερον μέν 15 οὖν Φοίνικες μόνοι τὴν ἐμπορίαν ἔστελλον ταύτην ἐκ τῶν Γαδείρων κούπτοντες ἄπασι τὸν πλοῦν· τῶν δὲ 'Ρωμαίων έπακολουθούντων ναυκλήρω τινί, δπως καὶ C.176 αύτολ γνοίεν τὰ έμπόρια, φθόνω δ ναύκληρος έκων είς τέναγος έξέβαλε την ναῦν, ἐπαγαγῶν δ' είς τὸν αὐ-20 τὸν ὅλεθρον καὶ τοὺς ἐπομένους αὐτὸς ἐσώθη διὰ ναυαγίου, και απέλαβε δημοσία την τιμην ών απέβαλε φορτίων. οί Ρωμαΐοι δε όμως πειρώμενοι πολλάκις έξέμαθον τὸν πλοῦν· ἐπειδή δὲ καὶ Πόπλιος Κράσσος διαβάς έπ' αὐτοὺς ἔγνω τὰ μέταλλα έκ μικοοῦ βάθους 25 όρυττόμενα καὶ τοὺς ἄνδρας εἰρηναίους, ἐκ περιουσίας ήδη την θάλατταν έργάζεσθαι ταύτην τοις έθέλουσιν ἐπέδειξε καίπες οὖσαν πλείω τῆς διειργούσης την Βρεττανικήν. και περί μεν Ίβηρίας και των προ-

κειμένων νήσων ταῦτα.

- 1 -

Έφεξης δ' έστιν ή ύπες των Αλπεων Κελτική. ταύτης δε και το σχημα ύπογέγραπται πρότερον τυπωδώς και τὸ μέγεθος. νυνί δε λεκτέον τὰ καθ' έκαστα. 5 οί μεν δή τριχή διήρουν 'Ακυιτανούς και Βέλγας καλούντες και Κέλτας, τούς μεν Ακυιτανούς τελέως έξηλλαγμένους οὐ τῆ γλώττη μόνον άλλὰ καὶ τοῖς σώμασιν έμφερεῖς "Ιβηροι μᾶλλον η Γαλάταις, τοὺς δὲ λοιπούς Γαλατικούς μέν την όψιν, όμογλώττους δ' ού 10 πάντας, άλλ' ένίους μικρον παραλλάττοντας ταις νλώτταις καὶ πολιτεία δὲ καὶ οί βίοι μικρον έξηλλαγμένοι είσίν. 'Ακυιτανούς μέν ούν και Κέλτας έλεγον τούς πρός τη Πυρήνη, διωρισμένους τω Κεμμένω όρει. εξοηται γαο ότι την Κελτικήν ταύτην από μεν της δύ- 15 σεως δρίζει τὰ Πυρηναϊα ὄρη, προσαπτόμενα τῆς έκα-C.177 τέρωθεν θαλάττης τῆς τε έντὸς καὶ τῆς έκτός· ἀπὸ δὲ τῶν ἀνατολῶν ὁ Ῥῆνος παράλληλος ῶν τῆ Πυρήνη: τὰ δ' ἀπὸ τῶν ἄρκτων καὶ τῆς μεσημβρίας τὰ μὲν ὁ ώκεανὸς περιείληφεν άρξάμενος ἀπὸ τῶν βορείων 20 άκρων της Πυρηνης μέχρι των έκβολών του Ύήνου, τὰ δ' ἐξ ἐναντίας ἡ κατὰ Μασσαλίαν καὶ Νάρβωνα θάλαττα καὶ αί "Αλπεις ἀπὸ τῆς Διγυστικῆς ἀρξάμεναι μέχρι τῶν πηγῶν τοῦ Ρήνου. τῆ δὲ Πυρήνη πρὸς όρθας ήπται Κέμμενον ὄρος δια μέσων τῶν πεδίων, καὶ 25 παύεται κατὰ μέσα πλησίον Λουγδούνου, περί δισχιλίους έπταθεν σταδίους. 'Απυιτανούς μεν τοίνυν έλεγου τοὺς τὰ βόρεια τῆς Πυρήνης μέρη κατέχουτας καὶ τοῦ Κεμμένου μέχοι πρὸς τὸν ἀκεανὸν τὰ έντὸς Γαφούνα ποταμοῦ, Κέλτας δὲ τοὺς ἐπὶ δάτερα μέρη κα-30 θήχοντας καὶ τὴν κατὰ Μασσαλίαν καὶ Νάρβωνα θάλατταν, άπτομένους δε και των Αλπεινών όρων ένίων,

Βέλγας δ' έλεγον τους λοιπούς τε των παρωκεανιτών μέχοι των έκβολων τοῦ 'Ρήνου καί τινας των παροικούντων τον Ρηνον και τὰς "Αλπεις. οὖτω δε και ό θεὸς Καΐσαρ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν εἰρημεν. ὁ δὲ Σε-5 βαστός Καϊσαφ τετφαχή διελών τούς μέν Κέλτας τής Ναρβωνίτιδος έπαρχίας απέφηνεν, Ακυιτανούς δ' ούσπερ κάκείνος, προσέθηκε δε τετταρεσκαίδεκα έθνη των μεταξύ του Γαρούνα και του Λίγηρος ποταμού νεμομένων την δε λοιπην διελών δίχα την μεν Λουγ-10 δούνφ προσώρισε μέχρι των άνω μερων του 'Ρήνου, την δε τοις Βέλγαις. όσα μεν ούν φυσικώς διώρισται δετ λέγειν τὸν γεωγοάφον καὶ ὅσα ἐθνικῶς, ὅταν ή καὶ μνήμης άξια, όσα δ' οι ήγεμόνες προς τους καιρούς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, άρκεϊ καν έν κε-15 φαλαίφ τις είπη, του δ' άκριβους άλλοις παραχωοητέου.

"Απασα μέν οὖν έστιν αΰτη ποταμοίς κατάρρυτος 2 ή χώρα, τοις μεν έκ των "Αλπεων καταφερομένοις τοις δ' έχ τῆς Κεμμένης και τῆς Πυρήνης, και τοις μεν είς 20 τον ωπεανου έκβάλλουσι τοῖς δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν δάλατταν. δι' ών δε φέρονται χωρίων, πεδία έστι τα πλείστα καὶ γεωλοφίαι διάρρους ἔχουσαι πλωτούς. οῦτως δ' εύφυῶς ἴσχει τὰ φείθοα πρὸς ἄλληλα ῶστ' έξ έκατέρας της δαλάττης είς έκατέραν κατακομίζεσδαι, 25 πορευομένων τῶν φορτίων ἐπ' ὀλίγον καὶ διὰ πεδίων εύμαρως, τὸ δὲ πλέον τοῖς ποταμοίς, τοῖς μὲν αναγομένων τοίς δε καταγομένων. Εχει δέ τι πλεονέπτημα πρός τοῦτο ὁ Ροδανός καὶ γὰρ πολλαχόθεν έστι σύρρους, ώσπερ είρηται, και συνάπτει προς 30 την ήμετέραν θάλατταν πρείττω της έπτος ούσαν, παί διὰ χώρας διέξεισι της εὐδαιμονεστάτης τῶν ταύτη. C.178 τούς γαρ αὐτούς έκφέρει καρπούς ή Ναρβωνίτις απα-STRABO I.

σα ῶσκες ή Ἰταλία. προτόντι δ' ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὸ Κέμμενον ὅρος ἡ μὲν ἐλαιόφυτος καὶ συκοφόρος ἐκλείπει, τάλλα δὲ φύεται. καὶ ἡ ἄμπελος δὲ προτοῦ— σιν οὐ ράδίως τελεσφορεῖ ἡ δ' ἄλλη πᾶσα σῖτον φέρει κολὺν καὶ κέγχρον καὶ βάλανον καὶ βοσκήματα παν— 5 τοῖα, ἀργὸν δ' αὐτῆς οὐδὲν πλὴν εἰ τι ελεσι κεκώλυται καὶ δρυμοῖς καίτοι καὶ τοῦτο συνοικεῖται πολυαν— θρωπία μᾶλλον ἢ ἐπιμελεία. καὶ γὰρ τοκάδες αὶ γυναίκες καὶ τρέφειν ἀγαθαί, οἱ δ' ἄνδρες μαχηταὶ μᾶλλον ἢ γεωργοί νῦν δ' ἀναγκάζονται γεωργεῖν κατα— 10 θέμενοι τὰ ὅπλα. κοινῆ μὲν οὖν ταῦτα λέγομεν περὶ πάσης τῆς ἐκτὸς Κελτικῆς, περὶ δὲ τῶν τεταρτημορίων ἐκάστου διαλαβόντες λέγωμεν νυνὶ μεμνημένοι τυπω— δῶς, καὶ πρῶτον περὶ τῆς Ναρβωνίτιδος.

Ταύτης δε τὸ σχημα παραλληλόγραμμόν πώς 15 έστιν, έκ μεν της έσπέρας γραφόμενον τη Πυρήνη προς δε τας ἄρχτους τῷ Κεμμένο τας δε λοιπας την μεν νότιον ή θάλαττα ποιεί μεταξύ Πυρήνης και Μασσαλίας, την δ' έωθινην αί "Αλπεις έκ μέρους καὶ τὸ μεταξύ διάστημα τῶν "Αλπεων ἐπ' εὐθείας αὐταῖς λη-20 φθεν και των ύπωρειών τοῦ Κεμμένου των καθηκουσων έπι τον Ροδανον και ποιουσων ορθήν γωνίαν πρός την λεγθείσαν από των Αλπεων εύθείαν. τω δε νοτίφ πρόσκειται παρά τὸ λεχθεν σχημα ή έφεξης παραλία, ην έχουσιν οί τε Μασσαλιώται καὶ οί Σάλυες 25 μέγοι Λιγύων έπλτα προς Ιταλίαν μέρη καλ τον '8αρον ποταμόν. οὖτος δ' ἐστίν, ὡς εἶπον πρότερον, ὅριον τῆς Ναρβωνίτιδος καὶ τῆς Ἰταλίας · ὑπάρχει δὲ θέρους μεν μικρός, χειμώνος δε καὶ μέχρι έπτα σταδίων πλατυνόμενος. έντευθεν μέν οὖν ή παραλία παρατείνει 30 μέχρι τοῦ Ιεροῦ τῆς Πυρηναίας Αφροδίτης τοῦτο δ' έστιν δριον ταύτης τε της έπαρχίας και της Ίβηρικης.

ένιοι δε τον τόπον εν ο έστι τα Πομπηίου τρόπαια δοιον Ίβηρίας αποφαίνουσι και της Κελτικής έστι δ' ένθεν μέν είς Νάρβωνα μίλια έξήκοντα τρία, έκειθεν δε είς Νέμαυσον ονδοήκοντα οκτώ, εκ Νεμαύσου δε 5 διὰ Οὐνέρνου καὶ Ταρούσκωνος εἰς τὰ θερμὰ ὕδατα τὰ Σέξτια καλούμενα, ἄπες πλησίον Μασσαλίας έστί, πευτήχουτα τρία, έντεῦθεν δὲ εἰς Αντίπολιν καὶ τὸν 'βάρου ποταμον έβδομήκουτα τρία, ώστε τὰ σύμπαντα γίνεται μίλια διακόσια έβδομήκοντα έπτά. Ενιοι δ' ἀπὸ 10 τοῦ Αφροδισίου μέγρι τοῦ βάρου σταδίους ἀνέγραψαν δισχιλίους έξακοσίους, οί δε και διακοσίους προστιθέασιν · οὐ γὰο ὁμολογεῖται περὶ τῶν διαστημάτων. κατά δε την ετέραν όδον την διά Βοκοντίων και της Κοττίου μέχρι μεν Οὐγέρνου καὶ Ταρούσκωνος κοινή 0.179 15 οδός ή ἀπὸ Νεμαύσου, έντεῦθεν δὲ ἐπὶ μὲν τοὺς '80κοντίων δρους και την άρχην της άναβάσεως των "Αλπεων διὰ Δρουεντία και Καβαλλίωνος μίλια έξήκοντα τρία: πάλιν δ' εντεῦθεν έπὶ τοὺς έτέρους ὅρους τῶν Βοκοντίων πρὸς τὴν Κοττίου μίλια έκατὸν ένὸς δέ-20 ουτα ἐπ' Ἐβρόδουνον κώμην: εἰτ' ἄλλα τοσαῦτα διὰ Βοιγαντίου κώμης και Σκιγγομάγου και τῆς τῶν "Αλπεων ύπερθέσεως έπὶ "Ωκελον, τὸ πέρας τῆς Κοττίου γης · ή ἀπὸ Σκιγγομάγου δὲ ήδη Ίταλία λέγεται · ἔστι

δὲ ἐνθένδε ἐπὶ "Ωκελον μίλια εἰκοσιοκτώ.

Σ5 Κτίσμα δ' ἐστὶ Φωκαιέων ἡ Μασσαλία, κεῖται δ' 4 ἐπὶ χωρίου πετρώδους · ὑποπέπτωκε δ' αὐτῆς ὁ λιμὴν θεατροειδεῖ πέτρα βλεπούση πρὸς νότον. τετείχισται δὲ καὶ αὕτη καλῶς καὶ ἡ πόλις σύμπασα μέγεθος ἔχουσα ἀξιόλογον. ἐν δὲ τῇ ἄκρα τὸ Ἐφέσιον ἴδρυται καὶ τὸ 30 τοῦ Δελφινίου 'Απόλλωνος ἱερόν' τοῦτο μὲν κοινὸν Ἰωνων ἀπάντων, τὸ δὲ Ἐφέσιον τῆς 'Αρτέμιδός ἐστι νεὼς τῆς Ἐφεσίας. ἀπαίρουσι γὰρ τοῖς Φωκαιεῦσιν ἐκ

τῆς οἰκείας λόγιον ἐκπεσεῖν φασιν ἡγεμόνι χρήσασθαι τοῦ πλοῦ παρὰ τῆς Ἐφεσίας ᾿Αρτέμιδος λαβοῦσι· τοὺς μὲν δὴ προσαχθέντας τῷ Ἐφέσῷ ζητεῖν ὅντινα τρόπον ἐκ τῆς θεοῦ πορίσαιντο τὸ προσταχθέν. ᾿Αριστάρχη δὲ τῶν ἐντίμων σφόδρα γυναικῶν παραστῆναι κατ' 5 ὅναρ τὴν θεὸν καὶ κελεῦσαι συναπαίρειν τοῖς Φωκαιεῦσιν ἀφίδρυμά τι τῶν ἱερῶν λαβούση· γενομένου δὲ τούτου καὶ τῆς ἀποικίας λαβούσης τέλος, τό τε ἱερὸν ἱδρύσασθαι καὶ τὴν ᾿Αριστάρχην τιμῆσαι διαφερόντως ἱέρειαν ἀποδείξαντας, ἔν τε ταῖς ἀποίκοις πόλεσι παν- 10 ταχοῦ τιμᾶν ἐν τοῖς πρώτοις ταύτην τὴν θεὸν καὶ τοῦ ξοάνου τὴν διάθεσιν τὴν αὐτὴν καὶ τἆλλα νόμιμα φυλάττειν τὰ αὐτὰ ἄπερ ἐν τῷ μητροπόλει νενόμισται.

Διοικούνται δ' ἀριστοκρατικώς οι Μασσαλιώται πάντων εὐνομώτατα, ἀνδρών εξακοσίων καταστήσαν- 15 τες συνέδριον διὰ βίου ταύτην ἐχόντων τὴν τιμήν, οῦς τιμούχους καλοῦσι. πεντεκαίδεκα δ' εἰσὶ τοῦ συνε- δρίου προεστώτες, τούτοις δὲ τὰ πρόχειρα διοικεῖν δέ- δοται. πάλιν δὲ τῶν πεντεκαίδεκα προκάθηνται τρεῖς οι πλείστον ἰσχύοντες, τούτων δὲ εἶς· τιμοῦχος δ' οὐ 20 γίνεται μὴ τέκνα ἔχων μηδὲ διὰ τριγονίας ἐκ πολιτῶν γεγονώς. οι δὲ νόμοι Ἰωνικοί, πρόκεινται δὲ δημοσία. χώραν δ' ἔχουσιν ἐλαιόφυτον μὲν καὶ κατάμπελον, σίτῷ δὲ λυπροτέραν διὰ τὴν τραχύτητα, ὥστε πεποι- θότες τῆ δαλάττη μᾶλλον ἢ τῆ γῆ τὸ πρὸς ναυτιλίας 25 εὐφυὲς εἴλοντο μᾶλλον. ὕστερον μέντοι ταῖς ἀνδραγα-

C.180 εὐφυὲς εἴλοντο μαλλον. ὕστερον μέντοι ταῖς ἀνδραγαθίαις ἴσχυσαν προσλαβεῖν τινα τῶν πέριξ πεδίων ἀπὸ
τῆς αὐτῆς δυνάμεως ἀφ' ἦς καὶ τὰς πόλεις ἔκτισαν,
ἐπιτειχίσματα τὰς μὲν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν τοῖς Ἰβηρσιν,
οἶς καὶ τὰ ἰερὰ τῆς Ἐφεσίας ᾿Αρτέμιδος παρέδοσαν τὰ 30
πάτρια ὥστε ἑλληνιστὶ δύειν, τὴν δὲ * Ῥόην ᾿Αγάθην
τοῖς περὶ τὸν ποταμὸν οἰκοῦσι τὸν Ῥοδανὸν βαρβά-

ροις, τὸ δὲ Ταυροέντιον καὶ τὴν Ὀλβίαν καὶ Αντίπολιν καί Νίκαιαν τω των Σαλύων έθνει καί τοις Λίγυσι τοις τὰς "Αλπεις οίκοῦσιν. είσι δὲ και νεώσοικοι παρ' αὐτοῖς καὶ ὁπλοθήκη: πρότερον δὲ καὶ πλοίων εὐπο-5 οία και δπλων και δογάνων των τε πρός τὰς ναυτιλίας χοησίμων και των πρός πολιορκίας, άφ' ών πρός τε τούς βαρβάρους αντέσχον καί Ρωμαίους έκτήσαντο φίλους, και πολλά και αύτοι χρήσιμοι κατέστησαν έκείνοις κάκεινοι προσέλαβον της αυξήσεως αυτών. Σέξ-10 τιος γοῦν ὁ καταλύσας τοὺς Σάλυας, οὐ πολὺ ἄπωθεν της Μασσαλίας κτίσας πόλιν όμωνυμον έαυτοῦ τε καί τῶν ὑδάτων τῶν θερμῶν, ὧν τινὰ μεταβεβληκέναι φασίν είς ψυχρά, ένταῦθά τε φρουράν κατώκισε Ρωμαίων, καὶ έκ τῆς παραλίας τῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀγού-15 σης ἀπὸ Μασσαλίας ἀνέστειλε τοὺς βαρβάρους, οὐ δυναμένων των Μασσαλιωτων άνείογειν αὐτοὺς τελέως. οὐδ' αὐτὸς δὲ πλέον ἴσχυσεν ἀλλ' ἢ τοσοῦτον μόνον όσον κατά μεν τὰ εὐλίμενα ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀπελθείν τούς βαρβάρους έπλ δώδεκα σταδίους, κατά δέ 20 τους τραχώνας έπι όκτω την δε λειφθείσαν υπ' έκείνων τοις Μασσαλιώταις παραδέδωκεν. άνάκειται δ' έν πόλει συχνά τῶν ἀκροθινίων, ἃ ἔλαβον καταναυμαχούντες ἀεὶ τοὺς ἀμφισβητούντας τῆς θαλάττης ἀδίκως. πρότερον μεν ούν εύτύχουν διαφερόντως περί τε 25 τάλλα και περί την προς Ρωμαίους φιλίαν, ής πολλά αν τις λάβοι σημεία και δή και το ξόανον της Αρτέμιδος τῆς ἐν τῷ ᾿Αβεντίνῷ οί Ὑωμαζοι τὴν αὐτὴν διάθεσιν έχον τῷ παρὰ τοῖς Μασσαλιώταις ἀνέθεσαν. κατὰ δε την Πομπηίου πρός Καίσαρα στάσιν τῷ κρατηθέντι 30 μέρει προσθέμενοι τὴν πολλὴν τῆς εὐδαιμονίας ἀπέβαλον, ὅμως δ' οὖν ἔχνη λείπεται τοῦ παλαιοῦ ζήλου παρὰ τοις ανθρώποις και μαλιστα περί τας όργανοποιίας

καὶ τὴν ναυτικὴν παρασκευήν. ἐξημερουμένων δ' ἀελ τών ὑπερκειμένων βαρβάρων καὶ ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν τετραμμένων ήδη πρὸς πολιτείας καὶ γεωργίας διὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν, οὐδ' αὐτοῖς ἔτι τούτοις C.181 συμβαίνοι αν περί τα λεγθέντα τοσαύτη σπουδή. δηλοΣ 5 δὲ τὰ καθεστηκότα νυνί· πάντες γὰρ οί χαρίεντες πρὸς τὸ λέγειν τρέπονται καὶ φιλοσοφείν, ὅσθ' ἡ πόλις μικρον μεν πρότερον τοις βαρβάροις άνειτο παιδευτήοιον, και φιλέλληνας κατεσκεύαζε τους Γαλάτας ώστε καί τὰ συμβόλαια έλληνιστί γράφειν, ἐν δὲ τῷ πα-10 ρόντι καὶ τοὺς γνωριμωτάτους 'Ρωμαίων πέπεικεν άντι της εις Αθήνας άποδημίας έχεισε φοιταν φιλομαθείς όντας. δρώντες δε τούτους οί Γαλάται και άμα είρηνην άγοντες, την σχολην άσμενοι πρός τους τοιούτους διατίθενται βίους οὐ κατ' ἄνδρα μόνον άλλὰ καὶ 15 δημοσία σοφιστάς γοῦν ὑποδέχονται τοὺς μεν ἰδία, τούς δε πόλεις κοινη μισθούμεναι, καθάπεο καὶ ἰατρούς. τῆς δὲ λιτότητος τῶν βίων καὶ τῆς σωφροσύνης των Μασσαλιωτών ούκ έλάχιστον αν τις θείη τοῦτο τεκμή οιον ή γαο μεγίστη προίξ αὐτοῖς έστιν έκατὸν 20 γρυσοί και είς έσθητα πέντε και πέντε είς γρυσούν πόσμον· πλέον δ' οὐκ ἔξεστι. καὶ ὁ Καΐσαρ δὲ καὶ οί μετ' έκετνον ήγεμόνες πρός τας έν τῷ πολέμφ γενηθείσας άμαρτίας έμετρίασαν μεμνημένοι της φιλίας καλ την αὐτονομίαν ἐφύλαξαν, ην ἐξ ἀρχῆς εἶχεν ἡ πό-25 λις, ώστε μη ύπακούειν των είς την έπαρχίαν πεμπομένων στρατηγών μήτε αὐτὴν μήτε τοὺς ὑπηκόους. πεοί μὲν Μασσαλίας ταῦτα.

"Αμα δ' ή τε των Σαλύων όρεινη προς ἄρκτον ἀπὸ τῆς ἐσπέρας κλίνει μᾶλλον καὶ τῆς θαλάττης ἀφίστα-30 ται κατὰ μικρόν, καὶ ἡ παραλία παρὰ την ἑσπέραν περυνεύει· μικρὸν δ' ἀπὸ τῆς πόλεως των Μασσαλιωτών

προελθούσα όσον εἰς έχατὸν σταδίους ἐπὶ ἄχραν εὐμεγέθη πλησίον λατομιών τινων έντεῦθεν ἄργεται κολπούσθαι καὶ ποιείν τὸν Γαλατικὸν κόλπον πρὸς τὸ 'Αφροδίσιον τὸ τῆς Πυρήνης ἄκρον · καλοῦσι δ' αὐτὸν 5 καὶ Μασσαλιωτικόν. ἔστι δ' ὁ κόλπος διπλοῦς ' ἐν γὰρ τῆ αὐτῆ περιγραφή δύο κόλπους ἀφορίζον έκκειται τὸ Σήτιον όρος, προσλαβον και την Βλάσκωνα νησον πλησίον ίδουμένην των δε κόλπων ο μεν μείζων ίδίως πάλιν καλείται Γαλατικός, είς δυ έξερεύγεται τὸ τοῦ 10 Ροδανοῦ στόμα, ὁ δ' ἐλάττων ὁ κατὰ Νάρβωνά ἐστι μέχοι Πυρήνης. ή μεν ούν Νάρβων υπέρκειται των τοῦ "Ατακος ἐκβολών καὶ τῆς λίμνης τῆς Ναρβωνίτιδος, μέγιστον έμποριον των ταύτη, προς δε τω Ροδανῶ πόλις ἐστὶ καὶ ἐμπόριον οὐ μικρὸν Αρελᾶτε · ἴσον 15 δέ πως διέχει τὰ έμπόρια ταῦτα ἀλλήλων τε καὶ τῶν είοημένων ἄπρων, ή μεν Νάρβων τοῦ Αφροδισίου τὸ δ' 'Αρελάτε τῆς Μασσαλίας. έματέρωθεν δὲ τῆς Νάρβωνος ἄλλοι ποταμολ δέουσιν οί μεν έκ των Κεμμένων 0.182 όρῶν οἱ δ' ἐκ τῆς Πυρήνης, πόλεις ἔχοντες εἰς ας ἀνά-20 πλους οὐ πολύς έστι μικροίς πλοίοις. έκ μὲν τῆς Πυοήνης ο τε 'Ρουσκίνων και ο Ίλίβιροις, πόλιν έχων ομώνυμον έκατερος αὐτῶν τοῦ δὲ Ρουσκίνωνος καλ λίμνη πλησίον έστὶ καὶ χωρίον ὕφυδρον μικρον ὑπὲρ της θαλάττης, άλυκίδων μεστόν, τὸ τοὺς όρυκτοὺς 25 κεστρείς έχου · δύο γὰρ ἢ τρείς ὀρύξαντι πόδας καὶ καθέντι τριόδοντα είς ύδωρ ίλυῶδες έστι περιπείραι τὸν ίχθυν άξιόλογον τὸ μέγεθος · τρέφεται δὲ ἀπὸ τῆς ἰλύος καθάπεο αί έγχέλυες. οὖτοι μὲν ἐκ τῆς Πυρήνης φέουσιν οί ποταμοί μεταξύ Νάρβωνος και τοῦ Αφροδισίου. 30 έπλ θάτερα [δε] μέρη τῆς Νάρβωνος έκ τοῦ Κεμμένου φέρονται πρός την θάλατταν, έξ οδπερ καὶ ό "Αταξ ο τε "Ορβις καὶ ὁ "Αραυρις. τούτων ἐφ' οὖ μὲν Βαίτερρα

πόλις ἀσφαλής ΐδουται πλησίου τῆς Νάοβωυος, ἐφ'οὖ δὲ'Αγάδη ατίσμα Μασσαλιωτῶυ.

Έν μεν οὖν έχει παράδοξον ή προειρημένη παραλία τὸ περί τοὺς ὀρυκτούς ἰχθῦς, Ετερον δὲ μείζον τούτου σχεδόν τι τὸ λεχθησόμενον. μεταξύ γὰς τῆς Μασ- 5 σαλίας και των έκβολων του Ροσανού πεδίον έστι της θαλάττης διέχον είς έκατὸν σταδίους, τοσούτον δὲ καί την διάμετρον, κυκλοτερές το σχημα καλείται δέ Διδώδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὸν γάρ έστι λίδων γειροπληθών ύποπεφυκυΐαν έχόντων αύτοις άγρωστιν, 10 άφ' ής ἄφθονοι νομαί βοσκήμασίν είσιν· έν μέσφ δ΄ ύδατα καὶ άλυκίδες συνίστανται καὶ άλες. άπασα μεν οὖν καὶ ἡ ὑπερκειμένη χώρα προσήνεμός έστι, διαφερόντως δ' είς τὸ πεδίον τοῦτο τὸ μελαμβόρειον καταιγίζει πνευμα βίαιον καί φρικώδες φασί γουν σύρε-15 σθαι καὶ κυλινδεϊσθαι τῶν λίθων ἐνίους, καταφλᾶσθαι δε τούς άνθοώπους άπο των όχημάτων και γυμνοῦσθαι καὶ ὅπλων καὶ ἐσθῆτος ὑπὸ τῆς ἐμπνοῆς. ᾿Αριστοτέλης μὲν οὖν φησιν ὑπὸ σεισμῶν τῶν καλουμένων βραστών έκπεσόντας τους λίθους είς την έπιφάνειαν 20 συνολισθείν είς τὰ κοϊλα τῶν χωρίων. Ποσειδώνιος δε λίμνην ούσαν παγήναι μετά πλυδασμού, παι διά τούτο είς πλείονας μερισθήναι λίθους, καθάπερ τοὺς ποταμίους κάχληκας καὶ τὰς ψήφους τὰς αἰγιαλίτιδας, όμοίους δὲ καὶ λείους καὶ ἰσομεγέθεις [πρὸς] τῆ όμοιό- 25 τητι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδεδώκασιν ἀμφότεροι. πιθανὸς μεν οὖν ὁ παρ' ἀμφοίν λόγος · ἀνάγκη γὰρ τοὺς οῦτω συνεστώτας λίθους οὐ καθ' έαυτοὺς ἢ έξ ὑγροῦ παγέντας μεταβαλείν, [η] έκ πετρών μεγάλων δήγματα συνεχῆ λαβουσῶν ἀποκριθηναι. τὸ μέντοι δυσαπολόγη-30 C.183 τον Αίσχύλος καταμαθών ἢ παρ' ἄλλου λαβών εἰς μῦθον έξετόπισε. φησί γοῦν Προμηθεύς παρ' αὐτῷ κα-

θηγούμενος Ήρακλεί των όδων των από Καυκάσου πρός τὰς Έσπερίδας ,,ηξεις δε Λιγύων είς ἀτάρβητον ,, στρατόν, ενθ' ού μάχης, σάφ' οίδα, και θουρός περ ,, οδυ μέμψει · πέπρωται γάρ σε καλ βέλη λιπεῖυ ἐυταῦθ' · 5 ,, έλέσθαι δ' οῦ τιν' ἐκ γαίας λίθον ἔξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶ-,,ρός έστι μαλθακός. ίδων δ' άμηχανοῦντά σε Ζεύς ,,οίκτερεί, νεφέλην δ' ύποσχών νιφάδι γογγύλων πέ-,,τρων υπόσκιον δήσει χθόν', οίς έπειτα συ βαλών ,,διώσει δαδίως Δίγυν στρατόν." ώσπερ ού πρείττον 10 ὄν, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος, εἰς αὐτοὺς τοὺς Λίγυας ἐμβαλείν τοὺς λίθους καὶ καταχῶσαι πάντας ἢ τοσούτων δεόμενον ποιῆσαι λίθων τὸν Ηρακλέα. τὸ μὲν οὖν τοσούτων άναγκαΐον ήν, είπες καὶ πρὸς ὅχλον παμπληθη · ώστε ταύτη γε πιθανώτερος ό μυθογράφος τοῦ · 15 ἀνασκευάζοντος τὸν μῦθον. ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα πεποῶσθαι φήσας ὁ ποιητής οὐκ έᾳ μέμφεσθαι φιλαιτίως. και γὰρ ἐν τοῖς περί τῆς προνοίας και τῆς είμαρμένης λόγοις εύροι τις αν πολλά τοιαύτα τῶν ἀνθρωπίνων καλ τῶν φύσει γινομένων, ώστ' ἐπ' αὐτῶν φάναι πολὺ 20 κοείττον είναι τόδε η τόδε γενέσθαι, οίον εὔομβρον είναι την Αίγυπτον, άλλα μη την Αίθιοπίαν ποτίζειν την γην και τον Πάριν είς Σπάρτην πλέοντα ναυαγίω περιπεσεΐν, άλλὰ μὴ τὴν Ελένην άρπάσαντα δίκας τίσαι τοῖς ἀδικηθείσιν ΰστερον, ἡνίκα τοσοῦτον ἀπείρ-25 γαστο φθόρον Ελλήνων και βαρβάρων . ὅπερ Εὐριπίδης ανήνεγκεν είς τον Δία , Ζεύς γαο κακον μέν ,,Τοωσὶ πημα δ' Ελλάδι θέλων γενέσθαι ταῦτ' έβού-,,λευσεν πατήρ."

Περὶ δὲ τῶν τοῦ 'Ροδανοῦ στομάτων Πολύβιος 8
30 μὲν ἐπιτιμῷ Τιμαίω φήσας εἶναι μὴ πεντάστομον ἀλλὰ
δίστομον 'Αρτεμίδωρος δὲ τρίστομον λέγει. Μάριος
δὲ ὕστερον ὁρῶν τυφλόστομον γινόμενον ἐκ τῆς προσ-

χώσεως και δυσείσβολον καινήν έτεμε διώφυχα, και ταύτη δεξάμενος το πλέον τοῦ ποταμοῦ Μασσαλιώ— ταις ἔδωκεν ἀριστείον κατὰ τον προς Αμβρωνας και Τωυγενοὺς πόλεμον : ἔξοὖ πλοῦτον ἠνέγκαντο πολύν, τέλη πραττόμενοι τοὺς ἀναπλέοντας και τοὺς καταγο— 5 μένους · ὅμως οὖν ἔτι μένει δυσείσπλοα διά τε τὴν λαβρότητα και τὴν πρόσχωσιν και τὴν ταπεινότητα τῆς C.184 χώρας, ὥστε μὴ καθορᾶσθαι μηδ' ἐγγὺς ἐν ταῖς δυσαε—

4χώρας, ὅστε μὴ καθορᾶσθαι μηδ' ἐγγὺς ἐν ταὶς δυσαερίαις. διόπερ οι Μασσαλιῶται πύργους ἀνέστησαν σημεῖα, ἔξοικειούμενοι πάντα τρόπον τὴν χώραν καὶ δὴ 10
καὶ τῆς Ἐφεσίας ᾿Αρτέμιδος κἀνταῦθα ἰδρύσαντο ἱερόν,
χωρίον ἀπολαβόντες ὁ ποιεῖ νῆσον τὰ στόματα τοῦ
ποταμοῦ. ὑπέρκειται δὲ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ
λιμνοθάλαττα, καλοῦσι δὲ στομαλίμνην, ὀστράκια
δ' ἔχει πάμπολλα καὶ ἄλλως εὐοψεῖ. ταύτην δ' ἔνιοι 15
συγκατηρίθμησαν τοῖς στόμασι τοῦ Ῥοδανοῦ, καὶ μάλιστα οἱ φήσαντες ἐπτάστομον αὐτόν, οὕτε τοῦτ' εὐ
λέγοντες οὕτ' ἐκεῖνο' ὅρος γάρ ἐστι μεταξὺ τὸ διεῖργον
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν λίμνην. ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς Πυρήνης ἐπὶ Μασσαλίαν παραλία τοιαύτη καὶ τοσαύτη τις. 20

Ή δ' ἐπὶ τὸν ἀρον ποταμὸν καὶ τοὺς ταύτη Λίγυας τάς τε τῶν Μασσαλιωτῶν ἔχει πόλεις Ταυροέντιον καὶ Ὀλβίαν καὶ ἀντίπολιν καὶ Νίκαιαν καὶ τὸ ναύσταθμον τὸ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, ὁ καλοῦσι Φόρον Ἰούλιον. ἄδρυται δὲ τοῦτο μεταξὺ τῆς Ὀλβίας 25 καὶ τῆς ἀντιπόλεως, διέχον Μασσαλίας εἰς έξακοσίους σταδίους. ὁ δὲ ἄρος μέσος ἐστὶ τῆς ἀντιπόλεως καὶ Νικαίας, τῆς μὲν ὅσον είκοσι τῆς ἀὲ ἐξήκοντα σταδίους διέχων ὅσολ ἡ Νίκαια τῆς Ἰταλίας γίνεται κατὰ τὸν νῦν ἀποδεδειγμένον ὅρον καίπερ οὐσα Μασσαλιωτῶν 30 ἐπετείχισαν γὰρ τὰ κτίσματα ταῦτα τοῖς ὑπερκειμένοις βαρβάροις οἱ Μασσαλιῶται τήν γε θάλατταν ἐλευθέ-

οαν έχειν βουλόμενοι, τῆς χώρας ὑπ' έκεινων κρατουμένης ορεινὴ γάρ έστι καὶ έρυμνή, πρὸς μὲν τῷ Μασσαλία πλάτος τι μέτριον καταλείπουσα τῶν ἐπιπέδων χωρίων, προϊόντι δὲ ἐπὶ τὴν ἔω παντάπασιν ἀποθλίδουσα πρὸς τὴν θάλατταν καὶ μόλις αὐτὴν πορεύσιμον ἐῶσα τὴν ὁδόν. κατέχουσι δὲ τὰ μὲν πρῶτα Σάλυες, τὰ δὲ τελευταία πρὸς τὴν Ἰταλίαν συνάπτοντες Λίγυες, περὶ ὧν λεχθήσεται μετὰ ταῦτα. νυνὶ δὲ τοσοῦτον προσθετέον ὅτι τῆς μὲν ᾿Αντιπόλεως ἐν τοῖς 10 τῆς Ναρβωνίτιδος μέρεσι κειμένης, τῆς δὲ Νικαίας ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας, ἡ μὲν Νίκαια ὑπὸ τοἰς Μασσαλιώταις μένει καὶ τῆς ἐπαρχίας ἐστίν, ἡ δ' ᾿Αντίπολις τῶν Ἰταλιωτίδων ἐξετάζεται, κριθεῖσα πρὸς τοὺς Μασσαλιώτας καὶ ἐλευθερωθείσα τῶν παρ' ἐκείνων προσταγ-15 μάτων.

Πρόκεινται δὲ τῶν στενῶν τούτων ἀπὸ Μασσα- 10 λίας ἀρξαμένοις αἱ Στοιχάδες νῆσοι, τρεῖς μὲν ἀξιόλογοι δύο δὲ μικραί· γεωργοῦσι δ' αὐτὰς Μασσαλιῶται. τὸ δὲ παλαιὸν καὶ φρουρὰν εἰχον ἰδρυμένην αὐτόθι 20 πρὸς τὰς τῶν ληστηρίων ἐφόδους, εὐποροῦντες καὶ λιμένων. μετὰ δὲ τὰς Στοιχάδας ἡ Πλανασία καὶ Λή-C.185 ρων ἔχουσαι κατοικίας. ἐν δὲ τῆ Λήρωνι καὶ ἡρῷόν ἐστι τὸ τοῦ Λήρωνος· κεῖται δ' αῦτη πρὸ τῆς ᾿Αντιπό-λεως. ἄλλα δ' ἐστὶ νησίδια οὐκ ἄξια μνήμης, τὰ μὲν 25 πρὸ τῆς Μασσαλίας αὐτῆς τὰ δὲ πρὸ τῆς ἄλλης τῆς λεχθείσης ἡόνος. τῶν δὲ λιμένων ὁ μὲν κατὰ τὸν ναύσταθμον ἀξιόλογος καὶ ὁ τῶν Μασσαλιωτῶν, οἱ δ' ἄλλοι μέτριοι· τούτων δ' ἐστὶ καὶ ὁ Ὀξύβιος καλούμενος λιμήν, ἐπώνυμος τῶν Ὀξυβίων Λιγύων. περὶ μὲν 30 τῆς παραλίας ταῦτα λέγομεν.

Την δ' ὑπερκειμένην αὐτης χώραν μάλιστα γεω- 11 γραφεί τά τε ὄρη τὰ περικείμενα καὶ οί ποταμοί, δια-

φερόντως δε ό Ροδανός μέγιστός τε ων και πλείστον αμαπλουν έχων έκ πολλών πληρούμενος δευμάτων λεκτέον οὖν έφεξῆς περί τούτων, ἀπὸ Μασσαλίας τοίνυν ἀρξαμένοις και προτούσιν έπι την μεταξύ χώραν τῶν τε "Αλπεων και του Ροδανού μέχοι μέν του Δρουεντία 5 ποταμού Σάλυες οίκουσιν έπλ πεντακοσίους σταδίους. πορθμείφ δε διαβασιν είς Καβαλλίωνα πόλιν ή έφεξης χώρα πάσα Καθάρων έστι μέχρι των τοῦ Ἰσαρος συμβολών πρός τον 'Ροδανόν : ένταῦθα δε και το Κέμμενον συνάπτει πως τῷ Ροδανῷ · μῆχος τὸ μέχρι δεῦρο 10 άπο του Δοουεντία σταδίων έστιν έπτακοσίων. οι μέν οὖν Σάλυες ἐν αὐτοῖς τά τε πεδία καὶ τὰ ὑπερκείμενα όρη κατοικούσι, τών δε Καθάρων ύπέρκεινται Βοκόντιοί τε και Τρικόριοι και Ικόνιοι και Μέδυλλοι, μεταξύ δὲ τοῦ Δρουεντία και τοῦ Ἰσαρος και ἄλλοι ποταμοί 15 δέουσιν από των "Αλπεων έπὶ τὸν Ροδανόν, δύο μέν οί περιορέοντες πόλιν Καυάρων κοινώ δείθοω συμβάλλοντες είς τον Ροδανόν, τρίτος δε Σούλγας ό κατά Ουνδαλον πόλιν μισγόμενος τῷ Ροδανῷ, ὅπου Γναζος 'Αηνόβαοβος μεγάλη μάχη πολλάς έτρέψατο Κελτών 20 μυριάδας. είσι δε έν τῷ μεταξύ πόλεις και Αὐενιών και Αραυσίων και 'Αερία', τῷ ὄντι (φησιν 'Αρτεμίδωρος) άερία διὰ τὸ ἐφ' ΰψους ίδρῦσθαι μεγάλου. ἡ μεν οὖν άλλη πᾶσά έστι πεδιάς καὶ εὖβοτος, ἡ δ' ἐκ τῆς 'Αερίας είς την Αὐενιῶνα ὑπερθέσεις ἔχει στενὰς καὶ ὑλώδεις. 25 καθ' ό δε συμπίπτουσιν ό Ισαρ ποταμός και ό Ροδανός καὶ τὸ Κέμμενον ὄφος, Κόιντος Φάβιος Μάξιμος Αίμιλιανός ούχ όλαις τρισί μυριάσιν είκοσι μυριάδας Κελτών κατέκοψε, καλ έστησε τρόπαιον αὐτόθι λευκοῦ λίθου και νεώς δύο, τὸν μὲν Αρεως τὸν δ' Ἡρακλέους. 30

^{18.} post Κασάρων: καὶ Βάρων

από δε τοῦ Ἰσαρος εἰς βίενναν τὴν τῶν Αλλοβρίγων μητρόπολιν κειμένην έπὶ τῷ Ροδανῷ στάδιοί είσι τοιαχόσιοι είχοσι. πλησίον δ' ύπέρκειται τῆς 'διέννης τὸ C.186 Λούγδουνον, έφ' οὖ συμμίσγουσιν άλλήλοις ο τε Αραφ 5 καὶ ὁ Ῥοδανός · στάδιοι δ' είσιν ἐπ' αὐτὸ πεξῆ μὲν περί διακοσίους διὰ τῆς 'Αλλοβρίγων, ἀνάπλφ δὲ μικρφ πλείους. 'Αλλόβριγες δε μυριάσι πολλαίς πρότερον μεν έστράτευον, νῦν δε γεωργοῦσι τὰ πεδία καὶ τοὺς αύλωνας τους έν ταις Αλπεσι· και οι μεν άλλοι κωμη-10 δον ζώσιν, οί δ' έπιφανέστατοι την '8/ενναν έγοντες, κώμην πρότερον ούσαν μητρόπολιν δ' όμως του έθνους λεγομένην, κατεσκευάκασι πόλιν εδουται δ' έπλ τῷ 'Ροδανῷ. φέρεται δ' ἀπὸ τῷν" Αλπεων οὖτος πολὺς και σφοδρός, ός γε και δια λίμνης έξιων της Δημέννης 15 φανερον δείχνυσι το φείθρον έπλ πολλούς σταδίους. κατελθών δὲ εἰς τὰ πεδία τῆς χώρας τῆς Αλλοβρίγων καλ Σεγοσιανών συμβάλλει τῷ "Αραρι κατὰ Λούγδουνον πόλιν τῶν Σεγοσιανῶν. ζεί δὲ καὶ ὁ Αραρ ἐκ τῶν "Αλπεων δρίζων Σηχοανούς τε καλ Αλδούους καλ Λιγ-20 κασίους, παραλαβών δ' ΰστερον τὸν ⊿οῦβιν έκ τῶν αὐτῶν ὀρῶν φερόμενον πλωτόν, ἐπικρατήσας τῷ ὀνόματι καὶ γενόμενος έξ άμφοζυ "Αραρ συμμίσγει τῷ 'Ροδανφ. πάλιν δ' έπικρατήσας ο 'Ροδανός είς την '8ίενναν φέρεται. συμβαίνει δή κατ' άρχὰς μὲν τοὺς τρεῖς 25 ποταμούς φέρεσθαι πρός ἄρκτον, είτα πρός δύσιν είς εν δ' ήδη συμπεσον φείθοον πάλιν άλλην καμπην λαβον νότιον φέρεται το φευμα μέχρι των έκβολῶν, δεξάμενον καὶ τοὺς ἄλλους ποταμούς, κάκειθεν ήδη την λοιπην ποιείται μέχοι της δαλάττης φύσιν. 30 ή μεν ούν μεταξύ των "Αλπεων και του Ροδανού τοιαύτη τις.

Τὴν δ' ἐπὶ θάτερα μέρη τοῦ ποταμοῦ 'Βόλκαι νέ- 12

μονται την πλείστην, ους Αρηκομίσκους προσαγοοεύουσι. τούτων δ' έπίνειον ή Νάρβων λέγεται, δικαιότερον δ' αν και της άλλης Κελτικής λέγοιτο τοσούτον ύπερβέβληται τῷ πλήθει τῶν χρωμένων τῷ έμπορίω, οί μεν ούν δόλκαι γειτονεύουσι τῶ Ροδανῷ, 5 τούς Σάλυας έχουτες άντιπαρήκουτας αύτοις έν τῆ περαία και τους Καθάρους. ἐπικρατεί δὲ τὸ τῶν Καθάρων ὄνομα, και πάντας ουτως ήδη προσαγορεύουσι τους ταύτη βαρβάρους, ούδε βαρβάρους έτι όντας, άλλα μεταπειμένους το πλέον είς τον των Ρωμαίων τύ- 10 πον και τῆ γλώττη και τοις βίοις, τινὰς δὲ και τῆ πολιτεία. ἄλλα δ' έστιν ἄδοξα έθνη και μικρά, παρακείμενα τοις Αρηκομίσκοις μέχοι Πυρήνης. μητρόπολις δε των Αρηκομίσκων έστι Νέμαυσος, κατά μεν τον άλλότοιον σχλον καὶ τὸν ἐμπορικὸν πολὺ Νάρβωνος λει-15 ποιιένη. κατά δὲ τὸν πολιτικὸν ὑπερβάλλουσα ὑπηκόους γὰς ἔχει κώμας τέτταρας καὶ είκοσι τῶν ὁμοεθνῶν εὐανδρία διαφερούσας, συντελούσας εἰς αὐτήν, C.187 έχουσα καὶ τὸ καλούμενον Λάτιον, ώστε τοὺς ἀξιωθέντας άγορανομίας και ταμιείας εν Νεμαύσφ Ρωμαίους 20 υπάρχειν δια δε τουτο ούδ' ύπο τοις προστάγμασι τῶν ἐκ τῆς Ῥώμης στρατηγῶν ἐστι τὸ ἔθνος τοῦτο. ϊδουται δ' ή πόλις κατά την όδον την έκ της Ίβηρίας είς την Ιταλίαν, θέρους μεν εύβατον ούσαν χειμώνος δὲ καὶ ἔαρος πηλώδη καὶ ποταμόκλυστον. τινὰ μὲν οὖν 25 τῶν δευμάτων πορθμείοις περᾶται, τινὰ δὲ γεφύραις ταίς μέν ξύλων πεποιημέναις ταίς δε λίθων. ποιούσι δε τας έκ των υδάτων δυσκολίας οι χείμαρροι και μέχοι τοῦ θέρους ἔσθ' ὅτε ἐκ τῶν Αλπεων καταφερόμενοι μετα την απότηξιν των χιόνων. της δ' όδου της 30 λεγθείσης ή μεν εύθυς έπι τας Αλπεις έστί, καθάπερ είπομεν, ή σύντομος διὰ ζοκοντίων ή δε διὰ τῆς πα-

οαλίας της Μασσαλιωτικής και της Λιγυστικής μαπροτέρα μέν, τὰς δ' ὑπερθέσεις τὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν εύμαρεστέρας έχει, ταπεινουμένων ένταῦθα ἤδη τῶν όρων. διέχει δ' ή Νέμαυσος του μεν Ροδανου περί έχα-5 τον σταδίους, καθ' ο έν τη περαία πολίχνιον έστι Ταοούσκων, της δε Νάρβωνος έπτακοσίους είκοσι. προς δε το Κέμμενον όρος συνάπτοντες, επιλαμβάνοντες δε καὶ τὸ νότιον πλευρὸν αὐτοῦ μέγρι τῶν ἀκρωτηρίων οίκουσι των τε '8ολκων οί Τεκτόσανες καλούμενοι καί 10 άλλοι τινές. περί μεν οὖν τῶν άλλων έροῦμεν ὕστερον. Οί δε Τεκτόσαγες καλούμενοι τη Πυρήνη πλησιά- 13 ζουσιν. ἐφάπτονται δὲ μικρὰ καὶ τοῦ προσαρκτίου πλευρού των Κεμμένων, πολύχρυσόν τε νέμονται γην. έρίκασι δε καλ δυναστεύσαί ποτε καλ εύανδρήσαι το-15 σούτον ώστε στάσεως έμπεσούσης έξελάσαι πολύ πλῆθος έξ ξαυτών έκ της οίκείας κοινωνησαι δε τούτοις και άλλους έξ άλλων έθνων τούτων δ' είναι και τοὺς κατασχόντας την Φουγίαν την δμορον τῆ Καππαδοκία και τοις Παφλαγόσι τούτου μεν οὖν έχομεν τε-20 κμήριον τοὺς ἔτι καὶ νῦν λεγομένους Τεκτόσαγας, τριῶν γάρ όντων έθνων, εν έξ αὐτών τὸ περί Αγκυραν πό= λιν Τεκτοσάγων λέγεται, τὰ δὲ λοιπὰ δύο έστὶ Τρόκμοι καλ Τολιστοβώγιοι τούτους δ' ότι μεν έκ της Κελτικῆς ἀπωκίσθησαν μηνύει τὸ πρὸς τοὺς Τεκτόσανας 25 σύμφυλον, έξ ών δε χωρίων ώρμήθησαν οὐκ έχομεν φράζειν· οὐ γὰο παρειλήφαμεν οἰχοῦντάς τινας νυνλ Τοόχμους ἢ Τολιστοβωγίους [οὔτ'] ἐχτὸς τῶν "Αλπεων οὖτ' ἐν ἀὐταῖς οὖτ' ἐντός εἰκὸς δ' ἐκλελοιπέναι διὰ τὰς ἀθρόας ἀπαναστάσεις, καθάπερ καὶ ἐπ' ἄλλων 30 συμβαίνει πλειόνων · έπει και τὸν ἄλλον Βρέννον τὸν έπελθόντα έπὶ Δελφούς Πραῦσον τινές φασιν οὐδὲ τούς Πραύσους δ' έχομεν είπειν ὅπου γῆς ικησαν

C.188 πρότερου. καὶ τοὺς Τεκτόσαγας δέ φασι μετασχεῖυ της έπι Δελφούς στρατείας, τούς τε θησαυρούς τούς εύρεθέντας παρ' αὐτοῖς ὑπὸ Καιπίωνος τοῦ στρατηνοῦ τῶν Ρωμαίων ἐν πόλει Τολώσση τῶν ἐκείθεν χρημάτων μέρος είναι φασι, προσθείναι δε τους άνθρώ- 5 πους και έκ των ίδιων οίκων άνιερούντας και έξιλασκομένους τὸν θεόν· προσαψάμενον δ' αὐτῶν τὸν Καιπίωνα διὰ τοῦτο ἐν δυστυχήμασι κατάστρέψαι τὸν βίου, ώς Ιερόσυλου έμβληθέντα ὑπὸ τῆς πατρίδος, διαδόχους δ' ἀπολιπόντα παϊδας, ᾶς συνέβη καταπορνευ- 10 θείσας, ώς εξοηκε Τιμαγένης, αίσχοῶς ἀπολέσθαι. πιθανώτερος δ' έστιν ο Ποσειδωνίου λόγος τὰ μεν γὰρ εύρεθέντα έν τη Τολώσση χρήματα μυρίων που καί πευτακισχιλίων ταλάντων γενέσθαι φησί, τὰ μὲν έν σηχοϊς ἀποκείμενα τὰ δ' ἐν λίμναις leqαῖς, οὐδεμίαν 15 κατασχευὴν ἔχοντα, ἀλλ' ἀργὸν χρυσίον καὶ ἄργυρον τὸ δ' ἐν Δελφοῖς Ιερον κατ' ἐκείνους ἤδη τοὺς χρόνους ύπαρξαι κενόν των τοιούτων, σεσυλημένον ύπο των Φωκέων κατά τὸν Ιερον πόλεμον : εί δε καί τι έλείφθη, διανείμασθαι πολλούς ούδε σωθηναι δε αύτους είκος 20 είς την οίχειαν, άθλίως απαλλάξαντας μετά την έχ Δελφών αποχώρησιν και σκεδασθέντας άλλους έπ' άλλα μέρη κατὰ διχοστασίαν. άλλ', ώσπερ έκεινός τε είρημε καὶ άλλοι πλείους, ή χώρα πολύχουσος οὐσα και δεισιδαιμόνων άνθρώπων και οὐ πολυτελών τοις 25 βίοις πολλαγοῦ ἔσχε θησαυρούς · μάλιστα δ' αὐτοζς αί λίμναι την ἀσυλίαν παρείχου, εἰς ᾶς καθίεσαν ἀργύρου η και γρυσού βάρη, οι γούν Ρωμαΐοι πρατήσαντες τών τόπων ἀπέδοντο τὰς λίμνας δημοσία καὶ τῶν ώνησαμένων πολλοί μύλους εύρον σφυρηλάτους άργυ-30

^{26.} post πολλαχοῦ: τῆς Κελτικῆς

φούς. ἐν δὲ τῷ Τολώσση καὶ τὸ ίεφὸν ἦν ᾶγιον, τιμώμενον σφόδρα ὑπὸ τῶν κεριοίκων, καὶ τὰ χρήματα ἐπλεόνασε διὰ τοῦτο πολλῶν ἀνατιθέντων καὶ μηδενὸς προσάπτεσθαι θαρροῦντος.

"Ιδρυται δ' ή Τολώσσα κατά τὸ στενώτατον τοῦ·14 *ໄ*σθμοῦ τοῦ διείργοντος ἀπὸ τῆς κατὰ Νάρβ**ωνα δ**αλάττης του ώχεανου, δυ φησι Ποσειδώνιος έλάττω τῶν τρισχιλίων σταδίων. ἄξιον δ' ἀντὶ πάντων ἐπισημήνασθαι πάλιν δπες εξπομεν πρότερον, την όμολο-10 γίαν τῆς χώρας πρός τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὴν θάλατταν τήν τ' έκτὸς όμοίως καὶ τὴν έντός: εῦροι γὰρ ἄν τις ἐπιστήσας οὐα ἐλάχιστον μέρος τοῦθ' ὑπάρχον τῆς τών τόπων άρετης, λέγω δε το τὰς χρείας έπιπλέκεσθαι τὰς τοῦ βίου μετὰ δαστώνης ᾶπασι πρὸς ᾶπαντας 15 και τὰς ἀφελείας ἀνείσθαι κοινάς, μάλιστα δὲ νῦν, С.189 ήνίκα ἄγοντες σχολήν ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐργάζονται τὴν χώραν έπιμελώς, καὶ τοὺς βίους κατασκευάζονται πολιτικούς · ώστε έπλ των τοιούτων καν το της προνοίας έρχον έπιμαρτυρεϊσθαί τις αν δόξειεν, οὐχ ὅπως έτυ-20 χεν, ἀλλ' ώς ᾶν μετὰ λογισμοῦ τινος διακειμένων τῶν τόπων. δ μέν γε Ροδανός πολύν τε έχει τον αναπλουν καὶ μεγάλοις φορτίοις καὶ ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς χώρας διὰ τὸ τοὺς έμπίπτοντας εἰς αὐτὸν ποταμοὺς ὑπάρχειν πλωτούς καλ διαδέχεσθαι του φόρτου πλείστου. ό δ' 25"Αφαρ έκδέχεται και ό Δούβις ό είς τούτον έμβάλλων, είτα πεζεύεται μέχρι του Σημοάνα ποταμού, κάντεύθεν ήδη καταφέρεται είς του ώκεανου καὶ τους Ληξοβίους καὶ Καλέτους, ἐκ δὲ τούτων εἰς τὴν Βρεττανικὴν ἐλάττων η ήμερήσιος δρόμος έστίν. έπει δ' έστιν όξὺς καὶ 30 δυσανάπλους ὁ Ροδανός, τινὰ τῶν ἐντεθθεν φορτίων πεζεύεται μαλλον ταϊς άρμαμάξαις, όσα είς 'Αρεέρνους πομίζεται καλ τον Λίγηρα ποταμόν, καίπερ τοῦ

STRABO I.

Ροδανού και τούτοις πλησιάζοντος έκ μέρους άλλ' ή όδος πεδιάς ούσα και ού πολλή περί όκτακοσίους σταδίους ἐπάγεται μὴ χρήσασθαι τῷ ἀνάπλῷ διὰ τὸ πεζεύεσθαι όἄον εντεύθεν δ' ὁ Αίγηο εὐφυῶς έκδέreval. bet de en ron Kemmenon els ton oneanon. En de 5 Νάρβωνος ἀναπλεϊται μεν έπι μικρόν τῷ "Ατακι, πεζεύεται δε πλέον έπι τον Γαρούναν ποταμόν, και τοῦθ' Soon outanodian h futanodian cradian. bet de nat ό Γαρούνας είς τὸν ώπεανόν. ταῦτα μὲν ὑπὲρ τῷν νεμομένων την Ναοβωνιτιν έπικράτειαν λέγομεν, ους 10 οί πρότερον Κέλτας ωνόμαζον από τούτων δ' οίμαι καὶ τοὺς σύμπαντας Γαλάτας Κελτοὺς ὑπὸ τῶν Ελλήνων προσαγορευθηναι διὰ την έπιφάνειαν, η καὶ προσλαβόντων πρός τούτο καὶ τῶν Μασσαλιωτῶν διὰ τὸ πλησιόχωρον. 15

Έξης δε περί των Ακυιτανών λεκτέον και των προσφοισμένων αύτοις έθνων τετταρεσκαίδεκα Γαλατικών των μεταξύ τοῦ Γαρούνα κατοικούντων καὶ τοῦ Λίγηφος, ών ένια έπιλαμβάνει και της του 'Ροδανού ποταμίας και των πεδίων των κατά την Ναρβωνίτιν. 20 άπλως γαρ είπειν, οί 'Απυιτανοί διαφέρουσι του Γαλατικοῦ φύλου κατά τε τὰς τῶν σωμάτων κατασκευὰς καί κατά την γλώτταν, ἐοίκασι δὲ μάλλον Ίβηρσιν. όρίζονται δε τῷ Γαρούνα ποταμῷ έντὸς τούτου καί τῆς Πυρήνης οἰκοῦντες. ἔστι δὲ ἔθνη τῶν Ακυιτανῶν 25 πλείω μεν τών είνοσι, μικρά δε και άδοξα τα πολλά, [τά] μέν παρωκεανιτικά τὰ δὲ εἰς τὴν μεσόγαιαν καὶ τὰ ἄκρα τῶν Κεμμένων ὀρῶν μέχρι Τεκτοσάγων ἀνέ-C.190 χοντα. έπειδη δε μικρά μερίς ήν ή τοσαύτη, προσέθεσαν καὶ τὴν μεταξύ τοῦ Γαρούνα καὶ τοῦ Λίγηρος. 30 παράλληλοι δέ πώς είσεν οι ποταμοί τη Πυρήνη καί

δύο ποιούσι παραλληλόγραμμα πρός αὐτὴν χωρία,

δριζόμενα κατὰ τὰς ἄλλας πλευράς τῷ τε ώκεανῷ καὶ τοις Κεμμένοις δρεσι· δίσχιλίων δ' όμου τι σταδίων έστιν ο πλούς έκατέρων τών ποταμών. έκβάλλει δ' ο μέν Γαρούνας τρισί ποταμοίς αύξηθείς είς το μεταξύ 5 Βιτουρίγων τε των Ότσκων έπικαλουμένων καλ Σαντόνων, αμφοτέρων Γαλατικών έθνων μόνον γαο δή τὸ τῶν Βιτουρίγων τούτων ἔθνος ἐν τοῖς Ακυιτανοῖς άλλόφυλον ίδρυται, καὶ οὐ συντελεϊ αὐτοίς, ἔγει δὲ ἐμπόριον Βουρδίγαλα έπιπείμενον λιμνοθαλάττη τινί, 10 ην ποιούσιν αί έκβολαί του ποταμού. ό δε Λίγης μεταξύ Πικτόνων τε καί Ναμνιτών έκβάλλει. πρότερον δε Κορβιλών υπήρχεν έμπόριον έπλ τούτφ τῷ ποταμῷ, περί ής είρηκε Πολύβιος, μνησθείς τῶν ὑπὸ Πυθέου μυθολογηθέντων, δτι Μασσαλιωτών μεν τών συμμι-15 ξάντων Σκιπίωνι οὐδείς είχε λέγειν οὐδεν μνήμης άξιον έρωτηθείς ύπὸ τοῦ Σκιπίωνος περί τῆς Βρεττανικής, οὐδε τῶν ἐκ Νάρβωνος οὐδε τῶν ἐκ Κορβιλῶνος, αίπεο ήσαν ἄρισται πόλεις τῶν ταύτη, Πυθέας δ' έθαρρησε τοσαύτα ψεύσασθαι. των δε Σαντόνων 20 πόλις έστι Μεδιολάνιου. Εστι δ' ή μεν παρωκεαντις τῶν Ακυιτανῶν ἀμμώδης ἡ πλείστη καὶ λεπτή, κέγχοφ τρέφουσα, τοις δε άλλοις καρποις άφορωτέρα. ένταῦθα δ' έστι και ό κόλπος ό ποιών τὸν ίσθμον πρὸς τὸν έν τη Ναρβωνίτιδι παραλία Γαλατικόν κόλπον, διιώ-25 νυμος έκείνω καὶ αὐτός. ἔχουσι δὲ Τάρβελλοι τὸν κόλπον, παρ' οίς έστι τὰ χρυσετα σπουδαιότατα πάντων έν γαρ βόθροις όρυχθείσιν έπλ μικρον εύρίσκονται καλ χειφοπληθείς χουσίου πλάκες έσθ' ότε μικράς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι. τὸ δὲ λοιπὸν ψῆγμά ἐστι καὶ βῶ-30 λοι, καὶ αὐται κατεργασίαν οὐ πολλην έχουσαι. ή δὲ μεσόγειος καὶ ὀρεινή βελτίω γῆν ἔχει, πρὸς μὲν τῆ Πυοήνη την των Κωνεενών, δ έστι συνηλύδων, εν ή πό-17 *

λις Λούγδουνον καὶ τὰ τῶν Ονησιῶν Θερμὰ κάλλισται ποτιματάπου ΰδατος· καλὴ δὲ καὶ ἡ τῶν Αὐσκίων.

- Τὰ δὲ μεταξύ τοῦ Γαρούνα καὶ τοῦ Λίγηρος ἐθνη τὰ προσπείμενα τοῖς 'Ακυιτανοῖς ἐστιν Ἐλεοὶ μὲν ἀπὸ τοῦ 'Ροδανοῦ τὴν ἀρχὴν ἔχοντες, 'ὅελλάιοι δὲ μετὰ ὁ τούτους, οῖ προσφρίζοντό ποτε 'Αρεέρνοις, νῦν δὲ τάττονται καθ' ἐκυτούς : εἰτα 'Αρεέρνοι καὶ Λεμοείκες καὶ Πετροκόριοι : πρὸς δὲ τούτοις Νιτιόβριγες καὶ Κασοῦρωι καὶ Βιτούριγες οἱ Κοῦβοι καλούμενοι · πρὸς δὲ τῷ ἀκεανῷ Σάντονοί τε καὶ Πίκτονες, οἱ μὲν τῷ 10 Γαρούνα παροικοῦντες, ὡς εἰπομεν, οἱ δὲ τῷ Λίγηρι.
- C.191 Poυτηνοί δε και Γαβαλείς τῆ Ναρβωνίτιδι πλησιάζουσι. παρά μεν ούν τοις Πετροκορίοις σιδηρουργεϊά
 έστιν άστελα και τοις Κούβοις Βιτούριζι, παρά δε τοις
 Καδούρκοις λινουργίαι, παρά δε τοις Poυτηνοις άργυ- 15
 ρεία: έχουσι δ' άργυρεία και οι Γαβαλείς. δεδώκασι
 δε Λάτιου Ρωμαϊοι και τῶν Ακυιτανῶν τισι, καθάπερ
 Αὐσκίοις και Κωνεέναις.
 - Άρεξονοι δὲ ἴδρυνται μὲν ἐπὶ τῷ Λίγηρι · μητρόπολις δ' αὐτῶν ἐστι Νεμωσσὸς ἐπὶ τῷ ποταμῷ κειμένη. 20
 φυεὶς δ' οὖτος παρὰ Κήναβον, τὸ τῶν Καρνούτων ἐμπόριον κατὰ μέσον που τὸν πλοῦν συνοικούμενον, ἐπβάλλει πρὸς τὸν ἀκεανόν. τῆς δυνάμεως δὲ τῆς πρότεφον Άρεξονοι μέγα τεκμήριον παρέχονται τὸ πολλάκις πολεμῆσαι πρὸς 'Ρωμαίους, τοτὲ μὲν μυριάσιν εἰ-25
 κοσι πάλιν δὲ διπλασίαις. τοσαύταις γὰρ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν διηγωνίσαντο μετὰ 'Βερκιγγετόριγος,
 πρότερον δὲ καὶ εἴκοσι πρὸς Μάξιμον τὸν Αἰμιλιανόν,
 καὶ πρὸς Δομίσιον δ' ὡσαύτως 'Αηνόβαρβον. πρὸς
 μὲν οὖν Καίσαρα περί τε Γεργουίαν πόλιν τῷν 'Αρυέρ- 30
 νων ἐφ' ὑψηλοῦ ὅρους κειμένην συνέστησαν οἱ ἀγῷνες, ἐξ ἦς ἦν ὁ 'Βερκιγγέτοριξ' καὶ περί 'Αλησίαν πό-

λιν Μανδουβίων, έθνους δρόρου τοϊς Αρέξενοις, παλ ταύτην έφ' ύψηλοῦ λόφου κειμένην περικομένην δ' όρεσι και ποταμοίς δυσίν, έν ή και ξάλω ό ήγεμών και δ πόλεμος τέλος έσχε· πρός δε Μάξιμον Αίμιλιανόν 5 πατὰ τὴν συμβολὴν τοῦ τ' Τσαρος παὶ τοῦ 'Ροδανοῦ, καθ' ην και το Κέμμενον όρος πλησιάζει τω Podavo. πρός δε Δομίτιου κατωτέρω έτι κατά την συμβολήν τοῦ τε Σούλγα και τοῦ Ροδανοῦ. διέτειναν δὲ τὴν ἀρχην οι Αρεέρνοι και μέχρι Νάρβωνος και των όρων 10 τῆς Μασσαλιώτιδος, ἐχράτουν δὲ καὶ τῶν μέχρι Πυρήνης έθνων και μέχρι ώμεανου και Ρήνου. Βιτυίτου δε τοῦ πρὸς τὸν Μάξιμου καὶ τὸν Δομίτιου πολεμήσαντος ὁ πατήρ Λουέριος τοσούτον πλούτιο λέγεται καλ τρυφή διενεγκείν, ώστε ποτε έπίδειξιν ποιούμενος 15 τοις φίλοις της εὐπορίας έπ' ἀπήνης φέρεσθαι διὰ πεδίου, χουσοῦ νόμισμα καὶ ἀργύρου δεῦρο κάκεισε διασπείρων, ώστε συλλέγειν έκείνους ακολουθούντας.

Μετὰ δὲ τὴν 'Ακυιτανὴν μερίδα καὶ τὴν Ναρβω- 8
νῖτιν ἡ ἐφεξῆς ἐστι μέχρι τοῦ 'Ρήνου παντὸς ἀπὸ τοῦ
20 Αίγηρος ποταμοῦ καὶ τοῦ 'Ροδανοῦ, καθ' ὁ συνάκτει
πρὸς τὸ Λούγδουνου ἀπὸ τῆς πηγῆς κατενεχθεὶς ὁ
'Ροδανός. ταύτης δὲ τῆς χώρας τὰ μὲν ἄνω μέρη τὰ
προς ταῖς πηγαίς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε 'Ρήνου καὶ τοῦ
'Ροδανοῦ, μέχρι μέσων σχεδόν τι τῶν πεδίων ὑπὸ τῷ
25 Λουγδούνφ τέτακται, τὰ δὲ λοιπὰ καὶ παρωκεανιτικὰ
ὑπ' ἄλλη τέτακται μερίδι, ἢν ἰδίως Βέλγαις προσνέμουσιν ἡμεῖς δὲ κοινότερον τὰ καθ' ἔκαστα δηλώσομεν.

Αὐτὸ μὲν θὴ τὸ Λούγθουνον ἐκτισμένον ὑκὸ λό- 2.30 φφ κατὰ τὴν συμβολὴν τοῦ τε "Αραρος τοῦ ποταμοῦ καὶ τοῦ 'Ροδανοῦ κατέχουσι 'Ρωμαιοι. εὐανθοεί θὲ μά- λιστα τῶν ἄλλων πλὴν Νάρβωνος καὶ γὰρ ἐμπορίφ

χρώνται καλ τὸ νόμισμα χαράττουσιν ένταῦθα τό τε άργυρούν και το χρυσούν οι των Ρωμαίων ήγεμόνες. τό τε ιερον το άναδειχθεν ύπο πάντων κοινή των Γαλατών Καίσαρι τῷ Σεβαστῷ πρὸ ταύτης ίδρυται τῆς πύλεως έπλ τη συμβολή των ποταμών. έστι δε βωμός 5 άξιόλογος έπιγραφήν έχων των έθνων εξήμοντα του άριθμου και είκόνες τούτων έκάστου μία και άλλος [ἀνδριὰς] μέγας. προκάθηται δὲ τοῦ ἔθνους τοῦ Σεγοσιανών ή πόλις αΰτη, κειμένου μεταξύ τοῦ Ροδανοῦ καὶ τοῦ Λίγηρος· τὰ δ' έξῆς ἔθνη τὰ συντείνοντα πρὸς 10 τὸν Ρῆνον, τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ Δούβιος ὁρίζεται τὰ δ' ὑπὸ τοῦ Αραρός. οὖτοι μὲν οὖν, ὡς εἰρηται πρότερον, ἀπὸ τῶν "Αλπεφν και αὐτοι κατενεγθέντες ἔπειτ' είς ἕν δεῖθρου συμπεσόντες είς τὸυ Ροδανὸν καταφέρονται άλλος δ' έστιν όμοίως έν ταις "Αλπεσι τὰς πηγὰς έχων, Ση- 15 ποάνας ὄνομα. δεϊ δ' είς τὸν ώπεανὸν παράλληλος τῷ Ρήνφ διὰ έθνους δμωνύμου, συνάπτοντος τῷ Ρήνφ τὰ πρὸς εω, τὰ δ' εἰς τἀναντία τῷ "Αραρι, ὅθεν αί κάλλισται ταριχείαι των ύείων αρεών είς την Ρώμην κατακομίζονται. μεταξύ μεν ούν τοῦ Λίγηρος καὶ τοῦ 20 "Αραρος οίχει τὸ τῶν Αίδούων ἔθνος, πόλιν ἔχον Καβυλλίνου έπι τῷ "Αραρι και φρούριου Βίβρακτα. οί δὲ Αίδουοι καὶ συγγενεῖς Ρωμαίων ώνομάζοντο καὶ πρώτοι τῶν ταύτη προσηλθον πρὸς τὴν φιλίαν καὶ συμμαχίαν. πέραν δε του Αραρος οίκουσιν οί Σηκοανοί, διά-25 φοροι και τοις Ρωμαίοις έκ πολλού γεγονότες και τοις Αίδούοις, δτι πρός Γερμανούς προσεχώρουν πολλάκις κατὰ τὰς ἐφόδους αὐτῶν τὰς ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐπεδείκυυντό γε οὐ τὴν τυχοῦσαν δύναμιν, άλλὰ καὶ κοινωνούντες αὐτοῖς ἐποίουν μεγάλους καὶ ἀφιστάμενοι 30 μικρούς πρός δε τους Αίδούους και διά ταῦτα μέν, άλλ' έπέτεινε την έχθραν ή τοῦ ποταμοῦ έρις τοῦ διείργοντος αὐτούς, έκατέρου τοῦ έθνους ίδιον ἀξιοῦντος είναι τὸν "Αραρα καὶ έαυτῷ προσήκειν τὰ διαγωγικὰ τέλη ' νυνὶ δ' ὑπὸ τοἰς Ῥωμαίοις ἄπαντ' ἐστί.

Τὴν δ' ἐπὶ τῷ Ῥήνφ πρῶτοι τῶν ἀπάντων οἰκοῦ- 3 5 σιν Έλεήττιοι, παρ' οίς είσιν αι πηγαί τοῦ ποταμοῦ έν τῷ Αδούλα ὄρει. τοῦτο δ' ἐστὶ μέρος τῶν Αλπεων, όθεν και ό Αδούας είς τάναντία μέρη δεί τὰ πρός τὴν έντὸς Κελτικήν και πληφοί την Λάριον λίμνην, πρός ή έπτισται τὸ Κῶμον, είτ' ένθένδε είς τὸν Πάδον συμ-10 βάλλει, περί ών υστερον έρουμεν. και ό Ρηνος δε είς έλη μεγάλα και λίμνην αναγείται μεγάλην, ης έφα-C.193 πτονται καί 'Ραιτοί καί 'βινδολικοί των 'Αλπείων τινές και των ύπεραλπείων. φησι δε το μηκος αύτου σταδίων έξακισχιλίων 'Ασίνιος, ούκ έστι δέ άλλ' έπ' εψ-15 θείας μεν τοῦ ἡμίσους όλίγον ἂν ὑπερβάλλοι, τοῖς δὲ σκολιώμασι καλ χίλιοι προστεθέντες ίκανῶς ἄν ἔγοιεν καὶ γὰρ όξύς έστι, διὰ τοῦτο δὲ καὶ δυσγεφύρωτος καὶ διὰ πεδίων ὖπτιος φέρεται τὸ λοιπὸν καταβάς ἀπὸ των όρων πως ούν οίόν τε μένειν όξυν και βίαιον, εί 20 τῷ ὑπτιασμῷ προσδοίημεν καὶ σκολιότητας πολλὰς καὶ μακράς; φησί δε και δίστομον είναι μεμψάμενος τούς πλείω λέγοννας· έγκυκλοῦνται μὲν δή τινα χώραν ταίς σκολιότησι καὶ ούτος καὶ ὁ Σηκοάνας, οὐ τοσαύτην [δέ]. άμφότεροι δε ρέουσιν έπλ τας άρκτους άπο των 26 νοτίων μερών - πρόκειται δ' αὐτῶν ἡ Βρεττανική . τοῦ μεν Ρήνου και εγγύθεν ώστε καθοράσθαι το Κάντιον, οπερ έστι το έφον απρον της νήσου, του δε Σηκοάνα μικρον ἀπωτέρω · ένταῦθα δὲ καὶ τὸ ναυπήγιον συνεστήσατο Καΐσαο ὁ θεὸς πλέων είς την Βρεττανικήν. 30 τοῦ δὰ Σημοάνα τὸ πλεόμενον ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ "Αραφος δεχομένων τὰ φορτία μικρῷ πλέον ἐστὶν ἢ τὸ τοῦ Δίγηρος καὶ τὸ τοῦ Γαρούνα· τὸ δὲ ἀπὸ Λουγδούνου μέχρι

τοῦ Σηνοένα χιλίων σταδίων έστιν, ἔλαττον δ' ἢ δεπλάσιον τούτου [τὸ] ἀπὸ τῶν εἰσβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ μέχρι Λουγδούνου. φασὶ δὲ καὶ πολυχρύσους τοὺς Ἐλυηττίους, μηδὲν μέντοι ἦττον ἐπὶ ληστείαν τραπέσθαι τὰς τῶν Κίμβρων εὐπορίας ἰδόντας · ἀφανισθῆ- 5 ναι δ' αὐτῶν τὰ δύο φῦλα τριῶν ὄντων κατὰ στρατείας. ὅμως δ' ἐκ τῶν λοιπῶν τὸ τῶν ἐπιγόνων πλῆθος ἐδήλωσεν ὁ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πόλεμος, ἐν ῷ περὶ τετταράκοντα μυριάδες σωμάτων διεφθάρησαν, τοὺς δὲ λοιποὺς σώζεσθαι μεθῆκεν εἰς ὀκτακισχι- 10 λίους, ὅπως μὴ τοὶς Γερμανοϊς ὁμόροις οὖσιν ἔρημον τὴν χώραν ἀφῆ.

Μετὰ δὲ τοὺς Ἐλεηττίους Σηκοανοὶ καὶ Μεδιοματοικοὶ κατοικοῦσι τὸν Ῥῆνον, ἐν οἰς ἴδουται Γερμανικὸν ἔθνος περαιωθὲν ἐκ τῆς οἰκείας Τρίβοκχοι. ἐν δὲ 15 τοις Σηκοανοις ἐστι τὸ ὅρος ὁ Ἰουράσιος, διορίζει δ' Ἐλεηττίους καὶ Σηκοανούς. ὑπὲρ οὖν τῶν Ἐλεηττίων καὶ τῶν Σηκοανῶν Αἰδουοι καὶ Λίγγονες οἰκοῦσι πρὸς δύσιν, ὑπὲρ δὲ τῶν Μεδιοματρικῶν Αεῦκοι καὶ τῶν Αιγγόνων τι μέρος. τὰ δὲ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Λίγηρος 20 καὶ τοῦ Σηκοάνα ποταμοῦ τὰ πέραν τοῦ Ῥοδανοῦ τε καὶ τοῦ Αραρος παράκειται πρὸς ἄρκτον τοις τε ᾿Αλλό-βριξι καὶ τοις περὶ τὸ Λούγδουνον τούτων δ' ἐπιφανίστατοῦ ἐστι τὸ τῶν ᾿Αρεέρνων καὶ τὸ τῶν Καρνούτων, δι' ὧν ἀμφοίν ἐνεχθεὶς ὁ Λίγηρ εἰς τὸν ὧκεανὸν 25 ἔξεισι. δίαρμα δ' ἐστὶν εἰς τὴν Βρεττανικὴν ἀπὸ τῶν κοταμῶν τῆς Κελτικῆς εἰκοσι καὶ τριακόσιοι στάδιοι·

C.194 ύπο γὰρ τὴν ἄμπωτιν ἀφ' ἐσπέρας ἀναχθέντες τῆ ὑστεραίφ περὶ ὀγδόην ῶραν καταίρουσιν εἰς τὴν νῆσον. μετὰ δὲ τοὺς Μεδιοματρικοὺς καὶ Τριβόκχους παροι- 30

^{7.} post λοιπών: τόπων

πουσι τον Ρήνον Τρήειροι, καθ' οθς πεποίηται το ζεύγμα ύπὸ τῶν Ρωμαίων νυνί τῶν στρατηγούντων του Γερμανικόν πόλεμον. πέραν δε άπουν Ούβιοι πατά τούτον τον τόπον, ούς μετήγαγεν Αγοίππας 5 έπόντας εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Ῥήνου. Τοηκίροις δὲ συνεχείς Νέρειοι, καὶ τοῦτο Γερμανικόν έθνος · τελευταίοι **δὲ Μενάπιοι πλησίον τῶν ἐμβολῶν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ πο**– ταμοῦ κατοικοῦντες ελη καὶ δουμοὺς οὐχ ὑψηλῆς ἀλλὰ πυχνής ύλης και άκανθώδους. κατά τούτους δ' ίδουν-10 ται Σούγαμβροι Γερμανοί. πάσης δ' ύπέρπεινται τῆς ποταμίας ταύτης οί Σόηβοι προσαγορευόμενοι Γερμανοί και δυνάμει και πλήθει διαφέροντες των άλλων, ύφο ών οι έξελαυνόμενοι κατέφευνον είς την έντος τοῦ 'Ρήνου νυνί και άλλοι δε κατ' άλλους τόπους δυνα-15 στεύουσι καὶ διαδέχονται τὰ ζώπυρα τοῦ πολέμου τῷν πρώτων άελ καταλυομένων.

Τών δε Τρημίρων και Νερμίων Σένονες και Ρή- 5 μοι πρός έσπέραν οίκουσιν, έτι δ' Ατρεβάτιοι καί Eboúpaves role Mevaniois d' elol ouverels ent rñ 20 θαλάττη Μορίνοι και Βελλοάκοι και 'Αμβιανοί και Σουεσσίωνες και Κάλετοι μέχοι της εκβολης του Σηποάνα ποταμού. έμφερης δ' έστι τη των Μεναπίων η τε των Μορίνων και ή των Ατρεβατίων και Έβουρώνων . ύλη γάρ έστιν ούχ ύψηλων δένδρων πολλή μέν 25 ού τοσαύτη δε όσην οί συγχραφείς είρήχασι, τετρακισγιλίων σταδίων, καλούσι δ' αὐτὴν 'Αρδουένναν ' κατὰ . δε τὰς πολεμικὰς ἐφόδους συμπλέκουτες τὰς τῶν θά– μνων λύγους βατώδεις ούσας ἀπέφραττον τὰς παρόδους. έστι δ' ὅπου καὶ σκόλοπας κατέπηττου, αὐτοὶ δὲ 30 κατέδυνον είς τὰ βάθη πανοίπιοι, νησίδια έχοντες έν τοίς έλεσι έν μέν οὖν τιίς έπομβρίαις ἀσφαλείς τὰς καταφυγάς είχου, έν δε ζοις αύχμοις ήλίσκοντο ραδίφς.

νυνὶ δ' απαντες οἱ ἐντὸς Ῥήνου καθ' ἡσυχίαν ὅντες ὑπακούουσι Ῥωμαίων. περὶ δὲ τὸν Σηκοάναν ποταμόν εἰσι καὶ οἱ Παρίσιοι, νῆσον ἔχοντες ἐν τῷ ποταμῷ καὶ πόλιν Λουκοτοκίαν, καὶ Μέλδοι καὶ Ληξόειοι, παρωκεανίται οὖτοι. ἀξιολογώτατον δ' ἐστὶν ἔθνος τῶν 5 ταύτη Ῥῆμοι, καὶ ἡ μητρόπολις αὐτῶν Δουρικορτόρα μάλιστα συνοικεῖται καὶ δέχεται τοὺς τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνας.

Μετά δε τά λεγθέντα έθνη τά λοιπά Βελγών έστιν έθνη των παρωκεανιτών, ων βένετοι μέν είσιν οί ναυ- 10 μαγήσαντες πρός Καίσαρα. Ετοιμοι γάρ ήσαν κωλύειν τον είς την Βοεττανικην πλούν χρώμενοι τω έμπορίω. κατεναυμάγησε δε δαδίως, οὐκ έμβόλοις χοώμενος (ἦν C.195 γαρ παχέα τα ξύλα) αλλ' ανέμφ φερομένων έπ' αὐτὸν κατέσπων οί Ρωμαίοι τὰ ίστία δορυδρεκάνοις· ήν γὰρ 15 σκύτινα διὰ τὴν βίαν τῶν ἀνέμων . ἀλύσεις δ' ἔτεινον άντι κάλων. πλατύπυγα δε ποιούσι και ύψίπουμνα καὶ ὑψόπρωρα διὰ τὰς ἀμπώτεις, δρυτνης ὕλης ἧς έστιν εύπορία διόπερ ού συνάγουσι τας άρμονίας των σανίδων, άλλ' άραιώματα καταλείπουσι· ταύτα 20 δὲ βρύοις διανάττουσι τοῦ μὴ κατὰ τὰς νεωλκίας καπυρούσθαι την ύλην μη νοτιζομένην, του μεν βρύου νοτιωτέρου όντος τη φύσει, της δε δρυός ξηράς καλ άλιπους. τούτους οίμαι τους ' δενέτους οίκιστας είναι τών κατὰ τὸν 'Αδρίαν - καὶ γὰρ οἱ ἄλλοι πάντες σχεδόν 25 τι οί έν τῆ Ἰταλία Κελτοί μετανέστησαν έκ τῆς ὑπὸρ των Αλπεων γης, καθάπες και οί Βόιοι και Σένονες: 'διά δὲ τὴν όμωνυμίαν Παφλαγόνας φασίν αὐτούς. λέγω δ' ούκ ίσχυριζόμενος άρκει γάρ περί των τοιούτων τὸ εἰχός. Ὀσίσμιοι δ' εἰσίν, οθς [Ωσ]τιμίους 30 ονομάζει Πυθέας, έπί τινος προπεπτωκυίας ίκανῶς άμρας είς τὸν ώχεανὸν οἰχοῦντες, οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον δὲ

έφ' όσον έκεινός φησι και οι πιστεύσαντες έκεινφ. των δε μεταξύ έθνων τοῦ τε Σηκοάνα και τοῦ Δίγηρος οι μεν τοις Σηκοανοις οι δε τοις Άρεερνοις όμοροῦσι.

Τὸ δὲ σύμπαν φύλον, δ νῦν Γαλλικόν τε καὶ Γα- 2 5 λατικόν καλούσιν, ἀρειμάνιόν έστι καλ θυμικόν τε καλ ταχύ πρός μάχην, άλλως δὲ άπλοῦν καὶ οὐ κακόηθες. διά δε τούτο έρεδισθέντες μεν άθρόοι συνίασι πρός τούς άγωνας καί φανερώς καί ού μετά περισκέψεως. ώστε καλ εύμεταχείριστοι γίνονται τοίς καταστρατη-10 γείν έθέλουσι· και γάρ ότε βούλεται και όπου και άφ' ής έτυχε προφάσεως παροξύνας τις αὐτοὺς έτοίμους έστε πρός του κίνδυνου, πλην βίας και τόλμης ούδεν έχοντας το συναγωνιζόμενον. παραπεισθέντες δε εύμαρῶς ενδιδόασι πρὸς τὸ χρήσιμον, 15 ώστε και παιδείας άπτεσθαι και λόγων. τῆς δὲ βίας τὸ μὲν ἐκ τῶν σωμάτων ἐστὶ μεγάλων ὄντων, τὸ δ΄ έχ τοῦ πλήθους συνίασι δὲ κατά πλήθος δαδίως διά τὸ άπλοῦν καὶ αὐθέκαστον, συναγανακτούντων τοῖς ἀδικεὶσθαι δοκοῦσιν ἀεὶ τῶν πλησίον. νυνὶ μὲν 20 οὖν έν εἰρήνη πάντες εἰσὶ δεδουλωμένοι καὶ ζῶντες κατὰ τὰ προστάγματα τῶν ελόντων αὐτοὺς Ῥωμαίων, άλλ' έκ τῶν παλαιῶν χρόνων τοῦτο λαμβάνομεν περί αὐτῶν καὶ τῶν μέχρι νῦν συμμενόντων παρὰ τοῖς Γερμανοίς νομίμων. και γάο τῆ φύσει και τοις πολι-0.196 25 τεύμασιν έμφερείς είσι καλ συγγενείς άλλήλοις ούτοι, ομορόν τε οίκουσι χώραν διοριζομένην τῷ 'Ρήνῷ ποταμώ καλ παραπλήσια έχουσαν τὰ πλείστα. ἀρκτικωτέρα δ' έστιν ή Γερμανία, κρινομένων των τε νοτίων μερών πρός τὰ νότια καὶ τών άρκτικών πρός τὰ άρ-. 30 κτικά. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὰς μεταναστάσεις αὐτῶν δαδίως ύπάρχειν συμβαίνει, φερομένων άγεληδον καλ πανστρατιά, μάλλον δε παι πανοικίων έξαιρόντων,

δταν ὑπ' ἄλλων ἐκβάλλωνται κρειττόνων. οῖ τε 'Ρωμαίοι πολύ ὁρον τούτους ἐχειρώσαντο ἢτοὺς Ἰβηρας καὶ γὰρ ἤρξαντο πρότερον καὶ ἐπαύσαντο ὕστερον ἐκείνοις πολεμοῦντες, τούτους δ' ἐν τῷ μεταξὺ χρον ὡ κάντας κατέλυσαν, τοὺς ἀνὰ μέσον Ῥήνου καὶ τῶν 5 Πυρηναίων ὀρῶν σύμπαντας. ἀθρόοι γὰρ καὶ κατὰ κλῆθος ἐμκίπτοντες ἀθρόοι κατελύοντο, οἱ δ' ἐταμένον καὶ κατεκερμάτιζον τοὺς ἀγῶνας, ἄλλοτε ἄλλοι καὶ κατ' ἄλλα μέρη ληστρικῶς πολεμοῦντες. εἰσὶ μὲν οὐν μαχηταὶ πάντες τῷ φύσει, κρείττους δ' ἰππόται 10 ἢ πεζοί, καὶ ἔστι Ῥωμαίοις τῷς ἱππείας ἀρίστη παρὰ τούτων. ἀεὶ δὲ οἱ προσβορρότεροι καὶ παρωκεανίται μαχιμώτεροι.

Τούτων δε τους Βέλγας άρίστους φασίν, είς πεντεκαίδεκα έθνη διηφημένους, τὰ μεταξύ τοῦ Ρήνου καὶ 15 τοῦ Λίγηρος παροικούντα τὸν ἀκεανόν, ἄστε μόνους άντέχειν πρός την των Γερμανών έφοδον, Κίμβρων καί Τευτόνων, αὐτῶν δὲ τῶν Βελγῶν Βελλοάκους ἀρίστους φασί, μετα δε τούτους Σουεσσίωνας. της δε πολυανθρωπίας σημείου είς γαρ τριάποντα μυριάδας 20 έξετάζεσθαί φασι των Βελγών πρότερον των δυναμένων φέρειν δπλα. είρηται δε και το των Έλεηττίων πλήθος και τὸ τῶν Αρεέρνων και τὸ τῶν συμμάχων, έξ ών ή πολυανθρωπία φαίνεται καὶ ὅπερ εἰπον ἡ τῶν γυναικών άρετη πρός τὸ τίκτειν καὶ έκτρέφειν τοὺς 25 παίδας. σαγηφορούσι δε καί πομοτροφούσι και άναξυρίσι χρώνται περιτεταμέναις, άντλ δε γιτώνων στιστούς γειριδωτούς φέρουσι μέχρι αίδοίων και γλουτών. ή δ' έφέα τραχεία μεν ακρόμαλλος δέ, αφ' ής τους δασείς σάγους έξυφαίνουσιν ους λαίνας καλού-30 σιν οι μέντοι Ρωμαίοι και έν τοις προσβορφοτάτοις ύποδιφθέρους τρέφουσι ποίμνας ίκανῶς ἀστείας έρέας.

δπλισμός δε σύμμετρος τοίς τῶν σωμάτων μεγέθεσι, μάγαιρα μακρά παρηρτημένη παρά τὸ θεξιὸν πλευρόν, καλ θυρεός μακρός καλ λόγχαι κατά λόγον καλ μάδαρις. πάλτου τι είδος. γρώνται δε και τόξοις ένιοι και σφεν-5 δόναις. έστι δέ τι καὶ γρόσφω έσικὸς ξύλον, έκ γειρὸς ούκ έξ άγκύλης άφιέμενον, τηλεβολώτερον και βέλους, С.197 φ μάλιστα καὶ πρὸς τὰς τῶν ὀρνέων χρῶνται θήρας. χαμευνούσι δε και μέχρι νῦν οί πολλοί και καθεζόμενοι δειπνούσιν έν στιβάσι. τροφή δε πλείστη μετά γά-10 λαμτος και πρεών παντοίων, μάλιστα δε τών ύείων και νέων και άλιστών. αι δ' ઈες και άγραυλούσιν ύψει τε και άλκη και τάχει διαφέρουσαι κίνδυνος γοῦν έστι τῷ ἀήθει προσιόντι, ὡσαύτως καὶ λύκφ. τοὺς δ' οξχους έχ σανίδων και γέρρων έχουσι μεγάλους θολο-15 ειδείς, ὄφοφον πολύν ἐπιβάλλοντες. οῦτως δ' ἐστὶ δαψιλή και τὰ ποίμνια και τὰ ύοφόρβια ώστε τών σάγων καὶ τῆς ταριχείας ἀφθονίαν μὴ τῆ Ρώμη χορηγε**ισθ**αι μόνον, άλλα και τοις πλείστοις μέρεσι της Ιταλίας. άριστοχρατικαί δ' ήσαν αί πλείους των πολιτειών. Ένα 20 δ' ήγεμόνα ήφουντο κατ' ένιαυτον το παλαιόν, ώς δ' αθτως είς πόλεμον είς ύπο τοῦ πλήθους ἀπεδείκνυτο στρατηγός νυνί δε προσέχουσι τοις των Ρωμαίων προστάγμασι τὸ πλέον. ἔδιον δὲ τὸ ἐν τοῖς συνεδρίοις συμβαΐνον εάν γάρ τις θορυβή του λέγοντα και ύπο-25 προύση, προσιών ὁ ὑπηρέτης ἐσπασμένος τὸ ξίφος πελεύει σιγάν μετ' ἀπειλής, μη παυομένου δέ, καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ποιεί τὸ αὐτό, τελευταίον δὲ ἀφαιρεί του σάγου τοσούτον όσον άχρηστον ποιήσαι τὸ λοιπόν. τὸ δὲ περί τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναϊκας, τὸ διηλλά-30 χθαι τὰ ἔργα ύπεναντίως τοῖς παρ' ἡμίν, ποινὸν καὶ πρὸς ἄλλους συχνούς τῶν βαρβάρων ἐστί.

Παρὰ πᾶσι δ' ώς ἐπίπαν τρία φῦλα τῶν τιμωμέ- 4

νων διαφερόντως έστί, βάρδοι τε καὶ 'εάτεις καὶ δρυῖδαι 'βάρδοι μὲν ὑμνηταὶ καὶ ποιηταί, 'εάτεις δὲ ίεροποιοί καὶ φυσιολόγοι, δρυῖδαι δὲ πρὸς τῆ φυσιολογία
καὶ τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἀσκοῦσι δικαιότατοι δὲ
νομίζονται καὶ διὰ τοῦτο πιστεύονται τάς τε ἰδιωτικὰς 5
κρίσεις καὶ τὰς κοινάς, ὥστε καὶ πολέμους διήτων πρότερον καὶ παρατάττεσθαι μέλλοντας ἔκαυον, τὰς δὲ
φονικὰς δίκας μάλιστα πούτοις ἐκετέτραπτο δικάζειν.
.... ὅταν τε φορὰ τούτων ἡ, φορὰν καὶ τῆς χώρας νομίζουσιν ὑπάρχειν. ἀφθάρτους δὲ λέγουσι καὶ οὖτοι 10
καὶ [οί] ἄλλοι τὰς ψυχὰς καὶ τὸν κόσμον, ἐκικρατήσειν
δέ ποτε καὶ πῦρ καὶ ΰδωρ.
Τῶ δ' ἀπλῶ καὶ δυμικῶ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ

άλαζονικόν ποόσεστι καὶ τὸ φιλόκοσμον χουσοφοοοῦσί τε γάο, περί μεν τοῖς τραχήλοις στρεπτὰ ἔγοντες 15 περί δε τοις βραγίοσι και τοις καρποις ψέλια, και τάς έσθητας βαπτάς φορούσι καὶ χρυσοπάστους οί ἐν ἀξιώματι. ύπὸ τῆς τοιαύτης δε κουφότητος ἀφόρητοι μέν νικώντες, έκπλαγείς δ' ήττηθέντες όρωνται. πρόσεστι δε τη ανοία και το βάρβαρον και το έπφυλον, δ τοίς 20 προσβόρροις Εθνεσι παρακολουθεί πλείστον, τὸ ἀπὸ C.198τῆς μάχης ἀπιόντας τὰς πεφαλὰς τῶν πολεμίων έξάπτειν έκ τῶν αὐχένων τῶν Ιππων, κομίσαντας δὲ προσπατταλεύειν τοις προπυλαίοις. φησί γοῦν Ποσειδώνιος αὐτὸς ίδειν ταύτην τὴν θέαν πολλαχοῦ, καὶ τὸ μέν 25 πρώτον άηθίζεσθαι, μετά δε ταῦτα φέρειν πράως διά την συνήθειαν. τὰς δὲ τῶν ἐνδόξων κεφαλὰς κεδροῦντες έπεδείκυυου τοις ξένοις, καὶ οὐδὲ πρὸς ἰσοστάσιου χουσον ἀπολυτροῦν ήξίουν. και τούτων δ' ἔπαυσαν αὐτοὺς Ῥωμαίοι καὶ τῶν κατὰ τὰς θυσίας καὶ μαντείας 30 ύπεναντίων τοις παρ' ήμιν νομίμοις. ἄνθρωπον γάρ κατεσπεισμένον παίσαντες είς νῶτον μαχαίρα έμαντεύοντο έκ τοῦ σφαθασμοῦ. ἔθυον θὲ οὐκ ἄνευ θρυξδῶν. καὶ ἄλλα δὲ ἀνθρωποθυσιεῖν εἰθη λέγεται· καὶ γὰρ κατετόξευόν τινας καὶ ἀνεσταύρουν ἐν τοῖς ໂεροῖς καὶ κατασκευάσαντες κολοσσὸν χόρτου καὶ ξύλων, ἐμ-5 βαλόντες εἰς τοῦτον βοσκήματα καὶ θηρία παντοῖα καὶ ἀνθρώπους, ώλοκαύτουν.

Έν δε τῶ ἀκεανῷ φησιν είναι νῆσον μικράν οὐ 6 πάνυ πελαγίαν, προκειμένην τῆς ἐκβολῆς τοῦ Δίγηρος ποταμού οίπεω δε ταύτην τας των Σαμνιτών γυναι-10 κας, Διονύσω κατεχομένας καὶ ίλασκομένας τὸν θεὸν τοῦτον τελεταϊς τε καὶ άλλαις Γεροποιίαις έξηλλαγμέναις. ούκ έπιβαίνειν δὲ ἄνδρα τῆς νήσου, τὰς δὲ γυναϊκας αὐτὰς πλεούσας κοινωνεῖν τοῖς ἀνδράσι καὶ πάλιν έπανιέναι. έθος δ' είναι κατ' έγιαυτὸν απαξ τὸ ίερὸν 15 ἀποστεγάζεσθαι καὶ στεγάζεσθαι πάλιν αὐθημερον προ δύσεως, έκάστης φορτίον έπιφερούσης ής δ' αν έκπέση τὸ φορτίου, διασπασθαι ταύτην ὑπὸ τῶν ἄλλων φερούσας δε τὰ μέρη περί τὸ ίερὸν μετ' εὐασμοῦ μή παύεσθαι πρότερον, πρίν παύσωνται τῆς λύττης. 20 αελ δε συμβαίνειν ώστε τινα έμπίπτειν την τοῦτο πεισομένην: τούτου δ' έτι μυθωδέστερον είρηκεν Αρτεμίδωρος τὸ περί τοὺς κόρακας συμβαΐνον. λιμένα γάρ τινα της παρωμεανίτιδος ίστορεί δύο κοράκων έπονομαζόμενον, φαίνεσθαι δ' έν τούτω δύο κόρακας την 25 δεξιὰν πτέρυγα παράλευπον έχοντας: τοὺς οὖν περί τινων άμφισβητουντας, άφικομένους δευρο έφ' ύψηλοῦ τόπου σανίδα θέντας ἐπιβάλλειν ψαιστά, ἐπάτερον χωρίς· τοὺς δ' ὄρνεις ἐπιπτάντας τὰ μὲν ἐσθίειν τὰ δὲ σχορπίζειν· οὐ δ' αν σχορπισθή τὰ ψαιστά, ἐκεῖνον 30 νικάν. ταῦτα μὲν οὖν μυθωδέστερα λέγει, περὶ δὲ τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης πιστότερα, ὅτι φησὶν εἰναι νῆσον πρός τῆ Βρεττανικῆ, καθ' ἡν ὅμοια τοῖς ἐν Σαμοθράκη

περί την Δήμητρα και την Κόρην Ιεροποιείται. και τούτο δε των πιστευομένων έστίν, δτι έν τη Κελτική φύεται δένδρον δμοιον συκή, καρπον δ' έκφέρει πα-C.199 ραπλήσιον πιοπράνφ πορινθιουργεί· έπιτμηθείς δ' ούτος αφίησιν οπον θανάσιμον προς τας έπιχρίσεις 5 των βελών, και τούτο δε των θρυλουμένων έστίν, ότι πάντες Κελτοί ήδόνικοί τέ είσι και ού νομίζεται παρ' αὐτοῖς αἰσχρὸν τὸ τῆς ἀκμῆς ἀφειδεῖν τοὺς νέους. Έφορος δε ύπερβάλλουσάν τε τῷ μεγέθει λέγει τὴν Κελτικήν, ώστε ήσπερ νῦν Ίβηρίας καλούμεν έκείνοις 10 τα πλείστα προσνέμειν μέχρι Γαδείρων, φιλέλληνάς τε άποφαίνει τοὺς άνθρώπους, καὶ πολλὰ ίδίως λέγει περί αὐτῶν οὐκ ἐοικότα τοῖς νῦν. ἰδιον δὲ καὶ τοῦτο άσκειν γαρ αύτους μή παχείς είναι μηδε προγάστορας. τὸν δ' ὑπερβαλλόμενον τῶν νέων τὸ τῆς ζώνης μέτρον 15 ζημιούσθαι, ταύτα μέν περί τῆς ὑπέρ τῶν "Αλπεων Κελτικής.

Η δε Βρεττανική τρίγωνος μέν έστι τῷ σχήματι, K παραβέβληται δὲ τὸ μέγιστον αὐτῆς πλευρὸν τῆ Κελτική, του μήκους ούθ' ύπερβάλλον ούτ' έλλεϊπου 20 έστι γὰρ ὅσον τετρακισχιλίων καὶ τριακοσίων ἢ τετρακοσίων σταδίων έκατερον, τό τε Κελτικόν τὸ ἀπὸ τῶν έχβολῶν τοῦ Ρήνου μέχρι πρὸς τὰ βόρεια τῆς Πυρήνης ακρα τὰ κατὰ Ακυιτανίαν, καὶ τὸ ἀκὸ Καντίου τοῦ καταντικού των έκβολων του Ρήνου, έωθινωτάτου 25 σημείου της Βρεττανικής, μέχρι πρός το έσπέρων ἄκ**ο**ον τῆς νήσου τὸ κατὰ τὴν Ακυιτανίαν καὶ τὴν Πυοήνην άντικείμενον. τοῦτο μέν δή τοὐλάχιστον διάστημα ἀπὸ τῆς Πυρήνης ἐπὶ τὸν Ρῆνόν ἐστιν, ἐπεὶ τὸ μέγιστον είρηται ότι καὶ πεντακισχιλίων σταδίων 30 έστίν· άλλ' είχὸς είναί τινα σύννευσιν έχ τῆς παραλλήλου θέσεως τῷ ποταμῷ πρὸς τὰ ὄρος, ἀμφοτέρωθεν

દેત્રાહરણભાગું રાંગ્છ જ્વાર્યાદ્વાદ મહત્વે રહેલ જાણ્કેક રહેર હોમ્દલ-જ્જેર દેક દ્વારા લેક.

Τέτταμα δ' έστὶ διάρματα, οἶς χρώνται συνήδως 2 έπλ την νήσον έκ της ήπείρου, τὰ ἀπό τῶν ἐαβολῶν 5 των ποταμών, του τε Ρήνου και του Σηκοόνα και του Αίγηρος και τοῦ Γαρούνα. τοις δ' ἀπό των περί τὸν Ρήνον τόπων αναγομένοις ούκ απ' αὐτών τών έκβολών ὁ πλοῦς ἐστιν, ἀλλὰ ἀπὸ τών ἡμορούντων τοῖς Meraniois Moginar, nag' ois earl nat to "Irior, of 10 έχρήσατο ναυστάθμο Καίσαρ ὁ θεός, διαίρων είς την υήσου · ούπτως δ' ανήχθη , και τη ύστεραία κατήςε περί τετάστην ώραν τριαποσίους και είκοσι σταδίους του διάπλου τελέσας κατέλαβε δ' έν άφούφαις τὸν στου. έστι δ' ή πλείστη της υήσου πεδιάς καὶ κατά-15 δουμος, πολλά δὲ καὶ γεώλοφα τῶν χωρίων ἐστί, φέρει δε στου και βοσπήματα και χουσον και άργυρον και 6/δηρου · ταῦτά [τε] δημομίζεται έξ αὐτης καὶ δέφματα καὶ άνδο άποδα καὶ κύνες εύφνείς πρός κάς κυνηγεσίας C.200 Kedrol de mal moog rows nodepous zowers nat rowreis 20 nal rois intemplois. of de andoes enunciareson two Kedrav side and hodor tarborques, garrotegos de τοις σώμασι. σημείου δέ του μεγέθους: άνείπανδας γαο είδορεν ήμείς εν Ρώμη των ύψηλοτάτων κύτόθι ύπερέχοντας και ήμιποθίω, βλαισούς δε και τάλλα ούκ 25 દેઈ γράμμους τη συστάσει. τὰ δ' έθη τὰ μέν όμοια tois Kelvots τα δ' άπλούστερα και βαρβαρώτερα, ώστ' ένίους γάλακτος εὐπορούντας μη τυροποιείν ἀκὰ πὴν aneigian, antigong d' ilvui ral appeias nai addun remorinar. Tovastelen 6' stol map' aveolg. noog se 30 τοὺς πολέμους ἀπήναις χρώνται τὸ πλίον, ασθάπερ nal tov Keltor Evice. noleig & wirov elou of dovμοί περιφράξαυτες γάρ δένδρεσι καταβεβλημένοις STRABO I.

εὐρυχωρή κύκλον ένταῦθα καὶ αὐτοὶ καλυβοποιοῦνται καὶ τὰ βοσκήματα κατασταθμεύουσιν οὐ πρὸς πολυν χρόνον. ἔπομβροι ở εἰσὶν οἱ ἀέρες μἄλλον ἢ νιφετώ— δεις ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὑμίχλη κατέχει πολὺν χρόνον, ὅστε δι' ἡμέρας ὅλης ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ώρας 5 τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὑρᾶσθαι τὸν ῆλιον. τοῦτο δὲ κἀν τοῖς Μορίνοις συμβαίνει καὶ τοῖς Μεναπίοις καὶ ὅσοι τούτων πλησιόχωροι.

Δίς δε διέβη Καϊσαρ είς την νησον ο δεός, έπανηλθε δε διά ταχέων οὐδεν μέγα διαπραξάμενος οὐδε 10 προελθών έπὶ πολύ τῆς νήσου, διά τε τὰς ἐν τοῖς Κελτοίς γενομένας στάσεις των τε βαρβάρων καὶ των οίκείων στρατιωτών, καὶ διὰ τὸ πολλὰ τών πλοίων άπολέσθαι κατά την πανσέληνον αύξησιν λαβουσών τών άμπώτεων και τῶν πλημμυρίδων. δύο μέντοι ἢ τρείς 15 υίκας ένίκησε τούς Βρεττανούς, καίπερ δύο τάγματα μόνον περαιώσας τῆς στρατιᾶς, καὶ ἀπήγαγεν ὅμηρά τε και άνδράποδα και της άλλης λείας πληθος. νυνί μέντοι των δυναστών τινες των αὐτόθι πρεσβεύσεσι καλ θεραπείαις κατασκευασάμενοι την πρός Καίσαρα 20 τὸν Σεβαστὸν φιλίαν, ἀναθήματά τε ἀνέθηχαν ἐν τῷ Καπετωλίω και οίκειαν σχεδόν τι παρεσκεύασαν τοις Ρωμαίοις όλην την νησον· τέλη τε ούπως ύπομένουσι βαρέα τών τε είσαγομένων είς την Κελτικήν έκείθεν και τῶν ἐξαγομένων ἐνθένδε (ταῦτα δ' ἐστιν ἐλεφάν- 25 τινα ψάλια και περιαυχένια και λυγγούρια και ύαλᾶ σκεύη καὶ ἄλλος φώπος τοιοῦτος), ώστε μηθέν δείν φρουράς της νήσου τουλάχιστον μέν γαρ ένδς τάγματος χρήζοι αν και ίππικού τινος, ώστε και φόρους άπάγεσθαι παρ' αὐτῶν , εἰς ἴσον δὲ καθίσταιτ' αੌν τὸ 30 C.201 ἀνάλωμα τῆ στρατιά τοἰς προσφερομένοις χρήμασιν· άνάγκη γαρ μειούσθαι τα τέλη φόρων επιβαλλομένων, αμα δε καλ κινδύνους άπανταν τινας βίας έπαγομένης.

Είσι δε και άλλαι περί την Βρεττανικήν νήσοι 4 μικραί μεγάλη δ' ή Ίέρνη προς άρκτον αὐτῆ παρα5 βεβλημένη, προμήκης μάλλον [ή] πλάτος έχουσα. περί ής οὐδεν έχομεν λέγειν σαφες πλην ὅτι ἀγριώτεροι τῶν Βρεττανῶν ὑπάρχουσιν οι κατοικοῦντες αὐτήν, ἀνθρωποφάγοι τε ὅντες καὶ πολυφάγοι, τούς τε πατέρας τελευτήσαντας κατεσθίειν ἐν καλῷ τιθέμενοι καὶ 10 φανερῶς μίσγεσθαι ταϊς τε άλλαις γυναιξί καὶ μητράσι παὶ ἀδελφαίς, καὶ ταῦτα δ' οῦτω λέγομεν ὡς οὐκ έχοντες ἀξιοπίστους μάρτυρας καίτοι τό γε τῆς ἀνθρωποφαγίας καὶ Σκυθικὸν είναι λέγεται, καὶ ἐν ἀνάγκαις πολιορκητικαίς καὶ Κελτοί καὶ Ἰβηρες καὶ άλλοι πλεί15 ους ποιῆσαι τοῦτο λέγονται.

Περί δε της Θούλης έτι μαλλον άσαφης ή ίστορία 5 διά τὸν έπτοπισμόν ταύτην γὰρ τῶν ὁνομαζομένων άρκτικωτάτην τιθέασιν. ἃ δ' είρηκε Πυθέας περί τε ταύτης καλ τῶν ἄλλων τῶν ταύτη τόπων ὅτι μὲν πέ-20 πλασται, φανερον έκ των γνωριζομένων χωρίων κατέψευσται γάρ αὐτῶν τὰ πλείστα, ὥσπερ καὶ πρότερον εξοηται, ώστε δήλός έστιν έψευσμένος μάλλον περί τῶν ἐκτετοπισμένων. πρὸς μέντοι τὰ οὐράνια καὶ τὴν μαθηματικήν θεωφίαν ίκανώς δόξει κεχρήσθαι τοίς 25 πράγμασι . . . τολς τῆ κατεψυγμένη ζώνη πλησιάζουσι τὸ τῶν καρπῶν είναι τῶν ἡμέρων καὶ ζώων τῶν μὲν άφορίαν παντελή των δε σπάνιν, κέγχρω δε καί άγρίοις λαχάνοις και καρποίς και δίζαις τρέφεσθαι. παρ' οίς δε στιος και μέλι γίγνεται, και το πόμα έντεῦ-30 θεν έχειν · τὸν δὲ σἴτον , ἐπειδὴ τοὺς ἡλίους οὖα ἔχουσι παθαρούς, εν οξκοις μεγάλοις πόπτουσι, συγκομισθέντων δεύρο τῶν σταχύων · αί γὰρ αικος ἄχρηστοι γίνονται διὰ τὸ ἀνήλιον καὶ τοὺς ὅμβρους.

Μετά δὲ τὴν ὑπὲρ τῶν "Αλπεων Κελτικὴν καὶ τὰ έθνη τὰ έχοντα τὴν χώραν ταύτην περί αὐτῶν τῶν "Αλπεων λεατέον και των κατοικούντων αὐτάς, ἔπειτα 5 περί της συμπάσης Ιταλίας, φυλάττουσεν έν τη γραφη την αύτην τάξιν ήνπες δίδωσιν ή της χώρας φύσις. αργονται μεν ούν αί "Αλπεις ούπ από Μονοίπου λιωένος, ώς εἰρήκασί τενες, άλλ' ἐπὸ τῶν πὐτῶν γωρίων ἀφ' ὧνπες καὶ τὰ Απέννινα ὄρη κατὰ Γένουαν έμπό- 10 οιον Λιγύων και τα καλούμενα Σαβάτων δάδα, όπερ C.202 έστὶ τενάγη· τὸ μὲν γὰρ Απέννινον ἐπὸ Γενούας. «Ε δε Αλπεις από των Σαβάτων έχουσι την άρχην στάδιοι δ' είσι μεταξύ Γενούας και Σαβάτων διακόσιος πρός τοις έξήκοντα μετά δε τριακοσίους πρός τοις 13 έβδομήκοντα 'Αλβίγγαυνόυ έστι πόλισμα, οί δ' ένοιnouvees Alyvee Tryauvos nahouveau enceuver d'elg Μονοίκου λιμένα τετρακόσιοι καὶ ὀγδοήκουτα. Εν τε τῷ μεταξὺ πόλις εὐμεγέθης "Αλβιον Ίντεμέλων καὶ οί navoinovers Ivespédios. nat on mai enpelov riverra 20 του την άρχην από των Σαβάτων είναι τας "Αλπεσιν έκ των ονομάτων τούτων τὰ γὰρ "Αλπεικ καλείσθαι ποότερον "Αλβια, καθάπες και 'Αλπεισά. και γας νῦν έτι το έν τοις Ιάποσιν δρος ύψηλου συνάπτου πως τή "Onga nat raty "Alnesiv" Albov lépesdui, . ég äv pégo: 25 θεθρο των Αλπεων έπτεταμένων.

Τών ούν Λιγύων των μεν όντων Ίρραύνων των δε Ίντεμελίων, είκότως τὰς ἐποικίας αὐτών ἐπὶ τῷ δα λάττη τὴν μεν ὀνομάζεσθαι "Λίβιον Ίντεμελιον οἰον "Αλπειον, τὴν δὲ ἐπιτετμημένως μαλλον 'Λλβίγγαυνον. 30 Εκολύβιος δὲ προστέθησε τοῖς δυοὶ φύλοις τῶν Λιγύαν τοῖς λεχθείσι τό τε τῶν 'Οξυβίων καὶ τὸ τῶν Δεκιητών.

όλως dè ή παραλία αύτη πάσα μέχρι Τυρρηνίας έκ Μονοίκου λιμένος προσεχής τέ έστι καὶ άλίμενος πλήν Βοανέων δρικον καὶ άγχυροβολίων. ὑπέρκεινται δὲ οί τών όρων έξαίσιοι αρημνοί στενήν απολείποντες πρόφ 5 θαλάτση πάροδον. κατοικούσι δε Δίγυες ζώντες άπο θρεμμάτων το πλέου και γάλακτος και κριθίνου πόματος, νεμόμενοι τά τε πρός θαλάττη χωρία και τό πλέον τὰ όρη. έχουσι δ' ῦλην ἐνταῦθα παμπόλλην ναυπηγήσιμον καλ μεγαλόδενδρον, ώστ' ένίων τοῦ πά-10 200ς την διάμετρον όκτω ποδών εύρίσκεσθαι πολλά δε και τη ποικιλία τών θυίνων ούκ έστι γείρω πρός τὰς τοαπεζοποιίας. ταῦτά τε δή κατάγουσιν είς τὸ έμπόοιον την Γένουαν καὶ διρέμματα καὶ δέρματα καὶ μέλι, auripoprifoural de élalou nal olvou rou én rôs Ira-15 λίας· ὁ δὲ παρ' αὐτοἰς όλίγος ἐστί, πιττίτης αὐστηρός. έντεύθεν δέ είσιν οί γίννοι λεγόμενοι ίπποι τε καί ήμίονοι, καὶ οί λιγυστίνοί τε χιτώνες καὶ σάγοι · πλεονάζει δε και το λιγγούριον παρ' αὐτοῖς, ὅ τινες ήλεκτρον προσαγορεύουσι. στρατεύονται δ' ίππεζε μέν ού 20 πάνυ, όπλίται δε άγαθοί και άκροβολισταί άπο δε τοῦ χαλκάσπιδας είναι τεκμαίρονταί τινες Έλληνας mitoric sival.

Ο δε τοῦ Μονοίκου λιμην ὅρμος ἐστίν οὐ μεγά- 3 λαις οὐδε πολλαες ναυσίν, ἔχων ἰερον Ἡρακλέους Μο- 25 νοίπου καλουμένου· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ ὀυόματος καλ μέχρι δεῦρο διατείνειν ὁ Μασσαλιωτικὸς παράκλους διέχει δ' Αντιπόλεως μικρῷ πλείους ἢ διακοσίους στα-δίους. τοὐντεῦθεν δ' ἤδη μέχρι Μασσαλίας καὶ μι-C.203 κρὸν προσωτέρω τὸ τῶν Σαλύων ἔθνος οἰκεὶ τὰς Ἦλ-30 πεις τὰς ὑπερκειμένως καὶ τινα τῆς αὐτῆς παραλίας ἀναμὶξ τοἰς Ἑλλησι. καλούσι δὲ τοὺς Εάλυας οἱ μὲν παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων Αίγυας καὶ τὴν χώραν, ῆν ἔγου-

σιν οί Μασσαλιώται, Ανγυστικήν, οἱ δ' ὅστερον Κελτολίγυας ὀνομάζουσι, καὶ τὰν μέχρι ᾿Αθενίωνος καὶ τοῦ Ὑροδανοῦ πεδιάδα τούτοις προσνέμουσιν, ἀφ' ἦς οὖ πεξὴν μόνον ἀλλὰ καὶ ἰπκικὴν ἔστελλον στρατιάν, εἰς δέκα μέρη διηρημένοι. πρώτους δ' ἐχειρώσαντο Ὑρο-5 μαΐοι τούτους τῶν ὑπεραλπείων Κελτῶν, πολὺν χρόνον πολεμήσαντες καὶ τούτοις καὶ τοἰς Δίγυσιν, ἀποκεκλεικόσι τὰς εἰς τὴν Ἰβηρίαν παρόδους τὰς διὰ τῆς παραλίας. καὶ γὰρ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ δάλατταν ἐλήζοντο καὶ τοσοῦτον ἴσχυον ῶστε μόλις στρατοπέδοις 10 μεγάλοις πορευτὴν είναι τὴν ὁδόν. ὀγδοηκοστὸν δ' ἔτος πολεμοῦντες διεπράξαντο μόλις ῶστ' ἐπὶ δείδεκα σταδίους τὸ πλάτος ἀνείσθαι τὴν ὁδὸν τοῖς ὁδεύουσι δημοσία, μετὰ ταῦτα μέντοι κατέλυσαν ᾶπαντας καὶ διέταξαν αὐτοὶ τὰς πολιτείας, ἐπιστήσαντες φόβον. 15

Μετὰ δὲ τοὺς Σάλυας 'Αλβιείς καὶ 'Αλβιοικοι καὶ 'Βοκόντιοι νέμονται τὰ προσάρκτια μέρη τῶν ὀρῶν. παρατείνουσι δὲ οἱ 'Βοκόντιοι μέχρι 'Αλλοβρίγων, ἔχοντες αὐλῶνας ἐν βάθει τῆς ὀρεινῆς ἀξιολόγους καὶ οὐ χείρους ὧν ἔχουσιν ἐκείνοι. 'Αλλόβριγες μὲν οὖν καὶ 20 Αίγυες ὑπὸ τοῖς στρατηγοῖς τάττονται τοῖς ἀφικνουμένοις εἰς τὴν Ναρβωνίτιν, 'Βοκόντιοι δέ, καθάπερ τοὺς 'Βόλκας ἔφαμεν τοὺς κερὶ Νέμαυσον, τάττονται καθ' αὐτούς. τῶν δὲ μεταξὺ τοῦ 'Βάρου καὶ τῆς Γενούας Λιγύων οἱ μὲν ἐκὶ τῆ θαλάττη τοῖς Ἰταλιώταις 25 εἰσιν οἱ αὐτοί, ἐκὶ δὲ τοὺς ὀρεινοὺς πέμπεταί τις ῦπαρχος τῶν ἱππικῶν ἀνδρῶν, καθάπερ καὶ ἐκ ἄλλους τῶν τελέως βαρβάρων.

Μετὰ δὲ 'Βοκοντίους Ἰκόνιοι καὶ Τρικόριοι καὶ μετ' αὐτοὺς Μέδουλλοι, οἵπερ τὰς ὑψηλοτάτας ἔχουσι 30 πορυφάς· τὸ γοῦν ὀρθιώτατον αὐτῶν ῦψος σταδίων ἐκατὸν ἔχειν φασὶ τὴν ἀνάβασιν, κάνθένδε πάλιν τὴν

έπλ τοὺς ὄρους τοὺς τῆς Ἰταλίας κατάβασιν. ἄνω δ' ἔν τισι χοίλοις γωρίοις λίμνη τε συνίσταται μεγάλη χαλ πηγαί δύο οὐ πολὺ ἄπωθεν άλλήλων, ὧν έκ μεν τῆς έτέρας είσιν ό Δρουεντίας ποταμός χαραδρώδης. δε 5 έπλ τον Ροδανον καταράττει, καλ ο Δουρίας είς τάναντία · τῶ γὰρ Πάδω συμμίσγει κατενεχθείς διὰ Σαλασσων είς την έντος των Αλπεων Κελτικήν εκ δε της έτέρας πολύ ταπεινότερος τούτων τῶν χωρίων ἀναδίδωσιν αὐτὸς ὁ Πάδος πολύς τε καὶ όξύς, προϊών δὲ γίνε-10 ται μείζων και πραότερος εκ πολλών γαρ λαμβάνει C.204 την αύξησιν έν τοις πεδίοις ήδη γενόμενος και πλατύνεται τή ούν διαχύσει περισπά και άμβλύνει τον φούν είς δε την Αδριατικήν θάλατταν έκπίπτει μέγιστος γενόμενος των κατά την Εύρφκην ποταμών 15 πλην του "Ιστρου. υπέρμεινται δ' οί Μέδουλλοι μάλιστα τῆς συμβολῆς τοῦ "Ισαρος πρὸς τὸν Ροδανόν.

Έπλ δε θάτερα μέρη τὰ πρός τὴν Ιταλίαν κεκλι- 6 μένα τῆς λεχθείσης ὀφεινῆς Ταυφίνοί τε οἰκοῦσι Διγυστικόν έθνος και άλλοι Λίγυες. τούτων δ' έστι και 20 ή τοῦ Δόννου λεγομένη γῆ καὶ ή τοῦ Κοττίου. μετά δε τούτους και τον Πάθον Σαλασσοί· ύπερ δε τούτων έν ταζς πορυφαζς Κέντρωνες παλ Κατόριγες καλ δάραγροι και Ναντουάται και ή Δημέννα λίμνη, δι' ής ό Ροδανός φέρεται, και ή πηγή τοῦ ποταμοῦ. οὐκ ἄπω-25 θεν δὲ τούτων οὐδὲ τοῦ Ῥήνου αί πηγαί, οὐδ' ὁ 'Δδούλας τὸ ὄρος, દુ οὖ φεί καὶ ὁ Ῥῆνος ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ ό 'Αδούας είς τάναντία έμβάλλων είς την Λάριον λίμνην την πρός το Κώμφ. υπέρκεινται δε του Κώμου προς τη δίζη του Αλπεων ίδουμένου τη μεν Ραιτοί καλ 30 θέννωνες έπι την έω κεκλιμένοι, τῆ δὲ Δηπόντιοι και Τοιδεντίνοι και Στόνοι και άλλα πλείω μικοά έθνη κατέχουτα την Ίταλίαν έν τοις πρόσθεν χρόνοις λη-

στοικά και άπορα· πυνί δε τά μεν έξεφθαρται τὰ δ' ήμέρωται τελέως, ώστε τὰς δι' αὐτῶν ὑπερβολάς τοῦ όρους πρότερον ούσας όλίγας και δυξπεράτους νυνλ πολλαγόθεν είναι καὶ άσφαλεῖς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ εὐβάτους, ὡς ἔνεστι, διὰ τῆν κατασκευήν. προσέθημε 5 γὰρ ὁ Σεβαστὸς Καϊσκρ τῆ καταλύσει τῶν Ιηστῶν τὰν κατασκευήν των όδων δαην οίόν τ' ήν ού γαο δυνατον πανταχού βιάσασθαι την φύσιν δια πετρών καλ πρημνών έξαισίων, των μέν ύπερχειμένων της όδοῦ τών δ' υποπιπτόντων, ώστε καὶ μικρον έκβασιν άφυ-10 πτον είναι του πίνδυνου, είς φάραγγας άβύσσους τοῦ πτώματος όντος. ούτω δέ έστι στενή ματά τι αύτοῦ ή όδος ώστ' ίλιγγον φέρειν τοις πεζή βαδίζουσι καὶ αὐτοίς καὶ ὑποζυγίοις τοίς ἀήθεσι · τὰ δ' ἐπιχώρια κομίξει τούς φόρτους άσφαλώς, ούτ' ούν ταθτα ίάσιμα 15 ούθ' αί κατολισθάνουσαι πλάμες τών κρυστάλλων ανωθεν έξαίσιοι, συνοδίαν όλην απολαμβάνειν συνάμεναι καλ συνεξοιθείν είς τὰς ὑποπιπτούσας φάραγγας. πολλαί γὰο ἀλλήλαις ἐπίκεινται πλάκες, πάγων ἐπὶ πώγρις γενομένων τῆς μόνος κρυσταλλαδών καὶ τῶν 20 έπιπολής άελ φαδίως άπολυομένων άπο τών έντος πολν διαλυθήναι πελέως έν τοις ήλίοις.

Η δε των Σαλασσων πολλή μεν έστιν εν αύλωνι βαθεί των όρων άμφοτερωθεν πλειόντων το χωρίον, μέρος δε τι αύτων άνατείνει και προς τάς ύπερκειμέ-25 υπς ποριφάς. τοις ούν έκ της Ιταλίας ύπερτιθείσι τὰ δρη διὰ τοῦ λεχθέντος αὐλῶνός ἐστιν ἡ ὁδός, εἶτα σχίζεται δίχα και ἡ μεν διὰ τοῦ Ποινίνου λεγομένου φέρεται ζεύγεσιν οὐ βαπή κατὰ τὰ ἄκρα τῶν Άλπεων, ἡ δε διὰ Κεγτρώνων δυσμικώτερα. ἔχει δε και χρυσεία 30 ἡ τῶν Σαλασσῶν, ἃ κατείχου ἰσχύοντες οἱ Σαλασσοὶ πρότερον, καθάπερ και τῶν παρόδων ήσαν κύριος

προσελάμβανε δὲ πλείστον εἰς τὴν μεταλλείαν αὐτοῖς ο Δουρίας ποταμός είς τα χρυσοπλύσια, διόπερ έπλ wolloùs rónous chisoures els ràs ékoherelas rò vòas τὸ κοινὸν δείθρον έξεκένουν, τοῦτο δ' έκείνοις μέν 5 συνέφερε πρός την του χρυσού θήραν, τούς δέ γεωργούντας τὰ ὑπ' αὐτοῖς πεδία τῆς ἀρδείας στερομένους έλύπει, τοῦ ποταμοῦ δυναμένου ποτίζειν τὴν χώραν δια το ύπερδέξιον έχειν το φείθρον. έκ δε ταύτης τῆς αίτίας πόλεμοι συνεχείς ήσαν πρὸς άλλήλους άμφοτέ-10 φοις τοις έθνεσι. αφατησάντων δε Ρωμαίων των μέν χουσουργείων έξέπεσον και της χώρας οι Σαλασσοί, τὰ δ' ὄρη κατέχοντες ἀκμὴν τὸ ὕδωρ ἐκώλουν τοῖς ὀημοσιώναις τοίς έργολαβήσασα τὰ χρυσεία. και πρός τούτους δ' ήσαν ἀελ διαφοραλ διὰ τὴν πλεονεξίαν τῶν 15 δημοσιωνών. οθτω δε συνέβαινε τοὺς στρατηγιώντας άει των Ρωμαίων και πεμπομένους έπι τούς τόπους εύπορεϊν προφάσεων ἀφὶ ὧν πολεμήσουσι. μέχρι μέν δή των νεωστί χρώνων τοτέ μεν πολεμούμενοι τοτέ δέ καταλυόμενοι τον προς τους Ρωμαίους πόλεμον ζαχυον 20 όμως, καλ πολλά κατέβλαπτον τούς δι' αὐτῶν ὑπερβάλλουτας τὰ ὄφη κατὰ τὸ ληστρικὸυ ἔθος: οῖ γε καὶ Δέκιμον Βοούτον φυγόντα έκ Μουτίνης έποάξαντο δραχμήν κατ' ἄνδρα. Μεσσάλας δε πλησίον αὐτῶν χειμαζεύων τιμην ξύλων κατέβαλε των τε καυσίμων 25 καὶ τῶν πτελείνων ἀποντισμάτων τῶν γυμναστικῶν. έσύλησαν δέ ποτε καλ χρήματα Καίσαρος οί ανδρες ούτοι και ἐπέβαλον κρημνούς στρατοπέδοις, πρόφασικ ώς όδοποιούντες η γεφυρούντες ποταμούς. ύστερον μέντοι κατεστρέψατο αύτους άρδην ο Σεβαστος καλ 30 πάντας έλαφυροπώλησε, πομισθέντας είς Έπορεδίαν Ρωμαίων αποικίαν, ην συνώκισαν μέν φρουραν είναι βουλόμενοι τοις Σαλασσοις, όλίγον δ' άντέχειν έδύναντο οι αὐτόθι, εως ήφανίσθη τὸ εθνος. τῶν μεν οὖν ἄλλων σωμάτων τρεις μυριάδες εξητάσθησαν ἐπὶ C.206 τοις εξακισχιλίοις, τῶν δὲ μαχίμων ἀνδρῶν ὀκτακισχίλιοι· πάντας δ' ἐπώλησε Τερέντιος βάρρων ὑπὸ δόρυ καταστρεψάμενος αὐτοὺς στρατηγός· τρισχιλίους 5 δὲ Ῥωμαίων πέμψας ὥκισε τὴν πόλιν Αὐγοῦσταν ὁ Καισαρ, ἐν ὧ ἐστρατοπέδευσε χωρίω ὁ βάρρων, καὶ νῦν εἰρήνην ἅγει πᾶσα ἡ πλησιόχωρος μέχρι τῶν ἄκρων ὑπερβολῶν τοῦ ὄρους.

Έξης δὲ τὰ πρὸς ἕω μέρη τῶν όρῶν καὶ τὰ ἐπιστρέ- 10 φοντα πρός νότον Ραιτοί και Βινδολικοί κατέχουσι συνάπτοντες Έλεηττίοις και Βοίοις επίκεινται γάο τοζε έκείνων πεδίοις. οί μεν ούν Ραιτοί μέγοι της Ίταλίας καθήκουσι τῆς ὑπὲρ Οὐήρωνος καὶ Κώμου. καὶ ὅ γε Ραιτικός οίνος των έν τοις Ίταλικοις έπαινουμένων 15 ούχ απολείπεσθαι δοχών έν ταζε τούτων ύπωρείαις νίνεται · διατείνουσι δε καί μέγοι των χωρίων δι' ών ό Ρήνος φέρεται τούτου δ' είσι του φύλου και Αηπόντιοι και Καμούνοι, οί δε 'Εινδολικοί και Νωρικοί την έπτος παρώρειαν κατέχουσι το πλέον μετά Βρεύ-20 νων καὶ Γεναύνων, ἤδη τούτων Ἰλλυοιῶν. ἄπαντες δ' ούτοι καὶ τῆς Ἰταλίας τὰ γειτονεύοντα μέρη κατέτοεχον ἀεί και τῆς Ἐλεηττίων και Σηκοανῶν και Βοίων καί Γερμανών, ίταμώτατοι δε των μεν δινδολικών έξητάζουτο Λικάττιοι και Κλαυτηνάτιοι και 'θέννω-25 νες, των δε 'Ραιτων Ρουκάντιοι και Κωτουάντιοι. και οί Έστίωνες δε των δινδολικών είσι και Βρινάντιοι, καλ πόλεις αὐτῶν Βοιγάντιον καλ Καμβόδουνον καλ ή τών Λικαττίων ώσπες ακρόπολις Δαμασία. της δε πρός τους Ίταλιώτας των ληστών τούτων χαλεπότητος 30 λέγεται τι τοιούτον ώς, έπειδαν έλωσι κώμην η πόλιν ού μόνον ήβηδον ανδροφονούντας, αλλα και μέχρι των

νηπίων προϊόντας τῶν ἀρρένων, καὶ μηδ' ἐνταῦθα παυομένους, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐγκύους γυναϊκας κτείνον τας ὅσας φαϊεν οἱ μάντεις ἀρρενοκυείν.

Μετά δε τούτους οι έγγυς ήδη τοῦ 'Αδριατικοῦ 9 5 μυχοῦ καὶ τῶν κατὰ Ακυληίαν τόπων οἰκοῦσι, Νωρικῶν τέ τινες και Κάρνοι· τῶν δὲ Νωρικῶν είσι και of Ταυρίσκοι. πάντας δ' έπαυσε τῶν ἀνέδην καταδρομῶν Τιβέριος και ὁ άδελφὸς αὐτοῦ Δροῦσος θερεία μιᾶ, ώστ' ήδη τρίτον καὶ τριακοστὸν έτος έστιν έξ ού καθ' 10 ήσυγίαν όντες άπευτακτούσι τους φόρους, κατά πάσαν δε την των "Αλπεων όρεινην έστι μεν και γεώλοφα Σωρία καλώς γεωργείσθαι δυνάμενα και αύλώνες εὖ συνεπτισμένοι, τὸ μέντοι πλέον και μάλιστα περί τὰς πορυφάς, περί ο δή και συνίσταντο οί λησταί, λυπρόν 15 καὶ ἄκαφκου διά τε τὰς πάχυας καὶ τὴν τραχύτητα τῆς γης. κατά σπάνιν οὖν τροφης τε καὶ ἄλλων ἐφείδοντο έσθ' ότε τῶν ἐν τοῖς πεδίοις , ἵν' ἔχοιεν χορηγούς · .ἀν-0.207 τεδίδοσαν δε ζητίνην πίτταν δάδα κηρόν τυρόν μέλι: τούτων γὰρ εὐπόρουν. ὑπέρχειται δὲ τῶν Κάρνων τὸ 20 Απέννινον όρος, λίμνην έχου έξιεζσαν είς του Ατησζνου ποταμόν, δε παραλαβών "Αταγιν άλλον ποταμόν είς του Αδρίαν έπβάλλει. έκ δε της αύτης λίμνης καί άλλος ποταμός είς τον Ίστρον δεί, καλούμενος Ίσάρας. παλ γὰρ ὁ Ίστρος τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τούτων λαμβάνει τῷν 25 όριον πολυτχιδιών όντων καλ πολυκεφάλων. μέχοι μέν γαρ δεύρο από της Μιγυστικής συνεχή τα ύψηλα των Αλπεων διέτεινε καὶ ένὸς ὄρους φαντασίαν παρείχεν, είτ' άνεθέντα και ταπεινωθέντα έξαίρεται πάλιν είς πλείω μέρη και πλείους κορυφάς. πρώτη δ' έστι τού-30 των ή του Ρήνου πέρων καὶ τῆς λίμνης κεκλιμένη πρὸς έω ράχις μετρίως ύψηλή, ὅπου αί τοῦ Ἰστρου πηγαί πλησίον Σοήβων καλ του Έρκυνίου δρυμού . άλλαι δ'

είσλη έπιστρέφουσαι πρός την Ίλλυρίδα καλ του 'Αδρέav. av éste tó te Anévulvov šoos to leggen nad to Τούλλον καὶ Φλιναδία, τὰ ὑπεριείμενα τῷν ἐινδολιnão, et do 6 Acrons nal Klávis nal alloi alticors γαραδρώδεις ποταμοί συμβάλλουσιν είς το τοῦ Ίστρου 5 ລໍະເອີດດນ.

Καὶ οἱ Ἰάποθες δὲ ήδη τοῦπο ἐπίμικτον Ἰλλυφιοῖς . 10 καλ Κελτοϊς έθνος περί πούτους οίκοῦσι τοὺς τόπους, καλ ή Όκρα πλησίου τούτ**ων έσ**τίν. ολ μεν οὖυ Ίαποδες: πρότερον εύανδρούντες και του όρους έφ' έκατερον 10 the olungue kroutes and tolk andthefolk katabatoveτες, έμπεπόνηνται τελέως ύπὸ ποῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος ματαπολεμηθέντες, πόλεις δ' αυτών Μέτουλον Δρουπίνοι Μανήτιον 'δένδων. μεθ' ούς ή Σεγεστική πόλις ėv nedio, nuo ην ο Σάος παραροεί πουαμός ėνde-15 dong els von "Istoon. neïtat de n nolles euquas neès του κατά των Δακών πόλεμον ή δ' Όκοκ το ταπεινότατον μέρος τῶν "Αλπεώα ἐστι καθ' ο συνάπτουσε - rois Kapvais, nal di' où rà en rig'Anulnias pagnia πομίζουσιν άρμαμάξαις είς του παλούμενον Ναύπορ- 20 τον, σταδίων όδον ου πολύ πλειόνων ή τετρακοσίων: éxaldan de zols norquois naráparal pézal vou "Isapou καὶ τῶν ταύτη χωρίων. παραρρεί γὰρ δὴ τὸν Ναύ-, πορτον [Κορκόρας] ποταμός έκ της Ίλλυρίδος φερόμενος πλωτός, εκβάλλει δ' είς του Σάου, ώστ' εύμαρως 25 είς την Σεγεστικήν ματάγεται καλ τούς Παννονίους παὶ Τευρίσκους. συμβάλλει δ' είς του Σάον ματά την nóliv nai ó Kálanis appóregos d' skol nimrol, béουσι δ' ἀπὸ τῶν "Αλπεων. ἔχουσι δ' ως "Αλπεις καὶ ίππους άγρίους και βόας. φησί δε Πολύβιος και εδιόμορ-30 C.208 φόν τι γεννασθαι ζώον έν αύταζε έλαφοιιθές τὸ σχήμα πλην αύχένος καλ τριχώματος, ταύτα δ' έρικέναι κά-

ποφ, ὑπὸ δὲ τῷ γενείφ πυρῆνα ἰσχειν ὅσον σποθαμιαἴον ἀκρόκομον, πωλινῆς κέρκου τὸ πάχος.

Tou d' vagotesou rou in the Trailer sig the 11 έξω Κελτικήν και την προσάρκτιον ή δεά. Σαλασσών 5 έσειν άγουσα έπὶ Λούνδουνον διττή δ' έστίν, ή μέν άμαξεύεσθαι δυναμένη διὰ μήπους πλείονος ή διὰ Κεντοσίνων, ή δε όρθία καὶ στενή, σύντομος δέ, ή διὰ τοῦ Ποινίνου. τὸ ἀλ Δούγδουνον ἐν μέσφ τῆς χώρας ἐστὶν ώσπερ απρόπολις, διά τε τὰς συμβολὰς τῶν ποταμῶν 10 και διά τὸ έγγὺς είναι πᾶσι τοῖς μέρεσι: διόπερ και Αγρίππας έντεῦθεν τὰς όδοὺς ἔτεμε, τὴν διὰ τῶν Κεκμένων όρων μέχρι Σαντόνων και της Ακυιτανίας, και την έπὶ τὸν Ρήνον, καὶ τρίτην την έπὶ τὸν ώκεανόν, την πρός Βελλοάποις παι Αμβιανοίς, τετάρτη δ' έστλυ 15 έπὶ τὴν Ναρβωνίτιν παὶ τὴν Μασσαλιωτωιὴν παραλίαν. έστι δε και έν άριστερα άφεισι το Λούγδουνον παι την ύπερκειμένην χώραν έν αὐτῷ τῷ Ποινίνο πάλεν έκτροπή διαβάντι τὸν Ροδανου ή την λίμνης την Aquérrar els en Exercelar nedia, nàrceover els Eq-20 ποιώνους ύπερθεσις διά του Τόρα όρους καὶ εἰς Δίγγοvag. diá es rovemu én' áupa nal ént vòu Ponar pal έπὶ τὸν ἀπεανὸν δίοδοι σχίζονται.

Ετι φησί Πολύβιος έφ' έαυτοῦ κατ' Ακυληία 12 μάλιστα έν τοις Ταυρίσκους τοις Νωρικούς εύρεθηναι 25 χρυσειον σύτως εύφυλς ώστ' έκλ δύο πόδας άποσύραντι την έπιπολης γην εύδυς όφυκτὸν εύρισκεσθαι χρυσόν, τὸ δ' δρυγκα μη κλειόνων ύπάρχειν η πεντεκαίδεκα ποδών, είναι δε τοῦ χρυσοῦ τὸν μεν αὐτώθεκ καθαφούν κυάμου μέγεθος η δέρμου, τοῦ ὀγδόου μέρους 30 μόνον ἀφεψηδέντος, τὸν δε δείσθαι μεν χωνείας πλείονος σφόδρα δε λυσιτελοῦς. συνεργασαμένων δε τοις βαρβάροις τῶν Ἰταλιωτῶν ἐν διμήνφ, παραχρημα τὸ

γρυσίον εὐωνότερον γενέσθαι τῷ τρίτῷ μέρει καθ' όλην την Ιταλίαν, αίσθομένους δε τούς Ταυρίσκους μουοπωλείν έπβαλόντας τους συνεργαζομένους. άλλά νῦν ἄπαντα τὰ χουσεία ὑπὸ Ρωμαίοις έστί, κάνταῦθα δ', ώσπερ κατά την Ιβηφίαν, φέρουσιν οί ποταμοί χρυ- 5 σοῦ ψῆγμα πρὸς τῷ όρυκτῷ, οὐ μέντοι τοσούτον. ὁ δ αύτὸς ἀνὴρ περί τοῦ μεγέθους τῶν "Αλπεων καὶ τοῦ ῦψους λέγων παραβάλλει τὰ έν τοῖς Ελλησιν ὅρη τὰ μένιστα, τὸ Ταΰνετου τὸ Λύπαιον Παρνασσὸν Όλυμπου Πήλιου "Οσσαυ, εν δε Θράκη Λίμον Ροδόκηυ 10 C.209 Δούνακα· καί φησιν ότι τούτων μέν ξκαστον μικρού δείν αὐθημερον εὐζώνοις ἀναβήναι δυνατόν, αὐθηpepov de nal negislostv, tag d'"Alneig oud' av neuπταίος άναβαίη τίς· τὸ δὲ μῆπός ἐστι δισχιλίων καὶ διακοσίων σταδίων τὸ παρῆκον παρὰ τὰ πεδία. τέττα- 15 ρας δ' ύπερβάσεις όνομάζει μόνον . δια Διγύων μέν την έγγιστα τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, είτα την διὰ Ταυρίνων ην Αννίβας διήλθεν, είτα την διά Σαλασσών, τετάρτην δε την δια 'Ραιτών, άπάσας κρημνώδεις. λίuvas de eival onder er rols opede alelous μέν, τρείς de 20 μεγάλας όν ή μεν Βήνακος έχει μήκος πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ [έχατὸν] τριάχοντα, έχρει δὲ ποταρός Μίγκιος ή δ' έξης Λάριος τετρακοσίων, πλάτος θε στενωτέρα της πρότερου, έξίησι δε ποταμου του 'Αδούαν· τρίτη δε 'Θερβανός μήκος έγγυς τριακοσίων 25 σταδίων, πλάτος δε τριάχοντα, ποταμόν δε εξίησι μέγαν Τικίνου πάντες δ' είς του Πάδου συρρέουσι. τοσαθτα καὶ περὶ τῶν ὀρῶν ἔχομεν λέγειν τῶν Αλπεινῶν.

- E -

Μετά δε την ὑπώρειαν των Αλπεων ἀρχή τῆς νῦν 1 Irallas, of yao malatol thu Olumpian enalour Ira-5 λίαν ἀπὸ τυῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ μέχρι τοῦ Ταραμτίνου κόλπου καὶ τοῦ Ποσειδωνιάτου διήκουσαν, ἐπιπρατήσαν δε τούνομα και μέχρι τής ύπωρείας των Αλ--πεων προύβη. προσέλαβε δε και της Διγυστικής τα μέχρι βάρου ποταμού και τῆς ταύτη θαλάττης ἀπὸ τῶν 10 δρίων των Τυρρηνικών και τῆς Ίστρίας μέχρι Πόλας. είκασαι δ' αν τις εὐτυχήσαντας τοὺς πρώτους ὀνομα- 0.210 σθέντας Ιταλούς μεταδούναι καὶ τοις πλησιοχώροις, είθ' ουτως επίδοσιν λαβείν μέχριτης Ρωμαίων επικρατείας. όψε δέ ποτε, άφ' ού μετέδοσαν Έρωμαΐοι τοις 15 Ίταλιώταις την ίσοπολιτείαν, έδοξε καί τοις έντὸς "Αλπεων Γαλάταις καὶ Ένετοις τὴν αὐτὴν ἀπονείμαι τιμήν, προσαγορεύσαι δε και Ιταλιώτας πάντας και 'Ρωμαίους, ἀποικίας τε παλλάς στεϊλαι, τὰς μὲν πρότερον τας δ' ΰστερον, ών ού φάδιον είχειν αμείνους έτέρας. Ένλ μέν οὖν σχήματι σύμπασαν τὴν νῦν Ἰταλίαν 2 οὐ φάδιον περιλαβεῖν γεωμετρικῶς, καίτοι φασίν ἄκραν είναι τρίγωνον έκκειμένην πρός νότον καί χειμερινάς ἀνατολάς, κορυφουμένην δε πρός τῷ Σωελικῷ πορθμο, βάσιν δ' έχουσαν τὰς "Αλπεις" [συγχαρήσαι μέν 25 οὖν δεί τὴν βάσιν,] συγχωρήσαι δὲ καὶ τῷν πλευρῷν μίαν την έπὶ τὸν πορθμὸν τελευτῶσαν, κλυζομένην δà ύπο του Τυροηνικού πελάγους. τρίγωνου δε ίδίως τό εὐθύγραμμον παλείται σχήμα: ἐνταῦθα δὲ παὶ ἡ βάσις καὶ ή πλευρά περιφερείς είσιν, ώστε, εί φημι δείν 30 συγχωρείν, περιφερογράμμου σχήματος θετέον καλ την βάσιν και την πλευράν, συγχωρητέον δε και την λόξωσιν ταύτης τῆς πλευρᾶς τὴν ἐπὶ τὰς ἀνατολάς,

τάλλα δ' ούχ ίκανῶς εἰρήκασιν, ὑποθέμενοι μίαν πλευοὰν ἀπὸ τοῦ μυγοῦ τοῦ 'Αδρίου μέχρι τοῦ πορθμοῦ. πλευράν γαο λέγομεν την αγώνιου γραμμήν, αγώσιος δ' έσελν δταν η μή συννεύη πρὸς αλληλα τὰ μέρη में แก่ हंत्रो жоли. ή δε από Αριμίνου έπι την απραν την 5 'Ιαπυγίαν και ή ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἄπραν πάμπολύ τι συννεύουσιν. όμοίως δ' έγειν οξομαι παλ την ἀπό του μυγου του Αδρίου και την ἀπό της Ίαπυvias sounintouser yas int rous neel Asimion ned Ράμουναν τόπους νωνίαν ποιούσιν, εί δε μή νωνίαν, 10 περιφέρειαν νε άξιόλογον. ώστ', εί άβα, τοῦτ' αν είν μία πλευρά ὁ παράπλους ὁ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ ἐπὶ τὴν Ἰαnuviav, oun súdsta. ro de loinou ro evotivos ent rov πορθμόν άλλην ὢν ύπογρώφοι πλευράν, οὐδε ταύτην ระชิธิโดง. ชชีชต ซีซิ ระชาต์สโรยของ แต้ได้งง ที่ รายโลโรยของ 15 -φαίη τις ἀν τὸ σχήμα, τρίγωνον δ' οὐδυπωσούν, πλην si natazomaerog. Biltion d' quolonstr, oti ton dysωμετρήτων σχημάτων (ούπ) εύπερίγραφος ή ἀπόδοσις. Κατά μέρος δ' οθτως είκετν δυνατόν, δτι τών

3 Κατὰ μέρος δ' οὖτως είκειν δυνατόν, ὅτι τῶν μἐν ᾿Αλπεων περιφορης ἡ ὑπώρειά ἐστι καὶ κολπώ-20 δης, τὰ κολλα ἔχουσα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Ἰταλίαν τοῦ δὲ κόλπου τὰ μὲν μέσα πρὸς τοἰς Σαλασσοις ἐστι, C.211τὰ δ' ἄπρα ἐπιστροφὴν λαμβάνει, τὰ μὲν μέχρι τῆς

Ττα σ απρα επίστροφην λαμρανεί, τα μεν μεχρί της "Οπρας και τοῦ μοχοῦ τοῦ κατὰ τὸν Αδρίαν, τὰ δ' εἰς τὴν Λιγυστικήν παραλίαν μέχρι Γενούας τοῦ τῶν 25 Λιγύων έμπορίου, ὅπου τὰ Απένντικ ὅρη συνάπτει ταίς "Αλποσικ. ὑπόπειται δ' εὐθὺς πεδίον ἀξιόλογον, πάρισόν πως ἔχου τὸ πλέτος καὶ τὸ μῆκος, σταδίων ἐκατὸν παὶ δισχιλίων: τὸ δὲ μεσημβρικὸν κὐτοῦ πλέυρὸν κλείεται τῆ τε τοῦν Ενοτῶν παραλία καὶ τοἰς Απεν- 30 νίνοις ὅρεσι τοἰς περὶ Αρίμενου καὶ Αγκῶνα παθήποσσι ταῦτα γὰρ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς Λιγυστικής εἰς

την Τυρρηνίαν έμβάλλει, στενην παραλίαν ἀπολείποντα είτ' αναγωρούντα είς την μεσόγαιαν κατ' όλίγον, έπειδαν γένηται κατα την Πισατιν, έπιστρέφει πρός ξω και πρός του Αδρίαν ξως των περι Αριμινου 5 καὶ Αγκῶνα τόπων, συνάπτοντα ἐπ' εὐθείας τῆ τῶν Ένετων παραλία. ή μεν ούν έντος "Αλπεων Κελτική τούτοις κλείεται τοῖς ὅροις, καὶ ἔστι τῆς μὲν παραλίας τὸ μῆκος ὅσον τριακοσίων σταδίων ἐπὶ τοῖς έξακισχιλίοις [μετά] τῶν ὀρῶν, μικρὸν δ' ἔλαττον τὸ πλάτος 10 τῶν [δισ]γιλίων, ἡ λοιπὴ δ' Ιταλία στενὴ καὶ παραμήκης έστί, κοουφουμένη διχώς, τῆ μεν πρός τον Σικελικου πορθμου τη δε προς τηυ Ίαπυγίαυ, σφιγγομένη δ' έκατέρωθεν, τῆ μὲν ὑπὸ τοῦ 'Αδρίου τῆ δ' ὑπὸ τοῦ Τυροηνικοῦ πελάγους. ἔστι δ' ὅμοιον τὸ σχῆμα τοῦ 15' Αδρίου και τὸ μέγεθος τῆ Ίταλία τῆ ἀφοριζομένη τοῖς τε Απευνίνοις ὄρεσι καὶ τῆ θαλάττη έκατέρα μέχρι τῆς Ἰαπυγίας καὶ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ κατὰ τὸν Ταραντῖνον καλ τὸν Ποσειδωνιάτην κόλπον τό τε γὰο πλάτος τὸ μέγιστον άμφοιν έστι περί χιλίους και τριακοσίους στα-20 δίους, τὸ δὲ μῆμος ἔλαττον [οὐ] πολὺ τῶν έξακισχιλίων. ή λοιπή δ' έστιν όσην κατέχουσι Βρέττιοι καί Λευκανών τινές. - φησί δε Πολύβιος πεζή μεν είναι την παραλίαν την από Ίαπυγίας μέχρι πορθμοῦ καί τρισχιλίων σταδίων, κλύζεσθαι δ' αὐτὴν τῷ Σικελικῷ 25 πελάγει, πλέοντι δε καλ πεντακοσίων δέουσαν. τα δε 'Απέννινα ὄοη συνάψαντα τοὶς περὶ 'Αρίμινον καὶ Αγκώνα τόποις καὶ ἀφορίσαντα τὸ ταύτη πλάτος τῆς Ίταλίας ἀπὸ θαλάττης έπὶ θάλατταν έπιστροφήν λαμβάνει πάλιν, καλ τέμνει την χώραν όλην έπλ μηκος. μέ-30 χρι μεν δή Πευκετίων καὶ Λευκανών οὐ πολύ ἀφίσταται τοῦ Αδρίου · συνάψαντα δὲ Λευκανοῖς ἐπὶ τὴν έτέραν θάλατταν ἀποκλίνει μαλλον καλ λοιπον διὰ μέσων STRABO L

τῶν Λευκανῶν καὶ Βρεττίων διεξιόντα τελευτᾳ πρός τὴν Λευκόπετραν τῆς Ρηγίνης καλουμένην. τυπωδῶς μὲν οὖν εἰρηται περὶ τῆς νῦν Ἰταλίας ἀπάσης ταῦτα πειρασόμεθα δὲ ἀναλαβόντες εἰπειν περὶ τῶν καθ' ἕκαστα, καὶ πρῶτον περὶ τῶν ὑπὸ ταις Αλπεσιν.

Έστι δε πεδίον σφόδρα εὔδαιμον καὶ γεωλοφίαις εὐκάρποις πεποικιλμένον. διαιρεί δ' αὐτὸ μέσον πως ό Πάδος, και καλείται τὸ μὲν έντὸς τοῦ Πάδου τὸ δὲ πέραν : έντὸς μεν ὅσον έστὶ πρὸς τοῖς Απευνίνοις ὅρεσι καί τη Λιγυστική, πέραν δὲ τὸ λοιπόν. οἰκεῖται δὲ τὸ 10 μέν ύπὸ τῶν Λιγυστικῶν έθνῶν καὶ τῶν Κελτικῶν, τών μεν εν τοις όρεσιν οίχούντων τών δ' εν τοις πεδίοις, τὸ δ' ὑπὸ τῶν Κελτῶν καὶ Ένετῶν, οἱ μὲν οὖν Κελτοί τοις ύπεραλπείοις όμοεθνεις είσι, περί δε των Ένετών διττός έστι λόγος. οί μεν γαο και αὐτούς φα- 15 σιν είναι Κελτών αποίκους των όμωνύμων παρωκεανιτών, οί δ' έκ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου μετ' Αντήνορος σωθηναι δευρό φασι των έχ της Παφλαγονίας Ένετων τινάς · μαρτύριον δὲ τούτου προφέρονται τὴν περί τὰς lπποτροφίας έπιμέλειαν, ἢ νῦν μὲν τελέως έκλέλοιπε, 20 πρότερον δ' έτιματο παρ' αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ζήλου τοῦ κατὰ τὰς ἡμιονίτιδας ἔππους. τούτου δὲ καὶ Όμηρος μέμνηται ξέξ Ένετων, όθεν ήμιόνων γένος ,,άγροτεράων. και Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας τύραννος έντεῦθεν τὸ ίπποτροφείον συνεστήσατο τῶν ἀθλη- 25 τών ϊππων, ώστε και όνομα έν τοις Έλλησι γενέσθαι της Ένετικης πωλείας και πολύν χρόνον εὐδοκιμησαι τὸ γένος.

Απασα μεν οὖν ή χώρα ποταμοῖς πληθύει καὶ Ελεσι, μάλιστα δ' ή τῶν Ενετῶν· πρόσεστι δε ταύτη 30 καὶ τὰ τῆς θαλάττης πάθη. μόνα γὰρ ταῦτα τὰ μέρη σχεδόν τι τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ὁμοιοπαθεῖ τῷ ἀκεανώ καὶ παραπλησίως έκεινω ποιείται τάς τε ἀμπώτεις καὶ τὰς πλημμυρίδας, ὑφ' ὧν τὸ πλέον τοῦ πεδίου λιμυοθαλάττης γίνεται μεστόν. διώρυξι δὲ καὶ παραχώμασι, καθάπερ ἡ κάτω λεγομένη χώρα τῆς Αἰγύπτου, διωχέτευται, καὶ τὰ μὲν ἀνέψυκται καὶ γεωργείται τὰ δὲ διάπλους ἔχει· τῶν δὲ πόλεων αὶ μὲν νησίζουσιν αὶ δ' ἐκ μέρους κλύζονται, ὅσαι δὲ ὑπὲρ τῶν ἐλῶν ἐν τῆ μεσογαία κείνται τοὺς ἐκ τῶν ποταμῶν ἀνάπλους θαυμαστοὺς ἔχουσι, μάλιστα δ' ὁ Πάδος· μέγιστός τε γάρ 10 ἐστι καὶ πληφοῦται πολλάκις ἔκ τε ὅμβρων καὶ χιόνων, διαχεόμενος δ' εἰς πολλὰ μέρη κατὰ τὰς ἐκβολὰς τυφλὸν τὸ στόμα ποιεί καὶ δυσείσβολός ἐστιν· ἡ δ' ἐμπειρία περιγίνεται καὶ τῶν χαλεπωτάτων.

Τὸ μὲν οὖν ἀρχαζον, ὥσπερ ἔφην, ὑπὸ Κελτῶν 6 15 περιφχείτο τῶν πλείστων ὁ ποταμός. μέγιστα δ' ἦν τῶν Κελτῶν ἔθνη Βόιοι καὶ Ἰνσουβροι καὶ οί τὴν Ῥωμαίων ποτε έξ εφόδου καταλαβόντες Σένονες μετά Γαισατών. τούτους μεν οὖν έξέφθειραν υστερον τελέως Ρωμαΐοι, τοὺς δὲ Βοΐους ἐξήλασαν ἐκ τῶν τόπων. С.213 20 μεταστάντες δ' είς τοὺς περὶ τὸν Ίστρον τόπους μετὰ Ταυρίσκων φικουν πολεμούντες πρός Δακούς, ξως απώλοντο πανεθνεί την δε χώραν ούσαν της Ίλλυρίδος μηλόβοτον τοίς περιοικούσι κατέλιπον. "Ινσουβροι δε και νῦν είσί. Μεδιολάνιον δ' ἔσχον μητρόπολιν, 25 πάλαι μεν κώμην (ἄπαντες γὰο ὅκουν κωμηδόν), νῦν δ' άξιόλογον πόλιν, πέραν τοῦ Πάδου, συνάπτουσάν πως ταις Αλπεσι. πλησίου δε και δήρων, και αθτη πόλις μεγάλη. έλάττους δε τούτων Βριξία και Μάντουα καί Ρήγιον καί Κώμον αυτη δ' ήν μεν κατοικία με-30 τρία, Πομπήιος δε Στράβων ὁ Μάγνου πατήρ κακωθετσαν ύπο των ύπερχειμένων Ραιτών συνώχισεν είτα Γάιος Σκιπίων τρισχιλίους προσέθηκεν είτα ό

θεὸς Καΐσαο πεντακισχιλίους ἐπισυνώκισεν, ὧν οἱ πεντακόσιοι τῶν Ελλήνων ὑπῆοξαν οἱ ἐπιφανέστατοι τούτοις δὲ καὶ πολιτείαν ἔδωκε καὶ ἐνέγοαψεν αὐτοὺς εἰς τοὺς συνοίκους οὐ μέν τοι ἄκησαν αὐτόθι, άλλὰ καὶ τοὔνομά γε τῷ κτίσματι ἐκείνοι κατέλιπον · Νεο-5 κωμίται γὰο ἐκλήθησαν ἄπαντες, τοῦτο δὲ μεθερμηνευθὲν Νοβουμκῶμουμ λέγεται. ἐγγὺς δὲ τοῦ χωρίου τούτου λίμνη Λάριος καλουμένη · πληροί δ' αὐτὴν ὁ ᾿Αδούας ποταμός · εἰτ ἐξίησιν εἰς τὸν Πάδον · τὰς δὲ πηγὰς ἔσχηκεν ἐν τῷ ᾿Αδούλα ὅρει, ὅπου καὶ ὁ Ὑῆνος. 10

Αύται μεν ούν πολύ ύπεο των ελων ώκηνται, πλησίον δε τὸ Πατάειον, πασών ἀρίστη τών ταύτη πόλεων, η γε νεωστί λέγεται τιμήσασθαι πεντακοσίους ίππικούς ἄνδρας, και τὸ παλαιὸν δὲ ἔστελλε δώδεκα μυριάδας στρατιάς. δηλοί δε και το πλήθος της πεμ-15 πομένης κατασκευής είς την Ρώμην κατ' έμπορίαν τών τε άλλων και έσθητος παντοδαπής την εὐανδρίαν τής πόλεως καλ την εὐτεχνίαν. ἔχει δὲ θαλάττης ἀνάπλουν ποταμφ δια των έλων φερομένω σταδίων πεντήκοντα καὶ διακοσίων έκ λιμένος μεγάλου καλείται δ' δ λι-20 μην Μεδόακος όμωνύμως τῷ ποταμῷ. ` ἐν δὲ τοῖς ἔλεσι μεγίστη μέν έστι Ράεεννα, ξυλοπαγής όλη και διάρουτος, γεφύραις και πορθμείοις όδευομένη. δέχεται δ' ού μικοον της θαλάττης μέρος έν ταϊς πλημμυρίσιν, ώστε και ύπὸ τούτων και ύπὸ ποταμῶν ἐκκλυζόμενον 25 τὸ βορβορώδες πᾶν ἰᾶται τὴν δυσαερίαν. οῦτως γοῦν ύγιεινὸν έξήτασται τὸ χωρίον ώστε ένταῦθα τοὺς μονομάχους τρέφειν καὶ γυμνάζειν ἀπέδειξαν οί ἡγεμόνες. ἔστι μὲν οὖν καὶ τοῦτο θαυμαστὸν τῶν ἐνθάδε τὸ ἐν ἔλει τοὺς ἀέρας ἀβλαβεῖς είναι, καθάπερ καὶ ἐν ³⁰ C.214 Αλεξανδοεία τη προς Αίγύπτω τοῦ θέρους ή λίμνη την μοχθηρίαν αποβάλλει διὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ ποταμοῦ

καὶ τὸν τῶν τελμάτων ἀφανισμόν. ἀλλὰ καὶ τὸ περὶ την αμπελον πάθος θαυμάζειν αξιον φύει μέν γάρ αὐνὴν τὰ έλη καὶ ποιεί ταχὺ καὶ πολύν ἀποδιδοῦσαν καρπόν, φθείρεται δε έν έτεσι τέτταρσιν ἢ πέντε. ἔστι 5 δε και το Αλτίνον εν έλει, παραπλήσιον έχον τῆ Ῥαεέννη την θέσιν. μεταξύ δε Βούτριον της Ραεέννης πόλισμα καὶ ἡ Σπῖνα, νῦν μὲν κωμίον πάλαι δὲ Ελληνίς πόλις ενδοξος. Θησαυρός γοῦν εν Δελφοίς Σπινητών δείκνυται, και τάλλα ίστορεϊται περί αὐτών ώς 10 θαλασσοκρατησάντων. φασί δε καί επί θαλάττη ύπάρξαι, νῦν δ' ἐστὶν ἐν μεσογαία τὸ γωρίον περὶ ἐνενήκοντα της θαλάττης σταδίους ἀπέχου, καὶ ή Ράθεννα δε Θετταλών είρηται κτίσμα· οὐ φέροντες δε τὰς τών Τυροηνών ὕβρεις εδέξαντο έπόντες των Όμβριπων τι-15 νάς, οι και νῦν ἔχουσι τὴν πόλιν, αὐτοὶ δ' ἀπεχώρησαν έπ' οίκου. αὖται μὲν οὖν έπὶ πλέον περιέγονται τοις έλεσιν ώστε καὶ κλύζεσθαι.

Όπιτέργιον δὲ καὶ [Κωνκ]ορδία καὶ Ατρία καὶ &ι- 8 κετία καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολισμάτια ἦττον μὲν ὑπὸ τῶν 20 ἐλῶν ἐνοχλεῖται, μικροῖς δ' ἀνάπλοις πρὸς τὴν θάλατταν συνῆπται. τὴν δ' Ατρίαν ἐπιφανῆ γενέσθαι πόλιν φασίν, ἀφ' ἦς καὶ τοὕνομα τῷ κόλπῳ γενέσθαι τῷ ' Αδρία μικρὰν μετάθεσιν λαβόν. ' Ακυληία δ', ῆπερ μάλιστα τῷ μυχῷ πλησιάζει, κτίσμα μέν ἐστι ' Ρωμαίων 25 ἐπιτειχισθὲν τοῖς ὑπερκειμένοις βαρβάροις, ἀναπλείται δὲ ὁλκάσι κατὰ τὸν Νατίσωνα ποταμὸν ἐπὶ πλείτους ἔξήκοντα σταδίους. ἀνεῖται δ' ἐμπόριον [τοῖς τε ' Ενετοῖς καὶ] τοῖς περὶ τὸν ' Ιστρον τῷν ' Ιλλυριῶν ἔθνεσι · κομίζουσι δ' οὖτοι μὲν τὰ ἐκ θαλάττης, καὶ 30 οἶνον ἐπὶ ξυλίνων πίθων ἀρμαμάξαις ἀναθέντες καὶ ἔλαιον, ἐκεῖνοι δ' ἀνδράποδα καὶ βοσκήματα καὶ δέρματα. ἔξω δ' ἐστὶ τῶν ' Ενετικῶν ὅρων ἡ ' Ακυληία. διο-

ρίζονται δε ποταμφ φέοντι από των Αλπείων ορών. ανάπλουν έχοντι και διακοσίων σταδίων έπι τοις γιλίοις είς Νωρηίαν πόλιν, περί ην Γναΐος Κάρβων συμβαλών Κίμβοοις οὐδεν ἔπραξεν. ἔχει δε ὁ τόπος οὖτος τουσιοπλύσια εύφυῆ καὶ σιδηρουργεία. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ 5 μυχῷ τοῦ 'Αδρίου καὶ ἱερὸν τοῦ Διομήδους ἐστὶν ἄξιον μνήμης, τὸ Τίμαυον λιμένα γὰρ ἔχει καὶ ἄλσος ἐκπρεπες και πηγάς έπτα ποταμίου ύδατος εύθυς είς την δάλατταν έκπίπτοντος, πλατεί καὶ βαθεί ποταμώ. Πολύβιος δ' εξοηκε πλην μιᾶς τὰς ἄλλας ἁλμυροῦ ὕδατος, 10 καί δή καί τους έπιχωρίους πηγήν καί μητέρα τής θα-C.215 λάττης ονομάζειν τον τόπον. Ποσειδώνιος δέ φησι ±0ταμον τον Τίμαυον έκ των όρων φερόμενον καταπίπτειν είς βέρεθρον, είθ' ύπο γης ένεχθέντα περί έκατου και τριάκουτα σταδίους έπι τῆ δαλάττη τὴυ έκβο- 15 λην ποιείσθαι.

Τῆς δὲ τοῦ Διομήδους δυναστείας περί τὴν δάλατταν ταύτην αι τε ⊿ιομήδειοι νῆσοι μαρτύρια καὶ τὰ περί Δαυνίους και τὸ "Αργος τὸ "Ιππιον ίστορούμενα." περί ων έρουμεν έφ' όσον πρός ίστορίαν χρήσιμον, τα 20 δε πολλά των μυθευομένων η κατεψευσμένων άλλως έᾶν δεί, οἰον τὰ περί Φαέθοντα και τὰς Ἡλιάδας τὰς άπαιγειφουμένας περί του 'Ηριδανόν, του μηδαμού γης όντα, πλησίον δε του Πάδου λεγόμενον, και τὰς Ήλεκτοίδας νήσους τὰς πρὸ τοῦ Πάδου καὶ μελεαγρί- 25 δας έν αύταις. ούδε γαρ τούτων ούδεν έστιν έν τοις τόποις. τῷ δὲ Διομήδει παρὰ τοῖς Ενετοῖς ἀποδεδειγμέναι τινές Ιστοφούνται τιμαί και γάφ θύεται λευκὸς ἵππος αὐτῷ, καὶ δύο ἄλση τὸ μὲν Ἡρας Αργείας δείκνυται τὸ δ' Άρτεμιδος Αίτωλίδος. προσμυθεύουσι 30 δ', ώς είκός, τὸ ἐν τοῖς ἄλσεσι τούτοις ἡμεροῦσθαι τὰ θηρία καὶ λύκοις έλάφους συναγελάζεσθαι, προσιόν-

των δε των ανθρώπων και καταψώντων ανέχεσθαι, τα δὲ διωκόμενα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐπειδὰν καταφύνη δεῦοο, μηκέτι διώκεσθαι. φασί δέ τινα τῶν πάνυ γνωριζόμενον ώς είη φιλέγγυος και σκαπτόμενον έπι τούτα πε-5 οιτυγείν χυνηγέταις λύχον έν τοίς διχτύοις έγουσιν · είπόντων δε κατά παιδιάν, εί έγγυᾶται τον λύκον έφ' ώτε τας ζημίας ας εξογασται διαλύσειν, αφήσειν αὐτον έχ των λίνων, όμολογησαι. άφεθέντα δε τον λύκον ίππων ἀγέλην ἀπελάσαντα ἀκαυτηριάστων ίκανὴν προσ-10 αγαγείν πρός τὸν τοῦ φιλεγγύου σταθμόν τὸν δ' ἀπολαβόντα τὴν χάριν καυτηριάσαι τε τὰς ἵππους λύκον, και κληθηναι λυκοφόρους, τάχει μαλλον η κάλλει διαφερούσας τοὺς ở ἀπ' ἐκείνου διαθεξαμένους τό τε καυτήριον φυλάξαι και τοὔνομα τῷ γένει τῷν ἵππων, ἔθος 15 δε ποιήσαι δήλειαν μη έξαλλοτοιούν, ενα μένοι παρά μόνοις τὸ γνήσιον γένος, ἐνδόξου γενομένης ἐνθένδε ίππείας. νυνὶ δέ, ώσπες ἔφαμεν, πᾶσα ἐκλέλοιπεν ή τοιαύτη ἄσκησις. μετὰ δὲ τὸ Τίμαυον ἡ τῶν Ἰστοίων έστι παραλία μέχρι Πόλας, ή πρόσκειται τη Ίταλία. 20 μεταξύ δε φρούριον Τεργέστε Ακυληίας διέχον εκατον και ονδοήκουτα σταδίους ή δε Πόλα ίδουται μεν έν κόλπω λιμενοειδεί νησίδια έγοντι εὔορμα καὶ εὔκαρπα, κτίσμα δ' έστιν άρχαῖον Κόλχων τῶν ἐπὶ τὴν Μήδειαν C.216 έκπεμφθέντων, διαμαρτόντων δὲ τῆς πράξεως καὶ κα-25 ταγνόντων έαυτών φυγήν πτὸ μεν φυγάδων κεν ένί-,, σποι Γοαικός κός Καλλίμαχος είσηκεν ,, ἀτὰο κείνων ,,γλώσσο ονόμηνε Πόλας. τὰ μὲν δὴ πέραν τοῦ Πάδου χωρία οί τε Ένετοι νέμονται και οί [Ίστριοι] μέχρι Πόλας. ὑπὲρ δὲ τῶν Ένετῶν Κάρνοι καὶ Κενόμανοι καὶ 30 Μεδό ακοι καὶ Ἰνσουβροι, ών οἱ μὲν πολέμιοι τοῖς Ῥωμαίοις ὑπῆρξαν, Κενόμανοι δε καί Ένετοι συνεμάχουν

καὶ πρὸ τῆς 'Αννίβα στρατείας, ἡνίκα Βοΐους καὶ 'Ινσούβρους ἐπολέμουν, καὶ μετὰ ταῦτα.

Οί δ' έντος τοῦ Πάδου κατέχουσι μεν απασαν 10 όσην έγκυκλοῦται τὰ Απέννινα όρη πρὸς τὰ Αλπεια μέχοι Γενούας καλ των Σαβάτων. κατείχον δε Βόιοι καλ 5 Λίγυες και Σένονες και Γαιζάται τὸ πλέου των δέ Βοΐων έξελαθέντων, άφανισθέντων δὲ καὶ τών Γαιζατών καὶ Σενόνων, λείπεται τὰ Λιγυστικά φῦλα καὶ τῶν Ρωμαίων αι ἀποικίαι, τοῖς δὲ Ρωμαίοις ἀναμέμικται καὶ τὸ τῶν 'Ομβρικῶν φῦλον, ἔστι δ' ὅπου καὶ 10 Τυρρηνών, ταύτα γαρ άμφω τὰ έθνη πρὸ τῆς τών Ρωμαίων έπλ πλέον αὐξήσεως είχε τινα πρὸς ἄλληλα περί πρωτείων αμιλλαν, καὶ μέσον έχοντα τὸν Τίβεριν ποταμον φαδίως επιδιέβαινεν άλλήλοις. και εί πού τινας έκστρατείας έποιοῦντο έπ' άλλους οί ετεροι, καὶ 15 τοις έτέροις έρις ήν μη ἀπολείπεσθαι της είς τους αύτούς τόπους έξόδου και δή και των Τυρρηνών στειλάντων στρατιὰν εἰς τοὺς περὶ τὸν Πάδον βαρβάρους και πραξάντων εὖ, ταχὺ δὲ πάλιν ἐκπεσόντων διὰ τὴν τρυφήν, έπεστράτευσαν οί ετεροι τοις έκβαλουσιν · είτ '20 έκ διαδοχής τῶν τόπων ἀμφισβητοῦντες πολλάς τῶν κατοικιών τὰς μὲν Τυροηνικὰς ἐποίησαν τὰς δ' Όμβρικάς πλείους δε των Όμβρικων, οδ εγγυτέρω ήσαν οί δε 'Ρωμαΐοι παραλαβόντες και πέμψαντες έποίκους πολλαγοῦ συνεφύλαξαν καὶ τὰ τῶν προεποικησάντων 25 γένη. καὶ νῦν Ρωμαΐοι μέν είσιν ᾶπαντες, οὐδὲν δ' ἦττον Όμβοοι τε τινές λέγονται καλ Τυρρηνοί, καθάπερ Ένετολ καλ Λίγυες καλ Ίνσουβροι.

11 Πόλεις δ' εἰσὶν ἐντὸς τοῦ Πάδου καὶ περὶ τὸν Πάδον ἐπιφανεῖς Πλακεντία μὲν καὶ Κρεμώνη πλησιαί-30 ταται κατὰ μέσην που τὴν χώραν, μεταξὺ δὲ τούτων τε καὶ 'Αριμίνου Πάρμα καὶ Μουτίνη καὶ Βονωνία

πλησίον ήδη 'Ραθέννης καὶ μικοὰ πολίσματα ἀνὰ μέσον τούτων δι' ών ή εἰς 'Ρώμην ὁδός, "Αγκαρα 'Ρήγιον Λέπιδον Μακροί Κάμποι, ὅπου πανήγυρις συντελεῖται κατ' έτος, Κλάτερνα Φόρον Κορνήλιον, Φαμεν-C.217 5 τία δε [καί] Καισήνα πρός τῷ Σάπι ποταμῷ καὶ τῷ 'Ρουβίκωνι ήδη συνάπτουσι τῷ 'Αριμίνω. τὸ δὲ 'Αρίμινον Όμβρων έστι κατοικία, καθάπερ και ή Ράκεννα: δέδεκται δ' εποίκους 'Ρωμαίους έκατέρα. Εχει δε το 'Αρίμινον λιμένα καὶ ὁμώνυμον ποταμόν. ἀπὸ δὲ Πλα-10 κεντίας εἰς Αρίμινον στάδιοι γίλιοι τριακόσιοι. ὑπὲρ δὲ Πλακευτίας ἐπὶ μὲν τοὺς ὅρους τῆς Κοττίου γῆς Τικίνον εν τριάκοντα έξ μιλίοις πόλις, και όμώνυμος ό παραρρέων ποταμός συμβάλλων τῷ Πάδω, καὶ Κλαστίδιον και Δέρθων και Άκκαιστατιέλλαι μικρον έν 15 παρόδφ. ἡ δ' εὐθεῖα εἰς "Ωκελον παρὰ τὸν Πάδον καὶ τὸν Δουρίαν ποταμὸν βαραθρώδης ή πολλή, πλέίους καὶ ἄλλους ἔχουσα ποταμούς, ὧν καὶ τὸν Δρουεντίαν, μιλίων έστι περί [έκατον] έξήκοντα. έντεῦθεν δὲ ήδη τὰ Αλπεια ὄρη καὶ ἡ Κελτική. ἔστι δὲ ἡ Δέρθων 20 πόλις ἀξιόλογος κειμένη κατὰ μέσην τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ Γενούας είς Πλακεντίαν, έκατέρας διέχουσα σταδίους τετρακοσίους κατά δε ταύτην την όδον και 'Ακκαιστατιέλλαι, ἀπὸ δὲ Πλακεντίας εἰς μὲν Αρίμινον εἴοηται είς δε Ράθενναν κατάπλους τῷ Πάδο δυείν ἡμε-25 ρῶν καὶ νυκτῶν. πολὺ δὲ καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ Πάδου κατείχετο ύπὸ έλῶν, δι' ὧν 'Αννίβας χαλεπῶς διῆλθε προϊών έπὶ Τυρρηνίαν : άλλ' άνέψυξε τὰ πεδία ὁ Σκαῦ-

^{19.} post Κελτική: προς δε τοῖς ὄρεσιν έστὶ πόλις τοῖς ὑπερπειμένοις τῆς Λούνης Λοϋκα· ἔνιοι δε κωμηδόν οἰκοῦσιν. εὐανδρεῖ δ' ὅμως ἡ χώρα καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἐντεῦθεν τὸ πλέον ἐστὶ
καὶ τὸ τῶν ἱππικῶν πλῆθος, ἐξ ὧν καὶ ἡ σύγκλητος λαμβάνει τὴν
σύνταξιν.

οος διώρυνας πλωτάς ἀπὸ τοῦ Πάδου μέχοι Πάρμης άγων. κατά γάο Πλακευτίαν ὁ Τρεβίας συμβάλλων τω Πάδω και έτι πρότερον άλλοι πλείους πληρούσι πέραν του μετρίου. ούτος δε ό Σκαυρος έστιν ό και την Αίμιλίαν όδον στρώσας την δια Πισών και Λούνης 5 μέγρι Σαβάτων κάντεῦθεν διὰ Δέρθωνος άλλη δ' έστιν Αιμιλία διαδεχομένη την Φλαμινίαν. συνυπάτευσαν γαρ άλλήλοις Μάρκος Λέπιδος καὶ Γάιος Φλαμίνιος καθελόντες δε Λίγυας ό μεν την Φλαμινίαν έστρωσεν έκ Ρώμης διά Τυρρηνών και της Όμβρικης 10 μέχρι των περι Αρίμινον τόπων, ο δε την έξης μέχρι Βονωνίας κάκειθεν είς Ακυληίαν παρά τὰς δίζας τὰς τῶν Αλπεων έγκυκλούμενος τὰ ελη. ὅριον δὲ τῆς χώρας ταύτης, ην έντὸς Κελτικήν καλουμεν, πρός την λοιπην Ίταλίαν τό τε Απέννινον ὄρος τὸ ὑπὲρ τῆς Τυρ- 13 οηνίας ἀπεδέδεικτο καὶ ὁ Αἰσις ποταμός, ΰστερον δὲ ὁ Ρουβίκων, εἰς τὸν ᾿Αδρίαν ἐκδιδόντες ἀμφότεροι.

Τῆς δ' ἀρετῆς τῶν τόπων τεκμήριον ῆ τ' εὐαν-12 δρία και τὰ μεγέθη τῶν πόλεων και ὁ πλοῦτος, οἰς πᾶσιν ύπερβέβληνται την άλλην Ίταλίαν οί ταύτη Έω-20 μαζοι. και γαρ ή γεωργουμένη γη πολλούς και παντοίους έχφέρει καρπούς, καὶ αἱ ὑλαι τοσαύτην ἔγουσι βάλανον ώστ' έκ των έντευθεν ύοφορβίων ή Ρώμη τρέφεται τὸ πλέον. Εστι δὲ καὶ κεγχροφόρος διαφερόντως διὰ τὴν εὐυδρίαν· τοῦτο δὲ λιμοῦ μέγιστόν ἐστιν ἄχος· 25 πρὸς ἄπαντας γὰρ καιρούς ἀέρων ἀντέχει καὶ οὐδέποτ' έπιλείπειν δύναται, καν του άλλου σίτου γένηται σπάνις. ἔχει δὲ καὶ πιττουργεία θαυμαστά. τοῦ δ' οἴνου τὸ πλήθος μηνύουσιν οί πίθοι. ξύλινοι γαο μείζους οίκων είσί προσλαμβάνει δε πολύ ή της πίττης εὐπορία 30 ποὸς τὸ εὐκώνητον. ἐρέαν δὲ τὴν μὲν μαλακὴν οί περί Μουτίνην τόποι καὶ τὸν Σκουλτάνναν ποταμὸν φέφουσι πολύ πασών καλλίστην, την δε τραχείαν ή Διγυστική και ή των Ίνσούβρων, εξ ής το πλέον της οικετείας των Ίταλιωτων άμπέχεται, την δε μέσην οι
περι Πατάσιον, εξ ής οι τάπητες οι πολυτελείς και γαυ5 σάπαι και το τοιούτον είδος πῶν, ἀμφιμαλλόν τε και
ετερόμαλλον. τὰ δε μέταλλα νυνὶ μὲν οὐχ ὁμοίως ἐνταῦθα σπουδάζεται διὰ τὸ λυσιτελέστερα Ισως είναι τὰ
εν τοις ὑπεραλπείοις Κελτοις και τῆ Ίβηρία, πρότερον
δε ἐσπουδάζετο, ἐπεὶ καὶ ἐν Ἐκρκέλλοις χρυσωρυχείον
10 ην κώμη δ' ἐστὶ πλησίον Ἰκτουμούλων, και ταύτης
κώμης, ἄμφω δ' είσὶ περὶ Πλακευτίαν. αῦτη μὲν δὴ ἡ
πρώτη μερὶς τῆς Ἰταλίας μέχρι δεῦρο περιωδεύσθω.

Δευτέρα δε λεγέσθω ή Λιγυστική ή έν αύτοις τοις 2 Απεννίνοις ὄφεσι, μεταξύ ίδουμένη τῆς νῦν λεγθείσης 15 Κελτικής και της Τυροηνίας, οὐδεν έχουσα περιηγήσεως άξιον, πλην δτι κωμηδον ζώσι, τραγείαν γην άρουντες καὶ σκάπτοντες, μαλλον δὲ λατομούντες, ώς φησι Ποσειδώνιος. [εὐανδρεῖ δ' ὅμως ἡ χώρα καὶ τὸ στρατιωτικόν έντεῦθεν τὸ πλέον έστι και τὸ τῶν ίπ-20 πικών πλήθος, έξ ών και ή σύγκλητος λαμβάνει την σύνταξιν.] τρίτοι δ' είδι συνεγείς τούτοις οί Τυρρηνοί, τὰ πεδία έγοντες τὰ μέγρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος. κλυζόμενοι τὰ μὲν πρὸς εω μάλιστα μέρη τῷ ποταμῷ μέχοι τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ, κατὰ δὲ θάτερα τῷ Τυρρη-25 νικῷ καὶ Σαρδώω πελάγει. δεῖ δὲ ἐκ τῶν Ἀπεννίνων όρουν ὁ Τίβερις, πληρούται δ' έκ πολλών ποταμών, μέρος μέν τι δι' αὐτῆς φερόμενος τῆς Τυρρηνίας, τὸ δ' έφεξης διορίζων ἀπ' αὐτης πρώτον μεν την Όμβρικήν, είτα τους Σαβίνους και Λατίνους τους προς τῆ 30 Ρώμη μέχοι τῆς παραλίας. παραβέβληνται δέ πως τῷ ποταμφ μεν και τοις Τυροηνοις κατά πλάτος, άλλήλοις δὲ κατὰ μῆκος · ἀνέχουσι δὲ πρὸς τὰ Απέννινα ὄρη τὰ 0.219

2

πλησιάζοντα τῷ ᾿Αδρία πρῶτοι μὲν οί Ὁμβρικοί, μετά δε τούτους Σαβίνοι, τελευταίοι δ' οί την Λατίνην έγοντες, άρξάμενοι πάντες άπὸ τοῦ ποταμοῦ. ἡ μέν οὖν των Λατίνων χώρα μεταξύ κεϊται της τε άπό των 'Ωστίων παραλίας μέχρι πόλεως Σινοέσσης καὶ τῆς Σα− 5 βίνης (τὰ δ' "Ωστια έστιν επίνειον τῆς Ρώμης, εἰς δ έχδίδωσιν ό Τίβερις παρ' αὐτὴν ρυείς), έπτείνεται δέ έπλ μήκος μέγοι της Καμπανίας και τών Σαυνιτικών όρων ή δε Σαβίνη μεταξύ των Λατίνων κείται καὶ των 'Ομβρικών, έκτείνεται δὲ καὶ αὐτὴ πρὸς τὰ Σαυνιτικά 10 όρη, και μαλλον συνάπτει τοῖς Απεννίνοις τοῖς κατά 'δηστίνους τε καὶ Πελίγνους καὶ Μαρσούς· οί δ' 'Ouβοικοί μέσοι μεν κείνται της τε Σαβίνης και της Τυοοηνίας, μέχοι δ' 'Αριμίνου καὶ 'Ρασέννης προτασιν, υπερβάλλοντες τὰ ὄρη. Τυροηνοί δὲ παύονται ὑπ' 15 αύτοζη τοζη ὄρεσι τοζη περικλείουσιν έκ τῆς Διγυστικῆς είς τὸν 'Αδρίαν, ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀρξάμενοι θαλάττης καὶ τοῦ Τιβέριδος. τὰ καθ' ἔκαστα δὲ διέξιμεν ἀπ' αὐτῶν τούτων ἀρξάμενοι.

ΟΙ Τυρρηνοί τοίνυν παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις Ἐτροῦ-20 σκοι καὶ Τοῦσκοι προσαγορεύονται. οἱ δ' Ἑλληνες οῦ-τως ἀνόμασαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Τυρρηνοῦ Ατυος, ῶς φασι, τοῦ στείλαντος ἐκ Αυδίας ἐποίκους δεῦρο. ἐπὶ γὰρ λιμοῦ καὶ ἀφορίας ὁ "Ατυς, εἶς τῶν ἀπογόνων Ἡρακλέους καὶ Όμφάλης, δυεῖν παίδων ὄντων, κλήρω 25 Λυδὸν μὲν κατέσχε, τῷ δὲ Τυρρηνῷ τὸν πλείω συστήσας λαὸν ἐξέστειλεν. ἐλθὼν δὲ τήν τε χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ Τυρρηνίαν ἐκάλεσε καὶ δώδεκα πόλεις ἔκτισεν, οἰκιστὴν ἐπιστήσας Τάρκωνα, ἀφ' οῦ Ταρκύνία ἡ πόλις, ὃν διὰ τὴν ἐκ παίδων σύνεσιν πολιὸν γεγεννῆσθαι 30 μυθεύουσι. τότε μὲν οὖν ὑφ' ἐνὶ ἡγεμόνι ταττόμενοι μέγα ἴσχυόν, χρόνοις δ' ὕστερον διαλυθῆναι τὸ σύ-

στημα είκὸς καὶ κατὰ πόλεις διασπασθήναι βία τῶν πλησιοχώρων είξαντας ού γαρ αν χώραν εὐδαίμονα ἀφέντες τη θαλάττη κατά ληστείαν ἐπέθεντο άλλοι προς άλλα τραπόμενοι πελάγη, έπεί, δπου γε συμπνεύ-5 σαιεν, ίκανοι ήσαν οὐκ ἀμύνασθαι μόνον τοὺς ἐπιχειρούντας αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἀντεπιχειρείν καὶ μακράς στρατείας ποιείσθαι. μετά δε την της Ρώμης ατίσιν Δημάρατος άφικνείται λαόν άγων έκ Κορίνθου, καί δεξαμένων αὐτὸν Ταρκυνιτῶν γεννᾶ Λουκούμωνα έξ 10 έπιχωρίας γυναικός. γενόμενος δε "Αγκφ Μαρκίφ τῷ βασιλεί των 'Ρωμαίων φίλος, έβασίλευσεν ούτος καὶ μετωνομάσθη Λεύκιος Ταρκύνιος Πρίσκος. ἐκόσμησε C.220 δ' οὖν τὴν Τυροηνίαν καὶ αὐτος καὶ ὁ πατὴρ πρότεφον, ό μεν εύπορία δημιουργών των συνακολουθη-15 σάντων οίκοθεν, ό δε ταϊς έκ τῆς Ρώμης ἀφορμαϊς. λέγεται δε και δ θοιαμβικός κόσμος και υπατικός και άπλως ό των άρχόντων έκ Ταρκυνίων δεύρο μετενεχθηναι καὶ δάβδοι καὶ πελέκεις καὶ σάλπιγγες καὶ **ξεροποιίαι καὶ μαντική καὶ μουσική, όση δημοσία** 20 γρώνται Ρωμαίοι. τούτου δ' υίος ήν ο δεύτερος Ταρκύνιος ὁ Σούπερβος, ὅσπερ καὶ τελευτατος βασιλεύσας έξέπεσε. Πορσίνας δ', δ τῶν Κλουσίνων βασιλεύς, πόλεως Τυροηνίδος, κατάγειν αὐτὸν ἐπιχειρήσας δι' ὅπλων, ώς οὐχ οἶός τε ήν, καταλυσάμενος τὴν 25 έχθραν ἀπηλθε φίλος μετὰ τιμής καὶ δωρεών μεγάλων.

Περί μεν τῆς ἐπιφανείας τῶν Τυρρηνῶν ταῦτα 3 καὶ ἔτι τὰ τοῖς Καιρετανοῖς πραχθέντα ... καὶ γὰρ τοὺς ἔλόντας τὴν Ῥώμην Γαλάτας κατεπολέμησαν ἀπιοῦσιν ἐπιθέμενοι κατὰ Σαβίνους, καὶ ὰ παρ' ἐκόντων ἔλαβον 3ο Ῥωμαίων ἐκεῖνοι λάφυρα ἄκοντας ἀφείλοντο · πρὸς δὲ τούτοις τοὺς καταφυγόντας παρ' αὐτοὺς ἐκ τῆς Ῥώμης ἔσωσαν καὶ τὸ ἀθάνατον πῦρ καὶ τὰς τῆς Ἐστίας

lερείας, οί μὲν οὖν Ρωμαίοι διὰ τοὺς τότε φαύλως διοιχούντας την πόλιν οὐη ίκανῶς ἀπομνημονεῦσαι την γάριν αὐτοίς δοκοῦσι πολιτείαν γὰρ δόντες οὐκ ἀνέγραψαν είς τοὺς πολίτας, άλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μη μετέγοντας της ισονομίας είς τας δέλτους έξωριζον 5 τας Καιρετανών. παρά δε τοις Έλλησιν εύδοκιμησεν ή πόλις αύτη διά τε άνδρείαν και δικαιοσύνην · τών τε γαρ ληστηρίων απέσγετο καίπερ δυναμένη πλείστον, καλ Πυθοϊ τον Αγυλλαίων καλούμενον ανέθηκε θησαυρόν. "Αγυλλα γαρ ώνομάζετο τὸ πρότερον ή νῦν 10 Καιρέα, καλ λέγεται Πελασγών κτίσμα τών έκ Θετταλίας ἀφιγμένων των δε Αυδών, οίπερ Τυροηνοί μετωνομάσθησαν, έπιστρατευσάντων τοις Αγυλλαίοις. προσιών τω τείχει τις έπυνθάνετο τουνομα της πόλεως, τῶν δ' ἀπὸ τοῦ τείχους Θετταλῶν τινος ἀντὶ τοῦ 15 άποκρίνασθαι προσαγορεύσαντος αὐτὸν ,χαζοέ, " δεξάμενοι τὸν οιωνὸν οι Τυροηνοί τοῦτον άλοῦσαν τὴν πόλιν μετωνόμασαν. ή δε ούτω λαμπρά και έπιφανής πόλις νῦν ἔχνη σώζει μόνον, εὐανδρεί δ' αὐτῆς μᾶλλον τὰ πλησίον θερμά, ἃ καλοῦσι Καιρετανά, διὰ τοὺς 20 φοιτώντας θεραπείας χάριν.

4 Τοὺς δὲ Πελασγούς, ὅτι μὲν ἀρχαιόν τι φῦλον κατὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐπιπολάσαν καὶ μάλιστα πα
C.221 ρὰ τοῖς Αἰολεῦσι τοῖς κατὰ Θετταλίαν, ὁμολογοῦσιν ᾶπαντες σχεδόν τι. νομίζειν δέ φησιν Έφορος τὸ ἀνέ- 25 καθεν Αρκάδας ὅντας ἐλέσθαι στρατιωτικὸν βίον, εἰς δὲ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν προτρέποντας πολλοὺς ᾶπασι τοῦ ὀνόματος μεταδοῦναι καὶ πολλὴν ἐπιφάνειαν κτήσασθαι καὶ παρὰ τοῖς Έλλησι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις, παρ' ὅσους ποτὲ ἀφιγμένοι τετυχήκασι. καὶ γὰρ τῆς 30 Κρήτης ἔποικοι γεγόνασιν, ῶς φησιν Όμηρος· λέγει γοῦν Ὀδυσσεὺς πρὸς Πηνελόπην "ᾶλλη δ' ᾶλλων

, γλώσσα μεμιγμένη εν μεν Άχαιοί, εν δ' Έτε όκοητες ,μεγαλήτορες, εν δε Κύδωνες, Δωριέες τε τριχάικες, , δτοί τε Πελασγοί. καὶ τὸ Πελασγικὸν "Αργος ή Θετταλία λέγεται, τὸ μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηνειοῦ καὶ 5 τῶν Θεομοπυλῶν ἕως τῆς ὀρεινῆς τῆς κατὰ Πίνδον, διὰ τὸ ἐπάρξαι τῶν τόπων τούτων τοὺς Πελασγούς. τόν τε Δία τὸν Δωδωναῖον αὐτὸς ὁ ποιητής ὀνομάζει Πελασγικόν , Ζεῦ ἄνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ. "πολλοί δὲ καὶ τὰ Ἡπειρωτικὰ ἔθνη Πελασγικὰ εἰρήκασιν, ώς καὶ 10 μέγρι δεῦρο ἐπαρξάντων. Πελασγούς τε πολλούς καὶ τῶν ἡρώων ὄνομα καλέσαντες, οἱ ὕστερον ἀπ' ἐκείνων πολλά των έθνων έπωνυμα πεποιήκασι και γάο την Λέσβον Πελασγίαν εἰρήκασι, καὶ τοῖς ἐν τῆ Τοφάδι Κίλιξιν "Ομηρος εξοηκε τους όμόρους Πελασγούς , Ιπ-15 ..πόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ , Λάρισαν έριβώλακα ναιετάασκον. " τῷ δ' Ἐφύρῳ τοῦ έξ Αρκαδίας είναι τὸ φῦλον τοῦτο ἦοξεν Ἡσίοδος. φησί γάο ,, υίεῖς ἐξεγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο, ὅν ποτε ,,τίκτε Πελασγός. " Αἰσχύλος δ' έκ τοῦ περί Μυκήνας 20"Αργους φησίν εν Ικέτισι καί Δαναΐσι το γένος αὐτῶν. καὶ τὴν Πελοπόννησον δὲ Πελασγίαν φησὶν "Εφορος κληθηναι, και Εύριπίδης δ' έν Αρχελάφ φησίν ότι ,, Δαναδς δ πεντήμοντα θυγατέρων πατήρ έλθων ές , Αργος ώπισ' Ίνάχου πόλιν, Πελασγιώτας δ' ώνομα-25 .. σμένους τὸ πρίν Δαναούς καλείσθαι νόμον έθηκ' ἀν' ...Ελλάδα.. 'Αντικλείδης δὲ πρώτους φησίν αὐτοὺς τὰ περί Αῆμνον καὶ "Ιμβρον κτίσαι, καὶ δὴ τούτων τινὰς καὶ μετὰ Τυρρηνοῦ τοῦ "Ατυος εἰς τὴν Ἰταλίαν συνάοαι. καὶ οι τὴν 'Ατθίδα συγγράψαντες Ιστοροῦσι περί 30 των Πελασγών ώς καὶ 'Αθήνησι γενομένων, δια δε

^{30.} post γενθμένων: των Πελασγών

τὸ πλανήτας είναι καὶ δίκην ὀρνέων ἐπιφοιτᾶν ἐφ' ους ἔτυχε τόπους Πελαργούς ὑπὸ τῶν 'Αττικῶν κλη-

_{C.222} θ ῆναι.

Τῆς δὲ Τυροηνίας μῆκος μὲν τὸ μέγιστον εἶναί φασι την παραλίαν από Λούνης μέχρι 'Ωστίων δισχι-5 λίων που καλ πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δε τοῦ ήμίσους έλαττον τὸ πρὸς τοῖς ὅρεσιν. εἰς μὲν οὖν Πίσας ἀπὸ Λούνης πλείους τῶν τετρακοσίων σταδίων είσιν, έντευθεν δ' είς Βολατέρρας διακόσιοι όνδοήχουτα, πάλιν δ' ένθένδε είς Ποπλώνιον διακόσιοι 10 έβδομήκοντα, έκ δὲ Ποπλωνίου εἰς Κόσαν έγγὺς ὀκταπόσιοι, οί δε έξαπόσιοι φασίΠολύβιος δ' οὐκ εῦ καὶ τοὺς πάντας χιλίους τριακοσίους τριάκουτα λέγει. τούτων δ' ή μεν Λουνα πόλις έστι και λιμήν, καλουσι δ' οί Έλληνες Σελήνης λιμένα καὶ πόλιν. ἡ μὲν οὖν πόλις 15 ού μεγάλη, ὁ δὲ λιμὴν μέγιστός τε καὶ κάλλιστος, ἐν αύτῶ περιέχων πλείους λιμένας αγχιβαθείς πάντας, οίον αν γένοιτο δομητήριον θαλαττοκρατησάντων άνθρώπων τοσαύτης μεν θαλάττης τοσοῦτον δε χρόνον. περικλείεται δ' ὁ λιμην ὄρεσιν ὑψηλοῖς, ἀφ' ὧν τὰ πελάγη 20 κατοπτεύεται και ή Σαρδώ και της ήόνος έκατέρωθεν πολύ μέρος. μέταλλα δε λίθου λευκοῦ τε καὶ ποικίλου γλαυκίζοντος τοσαυτά τ' έστι και τηλικαυτα, μονολίθους εκδιδόντα πλάκας καὶ στύλους, ώστε τὰ πλείστα τῶν ἐκπρεπῶν ἔργων τῶν ἐν τῆ Ῥώμη καὶ ταῖς ἄλλαις 25 πόλεσιν έντεῦθεν έχειν την χορηγίαν καὶ γάρ εὐεξάγωγός έστιν ή λίθος, των μετάλλων ύπερκειμένων τῆς θαλάττης πλησίου, έκ δὲ τῆς θαλάττης διαδεχομένου τοῦ Τιβέριος τὴν κομιδήν · καὶ τὴν ξυλείαν τὴν εἰς τὰς οίκοδομάς σελμάτων εύθυτάτων και εύμηκεστάτων ή 30 Τυροηνία χορηγεί την πλείστην, τῷ ποταμῷ κατάγουσα έχ τῶν ὀρῶν εὐθύς. [πρὸς δὲ τοῖς ὄρεσι τοῖς

ύπερχειμένοις τῆς Λούνης ἐστὶ πόλις Λούχα.] μεταξύ δε Λούνης και Πίσης ο Μάκρας έστι * χωρίον, ώ πέρατι της Τυροηνίας και της Λιγυστικής κέχρηνται τών συγγοαφέων πολλοί. ή δε Πίσα κτίσμα μέν έστι των έν 5 Πελοποννήσω Πισατών, οδ μετά Νέστορος έπὶ Ίλιον στρατεύσαντες κατά τὸν ἀνάπλουν ἐπλανήθησαν. οί μεν είς τὸ Μεταπόντιον οί δ' είς την Πισατιν, απαντες Πύλιοι καλούμενοι. δυείν δε ποταμών κείται μεταξύ κατ' αὐτὴν τὴν συμβολήν, "Αρνου τε καὶ Αὔσαρος, ὧν 10 ὁ μὲν ἐξ' Λορητίου φέρεται πολύς, οὐχὶ πᾶς, ἀλλὰ τριχῆ σχισθείς, ὁ δ' ἐκ τῶν Απεννίνων ὀρῶν · συμπεσόντες δ' είς ξυ φείθρου μετεωρίζουσιν άλλήλους ταϊς άντιποπαϊς έπι τοσοῦτον ώστε τοὺς έπι τῶν ἠόνων έστῶτας άμφοτέρων μηθέτερον υπό θατέρου καθοράσθαι, ώστ' 15 ανάγκη δυσανάπλωτα έκ θαλάττης είναι στάδιοι δ' είσι τοῦ ἀνάπλου περι είχοσι. μυθεύουσι δ', ὅτε πρώτον έκ τῶν ὀρῶν οί ποταμοί κατεφέροντο οὖτοι, κωλυομένους ύπο των επιχωρίων μή συμπεσόντες είς εν κατακλύζοιεν την χώραν, ύποσχέσθαι μη κατακλύσειν, 20 καλ φυλάξαι την πίστιν. δοκεί δ' ή πόλις εὐτυχησαί C.223 ποτε, και νῦν οὐκ ἀδοξεῖ διά τε εὐκαρπίαν και τὰ λιθουργεία καὶ τὴν ῦλην τὴν ναυπηγήσιμον, ή τὸ μέν παλαιὸν έχρῶντο πρὸς τοὺς κατὰ θάλατταν κινδύνους. καί γάο μαχιμώτεροι Τυροηνών ύπηρξαν, καί παρώ-

25 ξυναν αὐτοὺς οἱ Λίγυες πονηφοὶ γείτονες παρὰ πλευρὰν ὅντες· νῦν δὲ τὸ πλέον εἰς τὰς οἰκοδομὰς ἀναλίσκεται τὰς ἐν Ῥώμη κάν ταῖς ἐπαύλεσι βασίλεια κατασκευαζομένων Περσικά.

Τῶν δὲ 'Βολατερρανῶν ἡ μὲν χώρα κλύζεται τῆ 6
30 θαλάττη, τὸ δὲ κτίσμα ἐν φάραγγι βαθεία λόφος ἐστὶν
ὑψηλὸς περίκρημνος πάντη τὴν κορυφὴν ἐπίπεδος, ἐφ΄
ἦ ῗδρυται τὸ τεῖχος τῆς πόλεως. ἡ δ' ἐπ' αὐτὴν ἀνάβαStrabo I. 20

σις πεντεκαίδεκα σταδίων έστιν από της βάσεως, όξεξα πάσα και γαλεπή, ένταυθα συνέστησαν τινές των Τυροηνών και των προγεγραμμένων ύπο Σύλλα κληρώσαντες δε τέτταρα τάγματα στρατιᾶς διετή χρόνον έπολιορκήθησαν, είθ' ὑπόσπονδοι παρεχώρησαν τοῦ τό- 5 που. τὸ δὲ Ποπλώνιον ἐπ' ἄκρας ὑψηλης ϊδρυται κατερρωγυίας είς την θάλατταν και χερρονησιζούσης, πολιορχίαν καὶ αὐτὸ δεδεγμένον περὶ τοὺς αὐτοὺς καιρούς, τὸ μὲν οὖν πολίχνιον πᾶν ξοημόν έστι πλην τῶν ໂερών καὶ κατοικιών όλίγων, τὸ δ' ἐπίνειον οἰκεῖται 10 βέλτιον, πρὸς τῆ ρίζη τοῦ ὄρους λιμένιον ἔχον καλ νεωσοίκους δύο καὶ δοκεί μοι μόνη των Τυρρηνίδων τῶν παλαιῶν αὖτη πόλεων ἐπ' αὐτῆ τῆ θαλάττη ίδρῦσθαι· αίτιου δ' έστὶ τὸ τῆς χώρας άλίμενου · διόπερ παντάπασιν έφευγον οί κτίσται την θάλατταν η προε-15 βάλλοντο ἐούματα πρὸ αὐτῆς, ώστε μὴ λάφυρον ετοιμον έχχεισθαι τοις έπιπλεύσασιν. έστι δε καί θυννοσκοπεΐον ύπὸ τῆ ἄκρα, κατοπτεύεται δ' ἀπὸ τῆς πόλεως πόρρωθεν μεν και μόλις ή Σαρδώ, έγγυτέρω δ' ή Κύρνος έξήκουτά πως διέχουσα της Σαρδόνος στα-20 δίους, πολύ δὲ μᾶλλον τούτων ἡ Αίθαλία, [ຖ] προσεγεστέρα τη ήπείρω έστιν όσον τριακοσίους διέχουσα σταδίους, όσους και της Κύρνου διέχει. άριστον δ' άφετήριον τοῦτο τὸ γωρίον έστιν έπι τὰς τρείς τὰς λεχθείσας νήσους. είδομεν δὲ καὶ ταύτας ἡμεῖς ἀναβάν-25 τες έπλ τὸ Ποπλώνιον καλ μέταλλά τινα έν τη χώρα έκλελειμμένα. είδομεν δε καί τους έργαζομένους τον σίδηρον τὸν ἐκ τῆς Αἰθαλίας κομιζόμενον οὐ γὰρ δύναται συλλιπαίνεσθαι παμινευόμενος έν τῆ νήσφ, πομίζεται δ' εὐθὺς ἐκ τῶν μετάλλων εἰς τὴν ἤπειρον. 30 τοῦτό τε δη παράδοξον ή νῆσος έχει καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα C.224 αναπληφούσθαι πάλιν τῷ χρόνφ τὰ μεταλλευθέντα,

καθάπερ τους πλαταμώνάς φασι τους εν Ρόδφ καλ την έν Πάρφ πέτραν την μάρμαρον και τας έν Ίνδοις αλας, ας φησι Κλείταρχος. ουτ' ουν Έρατοσθένης δοθώς δ φήσας μη καθοράσθαι μήτε την Κύρνον έχ 5 της ήπείρου μήτε την Σαρδόνα, ούτ' Αρτεμίδωρος ό whoas en rillois elvai nal dianoplois pradlois nelaylas άμφοτέρας. και γάρ εί τισιν, ήμίν γε ούκ αν ύπηρξαν δραταί έπι τοσούτον έφ' δσον σαφείς έωρωντο, και μάλιστα ή Κύονος. έστι δε κατά την Αίθαλίαν λιμην 'Αφ-10 γώος ἀπὸ τῆς Αργούς, ως φασιν. ἐκείσε γὰρ πλεύσαι την της Κίρκης οίκησιν ζητούντα τὸν Ἰάσονα, της Μηδείας έθελούσης ίδειν την θεάν και δη και των άποστλεγγισμάτων παγέντων, ἃ ἐποίουν οί 'Αργοναῦται, διαμένειν έτι και νῦν διαποικίλους τὰς ἐπὶ τῆς ήόνος 15 ψήφους. αί δε τοιαύται μυθοποιίαι τεκμήρια τῶν λεγομένων ύφ' ήμων είσιν, δτι οὐ πάντα Όμηφος αὐτὸς έπλαττεν, άλλ' άκούων θρυλουμένων των τοιούτων πολλών αὐτὸς προσετίθει μήκη διαστημάτων καὶ έκτοπισμών και καθάπερ τον 'Οδυσσέα είς τον ώκεανον 20 έξέβαλε, παραπλησίως καὶ τὸν Ἰάσονα, γενομένης καὶ τούτφ πλάνης τινός κάκείνφ, καθάπες και Μενελάφ. περί μεν οὖν τῆς Αἰδαλίας τοσαῦτα.

Η δὲ Κύρνος ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καλείται Κορ- 7 σίκα. οἰκείται δὲ φαύλως τρακείά τε οὖσα καὶ τοῖς 25 πλείστοις μέρεσι δύσβατος τελέως ῶστε τοὺς κατέχοντας τὰ ὅρη καὶ ἀπὸ ληστηρίων ζῶντας ἀγριωτέρους εἶναι θηρίων. ὁπόταν γοῦν ὁρμήσωσιν οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοὶ καὶ προσπεσόντες τοῖς ἐρύμασι πολὲ πλήθος ἔλωσι, τῶν ἀνδραπόδων ὁρᾶν ἔστιν ἐν τῷ 30 Ῥώμη καὶ θαυμάζειν ὅσον ἐμφαίνεται τὸ θηριῶδες καὶ τὸ βοσκηματῶδες ἐν αὐτοῖς ἢ γὰρ οὐχ ὑπομένουσι ζῆν ἢ ζῶντες ἀπαθεία καὶ ἀναισθησία τοὺς ώνησαμέ-20 *

νους έπιτρίβουσιν, ώστε καίπερ τὸ τυχὸν καταβαλοῦσιν ύπερ αὐτῶν ὅμως μεταμέλειν. ἔστι δ' ὅμως οἰχήσιμά τινα μέρη και κολίσματά κου Βλησίνων τε καί Χάραξ καί Ένικονίαι καί βάπανες. μήκος δε της νήσου φησίν ο χωρογράφος μίλια έχατον έξήχοντα, πλάτος 5 δε εβδομήκοντα. Σαρδόνος δε μηκος διακόσια είκοσι, πλάτος δε ένενήκοντα όκτω. κατ άλλους δε Κύρνου μεν περίμετρος περί [τρισ]χιλίους λέγεται καὶ διακοσίους σταδίους, της δε Σαρδόνος και τετρακισχιλίους. έστι δε αύτης τὸ πολύ μέρος τραχύ και ούκ είρηναζον, πολύ 10 δε και χώραν έχον εὐδαίμονα τοῖς πᾶσι, σίτφ δε καὶ διαφερόντως. πόλεις δ' είσι μεν πλείους, άξιόλογοι δε C.225 Κάραλις καl Σουλχοι. τῆ δ' ἀρετῆ τῶν τόπων ἀντιτάττεταί τις καὶ μοχθηρία νοσερά γάρ ή νήσος τοῦ θέρους καὶ μάλιστα ἐν τοῖς εὐκαρποῦσι χωρίοις τὰ δ' 15 αὐτὰ ταῦτα καὶ πορθείται συνεχῶς ὑπὸ τῶν ὀρείων ος καλούνται Διαγησβείς, Ίολαείς πρότερον ονομαζόμενοι. λέγεται γὰρ Ἰόλαος ἄγων τῶν παίδων τινὰς τοῦ Ήρακλέους έλθεϊν δεῦρο καὶ συνοικῆσαι τοῖς τὴν νῆσον έχουσι βαρβάροις. Τυρρηνοί δ' ήσαν. υστερον δέ 20 Φοίνικες έπεκράτησαν οί έκ Καρχηδόνος, καὶ μετά τούτων Ρωμαίοις επολέμουν καταλυθέντων δε έκείνων πάνδ' ὑπὸ Ῥωμαίοις ὑπῆοξε. τέτταρα δ' έστὶ τῶν όρείων έθνη, Πάρατοι Σοσσινάτοι Βάλαροι Ακώνιτες, έν σπηλαίοις οίχοῦντες, εί δέ τινα έχουσι γῆν σπόρι-25 μον, οὐδε ταύτην έπιμελώς σπείροντες, άλλα τὰς τῶν έργαζομένων καθαρπάζοντες, τοῦτο μέν τῶν αὐτόθι τούτο δ' έπιπλέουτες τοις έν τη περαία, Πισάταις μάλιστα. οί δε πεμπόμενοι στρατηγοί τὰ μεν ἀντέχουσι, πρός ὰ δ' ἀπαυδώσιν, ἐπειδὰν μὴ λυσιτελή τρέφειν 30 συνεχώς έν τόποις νοσεφοίς στρατόπεδον. λείπεται δέ στοατηγείν τέχνας τινάς και δή τηρήσαντες έθος τι

τών βαρβάρων (πανηγυρίζουσι γὰρ ἐπλ πλείους ἡμέρας ἀπὸ τῆς λεηλασίας), ἐπιτίθενται τότε καὶ χειροῦνται πολλούς. γίνονται δ' ἐνταῦθα οι τρίχα φύοντες αίγειαν ἀντ' ἐρέας πριοί, παλούμενοι δὲ μούσμωνες, δών ταίς δοραίς θωρακίζονται. χρώνται δὲ πέλτη καὶ ξιφιδίφ.

'Απὸ πάσης δὲ τῆς μεταξῦ Ποπλωνίου καὶ Πίσης 8 ίκανῶς αί νῆσοι κατοπτεύονται· ἐπιμήκεις δ' εἰσὶ καὶ παράλληλοι σχεδον αί τρεξς έπι νότον και Λιβύην τε-10 τραμμέναι πολύ μέντοι τῷ μεγέθει λείπεται τῷν ἄλλων ή Αίθαλία. ἀπό τε τῆς Λιβύης τὸ ἐγγυτάτω δίαρμά φησιν ό χωρογράφος είς την Σαρδώ μίλια τριακόσια. μετά δε το Ποπλώνιον Κόσαι πόλις μικρον ύπερ τῆς . Βαλάττης: ἔστι δ' έν κόλπφ βουνὸς ὑψηλός, έφ' οὖ τὸ 15 κτίσμα· ὑπόκειται δ' Ἡρακλέους λιμὴν καὶ πλησίον λιμνοθάλαττα καὶ παρὰ τὴν ἄκραν τὴν ὑπὲρ τοῦ κόλπου θυννοσκοπείον. ακολουθεί γαρ ο θύννος οὐ τή βαλάνω μόνον, άλλὰ καὶ τῆ πορφύρα παρὰ γῆν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς έξω θαλάττης μέχοι καλ Σικελίας. ἀπὸ 20 δε των Κοσων είς "Ωστια παραπλέουσι πολίχνιά έστι Γρακίσκοι και Πύργοι και "Αλσιον και Φρεγήνα. είς μέν δή Γραείσκους στάδιοι τριακόσιοι, έν δε τῷ μεταξὺ τόπος ἐστὶ καλούμενος Ρηγισείλλα · Ιστόρηται δὲ γενέσθαι τοῦτο βασίλειον Μάλεω τοῦ Πελασγοῦ, δυ 25 φασι δυναστεύσαντα έν τοῖς τόποις μετὰ τῶν συνοί-0.226 κων Πελασγών ἀπελθεϊν ένθένδε είς Αθήνας τούτου δ' είσι τοῦ φύλου και οι τὴν "Αγυλλαν κατεσχηκότες. από δε Γρακίσκων είς Πύργους μικρόν ελάττους των έκατὸν ὀγδοήκοντα, ἔστι δ' ἐπίνειον τῶν Και**οετανῶν** 30 ἀπὸ τριάκοντα σταδίων. ἔχει δὲ Είληθυίας ίερόν, Πελασγών ίδουμα, πλούσιόν ποτε γενόμενον εσύλησε δ' αὐτὸ Διονύσιος ὁ τῶν Σικελιωτῶν τύραννος κατὰ τὸν

πλοῦν τὸν ἐπὶ Κύρνον. ἀπὸ δὲ τῶν Πύργων εἰς "Ωστια διακόσιοι εξήκοντα· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τὸ "Αλσιον καὶ ἡ Φρεγῆνα. περὶ μὲν τῆς παραλίας τῆς Τυρρηνικῆς ταῦτα.

Έν δὲ τῆ μεσογαία πόλεις πρὸς ταῖς εἰρημέναις 5 Αρρήτιον τε καλ Περουσία καλ βολσίνιοι καλ Σούτριον προς δε ταύταις πολίγναι συχναί, Βλήρα τε καί Φερεντίνου καὶ Φαλέριοι καὶ Φαλίσκου καὶ Νεπήτα καὶ Στατωνία καὶ ἄλλαι πλείους, αί μὲν ἐξ ἀρχῆς συνεστώσαι, τινές δὲ τῶν Ῥωμαίων οἰχισάντων ἢ ταπεινωσάντων, 10 καθάπερ τοὺς 'Βηίους πολεμήσαντας πολλάκις καὶ τὰς Φιδήνας. ένιοι δ' οὐ Τυροηνούς φασι τοὺς Φαλερίους άλλα Φαλίσκους, ίδιον έθνος τινές δε καὶ τούς Φαλίσχους πόλιν ίδιόγλωσσον οί δε Αίκεουμφαλίσχον λέγουσιν έπλ τῆ Φλαμινία ὁδῷ κείμενον μεταξὺ Όκρί- 15 κλων καὶ Ῥώμης. ὑπὸ δὲ τῷ Σωράκτφ ὄρει Φερωνία πόλις έστίν, όμωνυμος έπιχωρία τινί δαίμονι τιμωμένη σφόδρα ύπὸ τῶν περιοίκων, ής τέμενός έστιν έν τῷ τόπω θαυμαστήν ιεροποιίαν έχου γυμνοίς γαρ ποσί διεξίασιν άνθρακιὰν και σποδιὰν μεγάλην οί κατεχό- 20 μενοι ύπο της δαίμονος ταύτης άπαθείς, καὶ συνέρχεται πληθος άνθοώπων ᾶμα της τε πανηγύρεως χάριν, ή συντελείται κατ' έτος, και της λεχθείσης θέας. μάλιστα δ' έστιν έν μεσογαία τὸ Αρρήτιον πρός τοις όρεσιν. ἀπέχει γοῦν τῆς Ῥώμης χιλίους καὶ διακοσίους 25 σταδίους, τὸ δὲ Κλούσιον όκτακοσίους : ἐγγὺς δὲ τούτων έστι και ή Περουσία. προσλαμβάνουσι δε πρός την εύδαιμονίαν της χώρας και λίμναι μεγάλαι τε καί πολλαί ούσαι· καί γαο πλέονται και τρέφουσιν όψον πολύ και των πτηνών τα λιμναΐα· τύφη τε και πάπυ-30 ρος ανθήλη τε πολλή κατακομίζεται ποταμοίς είς την Ρώμην, ους έκδιδόασιν αί λίμναι μέχρι του Τιβέρεως.

ων έστιν η τε Κιμινία και η περι 'θολσινίους και η περι Κλούσιον και ή έγγυτάτω της 'Ρώμης και της θαλάττης Σαβάτα · ἀπωτάτω δὲ και δὴ πρὸς 'Αρρητίω η Τρασουμέννα, καθ' ην αι ἐκ της Κελτικης εἰς την 5 Τυρρηνίαν εἰσβολαὶ στρατοπέδοις, αἰσπερ και 'Αννίβας ἐχρήσατο, δυείν οὐσῶν, ταύτης τε καὶ της ἐπ' 'Αρμίνου διὰ της 'Ομβρικης. βελτίων μὲν οὖν ἡ ἐπ' 'Αρμίνου ταπεινοῦται γὰρ ἐνταῦθα ἰκανῶς τὰ δρη · φρου-C.227 ρουμένων δὲ τῶν παρόδων τούτων ἐπιμελῶς, ηναγ-10 κάσθη την χαλεπωτέραν ἐλέσθαι, καὶ ἐκράτησεν ὅμως νικήσας μάχας μεγάλας Φλαμίνιον. πολλή δὲ καὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων ἀφθονία κατὰ τὴν Τυρρηνίαν · οὐχ ἡττον δ' εὐανδρεί τῶν ἐν Βαΐαις, ἃ διωνόμασται πολὺ

πάντων μάλιστα. Τή δε Τυροηνία παραβέβληται κατά τὸ πρὸς έω 10 μέρος ή Όμβρική, την άρχην άπο των Απεννίνων λαβούσα, καὶ ἔτι περαιτέρω μέχρι τοῦ ᾿Αδρίου. ἀπὸ γὰρ δή Ρασέννης άρξάμενοι κατέχουσιν ούτοι τὰ πλησίον καὶ ἐφεξῆς Σάρσιναν Αρίμινον Σήναν καὶ Μάρινον. 20 αὐτοῦ δ' ἐστὶ καὶ ὁ Αἰσις ποταμὸς καὶ τὸ Κίγγουλον όρος και Σεντίνον και Μέταυρος ποταμός και το ίερον τῆς Τύγης, περί γὰρ τούτους τοὺς τόπους ἐστὶ τὰ όδια της Ίταλίας της πρότερον και της Κελτικής κατά τὸ πρὸς τῆ δαλάττη ταύτη μέρος, καίπερ μετατιδέν-25 των πολλάκις των ήγεμόνων. πρότερον μέν γε τὸν Αίσιν έποιοῦντο ὅριον, πάλιν δὲ τὸν Ῥουβίκωνα ποταμόν. έστι δ' ὁ μεν Αίσις μεταξύ Αγκώνος καί Σήνας, ὁ δὲ Ῥουβίκων μεταξὺ ᾿Αριμίνου καὶ Ῥακέννης, άμφω δ' έκπίπτουσιν είς τον 'Αδρίαν. νυνί δε συμπά-30 σης τῆς μέγοι Αλπεων ἀποδειχθείσης Ιταλίας, τούτους

^{12.} post Τυρρηνίαν: τῷ πλησίον είναι τῆς Ῥώμης

μεν τους δρους εαν δεί, την δ' 'Ομβρικήν καθ' [αύτ] ην ούδεν ήττον μέγοι και 'Ρακέννης όμολογοῦσιν ἄπαντες διατείνειν · οίκείται γαρ ύπο τούτων. είς μεν δη 'Αρίμινον ένθένδε περί τριακοσίους φασίν, έκ δε Αριμίνου την επί Ρώμης ζόντι κατά την Φλαμινίαν όδον δια της 5 'Ομβρικής απασα ή όδός έστι μέχρι 'Οκρίκλων καλ τοῦ Τιβέρεως σταδίων πεντήκοντα καλ τριακοσίων έπλ τοξο χιλίοις. τοῦτο μὲν δή μῆκος, τὸ δὲ πλάτος ἀνώμαλόν ... έστι. πόλεις δ' είσλν αί έντὸς τῶν Ἀπεννίνων ὀρῶν άξιαι λόγου κατ' αὐτὴν μὲν τὴν Φλαμινίαν ὁδὸν οί τε 10 Όκρίκλοι πρός τῷ Τιβέρει καὶ * λαρολονι καὶ Ναρνία. δι' ής δει ο Ναο ποταμός, συμβάλλων τῷ Τιβέρει μικρον ύπερ Όκρικλων, πλωτός ού μεγάλοις σκάφεσιν είτα Κάρσουλοι και Μησανία, παρ' ήν φει ο Τενέας, καὶ οὖτος ἐλάττοσι σκάφεσι κατάγων ἐπὶ τὸν Τίβεριν 15 τὰ ἐκ τοῦ πεδίου. καὶ ἄλλαι δ' εἰσὶ κατοικίαι διὰ τὴν όδον πληθυνόμεναι μαλλον ή δια πολιτικόν σύστημα. Φόρον Φλαμίνιον και Νουκερία ή τὰ ξύλινα άγγεῖα έργαζομένη καὶ Φόρον Σεμπρώνιον. ἐν δεξια δὲ τῆς όδοῦ βαδίζουτι έκ τῶν Όκρίκλων εἰς Αρίμινου Ιντέ-20 ραμνά έστι και Σπολήτιον και Αίσιον και Καμέρτης. έν αὐτοῖς τοῖς ὁρίζουσι τὴν Πικεντίνην ὄρεσι. κατὰ δὲ θάτερα μέρη 'Αμερία τε καὶ Τοῦδερ εὐερκής πόλις, καὶ Είσπέλλον καὶ Ἰγούιον, πλησίον τοῦτο ήδη τῶν ύπερβολών τοῦ ὄρους. ἄπασα δ' εὐδαίμων ἡ χώρα, μι- 25 C.228 κρῷ δ' ὀρειοτέρα, ζειᾳ μᾶλλον ἢ πυρῷ τοὺς ἀνθρώπους τρέφουσα ορεινή δε και ή Σαβίνη έφεξης ούσα ταύτη, παραβεβλημένη τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ αῦτη τῆ Τυρρηνικῆ καὶ τῆς Λατίνης δὲ ὅσα πλησιάζει τούτοις τε καί τοις Απεννίνοις δρεσι τραγύτερά έστιν. 30 άρχεται μεν ούν τὰ δύο έθνη ταῦτα ἀπὸ τοῦ Τιβέρεως χαὶ τῆς Τυρρηνίας, έπτείνεται δὲ ἐπὶ τὰ Απέννινα ὅρη

πρός τῷ 'Αδρία λοξὰ παρεμβάλλοντα, ἡ δὲ 'Ομβρική και παραλλάττουσα, ὡς εἰρηται, μέχρι τῆς θαλάττης. περί μὲν οὖν τῶν 'Ομβρικῶν ίκανῶς εἰρηται.

Σαβίνοι δε στενήν οίκουσι χώραν, έπι μήκος δε 3 5 διήκουσαν και γιλίων σταδίων από τοῦ Τιβέρεως και Νωμεντοῦ πολίγνης μέγρι βηστίνων. πόλεις δ' έγουσιν όλίγας και τεταπεινωμένας διά τούς συνεχείς πολέμους, 'Αμίτερνον καί Ρεᾶτε, ο πλησιάζει κώμη Ίντεροπρέα και τὰ ἐν Κωτιλίαις ψυχρὰ ὕδατα, ἀφ' ὧν 10 καὶ πίνουσι καὶ έγκαθίζοντες θεραπεύονται νόσους. Σαβίνων δ' είσι και οι Φόρουλοι, πέτραι προς απόστασιν μαλλον η κατοικίαν εύφυεις. Κύρις δε νυν μεν κωμίου έστίν, ήν δε πόλις έπίσημος, έξ ής ώρμηντο οί της Ρώμης βασιλεύσαντες Τίτος Τάτιος και Νου-15 μας Πομπίλιος εντεύθεν δε και Κυρίτας ονομάζουσιν οί δημηγορούντες τους Έρωμαίους. Τρήβουλά τε καὶ Ἡοητὸν καὶ ἄλλαι κατοικίαι τοιαῦται κῶμαι μᾶλλον η πόλεις έξετάζοιντ' ἄν. ᾶπασα δ' αὐτῶν ἡ γῆ διαφερόντως έλαιόφυτός έστι καὶ άμπελόφυτος, βάλανόν 20 τε έκφέρει πολλήν σπουδαία δε και βοσκήμασι τοις τε άλλοις, και δή τὸ τῶν ἡμιόνων γένος τῶν Ρεατίνων διωνόμασται θαυμαστώς. ώς δ' είπεϊν, άπασα ή Ίταλία θοεμμάτων τε άρίστη τροφός και καρπών έστιν, άλλα δ' είδη κατὰ άλλα μέρη τῶν πρωτείων τυγχάνει. 25 έστι δε και παλαιότατον γένος οί Σαβίνοι και αὐτόγδονες τούτων δ' ἄποικοι Πικεντίνοί τε καί Σαυνίται, τούτων δε Λευκανοί, τούτων δε Βρέττιοι. την δ' άρχαιότητα τεκμήριον αν τις ποιήσαιτο άνδρείας καλ της άλλης άρετης άφ' ής άντέσχον μέχρι πρός τον πα-30 ρόντα χρόνον. φησί δ' ό συγγραφεύς Φάβιος Ρωμαίους αίσθέσθαι τοῦ πλούτου τότε πρώτου, ὅτε τοῦ έθνους τούτου κατέστησαν κύριοι. έστρωται δε δι' αὐτών ή Σαλαρία όδος οὐ πολλή οὖσα, εἰς ἣν καὶ ή Νωμεντανή συμπίπτει κατὰ Ήρητὸν τῆς Σαβίνης πώμην ὑπὲρ τοῦ Τιβέρεως κειμένην, ἀπὸ τῆς αὐτῆς πύλης

ἀρχομένη τῆς Κολλίνης.

Έξης δ' ή Λατίνη κείται, έν ή και ή των Ρωμαίων 5 πόλις, πολλάς συνειληφυία καλ της μη Λατίνης πρότερον. Αίχοι γαρ και δύλσκοι και Ερνικοι Αβοριγτνές τε οί περί αὐτὴν τὴν Ρώμην καί Ρούτουλοι οί τὴν άργαίαν Αρδέαν έγοντες καὶ άλλα συστήματα μείζο καὶ C.229 έλάττω τὰ περιοικοῦντα τοὺς τότε Ῥωμαίους ὑπῆρξαν, 10 ήνίκα πρώτον εκτιστο ή πόλις. ών ένια κατά κώμας αὐτονομείσθαι συνέβαινεν ὑπ' οὐδενὶ κοινῷ φυίλο τεταγμένα. φασί δε Αίνείαν μετά τοῦ πατρός Αγχίσου καί του παιδός Ασκανίου κατάραντας είς Λαυρευτόν τής πλησίον των 'Ωστίων καὶ τοῦ Τιβέρεως ήόνος , μι-15 κρου ύπερ της θαλάττης, όσου έν τέτταρσι και είκοσι σταδίοις, κτίσαι πόλιν. ἐπελθόντα δὲ Λατίνον τὸν τῶν Αβοριγίνων βασιλέα των οίκούντων τον τόπον τοῦτον. δπου νθν ή Ρώμη έστί, συμμάχοις χρήσασθαι τοξς περί του Αίνείαν έπὶ τοὺς γειτονεύοντας Ρουτού-20 λους τους Αρδέαν κατέχοντας (στάδιοι δ' είσιν από τῆς 'Αρδέας εἰς τὴν 'Ρώμην έκατὸν έξήκουτα), νικήσαντα δ' ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Λαεινίας ἐπώνυμον ατίσαι πλησίου πόλιν. πάλιν δε των Ρουτούλων συμβαλόντων είς μάχην, τὸν μὲν Λατίνον πεσείν, τὸν δὲ Αίνείαν 25 νικήσαντα βασιλεύσαι καλ Λατίνους καλέσαι τους ύφ' αύτῶ, καὶ τούτου δὲ τελευτήσαντος καὶ τοῦ πατρός, τὸν Ασκάνιον Άλβαν κτίσαι έν τῷ Αλβανῷ ὄρει, διέγουτι τῆς Ρώμης τοσοῦτου ὅσον καὶ ἡ Αρδέα. ἐνταῦθα 'Ρωμαΐοι σύν τοις Λατίνοις Διλ θύουσιν, απασα ή συν-30 αργία άθροισθείσα τη πόλει δ' έφιστασιν άργοντα

ποὸς τὸν τῆς θυσίας χρόνον τῶν γνωρίμων τινὰ νέων. ύστερον δε τετραχοσίοις έτεσιν Ιστορείται τα περί Αμόλλιον και τον άδελφον Νουμίτορα, τα μεν μυθάδη τὰ δ' έγγυτέρω πίστεως. διεδέξαντο μὲν γὰρ τὴν 5 τῆς Αλβας ἀρχὴν ἀμφότεροι παρὰ τῶν ἀπογόνων τοῦ 'Ασκανίου, διατείνουσαν μέχρι τοῦ Τιβέρεως παραγκωνισάμενος δ' ο νεώτερος τον πρεσβύτερον ήρχεν ο 'Αμόλλιος, υίου δ' όντος καὶ θυγατρός τῷ Νουμίτορι, τον μεν έν πυνηγία δολοφονεί, την δέ, ίνα άτεπνος 10 διαμείνη, της Έστίας ιέρειαν κατέστησε παρθενείας χάριν παλούσι δ' αὐτὴν Ρέαν Σιλβίαν. είτα φθοφάν φωράσας, διδύμων αὐτῆ παίδων γενομένων, τὴν μὲν είοξεν άντι του πτείνειν χαριζόμενος τάδελφῶ, τοὺς δ' έξέθηκε πρός του Τίβεριν κατά τι πάτριου. μυθεύ-15 εται μεν οὖν έξ "Αρεως γενέσθαι τοὺς παϊδας, ἐκτεθέντας δ' ύπὸ λυκαίνης όραθηναι σκυλακευομένους. Φαυστύλον δέ τινα τῶν περὶ τὸν τόπον συφορβῶν ἀνελόμενον έκθρέψαι (δεί δ' ὑπολαβείν τῶν δυνατῶν τινα, ύπηκόων δε τῷ Αμολλίω, λαβόντα έκθοξψαι), καλέ-20 σαι δε τον μεν Ρωμύλον τον δε Ρώμον. άνδρωθέντας δ' έπιθέσθαι τῷ 'Αμολλίω καὶ τοῖς παισί· καταλυθέν-.. των δ' έπείνων και της άρχης είς του Νουμίτορα περιστάσης, ἀπελθόντας οίχαδε κτίσαι τὴν Ρώμην έν τόποις ού πρός αίρεσιν μαλλον η πρός ανάγκην έπιτη-25 δείοις. ούτε γὰρ έρυμνὸν τὸ ἔδαφος ούτε χώραν οἰ-0.230 κείαν έχου την πέριξ όση πόλει πρόσφορος, άλλ' οὐδ' · άνθρώπους τούς συνοικήσοντας οί γαρ όντες ώκουν καθ' αύτούς, συνάπτοντές πως τοίς τείχεσι τῆς κτιζομένης πόλεως, οὐδε τοις Αλβανοις πάνυ προσέχον-30 τες. Κολλατία δ' ήν καὶ Αντέμναι καὶ Φιδῆναι καὶ Δαβικόν και άλλα τοιαύτα τότε μέν πολίχνια, νύν δέ

κώμαι, κτήσεις ίδιωτών, ἀπὸ τριάκοντα ἢ μικρώ πλειόνων της Ρώμης σταδίων. μεταξύ γοῦν τοῦ πέμπτου καλ τοῦ ξκτου λίθου τῶν τὰ μίλια διασημαινόντων τῆς 'Ρώμης καλείται τόπος Φήστοι· τοῦτον δ' δριον άποφαίνουσι τῆς τότε Ρωμαίων γῆς, οῖ δ' ἱερομυήμονες 5 θυσίαν έπιτελούσιν ένταύθα τε καὶ έν άλλοις τόποις πλείοσιν ώς όριοις αὐθημερόν, ην παλοῦσιν 'Αμβαρείαν. γενομένης δ' οὖν στάσεως φασί κατὰ τὴν κτίσιν άναιρεθήναι τον Ρώμον. μετά δε την πτίσιν άνθρώπους σύγκλυδας ό Ρωμύλος ήθροιζεν, αποδείξας 10 άσυλόν τι τέμενος μεταξύ τῆς άκρας καὶ τοῦ Καπετωλίου, τοὺς δ' έκει καταφεύγοντας τῶν ἀστυγειτόνων πολίτας ἀποφαίνων. ἐπιγαμίας δὲ τούτοις οὐ τυγχάνων έπηγγείλατο ενα άγωνα ίππικον του Ποσειδώνος lερόν, τὸν καὶ νῦν ἐπιτελούμενον. συνελθόντων δὲ jà πολλών, πλείστων δε Σαβίνων, εκέλευσε τας παρθένους άρπάσαι τὰς ἀφιγμένας τοις δεομένοις γάμου. μετιών δε την υβριν Τίτος Τάτιος δι' οπλων ο βασιλεύς τῶν Κυριτῶν ἐπὶ κοινωνία τῆς ἀρχῆς καὶ πολιτείας συνέβη πρός τον Ρωμύλον δολοφονηθέντος δ' 20 εν Λαθινίω τοῦ Τατίου, μόνος ἦοξεν εκόντων τῶν Κυ**οιτών ό Ρωμύλος. μετά δὲ τοῦτον διεδέξατο τὴν ἀρτὴν** Νουμᾶς Πομπίλιος πολίτης τοῦ Τατίου, παρ' ἐκόντων λαβών τῶν ὑπηκόων.

Αῦτη μὲν οὖν ἡ μάλιστα πιστευομένη τῆς Ῥώμης 25 κτίσις ἐστίν. ἄλλη δέ τις προτέρα καὶ μυθώδης Άρκαδικήν λέγουσα γενέσθαι τὴν ἀποικίαν ὑπ' Εὐάνδρου. τούτω δ' ἐπιξενωθῆναι τὸν Ἡρακλέα ἐλαύνουτα τὰς Γηρυσύνου βοῦς πυθόμενον δὲ τῆς μητρὸς Νικοστράτης τὸν Εὕανδρου (εἶναι δ' αὐτὴν μαντικῆς ἔμπειρον), ὅτι τῷ 30

^{1.} post η: τεσσαφάποντα

*Ηρακλεί πεπρωμένον ην τελέσαντι τοὺς ἄθλους θεῷ γενέσθαι, φράσαι τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα ταῦτα καὶ τέμενος ἀναθείζαι καὶ θῦσαι θυσίαν Ἑλληνικήν, ῆν καὶ υῦν ἔτι φυλάττεσθαι τῷ Ἡρακλεί. καὶ ὅ γε Κοίλιος, ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεύς, τοῦτο τίθεται σημείον τοῦ Ἑλληνικὸν είναι κτίσμα τὴν Ῥώμην, τὸ παρ' αὐτῆ τὴν πάτριον θυσίαν Ἑλληνικὴν είναι τῷ Ἡρακλεί. καὶ τὴν μητέρα δὲ τοῦ Εὐάνδρου τιμῶσι Ῥωμαίοι, μίαν τῶν νυμφῶν νομίσαντες, Καρμέντην μετονομασθείσαν.

Οί δ' οὖν Λατίνοι κατ' ἀρχὰς μεν ήσαν όλίγοι, καὶ C.231 10 οί πλείους οὐ προσείχου Ρωμαίοις. υστερου δε καταπλανέντες την άρετην τοῦ τε Ρωμύλου και τῶν μετ' έκεινου βασιλέων ὑπήκοοι πάντες ὑπῆρξαν. καταλυθέντων δὲ τῶν τε Αἴκων καὶ τῶν βόλσκων καὶ Έρνί-15 κων, έτι δε πρότερον Ρουτούλων τε και Αβορινίνων. ή τούτων χώρα Λατίνη προσηγόρευται πάσα. ήν δέ των 'Βόλσκων τὸ Πωμεντίνον πεδίον, ὅμορον τοῖς Αατίνοις, καὶ πόλις Απίολα, ην κατέσκαψε Ταρκύνιος Ποίσκος. Αίκοι δε γειτονεύοντες μάλιστα τοῖς Κυ-20 ρίταις, και τούτων δ' έκείνος τὰς πόλεις έξεπόρθησεν: ό δὲ υίὸς αὐτοῦ τὴν Σεέσσαν είλε τὴν μητρόπολιν τῶν δόλσκων. Έρνικοι δε πλησίον φκουν τῷ τε Λανουίφ και τῆ "Αλβα και αὐτῆ τῆ 'Ρώμη οὐκ ἄπωθεν δ' οὐδ' 'Αρικία καὶ Τελλῆναι καὶ "Αντιον. 'Αλβανοὶ δὲ κατ' 25 άρχὰς μὲν ώμονόουν τοις Ῥωμαίοις ὁμόγλωττοί τε οντες και Λατίνοι, βασιλευόμενοι δ' έκατεροι χωρίς έτύγχανον ούδεν δ' ήττον έπιγαμίαι τε ήσαν πρός άλλήλους καί ίερα κοινά τὰ ἐν Αλβα καί ἄλλα δίκαια πολιτικά · υστερον δε πολέμου συστάντος ή μεν "Αλβα 30 κατεσκάφη πλην τοῦ Ιερού, οί δ' 'Αλβανοί πολίται

^{15.} post Άβοριγίνων: πρὸς δὲ τούτοις Ραικῶν, καὶ Άργυρούσκων δὲ τινες καὶ Πρεφέρνων

'Popadov έκρίδησαν. και τον άλλον δε τον περιοικίδον πόλεων αι μεν άνηρεθησαν αι δε έταπεινώθησαν άπειθουσαι, τινες δε και ηυξήθησαν διά την εύνοιαν. νυνι μεν ούν ή παραλία μέχρι πόλεως Σινοέσσης άπο τον 'Ωστίων Λατίνη παλειται, πρότερον δε μέχρι του 5 Κιρκαίου μόνον έσχήκει την έπίδοσιν· και της μεσογαίας δε πρότερον μεν ού πολλή, ύστερον δε και μέχρι Καμπανίας διέτεινε και Σαυνιτών και Πελίγνων και άλλων τον το 'Λπέννινον κατοικούντων.

"Απασα δ' έστιν εύδαίμων και παμφόρος, πλην 10

όλίγων γωρίων τῶν κατὰ τὴν παραλίαν ὅσα ελώδη καὶ νοσερά, ολα τὰ τῶν Αρδεατῶν καὶ τὰ μεταξύ Αντίου καλ Λανουίου μέχρι Πωμεντίνου καί τινων τῆς $oldsymbol{\Sigma}$ ητίνης γωρίων και της περί Ταρρακίναν και τὸ Κιρκαίον η εί τινα όρεινα καὶ πετρώδη. καὶ ταῦτα δ' οὐ τελέως ἀργὰ 15 οὐδ' ἄχρηστα, ἀλλὰ νομὰς παρέχει δαψιλεῖς ἢ ῦλην ἢ καρπούς τινας έλείους η πετραίους το δε Καίκουβον έλωσες ον εύοινοτάτην άμπελον τρέφει την δενδρίτιν. πόλεις δ' έπλ θαλάττη μεν τῶν Λατίνων εἰσλ τά τε "Ωστια, πόλις άλίμενος διά την πρόσχωσιν ην ό 30 Τίβερις παρασκευάζει πληρούμενος έκ πολλών ποταμών παρακινδύνως μέν οὖν ὁρμίζονται μετέωρα έν τῷ σάλῳ τὰ ναυκλήρια, τὸ μέντοι λυσιτελὲς νικῷ καλ C.232γαρ ή των υπηρετικών σκαφών εύπορία των έκδεγομένων τὰ φορτία καὶ άντιφορτιζόντων ταχύν ποιεί 25 τον απόπλουν ποιν η του ποταμου αψασθαι, και μέφους αποκουφισθέντος είσπλει και ανάγεται μέχρι τῆς Ρώμης, σταδίους έκατὸν ἐνενήκοντα. κτίσμα δ' ἐστὶ τὰ "Ωστια" Αγκου Μαρκίου. αῦτη μὲν ἡ πόλις τοιαύτη. έξης δ' έστιν Αντιον, άλίμενος και αὐτή πόλις: ϊόρυ- 30 ται δ' έπλ πέτραις, διέχει δε των Άστίων περλ διαχοσίους έξήκοντα σταδίους. νυνὶ μὲν οὖν ἀνεῖται τοῖς ἡγε-

μόσιν είς σχολήν καὶ άνεσιν των πολιτικών, ώτε λά-Βοιεν παιρόν, καὶ διὰ τοῦτο κατφκοδόμηνται πολυτελεΙς οικήσεις έν τη πόλει συγναί πρός τας τοιαύτας έπιδημίας. και πρότερον δε ναύς έκέκτηντο και έκοι-5 νώνουν των ληστηρίων τοις Τυρρηνοίς, καίπερ ήδη 'Ρωμαίοις ύπακούοντες. διόπερ και 'Αλέξανδρος πρότερον έγκαλών έπέστειλε, καὶ Δημήτριος υστερον, τούς άλόντας των ληστων άναπέμπων τοῖς Ρωμαίοις. γαρίζεσθαι μεν αύτοις έφη τὰ σώματα διὰ τὴν πρὸς 10 τους Έλληνας συγγένειαν, ούκ άξιοῦν δὲ τους αὐτους ανδρας στρατηγείν τε αμα της Ίταλίας και ληστήρια έκπέμπειν, και έν μεν τη άγορα Διοσκούρων ιερον ίδρυσαμένους τιμάν οθς πάντες σωτήρας δνομάζουσιν, είς δε την Ελλάδα πέμπειν την έκείνων πατρίδα 15 τούς λεηλατήσουτας. Επαυσαν δ' αύτους Ρωμαίοι τῆς τοιαύτης έπιτηδεύσεως. ἀνὰ μέσον δὲ τούτων τῶν πόλεων έστὶ τὸ Λαείνιον, ἔχον ποινὸν τῶν Λατίνων [ερὸν Αφροδίτης · ἐπιμελοῦνται δ' αὐτοῦ διὰ προπόλων Αρδεάται είτα Λαυρεντόν. ὑπέρκειται δὲ τούτων ἡ 'Αρ-20 δέα κατοικία Ρουτούλων έν έβδομήκοντα σταδίοις ἀπὸ τῆς θαλάττης. ἔστι δὲ καὶ ταύτης πλησίου Αφροδίσιου. οπου πανηγυρίζουσι Λατίνοι. Σαυνίται δ' ἐπόρθησαν τούς τόπους καὶ λείπεται μὲν ἔχνη πόλεων, ἔνδοξα δὲ διά την Αίνείου γέγονεν έπιδημίαν και τας [εροποιίας. 25 [ας] έξ έκείνων τῶν χρόνων παραδεδόσθαι φασί.

Μετά δε Αντιον το Κιρχαΐον έστιν έν διακοσίοις 6 και ένενήκοντα σταδίοις όρος νησίζον θαλάττη τε και έλεσι φασι δε και πολύρριζον είναι, τάχα τῷ μύθφ τῷ περι τῆς Κίρκης συνοικειοῦντες. ἔχει δε πολίχνιον 30 και Κίρκης [ερου και Αθηνᾶς βωμόν, δείκνυσθαι δε και φιάλην τινά φασιν Όδυσσέως. μεταξύ δε ὅ τε Στόρος ποταμὸς και ἐπ' αὐτῷ ῦφορμος. ἔπειτα προσεχής

αίγιαλὸς λιβί, πρὸς αὐτῷ μόνον τῷ Κιρκαίφ λεμεένιον έχων, ὑπέρκειται δ' έν τῆ μεσογαία τὸ Πωμεντίνον πεδίου την δε συνεχή ταύτη πρότερου Αύσονες ώπουν. C.233οίπεο και την Καμπανίαν είχου, μετά δε τούτους "Όσκοι και τούτοις δε μετήν τής Καμπανίας, νῦν δ' άπαντα Λατίνων έστι μέχρι Σινοέσσης, ώς είπον. Εδιον δέ τι τοις Όσχοις καὶ τῷ τῶν Αὐσόνων ἔθνει συμβέβηκε των μεν γαρ Όσκων εκλελοιπότων ή διάλεκτος μένει παρά τοις Ρωμαίοις, ώστε και ποιήματα σκηνοβατείσθαι κατά τινα άγωνα πάτριον καλ μιμολογεί-10 σθαι· των δ' Αὐσόνων οὐδ' απαξ οἰκησάντων έπὶ τῆ Σικελική θαλάττη, τὸ πέλαγος όμως Αὐσόνιου καλείται. έξης δ' έν έκατον σταδίοις τῷ Κιρκαίφ Ταρρακίνα έστί, Τραγίνη καλουμένη πρότερον από τοῦ συμβεβηκότος. πρόκειται δε αυτης μέγα έλος δ ποιουσι δύο b ποταμοί καλείται δ' δ μείζων Ούφης. ένταυθα δέ συνάπτει τη θαλάττη πρώτον η Αππία όδός, έστρωμένη μέν ἀπὸ τῆς Ρώμης μέχοι Βοεντεσίου, πλείστον δ' όδευομένη, των δ' έπι θαλάττη πόλεων τούτων έφαπτομένη μόνον, της τε Ταρρακίνης και των έφεξης » Φορμιών τε καί Μιντούρνης καί Σινοέσσης, καί τών έσχάτων Τάραντός τε καί Βρεντεσίου. πλησίου δὲ τῆς Ταρρακίνης βαδίζουτι έπλ τῆς Ρώμης παραβέβληται τῆ όδο τη Αππία διώρυξ έπὶ πολλούς τόπους πληρουμένη τοις έλείοις τε καί τοις ποταμίοις ΰδασι πλείται δὲ μά- 35 λιστα μεν νύκτως, ώστ' έμβάντας ἀφ' έσπέρας έκβαίνειν πρωίας καὶ βαδίζειν τὸ λοιπὸν τῆ ὁδῷ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ήμέραν . δυμουλκεί δ' ήμιόνιον. έξης δε Φορμίαι Λακωνικόν κτίσμα έστίν, Όρμίαι λεγόμενον πρότερον διά τὸ εὔορμον. καὶ τὸν μεταξὺ δὲ κόλπον έκει- 30 νοι Καιάταν ωνόμασαν τὰ γὰο κοίλα πάντα καιέτας οί Δάκωνες προσαγορεύουσιν ένιοι δ' έπώνυμον τής

Αίνείου τροφού τὸν κόλπον φασίν. έχει δὲ μῆκος σταδίων έκατον άρξάμενος από Ταρρακίνης μέχρι τῆς άκρας της δμωνύμου άνέωγε τ' ένταῦθα σπήλαια - υπερμεγέθη, κατοικίας μεγάλας και πολυτελείς δε-5 δενμένα έντεῦθεν δ' έπὶ τὰς Φορμίας τετταράκουτα. ταύτης δ' ἀνὰ μέσον είσι και Σινοέσσης αι Μιντούρυαι, σταδίους έκατέρας διέχουσαι περί ογδοήκοντα. διαροεί δε Δείρις ποταμός, Κλάνις δ' έκαλείτο πρότεφον · φέρεται δ' άνωθεν έκ των Απεννίνων όρων καλ 10 της * βηστίνης παρά Φρεγέλλας κώμην (πρότερον δ' ήν πόλις ένδοξος), έππίπτει δ' είς άλσος ίερον τιμώμευον περιττώς ύπο των έν Μιντούρναις ύποκείμενον τῆ πόλει. τῶν δὲ ਓπηλαίων ἐν ὄψει μάλιστα πρόκεινται δύο νήσοι πελάγιαι, Πανδατερία τε καὶ Ποντία, μικραὶ * 15 μεν οίκούμεναι δε καλώς, ού πολύ ἀπ' ἀλλήλων διέγουσαι, της ήπείρου δε πεντήκοντα έπλ τοις διακοσίοις, έγεται δε τοῦ Καιάτου κόλπου τὸ Καίκουβον, τούτου δε Φουνδοι, πόλις έν τη όδφ τη Αππία κειμένη. πάν-0.234 τες δ' είσιν οι τόποι ούτοι σφόδρα εύοινοι · ό δε Καί-20 κουβος και ό Φουνδανός και ό Σητίνος τών διωνομασμένων είσί, καθάπες ὁ Φάλεονος καὶ ὁ Άλβανὸς καὶ ύ Στατανός. ή δε Σινόεσσα έν κόλπφ ίδρυται, ἀφ' οῦ καὶ τουνομα. σίνος γὰρ ὁ κόλπος. πλησίον έστὶ δ' αὐτῆς θερμά λουτρά κάλλιστα, ποιούντα πρός νόσους 25 ένίας. αύται μέν αί έπὶ θαλάττη τῶν Λατίνων πόλεις.

Έν δὲ τῆ μεσογαία πρώτη μὲν ὑπὲρ τῶν Ἰοσιίων 7 ἐσείν ἡ Ῥώμη, καὶ μόνη γε ἐπὶ τῷ Τιβέρει κεῖται · περὶ ἡς ὅτι πρὸς ἀνάγκην οὐ πρὸς αῖρεσιν ἔκτισται εἰρηται: προσθετέον δ' ὅτι οὐδ' οἱ μετὰ ταῦτα προσκεί30 σαντές τινα μέρη κύριοι τοῦ βελτίονος ἡσαν, ἀλλ'

^{22.} post év: oniminose Strabo I.

έδούλευον τοις προϋποκειμένοις. οί μέν γε πρώτοι τὸ Καπιτώλιον καὶ τὸ Παλάτιον καὶ τὸν Κυρίνον λόφον કંપકાંતાહવા, હુંદુ મેંગ હહારાહું કરોકતાં હિલ્લા જારા કંદ્રે હાથે કરા હોંકવા કે કંદ્રે έφόδου Τίτος Τάτιος είλεν έπελθών, ήνικα μετήει την τον άρπαγεισον παρθένου υβριν "Αγκος δε Μάρκιος 5 προσλαβών τὸ Καίλιον ὄρος καὶ τὸ ᾿Αβεντίνον ὄρος καὶ τὸ μεταξύ τούτων πεδίον, διηρτημένα καὶ ἀπὰ ἀλλήλων και από των προτετειχισμένων, προσέθηκεν αναγκαίως · ούτε γὰρ οῦτως έρυμνοὺς λόφους ἔξω τείχους ἐᾶσαι τοις βουλομένοις έπιτειχίσματα καλώς είχεν, οῦθ' ὅλον ١٥ έκπληρώσαι του κύκλου ζοχυσε του μέχρι του Κυρίνου. ήλεγξε δε Σέρειος την εκλειψιν άνεπλήρωσε γάρ προσθείς τόν τε Ήσαυλίνον λόφον και τον διμίναλιν. καί ταύτα δ' εὐέφοδα τοῖς ἔξωθέν ἐστι · διόπερ τάφρον βαθείαν ὀρύξαντες είς τὸ έντὸς ἐδέξαντο τὴν γῆν. καὶ Ιὶ έξετειναν όσον εξαστάδιον χώμα έπλ τῆ έντὸς όφρυι τῆς τάφρου, καὶ ἐπέβαλον τείγος καὶ πύργους ἀπὸ τῆς Κολλίνας πύλης μέχοι της Ήσκυλίνας. ὑπὸ μέσω δὲ τῷ χώματι τρίτη ἐστὶ πύλη ὁμώνυμος τῷ Ἐιμινάλι λόφφ. τὸ μὲν οὖν ἔρυμα τοιοῦτόν ἐστι τὸ τῆς πόλεως. ಏ έρυμάτων έτέρων δεόμενον. καί μοι δοκούσιν οί πρώτοι τὸν αὐτὸν λαβείν διαλογισμὸν περί τε σφών αὐτών και περί των υστερον, διότι Ρωμαίοις προσηκεν ούκ άπὸ τῶν ἐρυμάτων ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ὅπλων καὶ τῆς οἰκείας άρετης έχειν την άσφάλειαν καλ την άλλην εύπο- 35 ρίαν, προβλήματα νομίζοντες οὐ τὰ τείχη τοῖς ἀνδράσιν άλλὰ τοὺς ἄνδρας τοῖς τείχεσι. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν άλλοτρίας τῆς κύκλφ χώρας οὐσης ἀγαθῆς τε καὶ πολλῆς, του δε της πόλεως εδάφους εύεπιχειρήτου, το μαχαρισθησόμενον οὐδεν ήν τοπικόν εὐκλήρημα τη δ' άρετη 30 C.235καὶ τῷ πόνῷ τῆς χώρας οἰκείας γενομένης, ἐφάνη συνδρομή τις άγαθών απασαν εύφυξαν ύπερβάλλουσα, δι'

ην દેશી τοσούτον αύξηθείσα ή πάλις άντέχει τούτο μέν τροφή τοῦτο δὲ ξύλοις καὶ λίθοις πρὸς τὰς οἰκοδομίας, ας άδιαλείπτους ποιούσιν αί συμπτώσεις και έμπρήσεις καὶ μεταπράσεις, ἀδιάλειπτοι καὶ αύται ούσαι · καὶ 5 γαρ αί μεταπράσεις έχούσιοί τινες συμπτώσεις είσί, καταβαλλόντων και άνοικοδομούντων προς τας έπιθυμίας έτερα έξ έτέρων. πρός ταυτ' ούν τό τε τών μετάλλων πλήθος καὶ ή ύλη καὶ οί κατακομίζοντες ποταμοί θαυμαστήν παρέχουσι την ύποχορηγίαν, πρώτος 10 μεν Ανίων έξ "Αλβας φέων της πρός Μαρσοίς Αυτίνης πόλεως δια του ὑπ' αὐτῆ πεδίου μέχρι τῆς πρὸς τὸν Τίβεριν συμβολής, ἔπειθ' ὁ Νὰο καὶ ὁ Τενέας οἱ διὰ τῆς Ὁμβρικῆς εἰς τὸν αὐτὸν καταφερόμενοι ποταμὸν τον Τίβεριν, δια δε Τυρρηνίας και της Κλουσίνης ό 15 Κλάνις. ἐπεμελήθη μὲν οὖν ὁ Σεβαστὸς Καΐσαο τῶν τοιούτων έλαττωμάτων τῆς πόλεως, πρὸς μὲν τὰς έμπρήσεις συντάξας στρατιωτικόν έκ τῶν ἀπελευθεριωτῶν τὸ βοηθήσου, πρὸς δὲ τὰς συμπτώσεις τὰ ΰψη τών καινών οίκοδομημάτων καθελών, και κωλύσας 20 έξαίρειν ποδών έβδομήκοντα τὸ πρὸς ταϊς όδοις ταϊς δημοσίαις. άλλ' όμως έπέλειπεν αν ή έπανόρθωσις, εί μη τὰ μέταλλα καὶ ή ῦλη καὶ τὸ τῆς πορθμείας εὐμεταχείριστον άντείγε.

Ταύτα μεν ούν ή φύσις της χώρας παρέχεται τὰ 8 25 εὐτυχήματα τη πόλει, προσέθεσαν δε Ρωμαίοι καὶ τὰ ἐκ της προνοίας. τῶν γὰρ Ἑλλήνων περὶ τὰς κτίσεις εὐστοχησαι μάλιστα δοξάντων, ὅτι κάλλους ἐστοχά-ζοντο καὶ ἐρύμνότητος καὶ λιμένων καὶ χώρας εὐφυοῦς, οὐτοι προὐνόησαν μάλιστα ὧν ὧλιγώρησαν ἐκείνοι, 30 στρώσεως ὁδῶν καὶ ὑδάτων εἰσαγωγης καὶ ὑπονόμων τῶν δυναμένων ἐκκλύζειν τὰ λύματα της πόλεως εἰς τὸν Τίβεριν. ἔστρωσαν δὲ καὶ τὰς κατὰ τὴν χώραν

 ${\sf Digitized\ by\ } Google$

ódove, nooddevese énnonne te dómme nad évamosic ποιλάδων, ώστε τὰς ἀρμαμάξας δέχεσθαι πορθ*μείω*ν φορτία: οξ δ' ύπόνομοι συννόμω λίθω κατακαμφιθέντες όδους άμαξαις χόρτου πορευτάς ένίας απολελοίπασι. τοσούτου δ' έστί τὸ είσαγώγιμου υδώρ δια τών 5 ύδραγωγίων, ώστε ποταμούς διὰ τῆς πόλεως καὶ τῶν ύπονόμων δείν, απασαν δε οίκίαν σχεδον δεξαμενάς και σίφωνας και κρουνούς έχειν άφθόνους, ών κλείστην έπιμέλειαν έποιήσατο Μάρκος Αγρίππας, πολλοίς καὶ ἄλλοις ἀναθήμασι κοσμήσας την πόλιν. ώς δ' 10 είπειν, οί παλαιοί μεν τοῦ κάλλους τῆς Ῥώμης ώλιγώ-C.236φουν, πρὸς ἄλλοις μείζοσι καὶ ἀναγκαιοτέροις ὅντες· οί δ' υστερον και μάλιστα οί νυν και καθ' ήμας οὐδὲ σούτου καθυστέρησαν, άλλ' άναθημάτων πολλών καί καλών έπλήρωσαν την πόλιν. και γαρ Πομπήιος και 15 ό θεός Καίσαρ καὶ ό Σεβαστός καὶ οί τούτου παίδες και οι φίλοι και γυνή και άδελφή πάσαν ύπερεβάλοντο σπουδήν και δαπάνην είς τὰς κατασκευάς · τούτων δὲ τὰ πλείστα ὁ Μάρτιος ἔχει κάμπος πρὸς τῷ φύσει προσλαβών καὶ τὸν ἐν τῆς προνοίας κόσμον. καὶ γὰρ τὸ μέ- 20 φεθος τοῦ πεδίου θαυμαστὸν ᾶμα καὶ τὰς άρματοδρο μάςς και την άλλην ξακασίαν άκώλυτον παρέχου τῷ τοσούτω πλήθει τῶν σφαίρα καὶ κρίπω καὶ παλαίστρα γυμυαζομένων καὶ τὰ περικείμενα έργα καὶ τὸ έδαφος ποάζον δι' έτους και τῶν λόφων στεφάναι τῶν 25 ύπλο του ποταμού μέχοι του δείθοου σπηνογραφικήν όψιν έπιδεικυύμεναι δυσαπάλλακτον παρέχουσι την θέων. πλησίον δ' έστι τοῦ πεδίου τούτου και άλλο πε-**હેલ્લા પ્રથો લાગલો મળમાંક જ**લ્લા જાતે મુકે દેવ મારો હૈતે હતા છે દેવર હવ જાર્લને માર્ય સંપંતાની દેવર ભૂગ મની મનની જાબ માફદોદોનું મનો ઉપખેદરદોદ 30 άλλήλοις, ώς πάρεργου ζεν δύξαιεν αποφαίρειν την ähdny nöden. diénes lepongenégrason volligares roli-

του του τόπου και τὰ του ἐπιφανεστάτων μυήματα ἐνταῦθα κατεσκεύασαν ἀνδρών καὶ γυναικών. ἀξιολογώτατον δε τὸ Μαυσώλειον καλούμενον, έπὶ κοηπίδος ύψηλης λευχολίθου πρός το ποταμό χώμα μένα, άγοι 5 πορυφής τοίς αειθαλέσι των δευδρων συνηρεφές έπ'. αποφ μεν ούν είκων έστι χαλκή του Σεβαστου Καίσαρος, ύπὸ δὲ τῷ γώματι θῆκαί είσιν αὐτοῦ καὶ τῷν συνγενών καὶ οἰκείων, ὅπισθεν δὲ μέγα ἄλσος περιπάνους θαυμαστούς έχου έν μέσφ θε τῷ πεδίφ ὁ τῆς καύ-10 στρας αὐτοῦ περίβολος καὶ οὖτος λίθου λευκοῦ, κύκλα μεν περικείμενον έχων σιδηρούν περίφραγμα, έντὸς δ' αίγείροις κατάφυτος. πάλιν δ' εί τις είς την άγοραν παρελθών την άργαίαν άλλην έξ άλλης ίδοι παραβεβλημένην ταύτη καὶ βασιλικάς στοάς καὶ ναούς, ίδοι δε 15 και τὸ Καπιτώλιον και τὰ ένταῦθα ἔργα και τὰ έν το Παλατίφ και τῷ τῆς Λιβίας περιπάτω, ραδίως εκλάθοιτ' αν των έξωθεν. τοιαύτη μεν ή Ρώμη.

Τῶν δ' ἄλλων τῆς Λατίνης πόλεων τὰς μὲν ἐτέ- 9 οις γνωρίσμασι τὰς δὲ ὁδοις ἀφορίσαιτ' ἄν τις ταις 20 γνωρίσμασι τὰς δὲ ὁδοις ἀφορίσαιτ' ἄν τις ταις 20 γνωριμωτάταις, ὅσαι διὰ τῆς Λατίνης ἔστρωνται ἢ γὰρ ἐπὶ ταύταις ἢ παρὰ ταύταις ἢ μεταξὺ ἴδρυνται, γνωριμώταται δὲ τῶν ὁδῶν ἢ τε ᾿Αππία καὶ ἡ Λατίνη καὶ ἡ βαλερία, ἡ μὲν τὰ πρὸς θάλατταν ἀφορίζουσαι. 237 μέρη τῆς Λατίνης μέχρι Σινοέσσης, ἡ δὲ τὰ πρὸς τῆ 25 Σαβίνη μέχρι Μαρσῶν, μέση δ' αὐτῶν ἡ Λατίνη ἡ συμπίπτουσα τἢ ᾿Αππία κατὰ Κασιλίνον, πόλιν διέχουσαν Καπύης ἐννεακαίδεκα σταδίους. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ᾿Αππίας, ἐν ἀριστερῷ ἀπὰ ἀὐτῆς ἐκτρεπομένη πλησίου Ῥωμης, εἶτα διὰ τοῦ Τουσκλανοῦ ὅρους ὑπερς 30 βάσα μεταξὺ Τούσκλου πόλεως καὶ τοῦ ᾿Αλβανοῦ ὅρους κάτεισιν ἐπὶ Ἦλνιδον πολίχνιον καὶ Πικτὰς πανδοχεία, εἶτα συμπίπτει καὶ ἡ Λαβικανή, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τῆς εἶτα συμπίπτει καὶ ἡ Λαβικανή, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τῆς καὶς καὶς ἐναὶς ἐναὶ

Ήσχυλίνης πύλης ἀφ' ής καὶ ἡ Πραινεστίνη, ἐν ἀριστερά δ' άφεϊσα καί ταύτην και το πεδίον το Ήσπυλίνον πρόεισιν έπλ πλείους των έκατον καλ είκοσι σταδίων, και πλησιάσασα τῷ Λαβικῷ παλαιῷ κτίσματι πατεσπασμένω, πειμένω δ' έφ' υψους, τουτο μέν καί 5 τὸ Τοῦσκλον ἐν δεξιοῖς ἀπολείπει, τελευτά δὲ πρὸς τάς Πικτάς καὶ τὴν Λατίνην : διέχει δὲ τῆς Ρώμης τὸ τωρίον τοῦτο διακοσίους καὶ δέκα σταδίους. εἶθ' ἑξῆς μεν έπ' αὐτῆς τῆς Λατίνης είσιν ἐπίσημοι κατοικίαι καλ πόλεις Φερεντίνου, Φρουσινών, παρ' ην δ Κόσας 10 **δεί** ποταμός, Φαβρατερία, παρ' ην δ Τρηρος δεί, 'Ακυτυον μεγάλη πόλις, παρ' ην ο Μέλπις δεί ποταμός μέγας , Ίντεράμνιον έν συμβολή δυείν ποταμών κείμενον Δείριός τε και έτέρου, Κασίνον και αυτη πόλις άξιόλογος, ύστάτη τῶν Λατίνων τὸ γὰο Τέανον τὸ καλού-15 μενον Σιδικίνον έφεξης κείμενον έκ τοῦ έπιθέτου δηλούται διότι των Σιδικίνων έστίν. ούτοι δε "Όσκοι, Καμπανών έθνος έκλελοιπός, ώστε λέγοιτ' αν της Καμπανίας και αυτη, μεγίστη ούσα των έπι τη Λατίνη πόλεων. και ή έφεξης ή των Καληνών και αυτη άξιό- 20 λογος, συνάπτουσα τῷ Κασιλίνφ.

10 Έφ' εκάτερα δε τῆς Λατίνης εν δεξιᾶ μεν είσιν αί μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς 'Αππίας Σητία τε καὶ Σιγνία, φέρουσαι οἶνον ἡ μεν τῶν πολυτελῶν ενα ἡ δε τὸν σταλτικώτατον κοιλίας τὸν Σιγνῖνον λεγόμενον. πρὸς δε 25 ταύταις ἐστὶ Πρίβερνον καὶ Κόρα καὶ Σύεσσα * Τρακόντιόν τε καὶ 'Θελίτραι καὶ 'Αλέτριον' ἔτι δε Φρεγέλλαι, παρ' ῆν ὁ Λείρις ὁεί ὁ είς τὰς Μιντούρνας ἐκδιδούς, νῦν μεν κώμη, πόλις δέ ποτε γεγονυΐα ἀξιόλογος καὶ τὰς πολλὰς τῶν ἄφτι λεχθεισῶν περιοικίδας πρότε-30 ρον ἐσχηκυΐα, αῖ νῦν είς αὐτὴν συνέρχονται ἀγοράς τε ποιούμεναι καὶ ἱεροποιίας τινάς κατεσκάφη δ' ὑπὸ

'Ρωμαίων ἀποστάσα. πλείσται δ' είσί και τούτων καί τών εν τη Δατίνη και τών επέκεινα εν τη Εονίκων τε καλ Αίκων και ' βόλσκων ίδουμέναι, 'Ρωμαίων δ' είσλ πτίσματα. ἐν ἀριστερᾶ δὲ τῆς Λατίνης αί μεταξὺ αὐτῆςC.238

5 καὶ τῆς 'Βαλερίας, Γάβιοι μεν έν τῆ Πραινεστίνη ὁδῷ κειμένη, λατόμιον έγουσα ύπουργον τη Ρώμη μάλιστα τῶν ἄλλων, διέχουσα τὸ ἴσον τῆς Ῥώμης τε καὶ Ποαινεστού, περί έκατὸν σταδίους : είθ' ή Πραινεστός, περί ής αύτίκα έρουμεν είθ' αί έν τοις όρεσι τοις ύπερ 10 Πραινεστόν, η τε των Ερνίκων πολίχνη Καπίτουλον καί Αναγνία πόλις αξιόλογος, καί Κερεατε καί Σώρα, παρ' ην ο Λείρις παρεξιών είς Φρεγέλλας δεί και Μιντούρνας. Επειτα άλλα τινά και '8 έναφρον, όθεν τὸ κάλλιστον έλαιον ή μενούν πόλις έφ' ύψους κείται, 15 παραρρεί δε την του λόφου ρίζαν δ 'δουλτούρνος, δς

καί παρά τὸ Κασιλίνου ένεχθείς έκδίδωσι κατά την δμώνυμον αὐτῷ πόλιν. Αἰσερνία δὲ καὶ Αλλιφαὶ ήδη Σαυνίτικαλ πόλεις είσιν, ή μεν ανηρημένη κατά τον Μαρσικόν πόλεμον ή δ' έτι συμμένουσα.

Ή βαλερία δ' άρχεται μεν από Τιβούρων, άγει δ' 11 20 έπι Μαρσούς και Κορφίνιον την των Πελίγνων μητρόπολιν. είσι δ' έν αὐτῆ Λατίναι πόλεις Βαρία τε καί Καρσέολοι και "Αλβα, πλησίον δε και πόλις Κούκουλον. έν οψει δ' είσι τοῖς έν Ῥώμη Τίβουρά τε και Πραινε-25 στὸς καὶ Τοῦσκλον. Τίβουρα μέν, [ἐν] ή τὸ Ἡράκλειον καὶ ὁ καταράκτης, ὃν ποιεῖ πλωτὸς ὧν ὁ Ανίων άφ' ΰψους μεγάλου καταπίπτων είς φάραγγα βαθείαν καί καταλοή πρός αὐτή τη πόλει. έντεὖθεν δε διέξεισι πεδίον εύχαρπότατον παρά τὰ μέταλλα τοῦ λίθου τοῦ 30 Τιβουρτίνου καλ τοῦ ἐν Γαβίοις τοῦ καλ ἐρυθροῦ λεγομένου, ώστε την έκ των μετάλλων έξαγωγην καλ την πορθμείαν εύμαρη τελέως είναι, των πλείστων έργων

της Ρώμης έντευθέν κατασκευαξομένων. έν δε τῷ πεδίφ τούτφ και τὰ "Αιβουλα καλούμενα δεί υδατα ψυyoù ên nollov nyrov, noog noinllag vosous nal niνουσι και έγκαθημένοις ύγιεινά τοιαύτα δε και τά Ααβανά, οὐκ ἄπωθεν τούτων ἐν τῆ Νωμεντανῆ καὶ5 τοις περί 'Ηρητον τόποις. Πραινεστός δ' έστλυ όπου τὸ τῆς Τύχης Ιερὸν ἐπίσημον χρηστηριάζον. ἀμφότεφαι δ' al πόλεις αύται τῆ αὐτῆ προσιδρυμέναι τυγγάνουσιν όρεινη, διέχουσι δ' άλλήλων όσον σταδίους έκατόν, τῆς δὲ Ῥώμης Ποαινεστὸς μὲν καὶ διπλάσιον, 10 Τίβουρα δ' ελαττον. φασί δ' Έλληνίδας άμφοτέρας: Πραινεστόν γουν Πολυστέφανον καλείσθαι πρότερον. έρυμνή μέν ούν έκατέρα, πολύ δ' έρυμνοτέρα Πραινεστός . ἄχραν γὰρ ἔχει τῆς μὲν πόλεως ὕπερθεν ὅρος ύψηλόν, ὅπισθεν δ' ἀπὸ τῆς συνεχούσης ὀρεινῆς αὐ- છ πένι διεζευγμένου, ύπεραίρου και δυσί σταδίοις τού-C.239του πρὸς ὀρθίαν ἀνάβασιν. πρὸς δὲ τῆ ἐρυμνότητι καὶ διώρυξι κρυπταϊς διατέτρηται πανταχόθεν μέχρι τῶν πεδίων ταζς μὲν ὑδρείας χάριν ταζς δ' έξόδων λαδραίων, ών εν μια Μάριος πολιορκούμενος απέθανε. 20 ταϊς μεν ούν άλλαις πόλεσι πλεϊστον τὸ εὐερκές πρὸς άγαθοῦ τίθεται, Πραινεστίνοις δὲ συμφορά γεγένηται διά τὰς Ρωμαίων στάσεις. καταφεύγουσι γὰρ ἐκεῖσε οί **Ψεωτερ**ίσαντες· έμπολιορκηθέντων δέ, πρός τῆ κακώ**σει τῆς πόλεως καὶ τὴν χώραν ἀπαλλοτριοῦσθαι συμ- 25**

'Ρώμης είσιν αί λεχθείσαι πόλεις.

12 Ένδοτέρω δε τῆς κατ' αὐτὰς ὀρεινῆς ἄλλη ὁάμς έστί, μεταξὰ αὐλῶνα καταλείπουσα τὸν κατά Άλγιδον, 30 ὑψηλὴ μέχρι τοῦ Άλβανοῦ ὄρους. ἐπὶ ταύτης δὴ τὸ Τοῦσκλον ἔδρυται πόλις οὐ φαύλως κατεσκευασμένη

βαίνει, τῆς αίτίας μεταφερομένης ἐπὶ τοὺς ἀναιτίους. ψει δὲ διὰ τῆς χώρας βέρεστις ποταμός. πρὸς ἕω δὲ τῆς

κεκόσμηται δε ταϊς κύκλφ φυτείαις και οἰποδομίαις, καὶ μάλιστα ταις ὑποπιπτούσαις ἐπὶ τὸ κατὰ τὴν Ῥώμην μέρος, τὸ γὰρ Τοῦσκλον ἐνταῦθα ἐστὶ λόφος εθν εως και εύνδρος, κορυφούμενος ήρέμα πολλαγοῦ και 5 δεχόμενος βασιλείων κατασκευάς έκπρεπεστάτας. συνεχῆ δ' ἐστὶ καὶ τὰ τῷ 'Αλβανῷ ὄρει ὑποπίπτουτα, τὴπ αὐτήν τε άρετην έχοντα και κατασκευήν. έφεξης οξ έστὶ πεδία, τὰ μὲν πρός τὴν Ρώμην συνάπτοντα καὶ τὸ προάστεια αὐτῆς, τὰ θὲ πρὸς τὴν θάλατταν τὰ μέν 10 οὖν πρὸς τὴν θάλατταν ἦττόν ἐστιν ὑνιεινά, τὰ δὲ άλλα εὐάγωγά τε καὶ παραπλησίως ἐξησκημένα. μετὰ δε τὸ 'Αλβανὸν 'Αρικία έστὶ πόλις έπὶ τῆ όδῶ τῆ Αππία στάδιοι δ' είσιν έκ της Ρώμης έκατον έξή» ποντα ποίλος δ' έστιν ο τόπος, έχει δ' όμως έρυ. 15 μνην ἄκραν. ὑπέρκειται δ' αὐτῆς τὸ μὲν Λανούιον; πόλις 'Ρωμαίων, έν δεξιά της 'Αππίας όδου, άφ' ής ξποπτος η τε θάλαττά έστι καὶ τὸ "Αντιον · τὸ δ' Αρτεμίσιου, δ καλούσι νέμος, έκ του έν άριστερά μέρους της όδου τοις έξ 'Αρικίας άναβαίνουσιν. της δ' 'Αρι-20 κίνης τὸ ίερὸν λέγουσιν ἀφίδρυμά τι τῆς Ταυφοπόλου. και γάο τι βαρβαρικόν κρατεί και Σκυθικόν περί τά lερον έθος. καθίσταται γαρ lερεύς ο γενηθείς αὐτό÷ γειο τοῦ [ερωμένου πρότερου δραπέτης ἀνήο : ξιφήρης ούν έστιν αεί περισκοπών τας έπιθέσεις, έτοιμος αμύ-25 νεσθαι. τὸ δ' ໂερὸν ἐν ἄλσει, πρόπειται δὲ λίμνη πελαγίζουσα, κύκλφ δ' όρεινη συνεχής όφους περίκειτας καὶ λίαν ύψηλη καὶ τὸ Γερον καὶ τὸ ῦδωρ ἀπολαμβάνουσα έν ποίλφ τόπφ καὶ βαθεί. τὰς μὲν οὖν πηγάς όραν έστιν, έξ ών ή λίμνη πληρούται · τούτων δ' έστιν C.240 30 ή Ήγερία καλουμένη, δαίμονός τινος έπείνυμος · αί δ. ἀπορούσεις ένταῦθα μὲν ἄδηλοί είσιν, ἔξω δὲ δείκνυνται πόρρω προς την έπιφάνειαν ανέχουσα.

Πλησίου δ' έστι των χωρίων τούτων και 'Αλβανόν όρος πολύ ύπερκύπτον του 'Αρτεμισίου και τών περί αθτό όφούων, καίπερ ύψηλών οὐσών καὶ όρθίων ίκανώς. έγει δε και τοῦτο λίμνης πολύ μείζω τῆς κατὰ τὸ Αρνεμίσιον, προσωτέρω δε τούτων αι λεχθείσαι πρό-5 τερου πόλεις της Λατίνης είδι. μάλιστα δ' έν μεσογαία τών Δατίνων πόλεων έστιν ή "Αλβα όμορούσα Μαρσοίς ιδρυται δ' έφ' ύψηλοῦ πάγου λίμνης Φουκίνας πλησίου, πελαγίας τὸ μέγεθος. χοῶνται δ' αὐτῆ μάλιστα μεν Μαρσοί και πάντες οι πλησιόχωροι. φασί δ' 10 αθτήν καλ πληρούσθαί ποτε μέχρι τῆς ὀρεινῆς καλ ταπεινούσθαι πάλιν ώστ' άναψύχειν τοὺς λιμνωθέντας τόπους και γεωργείσθαι παρέχειν, είτε μεταστάσεις τῶν κατὰ βάθους ύγρῶν σποράδην καὶ ἀδήλως γίνονται πάλιν δ' έπισυρρέουσιν, η τελέως έκλείπουσιν αί 15 πηγαί και πάλιν συνθλίβονται, καθάπεο έπι τοῦ 'Αμενάνου συμβαίνειν φασί τοῦ διὰ Κατάνης δέοντος. έκλείπει γαρ έπι πολλά έτη και πάλιν δεί. έκ δε τῆς Φουκίνας είναι τὰς πηγάς Ιστορούσι του Μαρκίου ύδατος του την Ρώμην ποτίζοντος και παρά τάλλα 20 εὐδοκιμοῦντος ῧδατα. τῆ δὲ Αλβα διὰ τὸ ἐν βάθει τῆς γώρας ίδρῦσθαι καὶ διὰ τὸ εὐερκὲς ἀντὶ φρουρᾶς έγρήσαυτο πολλάκις Ρωμαΐοι, τούς φυλακής δεομένους ένταῦθα καθείργοντες.

Σπεί δ' ἀπὸ τῶν προσαλπείων ἐθνῶν ἀρξάμενοι 25 καὶ τῶν πρὸς αὐτοῖς ὀρῶν τῶν ᾿Απεννίνων, ἔπειθ΄ ὑπερβάντες ταῦτα τὴν ἐντὸς ἐπήλθομεν πᾶσαν, ὅση μεταξὺ κεῖται τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους καὶ τῶν ᾿Απεν-νίνων ὀρῶν τῶν κεκλιμένων πρὸς τὸν ᾿Αδρίαν μέχρι Σαυνιτῶν [καὶ] Καμπανῶν, νῦν ἐπανιόντες δηλώσο-30

^{5.} post Aprenicion: 000g

μεν τὰ ἐν τοἰς ὅρεσι τούτοις οἰκοῦντα καὶ τκῖς ὑκωφείαις τῆς τε ἐκτὸς μέχρι τῆς παραλίας τῆς ᾿Αδρικτικῆς καὶ τῆς ἐντός, ἀρκτέον δὲ πάλιν ἀπὸ τῶν Κελτικῶν ὅρων.

"Εστι δ' ή Πικεντίνη μετά τὰς τῶν Όμβρικῶν πό- 2 5 λεις τὰς μεταξύ Αριμίνου καὶ Αγκάνος, Κρμηνται δ' έκ της Σαβίνης οί Πικεντίνοι, δρυοκολάπτου την όδον ήγησαμένου τοῖς ἀρχηγέταις, ἀφ' οὖ καὶ τοὔνομα ' πΙκου γαρ τον δρυιν τοῦτον ονομάζουσι, καλ νομίζουσιν 10 Αρεως Ιερόν. οίκουσι δ' από των όρων αρξαμενοι μέχοι τῶν πεδίων καὶ τῆς θαλάττης, ἐπὶ μῆκος ηψέημένην έχοντες μαλλον η πλάτος την χώραν, άναθην πρός απαντα, βελτίω δε τοις ξυλίνοις καρποίς η τοις σιτικοίς. ἔστι δ' εύρος μεν τὸ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐπὶ δάλατ-0.211 15 ταν ανώμαλον τοῖς διαστήμασι: μῆχος δ' ἀπὸ Αίσιος ποτάμου μέχρι Κάστρου παράπλουν έχου σταδίων όπταποσίων, πόλεις δ' Ανκών μεν Έλληνίς, Συρακουσίων κτίσμα τῶν φυγόντων τὴν Διονυσίου τυρα<mark>ννίδα</mark>. κείται δ' έπ' ἄκρας μεν λιμένα έμπεριλαμβανούσης τῆ 20 πρός τὰς ἄρκτους ἐπιστροφῆ, σφόδρα δ' εὔοινός ἐστι καλ πυροφόρος. πλησίον δ' αὐτῆς Αὔξουμον πόλις μικρον ύπερ της θαλάττης είτα Σεπτέμπεδα καί *Πνευευτία και Ποτευτία και Φίρμου Πικηνόν έπίνειον δε ταύτης Κάστελλον. έφεξης δε το της Κύπρας 25 Ιερόν, Τυρρηνών ϊδρυμα καὶ κτίσμα την δ' "Ηραν έκείνοι Κύπραν καλούσιν είτα Τρουεντίκος ποταμός και πόλις έπωνυμος · είτα Καστρουνόουν και ό Ματρίνος ποταμός, φέων ἀπὸ τῆς 'Αδριανών πόλεως, έγων επίνειον της 'Αδρίας επώνυμον εαυτοῦ. έστι δ' 30 έν τη μεσογαία και αθτη και τὸ "Ασκλον τὸ Πικηνόν, έρυμνότατον χωρίον καί έφ' ῷ κείται τὸ τείχος, καὶ τὰ περικείμενα ὄρη στρατοπέδοις οὐ βάσιμα. ὑπὲρ δὲ

τής Πικεντίνης δηστίνοι τε καλ Μαρσοδικάλ Πελέγνοι και Μαρρουκίνοι και Φρεντανοί, Σαυνιτικόν έθνος, την δρεινήν πατέχουσιν έφαπτόμενοι μικρά της θαλάττης. Εστι δε τὰ Εθνη ταῦτα μικρὰ μεν ἀνδρικ φερατα de και πολλάκις την άρετην ταύτην επιδεδειγμένα Po-5 μαίοις, πρώτον μεν ήνίκα έπολέμουν, δεύτερον δε δτε συνεστράτευον, τρίτον δ' ότε δεόμενοι τυχείν έλευθερίας και πολιτείας μη τυγχάνοντες ἀπέστησαν και τὸν Μαρσικόν καλούμενον έξηψαν πόλεμον, Κορφίνιον, την τών Πελίγνων μητρόπολιν, ποινήν απασιτοίς Ίτα-10 λιώταις αποδείξαντες πόλιν αντί της Ρώμης, δρμητήοιον του πολέμου, μετονομασθείσαν Ιταλικήν, καὶ ένταθδα δή τους συνεπομένους άθροισαντες και χειροτονήσαντες ὑπάτους καὶ στρατηγούς · δύο δ' ἔτη συνέμειναν εν τῷ πολέμω μέχοι διεπράξαντο τὴν κοινωνίαν 15 περί ής ἐπολέμουν. Μαρσικόν δὲ ωνόμασαν τὸν πόλεμον ἀπὸ τῶν ἀρξάντων τῆς ἀποστάσεως, καὶ μάλιστα άπὸ Πομπαιδίου, τὰ μὲν οὖν ἄλλα κωμηδὸν ζῶσιν, ἔχουσι δε και πόλεις ύπερ μεν της δαλάττης τό τε Κορφίνιον καί Σούλμωνα καί Μαρούιον καί Τεατέαν την τών 2 Μαρρουκίνων μητρόπολιν. ἐπ' αὐτῆ δὲ τῆ θαλάττη τό τε "Ατερνου, ομορου τη Πικευτίνη, δμώνυμον δετώ ποταμο το διορίζουτι τήν τε βηστίνην και την Μαρρουκίνην. φεί γαρ έκ της 'Αμιτερνίνης, δια δε 'Βηστίνων. παραλιπών εν δεξιά τούς Μαρρουπίνους ύπερ των 25 Πελίγνων πειμένους, ζεύγματι περατός. τὸ δὲ πόλισμα C.242τὸ ἐπώνυμον αὐτοῦ Ἡηστίνων μέν ἐστι, κοινῶ ở ἐπινείω χρώνται καὶ οί Πελίγνοι καὶ οί Μαρφουκτνοι· διέχει δὲ τὸ ζεῦγμα τέτταρας καὶ είκοσι σταδίους ἀπὸ Κορφινίου. μετά δε Ατερνον Όρτων έπίνειου Φρεντανών, 30 καί Βούκα καί αὐτή Φρεντανών, ὅμορος Τεάνφ τοῦ

Απούλφ. μεταξύ δὲ "Ορυσυος καὶ 'Ατέρνου ὁ Σάγρος ποταμός όρίζων τοὺς Φρεντανοὺς ἀπὸ τῶν Ηελίγυων. ὁ δὲ παράπλους ἀπὸ τῆς Πικεντίνης ἐπὶ τοὺς 'Απούλους, οὺς οἱ Ελληνες Δαυνίους καλοῦσι, σταδίων ἐστὶν 5 ὅσον τετρακοσίων ἐνενήκοντα.

Έξης δε μετά την Λατίνην έστιν η τε Καμπανία 3 παρήχουσα τη θαλάττη, και ύπερ ταύτην ή Σαυνίτις έν μεσογαία μέχρι Φρεντανών και τών Δαννίων. είτ' αὐτοὶ Δαύνιοι καὶ τάλλα έθνη τὰ μέχρι τοῦ Σικελικοῦ 10 πορθμού. πρώτον δὲ περί τῆς Καμπανίας ζητέον. ἔστι δ' από της Σινοέσσης έπι μεν την έξης παραλίαν κόλπος εύμεγέθης μέχοι Μισηνού, κάκειθεν άλλος κόλπος πολύ μείζων τοῦ προτέρου, καλοῦσι δ' αὐτὸν κρατῆρα, ἀπὸ τοῦ Μισηνοῦ μέχρι τοῦ Αθηναίου, δυείν 15 ακρωτηρίων, κολπούμενον. ὑπὲρ δὲ τούτων τῶν ἡόνων Καμπανία πάσα ίδουται, πεδίον εύδαιμονέστατον των απάντων περίκεινται δ' αὐτω γεωλοφίαι τε ευκαρποι καί όρη τά τε των Σαυνιτών και τα των "Οσχων. 'Αντίοχος μεν ούν φησι την χώραν ταύτην 'Οπι-20 κούς οἰκῆσαι, τούτους δὲ καὶ Αὖσονας καλείσθαι. Πολύβιος δ' έμφαίνει δύο έδνη νομίζων ταῦτα ' Όπιχοὺς γάο φησι καί Αύσονας οίκειν την χώραν ταύτην περί τον πρατήρα. άλλοι δε λέγουσιν οἰκούντων 'Οπικών πρότερον καλ Αὐσόνων : οί δ' έκείνους καταστείν ύστε-25 ρου Όσκων τι έθνος, τούτους δ' ὑπὸ Κυμαίων, ἐκείνους δ' ύπὸ Τυρρηνών έκπεσεῖ» διὰ γὰρ τὴν ἀρετὴν περιμάγητον γενέσθαι το πεδίον δώδεκα δε πόλεις έγκατοικίσαντας την οίον κεφαλην ονομάσαι Καπύην. διά δε την τουφήν είς μαλαπίαν τραπομένους καθά-

post ἐπούλω: 'Ορτώνιόν ἐστιν ἐν τοῖς Φρεντανοῖς, πέτραι ληστρικών ἀνθρώπων, οἶς αἱ οἰκήσεις ἀπὸ τῶν ναναγίων πήγνυνται καὶ τάλλα θηριώδεις εἶναι.

περ τῆς περὶ τὸν Πάδον χώρας ἐξέστησαν, οῦτω καὶ ταύτης παραχωρῆσαι Σαυνίταις, τούτους δ' τῶκὸ Ῥωμαίων ἐκπεσεῖν. τῆς δ' εὐκαρπίας ἐστὶ σημεῖον τὸ σῖτον ἐνταῦθα γίνεσθαι τὸν κάλλιστον, λέγω δὲ τὸν πύρινον, ἔξ οὖ καὶ ὁ χόνδρος κρείττων ὢν πάσης καὶ ὀρύζης καὶ ἐν ὀλίγφ σιτικῆς τροφῆς. ἱστορεῖται δ' ἔνια τῶν πεδίων σπείρεσθαι δι' ἔτους δὶς μὲν τῆ ζειᾶ, τὸ δὲ τρίρος. καὶ μὴν τὸν οἶνον τὸν κράτιστον ἐντεῦθεν ἔχουςι Ῥωμαῖοι τὸν Φάλερνον καὶ τὸν Στατανὸν καὶ Καληκνόν ἤδη δὲ καὶ ὁ Συρρεντίνος ἐνάμιλλος καθίσταται τούτοις, νεωστὶ πειρασθεὶς ὅτι παλαίωσιν δέχεται. ὡς δ' αῦτως εὐέλαιός ἐστι καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὸ βέναφρον ὅμορον τοὶς πεδίοις ὄν.

Πόλεις δ' έπὶ μέν τῆ δαλάττη μετά τὴν Σινόεσσαν Δίτερνον, ὅπου τὸ μνῆμα τὸ Σκικίωνος τοῦ πρώτου προσαγορευθέντος 'Αφρικανοῦ' διέτριψε γαρ ένταύθα τὸ τελευταίον ἀφείς τὰς πολιτείας κατ' ἀπέχθειαν την πρός τινας. παραρρεῖ δὲ ὁμώνυμος τῆ πόλει ποταμός, ώς δ' αύτως και 'βουλτούρνος όμωνυμός Ν έστι τη παρ' αὐτὸν πόλει ἐφεξης κειμένη: δεί δ' ούτος δια ' Βενάφοου και της Καμπανίας μέσης, ταύταις δ' έφεξης έστι Κύμη Χαλκιδέων και Κυμαίων παλαιότατον ατίσμα · πασών γάρ έστι πρεσβυτάτη τών τε Σικελικών και των Ιταλιωτίδων, οι δε τον στόλον άγοντες. Σ Ίπποκλης ὁ Κυμαΐος και Μεγασθένης ὁ Χαλκιδεύς, διωμολογήσαντο πρός σφας αὐτούς, τῶν μὲν [τὴν] άποικίαν είναι των δε την επωνυμίαν όθεν νύν μεν προσαγορεύεται Κύμη, κτίσαι δ' αὐτὴν Χαλκιδείς δοκοῦσι. πρότερου μεν οὖν ηὐτύχει [η τε πόλις] καὶ τὸ 30 Φλεγραΐου παλούμευον πεδίου, έν οδ τὰ περί τοὺς Γίγαντας μυθεύουσιν οὐκ ἄλλοθεν, ώς εἰκός, ἀλλ' έκ

τοῦ περιμάχητον την γην είναι δι' ἀρετήν, ὕστερον δ' οι Καμπανοι κύριοι καταστάντες της πόλεως ὕβρισαν είς τοὺς ἀνθρώπους πολλά καὶ δη καὶ ταῖς γυναιξιν αὐτῶν συνώκησαν αὐτοι. ὅμως δ' οὐν ἔτι σώζεται 5 πολλὰ ἔχνη τοῦ Ελληνικοῦ κόσμου καὶ τῶν ιερῶν καὶ τῶν νομίμων. ἀνομάσθαι δ' ἔνιοι Κύμην ἀπὸ τῶν κυμάτενν ψασί · ὁαχιώδης γὰρ καὶ προσεχης ὁ πλησίον αἰγιαλός. εἰσὶ δὲ καὶ κητείαι παρ' αὐτοίς ἄρισται. ἐν δὲ τῷ κόλπῷ τούτῷ καὶ ΰλη τίς ἐστι θαμνώδης ἐπὶ πολτολοὺς ἐκτεινομένη σταδίους ἄνυδρος καὶ ἀμμώδης, ῆν Γαλλιναρίαν ὅλην καλοῦσιν. ἐνταῦθα δη ληστήρια συνεστήσαντο οί Πομπηίου Σέξτου ναύαρχοι, καθ' ὃν καιρὸν Σικελίαν ἀπέστησεν ἐκείνος.

Πλησίον δὲ τῆς Κύμης τὸ Μισηνὸν ἀκρωτήριον 5 15 καὶ ἐν τῷ μεταξὺ Αχερουσία λίμνη, τῆς δαλάττης ἀνάγυσίς τις τεναγώδης. κάμψαντι δε τὸ Μισηνὸν λιμήν εύθυς υπό τη άκοα, και μετά τουτον έγκολπίζου**σα** ήων είς βάθος, έν ή αί Βαΐαι και τὰ θερμά ύδατα τὰ και πρός τρυφήν και πρός θεραπείαν νόσων έπιτή- 0.244 20 δεια. ταϊς δὲ Βαίαις συνεχής ὅ τε Λοκοϊνος κόλπος καὶ έντὸς τούτου ὁ Αορνος χερρόνησον ποιῶν τὴν ἀπολαμβανομένην μέχοι Μισηνού γην από της μεταξύ Κύμης καὶ αὐτοῦ. λοιπὸς γάρ ἐστιν ὀλίγων σταθίων ίσθαὸς διὰ τῆς διώρυγος ἐπ' αὐτὴν Κύμην καὶ τὴν 25 πρὸς αὐτῆ θάλατταν. ἐμύθευον δ' οί πρὸ ἡμῶν ἔν τῷ Αόρνφο τὰ περί την νέκυιαν την Όμηρικήν και δή και νεκυομαντείον ίστορούσιν ένταύδα γενέσδαι καί Όδυσσέα είς τοῦτ' ἀφικέσθαι, ἔστι δ' ὁ μὲν "Αορνος κόλπος άγχιβάθης καλ άρτίστομος, λιμένος καλ μέγε-30 θος καλ φύσιν έχων, γρείαν δ' ού παρεγόμενος λιμένος

^{22.} post ἀπό: τῆς πελαγίας

διά τὸ προκείσθαι τὸν Λοκρίνου πόλπου προσβραχή καὶ πολύν. περιπλείεται δ' [ό] "Αορκος όφρύσεν όρθίαις ύπερκειμέναις πανταγόθεν πλήν του είσπλου. νου μεν ήμερως έκπεπονημέναις πρότερον δε συνηρεφέσιν άγρία ύλη μεγαλοδένδρφ και άβάτφ, αξ κατα θεισιδαιμονίαν κατάσκιον έποίουν τον κόλπον. προσεμύθευον δ' οί έπιχώριοι καὶ τοὺς ὄρνεις τοὺς ὑπερπετείς γινομένους καταπίπτειν είς το ύδωο Φθειρομένους ύπὸ τῶν ἀναφερομένων ἀέρων, καθάπερ έν τοῖς Πλουτωνίοις. και τοῦτο [τό] χωρίον Πλουτώνιόν τι 10 ύπελάμβανον καὶ τοὺς Κιμμερίους ἐνταῦθα λέγεσθαι· παι είσεπλεόν γε προθυσάμενοι και ιλασάμενοι τούς καταγθονίους δαίμονας, δυτων τῶν ὑφηγουμένων τὰ . τοιάδε ίερέων ήργολαβηπότων τον τόπον. έστι δε πηγή τις αὐτόθι ποτίμου ὕδατος ἐπὶ τῆ θαλάττη· τούτου δ' li απείχουτο πάντες τὸ τῆς Στυγὸς ῦδωο νομίσαυτες. και το μαντείον ένταυθά που ίδρυται τόν τε Πυριφλεγέθοντα έκ τῶν θερμῶν ὑδάτων ἐτεκμαίροντο τῶν πλησίον τῆς 'Αγερουσίας. "Εφορος δε τοῖς Κιμμερίοις πορσοικειών τον τόπου φησίν αὐτοὺς ἐν καταγείοις Μ οίκίσις οίκετν ας καλούσιν άργίλλας, και διά τευων όρυγμάτων παρ' άλλήλους τε φοιτᾶν καλ τοὺς ξένους είς τὸ μαντείον δέχεσθαι πολύ ύπὸ γῆς ίδουμένον. ζῆν δ' ἀπὸ μεταλλείας καὶ τῶν μαντευομένων, καὶ τοῦ βα-Allips anodeckarros aurois ourrakeis. elvai de rois 25 περί τὸ χρηστήριον έθος πάτριον μηθένα τὸν ήλιον όραν, άλλὰ τῆς νυκτὸς έξω πορεύεσθαι τῶν χασμάτων સાથે છાલે વર્લપાત του ποιητήν περί αύτων είπειν ώς άρα C.2430ev δλ διαφθαρηναι τους ανθρώπους ύπο βασιλέως 30 τινός, οὐκ ἀποβάντος αὐτῷ τοῦ χρησμοῦ, τὸ δὲ μαν-TELOV ETI GUULEVELV HEGEGTANDS ELS ETEROV TÓRON. TOI-

αῦτα μὲν οί πρὸ ἡμῶν ἐμυθολόγουν, νυνὶ δὲ τῆς μὲν ῦλης τῆς περὶ τὸν ᾿Αορνον κοπείσης ὑπὸ ᾿Αγρίππα, τῶν δὲ χωρίων κατοικοδομηθέντων, ἀπὸ δὲ τοῦ ᾿Αόρνου διώρυγος ὑπονόμου τμηθείσης μέχρι Κύμης, ἄπαντ' 5 ἐκείνα ἐφάνη μῦθος, τοῦ Κοκκηίου τοῦ ποιήσαντος τὴν διώρυγα ἐκείνην τε καὶ ἐπὶ νέαν πόλιν ἐκ Δικαιαρχείας ἐπὶ ταῖς Βαίαις, ἐπακολουθήσαντός πως τῷ περὶ τῶν Κιμμερίων ἀρτίως λεχθέντι λόγω, τυχὸν ἴσως καὶ πάτριον νομίσαντος τῷ τόπω τούτω δι' ὀρυγμά-10 των εἶναι τὰς ὁδούς.

Ο δε Λοκοΐνος κόλπος πλατύνεται μέχοι Βαιών, 6 χώματι είργόμενος ἀπὸ τῆς έξω θαλάττης ὀκτασταδίφ τὸ μῆκος, πλάτος δὲ ἁμαξιτοῦ πλατείας, ὅ φασιν Ἡρακλέα διαχώσαι τὰς βοῦς έλαύνοντα τὰς Γηρυόνου· δε-15 χόμενον δ' έπιπολης το κύμα τοις χειμώσιν ώστε μή πεζεύεσθαι δαδίως Αγρίππας έπεσκεύασεν. είσπλουν δ' έχει πλοίοις έλαφφοῖς, ένοφμίσασθαι μεν ἄχρηστος, τῶν ὀστρέων δὲ θήραν ἔχων ἀφθονωτάτην. ἔνιοι δὲ τούτον αὐτὸν τὴν λίμνην είναι τὴν Αχερουσίαν φασίν, 20 Αρτεμίδωρος δε αύτον τον Αορνον. τας δε Βαίας έπωνύμους είναι λέγουσι Βαίου τῶν 'Οδυσσέως έταίρων τινός. έξης δ' είσιν αι περί Δικαιάργειαν ακταί καί αὐτὴ ἡ πόλις. ἦν δὲ πρότερον μὲν ἐπίνειον Κυμαίων έπ' όφούος ίδουμένου, κατά δε την Αννίβα στρατείαν 25 συνφαισαν Ρωμαίοι καὶ μετωνόμασαν Ποτιόλους ἀπὸ τῶν φρεάτων : οί δ' ἀπὸ τῆς δυσωδίας τῶν ὑδάτων : απαν [γαφ] τὸ χωφίον έκει μέχρι Βαιών καλ της Κυμαίας θείου πληρές έστι καὶ πυρός καὶ θερμῶν ὑδάτων. τινὲς δε και Φλέγραν δια τοῦτο την Κυμαίαν νομίζουσι κλη-30 θήναι, καὶ τῶν πεπτωκότων Γιγάντων τὰ κεραύνια

^{22.} post τινός: παὶ τὸν Μισηνόν. **27.** post Κυμαίας: ὅτι Strabo I. **22**

τραύματα ἀναφέρειν τὰς τοιαύτας προχοὰς τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ ὕδατος. ἡ δὲ πόλις ἐμπόριον γεγένηται μέγιστον, χειροποιήτους ἔχουσα ὅρμους διὰ τὴν εἀφυῖαν τῆς ἄμμου· σύμμετρος γάρ ἐστι τῆ τιτάνφ καὶ κόλλησιν ἰσχυρὰν καὶ πῆξιν λαμβάνει. διόπερ τῆ χάλικι κα-ὁ ταμίξαντες τὴν ἀμμοκονίαν προβάλλουσι χώματα εἰς τὴν θάλατταν, καὶ κολποῦσι τὰς ἀναπεπταμένας ἡόνας ῶστ' ἀσφαλῶς ἐνορμίζεσθαι τὰς μεγίστας ὁλκά-C.246δας. ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως εὐθὺς ἡ τοῦ Ἡφαίστου ἀγορά, πεδίον περικεκλειμένον διαπύροις ὀφρύσι, κα-μμινώδεις ἐχούσαις ἀναπνοὰς πολλαχοῦ καὶ βρωμώδεις ἱκανῶς· τὸ δὲ πεδίον θείου πλῆρὲς ἐστι συρτοῦ.

Μετά δε Δικαιάρχειάν έστι Νεάπολις Κυμαίων (υστερου δε και Χαλκιδείς επώκησαν και Πιθηκουσσαίων τινές και Αθηναίων, ώστε και Νεάπολις έκλήθη ι διὰ τοῦτο), ὅπου δείκνυται μνῆμα τῶν Σειρήνων μιᾶς Παρθενόπης, και άγων συντελείται γυμνικός κατά μαντείαν. ύστερον δε Καμπανών τινας έδέξαντο συνοίκους διχοστατήσαντες, καὶ ήναγκάσθησαν τοὶς έχθίστοις ώς οίχειοτάτοις χρήσασθαι, έπειδή τούς οίχείους 20 άλλοτρίους ἔσχον, μηνύει δὲ τὰ τῶν δημάρχων ὀψόματα τὰ μὲν πρῶτα Ελληνικὰ ὅντα, τὰ δ' ὕστερα τοῖς Ελληνικοίς άναμίξ τὰ Καμπανικά. πλείστα δ' ίγνη τῆς Έλληνικής ἀγωγής ένταῦθα σώζεται, γυμνάσιά τε καὶ έφηβεία καὶ φρατρίαι καὶ ὀνόματα Ἑλληνικὰ καίπερ 25 οντων 'Ρωμαίων. νυνὶ δὲ πεντετηρικός ίερὸς ἀγών συντελεϊται παρ' αύτοις μουσικός τε και γυμνικός έπὶ πλείους ήμέρας, ένάμιλλος τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῷν κατά την Ελλάδα. έστι δε και ένθάδε διώρυξ κρυπτή, τοῦ μεταξὺ ὄφους τῆς τε Δικαιαρχείας καὶ τῆς Νεαπό-30 λεως ύπεργασθέντος όμοίως ώσπερ έπλ την Κύμην, όδοῦ τε ἀνοιχθείσης ἐναντίοις ζεύγεσι πορευτής ἐπὶ

πολλούς σταδίους· τὰ δὲ φῶτα ἐχ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὅρους, πολλαχόθεν ἐκκοπεισῶν θυρίδων, διὰ βάθους πολλοῦ κατάγεται. ἔχει δὲ καὶ ἡ Νεάπολις θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς καὶ κατασκευὰς λουτρῶν οὐ χείρους 5 τῶν ἐν Βαίαις, πολὺ δὲ τῷ πλήθει λειπομένας· ἐκεῖ γὰρ ἄλλη πόλις γεγένηται, συνφκοδομημένων βασιλείων ἄλλων ἐκ' ἄλλοις, σὐκ ἐλάττων τῆς Δικαιαρχείας. ἐπιτείνουσι δὲ τὴν ἐν Νεαπόλει διαγωγὴν τὴν Ἑλληνικὴν οἱ ἐκ τῆς Ῥώμης ἀναχωροῦντες δεῦρο ἡσυ-10 χίας χάριν τῶν ἀπὸ παιδείας ἐργασαμένων ἢ καὶ ἄλλων διὰ γῆρας ἢ ἀσθένειαν ποθούντων ἐν ἀνέσει ζῆν· καὶ τῶν Ῥωμαίων δ' ἔνιοι χαίροντες τῷ βίφ τούτφ, θεωροῦντες τὸ πλῆθος τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς ἐπιδημούντων ἀνδρῶν, ἄσμενοι φιλοχωροῦσι καὶ ξῶ-15 σιν αὐτόθι.

Έχόμενον δε φρούριόν έστιν Ήρακλειον έκκειμέ- 8 νην είς την δάλατταν ἄκραν έχον, καταπνεομένην λιβί θαυμαστῶς ῶσθ' ὑγιεινὴν ποιείν τὴν κατοικίαν. Όσκοι 0.247 δε είχον και ταύτην και την έφεξης Πομπηίαν ην πα-20 ραρρεί ὁ Σάρνος ποταμός, είτα Τυρρηνοί και Πελασγοί, μετά ταῦτα δε Σαυνίται και οὖτοι δ' έξέπεσον έκ τῶν τόπων. Νώλης δὲ καὶ Νουκερίας καὶ Αγερρῶν, όμωνύμου κατοικίας της περί Κρέμωνα, έπίνειόν έστιν ή Πομπηία, παρά τῷ Σάρνω ποταμῷ καὶ δεχομένο τὰ 25 φορτία καλ έκπεμποντι. ὑπέρκειται δε τῶν τόπων τούτων όρος τὸ 'δέσειου, άγροις περιοικούμενου παγκάλοις πλήν της πορυφής. αυτη δ' έπίπεδος μέν πολύ μέρος έστίν, ἄκαρπος δ' όλη, έκ δε της όψεως τεφρώδης, και κοιλάδας φαίνει σηραγγώδεις πετρών αίδα-30 λωδών κατά τὴν χρόαν, ώς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός, ώς τεκμαίροιτ' άν τις τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερου καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβεσθῆναι δ' ἐπι-22*

λιπούσης τῆς ΰλης. τάχα δὲ καὶ τῆς εὐκαρκίας τῆς κύκλφ τουτ' αίτιον, ώσκερ έν τη Κατάνη, φασί, τὸ κατατεφρωθέν μέρος έχ της σποδού της ανενετθείσης ύπο τοῦ Αἰτυαίου πυρὸς εὐάμπελου τὴυ γῆυ ἐποίησευ. ἔχει μέν γάρ τὸ λιπαϊνου καὶ τὴν έκπυρουμένην βεῦλου καὶ: την έκφέρουσαν τούς καρκούς πλεονάζουσα μέν ούν το λίπει πρός έππύρωσιν έπιτηδεία, παθάπερ ή θειώδης πάσα, έξιχμασθείσα δε και λαβούσα σβέσιν και έχτέφρωσιν είς καρπογονίαν μετέβαλε. συνεχές δέ έστι τη Πομπηία το Συρρεντον των Καμπανών, όθεν πρό-1 πειται το Αθήναιου, ο τινες Σειρηνουσσών απρωτήοιον παλούσιν έστι δε έπ' ἄκρφ μεν 'Αθηνάς Γερόν, ίδουμα 'Οδυσσέως. διάπλους δ' ένθένδε βραχύς είς Καπρέας υήσου. κάμψαυτι δε την ακραν υησίδες είσιν ξοημοι πετρώδεις ας καλούσι Σειρήνας. έκ δε τού πρός !! Συροεντόν μέρους Ιερόν τι δείχνυται καὶ άναθήματα παλαιὰ τιμώντων των πλησίον [τον] τόπον. μέχοι μέν δεύρο έχει τέλος ὁ κόλπος ὁ κρατήρ προσαγορευόμενος, ἀφοριζόμενος δυσίν ἀχρωτηρίοις βλέπουσι πρὸς μεσημβρίαν, το τε Μισηνώ και τω 'Αθηναίω. Επας 3 δ' έστι κατεσκευασμένος τούτο μεν ταϊς πόλεσιν ας έφαμεν, τούτο δε ταϊς οίκοδομίαις καλ φυτείαις, αξ μεταξύ συνεγείς ούδαι μιᾶς πόλεως ὄψιν παρέχονται.

9 Τοῦ μὲν οὖν Μισηνοῦ πρόκειται νῆσος ἡ Προχύτη, Πιθηκουσσῶν δ' ἐστιν ἀπόσπασμα. Πιθηκούσ- 25
σας δ' Ἐρετριεῖς ῷκισαν καὶ Χαλκιδεῖς, εὐτυχήσαντες
[δὲ] δι' εὐκαρπίαν καὶ διὰ τὰ χρυσεῖα ἔξέλιπον τὴν νῆσον κατὰ στάσιν, ὕστερον δὲ καὶ ὑπὸ σεισμῶν έξελαδέντες καὶ ἀναφυσημάτων πυρὸς καὶ θαλάττης καὶ
C.248θερμῶν ὑδάτων Εχει γὰρ τοιαύτας ἀποφορὰς ἡ νῆσος, 30
ὑφ' ὧν καὶ οἱ πεμφθέντες παρὰ Ἱέρωνος τοῦ τυράννου
τῶν Συρακοσίων ἐξέλιπον τὸ κατασκευασθὲν ὑφ' ἑαυ-

των τείχος και την νησον εκειθόντες δε Νεακολίται κατέσγον, έντεῦθεν καὶ ὁ μῦθος ὅτι φασὶ τὸν Τυφῶνα ύποχεζοθαι τῆ νήσω ταύτη, στρεφομένου δὲ τὰς φλόνας άναφυσασθαι καί τὰ ὕδατα, ἔστι δ' ὅτε καὶ νησί-5 δας έγούσας ζέον ΰδωρ. πιθανώτερον δε Πίνδαρος εξοηπεν έκ τῶν φαινομένων δομηθείς, ὅτι πᾶς ὁ πόρος οδτος ἀπὸ τῆς Κυμαίας ἀρξάμενος μέχρι τῆς Σικελίας διάπυρός έστι και κατά βάθους έχει κοιλίας τινας είς ξυ συναπτούσας πρός τε άλλήλας καλ πρὸς τὴν ἤπει-10 ρου, διόπερ η τε Αίτνη τοιαύτην έχειν δείκνυται φύσιν οΐαν Ιστορούσιν απαντες, και αί των Διπαραίων νήσοι και πὰ περί τὴν Δικαιάρχειαν και Νεάπολιν καί Βαίας χωρία και αι Πιθηκού τι. ταῦτ' οὖν διανοηθείς τῷ παντί τόπω τούτω φησίν ὑποκεῖσθαι τὸν Τυ-15 φῶνα , νῦν γε μὰν ταί θ' ὑπὲρ Κύμας άλιερπέες ὄχθαι ,,Σικελία τ' αύτου πιέζει στέρνα λαγνάεντα." καλ Τίμαιος δε περί των Πιθημουσσών φησιν ύπο των παλαιών πολλά παραδοξολογεῖσθαι, μικρόν δὲ πρό έαυτου τον Έπωπέα λόφον έν μέση τη νήσω τιναγέντα 20 ύπὸ σεισμών άναβαλείν πύο καὶ τὸ μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῆς θαλάττης έξωσαι έπὶ τὸ πέλαγος, τὸ δ' έμτεφρωθεν της γης μετεωρισμόν λαβόν κατασκήψαι πάλιν τυφωνοειδώς είς τὴν νῆσον, καὶ ἐπὶ τρεῖς τὴν δάλατταν άναχωρησαι σταδίους, άναχωρήσασαν δε μετ' ού 25 πολύ ύποστρέψαι καλ τῆ παλιοροία κατακλύσαι τὴν νήσον, καὶ γενέσθαι σβέσιν τοῦ ἐν αὐτῆ πυρός ἀπὸ δὲ τοῦ ήχου τοὺς ἐν τῆ ἠπείρω φυγείν ἐκ τῆς παραλίας είς την [άνω] Καμπανίαν. δοκεί δε τα θερμα ύδατα ένταύθα θεραπεύειν τούς λιθιώντας. αί δὲ Καπρέαι 30 δύο πολίχνας είχον τὸ παλαιόν, ύστερον δὲ μίαν. Νεαπολίται δὲ καὶ ταύτην κατέσχον, πολέμφ δὲ ἀποβαλόντες τὰς Πιθηκούσσας ἀπέλαβου πάλιυ, δόντος αὐτοῖς

Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, τὰς δὲ Καπρέας ἰδιον ποιησαμένου πτήμα καὶ κατοικοδομήσαντος. αί μὲν οὖν παράλιοι πόλεις τῶν Καμπανῶν καὶ αί προκείμεναι νήσοι τοιαῦται.

Έν δε τη μεσογαία Καπύη μέν έστιν ή μητρόπο-10 Aic. κεφαλή τῷ ὄντι κατὰ τὴν έτυμότητα τοῦ ὀυόματος · τὰ γὰρ ἄλλα πολίχνια νομίζοκ' ἂν κατὰ τὴν σύγ-C.249 κρισιν πλην Τεάνου Σιδικίνου· καλ γαρ αθτη άξιόλογος. κείται δ' έπὶ τῆ όδῷ τῆ Αππία αὖτη τε καὶ τῶν άλλων αί έπι Βρεντέσιον άγουσαι απ' αὐτῆς, Καλατία μ και Καύδιον και Βενεεεντόν έπι δε Ρώμης Κασιλίνον ϊδουται έπλ τῷ Βουλτούονῷ ποταμῷ, ἐν ἡ πολιο οχούμενοι Ποαινεστίνων 👛 οες τετταράκοντα και πενταπόσιοι πρός ακμάζουτα Αννίβαν έπλ τοσοῦτον αντέσχον, ωσθ' ύπὸ λιμοῦ διακοσίων δραχμών πραθέντος Ι μυός, δ μεν πωλήσας απέθανεν, έσώθη δ' δ πριάμενος. ίδων δ' αὐτοὺς πλησίον τοῦ τείχους σπείροντας γογγύλην έθαύμαζεν, ώς ξοικεν, ό Αννίβας τῆς μακροθυμίας, εί έλπίζοιεν τέως ανθέξειν έως τελεσωοοήσειεν ή γογγύλη· καὶ δή περιγενέσθαι πάντας φασί 🕅 πλην ανδρών όλίγων των η λιμώ διαλυθέντων η έν ταζς μάχαις.

11 Πρός δε ταις φηθείσαις ετι και αυται Καμπαναι πόλεις είσιν ων εμνήσθημεν πρότερον, Κάλης τε και Τέανον Σιδικίνον, ας διορίζουσιν αι δύο Τύχαι εφ' 25 εκάτερα ιδρυμέναι τῆς Λατίνης όδοῦ, και ετι Σουέσσουλα και 'Ατέλλα και Νώλα και Νουκερία και 'Αχέρραι και 'Αβέλλα και αλλαι ετι ελάττους τούτων κατοικίαι, ων ενίας Σαυνίτιδάς φασιν είναι. Σαυνίται δε πρότερον μεν και μέχρι τῆς Λατίνης τῆς περί Αρδέαν 30 εξοδίας ποιούμενοι, μετά δε ταῦτα αὐτην τὴν Καμπανίαν πορθούντες πολιὴν εκέκτηντο δύναμιν και

γ α ο άλλως δεσποτικώς άρχεσθαι μεμαθηκότες ταχύ ύπούργουν τοίς προστάγμασι. νυνί δ' έκπεπόνηνται πελέως ύπό τε άλλων καὶ τὸ τελευταζον ύπὸ Σύλλα τοῦ μοναρχήσαντος 'Ρωμαίων, δς έπειδή πολλαζς μάγαις 5 καταλύσας την των Ίταλιωτων ἐπανάστασιν τούτους σχεδόν τι μόνους συμμένοντας έώρα καλ δμοίως δρμώντας, ώστε καλ έπ' αὐτὴν τὴν Ῥώμην έλθειν, συνέστη πρὸ τοῦ τείχους αὐτοῖς, καὶ τοὺς μὲν ἐν τῆ μάχη κατέκοψε κελεύσας μη ζωγρείν τους δε δίψαντας τὰ ὅπλα, 10 περί τρισχιλίους ἄνδρας η τετρακισχιλίους φασίν, είς την δημοσίαν επαυλιν την έν τῷ Κάμπφ καταγαγών είρξε τρισί δε υστερον ήμεραις επιπεμψας στρατιώτας απαντας απέσφαξε, προγραφάς τε ποιούμενος ούκ έπαύσατο ποιν η πάντας τους έν ονόματι Σαυνιτών 15 διέφθειρεν η έκ της Ίταλίας έξέβαλε πρός δε τούς αίτιωμένους την έπι τοσούτον όργην έφη καταμαθείν έκ της πείρας, ώς οὐδέποτ' αν είρηνην αγάγοι 'Ρωμαίων οὐδε είς, εως αν συμμένωσι καθ' έαυτούς Σαυνίται. τοιγάρ τοι νυνὶ κῶμαι γεγόνασιν αί πόλεις · ἔνιαι 20 δ' έκλελοίπασι τελέως, Βοιανον Αίσεονία Πάννα Τε-0.250 λεσία συνεχής 'δενάφοφ καὶ ἄλλαι τοιαῦται, ὧν οὐδεμίαν ἄξιον ήνεϊσθαι πόλιν· ήμεζς δ' ἐπέξιμεν μέχοι τοῦ μετρίου διὰ τὴν τῆς Ἰταλίας δόξαν καὶ δύναμιν.

Βενευεντόν δ' όμως συνέστηκεν εὖ καὶ 'Θενουσία.

15 Περὶ δὲ Σαυνιτῶν καὶ τοιοῦτός τις λόγος φέρεται, 12 διότι πολεμοῦντες Σαβίνοι πολὺν χρόνον πρὸς τοὺς 'Ομβρικοὺς εὕξαντο, καθάπερ τῶν Ἑλλήνων τινές, τὰ γενόμενα τῷ ἔτει τούτῷ καθιερῶσαι, νικήσαντες δὲ τῶν γενομένων τὰ μὲν κατέθυσαν τὰ δὲ καθιέρωσαν '30 ἀφορίας δὲ γενηθείσης, εἶπέ τις ὡς ἐχρῆν καθιερῶσαι καὶ τὰ τέκνα. οἱ δ' ἐποίησαν τοῦτο καὶ τοὺς γενομένους τότε παϊδας 'Αρεως ἐπεφήμισαν, ἀνδρωθέντας δ'

έστειλαν είς ἀποικίαν, ήγήσατο δε ταῦρος· έν δε τί τῶν Ἐπικῶν κατευνασθέντος (ἐτύγγανον δὲ κωμηδοί ζώντες) έκβαλόντες έκείνους ίδούθησαν αὐτόθι καί τὸν ταῦρον ἐσφαγίασαν τῷ "Αρει τῷ δό ντι αὐτὸν ἡν μόνα κατά την τών μάντεων απόφασιν. είκος δὲ δω! τούτο και Σαβέλλους αὐτοὺς ὑποκοριστικώς ἀπὸ τῶν γονέων προσαγορευθήναι, Σαμνίτας δ' ἀπ' αλλης ατίας, ους οί Ελληνες Σαυνίτας λέγουσι. τινές δέ και Λάκωνας συνοίκους αύτοις γενέσθαι φασί καὶ διά τούτο και φιλέλληνας ύπάρξαι, τινάς δε και Πιτανάτας! καλείσθαι. δοκεί δε και Ταραντίνων πλάσμα τοῦς είναι, πολακευόντων όμόρους και μέγα δυναμένους ανθρώπους και αμα έξοικειουμένων, οι νε και όπω μυριάδας έστελλόν ποτε της πείης στρατιάς, ίππέας δ' όκτακισχιλίους. φασί δε νόμον είναι παρά τοις Σαυνί-Ε ταις καλόν και προτρεπτικόν πρός άρετην · ού γάθ έξεστι διδόναι τὰς θυγατέρας οἱς αν ἐθέλωσιν, άλλὰ κρίνεσθαι κατά έτος δέκα μεν παρθένους δέκα δε τῶν νέων τοὺς ἀρίστους καὶ τὰς ἀρίστας · τούτων τῷ πρώτφ την πρώτην δίδοσθαι, τῷ δευτέρφ την δευτέραν! καὶ έξῆς οῦτως · ἐὰν δ' ὁ λαβών τὸ γέρας μεταβαλόμενος γένηται πονηρός, ατιμάζουσι καλ αφαιρούνται τήν δοθείσαν. έξης δ' είσιν Ιρπίνοι, καύτοι Σαυνίται τουνομα δ' έσχον ἀπὸ τοῦ ἡγησαμένου λύκου τῆς ἀποκίας· ζοπου γάρ καλούσιν οί Σαυνίται τὸν λύκον· συν-β άπτουσι δε Λευκανοίς τοίς μεσογαίοις. περί μεν Σαυνιτών ταύτα.

13 Καμπανοῖς δὲ συνέβη διὰ τὴν τῆς χώρας εὐδαιμονίαν ἐπ' ἴσον ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι καὶ κακῶν. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐξετρύφησαν ῶστ' ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλουν πρὸς ζεύγη μονομάχων, ὁρίζοντες ἀριθμὸν κατὰ τὴν τῶν [συν]δείπνων ἀξίαν. 'Αννίβα δ' ἐξ ἐνδόσεως λα-

βόντος αὐτούς, δεξάμενοι χειμαδίοις τὴν στρατιὰν οῦτως έξεθήλυναν ταις ήδοναις ώσθ' ὁ Αννίβας έφη νι-0.251 κών κινδυνεύειν έπλ τοις έχθροις γενέσθαι, γυναίκας άντι των άνδρων τούς στρατιώτας άπολαβών. 'Ρω-5 μαζοι δε πρατήσαντες πολλοῖς παποῖς έσωφρόνισαν αὐτούς, υστατα δε και κατεκληρούχησαν την γην. νυνί μέντοι μετ' εὐπραγίας διάγουσι τοξς ἐποίκοις ὁμονοήσαντες, καὶ τὸ ἀξίωμα φυλάττουσι τὸ ἀρχαῖον καὶ τῷ μεγέθει της πόλεως και κατ' εὐανδρίαν. μετά δε την 10 Καμπανίαν και την Σαυνίτιν έπι μέν τη Τυροηνική θαλάττη τὸ τῶν Πικέντων ἔθνος οίκει, μικρὸν ἀπόσπασμα των έν τω 'Αδρία Πικεντίνων, 'ύπο 'Ρωμαίων μετωκισμένον είς τον Ποσειδωνιάτην κόλπον, ος νυν Παιστανός καλεΐται, καὶ ἡ πόλις ἡ Ποσειδωνία Παι-15 στός, εν μέσφ τῷ κόλπφ κειμένη. μεταξύ δε τῶν Σειοηνουσσών και της Ποσειδωνίας Μαρκίνα, Τυροηνών κτίσμα οlκούμενον υπό Σαυνιτών. έντεῦθεν εlς Πομπηίαν διὰ Νουκερίας οὐ πλειόνων έκατὸν καὶ είκοσι σταδίων έστιν ο ίσθμός. διήκουσι δ' οι Πίκεντες μέχρι 20 τοῦ Σιλάριδος ποταμοῦ τοῦ δρίζοντος ἀπὸ ταύτης τῆς γώρας την άργαιαν Ίταλιαν, έφ' ού τοῦτ' ίδιον ίστοροῦσιν περί τοῦ ὕδατος ὄντος ποτίμου, τὸ καθιέμενον είς αὐτὸ φυτὸν ἀπολιθοῦσθαι φυλάττον τὴν χρόαν και την μορφήν. των δε Πικέντων ύπηρχε μητρόπολις 25 Πικεντία, νυνὶ δὲ κωμηδὸν ζῶσιν ἀπωσθέντες ὑπὸ 'Ρωμαίων διὰ τὴν πρὸς Άννίβαν ποινωνίαν· άντὶ δὲ στρατείας ήμεροδρομείν και γραμματοφορείν άπεδείχθησαν έν τῷ τότε δημοσία, καθάπες καὶ Λευκανοί καὶ Βοέττιοι κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας · ἐπετείχισαν δ' αὐ-30 τοις Σάλερνον Ρωμαΐοι φρουρας χάριν μικρον ύπερ

^{10,} post Σαυνίτιν: μέχοι Φοεντανών

της θαλάττης· είσι δ' ἀπό Σειφηνουσσών έπι Σίλαφιν στάδιοι διακόσιοι έξήκοντα.

-5-

Μετά δὲ τὸ στόμα τοῦ Σιλάριδος Λευκανία καὶ τὸ ὁ C.252 τῆς Ἡρας ίερὸν τῆς Αργώας, Ἰάσονος ϊδρυμα, καὶ πλησίου εν πεντήκοντα σταδίοις ή Ποσειδωνία. Συβαρίται μεν οὖν ἐπὶ θαλάττη τεῖχος ἔθεντο, οί δ' οἰκισθέντες άνωτέρω μετέστησαν, υστερον δε Δευκανοί μέν έκείνους . Ρωμαΐοι δε Λευκανούς άφείλουτο την πόλιν. 10 ποιεί δ' αὐτὴν ἐπίνοσον ποταμὸς πλησίον εἰς ἕλη ἀναγεόμενος, έντεῦθεν δ' έκπλέοντι τὸν κόλπον νῆσος Λευκωσία, μικρον έχουσα προς την ήπειρον διάπλουν, έπώνυμος μιᾶς τῶν Σειρήνων, ἐκπεσούσης δεῦρο μετὰ την μυθευομένην όζψιν αὐτών είς τὸν βυθόν. τῆς δὲ ίδ νήσου πρόκειται τὸ άντακρωτήριον ταίς Σειρηνούσσαις ποιοῦν τὸν Ποσειδωνιάτην κόλπον. κάμψαντι δ' αλλος συνεχής κόλπος, εν ώ πόλις ήν οί μεν κτίσαντες Φωπαιείς Τέλην οί δὲ Έλην ἀπὸ κρήνης τινὸς οί δὲ νῦν 'Ελέαν ονομάζουσιν, έξ ής Παρμενίδης καὶ Ζήνων έγέ- 20 νοντο ανδρες Πυθαγόρειοι. δοκεί δέ μοι και δι' έκείνους καὶ ἔτι πρότερον εὐνομηθῆναι · διὸ καὶ πρὸς Λευκανοὺς ἀντέσχον καὶ πρὸς Ποσειδωνιάτας καὶ κρείττους ἀπήεσαν καίπες ἐνδεέστεςοι καὶ χώς α καὶ πλήθει σωμάτων όντες. ἀναγκάζονται γοῦν διὰ τὴν λυπρότητα τῆς 25 γῆς τὰ πολλὰ θαλαττουργεῖν καὶ ταριχείας συνίστασθαι καί αλλας τοιαύτας έργασίας. φησί δ' Αντίοχος Φωκαίας άλούσης ὑφ' Άρπάγου τοῦ Κύρου στρατηγοῦ, τοὺς δυναμένους έμβάντας είς τὰ σκάφη πανοικίους πλεύσαι πρώτον είς Κύρνον καὶ Μασσαλίαν μετὰ Κρε-30 οντιάδου, άποκρουσθέντας δὲ τὴν Ἐλέαν κτίσαι διέ-

^{31.} post κτίσαι: ένιοι δε τουνομα από ποταμού Ελέητος.

γει δε της Ποσειδωνίας δσον διακοσίους σταδίους ή πόλις. μετά δὲ ταύτην ἀκρωτήριον Παλίνουρος. πρὸ δὲ της Έλεατιδος αι Οίνωτρίδες νήσοι δύο υφόρμους έχουσαι. μετὰ δὲ Παλίνουρον Πυξοῦς ἄκρα καὶ λιμὴν 0.253 5 καλ ποταμός. Εν γάρ των τριών ὄνομα. ὅκισε δε Μίκυθος ὁ Μεσσήνης ἄρχων της έν Σικελία, πάλιν δ' απηραν οι ίδουθέντες πλην ολίγων. μετα δε Πυξούντα Λάος κόλπος και ποταμός και πόλις, έσχάτη των Λευκανίδων, μικρον ύπερ της θαλάττης, αποικος Συβα-10 ριτών, είς ην ἀπὸ "Ελης στάδιοι τετρακόσιοι δ δε πᾶς τῆς Λευκανίας παράπλους έξακοσίων πεντήκοντα. πλησίον δὲ τὸ τοῦ Δράκοντος ήρφον ενὸς τῶν Όδυσσέως εταίρων, έφ' οὖ ὁ χρησμὸς τοῖς Ἰταλιώταις έγένετο , Λάιον άμφι Δράκοντα πολύν ποτε λαόν όλεισθαι." 15 έπλ γὰς ταύτην Λᾶον στςατεύσαντες οί κατὰ τὴν Ἰταλίαν Έλληνες ὑπὸ Λευκανῶν ἡτύχησαν έξαπατηθέντες τῶ γρησμῷ.

Κατὰ μὲν δὴ τὴν Τυροηνικὴν παραλίαν ταῦτ' 2 ἐστὶ τὰ τῶν Δευκανῶν χωρία, τῆς δ' ἐτέρας οὐχ ῆπτον-20 το θαλάττης πρότερον, ἀλλ' οἱ Ελληνες ἐπεκράτουν οἱ τὸν Ταραντίνον ἔχοντες κόλπον. πρὶν δὲ τοὺς Ελληνας ἐλθεῖν οὐδ' ἦσάν πω Δευκανοί, Χῶνες δὲ καὶ Οἰνωτροὶ τοὺς τόπους ἐνέμοντο. τῶν δὲ Σαυνιτῶν αὐξηθέντων ἐπὶ πολὺ καὶ τοὺς Χῶνας καὶ τοὺς Οἰνωτροὺς 25 ἐκβαλόντων, Δευκανοὺς δ' εἰς τὴν μερίδα ταύτην ἀποικισάντων, ἄμα δὲ καὶ τῶν Ελλήνων τὴν ἑκατέρωθεν παραλίαν μέχρι πορθμοῦ κατεχόντων, πολὺν χρόνον ἐπολέμουν οῖ τε Ελληνες καὶ οἱ βάρβαροι πρὸς ἀλλήλους. οἱ δὲ τῆς Σικελίας τύραννοι καὶ μετὰ ταῦτα 30 Καρχηδόνιοι, τοτὲ μὲν περὶ τῆς Σικελίας πολεμοῦντες

^{8.} post ποταμός: Δᾶος

προς 'Ρωμαίους τοτε δε περί αὐτῆς τῆς 'Ιταλίας, ἄπαντας τοὺς ταὐτη κακῶς διέθηκαν, μάλιστα δὲ τοὺς Ελληνας, [οί] πρότερον μέν γε καὶ τῆς μεσογαίας πολλὴν ἀφήρηντο, ἀπὸ τῶν Τρωικῶν χρόνων ἀρξάμενοι, καὶ δὴ ἐπὶ τοσοῦτον ηὕξηντο ῶστε τὴν μεγάλην Ελλάδα παύτην ἔλεγον καὶ τὴν Σικελίαν υνυὶ δὲ πλὴν Τάραντος καὶ 'Ρηγίου καὶ Νεαπόλεως ἐκβεβαρβαρῶσθαι συμβέβηκεν ἄπαντα καὶ τὰ μὲν Λευκωνούς καὶ Βρεττίους πατέχειν τὰ δὲ Καμπανούς, καὶ τούτους λόγω, τὸ δ' ἀληθὲς 'Ρωμαίους' καὶ γὰρ αὐτοὶ 'Ρωμαίοι γεγόνασιν. 10 ὅμως δὲ τῷ πραγματευομένω τὴν τῆς γῆς περίοδον καὶ τὰ νῦν ὅντα λέγειν ἀνάγκη καὶ τῶν ὑπαρξάντων ἔνια, καὶ βάλιστα ὅταν ἔνδοξα ἢ.

Τῶν δὲ Λευκανῶν οἱ μὲν ἀπτόμενοι τῆς Τυρρηνικῆς θαλάττης εἰρηνται, οἱ δὲ τὴν μεσόγαιαν ἔχοντες Ιἱ
εἰσὶν οἱ ὑπεροικοῦντες τοῦ Ταραντίνου κόλπου. οὖτω
δ' εἰσὶ κεκακωμένοι τελέως οὖτοι καὶ Βρέττιοι καὶ αὐτοὶ Σαυνῖται οἱ τοὑτων ἀρχηγέται, ὥστε καὶ διορίσαι

C.254χαλεπὸν τὰς κατοικίας αὐτῶν αἴτιον δ' ὅτι οὐδὲν ἔτι
σύστημα κοινὸν τῶν ἐθνῶν ἐκάστου συμμένει, τὰ τε 20
ἔθη διαλέκτων τε καὶ ὁπλισμοῦ καὶ ἐσθῆτος καὶ τῶν
παραπλησίων ἐκλέλοιπεν, ἄλλως τε ἄδοξοι παντάπασίν
εἰσιν αἱ καθ' ἕκαστα καὶ ἐν μέρει κατοικίαι.

Έροῦμεν δὲ κοινῶς ἃ παρειλήφαμεν, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι τοὺς τὴν μεσόγαιαν οἰκοῦντας, Λευ-25 κανούς τε καὶ τοὺς προσεχεῖς αὐτοῖς Σαυνίτας. Πετη-λία μὲν οὖν μητρόπολις νομίζεται τῶν Λευκανῶν καὶ συνοικεῖται μέχρι νῦν ἱκανῶς. κτίσμα δ' ἐστὶ Φιλο-κτήτου φυγόντος τὴν Μελίβοιαν κατὰ στάσιν. ἐρυμνὴ δ' ἐστίν, ὅστε καὶ Σαυνίταί ποτε Θουρίοις ἐπετείχισαν 30 αὐτήν. Φιλοκτήτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισσα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. 'Απολλόδωρος δ' ἐν τοῖς περὶ

νεών του Φιλοκτήτου μνησθελς λέγειν τινάς φησιν, ώς είς την Κροτωνιάτιν άφικόμενος Κρίμισσαν άκραν ολκίσαι καλ Χώνην πόλιν ύπλο αὐτῆς, ἀφ' ής οί ταύτη Χώνες εκλήθησαν, παρ' αύτοῦ δέ τίνες σταλέντες είς 5 Σικελίαν περί Έρυκα μετά Αίγέστου τοῦ Τρωός Αίγεσταν τειχίσαιεν. καὶ Γρουμεντόν δὲ καὶ 'Θερτίναι τῆς μεσογαίας είσι και Καλάσαρνα και άλλαι μικραί κατοιπίαι μέγοι '8ενουσίας πόλεως άξιολόγου· ταύτην δ' οίμαι καὶ τὰς ἐφεξῆς ἐπὶ Καμπανίαν ἰόντι Σαυνίτιδας 10 είναι. ὑπὲρ δὲ τῶν Θουρίων καὶ ἡ Ταυριανὴ χώρα λεγομένη ίδουται. οί δε Λευκανοί το μεν γένος είσι Σαυ-. νίται. Ποσειδωνιατών δε και τών συμμάγων κρατήσαντες πολέμφ κατέσχον τὰς πόλεις αὐτῶν. τὸν μὲν οὖν ἄλλον χρόνον έδημοκρατοῦντο, έν δὲ τοῖς πολέ-15 μοις ήρειτο βασιλεύς ἀπὸ τῶν νεμομένων ἀρχάς νῦν δ' είσι Ρωμαΐοι.

Τὴν δ' έξῆς παραλίαν Βρέττιοι μέχρι τοῦ Σικελι- 4 κοῦ κατέχουσι πορθμοῦ σταδίων πεντήκοντα καὶ τριακοσίων έπι τοις χιλίοις. φησι δ' Αντίοχος έν τῶ περί 20 τῆς Ἰταλίας συγγράμματι ταύτην Ἰταλίαν κληθῆναι καί περί ταύτης συγγράφειν, πρότερον δ' Οίνωτρίαν προσαγορεύεσθαι. δριον δ' αύτης αποφαίνει πρός μέν τῶ Τυροηνικῶ πελάγει τὸ αὐτὸ ὅπερ καὶ τῆς * Βρεττανίας έφαμεν, τὸν Λᾶον ποταμόν, πρὸς δὲ τῷ Σικελικῷ 25 τὸ Μεταπόντιον. τὴν δὲ Ταραντίνην, ἡ συνεχής τῷ Μεταποντίφ έστίν, έκτὸς τῆς Ἰταλίας ὀνομάζει, Ἰάπυγας καλών. ἔτι δ' ανώτερου Οίνωτρούς τε καί Ίταλοὺς μόνους έφη καλείσθαι τους έντος του ίσθμου πρός του Σικελικου κεκλιμένους πορθμόυ. Εστι δ' αὐτὸς ὁC.255 30 ίσθμὸς έχατὸν καὶ έξήχοντα στάδιοι μεταξύ δυείν χόλπων, τοῦ τε Ίππωνιάτου, δυ Αντίοχος Ναπητίνου είοηκε, καὶ τοῦ Σκυλλητικοῦ. περίπλους δ' έστὶ τῆς

ἀπολαμβανομένης χώρας πρὸς τὸν πορθμὸν ἐντὸς στάδιοι δισχίλιοι. μετά δὲ ταῦτα ἐπεκτείνεσθαί φησι τοῦνομα καί τὸ τῆς Ιταλίας και τὸ τῶν Οἰνωτρῶν μέγρι τῆς Μεταπουτίνης καλ της Σειρίτιδος · ολκήσαι γαρ τους τόπους τούτους Χώνας, Οίνωτρικον έθνος κατακοσμούμενον, και την γην ονομάσαι Χώνην. ούτος μεν ούν άπλουστέρως είρηκε καὶ ἀρχαϊκώς, οὐδὲν διορίσας περὶ των Λευκανών και των Βρεττίων. έστι δ ή μεν Λευκανία μεταξύ τής τε παραλίας τής Τυρρηνικής καὶ τής Σικελικής, τής μεν από του Σιλάριδος μέχρι Λάου, τής δ' II άπὸ τοῦ Μεταποντίου μέχοι Θουρίων κατά δὲ τὴν ηπειρου από Σαυνιτών μέχρι τοῦ Ισθμοῦ τοῦ από Θουρίων είς Κηρίλλους πλησίον Λάου στάδιοι δ' είσλ του ίσθμοῦ τριακόσιοι. ὑπὲρ δὲ τούτων Βρέττιοι χερρόνησον οίκοῦντες : ἐν ταύτη δ' ἄλλη περιείληπται χερρό-Ι: υησος ή του Ισθμου έχουσα του από Σκυλλητίου έπὶ τὸν Ίππωνιάτην πόλπον. ἀνόμασται δὲ τὸ ἔθνος ὑπὸ Λευκανών : βρεττίους γαρ καλούσι τους αποστάτας: απέστησαν δ', ως φασι, ποιμαίνοντες αύτοις πρότερον, είθ' ύπὸ ἀνέσεως έλευθεριάσαντες, ἡνίκα ἐπε-20 στράτευσε Δίων Διονυσίφ και έξετάραξεν απαυτας πρὸς απαντας. τὰ καθόλου μὲν δή ταῦτα περὶ Λευκανῶν καὶ Βρεττίων λέγομεν.

Απὸ δὲ Λάου πρώτη πόλις ἐστὶ τῆς Βρεττίας Τεμέση (Τέμψαν δ' οι νῦν καλοῦσιν) Αὐσόνων ατίσμα, 3 εξε΄βαλον Βρέττιοι, Βρεττίους δὲ ἐπέτριψαν 'Αννίβας τε καὶ 'Ρωμαϊοι. ἔστι δὲ πλησίον τῆς Τεμέσης ἡρῷον ἀγριελαίοις συνηρεφὲς Πολίτου τῶν Όδυσσέως ἐταίρων, ὃν δολοφονηθέντα ὑπὸ τῶν βαρβάρων γενέσθαι βαρύ-30 μηνιν, ὅστε τοὺς περιοίκους δασμολογεῖν αὐτῷ κατά τι λόγιον καὶ παροιμίαν είναι πρὸς τοὺς ἀηδείς, τὸν

ήρωα τον έν Τεμέση λεγόντων έπικεζοθαι αὐτοζε. Λοπρών δε των Έπιζεφυρίων ελόντων την πόλιν, Εύθυμου μυθεύουσι του πύκτην καταβάντα έπ' αὐτον κρατησαι τη μάχη, και βιάσασθαι παραλύσαι του δασμού 5 τους έπιχωρίους. ταύτης δε της Τεμέσης φασί μεμνησθαι τὸν ποιητήν, οὐ τῆς ἐν Κύποφ Ταμασσοῦ λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως. καὶ δείκνυται χαλκουργεῖα πλη-C.256 σίου, ἃ νῦν ἐκλέλειπται. ταύτης δὲ συνεχής Τερίνα, ην Αννίβας καθείλεν ού δυνάμενος φυλάττειν, ότε δή 10 είς αὐτὴν καταπεφεύγει τὴν Βρεττίαν. εἶτα Κωσεντία μητρόπολις Βρεττίων · μικρον δ' ύπερ ταύτης Πανδοσία φρούριον έρυμνόν, περί ἣν Αλέξανδρος ὁ Μολοττὸς διεφθάρη. έξηπάτησε δὲ καὶ τοῦτον ὁ ἐκ Δωδώνης γρησμός φυλάττεσθαι κελεύων τον Αχέροντα και την 15 Πανδοσίαν δεικνυμένων γὰρ ἐν τῆ Θεσπρωτία όμωνύμων τούτοις, ένταῦθα κατέστρεψε τὸν βίον. τρικόρυφον δ' έστι τὸ φρούριον, και παραρρεί ποταμός Αγέρων. προσηπάτησε δε και άλλο λόγιον ,,Πανδοσία ,,τρικόλωνε, πολύν ποτε λαὰν όλέσσεις." ἔδοξε γὰρ πο-20 λεμίων φθοράν, οὐκ οἰκείων δηλοῦσθαι. φασί δὲ καί βασίλειόν ποτε γενέσθαι των Οίνωτρικών βασιλέων τὴν Πανδοσίαν. μετὰ δὲ τὴν Κωσεντίαν Ίππώνιον Λοκρών κτίσμα. Βρεττίους δε κατέχοντας άφείλοντο Ρωμαΐοι και μετωνόμασαν 'Βιβώνα 'Βαλευτίαν. διά δε το 25 εὐλείμωνα είναι τὰ περικείμενα χωρία καὶ ἀνθηρὰ τὴν Κόρην έκ Σικελίας πεπιστεύκασιν άφικνεισθαι δεύρο ανθολογήσουσαν έκ δε τούτου ταις γυναιξίν έν έθει γέγονεν ανθολογείν τε καὶ στεφανηπλοκείν, ώστε ταϊς έορταζς αίσχρον είναι στεφάνους ώνητους φορείν. ἔχει 30 δ' ἐπίνειον, ὁ κατεσκεύασέ ποτε Αγαθοκλῆς ὁ τύραν-

Digitaled by Google

^{7.} post άμφοτέρως: τὸ ,,ές Τεμέσην μετὰ χαλκόν,"

νος των Σικελιωτών κρατήσας της πόλεως. Εντεύθεν δ' έπὶ τὸν Ηρακλέους λιμένα πλεύσασιν ἄργεται έπιστρέφειν τὰ ἄχρα τῆς Ἰταλίας τὰ πρὸς τῷ πορθυώ πρός την έσπέραν, έν δε τω παράπλω τούτω Μέδμα πόλις Λουρών των αὐτών, όμωνυμος κρήνη μενάλη. πλησίον έγουσα έπίνειον καλούμενον Έμποριον ένγύς δε και Μέταυρος ποταμός και υφορμος δμώνυμος. πρόκεινται δε της ήφνος ταύτης αί των Διπαραίων νησοι διέχουσαι τοῦ πορθμοῦ σταδίους διακοσίους. οί δ' Αίόλου φασίν, οὖ καὶ τὸν ποιητὴν μεμνῆσθαι κατὰ Ν την 'Οδύσσειαν' είσι δ' έπτὰ τὸν ἀριθμον ἐν ἀπόψει πάσαι και τοις έκ της Σικελίας και τοις έκ της ήπείρου τοις κατά την Μέδμαν αφορώσι περί ών έρουμεν, όταν περί τῆς Σικελίας λέγωμεν. ἀπὸ δὲ τοῦ Μεταύρου ποταμού έτερος έκδέχεται δ' έντεύδεν το Σκύλ-13 λαιον, πέτρα γερρονησίζουσα ύψηλή, τὸν Ισθμον άμ-C.257 φίδυμον καὶ ταπεινον έχουσα, ον 'Αναξίλαος ὁ τύραννος των Ρηγίνων έπετείχισε τοις Τυροηνοίς κατασκευάσας ναύσταθμον, καὶ ἀφείλετο τοὺς ληστάς τὸν διὰ τοῦ πορθμοῦ διάπλουν. πλησίον γάρ έστι καὶ ή Καὶ- 20 νυς διεχουσα της Μέδμης σταδίους πεντήκοντα καί διακοσίους, ή τελευταία ποιούσα ἄκρα τὰ στενὰ τοῦ πορθμού πρός την έκ της Σικελίας άκραν την Πελωριάδα · ἔστι δ' αΰτη μία τῶν τριῶν τῶν ποιουσῶν τρίγωνον την νήσον, νεύει δὲ ἐπὶ θερινὰς ἀνατολάς, κα- 25 θάπεο ή Καΐνυς πρός την έσπέραν, άνταποστροφήν τινα ἀπ' ἀλλήλων ποιουμένων αὐτῶν. ἀπὸ δὲ Καίνυος μέγρι τοῦ Ποσειδωνίου, τῆς Ρηγίνων στυλίδος, τοῦ πορθμοῦ διήκει στενωπός ὅσον έξαστάδιος, μικρώ δὲ πλέον τὸ ἐλάχιστον διαπέραμα · ἀπὸ δὲ στυλίδος έκα-30

^{15.} post ποταμοῦ: Μέταυρος

τον είς Ρήγιον, ήθη του πορθμού πλατυνομένου, προϊούσι προς την έξω και προς έω θάλατταν την του Σικελικού καλουμένου πελάγους.

Κτίσμα δ' έστὶ τὸ Ρήγιον Χαλκιδέων, οῦς κατὰ 6 5 χρησμον δεκατευθέντας τῷ Απόλλωνι δί' ἀφορίαν ύστερον έκ Δελφών αποικήσαι δεύρό φασι παραλαβύντας καὶ ἄλλους τῶν οἴκοθεν · ὡς δ' Αντίοχός φησι. Ζαγκλαΐοι μετεπέμψαντο τούς Χαλκιδέας καί οίκιστην Αντίμνηστον συνέστησαν έχείνων. ήσαν δε τῆς ἀποι-10 κίας καὶ οἱ Μεσσηνίων φυγάδες τῶν ἐν Πελοποννήσφ καταστασιασθέντες ύπὸ τῶν μὴ βουλομένων δοῦναι δίκας ύπερ της φθοράς των παρθένων της έν Αίμναις γενομένης τοις Λακεδαιμονίοις, ἃς καλ αὐτὰς έβιάσαντο πεμφθείσας έπι την ιερουργίαν, και τους έπιβοη-15 θουντας απέπτειναν. παραχωρήσαντες οὖν εἰς Μάκιστον οί φυγάδες πέμπουσιν είς θεοῦ, μεμφόμενοι τὸν 'Απόλλω καὶ τὴν 'Αρτεμιν εί τοιούτων τυγχάνοιεν άνθ' ών έτιμώρουν αύτοζς, καλ πυνθανόμενοι πώς αν σωθείεν απολωλότες. ὁ δ' Απόλλων έχέλευσε στέλλεσθαι 20 μετὰ Χαλκιδέων είς τὸ Ρήγιον και τῆ ἀδελφῆ αὐτοῦ χάριν έχειν· οὐ γὰρ ἀπολωλέναι αὐτοὺς ἀλλὰ σεσῶσθαι μέλλοντάς γε δή μή συναφανισθήσευθαι τῆ πατρίδι άλωσομένη μικρόν ύστερον ύπο Σπαρτιατών · ol δ' ὑπήκουσαν. διόπερ οι τῶν Ρηγίνων ἡγεμόνες μέχρι 25 Αναξίλα τοῦ Μεσσηνίων γένους ἀεὶ παθίσταντο. 'Αντίοχος δε τὸ παλαιὸν ἄπαντα τὸν τόπον τοῦτον οἰκῆσαί φησι Σικελούς και Μόργητας, διάραι δ' είς την Σικελίαν υστερον έπβληθέντας ύπα των Οίνωτρών. φασί δέ τινες καὶ τὸ Μοργάντιον ἐντεῦθεν τὴν προσηγορίαν 30 ἀπὸ τῶν Μοργήτων ἔχειν. ἰσχυσε δὲ μέγιστον ἡ τῶν C.258 Ρηγίνων πόλις και περιοικίδας έσχε συχνάς, ἐπιτείχισμά τε ὑπῆρξεν ἀεὶ τῆ νήσφ καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ ἐφ' STRABO I.

ήμου, ήνικα Σέξτος Πομπήνος ἀπέστησε την Σικελίαν. ωνομάσθη δε Ρήγιον είδ', ώς φησιν Αίσηύλος, δια τὸ συμβάν πάθος τη χώρα ταύτη, αποφραγήναι γάρ από της ηπείου την Σικελίαν ύπο σεισμών άλλοι τε κάκεΐνος εξοηκεν "ἀφ' οὖ δη Ρήγιον κικλήσκεται." τε-5 πραίρονται δ' από των περί την Αίτνην συμπτωμάτων και τών κατ' άλλα μέρη της Σικελίας και τών κατά Διπάραν και τὰς περί αὐτὴν νήσους, ἔτι δὲ τῷν κατὰ τὰς Πιδηκούσσας και την προσεχή περαίαν απασαν ούκ απεικός ύπαρχειν και τούτο συμβήναι. νυνί μεν ούν 10 άνεφγμένων των στομάτων, δι' ών το πύρ άναφυσαται καὶ μύδροι καὶ ύδατα ἐκπίπτει, σπάνιόν τι σείεσθαί φασι την περί τον πορθμον γην, τότε δε πάντων έμπεφραγμένων των είς την έπιφάνειαν πόρων, ύπο γης σμυγόμενον τὸ πῦρ καὶ τὸ πνεῦμα σεισμούς ἀπειργά-15 ζετο σφοδρούς, μοχλευόμενοι δ' οί τόποι πρός την βίαν του ανέμου ύπειξαν ποτε και άναρραγέντες έδέ-Εαντο την έκατέρωθεν θάλατταν και ταύτην και την μεταξύ του άλλου του ταύτη υήσου. καὶ γὰρ ή Προγύτη καλ Πιθηκοῦσσαι αποσπάσματα τῆς ήπείρου καὶ 20 αί Καπρίαι καὶ ἡ Λευκωσία καὶ Σειρῆνες καὶ αί Οίνωτρίδες. αί δε και έκ τοῦ πελάγους ἀνέδυσαν, καθ άπερ καὶ νῦν πολλαγοῦ συμβαίνει τὰς μὲν γὰρ πελαγίας έχ βυθού μάλλον άνενεχθήναι πιθανόν, τας δε προκειμένας τών απρωτηρίων και πορθιμώ διηρημένας έν-25 τεύθεν απερραγέναι δοαείν εύλογώτερον. πλην είτε διά ταθτα τοθνομα τη πόλει γέγονεν, είτε διά την έπιφάνειαν της πόλεως ώς αν βασίλειον τῷ Λατίνη φωνή προσαγορευσάντων Σαυνιτών διά τὸ τοὺς άρχηγέτας auror nowarnom Populois the moderatus net ent 30

^{11.} post άνεφγμένων: τούτων

πολύ χρήσασθαι τη Δατίνη διαλέκτος πάρεστι σκοπείν, όποτέρως έχει τάληθές. ἐπιφανη δ΄ οὖν πόλιν οὖσαν καὶ πολλάς μὲυ πόλεις οἰκίσασαν πολλούς δ΄ ἄνδρας παρασχομένην ἀξίους λόγου, τοὺς μὲν κατὰ πολιτικὴν 5 ἀρετὴν τοὺς δὲ κατὰ παιδείαν, κατασκάψαι Διοὐύσιον αἰτισσάμενον, ὅτι αἰτησαμένο κόρην πρὸς γάμον τὴν τοῦ δημίου θυγατέρα προὔτειναν ὁ δ΄ υἰὸς αὐτοῦ μέρος τι τοῦ κτίσματος ἀναλαβῶν Φοιβίκν ἐκάλεσεν. ἐπὶ Πύρρου δ΄ ἡ τὸῦν Καμπανῶν φρουρὰ παρασπουδηθέν-10 τας διέφθειρε τοὺς πλείστους - μικρὸν δὲ πρὸ τῶν Μαρσικῶν καὶ σεισμοί κατήρειψαν πολὺ τῆς κατοικίας. Πομπήιον δ΄ ἐκβαλῶν τῆς Σικελίας ὁ Σεβαστὸς Καϊσαρ .259 ὁρῶν λειπανδροῦσαν τὴν πόλιν συνοίκους ἔδωκεν αὐτῆ τῶν ἐκ τοῦ στόλου τινάς, καὶ νῦν ίκανῶς εὐανδρεί.

Από δε τοῦ Ρηγίου πλέοντι πρὸς έω Λευκοπέτραν καλρύσιν άκραν ἀπὸ τῆς χρόας ἐν πευτήκοντα σταδίοις, είς ην τελευταν φασι τὸ Απέντινου όρος. έντευθευ δε Ηράκλειον, δ δη τελευτατον ακρωτήριον [ον] νεύει πρός μεσημβρίων καμψαντι γαρ εύθυς δ πλούς λιβί 20 μέχοι πρὸς ἄκραν Ἰαπυγίαν· εἶτ' ἐπκλίνει πρὸς ἄρμτορ άεὶ καὶ μάλλον καὶ πρός τὴν έσπέραν ἐπὶ τὸν πόλπον τὸν Ιόνιον. μετὰ δὲ τὸ Ἡράκλειον ἄκρα τῆς Δοκοίδος η καλείται Ζεφύριον, έχουσα τοίς έσπερίοις ανέμοις λιμένα, έξ ού και το ύνομα. લીθ' ή πόλις οί Λοκροί οί 25 Επιζεφύριοι, Δοκρών ἄποικοι τών έν τῷ Κρασαίν κόλπω, μικρόν θοτερον της Κρότωνος και Συρακουσσών πίσεως αποικισθέντες όπο Ευανθους: "Εφορος δ' σύκ εύ των Όπουντίων Λοκρών ἀποίκους φήσας. ένη μέν ούν τρία ή τέτταρα φπουν έπὶ τῷ Ζεφυρίφ καὶ ἔστιν 30 έκει πρήνη Αυποία, δπου οι Αοπροί έστρατοπεδεύσαμες.

^{26.} post 175: and

είτα μετήνεγκαν την πόλιν συμπραξάντων καλ Συραπουσσίων. ἄμα γὰρ ούτοι ἐν οίς εἰσὶ δ' ἀπὸ Ἡηγίου μέχρι Λοπρῶν εξαπόσιοι στάδιοι. εἰδρυται δ' ἡ πόλις ἐπ' ὀφρύος ἢν Ἐπῶπιν παλοῦσι.

Πρώτοι δε νόμοις εγγράπτοις χρήσασθαι πεπι-5 στευμένοι είσί· και πλείστον χρόνον εύνομηθέντας Διονύσιος έκπεσών έκ της Συρακουσσίων άνομώτατα πάντων διεχρήσατο, δς γε προεγάμει μέν παρεισιών είς τὸ δωμάτιον τὰς νυμφοστοληθείσας, συναγαγών δὲ τὰς ὡραίας παρθένους περιστερὰς πολοπτέρους ἐν τοῖς 10 συμποσίοις ήφίει, κάκείνας ἐκέλευσε θηρεύειν γυμνάς, τινας δε και σανδάλια ύποδουμένας άζυγα, το μεν ύψηλον το δε ταπεινόν, περιδιώπειν * έφασαν τοῦ ἀποεποῦς χάριν. δίκας μέντοι έτισεν, έπειδή πάλιν είς την Σικελίαν έπανηλθεν άναληψόμενος την άρχην κα-15 ταλύσαντες γάρ ol Λοχροί την φρουράν ήλευθέρωσαν σφᾶς καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν παιδίων κύριοι κατέστησαν. δύο δ' ήσαν αι θυγατέρες και των υίων ό νεώτερος ήδη μειράκιον· ατερος γαρ Απολλοκράτης συνεσερατήγει τῷ πατρί τὴν κάθοδον. πολλὰ δὲ δεο-20 μένω τῷ Διονυσίω καὐτῷ καὶ Ταραντίνοις ὑκλο αὐτοῦ προέσθαι τὰ σώματα ἐφ' οἰς ἂν ἐθελήσωσιν οὐκ ἔδο-C.260σαν, ἀλλὰ πολιορκίαν ὑπέμειναν καὶ πόρθησιν τῆς χώρας, τὸν δὲ θυμὸν είς τὰς θυγατέρας τὸν πλείστον έξέγεαν · καταπορνευθείσας γαρ έστραγγάλησαν, είτα 25 παύσαντες τὰ σώματα πατήλεσαν τὰ όστᾶ καὶ κατεπόντωσαν. της δε των Λοκρών νομογραφίας μνησθείς Έφορος, ην Ζάλευκος συνέταξεν έκ τε των Κρητικών νομίρων και Λακωνικών και έκ τών Άρεοπαγιτικών, φησίν έν τοις πρώτοις καινίσαι τούτο τον Ζάλευκον 30 ότι, των πρότερον τὰς ζημίας τοῖς δικασταῖς ἐπιτρεψάντων δρίζειν έφ' έκάστοις τοις άδικήμασιν, έκεινος

έν τοις νόμοις διώρισεν, ήγούμενος τὰς μὲν γνώμας τῶν δικαστῶν οὐχὶ τὰς αὐτὰς εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν, [τὰς δὲ ζημίας] δεῖν εἶναι τὰς αὐτάς ἐκαινεῖ [δὲ] καὶ τὸ ἀπλουστέρως αὐτὸν περὶ τῶν συμβολαίων διατάξαι. 5 Θουρίους δ' ὕστερον ἀκριβοῦν θέλοντας πέρα τῶν Λοκρῶν ἐνδοξοτέρους μὲν γενέσθαι, χείρονας δέ εὐνομεῖσθαι γὰρ οὐ τοὺς ἐν τοῖς νόμοις ἄπαντα φυλαττομένους, τὰ τῶν συκοφαντῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς ἁπλῶς κειμένοις. τοῦτο δὲ καὶ Πλάτων εἴρηκεν 10 ὅτι παρ' οἰς πλεϊστοι νόμοι καὶ δίκαι παρὰ τούτοις καὶ βίοι μοχθηροί, καθάπερ καὶ παρ' οἶς ἰατροὶ πολλοὶ καὶ νόσους εἰκὸς εἶναι πολλάς.

Τοῦ δε Αληκος ποταμοῦ τοῦ διορίζοντος τὴν Ρη-9 γίνην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος βαθείαν φάραγγα διεξιόντος 15 ίδιόν τι συμβαίνει τὸ περί τοὺς τέττιγας οί μὲν γὰρ ἐν τη των Λοκοών περαία φθέγγονται, τοις δ' άφώνοις είναι συμβαίνει τὸ δ' αίτιον είκάζουσιν ότι τοις μέν παλίνσκιόν έστι τὸ χωρίον ώστ' ένδρόσους όντας μή διαστέλλειν τοὺς ὑμένας, τοὺς δ' ἡλιαζομένους ξηροὺς 20 και κερατώδεις έγειν ώστ' απ' αὐτών εὐφυώς ἐκπέμπεσθαι του φθόγγου. έδείκνυτο δ' άνδριας έν Λοκροίς Εὐνόμου τοῦ κιθαρωβοῦ τέττιγα ἐπὶ τὴν κιθάραν καθήμενον έχων. φησί δε Τίμαιος Πυθίοις ποτε άγωνιζομένους τοῦτόν τε καὶ 'Αρίστωνα' Ρηγίνον ἐρίσαι περί 25 τοῦ * κλήρου · τὸν μὲν δὴ Αρίστωνα δείσθαι τῶν Δελφων έαυτῷ συμπράττειν ερρούς γὰρ είναι τοῦ θεοῦ τοὺς προγόνους αὐτοῦ καὶ τὴν ἀποικίαν ἐνθένδε ἐστάλθαι τοῦ δ' Εὐνόμου φήσαντος ἀρχὴν μηδε μετείναι έκείνοις τών περί φωνήν αγωνισμάτων, παρ' οίς καί 30 οί τέττιγες είεν ἄφωνοι τὰ εὐφθογγότατα τῶν ζώων, ομως εὐδοκιμε**ι**ν μηδέν ήττον τὸν Αρίστωνα καὶ έν έλπίδι την νίκην έχειν, νικήσαι μέντοι τον Εύνομον καλ

ἀναθείναι την λεχθείσαν είκόνα έν τῆ πατρίδι, έπειδη κατὰ τὸν ἀγῶνα μιᾶς τῶν χορδῶν ἡαγείσης ἐπιστὰς C.261τέττιξ ἐκπληρώσειε τὸν φθόγγον. την δ' ὑπὲρ τῶν πόλεων τούτων μεσόγαιαν Βρέττιοι κατέχουσι· καὶ πόλες ἐνταῦθα Μαμέρτιον καὶ ὁ δρυμὸς ὁ φέρων την ἀρίδοτην πίτταν την Βρεττίαν, ὅν Σίλαν καλοῦσιν, εὕδενδρός τε καὶ εῦυδρος, μῆκος ἐπτακοσίων σταδίων.

Μετά δε Λοχρούς Σάγρα, δυ δηλυκώς όνομάζουσιν, έφ' οὖ βωμοί Διοσκούρων, περί οῧς Λοκροί μύριοι μετά Ρηγίνων πρός δεκατρείς μυριάδας Κου! τωνιατών συμβαλόντες ένίχησαν αφ' ου την παροιμίαν πρός τους απιστούντας έκπεσείν φασιν ,, άληθέ ιστερα των έπι Σάγρα. "προσμεμυθεύκασι δ' ένιοι κα διότι αὐθημερον τοῦ ἀνώνος ένεστώτος Όλυμπίασιν άπαγγελθείη τοις έκει τὸ συμβάν, και εύρεθείη τὸ τά-1 γος της άγγελίας άληθές. ταύτην δε την συμφοράν αίτίαν τοις Κροτωνιάταις φασί του μή πολύν έτι συμμείναι χρόνον διὰ τὸ πληθος τῶν τότε πεσόντων ἀνδρῶν. μετα δε την Σάγραν Αχαιών ατίσμα Καυλωνία, πρότερου δ' Αύλωνία λεγομένη διὰ τὸν προπείμενον αὐ-1 λώνα. έστι δ' έρημος οί γαρ έγοντες είς Σικελίαν ύπο των βαρβάρων έξέπεσον και την έκει Καυλωνίαν έκτισαν. μετά δε ταύτην Σκυλλήτιον ἄποικος Άθηναίων των μετά Μενεσθέως (νῦν δὲ Σχυλάκιον καλείται), Κοοτωνιατών δ' έχόντων Διονύσιος Λοποοίς ή προσώρισεν. ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως καὶ ὁ κόλπος Σκυλλητικός ώνόμασται, ποιών τον είρημένον Ισθμον προς τον Ίππωνιάτην κόλπον. ἐπεχείρησε δ' ὁ Διονύσιος καὶ διατειχίζειν τὸν ίσθμὸν στρατεύσας έπλ Λευκανούς, λόγφ μεν ώς ἀσφάλειαν παρέξων ἀπὸ τῶν ἐκτὸς βαρβάθ^{ων 30} τοις έντὸς ἰσθμοῦ, τὸ δ' ἀληθὲς λῦσαι τὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν των Έλλήνων βαυλάμενος, ωστ ἄρχειν άδεως των έντός άλλ έκωλυσαν οι έκτὸς είσελ-Φόντες.

Μετά δὲ τὸ Σπολλήτιον ή Κροτωνιάτις χώρα καί 11 5 των Ίαπύγων ακραι τρείς. μετά δε ταύτας το Λακίυιου Ήρας ζερόν, πλούσιόν ποτε ύπαρξαν καὶ πολλών άναθημάτων μεστόν, τὰ διάρματα δ' οὐκ εὐκρινῶς λένεται πλην ώς γε έπι το πολύ σταδίους από πορθμοῦ μέγοι Λακινίου Πολύβιος ἀποδίδωσι γιλίους καλ 10 τοιακοσίους, έντεῦθεν δὲ καὶ δίαρμα εἰς ἄκραν Ἰαπυγίαν έπτακοσίους. τουτο μέν οὖν στόμα λέγουσι τοῦ Ταραντίνου κόλπου, αὐτὸς δ' ὁ κόλπος έχει περίπλουν άξιόλογον μιλίων διαποσίων τετταράποντα, ώς. δ χωρογράφος φησί .. τριακοσίων δγδοήκοντα . . άζώς 15 νω, Αρτεμίδωρος · τυσούτοις δε και λείπων .. τοῦ (.262 πλάτους τοῦ στόματος τοῦ κόλπου. βλέπει δὲ πρὸς άνατολὰς χειμερινάς, άρχη δ' αὐτοῦ τὸ Δακίνιον κάμψαντι γάο εὐθὺς αί τῶν Αγαιῶν πόλεις ἦσαν, αι νῦν ούα είσι πλην της Ταραντίνων. άλλα δια την δόξαν 20 τινών άξιον και έπι πλέον αὐτών μυησθήναι.

Πρώτη δ' έστὶ Κρότων ἐν ἑκατόν καὶ πεντήκοντα 12 σταδίοις ἀπὸ τοῦ Λακινίου καὶ ποταμὸς Αἰσαρος καὶ λιμὴν καὶ ἄλλος ποταμὸς Νέαιθος, ὧ τὴν ἐπωνυμίαν γενέσθαι φασὶν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. καταχθέντας 25 γάρ τινας τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰλιακοῦ στόλου πλανηθέντων ᾿Αχαιῶν ἐκβῆναι λέγουσιν ἐκὶ τὴν κατάσκεψιν τῶν χωρίων, τὰς δὲ συμπλεούσας αὐτοὶς Τρφάδας παταμαθούσας ἔρημα ἀνδρῶν τὰ πλοία ἐμπρῆσαιβαρυνομένας τὸν πλοῦν, ῶστ ἀναγκασθῆναι μένειν ἐκείνους, 30 ἄμα καὶ τὴν γῆν σπουδαίαν ὁρῶντας εὐθὺς δὲ καὶ

^{8.} ante ziliovs: dis

άλλων πλειόνων είσαφικνουμένων καὶ ζηλούντων έκε νους κατά τὸ ὁμόφυλον, πολλάς κατοικίας γενέσθαι, ών αι πλείους όμώνυμοι των ποταμών έγένοντο. φηθ δ' Αντίοχος, του θεού χρήσαντος Αχαιοίς Κρότωνα **πτίζειν.** ἀπελθείν Μύσκελλον κατασκετρόμενου του τόπου, Ιδόντα δ' έκτισμένην ήδη Σύβαριν ποταμώ τώ πλησίου δμώνυμου κοΐναι ταύτην άμείνω επανεξέ σθαι δ' οὖν ἀπιόντα τὸν θεὸν εί λῷον εἰη ταύτην ἀντ' έκείνης κτίζειν, τὸν δὲ ἀνειπεῖν(ἐτύγχανε δὲ ὑπόκυφος ων ο Μύσκελλος) ,,Μύσκελλε βραχύνωτε, παρέκ θεον Ν ...άλλο ματεύων κλαύματα δηρεύεις. δώρον δ' ο τι δά τις έπαινειν. Επανελθόντα δε κτίσαι τον Κρότωνα συμπράξαντος καὶ Αρχίου τοῦ τὰς Συρακούσσας οἰκίσαντος, προσπλεύσαντος κατά τύχην ήνίκα ώρμηο έπλ τὸν τῶν Συρακουσσῶν οἰκισμόν. ἄκουν δὲ Ἰάπυ Ι γες τὸν Κρότωνα πρότερον, ὡς Ἔφορός φησι. δοκεῖ δ΄ ή πόλις τά τε πολέμια άσκησαι και τα περί την άθλη σιν έν μια γουν Όλυμπιάδι οί των άλλων προτερήσαντες τῷ σταδίφ έπτὰ ἄνδρες ἄπαντες ὑπῆρξαν Κο τωνιάται, ώστ' είκότως είρησθαι δοκεϊ διότι Κροτω-1 νιατών ὁ ἔσχατος πρώτος ἦν των ἄλλων Έλλήνων καὶ την παροιμίαν δε ύγιέστερον Κρότωνος λέγουσαν έντευθεν είρησθαί φασιν, ώς του τόπου πρός ύγίειαν καλ εὐεξίαν ἔχοντός τι φορόν. πλείστους οὖν Όλυμπιονίκας έσχε , καίπερ ού πολύν χρόνον οίκηθείσα διά 🦫 τον φθορου των έπι Σάγρα πεσόντων ανδρών το-C.263 σούτων τὸ πληθος· προσέλαβε δὲ τῆ δόξη καὶ τὸ τῶν Πυθαγορείων πλήθος καλ Μίλων, ἐπιφανέστατος μέν

^{3.} post έγένοντο: καὶ ποταμὸς δὲ ὁ Νέαιθος ἀπὸ τοῦ πάθους τὴν προσωνυμίαν ἔσχε. 24. post φορόν: διὰ το πλήθος τῶν ἀθλητῶν.

των άθλητων γεγονώς όμιλητης δε Πυθαγόρου διατρίψαντος εν τη πόλει πολύν χρόνον. φασί δ' εν τῷ
συσσιτίφ ποτε τῶν φιλοσόφων πονήσαντος στύλου τὸν
Μίλωνα ὑποδύντα σῶσαι ἄπαντας, ὑποσπάσαι δε καὶ
5 ἐαυτόν τῆ δ' αὐτῆ ῥωμη πεποιθότα εἰκὸς καὶ τὴν
ἱστορουμένην ὑπό τινων εὐρέσθαι καταστροφὴν τοῦ
βίου. λέγεται γοῦν ὁδοιπορῶν ποτε δι' ὅλης βαθείας
παραβήναι τὴν ὁδὸν ἐπὶ πλέον, εἰθ' εὐρων ξύλον μέγα
ἐσφηνωμένον, ἐμβαλων χείρας ἄμα καὶ πόδας εἰς τὴν
10 διάστασιν βιάζεσθαι πρὸς τὸ διαστήσαι τελέως τοσοῦτον δ' ἰσχυσε μόνον ῶστ' ἐκπεσείν τοὺς σφῆνας
εἰτ' εὐθὺς ἐπισυμπεσείν τὰ μέρη τοῦ ξύλου, ἀποληφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τῆ τοιαύτη πάγη θηρόβρωτον γενέσθαι.

Έφεξης δ' έστιν [έν] διακοσίοις σταδίοις Αχαιών 13 15 ατίσμα ή Σύβαρις δυείν ποταμών μεταξύ, Κράθιδος καί Συβάριδος οίκιστης δ' αύτης δ Ίσ[ος] Έλικεύς. τοσούτον δ' εύτυγία διήνεγκεν ή πόλις αύτη τὸ παλαιον ώστε τεττάρων μέν έθνων των πλησίον έπηρξε. 20 πέντε δε και είκοσι πόλεις υπηκόους έσχε, τριάκοντα δε μυριάσιν άνδρων έπι Κροτωνιάτας έστράτευσεν, πεντήποντα δε σταδίων κύκλον συνεπλήρουν οἰκοῦντες έπλ τῷ Κράθιδι. ὑπὸ μέντοι τουφῆς καλ ὕβρεως απασαν την εύδαιμονίαν άφηρέθησαν υπό Κροτωνια-25 τῶν ἐν ἡμέραις έβδομήπουτα · έλόντες γὰρ τὴν πόλιν έπήγαγου του ποταμού και κατέκλυσαν. ύστερου δ' οί περιγενόμενοι συνελθόντες έπφκουν όλίγοι τρόνο δε και ούτοι διεφθάρησαν ύπο 'Αθηναίων και άλλων Έλλήνων, οι συνοικήσοντες μέν έκείνοις άφίκοντο, 30 καταφοονήσαντες δε αύτων τούς μεν διεχειρίσαντο την δε πόλιν είς ετερον τόπον μετέθημαν πλησίον καί Θουρίους πβοσηγόρευσαν από κρήνης όμωνύμου.

ό μὲν οὖν Σύβαρις τοὺς πίνοντας ἔππους ἀπ' αὐτοῦ πτυρτικοὺς ποιεί διὸ καὶ τὰς ἀγέλας ἀπείργουσιν ἀπ' αὐτοῦ ὁ δὲ Κρᾶθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθοτριχείν καὶ λευκοτριχείν ποιεί λουομένους καὶ ἄλλα πολλὰ πάθη ἰᾶται. Θούριοι δ' εὐτυχήσαντες πολὺν χρόνον ὑπὸῦ Λευκανῶν ἡνδραποδίσθησαν, Ταραντίνων δ' ἀφελομένων ἐκείνους ἐπὶ 'Ρωμαίους κατέφυγου. οἱ δὲ πέμφαντες συνοίκους όλιγανδροῦσι μετωνόμασαν Κωπιὰς τὴν πόλιν.

Μετά δε Θουρίους Λαγαρία φρούριου, Έπειου Ι καί Φωκέων ατίσμα, όθεν καὶ ὁ Λαγαριτανὸς οίνος, νλυκύς και άπαλός και παρά τοις ιατροίς σφόδρα εύδο-C.264 πιμών· καὶ ὁ Θουρτνος δὲ τῶν ἐν ὀνόματι οἴνων ἐστίν. είθ' 'Ηράκλεια πόλις μικρου ύπερ της θαλάττης, καὶ ποταμοί δύο πλωτοί "Ακιρις και Στρις, έφ' οδ πόλις ήν ! δμώνυμος Τρωική γρόνω δε της Ηρακλείας έντευθεν ολεισθείσης ὑπὸ Ταραντίνων, ἐπίνειον αΰτη τῶν Ἡραπλεωτών ὑπῆφξε. διείχε δ' Ἡρακλείας μεν τέτταφας και είκοσι σταδίους, Θουρίων δε περί τριακοσίους τοιάκοντα. της δε των Τρώων κατοικίας τεκμήριου 2 ποιούνται τὸ τῆς 'Αθηνᾶς τῆς Ίλιάδος ξόανον ίδουμένον αθτόδι, δπερ καταμύσαι μυθεύουσιν αποσπωμένων των Ικετών όπο Ἰώνων των ελόντων την πόλιν. τούτους γαρ έπελθείν οίκήτορας φεύγοντας την Αυδών ἀρχήν, καὶ βία λαβείν την πόλιν Χώνων ούσαν, Ε καλέσαι δε αὐτὴν Πολίειον· δείκνυσθαι δε καὶ νῦν καταμύον τὸ ξόανον. Ιταμὸν μέν οὖν καὶ τὸ οὖτω μυθεύειν, ώστε μη καταμῦσαι άναινόμενον, καθάπερ καί έν Ίλίω ἀποστραφηναι κατὰ τὸν Κασάνδρας βιασμόν. άλλα και καταμύον δείκνυσθαι πολύ δε ίταμώτερον 30 τὸ τοσαύτα ποιείν έξ Ίλίου κεκομισμένα ξόανα, δσα φασίν οί συγγραφείς · καί γάρ εν Ρώμη καί εν Λανινίφ

καὶ ἐν Λουκερία και ἐν Σιρίτιδι Ἰλιὰς ᾿Αθηνα καλείται ώς ἐκείθεν κομισθείσα. καὶ τὸ τῶν Τοφάδων δὲ τόλμημα περιφέρεται πολλαχοῦ καὶ ἄπιστον φαίνεται καίπερ δυνατὸν ὅν. τινὲς δὲ καὶ Ροδίων κτίσμα φασὶ καὶ Σιρίτιν καὶ τὴν ἐκὶ τοῦ Τράεντος Σύβαριν. φησὶ δ΄ ᾿Αντίοχος τοὺς Ταραντίνους Θουρίοις καὶ Κλεανδρίδα τῷ σερατηγῷ φυγάδι ἐκ Λακεδαίμονος πολεμοῦντας περὶ τῆς Σιρίτιδος συμβῆναι, καὶ συνοικῆσαι μὲν κοινῆ, τὴν δ΄ ἀποικίαν κριδῆναι Ταραντίνων, Ἡράκλειαν ο δ΄ ὕστερον κληδῆναι μεταβαλοῦσαν καὶ τοὕνομα καὶ τὸν τόπον.

Έξης δ' έστι Μεταπόντιον, είς ην από του έπι- 15 νείου τῆς Ἡρακλείας εἰσὶ στάδιοι τετταράκοντα πρὸς τοίς έπατόν. Πυλίων δε λέγεται πτίσμα των έξ Ίλίου 15 πλευσάντων μετά Νέστορος, ούς ούτως ἀπό γεωργίας εὐτυχησαί φασιν ώστε θέρος χρυσοῦν ἐν Δελφοῖς ἀναθείναι. σημείον δε ποιούνται της κτίσεως των των Νηλειδών έναγισμόν ήφανίσθη δ' ύπο Σαυνιτών. 'Αντίογος δέ φησιν έκλειφθέντα τὸν τόπον ἐποικῆσαι τῶν 20'Αγαιών τινας μεταπεμφθέντας ύπο τών έν Συβάρει Αγαιών, μεταπεμφθήναι δε κατά μίσος το πρός Ταοαντίνους των 'Αγαιών των έκπεσόντων έκ τῆς Λακωνικής, ζνα μή Ταραντίνοι γειτνιώτες έπιπηδήσαιεν τώ τόπφ. δυείν δ' οὐσῶν πόλεων, τοῦ Μεταποντίου έγ-25 γυτέρω [της δε Σιρίτιδος ἀπωτέρω] τοῦ Τάραντος, πεισθηναι τοὺς ἀφιγμένους ὑπὸ τῶν Σὐβαριτῶν τὸ Μεταπόντιον κατασγείν τοῦτο μεν γὰρ έγοντας έξειν 0.265 και την Σιρίτιν, εί δ' έπι την Σιρίτιν τράποιντο, προσθήσειν τοίς Ταραντίνοις τὸ Μεταπόντιον έν πλευφαίς 30 οὖσι. πολεμοῦντας δ' ὕστερον πρὸς τοὺς Ταραντίνους καὶ τοὺς ὑπερκειμένους Οἰνωτροὺς ἐπὶ μέρει διαλυδηναι της γης, όπερ γενέσθαι της τότε Ίταλίας δοιον

καὶ τῆς Ἰαπυγίας. ἐνταῦθα δὲ και τὸν Μετάποντο μυθεύουσι και την Μελανίππην την δεσμώτιν και το έξ αὐτῆς Βοιωτόν. δοκεί δ' Αντίογος τὴν πόλιν Μεταπόντιον είρησθαι πρότερον Μέταβον, παρωνομάσθα δ' υστερου· τήν τε Μελανίππην ού πρός τοῦτον άλλε πρός Δίον πομισθήναι έλέγχειν ήρφον τοῦ Μετάβοι καὶ "Ασιον τὸν ποιητὴν φήσαντα ὅτι τὸν Βοιωτὸν ...Δίου ένὶ μεγάροις τέκεν εὐειδης Μελανίππη, " ώς πρός έκενου άχθείσαν την Μελανίπην, ού πρός Μέταβον. οίκιστης δε τοῦ Μεταποντίου Δαύλιος ὁ Κρίσης τύραυνος γεγένηται τῆς περί Δελφούς, ως φησιν Έφορος. έστι δέ τις και ούτος λόγος ώς ὁ πεμφθείς ὑπὸ τῶν Αχαιῶν ἐπὶ τὸν συνοικισμὸν Λεύκιππος εξη, χρησάμενος δε παρά των Ταραντίνων τον τόπον είς ήμε φαν και νύκτα μη ἀποδοίη, μεθ' ήμέραν μεν λέγων ποδε τούς απαιτούντας δτι καί είς την έφεξης νύκτα αίτήσαιτο και λάβοι, νύκτωρ δ' δτι και προς την έξης ήμέραν. έφεξης δ' έστιν ὁ Τάρας και ή Ίαπυγία, περί ών έρουμεν, σταν πρότερον τὰς προκειμένας τῆς Ἰταλίας νήσους περιοδεύσωμεν κατά την έξ άρχης πρόθεσιν : ἀεί γὰρ τοις έθνεσιν έκάστοις τὰς γειτνιώσας προσκαταλέγουτες υήσους καὶ νῦν, ἐπειδὴ μέχρι τέλους έπεληλύθαμεν την Οίνωτρίαν, ηνπερ καὶ Ιταλίαν μόνην ωνόμαζον οί πρότερον, δίκαιοί έσμεν φυλάξαι την αὐτὴν τάξιν, ἐπελθόντες τὴν Σικελίαν καὶ τὰς περί! αὐτὴν νήσους.

2 Εστι δ' ή Σικελία τρίγωνος τῷ σχήματι, καὶ διὰ τοῦτο Τρινακρία μὲν πρότερον, Θρινακία δ' ὕστερον προσηγορεύθη μετονομασθεῖσα εὐφωνότερον. τὸ δὲ σχῆμα διορίζουσι τρεῖς ἄκραι, Πελωριὰς μὲν ή πρὸς τὴν Καὶνυν καὶ τὴν στυλίδα τὴν Ἡηγίνων ποιοῦσα τὸν πορθμόν, Πάχυνος δὲ ἡ ἐκκειμένη πρὸς ἕω καὶ τῷ Σι-

πελιπώ πλυζομένη πελάγει, βλέπουσα πρός την Πελοπόννησου και του έπι Κρήτης πόρου τρίτη δ' έσειν ή προσεχής τη Διβύη βλέπουσα πρός ταύτην άμα καλ την γειμερινήν δύσιν, Λιλύβαιον. των δε πλευρών, ας , άφορίζουσιν αί τρεϊς ακραι, δύο μέν είσι κοίλαι μετρίως, ή δε τρίτη κυρτή, ή από τοῦ Λιλυβαίου καθή-0.266 πουσα πρός την Πελωριάδα, ηπερ μεγίστη έστί, σταδίων χιλίων και έπτακοσίων, ώς Ποσειδώνιος εξοηκε προσθελς καλ εξκοσι. των δ' άλλων ή έπλ Πάχυνον ἀπὸ ο του Λιλυβαίου μείζων της έτέρας έλαχίστη δε ή τώ πορθμώ και τη Ίταλία προσεχής, ή από της Πελωριάδος έπλ τον Πάχυνον, σταδίων δσον χιλίων καλ έκατον καὶ τριάκοντα. τον δε περίπλουν ο Ποσειδώνιος σταdlor retrapanodlor ent roll respanionillois anomal-5 νει. ἐν δὲ τῆ χωρογραφία μείζω λέγεται τὰ διαστήματα κατά μέρος διηρημένα μιλιασμώ εκ μεν Πελωριάδος sic Múlac sixodi nevre · rodavra de nal en Mulav sig Τυνδαρίδα · είτα εἰς Αγάθυρνον τριάποντα καὶ τὰ ἰσα είς Αλαισαν καὶ πάλιν ίσα είς Κεφαλοίδιου · ταῦτα μέν το πολίχνια· εἰς δ' Ἱμέραν ποταμὸν δεμανανού διὰ μέσης φέοντα της Σικελίας· είτ' είς Πάνορμον τριάκοντα πέντε δύο δε και τριάκοντα είς το των Αίγεσταίων έμπόριον λοιπά δε είς Λιλύβαιον τριάκοντα όκτώ. έντεῦθεν δε κάμψαντι έπι τὸ συνεχές πλευρον είς μέν 25 τὸ Ἡράπλειον έβδομήποντα πέντε, ἐπὶ δὲ τὸ ᾿Ακραγαντίνων έμπόριον είκοσι, και άλλα είκοσιν είς Καμάριναν· είτ' έπὶ Πάχυνον πεντήκοντα. ἔνθεν πάλιν κατά τὸ τρίτον πλευρὸν εἰς μὲν Συρακούσσας τριάκοντα έξ. είς δε Κατάνην εξήκοντα: είτ' είς Ταυρομένιον τριά-30 χοντα τρία: εἰτ' εἰς Μεσσήνην τριάχοντα. ακζῆ δὶ ἐκ μέν Παχύνου είς Πελωριάδα έκατον εξήκοντα οκτώ, έκ δὲ Μεσσήνης εἰς Λιλύβαιον σῆ Ἐαλερία ὁδῷ [διακό-

σια] τριάχοντα πέθτε. ἔριοι δ' ἁπλούστερον εἰρήπασι. ώσπες Έφορος, τον περίπλουν ήμερουν και νυκτώ πέντε. Ποσειδώνιος δε τοξς κλίμασιν άφορίζων τη νήσου πρός άρκτου μέν την Πελωριάδα, πρός νότοι δε Λιλύβαιου, πρός εω δε του Πάχυνου τίθησιυ. ανάγκη δέ, τών κλιμάτων έν παραλληλογράμμο σχήμα διαστελλομένων, τὰ έγγραφόμενα τρίγωνα καὶ μάλιστα όσα σκαληνά καὶ ών οὐδεμία πλευρά [οὐδεμιά] τών του παραλληλογράμμου έφαρμόττει, άναρμόστως έχειν πρός τὰ κλίματα διὰ τὴν λόξωσιν. ὅμως δ' ούτ! * έν τοίς της Σικολίας τη Ίταλία πρός νότον κειμένη ή Πελωριάς άρχτιχωτάτη λέγοιτ' αν καλώς τών τριών γωνιών, ώσο' ή έπιζευγνυμένη ἀπ' αὐτῆς ἐπὶ τὸν Πά-Turar, [or] surscodul apòs ka krauer, alua apòs asατον βλέπουσα ποιήσει την πλευραν την προς τον: 200 θμόν. δεί δ' έπιστροφήν μικράν λαμβάνειν έπ χειμερινάς άνατολάς ούτω γαρ ή ήων παρακλίνει προϊούσιν ἀπὸ τῆς Κατάνης ἐπὶ τὰς Συρακούσσας καὶ τον Πάχυνον. δίαρμα δ' έστιν ἀπὸ τοῦ Παχύνου πρὸς C.267τὸ στόμα τοῦ Αλφειοῦ στάδιοι τετρακισγίλιοι. 'Αρτε-N μίδωρος δ' απά του Παγύνου φήσας έπλ Ταίναρον είναι τετρακισχιλίους καὶ έξακοσίους, ἀπὸ δ' Άλφειοῦ έπὶ Παμισού γιλίους έκατον τριάκοντα, παρασγείν ἂν δοπεί μοι λόγον μη ούχ ομολογούμενα λέγη το σήσαντι τετραμισχιλίους είναι τοὺς ἐπὶ τὸ ν' Αλφειὸν ἀπὸ μ του Παχύνου. ή δ' από Παχύνου πρός Λιλύβαιον (έσπεριώτερον δε της Πελωριάδος έστιν) έκανώς αν ααὐτή λοξοῖτο ἀπό τοῦ μεσημβοινοῦ σημείου πρός τὴν έσπέραν, βλέποι δὲ αν αμα πρός τε τὴν ξω καὶ πρὸς του υάτου, τη μεν ύπο του Σικελικού πελάγους κλυ-»

^{4.} post vijcov: nal 27. post Melwoiados: kavās

ζομένη, τῆ δ' ὑπὸ τοῦ Λιβυκοῦ τοῦ πρὸς τὰς Σύρτεις διήποντος ἀπὸ τῆς Καρχηδονίας. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ Λιλὰν-βαίου τοὐλάχιστον δίαρμα ἐπὶ Λιβύην χίλιοι καὶ πεντακόσιοι περὶ Καρχηδόνα· καθ' ὅ δὴ λέγεταί τις τῶν ὁ ὀξυδορκούντων ἀπό τινος σκοπῆς ἀπαγγέλλειν τὰν ἀριθμὸν τῶν ἀναγομένων ἐκ Καρχηδόπος σκαφῶν τοῖς ἐν Λιλυβαίφ. ἀπὸ δὲ τοῦ Λιλυβαίου τὴν ἐπὶ Πελωριάδα πλευρὰν ἀνάγπη λοξοῦσθαι πρὸς ἕω καὶ βλέπειν πρὸς τὸ μεταξὺ τῆς ἐσπέρας καὶ τῆς ἄρκτου, πρὸς ἄροινον μὲν ἔχουσαν τὴν Ἰταλίαν πρὸς δύσιν δὲ τὸ Τυρογνικὸν πέλαγος καὶ τὰς Λίόλου νήσους.

Πόλεις δ' είσι κατά μεν τὸ πλευρὸν τὸ ποιοῦν τὸν 2 πορθμον Μεσσήνη πρώτον, έπειτα Ταυρομένιον καλ Κατάνη παι Συρακούσσαι · αι δε μεταξύ Κατάνης και 15 Συρακουσσών έκλελοίπασι, Νάξος και Μέγαρα, ὅπου καλ αί τῶν ποταμῶν ἐκβολαλ * συνελθοῦσαι καλ πάντα καταροεόντων έκτης Αϊτνης είς εὐλίμενα στόματα: ένταύθα δε και τὸ τῆς Ειφωνίας ἀκρωτήριον. φησι δε ταύτας Έφορος πρώτας κτισθηναι πόλεις Έλληνίδας 20 έν Σικελία δεκάτη γενεά μετά τὰ Τοωικά τους γάρ πρότερου δεδιέναι τὰ ληστήρια τῶυ Τυρρηνῶυ καὶ τὴυ ομότητα τουν ταύτη βαρβάρων, ώστε μηδε κατ' έμπορίαν πλείν. Θεοκλέα δ' Αθηναίον παρενεχθέντα ανέμοις είς την Σικελίαν κατανοήσαι την τε ούθένειαν 25 των άνθοώπων και την άρετην της γης, έπανελθόντα δε Αθηναίους μέν μη πείσαι, Χαλκιδέας δε τους έν Εὐβοία συγνούς παραλαβόντα καὶ τῶν Ἰώνων τινάς, έτι δε Δωριέων, [ών] οί πλείους ήσαν Μεγαρείς. πλεύσαι τούς μεν οδυ Χαλκιδέας κτίσαι Νάξου τούς δε 30 Δωριέας Μέγαρα την "Υβλαν πρότερον παλουμένην. αί μεν ούν πόλεις ούκετ' είσι, το δε της Τβλης σνομα συμμένει δια την άρετην του Τβλαίου μέλιτος.

Τών δε συμμενουσών κατά το λεχθέν πλευρον C.268 πόλεων ή μεν Μεσσήνη τῆς Πελωριάδης έν κόλπω κεῖται, παμπτομένης έπὶ πολύ πρὸς έω καὶ μασχάλην τινὰ ποιούσης · ἀπέχει δε τοῦ μεν Ρηγίου δίαρμα εξηκονταστάδιου, της δε στυλίδος πολύ έλαττου, πτίσμα δ' 6 έστι Μεσσηνίων των έν Πελοποννήσω, παρ' ών τουνομα μετήλλαξε παλουμένη Ζάγκλη πρότερον διὰ τὴν σκολιότητα τῶν τόπων (ζάγκλον γὰρ ἐκαλείτο τὸ σκολιόν), Ναξίων οὖσα πρότερον κτίσμα τῶν πρὸς Κατάνην επώκησαν δ' υστερου Μαμερτίνοι Καμπανών τι 10 φύλον. έχρήσαντο δ' δρμητηρίφ 'Poμαίοι πρός του Σικελικόν πόλεμον του προς Καρχηδονίους, καὶ μετά ταῦτα Πομπήιος ὁ Σέξτος ένταῦθα συνείχε τὸ ναυτικον πολεμών πρός του Σεβαστου Καίσαρα έντευθεν δε και την φυγην εποιήσατο εκπεσών εκ της νήσου. is δείκνυται δε και ή Χάρυβδις μικρόν πρό της πόλεως έν τῷ πόρω, βάθος έξαίσιον, εἰς ο αί παλίρροιαι τοῦ πορθμοῦ κατάγουσι φυσικώς τὰ σκάφη τραγηλιζόμενα μετὰ συστροφής και δίνης μεγάλης · καταποθέντων δὲ καλ διαλυθέντων τὰ ναυάγια παρασύρεται πρὸς ἠόνα 🕽 της Ταυφομενίας, ην καλούσιν άπο του συμπτώματος τούτου Κοποίαν. τοσούτον δ' έπεκράτησαν οί Μαμερτίνοι παρά τοις Μεσσηνίοις ώστ' έπ' έκείνοις ύπηρξεν ή πόλις, καλοῦσί τε Μαμερτίνους μαλλον απαντες αὐτοὺς ἢ Μεσσηνίους, εὐοίνου τε σφόδρα τῆς χώρας οῦ-25 σης ού Μεσσήνιον παλούσι τον οίνον άλλα Μαμερτίνου, τοῖς ἀρίστοις ἐνάμιλλου ὄντα τῶν Ἰταλικῶν. οίπεται δ' ίπανῶς ἡ πόλις, μᾶλλον δὲ Κατάνη καὶ γὰρ ολιήτορας δέδεκται Ρωμαίους ήττου δ' άμφοιν τὸ Ταυρομένιον. καλ Κατάνη δ' έστλ Ναξίων των αὐτων 30 πτίσμα, Ταυρομένιον δε των έν Τβλη Ζαγκλαίων

ἀπέβαλε δε τους οικήτορας τους έξ ἀρχῆς ή Κατάνη, κατοικίσαντος έτέρους Ίέρωνος τοῦ Συρακουσσίων τυοάννου καὶ προσαγορεύσαντος αὐτὴν Αίτνην ἀντὶ Κατάνης. ταύτης δε και Πίνδαρος κτίστορα λέγει αὐτὸν 5 όταν φη ,,ξύνες [ό] τοι λέγω, ζαθέων ίερων όμωνυμε ,,πάτερ, πτίστορ Αίτνας." μετά δε την τελευτήν τοῦ Ίέρωνος κατελθόντες οί Καταναΐοι τούς τε ένοίκους έξέβαλον καὶ τὸν τάφον ἀνέσκαψαν τοῦ τυράννου. ol δε Αίτναζοι παραγωρήσαντες την Ιννησαν καλουμέ-10 νην της Αίτνης όρεινην φαησαν και προσηγόρευσαν τὸ χωρίον Αίτνην διέχον τῆς Κατάνης σταδίους ὀγδοήποντα, καὶ τὸν Ιέρωνα οἰκιστὴν ἀπέφηναν, ὑπέρκειται δὲ μάλιστα τῆς Κατάνης ἡ Αίτνη καὶ τῶν περί τοὺς κρατήρας παθών πλείστον κοινωνεί· καὶ γὰρ οί δύα-C.269 15 κες είς τὴν Καταναίαν έγγικάτω καταφέρονται, καὶ τὰ περί τούς εύσεβεις έκει τεθρύληται τον Αμφίνομον καὶ τὸν Αναπίαν, οι τοὺς γονέας ἐπὶ τῶν ὅμων ἀράμενοι διέσωσαν έπιφερομένου του κακού. ὅταν δ', ὁ Ποσειδώνι[ός] φ[ησι], γίνηται τὰ περί τὸ ὄρος, κατατε-20 φρούται πολλώ βάθει τὰ Καταναίων χωρία ἡ μὲν οὖν σποδός λυπήσασα πρός καιρόν εύεργετεί την χώραν χρόνοις ύστερου· εὐάμπελου γὰρ παρέχεται καὶ χρηστόκαρπον, της άλλης ούχ όμοίως ούσης εύοίνου τάς τε δίζας, [ας] έκφέρει τα κατατεφρωθέντα χωρία, πιαί-25 νειν έπλ τοσούτον τὰ πρόβατά φασιν ώστε πνίγεσθαι• διόπερ έκ τῶν ἄτων ἀφαιροῦσιν αἶμα δι' ἡμερῶν τεττάρων η πέντε, καθάπερ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν Ἐρύθειαν συμβαΐνον εἰρήκαμεν. ὁ δὲ ρύαξ εἰς πῆξιν μεταβάλλων άπολιθοί την έπιφάνειαν της γης έφ' ίκανον βάθος, 30 ώστε λατομίας είναι χρείαν τοις άνακαλύψαι βουλομένοις την έξ άρχης έπιφάνειαν. τακείσης γάρ έν τοις κοατήροι της πέτρας, είτ' αναβληθείσης, τὸ ὑπερχυ-

θεν της κορυφης ύγρον πηλός έστι μέλας φέων κατὰ της όρεινης είτα πηξιν λαβών γίνεται λίθος μυλίας την αὐτην φυλάττων χρόαν ην φέων είχε. καὶ ή σκοθός δε καιομένων τῶν λίθων ὡς ἀπὸ τῶν ξύλων γίνεται καθάπερ οὖν τὸ πήγανον τη ξυλίνη σποδῷ τρέ-٤ φεται, τοιοῦτον έχειν τι οἰκείωμα πρὸς τὴν ἄμπελον είκὸς την Αἰτναίαν σποδόν.

Τὰς δὲ Συρακούσσας 'Αρχίας μὲν ἔκτισεν ἐκ Κορίνθου πλεύσας περί τους αὐτους χρόνους οίς φάσθησαν η τε Νάξος και τὰ Μέγαρα. αμα δε Μύσκελ-Ι λόν τέ φασιν είς Δελφούς έλθειν και τὸν Αρχίαν · χρηστηριαζομένων δ' έρεσθαι τον θεόν, πότερον αίροῦνται πλούτον η ύγιειαν τον μεν ούν Αρχίαν ελέσθα τον πλούτον, Μύσκελλον δε την ύγιειαν τω μεν δή Συρακούσσας δουναι κτίζειν τω δε Κρότωνα, καὶ δή ί συμβηναι Κροτωνιάτας μεν ούτως ύγιεινην οίκησαι πόλιν ώσπες είρημαμεν, Συρακούσσας δε έπι τοσούτον έκπεσείν πλούτον ώστε και αύτούς έν παροιμία διαδοθηναι, λεγόντων πρὸς τοὺς ἄγαν πολυτελεῖς ὡς οὐκ αν * έκγενοιτο αὐτοζε ή Συρακουσσίων δεκάτη, πλέοντα 🕅 δε τον Αρχίαν είς την Σικελίαν καταλιπείν μετά μέ φους της στρατιάς του των Ήρακλειδών γένους Χερσικράτη συνοικιούντα την νύν Κέρχυραν καλουμένη», πρότερου δε Σχερίαυ. έκεινου μεν οὖν έκβαλόντα Δι-C.270 βυρνούς κατέχοντας οἰκίσαι τὴν νῆσον, τὸν δ' 'Αρχίαν " κατασχόντα πρὸς τὸ Ζεφύριον τῶν Δωριέων εύρόντα τινάς δεύρο άφιγμένους έκ της Σικελίας παρά των τά

κατασχοντα προς το Ζεφυριον των Δωριέων ευροντα τινάς δεύρο άφιγμένους έκ της Σικελίας παρά των τὰ Μέγαρα κτισάντων άναλαβείν αὐτούς, καὶ κοινη μετ' αὐτοων κτίσαι τὰς Συρακούσσας. ηὐξήθη δὲ καὶ διὰ τὴν τῆς χώρας εὐδαιμονίαν ἡ πόλις καὶ διὰ τὴν τῶν λιμέ-30

^{29.} post Συρακούσσας: ἀπιόντας.

νων εύφυταν. οί τε άνδρες ήγεμονικοί κατέστησαν, καί συνέβη Συρακουσσίοις τυραννουμένοις τε δεσπόζειν των άλλων και έλευθερωθεϊσιν έλευθεροῦν τοὺς ὑπὸ τών βαρβάρων καταθυναστευομένους. ήσαν γαρ των 5 βαρβάρων οί μεν ενοικοι, τινές δ' έκ της περαίας έπήεσαν, οὐδένα δὲ τῆς παραλίας εἴων οί Ελληνες ἄπτεσθαι, της δε μεσογαίας άπείργειν παντάπασιν ούκ ζοχυον, άλλα διετέλεσαν μέχρι δεύρο Σικελοί και Σικανοί και Μόργητες καί άλλοι τινές νεμόμενοι την νη-10 σου, ών ήσαν και Ίβηρες, ούσπερ πρώτους φησί τῶν βαρβάρων "Εφορος λέγεσθαι της Σικελίας οίκιστάς. καλ τὸ Μοργάντιον δὲ εἰκὸς ὑπὸ τῶν Μοργήτων ῷκίσθαι· πόλις δ' ήν αΰτη, νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ἐπελθόντες δὲ Καρχηδόνιοι καὶ τούτους οὐκ ἐπαύσαντο κακοῦντες 15 καὶ τοὺς Ἐλληνας, ἀντείχον δ' ὅμως οί Συρακούσσιοι. 'Ρωμαΐοι δ' ΰστερον καὶ τοὺς Καρχηδονίους έξέβαλον και τας Συρακούσσας έκ πολιορκίας είλου. έφ' ήμων δὲ Πομπηίου τάς τε ἄλλας κακώσαντος πόλεις καὶ δὴ και τας Συρακούσσας, πέμψας αποικίαν ο Σεβαστός 20 Καϊσαρ πολύ μέρος τοῦ παλαιοῦ ατίσματος ἀνέλαβε. πευτάπολις γὰρ ἦν τὸ παλαιὸν ὀγδοήκουτα καὶ έκατὸν σταδίων έχουσα τὸ τείχος. ἄπαντα μὲν δὴ τὸν κύκλου τοῦτου ἐκπληροῦυ οὐδὲυ ἔδει, τὸ δὲ συνοικούμενον τὸ πρὸς τῆ νήσω τῆ Ὀρτυγία μέρος ἀήθη δείν 25 οίχίσαι βέλτιον, άξιολόγου πόλεως έγον περίμετρον: ή δ' 'Ορτυγία συνάπτει γεφύρα πρός την ήπειρον [όμος]ούσα, κρήνην δ' έχει την 'Αρέθουσαν έξιεξσαν ποταμόν εύθυς είς την δάλατταν. μυθεύουσι δε τον Άλφειὸν είναι τοῦτον, ἀρχόμενον μὲν ἐκ τῆς Πελοπον-30 νήσου, διὰ δὲ τοῦ πελάγους ὑπὸ γῆς τὸ φείθφον ἔχοντα μέχοι πρός την Αρέθουσαν, είτ' έκδιδόντα ένθένδε πάλιν είς τὴν θάλατταν. τεκμηριούνται δὲ τοιούτοις

τισί · καλ γάρ φιάλην τινά έκπεσούσαν είς τον ποταμόν *ένόμισαν έν 'Ολυμπία δεύρο άνενεχθήναι είς την πρήνην, καὶ θολούσθαι ἀπὸ τῶν ἐν Ὀλυμπία βουθυσιών. ὅ τε Πίνδαρος ἐπακολουθών τούτοις εξοππε τάδε , άμπνευμα σεμνόν Αλφεού, αλεινάν Συρακοσσάνδ C.271, θάλος, 'Ορτυγία." συναποφαίνεται δε τω Πινδάοω ταθτά και Τίμαιος ὁ συγγραφεύς. εί μεν οθν πρὸ τοῦ συνάψαι τῆ θαλάττη κατέπιπτεν ὁ Άλφειὸς εἶς τι βάραθρον, ήν τις αν πιθανότης έντευθεν διήκειν κατά γής βείθρου μέχρι τής Σιχελίας άμιγες τῆ δαλάττη 10 διασώζον τὸ πότιμον ὕδωρ· ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ ποταμοῦ στόμα φανερόν έστιν είς την θάλατταν έκδιδόν, έγγυς δὲ μηδὲν έν τῷ πόρῳ τῆς θαλάττης φαινόμενον στόμα τὸ καταπίνον τὸ βευμα του ποταμού, καίπερ οὐδ' ουτως αν συμμείναι γλυκύ, παντάπασιν αμήχανόν έστι. 🗓 τό τε γὰρ τῆς 'Αρεθούσης ὕδωρ ἀντιμαρτυρεῖ πότιμον ον τό τε διά τοσούτου πόρου συμμένειν το δευμα τοῦ ποταμοῦ μη διαχεόμενον τῆ δαλάττη, μέχρι αν είς τὸ πεπλασμένον φείθρον έμπέση, παντελώς μυθώ-συμμένει τὸ δεῦμα διὰ λίμνης ἰόν, ὁρατὴν σῶξον τὴν φύσω · άλλ' έκει μέν και βραχύ διάστημα και ού κυμαινούσης της λίμνης, ένταῦθα δέ, ὅπου χειμώνες έξαίσιοι καὶ κλυδασμοί, πιθανότητος οὐδεμιᾶς οἰκεῖος ό λόγος. ἐπιτείνει δὲ τὸ ψεῦδος ἡ φιάλη παρατεθείσα. 25 ούδε γαρ αὐτη φεύματι εὐπειθής, οὐχ ὅτι τῷ τοσούτῷ τε και διά τοιούτων πόρων φερομένω. φέρουται δ' ύπὸ νῆς ποταμοί πολλοί και πολλαγοῦ τῆς νῆς, ἀλλ' ούκ έπὶ τοσούτον διάστημα: εί δὲ τούτο δυνατόν, τά

^{15.} post γλυκύ: όμως τό γε έπι πλέον, εί καταδύνει είς το κατά γης φείθρον.

γε προειρημένα ἀδύνατα καὶ τῷ περὶ τοῦ Ἰνάχου μύθῷ παραπλήσια · ,, ὑεὶ γὰρ ἀπ ἄκρας Πίνδου" φησὶν ὁ Σοφοκλῆς ,, Λάκμου τ' ἀπὸ Περραιβῶν εἰς ᾿Αμφιλόχους ,, καὶ ᾿Ακαρνᾶνας , μίσγει δ' ὕδασιν τοὶς ᾿Αχελώου." καὶ 5 ὑποβὰς ,, ἔνθεν ἐς Ἅργος διὰ κῦμα τεμῶν ῆκει δῆρ, μον τὸν Αυρκείου." βελτίων δ' Ἐκαταΐος , ὅς φησι τὸν ἐν τοὶς ᾿Αμφιλόχοις Ἰναχον ἐκ τοῦ Λακμοῦ ὑέοντα , ἐξ οὖ καὶ ὁ Αἰας ὡεῖ , ἔτερον εἰναι τοῦ ᾿Αργολικοῦ , ώνομάσθαι δ' ὑπὸ ᾿Αμφιλόχου τοῦ καὶ τὴν πόλιν Ἅργος 10 ᾿Αμφιλοχικὸν καλέσαντος · τοῦτον μὲν οὖν οὖνός φησιν εἰς τὸν ᾿Αχελῶον ἐκβάλλειν , τὸν δὲ Αἰαντα εἰς ᾿Απολλωνίαν πρὸς δύσιν ὡείν . ἐκατέρωθεν δὲ τῆς νήσου λιμήν ἐστι μέγας , ὧν ὁ μείζων καὶ ὀγδοήκοντα σταδίων ἐστί . ταύτην δὲ τὴν πόλιν ἀνέλαβεν ὁ Καϊσαρ0.272

15 καὶ τὴν Κατάνην, ὡς δ' αὕτως Κεντόριπα συμβαλομένην πολλὰ πρὸς τὴν Πομπηίου κατάλυσιν. κεται δ' ὑπὲρ Κατάνης τὰ Κεντόριπα συνάπτοντα τοις Αἰτναίοις ὅρεσι καὶ τῷ Συμαίθῷ ποταμῷ δέοντι εἰς τὴν Καταναίαν.

20 Τῶν δὲ λοιπῶν τῆς Σικελίας κλευρῶν ἡ μὲν ἀκὸ ὁ τοῦ Παχύνου πρὸς Λιλύβαιον διήκουσα ἐκλέλεικται τελέως, ἴχνη τινὰ σώζουσα τῶν ἀρχαίων κατοικῶν, ὧν ἦν καὶ Καμάρινα ἄκοικος Συρακουσίων 'Ακράγας δὲ Γελώων δύσα καὶ τὸ ἐπίνειον καὶ Λιλύβαιον ἔτι 25 συμμένει. τῆ γὰρ Καρχηδονία τούτων μάλιστα ὑκοπιπτόντων τῶν μερῶν, μακροὶ καὶ συνεχείς οἱ πόλεμοι γενόμενοι τὰ πολλὰ κατέφθειραν. ἡ δὲ λοιπὴ καὶ με-

^{6.} post Λυρκείου: ἐπιτείνουσι δὲ τὴν τοιαύτην τερατολογίαν οἱ τὸν Ἰνωπὸν εἰς Δῆλον ἐκ τοῦ Νείλου περαιοῦντες. ᾿Λλφειὸν δὲ Ζωίλος ὁ ῥήτως ἐν τῷ Τενεδίων ἐγκωμίω φησὶν ἐκ Τενέδου ῥεῖν, ὁ τὸν Ὅμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον. Ἦρυκος δὲ τὸν ἐν Σικυῶνι Ἰσωπὸν ἐκ Φρυγίας δεῖν φησι.

γίστη πλευρά, καίπερ οὐδ' αὐτὴ πολυάνθρωπος οὖσα δμως ίχανως συνοικείται. καὶ γὰς Αλαισα καὶ Τυνδαολς καλ τὸ τῶν Αἰγεσταίων ἐμπόριον καλ Κεφαλοιδίς πολίσματά έστι· Πάνορμος δε καί Ρωμαίων έχει κατοικίαν. την δε Αίγεσταίαν κτισθηναί φασιν ύπο τών μετά; Φιλοκτήτου διαβάντων είς την Κροτωνιατιν, καθάπερ έν τοις Ίταλικοις είφηται, παρ' αὐτοῦ σταλέντων εἰς τὴν Σικελίαν μετά Αίγέστου τοῦ Τοφός. οίκειται δε καὶ ὁ Έρυξ λόφος ύψηλός, ξερον έχων Αφροδίτης τιμώμενον διαφερόντως Γεροδούλων γυναικών πλήρες τὸ παλαιόν, β ας ανέθεσαν κατ' εύχην οί τ' έκ της Σικελίας και έξωθεν πολλοί· νυνὶ δ' ώσπες αὐτὴ ἡ κατοικία λειπανδρεῖ και των ιερών σωμάτων έκλέλοιπε το πλήθος. ἀωίδουμα δ' έστι και έν Ρώμη τῆς θεοῦ ταύτης τὸ πρὸ της πύλης της Κολλίνης Γερον Αφροδίτης Έρυκίνης 1 λεγόμενον, έχον και νεών και στοάν περικειμένην άξιόλονου.

Εν δε τῆ μεσογαία τὴν μὲν Ένναν, ἐν ἦ τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος, ἔχουσιν ὀλίγοι, κειμένην ἐπλ λόφφ, περιειλημμένην πλατέσιν ὀροπεδίοις ἀροσίμοις πᾶσιν. ἐκά-Ν κωσαν δ αὐτὴν μάλιστα ἐμπολιορχηθέντες οἱ περὶ Εὐνουν δραπέται καὶ μόλις ἐξαιρεθέντες ὑπὸ Ῥωμαίων ἔπαθον δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ Καταναίοι καὶ Ταυρομενίται καὶ ἄλλοι πλείους, ἡ δ' ἄλλη κατοικία καὶ τῆς μεσογαίας ποιμένων ἡ πλείστη γεγένηται · οὖτε γὰρ Ἱμέ-½ ραν ἔτι συνοιχουμένην ἴσμεν οὖτε Γέλαν οὖτε Καλλίπολιν οὖτε Σελινοῦντα οὖτ Εὔβοιαν οὖτ ἄλλας πλείους, ὧν τὴν μὲν Ἱμέραν οἱ ἐν Μυλαῖς ἔχτισαν Ζαγκλαῖοι, [Γέλαν δὲ Ρόδιοι,] Καλλίπολιν δὲ Νάξιοι, Σελινοῦντα δὲ οἱ αὐτόθι Μεγαρεῖς, Εὔβοιαν δὲ οἱ Λεοντῖνοι. κεκάκω-30

^{12.} post λειπανδοεί: ἢ τὸ ໂερὸν

ται δὲ καὶ ἡ Λεοντίνη πᾶσα, Ναξίων οὖσα καὶ αὐτὴ τῶν αὐτόθι τῶν μὲν γὰρ ἀτυχημάτων ἐκοινώνησαν ἀελ τοξς Συρακουσσίοις, των δ' εύτυχημάτων ούκ άεί. καλ τῶν βαρβαρικῶν δ' ἐξελείφθησαν πολλαί, καθάπερ οίC.273 5 Καμικοί τὸ Κωκάλου βασίλειον, παρ' ῷ Μίνως δολο-Φουηθηναι λέγεται. την ούν έρημίαν κατανοήσαντες Ρωμαΐοι κατακτησάμενοι τά τε όρη καὶ τῶν πεδίων τὰ πλείστα επποφορβοίς και βουκόλοις και ποιμέσι παρέδοσαν· ύφ' ών πολλάκις είς κινδύνους κατέστη 10 μεγάλους ή νήσος, τὸ μὲν πρώτον ἐπὶ ληστείας τρεπομένων σποράδην τῶν νομέων, είτα και κατὰ πλήθη συνισταμένων καλ πορθούντων τὰς κατοικίας, καθάπεο ήνίκα οι περί Εύνουν την Ένναν κατέσχον. νεωστὶ δ' ἐφ' ἡμῶν είς τὴν Ῥώμην ἀνεπέμφθη Σέλουρός 15 τις, Αίτνης υίὸς λεγόμενος, στρατιᾶς ἀφηγησάμενος καὶ λεηλασίαις πυκυαϊς καταδεδραμηκώς τὰ κύκλω τῆς Αίτνης πολύν γρόνον, δυ έν τη άγορα μονομάχων άγωνος συνεστώτος είδομεν διασπασθέντα ύπὸ δηρίων επί πήγματος γάρ τινος ύψηλοῦ τεθείς ώς αν 20 έπὶ τῆς Αἴτνης, διαλυθέντος αἰφνιδίως καὶ συμπεσόντος κατηνέχθη καὶ αὐτὸς εἰς γαλεάγοας θηρίων εὐδια-

λύτους ἐπίτηδες παρεσκευασμένας ὑπὸ τῷ πήγματι.
Τὴν δὲ τῆς χώρας ἀρετὴν θρυλουμένην ὑπὸ πάν-7 των οὐδὲν χείρω τῆς Ἰταλίας ἀποφαινομένων τί δεῖ 25 λέγειν; σίτڜ δὲ καὶ μέλιτι καὶ κρόκڜ καὶ ἄλλοις τισὶ καν ἀμείνω τις φαίη. πρόσεστι δὲ καὶ τὸ ἐγγύθεν ὡσανεὶ γὰρ μέρος τι τῆς Ἰταλίας ἐστὶν ἡ νῆσος, καὶ ὑποχορηγεῖ τῆ 'Ρώμη καθάπερ ἐκ τῶν Ἰταλικῶν ἀγρῶν ἕκαστα εὐμαρῶς καὶ ἀταλαιπώρως. καὶ δὴ καὶ 30 καλοῦσιν αὐτὴν ταμεῖον τῆς Ῥώμης κομίζεται γὰρ τὰ γινόμενα πάντα πλὴν ὀλίγων τῶν αὐτόθι ἀναλισκομένων δεῦρο. ταῦτα δ' ἐστὶν οὐχ οί καρποὶ μόνον, ἀλλὰ

καὶ βοσκήματα καὶ δέρματα καὶ ἔρια καὶ τὰ τοιαῦτα. φησὶ δ' ὁ Ποσειδώνιος οἶον ἀκροπόλεις ἐκὶ Θαλάττης δύο τὰς Συρακούσσας ίδρῦσθαι καὶ τὸν Έρυκα, μέσην δὲ ἀμφοῖν ὑπερκείσθαι τῶν κύκλφ πεδίων τὴν Ένναν.

Πλησίον δε των Κεντορίπων έστι πόλισμα ή μικρον έμπροσθεν λεγθείσα Αίτνη τούς άναβαίνοντας έπλ τὸ όρος δεγομένη καλ παραπέμπουσα έντευθεν γαρ άρχη της άκρωρείας. έστι δε ψιλά τα άνω γωρία καί τεφρώδη και γιόνος μεστά του γειμώνος, τα κάτω de dovuois nal ourelais disilnarai navrodanais. Foine δε λαμβάνειν μεταβολάς πολλάς τὰ ἄκρα τοῦ ὅρους διά την νομήν του πυρός, τοτε μέν είς ένα πρατήρα (.274συμφερομένου τοτε δε σχιζομένου, και τοτε μεν δύακας άναπέμποντος τοτε δε φλόγας και λιγνύς, άλλοτε δε και μύδρους άναφυσώντος · άνάγκη δε τοις πάθεσι! τούτοις τούς τε ύπο γην πόρους συμμεταβάλλειν καὶ τὰ στόμια ένίστε πλείω [ὄντα] κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τὴν πέριξ. οί δ' ούν νεωστί άναβάντες διηγούντο ήμιν δτι χαταλάβοιεν άνω πεδίον δμαλόν δσον είχοσι σταδίων την περίμετρον, πλειόμενον όφρύι τεφρώδει τειχίου 🕾 τὸ ύψος έχοντι, ώστε δείν παθάλλεσθαι τοὺς εἰς τὸ πεδίον προελθείν βουλομένους. όρᾶν τ' έν τῷ μέσφ βουνὸν τεφρώδη τὴν χρόαν, οῖαπερ καὶ ἡ ἐπιφάνεια καθεωράτο του πεδίου, ύπλο δε του βουνού νέφος δοθιον διανεστηχός είς ύψος όσον διακοσίων ποδών ήρε-25 μοῦν (είναι γὰρ και νηνεμίαν), εἰκάζειν δὲ καπνοῦ · δύο δε τολμήσαντας προελθείν είς το πεδίον, έπειδή θερμοτέρας ἐπέβαινον τῆς ψάμμου καὶ βαθυτέρας, ἀναστρέψαι μηδεν έχοντας περιστότερον φράζειν τῶν φαι υομένων τοις πόρρωθεν άφορώσι. νομίζειν δ' έχ τῆς 30 τοιαύτης όψεως πολλά μυθεύεσθαι καλ μάλιστα οἶά φασί τινες περί Εμπεδοκλέους, ὅτι καθάλοιτο εἰς τὸν

πρατήρα και καταλίποι του πάθους έχνος τών έμβάδων την έτέραν ας έφόρει χαλκάς εύρεθηναι γαρ έξω μικρον άπωθεν του χείλους του κρατήφος ώς άνερφιμμένην ύπο της βίας του πυρός ούτε γαρ προσιτόν δ είναι τὸν τόπον οὖθ' όρατόν, εἰκάζειν τε μηδὲ καταρριφηναί τι δύνασθαι έχεϊσε ύπο της άντιπνοίας των έχ βάθους ανέμων και της θερμότητος, ην προαπανταν εύλογον πόρρωθεν πρίν η τῷ στομίω τοῦ κρατῆρος προσπελάσαι εί δε καταρριφείη, φθάνοι αν διαφθα-10 ρευ πρίυ άναρριφήναι πάλιν δποΐον παρελήφθη πρότερου. το μεν ούν έκλείπειν ποτε τα πνεύματα και το πῦρ ἐπιλειπούσης τῆς ὕλης, οὐκ ἄλογον, οὐ μὴν ἐπλ τοσοῦτόν γε ώστ' άντὶ τῆς τοσαύτης βίας έφικτὸν άνθρώπφ γενέσθαι τον πλησιασμόν. ὑπέρκειται δ' ή 15 Αΐτνη μαλλον μεν της κατά τον πορθμον και την Καταναίαν παραλίας, άλλὰ καὶ τῆς κατὰ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος καὶ τὰς Λιπαραίων ψήσους. νύκτως μεν ούν καὶ φέγγη φαίνεται λαμπρὰ έκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δε καπνῷ καὶ ἀχλύι κατέχεται. 20

20 'Ανταίρει δὲ τῆ Αἰτνη τὰ Νεβρώδη ὅρη ταπεινό- 9 τερα μὲν πλάτει δὲ πολὺ παραλλάττοντα. ἄπασα δ' ἡ νῆσος ποίλη κατὰ γῆς ἐστι, ποταμῶν καὶ πυρὸς μεστή, καθάπερ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, ὡς εἰρήκαμεν, μέχρι τῆς Κυμαίας. Θερμῶν γοῦν ὑδάτων ἀναβολὰς κατὰ C.275 πολλοὺς ἔχει τόπους ἡ νῆσος, ὧν τὰ μὲν Σελινούντια καὶ τὰ Ἱμεραῖα άλμυρά ἐστι, τὰ δὲ Λίγεσταῖα πότιμα

καὶ τὰ Ἱμεραῖα άλμυρά ἐστι, τὰ δὲ Δίγεσταῖα πότιμα περὶ Δκράγαντα δὲ λίμναι τὴν μὲν γεῦσιν ἔχουσαι θα-λάττης, τὴν δὲ φύσιν διάφορον οὐδὲ γὰρ τοῖς ἀκολύμβοις βαπτίζεσθαι συμβαίνει ξύλων τρόπον ἐπιπο-30 λάζουσιν. οἱ Παλικοὶ δὲ κρατῆρας ἔχουσιν ἀναβάλλον-

^{12.} post êxilsinovons: notè

τας ύδωρ είς δολοειδές άναφύσημα καὶ πάλιν είς τὸν αὐτὸν δεχομένους μυχόν. τὸ δὲ περὶ* Μάταυρον σπήλαιον έντὸς έχει σύριγγα εύμεγέθη καὶ ποταμόν δι' αὐτῆς βέοντα ἀφανῆ μέγρι πολλοῦ διαστήματος, εἶτ' άνακύπτοντα πρός την έπιφάνειαν, καθάπερ Όρον-5 της έν τη Συρία καταδύς είς τὸ μεταξύ γάσμα Άπαμείας καὶ Αντιογείας, δ καλοῦσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πάλιν έν τετταράχοντα σταδίοις · τὰ δὲ παραπλήσια καλ ό Τίγοις εν τη Μεσοποταμία καὶ ο Νείλος εν τη Λιβύη μικρόν πρό τῶν πηγῶν. τὸ δὲ περί Στύμφαλον ὕδωρ 19 έπλ διακοσίους σταδίους ύπο γῆν ένεχθεν έν τῆ Αργεία τὸν Ἐρασῖνον ἐκδίδωσι ποταμόν, καὶ πάλιν τὸ πρὸς την Αρκαδικην Ασέαν ύποβούχιον ώσθεν όψε ποτε τόν τ' Εύρωταν και τον 'Αλφειον άναδίδωσιν, ώστε και κεπιστευσθαι μυθώδές τι, δτι τών έπιφημισθέντων στε- 15 φάνων έκατέρω καὶ διφέντων είς τὸ κοινὸν δεῦμα άναφαίνεται κατά τὸν έπιφημισμὸν έκατερος έν τῷ οἰκείφ ποταμφ. είρηται δε καὶ τὸ λεγόμενον περὶ τοῦ Τιμαύου.

10 Συγγενή δε και τούτοις και τοῖς κατά τὴν Σικελίαν πάθεσι τὰ περι τὰς Λιπαραίων νήσους και αὐτὴν 20
τὴν Λιπάραν δείκνυται. εἰσι δ' ἐπτὰ μὲν τὸν ἀριθμόν,
μεγίστη δε ἡ Λιπάρα Κνιδίων ἄποικος ἐγγυτάτω τῆς
Σικελίας κειμένη μετά γε τὴν Θέρμεσσαν ἐκαλεῖτο
δὲ πρότερον Μελιγουνίς ἡγήσατο δὲ και στόλφ και
πρὸς τὰς τῶν Τυρρηνῶν ἐπιδρομὰς πολύν χρόνον ἀν-25
τέσχεν, ὑπηκόους ἔχουσα τὰς νῦν λεγομένας Λιπαραίων νήσους ᾶς Λίόλου τινὲς προσαγορεύουσι. και δὴ
και τὸ ἰερὸν τοῦ ᾿Απόλλωνος ἐκόσμησε πολλάκις τὸ ἐν
Λελφοις ἀπὸ τῶν ἀκροθινίων · ἔχει δὲ και τὴν γῆν εὕπαρπον και στυπτηρίας μέταλλον ἐμπρόσοδον και θερ-30
μὰ ὕδατα και πυρὸς ἀναπνοάς. ταύτης δὲ μεταξύ πώς
ἐστι και τῆς Σικελίας ἢν νῦν ἰερὰν Ἡφαίστου καλοῦσι,

πετρώδης πάσα καὶ ἔρημος [καὶ] διάπυρος · ἔχει δὲ ἀναπνοὰς τρεῖς ὡς ἄν ἐκ τριῶν κρατήρων. ἐκ δὲ τοῦ μεγίστου καὶ μύθρους αί φλόγες άναφέρουσιν, οι προσκεχώκασιν ήδη πολύ μέρος του πόρου. ἐκ δὲ τῆς τηρή-5 σεως πεπίστευται διότι τοις άνέμοις συμπαροξύνονται καί αί φλόγες αι τε ένταῦθα καί αίκατὰ τὴν Αίτνην. παυομένων δε παύονται και αι φλόγες. οὐκ άλογον C.276 δέ· και γὰο οι ἄνεμοι γεννῶνται και τοέφονται τὴν ἀογην λαβόντες ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθυμιάσεων, 10 ώστ' ἀπὸ συγγενοῦς ῦλης καὶ πάθους καὶ τὸ πῦρ έξαπτόμενον οὐκ ἐᾶ θαυμάζειν τοὺς ὁρῶντας ἀμωσγέπως τὰ τοιάδε. Πολύβιος δὲ τῶν τριῶν πρατήρων τὸν μὲν κατερουηκέναι φησίν έκ μέρους, τους δε συμμένειν, τὸν δὲ μέγιστον τὸ χείλος ἔχειν περιφερες ον πέντε στα-15 δίων, κατ' όλίγον δε συνάγεσθαι είς πεντήκοντα ποδών διάμετρον καθ' οδ βάθος είναι τὸ μέχρι θαλάττης σταδιαίου, ώστε καθοράν ταίς νηνεμίαις. έαν μέν οὖν νότος μέλλη πνείν, ἀγλὺν ὁμιγλώδη καταγείσθαι κύκλω φησί της νησιδος ώστε μηδε την Σικελίαν άπω-20 θεν φαίνεσθαι. ὅταν δὲ βορέας, φλόγας καθαρὰς ἀπὸ τοῦ λεχθέντος κρατήρος είς ύψος έξαίρεσθαι καὶ βρόμους έκπέμπεσθαι μείζους του δε ζέφυρου μέσην τινά έγειν τάξιν. τοὺς δ' ἄλλους κρατήρας όμοειδείς μεν είναι, τη δε βία λείπεσθαι των άναφυσημάτων: έκ τε 25 δή της διαφοράς των βρόμων και έκ του πόθεν άρχεται τὰ ἀναφυσήματα καὶ αί φλόγες καὶ αί λιγνύες προσημαίνεσθαι καλ τὸν εἰς ἡμέραν τρίτην πάλιν μέλλοντα ανεμον πνείν των γουν έν Διπάραις γενομένης απλοίας προειπείν τινάς φησι τον έσόμενον [άνεμον] καὶ μή 30 διαψεύσασθαι. ἀφ'ού δη το μυθωδέστατον δοκοῦν

^{17.} post νηνεμίαις: εί δὲ ταῦτ' ἐστὶ πιστά, οὐκ ἀπιστητέον ἴσως οὐδὲ τοῖς περὶ Ἐμπεδοκλέους μυθολογηθεῖσιν.

είρησθαι τῷ ποιητῷ οὐ μάτην φαίνεσθαι λεχθέν, ἀλλ' αίνιξαμένου τὴν ἀλήθειαν, ὅταν φῷ ταμίαν τῶν ἀνέμουν τὸν Δίόλον· περὶ ὧν ἐμνήσθημεν καὶ πρότερον ἰκανῶς. ἐπάνιμεν δ' ἐπὶ τὰ ἑξῆς ἀφ' ὧν παρεξέβημεν.

Τὴν μὲν δὴ Λιπάραν καὶ τὴν Θέρμεσσαν εἰρήκα-5 11 μεν. ή δε Στρογγύλη παλείται μεν από τοῦ σχήματος, έστι δε και αυτη διάπυρος, βία μεν φλογός λειπομένη τῷ δὲ φέγγει πλεονεπτοῦσα ένταῦθα δὲ τὸν Αίόλον οίκησαί φασι. τετάρτη δ' έστι Διδύμη, και αυτη δ' άπο τοῦ σχήματος ωνόμασται. των δε λοιπων Έρικοῦσσα 10 μέν καί Φοινικούσσα ἀπὸ τῶν φυτῶν κέκληνται, ἀνείνται δὲ εἰς νομάς. έβδόμη δ' ἐστὶν Εὐώνυμος , πελαγία μάλιστα καὶ ἔρημος· ἀνόμασται δ' ὅτι μάλιστα τοις εἰς Αιπάρας έκ Σικελίας πλέουσιν εὐώνυμός έστι. πολλά**χις δ**ὲ **χα**ὶ φλόγες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους τοῦ 15 περί τὰς νήσους ἄφθησαν ἐπιδραμοῦσαι, τῷν κατὰ βάθους χοιλιών ἀναστομωθέντος πόρου τινός καὶ τοῦ C.277πυρὸς βιασαμένου πρὸς τὸ ἐκτός. Ποσειδώνιος δὲ κατὰ την δαυτού μνήμην φησί περί τροπάς θερινάς άμα τη ξω μεταξύ τῆς Ιέρας καὶ τῆς Εὐωνύμου πρὸς ὕψος ἀρ- 20 θείσαν έξαίσιον την θάλατταν όραθηναι, καί συμμεϊναί τινα χρόνον άναφυσωμένην συνεχῶς, εἶτα παύσασθαι τους δε τολμήσαντας προσπλείν, ίδόντας νεπρούς ίχθύας έλαυνομένους ύπο τοῦ φοῦ καὶ θέρμη καὶ δυσωδία πληγέντας φυγείν, εν δε των πλοιαρίων το 25 μαλλον πλησιάσαν τούς μεν των ένόντων ἀποβαλείν τους δ' είς Λιπάραν μόλις σώσαι, τοτε μεν έκφρονας γινομένους όμοίως τοῖς ἐπιληπτικοῖς τοτὲ δὲ ἀνατρέzortas eis toùs oixeious dopiopoús noddais d' nué-

^{4.} post ໂκανῶς: ἔστιν ἡ ἐπίστασις τῆς ἐναργείας λέγοιτ' ἄν ἐπίσης τε γὰρ ἄμφω πάρεστι, καὶ διαθέσει καὶ τῆ ἐναργεία ἡ γε ἡδονὴ κοινὸν ἀμφοτέρων. 24. post ξοῦ: τοὺς δὲ

ραις υστερον δράσθαι πηλον έπανθουντα τη θαλάττη. πολλαχοῦ δὲ καὶ φλόγας ἐκπιπτούσας καὶ καπνοὺς καὶ λιγνύας, υστερον δε παγήναι και γενέσθαι τοις μυλίταις λίθοις έοικότα του πάγου του δε τῆς Σικελίας 5 στρατηγόν Τίτον Φλαμίνιον δηλώσαι τη συγκλήτω, την δε πέμψασαν έκθύσασθαι έν τε τῷ νησιδίῷ καὶ έν Ainagais rols te naraydoviois deols nal rols dalarτίοις. ἀπὸ μὲν οὖν Ἐρικώδους εἰς Φοινικώδη δέκα μίλιά φησιν δ χωρογράφος, ένθεν δ' είς Διδύμην τριά-10 πουτα, ενθεν δ' είς Λιπάραν πρός άρκτου έννέα καί είκοσιν, ένθεν δ' είς Σικελίαν έννεακαίδεκα : έκκαίδεκα δ' έκ τῆς Στρογγύλης. πρόκειται δε τοῦ Παγύνου Μελίτη, όθεν τὰ κυνίδια ἃ καλούσι Μελιταΐα, καὶ Γαύδος, όγδοήκουτα καὶ όκτὰ μίλια τῆς ἄκρας ἀμφότεραι 15 διέγουσαι. Κόσσουρα δὲ πρὸ τοῦ Λιλυβαίου καὶ πρὸ της 'Ασπίδος Καρχηδονιακής πόλεως ην Κλυπέαν καλούσι, μέση άμφοιν κειμένη και το λεγθέν διάστημα άφ' έκατέρας ἀπέχουσα καὶ ἡ Αίγιμουρος δὲ πρὸ τῆς Σικελίας καὶ τῆς Αιβύης ἐστὶ καὶ ἄλλα μικοὰ νησίδια. 20 ταῦτα μὲν περί τῶν νήσων.

Ἐπεληλυθόσι δ' ήμιν τὰ περί τὴν ἀρχαίαν Ἰταλίαν δ μέχρι Μεταποντίου τὰ συνεχῆ λεπτέον. συνεχὴς δ' ἐστίν ἡ Ἰαπυγία· ταύτην δὲ καὶ Μεσσαπίαν καλοῦσιν οι Ελληνες, οι δ' ἐπιχώριοι κατὰ μέρη τὸ μέν τι Σα-25 λεντίνους καλοῦσι τὸ περί τὴν ἄκραν τὴν Ἰαπυγίαν, τὸ δὲ Καλαβρούς. ὑπὲρ τούτους πρόσβορροι Πευκέτιοι τέ εἰσι καὶ Δαύνιοι κατὰ τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον προσαγορευόμενοι, οι δ' ἐπιχώριοι πᾶσαν τὴν μετὰ τοὺς Καλαβροὺς ᾿Απουλίαν καλοῦσι· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ 30 Ποιδικλοι λέγονται, καὶ μάλιστα οι Πευκέτιοι. ἔστι δ' * ἐπιχερρονησιάζουσα ἡ Μεσσαπία τῷ ἀπὸ Βρεντεσίου μέχρι Τάραντος ἰσθιῷ κλειομένη σταδίων δέκα

καλ τριακοσίων. ὄ τε περίπλους έστλ περλ την ἄκραν Ίαπυγίαν σταδίων όμοῦ τι * τετρακοσίων. τοῦ δὲ Με-C.278ranovicou pèv diézei oradious neol dianodious nal [elποσιν ὁ Τάρας], ὁ δὲ πλοῦς ἐπ' αὐτὸν πρὸς τὰς ἀνατολάς. του δὲ πόλπου παντὸς του Ταραντίνου τὸ πλέον 5 άλιμένου όντος, ένταῦθα [δή λιμήν] έστι μέγιστος καλ πάλλιστος γεφύρα πλειόμενος μεγάλη, σταδίων δ' έστὶν έχατον την περίμετρον. έχ δε του πρός τον μυχόν μέρους ίσθμον ποιεί προς την έξω θάλατταν, ώστ' έπλ χερρονήσφ κείσθαι την πόλιν και τὰ πλοία ὑπερνεφλ-10 κεζοθαι φαδίως έχατέφωθεν ταπεινού όντος του αψχένος. ταπεινόν δε καί τὸ τῆς πόλεως ἔδαφος, μικρόν δ' δμως έπηρται κατά την ακρόπολιν. το μεν ούν παλαιον τείχος κύκλον έχει μέγαν, νυνὶ δ' έκλέλειπται το πλέον το προς τῷ ἰσθμῷ, το δὲ προς τῷ στόματι τοῦ 15 λιμένος, καθ' δ και ή ακρόπολις, συμμένει μέγεθος άξιολόγου πόλεως έκπληφούν. έχει δε γυμνάσιόν τε κάλλιστον και άγοραν εύμεγέθη, έν ή και ό τοῦ Διὸς Τδουται πολοσσός χαλπούς, μέγιστος μετά τον Podiav. μεταξύ δὲ τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ στόματος ἡ ἀκρόπολις 20 μιχρά λείψανα έχουσα τοῦ παλαιοῦ χόσμου τῶν ἀναθημάτων τὰ γὰρ πολλὰ τὰ μὲν κατέφθειραν Καρχηδόνιοι λαβόντες την πόλιν, τὰ δ' έλαφυραγώγησαν Ρωμαΐοι πρατήσαντες βιαίως · ών έστι καὶ ὁ Ἡρακλῆς έν τῷ Καπετωλίω χαλκοῦς κολοσσικός, Αυσίππου έρ-25 γου, ἀνάθημα Μαξίμου Φαβίου τοῦ ελόντος τὴν πόλιν.

Περί δε της ατίσεως Αντίσχος λέγων φησίν στι τοῦ Μεσσηνιακοῦ πολέμου γενηθέντος οι μὴ μετασχόντες Λακεδαιμονίων της στρατείας έκριθησαν δοῦλοι καὶ ἀνομάσθησαν Είλωτες, ὅσοις δε κατὰ τὴν στρα-30 τείαν παίδες ἐγένοντο, Παρθενίας ἐκάλουν καὶ ἀτίμους ἔκριναν· οι δ' οὐκ ἀνασχόμενοι (πολλοὶ δ' ήσαν)

έπεβούλευσαν τοις τοῦ δήμου. αίσθόμενοι δ' ὑπέπεμψάν τινας, οδ προσποιήσει φιλίας έμελλον έξαγγέλλειν τὸν τρόπου τῆς ἐπιβουλῆς. τούτων δ' ἦν καὶ Φάλανθος, δσπερ έδόκει προστάτης ὑπάρχειν αὐτῶν, οὐκ 5 ήρέσχετο δ' άπλώς τοῖς περί τῆς [ἐπι]βουλῆς * ὀνομασθείσι. συνέκειτο μεν δή τοις Τακινθίοις έν τῷ Αμυκλαίφ συντελουμένου τοῦ ἀγῶνος, ἡνίκ' ἄν τὴν [κυνην περίθηται ὁ Φάλανθος, ποιείσθαι την έπίθεσιν γνώριμοι δ' ήσαν ἀπὸ τῆς κόμης οί τοῦ δήμου. ἐξαγ-10 γειλάντων δε λάθοα τὰ συγκείμενα τῶν περί Φάλανθον και του άγωνος ένεστωτος, προελθών ο κήρυξ είπε μή περιθέσθαι κυνήν Φάλανθον. οί δ' αίσθόμενοι ώς * μεμηνύκασι τὴν ἐπιβουλὴν οί μὲν διεδίδρασκον οί δὲ Ικέτευον. κελεύσαντες δ' αὐτοὺς θαρρείν φυλακή 15 παρέδοσαν, τον δε Φάλανθον Επεμψαν είς θεοῦ περί άποικίας δ δ' έχρησε ,, Σατύριόν τοι δώκα Τάραντάς.279 ,,τε πίονα δημον οἰκησαι, καὶ πημα Ἰαπύγεσσι γενέ-,,σθαι. ήπου ούν σύν Φαλάνθφ οί Παρθενίαι, και . έδέξαντο αὐτοὺς οῖ τε βάρβαροι καὶ οἱ Κρῆτες οἱ προ-20 κατασγόντες τὸν τόπον. τούτους δ' είναί φασι τοὺς μετά Μίνω πλεύσαντας είς Σικελίαν, καί μετά την έχείνου τελευτήν την έν Καμικοῖς παρά Κωκάλω συμβᾶσαν ἀπάραντας έκ Σικελίας κατὰ δὲ τὸν ἀνάπλουν θεύρο παρωσθέντας, ών τινάς υστερον πεζή περι-25 ελθόντας τον 'Αδρίαν μέχρι Μακεδονίας Βοττιαίους προσαγορευθήναι. Ἰάπυγας δε λεχθήναι πάντας φασί μέγοι τῆς Δαυνίας ἀπὸ Ἰάπυγος, ὃν ἐκ Κρήσσης γυναικὸς ⊿αιδάλφ γενέσθαι φασί και ἡγήσασθαι τῶν Κοητών Τάραντα δ' ωνόμασαν ἀπὸ ῆρωός τινος τὴν 30 πόλιν.

Εφορος δ' ουτω λέγει περί τῆς κτίσεως· ἐπολέ- 3 μουν Δακεδαιμόνιοι Μεσσηνίοις ἀποκτείνασι τὸν βα-

σιλέα Τήλεκλον είς Μεσσήνην ἀφικόμενον έπλ θυσίαν, ομόσαντες μη πρότερον έπανήξειν οίκαθε πρίν η Μεσσήνην ανελείν ή πάντας αποθανείν · φύλακας δε της πόλεως κατέλιπον στρατεύοντες τούς τε κεωτάτους καλ ποεσβυτάτους των πολιτών. δεκάτω δ' υστερον [έτει] 5 τοῦ πολέμου τὰς γυναϊκας τῶν Λακεδαιμονίων συνελθούσας έξ έαυτῶν πέμψαι τινὰς παρὰ τοὺς ἄνδρας τὰς μεμψομένας, ώς ούκ έπ' ίσοις πολεμοίεν πρός τούς Μεσσηνίους (οί μεν γαρ μένοντες τεκνοποιούνται, οί δε γήρας ἀφέντες τὰς γυναϊκας έν τῆ πολεμία ἐστρατο- 10 πέδευου), και κίνδυνος είη λειπανδρήσαι την πατρίδα. οί δ' άμα και τὸν ὅρχον φυλάττοντες και τὸν τῶν γυναικών λόγον εν νώ θεμενοι πέμπουσι της στρατιάς τους εύρωστοτάτους άμα και νεωτάτους, ους ήδεσαν ού μετασχόντας τῶν ὅρχων διὰ τὸ παϊδας ἔτι ὅντας 15 συνεξελθείν τοις έν ήλικία προσέταξαν δε συγγίνεσθαι ταξς παρθένοις ἁπάσαις ἄπαντας, ἡγούμενοι πολυτεκνήσειν μαλλον. γενομένων δε τούτων οι μεν παίδες ωνομάσδησαν Παρθενίαι. Μεσσήνη δε εάλω πολεμηθεϊσα έννεακαίδεκα έτη, καθάπεο καλ Τυρταϊός 20 φησιν ,,άμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκ' ἔτη, νω-,,λεμέως αίει ταλασίφρονα θυμόν έχοντες, αίχμηταί ,,πατέρων ήμετέρων πατέρες. είχοστῷ δ' οί μὲν κατὰ ,,πίονα έργα λιπόντες φεύγον Ίθωμαίων έκ μεγάλων C.280,, δρέων. την μεν ούν Μεσσηνίαν κατενείμαντο, έπα-25 νελθόντες δ' οξκαδε τους Παρθενίας ουχ όμοίως τοξς άλλοις ετίμων ώς ούκ έκ γάμου γεγονότας. οξ συνιστάμενοι μετὰ τῶν Είλώτων ἐπεβούλευσαν τοῖς Δακεδαιμονίοις καλ συνέθεντο άραι σύσσημον έν τῆ άγορῷ πίλου Λακωνικόν, έπειδαν έγχειρωσι. των δε Είλω-30 των τινές έξαγγείλαντες, τὸ μὲν ἀντεπιτίθεσθαι χαλεπὸν ἔγνωσαν· καὶ γὰο πολλούς είναι καὶ πάντας ὁμό-

φρονας, ώς αν άλλήλων άδελφούς νομιζομένους τούς μέλλοντας δ' αίφειν τὸ σύσσημον έκ τῆς ἀγοφᾶς ἀπιέναι προσέταξαν. οί μεν δή μεμηνυμένην αίσθόμενοι την πράξιν επέσχον, οί δε διά των πατέρων επεισαν 5 αύτους είς * ἀποικίαν έξελθείν· καν μεν κατάσχωσιν άρχοῦντα τὸν τόπον, μένειν, εί δὲ μή, τῆς Μεσσηνίας το πέμπτον κατανείμασθαι μέρος έπανιόντας. οί δε σταλέντες κατελάβοντο τους Αχαιούς πολεμούντας τοις βαρβάροις, μετασχόντες δὲ τῶν κινδύνων κτίζουσι 10 την Τάραντα.

"Ισχυσαν δέ ποτε οί Ταραντίνοι καθ' ὑπερβολὴν 4 πολιτευόμενοι δημοκρατικώς καὶ γὰρ ναυτικὸν ἐκέκτηντο μέγιστον τῶν ταύτη καὶ πεζοὺς ἔστελλον τρι**σ**μυρίους, ίππέας δε τρισχιλίους, ίππάρχους δε χιλίους. 15 άπεδέξαντο δε και την Πυθαγόρειον φιλοσοφίαν, διαφερόντως δ' 'Αρχύτας, δς καλ προέστη της πόλεως πολυν χρόνον. έξίσχυσε δ' ή υστερον τρυφή δια την εύδαιμονίαν, ώστε τὰς πανδήμους έορτὰς πλείους ἄγεσθαι κατ' έτος παρ' αὐτοζς ἢ τὰς ἡμέρας · ἐκ δὲ τούτου 20 και γείρον έπολιτεύοντο. Εν δε τῶν φαύλων πολιτευμάτων τεκμήριόν έστι τὸ ξενικοίς στρατηγοίς χρῆσθαι. καί γαο τον Μολοττον Αλέξανδοον μετεπέμψαντο έπλ Μεσσαπίους και Λευκανούς, και έτι πρότερον 'Αρχίδαμον τον Αγησιλάου και υστερον Κλεώνυμον και 25 Αγαθοκλέα, είτα Πύρρον, ήνίκα συνέστησαν πρός 'Poualous. οὐδ' ἐκείνοις δ' εὐπειθεῖν ηδύναντο οὓς έπεκαλούντο, άλλ' είς έχθραν αὐτοὺς καθίστασαν. ὁ γοῦν 'Αλέξανδρος την ποινην Ελλήνων τῶν ταύτη πανήγυριν, ην έθος ην εν Ηρακλεία συντελείν της 30 Ταραντίνης, μετάγειν έπειρατο είς την Θουρίαν κατά έχθος, έμέλευε τε κατά του Ακάλανδρον ποταμον τειχίζειν τόπον, όπου έσοιντο αί σύνοδοι καὶ δη καὶ ή STRABO I.

συμβάσα αὐτῷ κακοπραγία διὰ την έκεινων ἀγνωμοσύνην ἀπαντῆσαι λέγεται. πρὸς δὲ Μεσσαπίους ἐπολέμησαν περὶ Ἡρακλείας, ἔχοντες συνεργοὺς τόν τε C.281τῶν Δαυνίων καὶ τὸν τῶν Πευκετίων βασιλέα. περί τε τὰ ἀννίβεια καὶ τὴν έλευθερίαν ἀφηρέθησαν, ὕστερον 5 δ' ἀποικίαν Ῥωμαίων δεξάμενοι καθ' ἡσυχίαν ζῶσι καὶ

βέλτιον η πρότερον.

Ή δ' έξης των Ίαπύγου χώρα παραδόξως έστιν άστεία επιπολής γάρ φαινομένη τραχεία εύρίσκεται βαθύνειος σχιζομένη, άνυδροτέρα δ' ούσα εύβοτος οὐ-10 δεν ήττον και εύδενδρος δράται. εύανδρησε δε ποτε καὶ τοῦτο σφόδρα τὸ χωρίον σύμπαν καὶ ἔσχε πόλεις τρισκαίδεκα, άλλα νῦν πλην Τάραντος καί Βρεντεσίου τάλλα πολισμάτια έστιν ούτως έκπεπόνηνται. τούς δε Σαλεντίνους Κρητών αποίκους φασίν έν-15 ταῦθα δ' έστι και τὸ τῆς Αθηνᾶς ίερὸν πλούσιόν ποτε ύπαρξαν, καὶ ὁ σκόπελος, δν καλοῦσιν ἄκραν Ἰαπυylav, nodde enneluevos els tò nédayos nad tàs yeueρινάς άνατολάς, έπιστρέφων δέ πως έπὶ τὸ Δακίνιον άνταζοον από της έσπέρας αύτω και κλείον το στόμα 20 τοῦ Ταραντίνου κόλπου πρὸς αὐτόν. καὶ τὰ Κεραύνια δ' όμοίως όρη κλείει πρός αὐτὸν τὸ στόμα τοῦ Ιονίου κόλπου, και έστι τὸ δίαρμα ὅσον έπτακοσίων σταδίων άπ' αὐτοῦ πρός τε τὰ Κεραύνια καὶ πρὸς τὸ Λακίνιον. περίπλους δ' έπ Τάραντός έστιν είς Βρεντέσιον μέχρι 25 μεν Βάριδος πολίχνης έξακόσιοι στάδιοι καλούσι δε Βάριν οι νυν δερητόν, κείται δ' έπι τοις άκροις τῆς Σαλευτίνης, καὶ τὸ πολύ πεζη μαλλον η κατά πλοῦν είς αὐτὴν έπ τοῦ Τάραντος εύμαρης ή ἄφιξίς έστιν. ενθεν είς τὰ Λευκὰ στάδιοι ὀγδοήποντα, πολίχνιον καὶ 30° τοῦτο , ἐν ο̞δ δείκνυται πηγὴ δυσώδους ΰδατος · μυθεύ– ουσι δ' ότι τοὺς περιλειφθέντας τῶν γιγάντων ἐν τῆ

κατὰ Καμπανίαν Φλέγρα Λευτερνίους καλουμένους Ἡρακλῆς ἐξελάσειε, καταφυγόντες [δὲ] δεῦρο ὑπὸ γῆς περισταλεῖεν, ἐκ δὲ ἰχώρων τοιοῦτον ἴσχοι ρεῦμα ἡ πηγή· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὴν παραλίαν ταύτην Λευτερ-5 νίαν προσαγορεύουσιν. ἐκ δὲ τῶν Λευκῶν εἰς Τδροῦντα πολίχνην ἑκατὸν πευτήκοντα· ἐντεῦθεν δ' εἰς Βρεντέσιον τετρακόσιοι· οἱ δ' ἴσοι καὶ εἰς Σάσωνα τὴν νῆσον, ῆτις μέση πως ἴδρυται τοῦ διάρματος τοῦ ἐκ τῆς Ἡπείρου πρὸς τὸ Βρεντέσιον· διόπερ οἱ μὴ δυνάμενοι 10 κρατεῖν τῆς εὐθυπλοίας καταίρουσιν ἐν ἀριστερῷ ἐκ τοῦ Σάσωνος πρὸς τὸν Τδροῦντα, ἐντεῦθεν δὲ τηρήσαντες φορὸν πνεῦμα προσέχουσι τοὶς μὲν Βρεντεσίνων λιμέσιν, ἐκβάντες δὲ πεξεύουσι συντομώτερον ἐπὶ Ροδιῶν πόλεως Ἑλληνίδος, ἐξ ἦς ἡν ὁ ποιητης Εν-15 νιος. ἔοικεν οὖν χερρονήσω τὸ περιπλεόμενον χωρίον C.282 ἐκ Τάραντος εἰς Βρεντέσιον· ἡ δ' ἐκ Βρεντεσίου πε-

15 νιος. ξοικεν ούν χερρονήσω το περιπλεόμενον χωρίον 0.28 έκ Τάραντος είς Βρεντέσιον ή δ' έκ Βρεντέσιον πεξευομένη όδος είς τον Τάραντα, εύζώνω μιᾶς ούσα ήμερας, τον ίσθμον ποιεί τῆς είρημένης χερρονήσου, ην Μεσσαπίαν τε καὶ Ἰαπυγίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ 20 Σαλεντίνην κοινώς οί πολλοί προσαγορεύουσι τινὲς δὲ διαιρούσιν, ως έλέγομεν πρότερον.

Τὰ μὲν οὖν ἐν τῷ παράπλῷ πολίχνια εἰφηται. ἐν 6 δὲ τῷ μεσογαία 'Poδίαι τέ εἰσι καὶ Λουπίαι καὶ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης 'Αλητία· ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ μέσῷ Οὖ-25 ρία, ἐν ἡ βασίλειον ἔτι δείπνυται τῶν δυναστῶν τινος. εἰρηκότος δ' 'Ηροδότου 'Τρίαν εἰναι ἐν τῷ 'Ιαπυγία κτίσμα Κρητῶν τῶν πλανηθέντων ἐκ τοῦ Μίνω στό-λου τοῦ εἰς Σικελίαν, ἤτοι ταύτην δεὶ δέχεσθαι ἢ τὸ 'Βερητόν. Βρεντέσιον δ' ἐποικῆσαι μὲν λέγονται Κρῆ-30 τες οἱ μετὰ Θησέως ἐπελθόντες ἐκ Κνωσσοῦ, εἰδ' οἱ ἐκ τῆς Σικελίας ἀπηρκότες μετὰ τοῦ Ἰάπυγος (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως)· οὐ συμμείναι δέ φασιν αὐτούς, ἀλλ'

άπελθείν είς την Βοττιαίαν. υστερον δε ή πόλις βασιλευομένη πολλήν ἀπέβαλε τῆς χώρας ὑπὸ τῶν μετὰ Φαλάνθου Λακεδαιμονίων, δμως δ' έκπεσόντα αὐτὸν έπ τοῦ Τάραντος ἐδέξαντο οί Βρεντεσίνοι, παὶ τελευτήσαντα ήξίωσαν λαμπρᾶς ταφῆς. χώραν δ' έγουσι 5 βελτίω τῆς Ταραντίνων λεπτόγεως γὰρ ἐκείνη, χρηστόχαρπος δέ, μέλι δὲ καὶ ἔρια τῶν σφόδρα ἐπαινουμένων έστι. και εύλιμενον δε μαλλον το Βρεντέσιον : ένι γάο στόματι πολλοί κλείονται λιμένες ακλυστοι, κόλπων απολαμβανομένων έντός, ώστ' έοικέναι κέρασιν 10 έλάφου τὸ σχημα, ἀφ' οὖ καὶ τοΰνομα· σὺν γὰρ τῆ πόλει κεφαλή μάλιστα έλάφου προσέοικεν δ τόπος, τή δε Μεσσαπία γλώττη βρέντιον ή κεφαλή τοῦ έλάφου καλείται. ὁ δὲ Ταραντίνος οὐ καντελώς ἐστιν ἄκλυστος διὰ τὸ ἀναπεπτάσθαι, καί τινα καὶ προσβραγή 15 Εχει τὰ περί τὸν μυχόν.

Ετι δε τοξς ἀπὸ τῆς Ελλάδος καὶ τῆς Ασίας διαίρουσιν εὐθύπλοια μᾶλλόν έστιν έπὶ τὸ Βρεντέσιον, καὶ

δη και δεύρο πάντες καταίρουσιν οίς είς την 'Ρώμην πρόκειται όδός. δύο δέ είσι, μία μὲν ήμιονικη διὰ Πευ- 20 κετίων, οῦς Ποιδίκλους καλοῦσι, καὶ Δαυνίων καὶ Σαυνιτῶν μέχρι Βενειεντοῦ, ἐφ' ἢ ὁδῷ Ἐγνατία πό-λις, εἰτα Καιλία καὶ Νήτιον καὶ Κανύσιον καὶ Έρδω- C.283νία· ἡ δὲ διὰ Τάραντος μικρὸν ἐν ἀριστερῷ ὅσον δη μιᾶς ἡμέρας περίοδον κυκλεύσαντι, ἡ 'Αππία λεγο- 25 μένη, ἁμαξήλαγος μᾶλλον· ἐν ταύτη δὲ πόλις Οὐρία τε καὶ 'Βενουσία, ἡ μὲν μεταξὺ Τάραντος καὶ Βρεντεσίου, ἡ δ' ἐν μεθορίοις Σαυνιτῶν καὶ Λευκανῶν. συμβάλλουσι δὲ ἄμφω κατὰ Βενειεντὸν καὶ τὴν Καμπανίαν ἐκ τοῦ Βρεντεσίου. τοὐντεῦθεν δ' ἤδη μέχρι τῆς 30 'Ρώμης 'Αππία καλείται, διὰ Καυδίου καὶ Καλατίας καὶ Καπύης καὶ Κασιλίνου μέχρι Σινοέσσης· τὰ δ' ἐνθένδε

είρηται. ἡ δὲ πᾶσά ἐστιν ἐκ Ῥώμης εἰς Βρεντέσιον μίλια τριακόσια ἔξήκουτα. τρίτη δ' ἐστὶν ἐκ Ῥηγίου διὰ Βρεττίων καὶ Λευκανῶν καὶ τῆς Σαυνίτιδος εἰς τὴν Καμπακίαν, συνάπτουσα εἰς τὴν Ἀππίαν, μακροτέρα 5 τῆς ἐκ Βρεντεσίου τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἡμέραις διὰ τῶν ᾿Απευνίνων ὀρῶν.

'Ο δ' είς την περαίαν έκ του Βρεντεσίου πλούς 8 έστιν ὁ μὲν ἐπὶ τὰ Κεραύνια και την έξης παραλίαν της τε Ήπείρου καὶ τῆς Ελλάδος, ὁ δ' εἰς Επίδαμνον μεί-10 ζων τοῦ προτέρου χιλίων γάρ έστι και όκτακοσίων σταδίων τέτριπται δε και ούτος δια το την πόλιν εύφυώς κείσθαι πρός τε τὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἔθνη καὶ τὰ των Μακεδόνων, παραπλέοντι δ' έκ του Βρεντεσίου την Αδριατικήν παραλίαν πόλις έστιν ή Έγνατία, ούσα 15 κοινή καταγωγή πλέοντί τε καὶ πεζεύοντι εἰς Βάριον : ό δὲ πλοῦς νότφ. μέχρι δεῦρο μὲν Πευκέτιοι κατὰ θάλατταν, [έν] τῆ μεσογαία δε μέχοι Σιλείου πασα δε τραχεία και όρεινή, πολύ των Απεννίνων όρων κοινωνούσα · ἀποίκους δ' Αρκάδας δέξασθαι δοκεί. είσι δ' 20 έχ Βρεντεσίου είς Βάριον έπταχόσιοί που στάδιοι σχεδον δ' ίσον έκατέρας [Τάρας] διέχει την δε συνεχή Δαύνιοι νέμονται, είτα "Απουλοι μέχρι Φρεντανών. άνάγκη δέ, Πευκετίων καὶ ⊿αυνίων μηδ' ὅλως λεγομένων ύπὸ τῶν ἐπιχωρίων πλην εί τὸ παλαιόν, ἀπά-25 σης δε ταύτης της χώρας 'Απουλίας λεγομένης νυνί, μηδε τους δρους έπ' ἀχριβες λέγεσθαι τῶν έθνῶν τούτων · διόπερ οὐδ' ήμιν διισχυριστέον περί αὐτῶν.

Έκ δε Βαρίου πρός τον ποταμόν Αύφιδον, έφ' & 9
το έμποριον των Κανυσιτων, τετρακόσιοι · ο δ' ἀνά30 πλους έπι το έμποριον ενενήκοντα. πλησίον δε και
Σαλαπία το των 'Αργυριππίνων έπίνειον. οὐ πολύ
γὰρ δὴ τῆς θαλάττης ὑπέρκεινται δύο πόλεις * ἔν γε

rei nedia, użytorat reir Iralieridan yeyovotat noóreρον, ώς έπ των περιβόλων δήλον, τό τε Κανύσιον καλ ή Αργυρίππα, άλλὰ νῦν έλάττων έστιν. ἐκαλείτο δ' ἐξ άργης "Αργος Ίππιου, είτ' 'Αργυρίππα, είτα υῦν "Αρ-C.284nos. Lévouras d' apporteas Asomidous unicanta uni 5 τὸ πεδίου καὶ ἄλλα πολλὰ δείκυυται τῆς Διομήδους ἐν τούτοις τοίς τόποις δυναστείας σημεία, έν μεν τῷ τῆς 'Αθηνώς ίερω τῆς ἐν Λουκερία παλαιὰ ἀναθήματα (καλ αθτη δ' ύπῆρξε πόλις άρχαία Δαυνίων, νῦν δὲ τεταπείνωται), έν δε τῷ πλησίου δαλάττη δύο νῆσοι Διο-10 μήθειαι προσαγορευόμεναι, ών ή μεν οίπεται, την δ' έρήμαν φασίν είναι έν ή και τον Διομήδη μυθεύουσιν άφανισθήναι τινες και τούς έταιρους άπορνιθω-ઈનુંખવા, થથી ઉન્ને થથી થઈંચ ઉલ્લાફ્ટિકામ નુંદ્રાફ્ટ્રિક્ટ થયો ફિલ્મ દરમ્યે ζῆν ἀνθρώπινου τάξει τε διαίτης καὶ τῆ πρὸς ἀνθρώ-15 πους ήμερότητι τοὺς ἐπιεικεῖς, ἀπὸ ἐὲ τῶν κυκούργων καί μιαρών φυγή. είρηται δε καί τὰ παρά τοῖς Ένετοῖς διατεθουλημένα περί τοῦ ήρωος τούτου καὶ αί νομισθείσει τιμαί. donet de un o Σιπούς Διομήδους είναι κτίσμα διέχων της Σαλακίας δσον τετταράκοντα καί 20 έπατου σταδίους, παι ώνομάζετό γε Σηπιούς Έλληνιαῶς ἀπὸ τῶν ἐππυματιζομένων σηπιῶν. μεταξύ δὲ τῆς Σαλαπίας και του Σιπούντος ποταμός τε πλωτός και στομαλίμνη μεγάλη. δι' άμφοιν δε τὰ έκ Σιπούντος ματάγεται και μάλιστα ο σίτος. δείκνυται δε της Δαυ- 25 νίας περί λόφον ο δύορα Δρίον ήρφα, το μεν Κάλχαντος έπ' ἄπρα τη πουυφή (έναγίζουσι δ' αυτώ μέλανα πριον οί μαντευόμενοι, έγποιμώμενοι έν τῷ δέρματι), το δε Ποδαλειρίου πάτω προς τη ρίζη διέχου της θαλάττης δσον σταδίους έκατον · φεί δ' έξ αὐτοῦ ποτά-30 μιον πάνακες πρός τὰς τῶν θρεμμάτων νόσους. πρόπειται δε του κόλπου τούτου πελέγιου άποωπήρων έπλ

τοιακοσίους άνατείνον σταδίους πρός τὰς άνατολὰς τὸ Γάργανον, κάμπτοντι δὲ τὴν ἄκραν πολισμάτιον Ούριον και πρό της άκρας αί Διομήδειαι νησοι. έστι δὲ πᾶσα ή τώρα αῦτη πάμφορός τε καὶ πολυφόρος. 5 ιπποις δε και προβάτοις άρίστη ή δ' έρεα μαλακώτέρα μέν τῆς Ταραντίνης έστί, λαμπρά δε ήττον. ἡ δε χώρα εὐδινή δια την ποιλότητα τῶν πεδίων. οί δὲ καὶ διώρυγα τεμείν έχιχειρησαί φασι τον Διομήδη μέχρι τῆς θαλάττης, καταλιπείν δ' ἡμιτελῆ καὶ ταύτην καὶ 10 τὰς ἄλλας πράξεις μετάπεμπτον οίκαδε γενόμενον, πάπεϊ παταστρέψαι τὸν βίου. εἶς μὲν οὖτος ὁ λόγος περί αὐτοῦ, δεύτερος δ' ώς αὐτόθι μείνειε μέχρι καταστροφής του βίου, τρίτος δ' ὁ μυθώδης ὃν προείπον τὸν ἐν τη υήσφ λέγων άφανισμόν, τέταρτον δε θείη τις αν 15 τὸν τῶν Ενετῶν καὶ γὰρ ἐκεῖνοι παρὰ σφίσι πως τὴν παταστροφήν αὐτοῦ μυθεύουσιν, ἡν ἀποθέωσιν κα-ใกกัสเ

Ταῦτα μὲν οὖν κατ' 'Αρτεμίδωρον κείται τὰ δια- 10 στήματα. φησί δ' ὁ χωρογράφος τὰ ἀπὸ τοῦ Βρεντε-C.285 20 σίου μέχρι Γαργάνου μιλίων έκατὸν ἐξήκοντα πέντε, πλεονάζει δὲ αὐτὰ 'Αρτεμίδωρος' ἐντεῦθεν δ' εἰς 'Αγκῶνα διακόσια πεντήκοντα τέτταρα μίλιά φησιν ἐκεῖνος, ὁ δ' 'Αρτεμίδωρος εἰς Αἰσιν πλησίον [ὄν]τα τοῦ 'Αγκῶνος σταδίους εἰρηκε χιλίους διακοσίους πευ-25 τήκοντα, πολὺ ἐνδεέστερον ἐκείνου · Πολύβιος δ' ἀπὸ τῆς 'Ιαπυγίας μεμιλιάσθαί φησι καὶ εἰναι μίλια πεντακόσια έξήκοντα δύο εἰς Σήναν πόλιν, ἐντεῦθεν δ' εἰς 'Ακυληίαν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ὀκτώ. οὐχ ὁμολογοῦντες τῷ φερομένῳ διαστήματι τῆς 'Ιλλυρικῆς παραλίας 30 ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὀρῶν ἐκὶ τὸν τοῦ 'Αδρίου μυχόν, ὑπὲρ ἑξακισχιλίων *τοῦτον ἀποφαίνοντες καὶ μείζω καθιστάντες ἐκείνου πολὺ ἐλάττονα ὄντα. καὶ πάντες

δὲ πρὸς ἄπαντας μάλιστα περί τῶν διαστημάτων οὐχ ὁμολογοῦσι πρὸς ἀλλήλους, ὡς πολλάκις ἐλέγομεν. ἡμεῖς ở ὅπου μὲν ἐπικρίνειν δυνατόν, ἐκφέρομεν τὸ δοκοῦν ἡμῖν, ὅπου δὲ μή, τὰ ἐκείνων εἰς μέσον οἰόμε δα δεῖν τιθέναι. ἐὰν δὲ μηδὲν παρ' ἐκείνων ἔχωμεν, 5 οὐδὲν θαυμαστὸν οὐδ' εἰ παρελείψαμέν τι καὶ ἡμεῖς, ἐν τοιαύτη καὶ ταῦθ' ὑποθέσει· τῶν μὲν γὰρ μεγάλων οὐδὲν ἄν παραλίποιμεν, τὰ δὲ μικρὰ καὶ γνωρισθέντα μικρὸν ὧνησε καὶ παραπεμφθέντα ἔλαθε κτὶ οὐδὲν ἢ [οὐ] πολὺ τοῦ παντελοῦς ἔργου παρέλυσε.

Μεταξύ δ' εύθυς από του Γαργάνου πόλπος ύπο-11 δέχεται βαθύς· οί δε περιοιχούντες ίδίως "Απουλοι προσαγορεύονται, είσι δε ομόγλωττοι μέν τοις Δαυνίοις και Πευκετίοις · ούδε τάλλα δε διαφέρουσιν έκείνων τό γε νῦν, τὸ δὲ πάλαι διαφέρειν εἰκός, ὅθενπερ 15 καλ τὰ ὀυόματα ἐυαντία πάντων ἔπικρατελν. πρότερον μεν οὖν ηὖτύχει αΰτη πᾶσα ή γῆ, 'Αννίβας δε και οί υστερον πόλεμοι ήρήμωσαν αὐτήν . ἐνταῦθα δὲ καὶ τὰ περί Κάννας συνέβη, δπου πλεϊστος δλεθρος σωμάτων Ρωμαίοις και τοις συμμάχοις έγένετο. έν δε τῷ κόλπφ 20 λίμνη έστίν, ὑπὸρ δὸ τῆς λίμνης ἐν μεσογαία τὸ "Απουλον Τέανον, όμωνυμον τῷ Σιδικίνφ καθ' ο δοκεϊ συνάγεσθαι τὸ τῆς Ἰταλίας πλάτος ἐφ' ίκανὸν πρὸς τούς περί Δικαιάρχειαν τόπους, έλαττόνων η χιλίων σταδίων ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν ἰσθμὸν καταλεί- 25 πον. μετά δε την λίμνην έπι τούς Φρεντανούς και την Βοῦκαν παράπλους έστί · διακόσιοι δ' είσιν έφ' έκάτερα στάδιοι τῆς λίμνης ἐπί τε τὴν Βοῦκαν καὶ τὸ Γάργανον. τὰ δ' έξης τοις περί Βουκαν είρηται πρότερον.

Ι Τοσαύτη μεν δη και τοιαύτη τις ή Ιταλία. πολλά 30 δ' είρηκότων, τα μέγιστα νῦν ἐπισημανούμεθα, ὑφ'

ών είς τοσούτον ύψος έξήρθησαν Ρωμαΐοι. Εν μεν ότι νήσου δίκην άσφαλῶς φρουρείται τοῖς πελάγεσι κύκλως.286 πλην όλίγων μερών, ἃ καὶ αὐτὰ τετείχισται τοῖς ὄρεσι δυσβάτοις ούσι. δεύτερον δε τὸ άλίμενον κατά τὸ 5 πλείστον και τὸ τοὺς ὄντας λιμένας μεγάλους είναι και θαυμαστούς, ών τὸ μὲν πρὸς τὰς ἔξωθεν ἐπιχειρήσεις γρήσιμου, τὸ δὲ πρὸς τὰς ἀντεπιχειρήσεις καὶ τὴν τῶν έμποριών έφθονίαν συνεργόν. τρίτον δε το πολλαίς ύποπεπτωκέναι διαφοραϊς άέρων τε καὶ κράσεων, παρ 10 ας και ζωα και φυτά και πάνθ' άπλως τὰ ποὸς τὸν βίον γρήσιμα πλείστην έξάλλαξιν έχει πρός τε τὸ βέλτιον καί τὸ χείρον. Εκτέταται δε τὸ μῆκος αὐτῆς Επί μεσημβρίαν ἀπὸ τῶν ἄρχτων τὸ πλέον, προσθήκη δ' έστιν ή Σικελία τῷ μήκει τοσαύτη οὖσα και τοσούτῷ 15 καθάπες μέρος. εὐκρασία δ' ἀέρων καὶ δυσκρασία κρίνεται παρά τὰ ψύχη καὶ τὰ δάλπη καὶ τὰ μεταξύ τούτων, ωστ' έκ τούτων ανάγκη την νῦν Ἰταλίαν έν μέσω τῶν ὑπερβολῶν ἀμφοτέρων κειμένην τοσαύτην τῷ μήκει πλείστον τῆς εὐκράτου μετέχειν καὶ κατὰ 20 πλείστας ίδέας. τοῦτο δὲ καὶ ἄλλως συμβέβηκεν αὐτῆ: τῶν γὰρ Απεννίνων ὀρῶν δι' ὅλου τοῦ μήκους διατεταμένων, έφ' έκάτερον δε το πλευρον πεδία και γεωλοφίας καλλικάρπους ἀπολειπόντων, οὐδὲν μέρος αὐτης έστιν δ μη και των όρειων άγαθων και των πε-25 δινών ἀπολαύον τυγχάνει. καλ προστίθει τὸ μέγεθος καὶ πλήθος ποταμών τε καὶ λιμνών, πρὸς δὲ τούτοις θερμών τε καὶ ψυχρών ύδάτων ἀναβολάς πολλαχοῦ προς ύγίειαν φύσει παρεσκευασμένας, και μην και μετάλλων εύπορίας παντοδαπών. ύλης δε και τροφής 30 άνθο ώποις τε καὶ βοσκήμασιν οὐδ' ἀξίως έστιν είπειν

^{1.} post wv. vvv

την ἀφθονίαν ὅσην παρέχεται καὶ την χρηστοκαρκίαν.

• ἐν μέσφ δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν τῶν μεγίστων οὖσα καὶ τῆς
Ελλάδος καὶ τῶν ἀρίστων τῆς * ᾿Ασίας μερῶν τῷ μὲν
πρατιστεύειν ἐν ἀρετῆ τε καὶ μεγέθει τὰ περιεστῶτα
αὐτην πρὸς ἡγεμονίαν εὐφυῶς ἔχει, τῷ δ' ἐγγὺς εἶναι 5
τὸ μετὰ ἡφστώνης ὑπουργεϊσθαι πεπόρισται.

Εί δε δεί τῷ περί τῆς Ἰταλίας λόγφ προσθείναί τινα λόγον κεφαλαιώδη και περί των 'Ρωμαίων των κατασγόντων αὐτὴν καὶ κατεσκευασμένων όρμητήοιον πρός την σύμπασαν ήγεμονίαν, προσειλήφθω καί 10 ταύτα, δτι 'Ρωμαΐοι μετά την πτίσιν της 'Ρώμης βασιλευόμενοι διετέλεσαν σωφρόνως έπλ πολλάς γενεάς. έπειτα τοῦ ἐσχάτου Ταρχυνίου μοχθηρῶς ἄρχοντος, τον μεν εξέβαλον πολιτείαν δε συνεστήσαντο μικτήν C.287 επ τε μοναρχίας καὶ άριστοκρατίας, κοινωνοίς δ' έχρή- 15 σαντο Σαβίνοις τε καὶ Λατίνοις οὐκ εὐγνωμόνων δ' ούτε έκείνων άει τυγχάνοντες ούτε των άλλων των πλησιοχώρων ήναγκάζουτο τρόπου τινά τῆ ἐκείνων καταλύσει την σφετέραν έπαύξειν. οῦτω δ' αύτοις κατ' όλίγου προϊούσιυ εἰς ἐπίδοσιν συνέβη τὴν πόλιν αἰφ- 20 νιδίως αποβαλείν παρά την απάντων δόξαν, παρά δόξαν δὲ καὶ ἀπολαβεῖν : ἐγένετο δὲ τοῦτο, ώς φησι Πολύβιος, έτει έννεακαιδεκάτω μετά την έν Αίγος ποταμοίς ναυμαχίαν, κατά την έπ' Ανταλκίδου γενομένην είρήνην. διακρουσάμενοι δε τούτους Ρωμαΐοι 25 πρώτον μεν Αατίνους απαντας ύπηκόους έποιήσαντο, είτα Τυροηνούς και Κελτούς τούς περί του Πάδου έπαυσαν της πολλης καὶ ανέδην έλευθερίας είτα Σαυνίτας, μετά δε τούτους Ταραντίνους και Πύρρον κατεπολέμησαν, εἶτ' ἤδη καὶ τὴν λοιπὴν τῆς νῦν Ἰταλίας 30 πλην της περί τον Πάδον. ταύτης δ' έτι καθεστώσης έν πολέμφ διέβησαν είς την Σικελίαν, άφελόμενοι δε

Καρχηδονίων αὐτὴν ἐπανῆλθον ἐπὶ τοὺς πεοὶ τὸν Πάδον συνεστώτος δ' έτι τούτου τοῦ πολέμου παρην 'Αννίβας είς την Ιταλίαν και δεύτερος ούτος πόλεμος πρὸς Καρχηδονίους συνέπεσε, καὶ μετ' οὐ πολὺ τοί-5 τος, ἐν τὰ κατεσκάφη Καρχηδών ταμα δὲ τήν τε Διβύην έσχον Ρωμαΐοι καὶ τῆς Ἰβηρίας ὅσον ἀφείλοντο τών Καρχηδονίων. συνενεωτέρισαν δε τοις Καρχηδοvious of & "Ellyves and Manedoves and the 'Adias of έντὸς Αλυος καὶ τοῦ Ταύρου καὶ τούτους οὖν αμα 10 συγκατακτάσθαι προήχθησαν, ὧν Αντίοχός τε ἦν ὁ βασιλεύς και Φίλιππος και Περσεύς, και Ίλλυριῶν δὲ καὶ Θρακῶν οι πλησιόγωροι τοῖς τε Ελλησι καὶ Μακεδόσιν άργας έλαβον του προς Ρωμαίους πολέμου, καί διετέλεσαν πολεμούντες μέχρι καταλύσεως απάντων 15 των έντος "Ιστρου και των έντος "Αλυος, τα δ' αὐτα έπαθον και "Ιβηρες και Κελτοί και απαντες οι λοιποί δοι Ρωμαίου ὑπαπούουσι· τήν τε γὰρ Ἰβηρίαν οὐκ έπαύσαντο ύπαγόμενοι τοις δπλοις έως απασαν κατεστρέψαντο, Νομαντίνους τε έξελόντες και Ούρίαθον 20 καί Σερτώριον υστερον διαφθείραντες, υστάτους δέ Καντάβρους, ους [κατέλυσεν] ο Σεβαστός Καϊσαο· τήν [τε] Κελτικήν απασαν τήν τε έντὸς καὶ τὴν έκτὸς σύν τῆ Λιγυστική πρότερου μεν κατά μέρος ἀεὶ προσήγοντο, ύστεφον δε Καίσαρ ό Φεός καλ μετά ταῦτα ό 25 Σεβαστός κοινῷ πολέμφ καὶ άθρόως κατεκτήσαντο. νυνί δε Γερμανοις προσπολεμούσιν από τούτων δρμώμενοι των τόπων ως οίχειοτάτων, και τισιν ήδη θριάμβοις κεκοσμήκασιν ἀπ' αὐτῶν τὴν πατρίδα. τῆς δὲς.288 Λιβύης όση μη Καρχηδονίων βασιλεύσιν έπετέτραπτο 30 ύπηχόοις ούσιν, άφιστάμενοι δε κατελύοντο · νυνί δ' είς Τούβαν περιέστηπεν ή τε Μαυρουσία και πολλά μέρη της άλλης Διβύης διάτην πρὸς Ρωμαίους εύνοιάν τε και φιλίαν. τὰ δ' ὅμοια παι περί την Δσίαν συνέβη, [ή] κατ' άρχὰς μεν διὰ τῶν βασιλέων διωκείτο ὑπη-35 κόων όντων, ΰστερον δ' έκλιπόντων έκείνων, καθάπεο των Ατταλικών βασιλέων και Σύρων και Παφλαγόνων καὶ Καππαδόκων καὶ Αίγυπτίων, [ἢ] ἀφιστα-

μένων καὶ ἔπειτα καταλυομένων, καθάπερ έπὶ Μιθριδάτου συνέβη τοῦ Εὐπάτορος καὶ τῆς Αἰγυπτίας Κλεοπάτρας, ἄπαντα τὰ έντὸς Φάσιδος καὶ Εὐφράτου πλην 'Αράβων τινών ύπο 'Ρωμαίοις έστι και τοις ὖπ' ἐκείνων αποδειχθείσι δυνάσταις. 'Αρμένιοι δε καὶ οί ὑπερκεί-5 μενοι της Κολχίδος 'Αλβανοί τε καὶ "Ιβηρες παρουσίας δέουται μόνου των ήγησομένων, καλώς δὲ κρατοῦν-ται νεωτερίζουσι δὲ διὰ τὰς τῶν Ῥωμαίων ἀπασχολίας, καθάπερ καὶ οί πέραν τοῦ Ίστρου τὸν Ευξεινον περιοικούντες πλήν του Βοσπόρου και των νομάδων 10 τὸ μὲν γὰο ὑπήκοον τὸ δ' ἄχρηστον εἰς πᾶν [διὰ] τὸ ακοινώνητον, φυλακής δε μόνον δεόμενον καὶ τάλλα δε τα πολλα σκηνιτών και νομάδων έστι πόρρω σφόδρα όντων. Παρθυαίοι δε όμοροί τε όντες και μέγιστον δυνάμενοι τοσούτον δμως ένέδοσαν πρός την 15 'Ρωμαίων και των καθ' ήμας ήγεμόνων ύπεροχην ωστ ού μόνον τὰ τρόπαια ἔπεμψαν εἰς Ρώμην ἃ κατὰ Ρωμαίων ανέστησαν ποτε, άλλα και παίδας έπίστευσε Φραάτης τῷ Σεβαστῷ Καίσαρι καὶ παίδων παίδας έξομηρευσάμενος θεραπευτικώς την φιλίαν οί δε νύν 20 μετίασιν ένθένδε πολλάκις τον βασιλεύσοντα, καλ σχεδόν τι πλησίον είσι τοῦ ἐπί Ρωμαίοις ποιῆσαι τὴν σύμπασαν έξουσίαν. και αὐτὴν [δε] τὴν Ἰταλίαν διαστάσαν πολλάκις, ἀφ' ού γε ὑπὸ Ρωμαίοις έστί, καὶ αὐτὴν την Ρώμην ή της πολιτείας άρετη και των ήγεμόνων 25 έκωλυσεν έπι πλέον προελθείν πλημμελείας και διαφθοράς. χαλεπόν δε άλλως [δι]οικείν την τηλικαύτην ήγεμονίαν ή ένὶ έπιτρέψαντας ώς πατρί. οὐδέποτε γοῦν εὐπορῆσαι τοσαύτης εἰρήνης καὶ ἀφθονίας ἀγαθῶν ὑπῆρξε Ρωμαίοις καὶ τοῖς συμμάχοις αὐτῶν, ὅσην 30 Καϊσάρ τε ὁ Σεβαστὸς παρέσχεν ἀφ' οῦ παρέλαβε τὴν έξουσίαν αθροτελή, και νῦν ὁ διαδεξάμενος υίος έκεινον παρέχει Τιβέριος, κανόνα της διοικήσεως και των προσταγμάτων ποιούμενος έκεϊνον, και αὐτον οί παϊδες αὐτοῦ Γερμανικός τε καί Δροῦσος ὑπουργοῦντες 35 τῶ πατοί.

91.3m Rh

